

Giới thiệu Xen Lấn Trong Đại Đường Convert

Đường Lân Đức ba năm, một cái linh hồn xuyên qua thời không, đi tới Văn Thủy Huyện, Đại Đường bởi vậy dần dần đi lên một cái ngã ba...

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Cầu Huyết Thức Xuyên Qua

Tài phú, danh vọng, tình yêu.

Đương này ba loại này nợ đối với mặt rệp nam Võ Thanh mà nói khác khá xa thời điểm, đã đến nhĩ lập chi niên (*tuổi xây dựng sự nghiệp) hần cảm thấy chính là vô tận mê mang.

Theo ba tháng trước nghỉ việc cho tới bây giờ, Võ Thanh bốn ba cho thị trường nhân tài các loại tuyển dụng hội, không phải là bởi vì bằng cấp cao sợ hần đi ăn máng khác mà không bị nưón người, chính là bị lương cao công ty khinh thường, lẩn lộn nhiều năm như vậy vẫn là mặt rệp một cái. Nhận hết ảm lạnh, cũng đem kia chưa tốt ném một lần.

Cái này cũng chưa tính, một ngày này đáng giận hơn là ở trên xe điện ngằm ngủ về sau, bao da bị vô lương người cầm đi, bên trong di động, ví tiền, chi phiếu, chứng minh thư, bằng cấp học vị, giấy chứng nhận, các loại giấy chứng nhận một mực đã đánh mất. Bình tĩnh sau Võ Thanh nháy mắt tuyệt vọng!

Phải biết rằng một lần nữa công việc những thủ tục này hần là sao phiền toái, huống chi có thứ chi có thể là một phần chứng minh, hơn nữa thực thực tế là bữa tiếp theo thế nhưng không có tin tức, hướng bằng hữu đồng học vay tiền? Nói thật, bình thường cũng không sao cả liên hệ, nay đột nhiên vay tiền, ai hội để ý người?

Dọa người a, bi ai!

Thất hồn lạc phách Võ Thanh chịu nhện trong bụng đói khát, như cái xác không hồn bình thường du đăng tại phồn hoa đại đô thị trên đường phố. Cao lâu mọc như rừng, đặt mình trong ở giữa, đứng là như thế cô đơn cô đơn, trong miệng lầm bầm lầu bầu, "Hết thấy đều xong rồi, xong rồi..."

"Không có mất a!"

Một cái vớ đen mỹ nữ phát ra thư rỗng, rồi sau đó lắc lắc quẹo khúc tóc dài nghênh ngang mà đi.

Võ Thanh không để ý đến, hoảng dăng hạ thiếu chút nữa bị đụng vào thân thể, trong miệng xuy cười một tiếng "***!" Tiếp tục du đăng, không nhìn hết thấy đám người, không nhìn hết thấy dòng xe cộ, nhưng là không cách nào không nhìn hết thấy chướng ngại vật. Hần giống một cái say rượu hần từ giống như, ngẫu nhiên xuy cười một tiếng, nghiêng ngả lão đảo, nhiều khai này thủy nê kiến trúc, hướng tới nghê hồng du đăng mà đi.

"Tiểu tử, không có sao chứ?"

Một cái lão nhân gia đỡ Võ Thanh thiếu chút nữa ngã sắp xuống thân thể, phảng giống như thực quan tâm.

Võ thanh trong tâm vừa động, nhưng như trước không nhìn, bỏ ra tay của lão nhân, tiếp tục du đăng.

Phía trước xa hoa truy lạc, đám người ồn ào, bên cạnh xe sang trọng vô số, đây là một nhà cao cấp cơm Tàu quán.

Võ Thanh đẩy ra ngăn cản tiếp khách tiểu thư hòa bảo an, người bán hàng tiểu muội rơi vào đường cùng liền đem võ thanh dẫn tới nhất trương tiểu bên cạnh bàn ăn, đưa lên thực đơn. Võ thanh lúc này mặc dù trong lòng bị phần tuyệt vọng, nhưng như trước bị đói khát cháy sạch liêu lĩnh, phải chết cũng phải ăn no nê, trước khi chết tiểu tiểu trả thù một chút vạn ác tư bản chủ nghĩa, cũng không uống cuộc đời này rồi.

Võ Thanh đã nẩy mầm tử chí!

Mở ra thực đơn, Võ Thanh không nói không rằng, dùng ngón tay chuyên chọn quý nhất món chính điểm, một hơi điểm mười tám đạo, mười tám mấy cái chữ này vẫn là võ thanh ủa con số, bởi vì hài âm là "Muốn phát".

Người bán hàng tiểu muội giật mình sau cũng không nói chuyện, rất nhanh ghi lại sau đó xoay người mà đi, cũng không quản này mặt rệp nam một người có thể ăn được hay không xong, cũng không nhắc nhở đây là một loại phí thường đáng xấu hổ lãng phí hành vi.

Bất quá một lát, một đạo món chính liền lên, kho tàu thịt viên (*đầu sư tử), đây là võ thanh phi thường thích một đạo hoài dương đồ ăn. Lúc này võ thanh không có cái loại này ngày xưa tâm tình vui thích, cũng không quản người bán hàng tiểu muội xem thường, nắm lên chiếc đũa liền khai cắt, giống một cái cực đối chó điên giống nhau.

"Này, muốn hay không rượu!" Tiểu muội hỏi.

"Đến bình Mao Đài." Võ Thanh thuận miệng nói.

Đương một bình mao đài đặt ở võ thanh trước mắt thời điểm, Võ Thanh cũng không nói chuyện, ý bảo làm cho tiểu muội mở ra, rồi sau đó ngã một chung, uống vào.

Nguyên lai Mao Đài là một hương vị, tương hương kiểu rượu, vẫn là uống không có thói quen a. Võ Thanh trong tâm cảm thán một trận, một bên lang thôn hồ yết.

Không sai biệt lắm lên mười bốn nói món ăn thời điểm, Võ Thanh đã ăn không vô nữa, đương kia nhất oa 800 nguyên đơn vương bát bùng lên thời điểm, đúng lúc là thứ mười bốn nói đồ ăn. Võ thanh giương mắt lạnh lẽo vương bát xác, suy nghĩ nhất thời dâng lên.

Một năm kia mùa hè một buổi tối, lãnh đạo mời khách ăn cơm, cuối cùng cũng là một đạo đơn vương bát, cũng là đêm hôm đó hấn mất đi thuần trinh, tại cồn gây tê hạ đem mình giao cho một cái không tính là nữ nhân xinh đẹp, buổi sáng sau khi rời giường, nữ nhân kia muốn ba trăm đại nguyên...

"Tiền sinh, bởi vì ngươi gọi món ăn tương đối nhiều, chúng ta quản lý muốn cho ngươi trước tính tiền rồi!"

Bên tai truyền đến thanh âm của người bán hàng tiểu muội kia không tính là ngọt, cắt đứt Võ Thanh suy nghĩ.

"Không có tiền!" Võ Thanh cảm thấy có điểm choáng váng, này hảo tửu chính là không giống với, mới này chút thời gian liền chóng mặt rồi. Trong ngày thường được xưng một cân hấn, lại có điểm say.

Ngẩn ngui tạm dừng về sau, người bán hàng tiểu muội lập tức thay đổi mặt, xoay người rồi đi. Một lát, quản lý đại sảnh dẫn bốn bảo an xuất hiện ở võ thanh trước mặt.

"Người trẻ tuổi, trả tiền!"

"Không có tiền!"

"Ngươi tam ăn quít?"

Nói chuyện, một cái bảo an lập tức nhéo cổ áo của Võ Thanh, những người khác bóp chặt ở Võ Thanh cánh tay cùng sau lưng (hậu vệ), phòng ngừa Võ Thanh phản kháng. Rất nhanh, Võ Thanh đã bị ném ra nhà hàng, đi vào bên cạnh cái hẻm nhỏ. Võ Thanh biết muốn phát sinh cái gì, nội tâm tuyệt vọng Võ Thanh không có chút nào thêm quan tâm, mắng to: "Ta gặp các ngươi những cháu trai này có thể đem lão tử giết chết rồi!"

"Móa nó, giết chết hấn!"

"Ăn ăn không, còn chưa thấy qua lớn lối như vậy đấy!"

"Trước tìm hấn điện thoại di động, gọi điện thoại cho gia đình hấn!"

Tìm tòi nửa ngày, bảo an hung hăng đập một cước, nói: "Quản lý, người này toàn thân một xu đều không có, căn bản không di động!"

Quản lý đại sảnh nhắm lại mắt, hung tợn nói: "Đánh cho ta, hung hăng đánh, đừng giết chết!"

Kế tiếp, Võ Thanh tao thụ từ lớn lên tới nay tới cực kỳ tàn ác ấu đả, thẳng đến cuối cùng giống một bãi rỉ ra giống nhau bày trên mặt đất về sau, kia quản lý đại sảnh tựa hồ không đành lòng, lấy ra ví tiền rút ra một trăm đồng màu đỏ tiền giấy nhét vào võ thanh trong túi quần. Rồi sau đó mang người rất nhanh ly khai.

Võ Thanh là bị một cái kẻ lang thang đánh thức đấy, mặt mũi bầm dập rất khó chịu, cả người lại đau như là tan rã. Võ Thanh theo bản năng sờ sờ túi quần, biết rõ rỗng tuếch, nhưng như trước thờ dãi.

"Ngươi tìm này?"

Tên khất cái vươn một cái tay bần thiêu, giữa ngón tay mang theo một tấm màu hồng tiền giấy. Võ tThanh nháy mắt hiểu được, xem ra đã trúng đánh còn phải một trăm đồng, bất quá này tên khất cái là có ý gì?

Tên khất cái cười hắc hắc, trăm nguyên tiền giá trị lớn tại võ thanh trước mắt nhoáng lên một cái, chạy đi bỏ chạy, tại Võ Thanh nhìn chăm chú trong biến mất ở tại trong bóng đêm.

Võ Thanh không thể nói rõ có bao nhiêu bi ai, cũng không thể nói rõ đến cỡ nào tuyệt vọng, hấn lúc này đã không có bất kỳ tâm tình gì, cả người giống nhau trống không, không phải nhượng hấn không biết mình là phủ vẫn tồn tại. Giùng giàng đứng lên, cũng không để ý tới tên khất cái kia, cũng không đi nhớ thương kia một trăm tiền giá trị lớn, lại không biết gọi điện thoại báo cảnh sát. Hấn giống một cái u linh giống nhau, tới lui đi ra cái hẻm nhỏ.

Bỗng nhiên ngọn đèn chói mắt, một tiếng bén nhọn dừng ngay, Võ Thanh cảm thấy mình bay, cảm giác kia chân tướng là một cái u linh, nhẹ bổng, tại hắc ám phủ xuống trong nháy mắt đó, Võ Thanh cười khổ một tiếng, nguyên lai mình nhẹ như vậy a, hấn thấy được trên đường cái thất kinh người của nhóm, chó, nhân sinh của ta; chó, ta thân ái phụ mẫu; còn có chó, cái kia đã làm vợ người nữ nhân.

Đương Vô Thanh lại thanh lúc tỉnh lại, nằm ở trên một trương hồ giường, ân, tạm thời kêu hồ giường a, trước kia xem qua tivi liền biết thứ này gọi là gì. Hắn cảm giác được thân thể của chính mình thay đổi nhỏ, dưới sự kinh hãi còn tưởng rằng là địa vị cao liệt nửa người, cẩn thận quan sát về sau, thân thể của chính mình lại là một cái ba tuổi tiểu hài tử thân thể, tư tiền tướng hậu, hắn rốt cục không phải không thừa nhận một sự thật, hắn cầu huyết chuyển kiếp.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Nghèo Rớt Nhân Gia

"Ta xuyên qua đã đến chỗ nào đâu này?"

Vô thanh chánh tại vì chuyện này nhi cù kết thời điểm, rốt cục đi tới cả người lấy màu xám quần vải phụ nhân.

Phụ nhân quần vải thượng chue đầy mụn vá, đây là một cuộc sống đơn giản phụ nhân, xem này thể diện cũng bất quá chừng ba mươi tuổi, khả song tân đã có bạch phát, nhưng lại hết sức xinh đẹp. Phụ nhân mặt lộ vẻ ưu sầu, nhìn hồ hài tử trên giường, trong con người còn lại là lộ ra từ ái. Phụ nhân vươn một cái mảnh mai nhẹ tay khẽ vuốt vuốt vô thanh gương mặt của.

Vô thanh cảm thụ được một loại triu mến, đây là tình thương của mẹ, ấm áp, làm cho hắn giống nhau không muốn lại mà bắt đầu..., cứ như vậy bị băng bó dung.

Chẳng lẽ mình chiếm cứ thân thể là phụ nhân này đũa nhỏ? Vì thế vô thanh híp ánh mắt của mở ra.

Phụ nhân nhìn thấy, mừng đến chảy nước mắt, "Thanh Nhi nha, ngươi khả rốt cục tỉnh, hù chết vì nương rồi, lang trung nói ngươi nhện không quá đi, nương đi Quan nhị gia nơi đó thiêu hương, không nghĩ tới thật đúng là linh nghiệm a."

Phụ nhân nước mắt rơi vào vô thanh trên cổ của, ướt nhẹp. Vô thanh ít nhất xác định chính mình xuyên qua không phải chiến loạn phân tranh thời Tam quốc, bởi vì Quan nhị gia cung ở tại bên trong miếu rồi.

"Ninh làm thái bình chớ không làm loạn ly nhân" đạo lý vô hoàn trả là rất rõ ràng đấy, tuy rằng đây đối với người đổi kiếp mà nói có chút không công bằng, khả tại thời đại hòa bình làm phú ông gia không phải tốt hơn sao, mỹ nữ vòn quanh, không bao giờ nữa là mệt rệp một cái. Nhưng là đây tốt cùng là cái gì thời đại đâu rồi, ba tuổi hắn muốn hỏi nhưng không biết hỏi thế nào, một lời kinh người sự tình, hắn hoàn không muốn làm. Điều thấp làm người, vui đầu kiếm tiền mới là sinh tồn chi đạo.

Phụ nhân trải qua một phen khóc kể, vô thanh cũng mơ hồ biết mình nguyên lai là bị thôn đầu đồng một cái tá giáp quy điền lính già lão Mã cấp bỏ lại đến ngã chết. Vốn kia lính già cũng là đậu đũa nhỏ ngoan nhi, kết quả kia lão Mã đột nhiên chán kinh, liền đem vô thanh cấp ném xuống té chết, vừa lúc bị vô thanh cấp chiếm cứ thân thể.

Đây là một loại trùng hợp sao? Vô thanh không khỏi rơi vào trầm tư, hai cái bất đồng thời không trùng tên trùng họ người của, lại có tương tự như vậy chuyện tình, thật là bất khả tư nghị?

"Vũ gia nương tử, ta đến xem Thanh Nhi."

Ngoài cửa truyền đến một vị phụ nhân giọng quan thiết.

"Vũ gia nương tử? Nhưng đừng là Vũ đại lang gia a, vậy bị kịch!" Bất quá nghĩ đến Vũ đại lang lão bà Phan Kim Liên tựa hồ không có sinh dục, trong lòng an tâm một chút, thiên hạ họ vô vẫn là rất nhiều đấy.

"Tù đại nương, Thanh Nhi tỉnh, chính là không gọi nương, không biết có phải hay không là rớt bể." Vũ gia nương tử nói, trong thanh âm tràn đầy lo lắng.

"Phi phi phi!"

Từ đại nương nói: "Vũ gia nương tử, ngươi cũng đừng nói này đó không cát lợi, Thanh Nhi nhưng là ta từ nhỏ xem đến lớn, vậy cũng cơ trí đâu. Đây là bốn trứng gà, quay đầu cấp Thanh Nhi làm hai cái trứng ốp lếp, ăn sau nhất định sẽ không có chuyện gì."

"Này làm sao có thể đâu rồi, từ đại nương..."

Nằm ở hồ trên giường võ thanh một trận cảm khái, "Thật lâu nếu chưa ăn mẫu thân trứng ốp lếp rồi, khả chuyển đi này, cũng là cả đời a." Suy nghĩ một chút, khóe mắt không khỏi nước mắt chảy xuống.

Ba ngày về sau, võ thanh rốt cục tiếng hô "Nương", cũng đi xuống giường, thân thể đơn bạc, cốt sấu như sài, tuy rằng khí trời nóng bức, nhưng trên người áo choàng ngăn mụn và chue một tầng lại một tầng, "Bàn cùng" cái từ này thật sâu đau nhói võ thanh.

Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?

Người khác xuyên qua đầu gì cũng là nhất cái Vương gia cấp bậc, thiếu chút nữa cũng là hào môn thứ xuất, mình tại sao tự xuyên việt đã đến nghèo rớt nhân gia đâu này? Này tiểu thân bản làm sao có thể khiêng được rất tốt người đối kiếp vĩ đại giấc mộng đâu này? Nhưng là ba tuổi hài đồng có thể làm cái gì đây? Lưng hai thủ đường thi, bỗng nhiên nổi tiếng? Hắn còn không biết tại cái gì triều đại đâu.

Làm một làm vài năm hóa chất thời đại tinh anh nhân sài, hắn thật sự không biết ba tuổi có thể làm cái gì, hơn nữa thật muốn muốn làm hóa chất, vậy cũng rất không thực tế rồi, trong lúc nhất thời tọa ở trong viện, không khỏi ngăn người ra. Muốn ở cái thế giới này sinh tồn, thật đúng là có vấn đề.

"Vũ gia ca ca!"

Một cái thanh âm thanh thúy theo ly ba ngoài cửa truyền đến, một cái đầu nhỏ dò xét đi ra, đây là một cô bé, tựa hồ cũng liền ba tuổi, ghim hai bím tóc, có vẻ thực đáng yêu, thân thủ không khỏi sờ sờ đỉnh đầu của mình kia nhất dùm mao, thực bất đắc dĩ nở nụ cười.

"Vũ gia ca ca, ta tới thăm ngươi."

Tiểu cô nương bồn bồn nhảy nhót đã đến trước mặt, từ phía sau vươn tay, một cái bản thủ tay nhỏ bé thế nhưng nắm nhất cái quả trứng, võ thanh không biết đây là cái gì trứng chim, nhưng khẳng định là đây không phải là trứng gà.

"Này cho ngươi! Ngươi ăn sau rất nhanh điem."

Tiểu cô nương thanh âm non nớt, nháy mắt đã động võ thanh, này là như thế nào một cái thời đại a, như thế ngây thơ chất phác, như thế chân thành tha thiết, thật sự làm cho người ta có chút không không chế được roi lệ cảm giác a.

Phía sau, Vũ gia nương từ đi vào sân, nhìn thấy màn này, cười nói: "Nguyên lai là lão Tam a, ngươi tới thấy rõ nhi nữa à, thực ngoan." Nhìn đến tiểu cô nương trong tay trứng chim, không khỏi nhíu mày nói: "Ngươi lại trộm cha ngươi trứng chim đâu này?"

"Ta không có, Vũ gia thăm thăm, ta cho ta cha đã nói, hắn đáp ứng ta đấy." Tiểu cô nương giọng trẻ con non nớt cãi lại, có vẻ rất nóng lòng.

Võ đại nương cũng chỉ là thuận tiện giáo dục một chút, buông ba lô, võ thanh thấy rõ, bên trong tất cả đều là rau dại. Võ thanh tâm trung cảm thán, cuộc sống ở nơi này xem ra so trong tưởng tượng còn muốn nghèo khó a, đều ăn rau dại rồi.

Cùng chính hắn một "Nương" nói đâu đâu một phen về sau, võ đại nương liền dẫn theo ba lô vào nhà nấu cơm. Võ thanh còn lại là thật tốt xem kỹ một phen cái nhà này, ly ba làm thành sân, bên trong là ba gian gạch mộc cỏ tranh phòng, trung gian là hai mẹ con phòng ngủ, bên trái là phòng bếp, bên phải một gian đồng tạp vật, nói là tạp vật kỳ thật cũng không có gì, đơn giản chính là một ít thu thập đến rách nát.

Nghèo rớt như thế, võ thanh trong lòng phi thường tinh thần chán nản. Thật muốn nắn to ông trời, tại sao có thể như vậy?

Nhìn này kêu lão Tam cô gái, võ thanh trong mắt lộ ra không hợp tuổi triu mến, nếu như mình trước kia không chịu thua kém điểm phòng chừng đưa nhỏ cũng có thể có lớn như vậy a.

Lôi kéo lão Tam tay của, hỏi: "Lão Tam, tên ngươi gọi là gì?"

Lời này hỏi đến thực kinh ngạc, lão Tam tựa hồ khó hiểu, nghĩ nghĩ, cũng nghĩ không thông chỗ nào không đúng, vì thế hỏi đáp: "Vũ gia ca ca, ngươi quên ấy ư, ngươi nhưng là gọi nhân gia Tiểu Anh đấy."

"Tiểu anh?" Võ thanh sững sốt.

"Nghe nương nói, ta là sanh ở một gốc cây anh đào dưới tầng cây đấy, cha liền cho ta lấy cái tên là Tiểu Anh." Lão Tam giải thích, tuy rằng mồm miệng không rõ, nhưng võ hoàn trả là hiểu, đều quái trong lòng mình quấy phá. Nhưng là, làm sao không gọi dưới tầng cây anh từ đâu này?

Đột nhiên, võ thanh trong đầu có một cái ý nghĩ, không khỏi thốt ra, "Của ta team, của ta đoàn đội!"

Cái ý nghĩ này cũng là trong nháy mắt thành hình, hắn muốn đánh tạo mình đoàn đội, từ nhỏ bồi dưỡng đoàn đội, hắn tin tưởng như vậy đoàn đội độ trung thành là rất cao.

Cũng là trong chớp nhoáng này, võ thanh rốt cục có một cái phấn đấu mục tiêu, thì phải là từ nhỏ tạo ra đoàn đội, hắn tin tưởng thôn này nhất định còn có cùng chính mình tuổi không sai biệt lắm, không, cùng này thời không tuổi không sai biệt lắm đứa nhỏ, có lẽ ở thời đại này hắn có thể thành lập được mình buôn bán đế quốc.

"Vũ gia ca ca, đề mục là cái gì, đoàn đội là cái gì, Vũ gia ca ca không sẽ nổi điên đi à nha."

"Nhà người ca ca không điền!"

Võ thanh bắt được con kia hướng trên trán mình phóng bản thiêu tay nhỏ bé, tuy rằng thân thể của chính mình rất nhỏ, nhưng thực tế tuổi đã không nhỏ, bị cái tiểu thí hải như vậy sờ, trong lòng vẫn là có chút không muốn đẩy.

Com trưa là rau dại canh, lão Tam rất hiểu chuyện chạy mất, Võ Thanh thực khó khăn nuốt xuống bụng, đây hết thấy đều bị Võ gia nương tử nhìn ở trong mắt.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Đây Là Đại Đường

"Thanh Nhi nha, người bây giờ cũng khá, ngày mai sẽ đi Vương tiên sinh nơi đó học tự đi thôi."

Nghe được nương nói chuyện, võ thanh đáp ứng một tiếng, trong lòng nghĩ đến đây nghèo như vậy lại còn có tư thực, xem ra thời đại này vẫn là thực chứ trọng giáo dục nha.

Nhìn đến võ thanh không phải rất thích ý, Vũ gia nương tử ngữ khí nghiêm nghị, nói: "Nghĩ tới ta Vũ gia nhiều thế hệ trung thân lương tướng, tuy rằng không phải thư hương môn đệ, kia coi như là quan lại nhà, người hẳn là rất đọc sách, nay triều đình khoa cử chọn sĩ, đối hàn môn sĩ tử cũng là đối xử bình đẳng, ngày khác không nói người đậu Tiến sĩ, chính là trúng minh trải qua, ta cũng trên mặt có quang, cũng không uổng là nương lạp xả người một hoi, sau khi ta chết coi như là không làm thất vọng tổ tông rồi."

Nghe được nương nói lời này, võ thanh rung động trong lòng không hiểu, nguyên lai mình gia cũng từng quan lại nhà a, đáng tiếc xem bộ dáng là suy tàn rồi. Bất quá khoa cử việc thật sự chính là làm khó hán, đối với một cái hóa chất nam mà nói, tứ thư ngũ kinh các loại thật là thực đau đầu nhức óc vấn đề.

Chính là nhìn mẫu thân vẻ mặt nghiêm túc, võ thanh liền đáp ứng, nói: "Mẫu thân làm cho con đi học tự, con đi cũng được, chính là con nhìn đến mẫu thân như thế làm lưng vát vẹo, trong lòng không đành lòng, con nguyện ý theo mẫu thân vào núi lấy rau dại, dưới làm việc."

Vũ gia nương tử không khỏi sửng sốt, chẳng lẽ đứa nhỏ này ngã mắc lỗi đầu rồi, như vậy phi thường có đạo lý nói là từ con nàng trong miệng nói ra sao, bất quá Vũ gia nương tử trong lòng vẫn là thực vui mừng, xem ra chính mình đứa nhỏ thật sự trưởng thành cũng biết nhiều chuyện hơn. Chính là lại bị võ thanh phía dưới một câu cấp đang hoi.

"Nương, cha ta đâu này?"

"A... Cha người hán... Vài năm trước chạy nạn thời điểm chết rồi." Vũ gia nương tử thực hiển nhiên nói không khỏi tâm.

Võ thanh mặc dù là một kẻ mặt rệp, nhưng vài năm xã hội đen kinh nghiệm, cũng có thể xem ra chính hán một nương nhưng là không nói thật. Bất quá nghĩ đến cũng đúng có nhất định khô trung đấy, ai có thể không điểm bí mật chứ.

Ngày thứ hai, võ thanh bị võ đại nương đưa đến trong thôn tư thực, nói là tư thực, cũng bất quá là ba năm đang lúc ngói xanh phòng, hoàn cảnh nhưng thật ra u tĩnh, cổ bách che âm, chìm chốc thấp mình. Giáo viên dạy học vương trăm thơ nhưng thật ra rất có học thức, từng đã tham gia khoa cử, nhiều lần thi rớt sau, liền thiết lập tư bác thôn tư thực, giáo sư trong thôn hải đồng võ lòng.

Đương nhiên vương trăm thơ cũng là một cái bất chiết bất khâu địa chủ, trong thôn một nhóm người là hán gia tá điền. Nhà này tư thực cũng là vương trăm thơ một chỗ sản nghiệp, căn cứ vì hương thân làm tốt sự nguyên tắc, vương trăm thơ làm tiên sinh.

Võ thanh muốn biết đây là triều đại, hẳn chỉ có thể thông qua vương trăm thơ đến biết, vì thế hẳn rất bình tĩnh, cũng rất nghiêm túc. Tuy rằng không biết vương trăm thơ điều đầu hoảng não giảng chút gì, nhưng này loại còn thật sự và say mê biểu tình, không thể không khiến võ thanh tâm trung tự đáy lòng kính nể, đây là một thuần túy lão sư, một cái thực điển hình cô đại tiên sinh.

Buổi sáng vương trăm thơ dạy vài cái chữ cổ, võ thanh cơ bản đều biết, này còn muốn cảm tạ sơ trung thời điểm ngữ Văn lão sư yêu cầu nghiêm khắc các vẽ Đường đại thể chữ Liễu hòa kiểu chữ Âu Dương Tuấn.

"Trung, hiếu, nhân, nghĩa" bốn chữ, võ thanh tại liếc nhìn, sau đó nhớ lại một lát, cũng đã nhớ kỹ, hơn nữa hẳn nhảy mắt phát giác, chính mình trí nhớ này nọ đã vậy còn quá mau, đây chính là trước kia chưa bao giờ có.

Vương trăm thơ giải thích bốn chữ như thế nào viết, rồi sau đó giảng giải này hàm nghĩa, giảng đến nhẹ nhàng vui vẻ chỗ, luôn một phen nói có sách, mách có chứng. Giữa những hàng chữ, vô thanh rốt cuộc biết hôm nay là cái gì triều đại, thể văn ngôn chưa từng học giỏi vô thanh cũng rất nhanh tiến nhập vô hạn mơ màng trung.

Lân Đức ba năm, Đường Cao Tông Lý Trị cùng hoàng hậu Vũ Tắc Thiên phong thiện Thái Sơn, Vũ Tắc Thiên uy vọng đạt tới một cái chút cao, gia hương văn thủy huyện cũng dính chút mưa móc, giảm miễn một năm thuế má. Văn thủy dân chúng đối Vũ Tắc Thiên lại mang ơn. Đương nhiên phía sau Vũ Tắc Thiên còn không kêu Vũ Tắc Thiên, mà gọi là vũ mị nương, nay mẫu nghi thiên hạ, là vì Vũ Hậu.

Vô thanh biết phía sau thiên hạ yên ổn, dân chúng cuộc sống mặc dù không giàu có, trừ bỏ gặp được nạn hạn hán hồng潦, cũng không có bao nhiêu lo lắng tính mạng. Chính là tại sau này hơn hai mươi năm lý, Vũ Hậu vì đi lên hoàng đế ngại vàng, dùng ác quan diệt trừ dị kỷ, đó là lục thân không nhận. Giết được máu chảy thành sông, đầu người cuộn cuộn, các loại vu oan hãm hại, các loại như là ghế hùm, nước tiểu nóng, lăng trì đẳng đẳng khổ hình tăng ra không đàn. Vũ Hậu hoàn toàn tan rã quan lũng môn phiệt. Con em thế gia, Lý thị tộc nhân lại thiếu chút nữa bị tàn sát, ác hơn là cũng đem nhà mẹ đẻ Vũ thị giết giết, lưu đầy lưu đầy, làm cho đời sau sử gia xem thế là đủ rồi.

Vô Hậu là một cái ngoan nhân a!

Vô thanh thở phào một cái, đột nhiên nhớ tới mình cũng họ vô a, hơn nữa tại đây văn thủy huyện từ bắc thôn, chẳng lẽ mình cũng là Vũ Tắc Thiên thân tộc? Hung hăng lắc lắc đầu, điều này thật sự là vượt ra khỏi của hắn nhận tri phạm vi.

"Vô thanh!"

"Đến!"

Vô thanh trong lúc vội vã, thốt ra, thanh âm to, đưa tới đang ở học vương trăm thơ điều đầu hoàng nào những người bạn nhỏ khác chú mục lễ.

Vương trăm thơ lập tức ngưng cả người, bắt quá rất nhanh liền phản ứng lại, cau mày, trầm ngâm một lát, rồi sau đó một bộ vẻ mặt nghiêm túc, nói: "Vô thanh, vì sao lắc đầu, và vì sao đứng dậy đáp trả?"

Vô thanh phía sau cũng tỉnh táo lại, ý thức được vừa rồi chính mình ngôn hành cử chỉ thật sự không phù hợp thời đại này tiêu chuẩn, hắn liền lập tức ngồi xuống, nói: "Tiên sinh nói có sách, mách có chứng, giảng giải rất hay, khả đệ từ ngu dốt mà không quá mức mở, cho nên suy tư lắc đầu, chợt nghe tiên sinh kêu gọi, cho nên kim lòng không đậu hô to, mong rằng tiên sinh chớ trách đệ từ lỗ mãng."

Phen này trả lời, liền đưa tới vương trăm thơ chú ý của, phía trước phía sau cũng làm cho vương trăm thơ tìm không ra tật xấu, không nghĩ tới chính mình giáo sư này một đám đệ tử bên trong lại có như vậy biết lễ đứa bé. Vốn cái kia chút nói có sách, mách có chứng giảng giải, cũng không muốn làm cho những hài đồng này hiểu nhiều lắm thiếu, chính là giáo huấn một loại suy nghĩ phương thức, không nhận thức được trung làm cho bọn họ tại sau này trưởng thành trong quá trình cũng có thể lấy phương thức như thế nhận tri mọi sự vạn vật. Không nghĩ tới thật là có hài đồng đi tự hỏi. Xem ra đứa bé này đáng giá đào tạo một phen, nói không chừng tương lai ra cái tiến sĩ cái gì, đương nhiên trạng đầu là tốt nhất.

Suy tư một lát, vương trăm thơ liền có chủ ý, hỏi: "Vô thanh, hôm nay dạy cho người nhóm bốn chữ, có từng học được?"

Vô thanh còn thật sự hồi đáp: "Chỉ nhớ kỹ hình, ý cũng không quá mức mở."

Vô thanh tâm trung đối với mình như vậy văn bạch hỗn loạn lời nói cảm thấy một trận nghèo mà xạo sự, chính mình khi nào thì cũng biến thành như vậy ề ề, bất quá vì ứng phó, không cho nhân trở thành quái vật, đành phải tiếp tục toan đi xuống.

Cổ đại nam tử thích lưu râu, cho rằng là xinh đẹp tượng trưng, quan công đều có mỹ nhiệm công danh xung, từ loại nào thẩm mỹ học được nói, vương trăm thơ là một cái mỹ nam tử, hơn nữa vương trăm thơ tuổi cũng liền bốn mươi bộ dáng, đây chính là đời sau nam nhân hoàng kim tuổi.

Vương trăm thơ vuốt vuốt râu, như là phát hiện vàng, ánh mắt sáng ngời, chuẩn bị khảo giáo một chút, nhân tiện nói: "Ân, vô thanh, người thả viết chính tả này bốn chữ, làm cho vì sư nhìn xem"

Vô thanh sững sờ, cũng chỉ hảo cảm lên bút lông, nhớ lại hạ sơ trung thời điểm ngữ Văn lão sư đã dạy chấp bút điều khiển, lại nhớ lại hạ kiều chữ Âu Dương Tuấn cùng thể, rồi sau đó rất trầm cảm lên bút lông, không hiểu được mài mực, nhìn đến nghiền mực lý không có mực nước, không khỏi ngây ngẩn cả người.

"Ta giúp huynh trưởng mài mực!"

Bạn đang đọc truyện *Xen Lân Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Gian Nan Cuộc Sống

Một cái giọng trẻ con non nớt xuất hiện ở võ thanh phía sau, võ thanh uốn người vừa thấy, là một cái cùng chính mình không xê xích bao nhiêu trên đầu lưu trữ nhất đóm mao hài đồng, vừa thấy chính là thông minh hạng người.

Vương trăm thơ cười nói: "Vương Tu, rất cùng võ thanh học một ít!"

"Đúng vậy, phụ thân, con đã biết." Vương Tu thanh âm non nớt, lại cấp bậc lễ nghĩa chu toàn.

Võ thanh tâm trung cảm thán, đây là đại Đường a, mà ngay cả này tiểu thí hài đều có một cỗ làm cho người ta không thể không tán thưởng đại khí phong phạm. Võ thanh mỉm cười nói cảm ơn: "Kia liền cảm ơn Vương Tu huynh rồi."

Võ thanh cũng không để ý tới Vương Tu như thế nào động tác, trong đầu nhớ lại kia bốn chữ phồn thể như thế nào viết, nhìn đến nghiên mực lý mực đã nghiên hảo, liền thuận thuận bút, võ thanh thử một lần liền biết đây là bút lông cừu bút, thích hợp người mới học luyện chữ. Chính là trang giấy thô ráp, tương đương thấp kém, võ thanh tâm trung cảm thán một chút, tuy rằng vương trăm thơ ở trong này làm tư thực, hơn nữa còn là miễn phí, chung quy không phải thập phần giàu có, bất quá đối với vương trăm thơ trong lòng cũng lại sùng kính, đây là vì Đường triều giáo dục sự nghiệp a.

Đương nhiên võ thanh không biết là, Đường triều bất luận phú quý nhà vẫn là thư hương môn đệ, đều có vẻ chú trọng danh vọng, vương trăm thơ miễn phí làm tư thực cảm giác không phải là đang cay danh vọng đâu.

Võ thanh đang cảm thán ở bên trong, nhận nhận chân chân viết xuống "Trung, hiếu, nhân, nghĩa" bốn chữ, mặc dù không có kiểu chữ Âu Dương Tuấn cùng thể hình, nhưng đúng là một khoản rạch một cái viết, đây đối với một cái ba tuổi hài đồng mà nói đã rất tốt, đương nhiên này siêu cấp thiên tài liền ngoại trừ rồi.

Vương trăm thơ trong mắt không có bao nhiêu kinh diễm, gật gật đầu, mà rồi nói ra: "Trẻ con là dễ dạy, ngày khác chắc chắn một phen thành tựu."

"Nhiều Tạ tiên sinh chỉ điểm." Võ thanh kính cẩn nói.

Theo như vậy vừa ra, một ngày này học nghiệp xem như hoàn thành. Võ thanh biết tan học đường, bụng đói khát, cũng không để ý tới khác cùng trường, liền vội vàng về phía đầu thôn tây gia chạy tới.

Chạy tới gia, nhìn đến sài cửa đóng kín, tiến lên đây, bên trong cư nhiên chia vào, võ thanh cảm thấy kỳ quái, chẳng lẽ võ đại nương không ở? Còn nhỏ khí lực cũng nhỏ, đẩy vài cái cũng không đẩy ra, liền dọc theo lý ba tường chuyển động, tường đi vào trước nói sau. Vốn tường gọi mẹ, nhưng này dạng kêu to lại cảm thấy không tốt, hoàn hảo rất nhanh liền nhìn đến lý ba chân tường có một không đương, võ thanh rất nhanh liền chui vào, hướng tới phòng bếp đi đến, muốn đi xem có ăn cái gì.

Nhưng là tại trong phòng ngủ truyền đến nam nữ tranh chấp thanh âm của, võ Thanh Đại Học kỳ, võ thanh cho là mình đi nhầm cửa rồi, liền lạng lẽ hướng tới trung gian phòng ngủ đi đến.

"Hôm nay bảo ta ra, có phải hay không nghĩ thông suốt đâu rồi, nếu nghĩ thông suốt, này túi gạo gạo cũng không cần để lại, hãy cùng ta về nhà, hai mẹ con nhà gạo cũng có thể vượt qua ngày lạnh rồi." Đây là thanh âm của một nam nhân.

"Họ Quách đấy, gạo coi như là người đàn ông, năm đó nếu không phụ quân ta cho gạo làm ăn tiền vốn, nào có gạo hôm nay, nay gạo không cứu tế cũng coi như rồi, gạo hoàn nhục nhả ta, lương tâm của gạo bị câu ăn chưa?" Đây là Vũ thị thanh âm của.

Võ thanh nghe đến đó, vọt vào phòng ngủ, chỉ thấy một nam nhân đang muốn lạp xả Vũ thị. Võ Thanh Đại Học giận, "Buông nương!"

Vũ thị hòa nam nhân kia hiển nhiên không chú ý tới võ thanh vào sân, kinh ngạc dưới, Vũ thị tránh ra nam nhân bàn tay heo ăn mỡ, kéo qua võ thanh ôm vào trong ngực, bi vừa nói nói: "Con ta nhanh như vậy sẽ trở lại nữa à."

Võ thanh còn lại là nhìn chăm chăm nam nhân, đây là một không tính là cường tráng nam nhân, vóc người trung đẳng, trên mặt cũng là tuần tú, chính là một đôi vô thần đôi mắt cũng có thể thấy được, người này bị tửu sắc móa rỗng thân mình.

Nam nhân cười hắc hắc, "Trước mặt con mặt, nói thật, này túi gạo, chính là của các gạo rồi." Nam nhân chụp đánh xuống túi gạo, ánh mắt lộ ra một chút dữ tợn.

"Nói cái gì lời nói thật, họ Quách đấy, Thanh Nhi vĩnh viễn đều là của ta con, gạo này không có lương tâm súc sinh, cầm của gạo mẹ, đi nhanh đi!" Võ đại nương tức giận nói.

Trong mắt nam nhân kia xóa sạch dữ tợn càng sâu, nhìn Vũ thị, cười gằn nói: "Gạo đã nói lão tử không lương tâm, nói lão tử là súc sinh, vậy lão tử ngày hôm nay liền làm trở về súc sinh!"

Dứt lời, nam nhân một phen xả quá võ thanh, trực tiếp đem võ thanh nhưng ra ngoài cửa, nháy mắt, võ thanh cảm thấy mình lại muốn chết, phanh một tiếng, võ thanh ngã trên mặt đất, đầu rơi máu chảy, có lẽ là này đau đớn làm cho võ thanh không có đã bất tỉnh, hẩn nhìn đến nam nhân kia đánh về phía Vũ thị, trong con giận dữ.

Vũ thị mắt thấy võ thanh bị văng ra, không biết sinh tử, trong lúc nhất thời phần nộ dị thường, một cước đá hướng nam nhân hạ bộ. Lại bị nam nhân ngăn

trở, rồi sau đó lại nhào tới!

Võ thanh lửa giận hùng hực thiêu đốt, hấn hấn không thể giờ phút này liền lớn lên, hấn không nghĩ tới gần nhất đại Đường, cứ như vậy nghèo, nay lại gặp chuyện như vậy, hấn giận không thể nuốt, hấn bị phần dị thường, vì thế hấn lớn tiếng la lên, "Cứu mạng a, giết người! Nương a!"

Một lát, công tre bị một cước đá văng, người tới hét lớn một tiếng, "Họ Quách đấy, dừng tay!"

Chỉ thấy một cái lão già qua lấy chân, lại bước đi như bay, rất nhanh tiến vào trong phòng, chỉ nghe vài tiếng kêu thảm thiết, kia họ Quách nam nhân bị đánh ra ngoài cửa!

Vũ thị vội vàng chạy đến võ thanh trước mặt, rồi sau đó ôm lấy võ thanh, kiểm tra võ thanh thương thế, cũng may chính là cọ rách da, Vũ thị việc lấy một khối khăn cấp võ thanh chà lau cái trán, khóc thút thít nói: "Đều là vì lỗi của mẹ, làm cho Thanh Nhi như thế chịu khổ."

Lão già kia qua lấy chân đi ra, không quản Vũ thị nương lường, đối với nam nhân nói: "Quách hưng, người cũng tuổi đã cao, trong thôn cũng là có gia có nghiệp người của, như thế hoàn khi dễ này số khổ nương lường, người vu tâm gì nhần, huống hồ người nay có phần này gia nghiệp, cũng là lại gần Vũ thị vong phu giúp, nay bọn họ gặp rủi ro, người không cứu trợ còn chưa tính, lại còn muốn đi heo chó không bằng việc. Người cút đi, nếu khiến ta gặp lại, chó trách ta không nói quê nhà tình cảm."

Quách hưng bị đánh được sưng mặt sưng mũi, qua lấy chân, không nói hai lời, sắc mặt âm trầm thật sâu liếc nhìn đang khóc thút thít Vũ thị hòa võ thanh, xoay người rời đi.

Lão già cũng không nói chuyện, qua lấy chân, ra cửa, một lát, liền khiêng một cái bao tải đi đến, đối với Vũ thị nói: "Vũ gia nương tử, người chó khóc, thế sự gian nan, người cũng muốn nhiều kiên cường một điểm, đây là ta cho người đưa tới lương thực, coi như là cấp Vũ tiểu tử đấy, ai, nghiệp chướng a. Nếu ta nói, người vẫn là lập gia đình a, tuy rằng bị khinh bỉ, nhưng cũng tốt hơn không ăn không uống bị người giày xéo a. Hôm nay vừa vận ta đến đưa lương thực, nếu ngày khác, ai!"

Vũ thị khóc thút thít nói: "Trương thúc hào ý, tiểu phụ nhân tâm lĩnh, nay con ta đã ba tuổi, nếu ta tái giá, Thanh Nhi liền muốn nhận hết xem thường, làm cho ta vu tâm gì nhần. Trương thúc ân đức, chỉ có kiếp sau hàm vòng thất thảo báo đáp."

Trương thúc vẻ mặt lo lắng, nói: "Lão thúc ta bắt đồ báo ân, chính là người cô nhi quả mẩu đấy, cuộc sống không dễ a. Tốt lắm, ta lúc này đi rồi, này túi gạo, cũng đủ các người ăn một thời gian được rồi, nếu không có, đến ta ở đâu tới thủ là được."

Võ thanh lặng lẽ nhìn chăm chú vào này vẻ mặt quật cường lão già, mặc dù qua lấy chân, nhưng này chậm rãi bóng lưng rời đi, võ thanh cảm thấy đây là vĩ đại đường nào người của a, hấn chưa từng có cảm thấy một người bóng dáng lại có thể trở nên cao như vậy đại.

"Nương, ta nghĩ nhanh chút lớn lên!" Võ thanh nói.

Võ thị ôm võ thanh, đau lòng cọ nghiêm mặt, "Thanh Nhi chịu khổ, đều là vì lỗi của mẹ a."

Vì thế nương lường khóc thành một đoàn, bi thanh đủ để kinh thiên động địa.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Quốc Công sau

Không cần quá nhiều ngôn ngữ, cũng không cách nào dùng ngôn ngữ đi biểu đạt nội tâm bi thương. Võ thanh chỉ biết là, việc này đi ra ngoài thứ hai thế đều muốn hoàn lại võ đại nương này một phần tình. Chính là hấn mới ba tuổi, hơn nữa trong nhà cùng được đình đương vang.

Tại Đường triều cao tông hiển khánh hai năm phương bắc đại hạn, đặc biệt quan lũng địa khu, thủy vận Bất Thông, lương thực nguy cơ nghiêm trọng, Đường Cao Tông Lý Trị nghe hoàng hậu Vũ Hậu đề nghị, định Lạc Dương vì Đông Đô, cũng lần đầu lâm hạnh Lạc Dương, để hóa giải trong triều đình xu lương thực nguy cơ. Nhưng này cũng không có thay đổi phương bắc dân chúng sinh tồn hoàn cảnh, mười mấy năm qua nạn hạn hấn nạn châu châu tàn phát.

Tĩnh châu văn thủy vùng là gặp tai hoạ nghiêm trọng khu vực, cùng điển chế tuy rằng làm cho nông dân có được thổ địa, nhưng hàng năm thu hoạch bỏ điền thuê về sau, liền thủy chung thời kì giáp hạt, cứ việc văn thủy là hoàng hậu Vũ Tắc Thiên cố hương, giảm miễn một năm điền thuê, như trước không có bao nhiêu thay đổi. Rất nhiều người chạy nạn đi, không đi được đấy, không phải cố thổ nan ly chờ chết hạng người, chính là còn có chút hi vọng người của.

Một ngày này, võ đại nương mang theo võ thanh đi tới quốc công sơn, võ thanh rất kỳ quái, võ đại nương trong khuỷu tay khoác trong giỏ trúc có hương nền tiền giấy, tại võ thanh trong ý thức đây cũng là muốn tế bái ai.

Quốc công sơn là một tòa tháp sơn, dựa theo võ thanh cách nhìn, chỉ có thể coi là một cái lớn một chút thổ bao, chính là này thổ bao thượng cây bách che trời, cây rừng thấp phần tràn đầy, thấp cấp mà lên, rốt cục đi tới một tòa mái che nắng. Tại mái che nắng trung hơi chút nghỉ ngơi, liền tiếp tục đi tới. Cách đó không xa, võ thanh thấy được một tòa đại mộ, võ thanh tâm trung vui vẻ, cái này có thể lập tức sờ kim giáoc úy, về sau sẽ không lo ăn uống rồi.

Đi đến mộ bia trước mặt, võ thanh mới thấy rõ mặt trên có khắc "Ứng quốc công võ sĩ ược chi mộ".

Võ đại nương kêu võ thanh quỳ xuống, võ thanh rất kỳ quái, vốn định đặt câu hỏi, lại nhìn đến võ đại nương quỳ xuống cũng khóc ồ lên.

Võ thanh không biết nguyên nhân, lại nhìn đến võ đại nương bày xong hương nến, không có tế phẩm, chỉ có tiền giấy.

Đặng tiền giấy đốt xong, võ đại nương đối võ thanh nói: "Thanh Nhi, cấp gia gia dập đầu, gia gia ngươi là ta đại Đường triều quốc công, là đại Đường triều khai quốc công thần, ngươi trưởng thành nhất định phải giống gia gia ngươi giống nhau trở thành đỉnh thiên lập địa nam tử hán, cũng không uổng là nương lap xả ngươi một hồi."

Võ đại nương sắc mặt tức mục, lúc này võ đại nương càng giống như một cái Nghiêm mẫu giống như, giáo dục con của mình.

Võ thanh nghiêm túc đáp: "Thỉnh mẫu thân buông, con nhớ kỹ."

Võ thanh rất muốn nói, ta tại sao có thể trở thành đỉnh thiên lập địa nam tử hán a, một cái đã chết quốc công gia gia có gì dùng a, hiện tại liên com đều ăn không đủ no, hiện tại dù sao cũng phải trước giải quyết vấn đề ăn com a. Nhìn này đại khí mà chắc chắn mộ địa, võ thanh không khỏi lắc lắc đầu, cho dù bên trong có vàng bạc châu báu, đã biết tay chân lẻo khoèo cũng cầm không nổi xeng a.

Đối với trong thôn nhà giàu quách hưng, võ thanh thực muốn báo thù, nhưng hôm nay ba tuổi nhiều một chút hán có thể làm cái gì? Hán căn bản không có cơ hội, nhưng là hán sẽ không buông tay gì thừa dịp cơ hội.

Từ bắc thôn đầu đông, ở một gia đình, đúng là kia xuất ngũ lính già trương hưng, theo trong thôn thủ lĩnh giảng, trương hưng tùy tùng Thái tông hoàng đế tấn công quá cao lệ, trên chiến trường phụ thương, qua chân, liền đành phải thụ một cái theo thất phẩm võ kỵ úy huân tước lĩnh một trăm lượng bạc liền tá giáp quy điền rồi, tuy rằng trong nhà đã không có thân nhân, nhưng triều đình phong thưởng thổ địa, bởi vì có huân tước, các phương diện đều có ưu đãi, cuộc sống coi như là khá lắm rồi. Trương hưng cưới con dâu sinh oa, đáng tiếc hơn mười năm trước nạn châu chấu, đưa đến nạn đói, nữ nhân và đứa nhỏ đều chết đói. Nay trương hưng cũng đã đến tuổi xế chiều chỉ niên, mỗi ngày phơi nắng phơi nắng ở ngoài, chính là năm một đầu lão Mã đi ra ngoài trượt đi.

Võ thanh biết nguyên lai kia Trương thúc chính là trương hưng về sau, mang theo cảm ơn lòng của, quyết định thường xuyên đi làm bạn trương hưng, nhưng hán là biết mẹ goá con côi lão nhân, cuộc sống là rất cô độc đấy.

Một ngày này sau giữa trưa, võ thanh kêu từ Tiểu Anh hòa Vương Tu, liền đi tới Trương gia. Nay này lưỡng tiểu thí hài hoàn toàn thành võ thanh người hầu. Về phần Vương Tu, hán là Vương gia nhất thị tâm nha hoàn sở sanh, cho nên vị còn không bằng khác thứ xuất huỳnh đệ, sở thế cho nên Vương Tu làm cái gì, vương trăm thò cũng là căn bản sẽ không để ý tới. Từ Tiểu Anh là từ đại nương nhà ít nhất nữ nhi, tuy rằng rất được từ đại nương thích, nhưng dù sao cùng khổ nhân gia, không quý cù nhiều như vậy, cho nên rất tự nhiên đi theo võ thanh chơi đùa.

Võ thanh phía trước dẫn đường, rất có điểm lão đại phái đoàn. Điều này làm cho võ thanh không khỏi nghĩ khởi mới trước đây không đi học cho giỏi, cả ngày học một ít cổ hoặc tử xiếc. Rất nhanh trương hưng gia liền đến, trước mắt xuất hiện một đạo xanh biếc ly ba tường, mặt trên mở ra hoa loa kèn, mấy con tiểu ong mật vút và càn cù cây cây lay. Ba gian nhà ngói song song mà đứng, góc hướng tây là một cái chuồng ngựa, một hoàng tống mã đang ở ăn cỏ. Giữa sân có một gốc cây cao lớn táo cây, mặt trên đã kết đầy đỏ thắm táo. Cây kế tiếp lão giả tóc hoa râm nằm ngang khắp nơi nhất trương chiếu lên, đánh truân, trong tay quạt hương bồ rơi xuống một bên.

Võ thanh ba người len lén theo ly ba tường trong khe hở nhìn lên, từ Tiểu Anh không chú ý đã dẫm vào một khối mái ngói, "Răng rắc" một tiếng, phát ra tiếng vang.

"Khụ..."

Trương hưng thanh khụ một tiếng, ngồi dậy, nói: "Ba người các ngươi tiểu tử kia cất giấu làm cái gì, mau vào!"

Võ thanh nhìn kỹ rõ ràng này xuất ngũ lính già mặt mũi của về sau, cũng không cảm có chút cảm khái, trương hưng đã rất già, năm tháng tại trên mặt của hán khắc đầy nếp nhăn, dài nửa xích sơn dương hồ đã cơ hồ trắng phao, chính là lão nhân trong đôi mắt lộ ra tinh quang, làm cho người ta cảm thấy này lĩnh giả thực không bình thường.

"Ân, rất tốt nha, Vũ tiểu tử, lần trước cưới ngựa không có bị ngã chết, lần này còn dám tới?"

Võ thanh vỗ xuống bộ ngực, lớn tiếng nói: "Trương gia gia, về điểm này thương tính cái gì, lại ném cái mùi hạ bát ở dưới cũng không có việc gì!"

Trương hưng tựa hồ thấy được việc lạ, phải biết rằng lần trước nhưng là rơi bất tỉnh nhân sự, lúc ấy chính mình hoàn hảo. Bất quá, đã từng đi lĩnh đấy, tính tình chính là không giống với, mắng: "Hảo ngươi cái thằng nhóc, ra, kéo gia gia mà bắt đầu..., gia gia cho các ngươi đi cưới ngựa!"

Võ thanh khẳng định không có nhiều khí lực, lập tức vẫy tay một cái, từ Tiểu Anh hòa Vương Tu đồng thời hỗ trợ, kéo lại trương hưng thân ra tay cánh tay, trương hưng mượn lực đứng dậy, rồi sau đó kéo tàn chân chào hỏi hướng chuồng đi đến.

Dắt lão Mã, trương hưng yêu thương vuốt ve mã cổ, nói: "Ông bạn già, ngày hôm nay muốn vắt vẻo ngroi." Quay đầu nhìn về phía võ thanh ba người, mắng: "Tụi mất dịch, còn không qua đây!"

Võ thanh giờ sau tại nông thôn thời điểm kỳ quá lư buồn tha dề, tại một lần công ty tổ chức du lịch thời điểm cười qua ngựa, cho nên ở sâu trong nội tâm thật không có nhiều hưng phấn, nhưng là hấn phải giả bộ thật cao hứng. Cho là theo chân mặt khác hai cái tiểu thí hài hoan hô một tiếng chạy tới trương hưng trước mặt, trương hưng khuôn mặt tươi cười như là nở rộ một đóa hoa nhi giống như, vẻ mặt nếp nhăn. Lập tức liền một đám ôm lão Mã lưng, cũng dặn ngồi vững vàng.

Có như vậy một đoạn thời gian rất dài, một cái lính già hòa ba cái tiểu thí hài cứ như vậy sống chung một chỗ, bọn họ kỳ cười ngựa, đánh một chút cồng, diễn hí thủy.

Võ thanh cũng biết lính già nguyên lai là một gã kỳ binh, bởi vì thương tàn tá giáp quy điền là lúc, con ngựa kia cũng bởi vì thương chân mà không thành được chiến mã, liền ban cho lính già. Như thế theo Trình Quán hai mươi hai năm đến nay cũng đã qua mười tám năm, năm đó tiểu mã câu nay cũng được lão Mã, năm đó trẻ trung khỏe mạnh kỳ binh chiến sĩ, cũng đã đến tuổi xế chiều chi niên. Chính là mỗi khi thấy lính già đi lên dây núi ngồi xem mặt trời mọc mặt trời lặn lúc, kia một người một con ngựa bóng dáng đều khiến võ thanh cảm thấy một loại bi thương, mình cũng có thể hay không giống như vậy, giải quyết xong cả đời đâu.

Chính như võ thanh cuộc sống, hấn nay căn bản không có cách nào khác thay đổi cuộc sống của mình, nếu hấn có thể lớn tuổi mấy tuổi, cũng sẽ có biện pháp làm giàu làm giàu, khả một cái mới ba tuổi nhiều đứa nhỏ, có thể làm cái gì? Huống chi là như vậy một cái rời xa đô thành thâm sơn cùng cốc chỗ.

Võ Thanh cảm giác sâu sắc bi thương, không chỉ là chính hấn một xuyên qua nhân vật chính không có bao nhiêu chói mắt quang hoàn, càng bi ai là về nhà võ đại nương cái loại này vô tư triu mến. Cũng làm cho võ thanh cảm động rất nhiều, cũng có một phần trầm trầm trọng trách đặt ở trên người.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Nhoáng Lên Một Cái Ba Năm

Ba năm thời gian thoáng một cái đã qua.

Võ thanh lúc này đã sáu tuổi bán, hấn ngồi ở đó khóa tiểu dưới cây táo, trong mắt có một chút hóa không đi thương cảm, này một chút thương cảm đều khiến nhân cảm thấy này không nên xuất hiện ở nhất đứa bé trên người.

Sáu tuổi, đối với một đứa bé con mà nói, hấn là tốt nhất tốt đẹp thời gian, nhưng là đối với võ thanh mà nói, ba năm nay là trăm thống, lính già tại hơn một tháng trước chết đi.

Ba năm qua võ thanh hòa trương hưng biến thành ông cháu, hấn thường xuyên cùng lính già, lính già cũng giáo hội võ thanh rất nhiều thứ, tỷ như cười ngựa, bắn tên, còn có một chút quân lữ sinh tồn kỹ xảo, cứ việc những kỹ xảo này thực vụng về, nhưng đều là lính già kinh nghiệm đậm.

Lâm chung sắp, trương hưng giao cho võ thanh ba trăm lượng bạc, cũng đem này tòa trạch viện địa khế, còn có ba mươi mẫu đất địa khế giao cho võ thanh. Tuy rằng võ thanh lúc trước tiếp xúc trương hưng vì được đến ưu việt, nhưng hôm nay lại bình thêm một phần làm cho hấn không thể thừa nhận ân tình, mà phần ân tình này đòi này cũng căn bản không thể hoàn lại.

Lúc này võ thanh, tại từ bắc thôn cũng là khá có danh tiếng, có "Thần đồng" danh xưng, đương nhiên võ thanh biết phương diện này có bao nhiêu hơi nước. Càng làm cho hấn không nghĩ ra là vương trăm thơ đã đề cử võ thanh đi huyện học đọc sách, chỉ có thông qua huyện học, châu học thành mà sống đồ, rồi sau đó được đến tiến cử, võ thanh mới có cơ hội tham gia khoa cử, rồi sau đó mới có cơ hội thi đậu trở thành tiến sĩ. Đương nhiên, cũng có thể từng bậc từng bậc thi đi qua, tự học trở thành công sinh, nhưng võ thanh tự nhận không thực lực kia.

Võ thanh cũng không có tham gia khoa cử mãnh liệt ý nguyện, hấn chỉ muốn mau mau lớn lên. Hấn biết rõ Vũ Tắc Thiên thời đại văn nhân là cỡ nào bi ai, huống chi đậu Tiến sĩ có thể làm giàu làm giàu? Đậu Tiến sĩ hoàn phải trải qua nhiều hạng khảo hạch mới có thể bị thụ quan, mới có thể lĩnh bổng lộc, hơn nữa đại Đường là không cho phép làm quan buôn bán.

Tuy rằng Đường triều cấp bậc chế độ sâm nghiêm, sĩ nông công thương, thương nhân địa vị xã hội thấp nhất, khả thương nhân cuộc sống cũng là phi thường dễ chịu đây. Huống chi hấn này người đời kiếp, có khi là biện pháp làm giàu, mừng rỡ một cái tiêu điều tự tại, làm gì đi ở trong quan trường tranh cái ngroi chết ta sống, cuối cùng hài cốt không còn. Này không phù hợp mật rệp nam võ thanh trước mắt nhận tri, khả thể sự khó liệu, đang ở giang hồ,

chỉ sợ cũng là nạn từ bản thân.

Tiểu cây táo, dựa theo Đường triều cách gọi, kêu táo. Võ thanh biết đại vóc quả táo kia đã đến mình thanh thời kì mới tiến cử phương tây quả táo giống mới thông dụng đấy. Lúc này loại này Tiểu Bình quả cũng chỉ có thể xem như Tây Vực giống. Nay đại Đường để quốc nước làm dân giàu an, muốn hình vạn trạng, mặc dù không có xa xôi phương tây thầy tu, nhưng cùng Tây Vực các nước Ấn Độ các nước lui tới chật chẽ. Đáng tiếc những thương nhân này đều ở đây đô thành Trường An hòa Lạc Dương, còn có chính là Dương Châu hòa tuyên châu, Nghiễm châu những chỗ này. Về phần Tịnh châu văn thủy, không, hẳn là Thái Nguyên phủ văn thủy huyện, (mấy năm trước cao tông hoàng đế đã sửa lại.) vậy khẳng định là không thấy được. Muốn thay đổi quả táo cũng không phải chuyện một sớm một chiều, võ thanh đành phải thôi.

Từ bắc thôn quá nhỏ, nơi này căn bản không thích hợp việc buôn bán!

Võ đại nương mấy năm này cuộc sống hơi chút tốt lắm điểm, thân thể trở nên cân xứng mà bắt đầu..., trên mặt cũng nhiều vài phần hồng nhuận, không thể không nói võ đại nương là một cái mỹ phụ. Nhìn đến võ thanh ở trong sân ngăn người, không khỏi cười nói: "Nương tiểu thần đồng ai, nương nói cho người chuyện, người có đáp ứng hay không?"

Võ thanh biết là đi huyện học chuyện tình, võ thanh không muốn đi huyện học, có thể tưởng tượng đến văn thủy thị trấn đi. Chính là nếu không đi huyện học, vương trăm thơ cũng sẽ không giúp, huống chi này lão nương cũng sẽ không đi. Chỉ có chính mình vào huyện học, võ đại nương mới nguyện ý đi thị trấn.

"Nương, ta đáp ứng rồi."

Võ đại nương đến gần ôm võ thanh, chảy nước mắt nói: "Con ta tiến vào huyện học, đương rất đọc sách, ngày khác nếu có thể trúng phải tiến sĩ, vì nương chính là từ cũng có thể mỉm cười cười tuyên."

Võ thanh thực không rõ võ đại nương vì sao như thế cảm tính, bất quá vẫn là bị phần này chân thành tha thiết cho ăn loại tình cảm đã động, sống ra thứ hai thể hẳn còn có thể có yêu cầu gì đâu.

"Nương, ta sẽ không để cho nương thất vọng."

Đường triều giáo dục tự đầu thời nhà Đường tới nay chế độ vẫn là thực hoàn thiện, vì cổ vũ hàn môn đệ tử đọc sách Đường Thái Tông thiết lập các cấp học phủ, triều đình thiết Quốc Tử Giám, hạ hạt nước tử học, Thái Học, tứ môn học, luật học, thư học, toán học đẳng lục học. Địa phương thượng thiết lập châu học, huyện học, tiến vào này hai cấp học đường xưng là sinh đồ, người ưu tú là được đề cử tham gia khoa cử cuộc thi.

Thời kỳ này khoa cử bình thường có hai loại, tức thường cử hòa chế cử. Trong đó thường cử hàng năm tổ chức một lần, khoa chủ yếu là mình trải qua, tiến sĩ, mình pháp, mình thư, mình tính các loại..., ngoài ra còn có tú tài, nói cử, đồng tử, nhất sử, tam sử đẳng khoa. Thường cử dự thi người có hai cái nơi phát ra, vừa là sinh đồ, đó là các cấp các loại học phủ tiến cử người; nhị vì hương công, tức trải qua châu huyện cuộc thi chọn lựa tự học người. Dự thi người chủ yếu tập trung ở mình trải qua hòa tiến sĩ hai lớp, bởi vì này hai lớp có thể trở thành triều đình trực tiếp chọn lựa quan viên hậu bị chọn người một trong. Về phần chế cử tức là vì sưu tập chuyên nghiệp nhân tài mà thiết kế cuộc thi, bình thường vài năm tổ chức một lần, thời gian cũng không có định.

Tự nhà Tùy sáng lập khoa cử, đến cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu cầm quyền tới nay, lợi dụng khoa cử đại quy mô chọn lựa nhân tài. Nhưng là tự cao tông hoàng đế thường cư Đông Đô Lạc Dương về sau, các cấp giáo dục cơ hồ đình trệ. Trừ bỏ mỗi một năm có mình trải qua hòa tiến sĩ hai lớp như trước tổ chức ngoại, khác khoa đều trên cơ bản danh nghĩa rồi.

Võ thanh bởi vì "Thần đồng" quang hoàn bị vương trăm thơ nhìn trúng, cũng nguyện ý giúp võ thanh đến thị trấn an gia, đều phát triển tiến tiến vào huyện học, trở thành sinh đồ. Đây đối với thời đại này hàn môn đệ tử mà nói, tiến vào huyện học thành mà sống đồ, kia là phi thường khó được kỳ ngộ.

Chính là võ thanh rất rõ ràng mình có thể có vài phần năng lực, đối với nho gia này kinh điển, nói thật nhìn liền đau đầu, chớ đừng nói chi là đi hiểu, mà mình trải qua thăm dò khoa học đúng là đối nho gia kinh điển trí nhớ, về phần tiến sĩ khoa, võ thanh lại lắc đầu, trừ phi hẳn thật sự tại trị quốc trên có chính mình giải thích, bằng không liền luận sách mà nói, cũng là một cái đau đầu nhức óc vấn đề.

Luận sách là thời đại này đối với trị quốc lý niệm hòa làm quan chi đạo luận văn. Võ thanh mặc dù biết Đường triều một ít đại khái lịch sử, nhưng đối với thời kỳ này sĩ tộc tư tưởng mô thật không nhiều. Chính là thân ở thời đại này, cảm nhận được lão nương tha thiết chờ đợi, hẳn có phải hay không vậy cũng đi thường thử một chút đâu.

Vì thế mang theo nghi vấn như vậy, khóa lại viện môn, công lính già trương hưng ba trăm lượng bạc di sản, cộng thêm vương trăm thơ giúp một trăm lượng bạc, ôm trong lòng một phần vương trăm thơ viết cấp huyện học phụ tử vương phụ tử thư tiến cử liền đi vào văn thủy thị trấn.

Nhìn gần trong gang tấc văn thủy thị trấn, tường thành có chừng cao bảy tám mét, có vẻ có như vậy điểm hùng vĩ ý tứ. Bước trên ngã tư đường về sau, võ thanh tâm trung hoàn toàn khách sáo một phen, căn bản không có cách nào khác cùng hơn một nghìn năm sau thị trấn so sánh với. Ngã tư đường hẹp hòi không nói, hơn nữa gồ ghề, đông người cũng không nhiều, rất nhiều dân chúng đều mặc được rách rưới, ngẫu nhiên đi qua vài cái quần áo ngăn nắp đấy, cũng liền cái đáng vẻ kia. Vốn cho là thị trấn có bao nhiêu phần hoa, xem ra đại Đường phần hoa cũng chỉ là tương đối mà nói rồi.

Đường triều bình thường thông dụng tiền là khai nguyên thông bảo, võ thanh trong tay là thoi bạc, chỉ có thể tới trước một ít để điểm đổi thành khai nguyên thông bảo mới có thể sử dụng. Lần đầu tiên nhìn đến như vậy thoi bạc làm cho võ thanh tâm trung sùng sốt, không có giống trong TV như vậy tinh xảo đẹp mắt bộ dáng, liền nhất trương bánh bột ngô bộ dáng, một cái thoi bạc ước là hai mươi lăm hai, giống võ thanh trong tay có bốn trăm lượng, võ thanh nhất định là vác không động đấy, chỉ có giao cho võ đại nương.

Nghe để điểm, tại để điểm tiểu nhị xem thường hạ thay đổi hai mươi lăm quán tiền, xem như hai mươi lăm lượng bạc, rồi sau đó tại vô thanh dưới sự yêu cầu đi thợ may cửa hàng, mẹ con hai người thay đổi thân sạch sẽ sạch sẽ thổ hoàng sắc bố y sau liền đi ra.

Đại Đường bình thường dân chúng tại luật pháp trung bình thường là chỉ cho phép xuyên thổ hoàng sắc vải bố quần áo. Loại chuyện này vô thanh cũng không có biện pháp, ai để cho mình là dân chúng thấp cổ bé họng đâu. Đương nhiên cũng không phải là thập phần nghiêm khắc, chỉ cần không mặc xích màu vàng quần áo là đến nơi.

Thông qua người môi giới, vô thanh mẹ con dùng mỗi tháng hai trăm tiền giá mướn thành tây một chỗ diện tích tam mẫu nhà cửa, nghe nói ông chủ vội vã cho thuê, vốn giống như vậy nhà cửa không dưới năm trăm tiền, vừa vặn làm cho vô thanh mẹ con chiếm tiện nghi, vô đại nương liền tiếp cảm tạ. Mà vô thanh còn lại là trong lòng cười lạnh, rất rõ ràng bọn họ bị thua thiệt, bất quá hai trăm tiền giá quả thật rất rẻ rồi, nhớ tới nguyên lai cái thể giới kia tiền thuê nhà, một cái nhà một gian chính là vài trăm, chớ đừng nói chi là chỗ này có được hai tiền sân tòa nhà.

Phòng ốc cổ xưa, gia cụ cũng cổ xưa, cũng may có thể có một che mưa che gió địa phương, hướng chi bọn họ duy nhất trả hết một năm tiền thuê nhà. Vô thanh trong lòng cũng là thực thích, rốt cục có mình tư nhân không gian. Vô đại nương cũng là vì không đã quấy rầy vô thanh đọc sách, không thể ảnh hưởng vô thanh học nghiệp, liền an bài hai cái chỗ ở, vô thanh ở hậu viện, vô đại nương ở tiền viện.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Thị Trấn An Gia

Đường triều phòng ốc phần lớn là mộc cấu phòng ốc, có gia nhập gạch đá làm thừa trọng kết cấu. Chỗ này tòa nhà mặc dù không thể thể hiện tất cả đại Đường lối kiến trúc, nhưng tuyệt đối là một cái ảnh thu nhỏ. Vô thanh rất hài lòng, hai mẹ con đi vòng vo một vòng về sau, đến chợ mua đi một tí cuộc sống nhu yếu phẩm về sau, liền bắt đầu quét tước sửa sang lại. Vô thanh cũng tạm thời không để ý huyện học chuyện tình, dựa theo vương trăm thơ ý tứ, hôm đó đã đến văn thủy huyện liền muốn cầu vô thanh đi báii phòng vương phu tử đấy.

Từ xế chiều việc đến tối, mẹ con hai người một gục xuống, uống nước xong liền trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

Ngày thứ hai, vô thanh sau khi ăn cơm xong, liền ra cửa, hỏi thăm dưới, liền đi tới huyện học. Đưa lên vương trăm thơ thư giới thiệu, này thì tương đương với báii thiệp, liền ở ngoài cửa chờ. Vô thanh đối với đệ báii thiệp loại chuyện này thực không ưa, nghĩ đến từ xưa đến nay Thiên triều đều là lễ nghi chỉ bang, mà đại Đường lại lúc ấy toàn thể giới phồn hoa nhất quốc gia, văn giáo vô công đạt tới đỉnh phong, lễ nghi lại theo hoàng đế đến dân chúng đều là phi thường ý tứ.

"Lục nghệ" trung "Lễ nghi" xếp hạng đệ nhất vị, có thể thấy được này trọng yếu. Hơn nữa thời đại này vô luận là triều đình chọn mới vẫn là giao hữu cũng không quản ngại có cái gì tài năng, đầu tiên chú trọng người hiền hay không lễ. Biết lễ theo một cái phương diện đó có thể thấy được một người phẩm đức, này ở thời đại này sĩ phu giai tầng là rất chú trọng đấy.

Không có chờ đợi bao lâu, vô thanh liền bị dẫn tới vương phu tử thư phòng.

Cùng nhau đi tới, vô thanh cũng không cảm đối như vậy thanh tĩnh nơi mà cảm khái, đương đi vào thư phòng, tức thì bị thư phòng bố trí mà thuyết phục, các loại thư tịch mãn cái, thậm chí còn có một chút thẻ tre cũng trưng bày ở phía trên, thời đại này thẻ tre thật sự không nhiều lắm. Lại nhìn thấy trên giá sách bộ sách cơ hồ đều là quyển trục, chợt nhớ tới từng xem qua nhất thiên về bộ sách phát triển văn về, biết đóng buộc chỉ thư muốn mãi cho đến Tống Triều mới xuất hiện, mà khi đó cũng là in ấn thuật xuất hiện sau mới phát triển.

Nghĩ đến đây, vô thanh bỗng nhiên có một loại ý tưởng, thì phải là làm cho in ấn thuật trước tiên xuất hiện, thời đại này bản khắc in ấn thật sự là một loại thật to lãng phí, đây cũng là bộ sách tại bình dân giữa không thể thông dụng nhất một nguyên nhân trọng yếu, so với mấy trăm năm sau Tống Triều đó là kém xa.

Trong thư phòng đàn hương lượn lờ, sau án thư một cái cả người phong độ của người trí thức lão giả ngẩng đầu chính mỉm cười nhìn hấn.

Vô thanh vội vàng chấp tay cúi người chào, lớn tiếng nói: "Đệ tử vô thanh gặp qua phu tử!"

Nghe được ra đứa nhỏ này thanh âm to, bộ dáng nhi cũng rất tuần tú, vương phu tử cười ha ha một tiếng, nói: "Ân, không tệ, trăm thơ đều đem người nói thành là trăm năm khó gặp thần đồng, liền này giọng, cũng là khó gặp đó a. Ân, không tệ, không tệ." Vương phu tử đứng lên thăm thị vô thanh.

Vô thanh cũng không dám có cái gì kiêu ngạo, chạy nhanh cung kính nói: "Đệ tử quý không dám nhận."

Wương phu tử vuốt râu, gật gật đầu, nói: "Vô thanh a, ngày mai người liền có thể tới nghe khóa."

Võ thanh sững sốt sau liền cung kính đáp ứng về sau, nghe xong vương phu tử một phen hỏi sau liền thối lui ra khỏi thư phòng, đi ra huyện học. Nay Đường triều dạy học thật đúng là tùy ý, cứ như vậy vào huyện học, cũng không cần tham gia nhập học thi thử cái gì đấy, xem ra kia vương trẫm thơ thư giới thiệu thật đúng là không sai.

Hành tẩu tại tiêu điều mà bản thủ trên đường phố, võ thanh cảm nhận được thời đại này kinh tế là tương đương không phát đạt, sát đường cửa hàng cơ hồ một nửa đều ở đây đóng cửa không tiếp tục kinh doanh. Năm nay tựa hồ là tổng chương hai năm, quan nội tình hình hạn hán nghiêm trọng, Thái Nguyên phủ cũng không tốt đến nơi nào đây, mặc dù không có chạy nạn dân chúng, nhưng đói khát khủng hoảng luôn chui vào võ thanh trong tai.

Đi vào thế giới này ba năm, ba năm qua thu hoạch vẫn không thật là tốt, nếu không lính già trương hưng giúp, hẳn thực không thể tin được mình có thể sống sót. Có lẽ cũng có thể còn sống, nhưng chỉ sợ hội là phi thường gian khổ.

Võ thanh rất rõ ràng thời đại này tình trạng kinh tế, lấy nông nghiệp làm chủ, cây dâu tằm thủ công nghiệp là phụ kinh tế nông nghiệp cá thể kết cấu, quyết định thời kỳ này không có khả năng có công nghiệp thời đại kinh tế năng lượng, chớ đừng nói chi là cùng điện tử tin tức thời đại so sánh với. Đường triều phồn hoa là tương đối mà nói đấy!

Mặc kệ như thế nào, võ thanh đầu tiên phải giải quyết chính là mình dinh dưỡng vấn đề, cứ việc tam năm hán có thể đủ ăn mặc ấm, khả dinh dưỡng vẫn theo không kịp, cho nên lúc này hẳn tuy rằng sắc mặt hơi có hồng nhuận, nhưng liền võ thanh nhận tri mà nói, tuyệt đối là dinh dưỡng **.

Nếu dinh dưỡng **, kia đem làm cho chính mình trí lực phát dục không tốt, thân thể trường không tốt, vóc trường không cao, ở nơi này thực chú trọng đáng về thời đại, là rất bị kịch một việc. Không cần nói làm quan, chính là đòi cái con dâu đều khó khăn. Chính như đời sau "Thấp tọa cùng" là không có thị trường, cũng chỉ có "Cao to đen hời" mới có thể cua được "Bạch Phú Mỹ" không phải, đương nhiên này nếu nói các loại phản nộ mộc nhĩ cũng sẽ dễ như trở bàn tay. Về phần này hắc mộc nhĩ, võ tướng Thanh hội không chút do dự vứt bỏ, bởi vì hẳn từng bị thương!

Nói đến dinh dưỡng, võ thanh trước tiên nghĩ tới là sữa, nhớ rõ có nhất thiên đưa tin nói, tại Nhật Bản, chính phủ yêu cầu từng cái nhi đồng đều phải mỗi ngày uống một chén sữa đến tăng cường quốc dân thể chất, này chân thật ý đồ cũng là bởi vì người Nhật Bản rất lùn.

Đương nhiên, võ thanh không phải là bởi vì này thứ nhất tin tức mà nghĩ đến sữa, theo hóa chất chính quy xuất thân hẳn đối với sữa tác dụng vẫn là biết một chút, hơn nữa mới trước đây cũng thường xuyên uống sữa tươi, không hề nghi ngờ, sữa giá trị quả thật có tăng cường thể chất tác dụng, đương nhiên nếu là có người uống sữa, võ thanh cũng sẽ không cự tuyệt, chính là như vậy cảm giác thật là tà ác.

Tại Đường triều, trừ bỏ trên thảo nguyên dân tộc uống các loại nãi ở ngoài, cũng chỉ có sinh hoạt tại trên biên cảnh đại Đường dân chúng đang uống nãi rồi. Cũng may đại Đường sản vật phong phú, mậu dịch hưng thịnh, một ít đạt quan quý nhân thích tại trà hoặc là trong rượu gia nhập nãi. Văn thủy huyện khoảng cách Thái Nguyên thành không xa, tại hiện khánh năm năm cao tông hoàng đế bồi hoàng hậu vũ mị nương lâm hạnh Tịnh châu về sau, văn thủy mậu dịch cũng biến thành phồn hoa. Đến từ thảo nguyên trâu ngựa hòa da lông cũng xuất hiện ở nơi này, còn có Tây Vực Ngọc Thạch vàng bạc đẳng đẳng đều ở đây văn thủy xuất hiện.

Võ thanh nghe được trâu ngựa thị miệng vị trí cụ thể, rất nhanh liền đến nơi này, loạn tào tào thị trường, xú khí huân thiên, tiếng người ồn ào, cùng trên đường cái tạo thành tiên minh đối lập, nơi này có lẽ trình độ nhất định phản ánh đại Đường thương mậu phồn hoa.

Võ thanh nhìn này mặc áo quần lố lằng bất đồng màu da thảo nguyên thương hành hòa Tây Vực tiểu thương tại cùng Hán nhân dân chúng cò kè mặc cả, nước miếng văng tung tóe tranh đồ mặt tía tai bộ dạng, không khỏi vô cùng cảm khái, vô luận cái gì thời đại, đều đã có loại tràng diện này.

Người môi giới hòa kiên khách không có tìm thương võ thanh, điều này làm cho võ thanh thực bất đắc dĩ, liền bởi vì hẳn là một đứa bé con sao? Võ thanh đành phải tự hành trước nhìn kỹ hẳn nói.

Rất nhanh, hẳn nhìn đến một cái cúi đầu ngồi chồm hóm dưới đất một cái Tây Vực người trẻ tuổi, võ thanh liền đi tới.

Tây Vực nhân cảm thấy có nhân đến gần hẳn, nhìn đến chỉ là một Đường triều cậu bé về sau, thờ dài một cái, lại cúi đầu.

"Vị bằng hữu này, ngươi có đồ vật gì đó nhu yếu xuất thụ hoặc là trao đổi sao?" Võ thanh rất nghiêm túc hỏi.

Tây Vực nhân lại ngẩng đầu, nhất trương đồ thắm trên mặt của, ánh mắt tựa hồ như là xem quái vật nhìn chăm chăm võ thanh sau một lúc lâu, rồi sau đó dùng nửa đời không quen Đường triều nói nói: "Xin hỏi Đường triều tiểu bằng hữu, ngươi muốn mua gì?"

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Mua Bò

Võ thanh một trận không nói gì, như thế nào cùng đời sau Tân Cương người ta nói nói có điểm tương tự đâu rồi, lập tức cười nói: "Nga, bằng hữu của ta, ta cần một đầu có thể sinh nãi bò."

"Có thể sinh nãi con nhóc? Nga, Đường triều tiểu bằng hữu, ngươi hẳn là tìm ngươi gia mẹ bú sữa, ta đây thì không có con nhóc." Tây Vực nhân nghiêm trang nói.

Võ thanh hoàn toàn không nói gì, trong lòng mắng vài câu, biết cùng này Tây Vực nhân trao đổi có vấn đề, liền chỉ vào phía sau hán tam đầu Tây Vực bò hỏi: "Này tam đầu bò có thể sinh nãi sao?"

Tây Vực nhân sững sốt, lập tức lộ ra hàm răng trắng nõn, nói: "Nga, của ta Đường triều tiểu bằng hữu, này vài đầu bò đều có thể sinh nãi đấy."

Võ thanh cũng không nói chuyện, trực tiếp đi đến bò mặt sau nhìn nhìn, thực tức giận nói: "Nga, ni mã bằng hữu của ta, ngươi thế nhưng nói trâu đực có thể sinh nãi, ngươi là đang khi dễ ta tuổi còn nhỏ sao?"

Tây Vực nhân đỏ thắm trên mặt của có vẻ có chút quần bách, lại lại không cách nào tranh cãi, xem ra Đường triều tiểu bằng hữu cũng thực thành thạo a, lập tức đứng dậy một tay vỗ vào ngực, khom người nói khiêm nói: "Nga, thực xin lỗi bằng hữu của ta, kia một đầu gầy nhất là bò sữa, chính là dinh dưỡng **, tạm thời sinh không được nãi đấy."

Võ thanh sững sốt, không nghĩ tới này Tây Vực nhân lại đem đầu kia không thể sinh nãi bò chuyện tình nói, thời kỳ này thương nhân xem ra còn không có đời sau này gian thương lợi hại a, vì thế rất tức giận nói: "Ngươi cũng dám đem không sinh nãi bò lời ra tiền lời, ngươi sẽ không sợ có người báo quan sao?"

"Nga, bằng hữu của ta, ta chuẩn bị đem nó trở thành trâu cày tiền lời!" Tây Vực nhân vội vàng cãi.

Tại Đường triều, đặc biệt tại Sơ Đường (*), Thái tông hoàng đế tại vị lúc, võ thanh thực biết rõ, triều đình vì cổ vũ nông canh, nghiêm cấm giết trâu cày đấy. Nếu giết một đầu bò, đó là cũng bị hình phạt đấy. Bất quá đã đến cao tông hòa Vũ Tắc Thiên thời đại nhưng cũng không nghiêm khắc như vậy rồi.

Võ thanh tâm trung cười, nếu như là trâu cày lời mà nói..., kia giá liền tiện nghi, nếu người này lại bán không được, muốn là chết, nói không chừng còn phải bị kiện, xem ra người này đều nóng nảy, trách không được ừ ừ cúi đầu. Giống như bây giờ nạn đói chỉ niên, ai dám mua nữa con bò trở về a.

"Bằng hữu của ta, ngươi tính đầu này bò bán bao nhiêu tiền vậy?"

"Nga, của ta Đường triều tiểu bằng hữu, ta chuẩn bị bán hai mươi quán."

Võ thanh lắc lắc đầu, hai mươi quán chính là nhị mươi lượng bạc, cũng chính là hai vạn tiền, nhị mươi lượng bạc cũng đủ làm cho một cái ngũ miệng nhà rất giàu chừng cuộc sống một năm rồi. Võ thanh xoay người rồi đi, ánh mắt cố ý hết nhìn đông tới nhìn tây, muốn đi xem cái khác.

"Của ta Đường triều tiểu bằng hữu, giá có thể thương lượng thôi!" Tây Vực nhân vội vàng hô.

Võ thanh dừng bước lại, nói: "Bằng hữu của ta, ngươi không thành thực, là khi dễ ta đứa bé này."

"Nga, của ta Đường triều tiểu bằng hữu, như vậy đi, mười lăm quán."

Võ thanh cũng không quay đầu lại trực tiếp mại khai bộ tử.

"Mười quán!"

Võ thanh dừng bước lại, dùng thanh âm non nớt nói: "Ngũ quán, ta cuối cùng ra giá!"

Võ thanh tiếp tục đi về phía trước đi, bỗng nhiên phía sau truyền đến một cái thực thất lạc thanh âm của, "Thành giao!"

Võ thanh xoay người, vẻ mặt cười nở hoa, nói: "Hợp tác khoái trá!"

Tây Vực nhân chưa sót nói: "Ta hiểu được, Đường triều tiểu bằng hữu cũng là quý linh tinh."

Võ thanh nở nụ cười, cười nói: "Nếu có thể, ta còn muốn mua một đầu."

Tây Vực nhân sững sốt, rồi sau đó nở nụ cười, nói: "Còn lại hai đầu, mười hai quán, tổng cộng mười bảy quán!"

Võ thanh biết này Tây Vực nhân cũng không dễ dàng, biết chuyện này phỏng chừng thua thiệt, cũng liền đáp ứng, làm cho này đem bò khiên đến nhà.

Đương tam đầu bò bị khiên tiến tòa nhà về sau, võ đại nương sững sốt một chút, liền lấy mười bảy quán tiền cho Tây Vực thương nhân. Võ đại nương ba năm này cũng rất rõ ràng nhà mình oa nhi này rất chủ kiến, đều nói người nhà nghèo đứa nhỏ sớm biết lo liệu việc nhà, lời này tuyệt không giả.

Hai mẹ con đem tam đầu bò khiên vào một cái bỏ hoang chuồng ngựa, sau đó ngồi xuống.

Nhìn võ đại nương ánh mắt hỏi thăm, võ thanh nói: "Nương, chúng ta lý mặc dù có điểm của cái rồi, khả chúng ta cũng không thể miệng ăn núi lở a."

Võ đại nương gật đầu, tỏ vẻ thực đồng ý.

Võ thanh tiếp tục nói: "Ta biết nương mấy năm nay bị rất nhiều ủy khuất, cho nên ta mua đầu bò cái, có thể sinh nãi, đủ ta mẹ con dùng là. Còn lại kia hai đầu bò, ta nghĩ làm lượng xe trâu, về phần một đầu khác, ta nghĩ giết, chúng ta thật lâu nếu chưa ăn thịt a."

Nghe được giết bò, võ đại nương liền vội vàng nói: "Phía trước ta đáp ứng, nhưng mà phía sau kia một cái, giết bò là phạm pháp, vạn nhất bị quan phủ phát hiện, chúng ta không muốn bị trị tội."

Võ thanh nghĩ nghĩ, thôi được rồi, vì thế liền đáp ứng rồi võ đại nương không giết, miễn cho có lao ngục tai ương. Kỳ thật đầu năm nay, sĩ tộc đám địa chủ làm theo ăn thịt bò, chính là không có người có giác mà thôi.

Kế tiếp, hai mẹ con thương lượng một chút mua cỏ khô chuyện tình, còn có lạc hộ sự tình, thị trấn ngủ lại có vẻ đơn giản, huống chi võ thanh cũng coi như người địa phương, cho nên chỉ cần đến lý chính nơi đó nói một tiếng là được rồi. Hai mẹ con nhiều thảo luận vẫn là võ thanh học nghiệp. Đầu nhất kế hoạch hảo về sau, võ thanh hỏi: "Mẫu thân, ta nơi này có quặng nitrát kali sao?"

Biết mẫu thân không có hiểu rõ, võ thanh lại hỏi: "Vậy có tiêu đất sao?"

Võ đại nương như trước không biết, võ thanh cũng theo đó từ bỏ, có lẽ thời đại này không gọi quặng nitrát kali, cũng không có tiêu đất loại này cách gọi. Nhưng là luyện đan tựa hồ muốn dùng đến số lớn quặng nitrát kali a, lập tức đại Đường hoàng đế tôn trọng đạo giáo, Thái tông từng thường phục thực kim đan, toàn bộ đại Đường luyện đan bắt đầu hưng thịnh lên. Quặng nitrát kali là nhất định tồn tại, chỉ có thể đi tiệm thuốc tìm kiếm, vạn nhất không có nói chính mình lại nghĩ một chút biện pháp.

Nếu như không có một ngàn năm tư tưởng, hơn nữa một chút lịch sử tri thức, võ thanh thật không biết ở nơi này nhược nhục cường thực thời đại, làm như thế nào sinh tồn. Hảo tại chính mình mặc dù biết không nhiều lắm, nhưng cuối cùng là có như vậy mấy thứ, nếu như có thể ở thời đại này mở rộng đi ra, vậy hẳn hòa võ đại nương cuộc sống nhất định sẽ quá điểm, hẳn mới mặc kệ cái gì thương nhân địa vị thấp đâu!

Thái Nguyên phủ tấn thành huyện có núi tra, võ sáng sớm liền muốn làm kẹo hồ lô rồi, hẳn biết kẹo hồ lô xuất hiện là ở Tống Triều thời điểm, thời đại này còn không có rồi. Đối với này nhất tiểu bằng hữu yêu nhất, hẳn vẫn rất có tin tưởng mở ra đại Đường thị trường. Chính là bây giờ còn không phải quả mận bắc thu hoạch mùa.

Chỉ có nghĩ đến nước đá bào hòa băng còn hai cái này công nghiệp thời đại mới có cái gì. Chính là làm lạnh vấn đề nan đã đến võ thanh. Tuy rằng hẳn biết rõ làm lạnh thiết bị làm lạnh đều là phát lợi ngang tiết lưu bành trưởng nguyên lý đến thực hiện, nhưng là làm cho hẳn đi tìm phát lợi ngang, ở thời đại này là căn bản không thể nào. Cũng may học hóa chất đấy, chuyên nghiệp cũng vẫn không có rơi xuống, trải qua một phen suy tư về sau, hẳn chỉ có thể dùng hút phóng nóng phản ứng đến nghĩ biện pháp.

Về phần chất liệu gì có thể tại thực giản dị dưới tình huống hút nóng đầu rồi, cuối cùng hẳn liên hệ thực tế, nghĩ tới vẫn là quặng nitrát kali, quặng nitrát kali thả vào trong nước là muốn đại lượng hút nóng, nhanh chóng quấy về sau, cuối cùng làm cho kết băng. Quặng nitrát kali chế băng tuy rằng mùi có một chút, nhưng nếu hơn nữa mật hoặc là nước chè lời mà nói..., hẳn là không có bao nhiêu mùi là lạ đấy. Hơn nữa quặng nitrát kali cũng là một mật thuốc Đông y, có thể trị liệu đầu cháng váng hoa mắt, không độc vô hại. Đương nhiên võ thanh không biết dùng cái gì xí đất luyện tiêu phương pháp rồi, mùi vị đó thật sự không có cách nào khác nghe thấy, chớ nói chi là ăn.

Nay đúng là tam phục thiên, hẳn tin tưởng băng còn hòa nước đá bào nhất định có thể bán đi. Đương nhiên nếu có thể, hẳn còn muốn làm nước có ga hoặc là bia các loại, đáng tiếc kia không thực tế. Vì có thể kiếm tiền, hẳn còn có phương pháp khác.

Quặng nitrát kali ở thời đại này chỉ dùng để đến luyện đan hòa xức với thuốc Đông y đấy, hơn nữa võ thanh cũng biết văn thủy nơi này chính là đời sau Sơn Tây văn thủy huyện, Sơn Tây là thừa thãi quặng nitrát kali đấy, cho nên không sợ tại tiệm thuốc lý mua không được.

Thời đại này vài bông kê bạch điệp bỏ, là từ Tây Vực truyền đến, giá hơi đắt, tại đại Đường loại này thịnh hành lăng là tợ lụa địa phương là không có thị trường. Bất quá điều này cũng không khó mua được. Võ thanh nghĩ đến mới trước đây đi theo thúc thúc đi bán quả băng còn, phụ giúp xe đạp, mặt trên làm ra về một cái bao bọc nghiêm nghiêm thật thật thùng, tính là một loại giữ ấm rương, bên trong lấy từng cây một băng còn. Mở ra che toát ra rất nhiều sương trắng, phải rất nhanh đắp lại. Sau lại võ thanh biết đây là vì giữ ấm.

Dựa vào trí nhớ, võ thanh trên giấy vẽ cái rương này, cũng dặn võ đại nương ngày mai làm cho công tượng làm thời điểm phải chú ý một việc hạng. Sau đó đem mua bạch điệp bỏ hòa quặng nitrát kali chuyện tình nhắc nhở một phen.

Võ đại nương không biết mình con muốn làm gì, nhưng vẫn là theo lời đáp ứng, cũng may biết mình con có một "Thần đồng" danh hiệu, cũng không có nghĩ nhiều.

Chương 9: Bốn Bước Thành Thơ

Sáng sớm ngày thứ hai, võ thanh đi vào huyện học, trước hướng vương phu tử vấn an, rồi sau đó mới có thể được an bài đến nghe giảng bài vị trí.

Nhưng khi võ thanh đã đến vương phu tử thư phòng thời điểm, liền được cho biết, phu tử đã đi ra ngoài, làm cho võ thanh tự hành đi thư hương uyển. Võ thanh đành phải hỏi rõ địa phương, rồi sau đó hướng về huyện học thư hương uyển mà đến, nơi này là huyện học giảng bài địa phương.

Võ thanh đi vào thư hương uyển, phóng nhãn vừa nhìn, chỗ này sân thật đúng là không phải bình thường đại, có ít nhất năm sáu mẫu bộ dạng, đình đài nhà thủy tạ, không chỗ nào không phải là đại khí mà lịch sự tao nhã, đập gạch xanh lót đường đường nhỏ, xuyên qua vài toà vườn hoa, một tòa lương đình đứng sừng sững bên cạnh ao, nước ao trong suốt thấy đáy, mấy chỗ hoa sen chính nụ hoa chớm nở. Cách đó không xa là một mảnh bình, trên đất bằng thả rất nhiều án thư, các học sinh có đã ngồi ngay ngắn trên đó, có thì tại trong lương đình ngâm thơ làm phú, có thì còn lại là tại nước ao biên hí thủy du ngoạn. Đây hoàn toàn không cùng đời sau cái gì giáo học lầu phòng học các loại giống nhau a, đây mới là gần sát tự nhiên a, như thế ưu nhã hoàn cảnh, đọc sách thật là tốt a.

"Từ đâu tới hương đưa nhà quê, còn không mau mau thôi lui!" Một cái hung tợn thanh âm ở một bên truyền đến.

Võ thanh sững sốt, lập tức xoay người, nhìn đến một cái đầu mang khăn vấn đầu một thân thư sinh cho rằng chừng hai mươi trẻ tuổi nhân, hấn nhẹ lay động quạt hương bồ, khỏe miệng lộ ra một chút châm biếm.

Võ thanh ôm quyền, hỏi: "Tại hạ võ thanh, vị niên trưởng này lễ độ."

"Hừ, không nghe được công tử nhà ta nói chuyện sao? Công tử nhà ta nhưng là bổn huyện Huyện lệnh Trương huyện lệnh công tử, thức thời một chút, nhanh chút cõn, đừng ngại công tử nhà ta ánh mắt của." Bên cạnh một người làm cho rằng đáng khinh hấn từ đứng dậy.

Nguyên lai là một cái nha nội, trách không được phách lối như vậy, võ thanh rất rõ ràng ở thời đại này, gặp được nha nội, chỉ có trước tránh né nói sau, hảo hán không ăn thua thiệt trước mặt, huống chi mình cũng thật không có thực lực đối kháng như vậy nha nội không phải. Ôm quyền cười nói: "Trương công tử, tại hạ là tới nơi này nghe giảng bài đây, đã được đến vương phu tử đáp ứng."

Võ thanh nói được rất rõ ràng, chính mình tới nơi này là chiếm được vương phu tử đồng ý, thời đại này bởi vì Thái tông hoàng đế phi thường chú trọng giáo dục, văn nhân địa vị tương đương cao, cao tông hoàng đế mặc dù mới có thể không chừng, nhưng kéo dài Thái tông di phong, đối với văn nhân là rất trọng thị đấy, cho nên toàn bộ đại Đường đế quốc đối văn nhân đều phi thường tôn trọng, huống chi tư tưởng nho gia, đầu tiên một cái chính là tôn kính sư trưởng. Trương công tử mặc dù là nha nội (đương nhiên nha nội cách gọi cũng chỉ đã đến Tống Triều sau), nhưng là hiểu được đạo lý này, đại Đường khoa cử chọn lựa nhân tài còn phải xem phu tử đề cử hòa lời bình đấy.

Phía sau, rất nhiều học sinh đều bị nơi này hấp dẫn, không khỏi đều đến vô giúp vui, có người hỏi rõ tình huống, đối cái bộ dáng này chỉ có sáu bảy tuổi hài đồng không khỏi đại cảm thấy hứng thú. Lại nhìn võ thanh đang lúc mọi người vòn quanh dưới, thật không ngờ trầm ổn, không kiêu ngạo không siểm nịnh, ứng đối lưu loát, rất nhiều người bắt đầu đều tìm hiểu.

"Võ thanh? Người ở nơi nào à?"

"Võ thanh, chứ không phải là kia từ bắc thôn thần đồng?"

"Thần đồng? Cái đồ vật này người cũng tin tưởng?"

Rất nhanh một cái lớn tuổi người chấp tay nói: "Chư vị, nếu võ thanh bổn nhân ở này, bị trên phổ vinh dự 'Thần đồng' chúng ta sao không thỉnh võ thanh cho chúng ta như vậy làm thơ một bài đầu rồi, cũng cho ta đẳng kiến thức một phen 'Thần đồng' phong thái!"

"Hảo, ta tán thành!"

Trong lúc nhất thời trầm trồ khen ngợi người, khen ngược người liên tiếp. Vừa muốn đi vào thư hương uyển vương phu tử không khỏi nhủ chân mày lại, lấy nhân nghĩ ra nói quát bảo ngưng lại, lại bị vương phu tử ngăn trở, nói: "Chậm đã, thả nghe võ thanh như thế nào ứng đối!"

Không thể không nói, thời đại này văn nhân chính là thích này giọng, động một chút là ngâm thơ làm phú, chương hiển tài hoa, hấp dẫn vô số ánh mắt, vô số phần nộ mộc nhĩ có lẽ chính là như vậy bị lâm vào trong lòng a.

Võ thanh trên mặt như trước không có quá nhiều biểu tình, thật sự là không dám cùng đám người này so cái gì mới học, mình mới học ba năm, âm vận, văn tự, huấn hử cũng kiên trì thực tại hạ phen công phu, chính là muốn nói làm thơ, trình độ của chính mình tự mình biết. Nhưng nhìn đến tình cảm quần chúng phần nộ đám này thư sinh, hấn không biết muốn là mình cự tuyệt, sẽ là hậu quả gì. Thời đại này văn nhân ngay cả có ngông nghênh, dám nói dám nói, đại thần đều có thể tử gián. Nếu như mình hôm nay cứ như vậy nhận thức tưng, có lẽ truyền đi vậy ảnh hưởng đến hấn làm làm người phẩm chất văn đề.

Nhân không thể không có không có cốt khí, đặc biệt văn nhân!

Đương nhiên lời này nếu tại hơn một nghìn năm về sau, võ thanh có thể trực tiếp ném vào thùng rác.

"Như thế nào đâu này? Võ thanh, chẳng lẽ ngươi kia 'Thần đồng' là tự phong hay sao?"

"Liên đúng vậy a, ta xem 'Thần đồng' về sau có thể đổi thành cầu đồng rồi!"

"Không, không, không, ta xem hẳn là liên 'Tùng đồng' mới thích hợp a." Nói lời này đúng là kia Trương công tử lấy nhân thêm thư đồng, mà Trương công tử còn lại là ở một bên cười gian.

Võ thanh liếc nhìn Trương công tử, nhìn đến kia trong mắt châm chọc, kia hai cái tôi tớ lại ngạo mạn vô cùng, võ trong sạch tưởng dựng thẳng cái ngón giữa. Nhìn nhìn lại chung quanh, có vài người lộ ra nghi ngờ biểu tình, có người hoàn tại nghị luận âm ỉ.

Trong lòng thở dài một tiếng, hôm nay cục này làm như thế nào quá a, vì thế song chương đẩy ra đám người, hướng tới tiểu đình đi đến, võ thanh trên mặt tuy rằng như trước bình tĩnh, nhưng đầu óc lại đang liều mạng nhớ lại trước kia nhớ mấy bài thơ.

Mười mấy thư sinh một loạt mà lên, tựa hồ không có buông tha võ thanh ý tứ. Võ thanh đi vào Đường triều tối hải lòng liền là trí nhớ của mình, có thể nói là đã gặp qua là không quên được, này có lẽ chính là xuyên qua mang cho hẳn ban ân a, thậm chí mà ngay cả trước kia có chút mơ hồ này nọ, đang không ngừng hồi tưởng xuống, đều có thể chậm rãi nhớ lại.

Thời gian mùa hè, sáng sớm hơi hơi có vẻ ẩm ướt, đây là ban đêm ngưng tụ sương sớm nguyên nhân, mặc dù đã mặt trời lên cao, nhưng có thể ở kia xanh biếc lá sen thượng có thể nhìn đến trong suốt trong sáng giọt sương, mấy con chuồn chuồn rơi vào nụ hoa chớm nở hoa sen thượng.

Đột nhiên, võ thanh nhớ lại năm thứ ba ngũ văn sách giáo khoa dạy một bài thơ.

Võ thanh chấp tay nói: "Chư vị học trưởng, ký muốn khảo giáo tại hạ học nghiệp, kính xin nói cái vật kiện ra, ta hảo ngâm âu một bài, làm cho các vị học trưởng đánh giá đánh giá."

Một cái học sinh bước ra khỏi hàng nói: "Vật sao? Ta xem tựu lấy kia trong ao chi liên vì đề a!"

"Không ổn không ổn." Trương công tử phe phẩy quạt hương bồ, nói: "Chúng ta hôm nay là tới kiến thức thần đồng phong thái đấy, nếu lấy vật vì đề, đó không phải là biểu hiện không ra võ thanh niên đệ phong thái, ta xem tựu lấy lúc này làm vì đề, mọi người nói thế nào?"

"Hảo, hảo!" Mọi người phụ họa.

Võ thanh tâm lý mừng hạ Trương công tử mười tám đại, sớm biết rằng các ngươi loại tâm lý này biến thái, biết sẽ có như vậy vừa ra, hoàn hảo không phải viết cái gì tình tình yêu yêu thơ, tự mình nghĩ đến cái kia một bài vừa vận chính là viết mùa đấy.

Võ thanh ôm quyền, nói: "Một khi đã như vậy, kính xin chư vị lui ra phía sau tứ bước, làm cho ta suy nghĩ!" Những người này thật sự là dựa vào là quá gần, nếu là thật có nhiều như vậy fan thì tốt rồi, cũng quá đem mình tình nghiệp.

Võ thanh sửa sang lại quần áo, ho nhẹ một tiếng, bước ra bước đầu tiên, tiểu suất ca phong độ triển lộ ra, ngâm nói: "Con suối không tiếng động tích tế lưu."

Một đám thư sinh vui đầu suy tư.

Võ thanh bước ra bước thứ hai, thanh âm to, ngâm nói: "Cây cối âm u chiếu thủy yêu tình nhu."

Một đám thư sinh bắt đầu liên khởi hai câu ngâm âu lên. Đang ở trừ chừng mà đứng vương phu tử trong mắt sáng ngời, thân thủ vén lên chòm râu dê.

Võ thanh cũng không để ý tới đám này chế tạo phiền toái thư sinh, chứa hơi suy nghĩ một chút, nhìn về phía trong ao lá sen, bước ra bước thứ ba, ngâm nói: "Tiểu Hà mới lộ sừng nhọn nhọn."

Một đám thư sinh cũng theo võ thanh ánh mắt nhìn lại, quả nhiên hoa sen nụ hoa chớm nở, không phải là lộ ra "Sừng nhọn nhọn" à.

Võ thanh rất nhanh bước ra bước thứ tư, lấy tay nhất chỉ kia đang nhảy múa chuồn chuồn, ngâm nói: "Sớm có chuồn chuồn dựng lên đầu, xong rồi, cảm ơn đánh giá."

Võ thanh thực trang bức phát ống tay áo một cái, xuyên qua đám người, đi hướng án thư ngồi xuống, trong lòng còn lại là đối vị kia Tống Triều thi nhân đưa lên vô tận xin lỗi, không có biện pháp, ai để cho mình đi tới nơi này dạng một cái hồ cha thời đại đâu. Không chép tập đạo văn điểm các đời trước văn hóa di sản như thế nào lẫn vào đâu.

Nháy mắt, tình cảm quần chúng kích phấn các thư sinh lặng im một lát. Vương phu tử vẫn không nhúc nhích, một đôi lão trong mắt nổ bắn ra kinh người ánh sáng. Có thư sinh đếm võ thanh bước chân, đương này thủ thơ thất ngôn làm xong về sau, hô to nói: "Tứ bước thành thơ a! Tứ bước thành thơ a!"

Đây là một bài thực tươi mát tiểu thơ, hết thấy đều rất tinh tế, đều thực mềm mại, không có hoa lệ miêu tả, cũng không có cái loại này xa hoa dùng từ, chỉ dùng một cái con suối, một đạo tế lưu, nhất tri cây cối âm u, vài miếng xanh biếc xanh biếc lá sen, một cái nhỏ nhỏ (tiểu nhân) chuồn chuồn, cầu vẽ ra một cái khác dạng đầu hạ, hết thấy có vẻ như vậy hài hòa tự nhiên.

Đây là một không đến bảy tuổi hài đồng làm sao? Thật không ngờ tình tế, chân thần đồng.

Vương phu tử có điểm không tin, có thể tưởng tượng lần sờ đọc thi văn, căn bản tìm không ra có như vậy nhất thiên, giờ này khắc này, hấn không phải không thừa nhận, này thần đồng là thật thần đồng.

Một đám thư sinh đang trầm mặc một lát sau, lập tức ồn ào mà bắt đầu..., có người lên tiếng ngâm âu, có người cẩn thận cân nhắc, có người không khỏi đối kỳ trung miêu tả ý cảnh mà tán thưởng, mà có vài người còn lại là không ngừng nguyên rửa chửi bới, như kia Trương công tử lưu, nay cũng không phải là châm biếm đơn giản như vậy, thậm chí có ghen tị, nhỏ như vậy liên lợi hại như vậy, vậy sau này đâu này?

Vương phu tử không có khả năng làm cho trường hợp như vậy tiếp tục nữa, lập tức liền đã đi tới, các học sinh gặp được cũng đều là xoay người hành lễ, lễ không thể bỏ!

"Tốt lắm, như thế tranh cãi âm ỉ, thành dữ dội thống."

Các học sinh lập tức đình chỉ tranh cãi âm ỉ ngồi xuống sau án thư mặt, trong lúc nhất thời phi thường im lặng.

Cũng không giới thiệu một chút võ thanh này mới tới đệ tử, liền trực tiếp bắt đầu giảng bài.

"Hôm nay, vì sự truyền thụ 《hiếu kinh》."

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Sinh Ý

Tan học về đến nhà, võ đại nương đã đem đặt mua đều đặt mua đủ, võ thanh liền đối với võ đại nương nói: "Nương, về sau chúng ta người chủ nội, ta liền chủ ngoại. Ta đem này chế tác nước đá bảo hòa băng còn tay nghề trước dạy cho ngài, về sau chúng ta sẽ không buồn ăn mặc rồi."

Võ đại nương trong mắt tựa hồ có chút đau buồn âm thầm, võ thanh rất rõ ràng, thời đại này dân chúng thà rằng đương nông dân cũng là không muốn buồn bán, thương nhân địa vị thật sự quá thấp.

Võ thanh cười nói: "Nương, thương nhân tuy rằng địa vị thấp, khả cuộc sống tối dễ chịu cũng là này thương nhân, huống chi thiên hạ này tối rồi không được cũng là thương nhân, dựa vào chính mình tay nghề ăn cơm, không dọa người."

Võ thanh thuyết pháp, rốt cục làm cho võ đại nương an tâm rất nhiều nhiều, cũng không chút nào đi hoài nghi võ thanh khi nào thì có thể có nhiều như vậy khả năng, tại võ đại nương trong ý thức, có lẽ chính là mấy năm qua này hải tử nhà mình nhìn rất nhiều thư a.

Nhìn đến võ đại nương trong mắt lo lắng phai đi, võ thanh cũng không quản khác, đem đồ vật lấy đến hậu viện, hấn trước hết làm ra thí nghiệm, tuy rằng trên lý thuyết quặng nitrat kali chế băng là có thể thành công, nhưng vẫn là được thí nghiệm, chỉ có thực tiễn kiểm nghiệm chân lý không phải. Võ thanh lấy ra quặng nitrat kali, để vào thuốc cừu lý nghiền nát thành bụi phấn, rồi sau đó tạm gác lại đã dùng. Sau đó hấn lấy ra một cái ba thước tả hữu hộp gỗ, sau khi mở ra võ thanh rất hài lòng, hộp gỗ lý có chừng hơn mười sắp xếp hợp quy tắc ô vuông, từng cái ô vuông cũng liền trường rộng ba tắc một tắc lớp mười tắc rưỡi. Võ thanh mang tới nước trong, rồi sau đó chậm rãi đảo lẫn mỗi một chi ô vuông, rồi sau đó tìm chỉ tiểu cái thìa, dùng cái thìa thủ hơi có chút điểm nghiền nát tốt quặng nitrat kali bột phấn, để vào một người trong đó ô vuông ở bên trong, rất nhanh quặng nitrat kali hòa tan thủy, mấy giây, toàn bộ ô vuông đậm thủy chậm rãi liền bạch, cuối cùng hoàn toàn biến thành băng. Võ thanh tâm trung mừng rỡ, dễ dàng như vậy tự thành đầu này?

Võ đại nương một bên nhìn xem ánh mắt rất đều choáng váng, cả người đều chỗ đang khiếp sợ trong đó, không nghĩ tới này quặng nitrat kali bột phấn có thể thần kỳ như vậy, năng thật sự không thể tưởng được có thể làm ra chuyện này thế nhưng là con trai của mình, con trai của mình không hổ là thần đồng.

Võ thanh trên mặt của, như trước vẻ mặt nghiêm túc, nhanh như vậy thành băng, xem ra quặng nitrat kali phóng hơn. Vì thế chờ giấy lát, đem khối kia băng lấy ra về sau, liền là một cây nước đá sơ hình rồi. Võ thanh dùng đầu lưỡi liếm láp dưới, chua sót trung còn có một loại cay độc hương vị.

Tại sao sẽ như vậy chứ? Võ thanh đầu tiên muốn giảm bớt quặng nitrat kali bột phấn dùng lượng, sau đó sẽ để vào một cái ô vuông, rất nhanh lại kết băng, võ thanh như trước lấy ra nhắm nháp, vẫn là chua sót cay độc hương vị, bất quá tựa hồ hơi chút phai nhạt chút. Như thế, võ thanh chỉ có chậm rãi giảm bớt quặng nitrat kali dùng lượng, từng cái tiến hành thí nghiệm.

Quặng nitrat kali bột phấn thiếu, ảnh hưởng kết băng thời gian, cuối cùng làm cho trở thành nước đá chất hỗn hợp, cho nên võ thanh thí nghiệm chính là

tại quặng nitrat kali dùng lượng lớn, dùng nước lượng, còn có lúc ấy nhiệt độ không khí, thất ôn, độ ẩm, cùng với quặng nitrat kali phẩm chất thượng chậm rãi điều chỉnh, sau đó sẽ làm ra hoàn chỉnh thí nghiệm phối phương, mới xem như đại công cáo thành, mà lúc này là tương đương dài dòng. Dĩ nhiên đối với cho độ ẩm hòa độ ẩm, vô thanh là không có cách nào khác trắc đấy, chỉ có thông qua một ít đại khái từ ngữ miêu tả một chút là có thể.

Vô đại nương là biết chữ người, điểm này làm cho vô thanh thực kinh ngạc, vì vậy thời đại nữ tính có thể biết chữ là rất hiếm thấy, có rất ít bình dân bách tính nữ tử đi biết chữ. Xem ra vô đại nương đi qua cũng là có chuyện xưa.

Vô thanh viết về một chút, tuy rằng văn tự thượng thư viết là Đường đại tự thể, nhưng gia nhập một ít hóa học ký hiệu, đếm hết lại hoàn toàn dùng là số Ả Rập tự. Nhìn vô thanh tại trên tuyên chỉ không ngừng dùng bút lông viết xuống kỳ quái ký hiệu thời điểm, vô đại nương đều phải cẩn thận xem thật lâu, cũng không cắt đứt vô thanh.

Môn thống kê là một cái rất tốt ngành học, kiếp trước thời điểm, vô thanh liền đối môn thống kê cảm thấy hứng thú vô cùng, nhớ rõ tại lúc ấy cao số không được tốt lắm, nhưng xác suất công tác thống kê tuyệt đối là đỉnh cao. Hơn nữa cửa này ngành học thật là hưởng thụ cả đời.

Thí nghiệm nhu muốn tiến hành bốn mươi tám giờ, cũng chính là hai ngày, dùng thời gian một ngày đến làm thí nghiệm, sau đó làm ra ghi lại, lại dùng thời gian một ngày lặp lại đồng dạng bộ sâu, làm là thứ nhất ngày so với thí nghiệm. Sau đó thông qua đối lập, tại cùng một trong thời gian thí nghiệm số liệu biến hóa, thông qua sai biệt tới ra tốt nhất thí nghiệm số liệu, mà số này theo đã đem trở thành bài tập số liệu, kem cây hòa nước đá bảo sinh ý cũng là có thể bắt đầu làm

Hướng vương phu tử tổ cáo giả, trải qua hai ngày nửa không ngủ không nghỉ thí nghiệm, thông qua nửa đối lập cho ra tốt nhất phối phương về sau, vô thanh rốt cục ngủ rất trường thấy, hơn nữa cũng làm một cái rất dài mộng, tại trong mộng, hẳn trở thành kinh doanh toàn bộ đại Đường đế quốc ceo.

Đương vô thanh lúc tỉnh lại, vô đại nương đang ở xưởng lý làm ra hơn mười cây cà rem rồi, hơn nữa dựa theo vô thanh yêu cầu, gia nhập cây thăm bằng trúc đề thủ phóng dùng ăn, bằng còn đều bị bỏ vào bị bạch điệp bao bọc che phủ nghiêm nghiêm thật thật rương gỗ lý. Vô thanh mở ra vừa thấy, rồi sau đó thường thức xuống, chưa sót hòa cay độc hương vị rất nhạt rất nhạt.

Nhìn đến con lộ ra tươi cười, liền biết mình làm được rất tốt, rồi sau đó lấy ra một cây màu đỏ sậm bằng còn, nói: "Người thường hạ căn này, ta dựa theo người thiết tưởng, để vào hơi có chút mật."

Vô thanh sau khi nhận lấy, đầu lưỡi nhất liếm, quả nhiên có mật hương vị. Xem ra vô đại nương thật là có phương diện này thiên phú a.

Lập tức nói: "Nương, ngài làm được phi thường tốt, nhưng là này mật tựa hồ đất chút, không có lời, ta xem gia nhập nước chè hòa một ít có màu sắc nước trái cây đều thật là tốt đấy."

Nghe được con nói như vậy, vô đại nương tựa hồ như có điều suy nghĩ, rồi sau đó mang tới một chén quả dâu. Đây là hậu viện một gốc cây cây dâu thượng hái được, vô thanh bản tính ra pha rượu đấy, không nghĩ tới vô đại nương đã lấy xuống rồi.

Vô thanh minh bạch vô đại nương ý tứ, liền gật đầu nói: "Vẫn là nương thông minh, lập tức liền nghĩ đến. Rất nhanh quả dâu bị phá đi sau gia nhập vào ô vuông ở bên trong, sau đó gia nhập mật, dùng một cây đũa trúc khuấy đều, rồi sau đó để vào quặng nitrat kali bột phân. Rất nhanh một khối màu đỏ thăm khối bằng liền tạo thành.

Vô thanh cười nói: "Thỉnh nương trước thưởng."

Vô đại nương cười nói: "Con ta như thế trí tuệ, liền cùng vi nương cùng nhau ăn đi." Nói xong liền dùng nhất cái khăn tay bọc khối bằng, đưa cho vô thanh, vô thanh thân miệng khẽ cắn, cắn rơi một khối, vô thanh nháy mắt nhũ chân mày lại.

Vô đại nương liền vội vàng hỏi: "Ăn không ngon sao?"

Vô thanh nhảy nói: "Nương, chúng ta thành công, chính là cái này hương vị."

"..."

"Ta là nói theo ta ban đầu nghĩ hương vị một cái dạng." Vô thanh lập tức sửa chữa.

Vô đại nương này mới nhẹ nhàng tại vô thanh dấu răng từ thượng cắn miếng, rồi sau đó lộ ra tươi cười, nói: "Chính là rất băng rồi, làm cho người ta trước thấy đau."

Vô thanh cười nói: "Vật như vậy đúng là giải nhiệt hàng cao cấp a, chúng ta lo gì sinh ý không tốt đâu này?" Tựa hồ lại nhớ ra cái gì đó, đúng rồi, chính dễ dàng đem nước đá bào làm, nương, người đến xem"

Vô thanh theo chứa đựng trong rương lấy ra một cây nước đá, rồi sau đó phóng tới trong bát phá đi, gia nhập vài cái quả dâu, còn có một chút mật, rất nhanh khuấy đều. Rồi sau đó dùng thìa múc một muỗng, đưa tới vô đại nương bên miệng, nói: "Nương, trước nếm thử hương vị như thế nào."

Vô đại nương theo ngăn người trung giết mình tỉnh lại, rồi sau đó để vào trong miệng, trên mặt lộ ra thỏa mãn biểu tình, nói: "Nhắc tới nước đá bào, rốt cuộc vẫn là so với kia băng còn tốt ăn chút."

"Cho nên a, chúng ta về sau chủ yếu vẫn là phải làm nước đá bào đấy, về phần này nước đá bào thực hiện, vô ở ngoài chính là tại phá đi khối băng trung gia nhập nước chè các loại, cao cấp hơn điểm đúng là gia nhập thiết toái hoa quả, hoặc là gia nhập sữa sữa dê các loại, tóm lại có thể có rất nhiều trông

hoa dạng đầy, này phải nhờ vào nương thông minh tài trí nữa à." Võ thanh tựa hồ lâm vào vô hạn mơ màng, hần suy nghĩ tượng, nếu quả như thật có thể đem nước đá bảo sinh ý làm thành, là không phải có thể khai rất nhiều gia đại lý đâu. Nếu khai đại lý, vậy còn phải đạo văn chút mới mẻ này nọ đến.

Đối với mình con kỳ tu diệu tướng, võ đại nương đã phi thường thích ứng. Không giống như trước nữa giống như vậy xem một cái quái dị nhân đối đãi giống nhau.

Võ Thanh không biết là, hần tại Văn Thủy Huyện đã nổi danh.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Thần đồng Quang Hoàn

"Con suối không tiếng động tích tế lưu, cây cối âm u chiều thủy yêu tình nhu. Tiểu Hà mới lộ sừng nhọn nhọn, sớm có chuẩn chuẩn dựng lên đầu."

Một đại hộ nhân gia khuê phòng oán nữ phe phẩy quạt hương bồ, bước chậm tại bóng rừng đang lúc không ngừng ngâm tụng.

Đồng dạng một bài thơ, tại đêm đó mỗi tộc các đại gia tiệc tối lên, mọi người cũng đang không ngừng ngâm xướng.

Như cũ là cùng bài thơ, là một loại hơi hiểu âm luật tài tử muốn vì bài thơ này hợp với nhạc khúc.

Đồng dạng một bài thơ, làm cho một vị phu tử, không ngừng cân nhắc, quyết định phải thật tốt bồi dưỡng võ thanh này thần đồng.

Ngày thứ tư, võ thanh đã xong buồn tẻ mà hưng phấn thí nghiệm, hần mang theo võ đại nương kỳ vọng, lại đi vào huyện học.

Vừa vào cửa, liền cảm nhận được không đồng dạng như vậy ánh mắt, thật xa còn có học sinh gật đầu chấp tay tỏ vẻ tôn kính. Võ Thanh Đại Học cảm kỳ quái, những người này rốt cuộc như thế nào đâu này?

"Võ thanh huynh!" Một cái chừng hai mươi học sinh chấp tay, rồi sau đó đi ra cửa.

Dọc theo kia gạch xanh xếp thành đường nhỏ, hướng tới thư hương uyển đi đến, một đường rước lấy vô số sừng kính ánh mắt.

Võ thanh tâm trung không khỏi cảm thán, một bài thơ cũng có thể làm cho này đó các tài tử đối chúng ta vài phần kính trọng, nếu lại sao chép mấy thiên hoa lệ văn chương, đó không phải là muốn cho nhân sùng bái đến làm người ta giận sôi bộ? Xem ra sau này loại này đạo văn các tiền bối văn hóa thành quả chuyện tình bớt làm tuyệt vời.

"Võ thanh huynh, thỉnh ngồi bên này!"

Đây là nhất mười lăm mười sáu tuổi trắng nõn thư sinh, theo quần áo thượng khăn, tuyệt đối thuộc loại thể gia công tử loại hình.

Võ thanh chấp tay tỏ vẻ cảm tạ, liền ở nơi này học sinh bên cạnh ngồi xuống, rồi sau đó hỏi: "

Xin hỏi huynh đài hôm nay khả có gì vui sự?"

Trắng nõn thư sinh cười nói: "Tại hạ ngô dùng, võ thanh huynh này sùng lễ độ."

Thời đại này văn nhân chính là cấp bậc lễ nghĩa nhiều, võ thanh phúc phi câu hoàn hảo không phải Bắc Tống những năm cuối, bằng không còn lấy vì muốn tốt cho Lương Sơn hán đầu rồi, hần đành phải chấp tay xuống, nói: "Lễ độ."

"Võ thanh huynh ngày hôm trước một bài thất nói, làm cho cả văn thủy huyện tài tử giai nhân đều xấu hổ a. Nói vậy không quá mấy ngày, sẽ gặp truyền lưu toàn bộ Thái Nguyên phủ, thậm chí nói không chừng còn có thể lưu truyền đến kinh sư a." Bạch diện trong sách ánh mắt lộ ra hướng tới sắc, cũng có hăm mộ sừng kính con mắt quang.

Võ thanh nay mặc dù không đến bảy tuổi, nhưng theo trong ánh mắt của hần, làm cho người ta thấy là một loại thâm thúy, không thể không nói, đây là một loại rất tốt thiên phú. Mà loại này thâm thúy, là một gã trí giả có độc đáo đặc thù.

Hăm mộ ghen tị hận? Không có biện pháp a, ai để cho mình có được hơn một nghìn năm lịch sử văn minh tích lũy đâu. Võ thanh ánh mắt của càng thâm thúy hơn, kia lộ ra trí tuệ ánh sáng, lập tức làm cho này mười sáu tuổi tả hữu trắng nõn thư sinh có chút cục xúc bất an.

Ngô dùng thấp giọng nói: "Võ thanh huynh đệ, người về sau cũng phải cẩn thận trương văn tĩnh, nhưng hấn là khiêu hiêu muốn đối phó còn người, nghe nói đêm đó sau khi về nhà, ngược đánh của hấn tiểu thiếp đâu."

Lại còn có loại chuyện này, xem ra đại Đường người cũng phi đều là rộng rãi người, võ thanh nói cảm ơn: "Đa tạ học trưởng nhắc nhở, tại hạ nhớ kỹ."

Không bao lâu, lại tới nữa vài cái tuổi không là rất lớn học sinh, cùng võ thanh chụp vào gần như, hơn nữa liền kia bài thơ sáng tác linh cảm làm đi một tí trao đổi. Nếu không vương phu tử đến giảng bài, võ thanh cảm thấy chính là trao đổi nhất trời cũng sẽ không xong.

Nhìn vương phu tử nhìn về phía mình ánh mắt, võ thanh hoa cúc chột căng thẳng, lão gia hỏa này nhưng đừng có yêu thích trẻ con mê a.

Cũng may vương phu tử còn là một vị có vẻ xứng chức giáo sư, tại khảo giáo võ thanh một ít về âm vận trụ cột tri thức về sau, hải lòng tiếp tục giảng giải 《hiếu kinh》.

"Phu hiếu, thiên chi trái qua vậy. Địa chi nghĩa vậy. Nhân hành..."

Giữa trưa tán học về đến nhà, võ thanh vội vàng chạy đến hậu viện xường. Đây là một việc lâm thời dọn ra sương phòng, dù sao phòng ở tương đối nhiều, không sao cả một gian xường.

"Nương, hôm nay nhưng là một cái trời rất nóng, nên chuẩn bị chuẩn bị xong chưa?" Võ thanh còn không có vào cửa, liền hô to lên.

Võ đại nương rất nhanh theo xường lý đi ra, cười nói: "Con a, sẽ chờ người."

Võ thanh tiếp nhận võ đại nương đưa qua tay của khăn, lau xong cái trán mồ hôi, liền thẳng đến xường dặm bàn điều khiển, rồi sau đó nhìn đến đã thu thập sẵn sàng, cũng không nhìn kia bị bạch điệp bố bao gồm giữ ẩm rương gỗ dặm băng còn, chuẩn bị ôm lấy đặt ở đã đã sửa chữa lại hai bánh đẩy xe lên, kết quả rương gỗ không chút sứt mẻ, võ thanh mặt đỏ lên, chính mình còn tưởng rằng là ba mươi tuổi đầu rồi, võ đại nương cười đi tới, rất nhanh hai người liền mang giữ ẩm rương đặt ở đẩy xe thượng.

Về phần này đẩy xe, là võ thanh hoàn toàn bất chúc đời sau kia sạp nhỏ phiền đẩy xe, tại một chiếc giản hóa song bánh xe gỗ xe ba gác tiền bỏ thêm một cái cái giá, dễ dàng cho đỡ, hơn nữa cũng sẽ không lo lằng lặt xe. Kỳ thật cùng xe cút kít có chút tương tự, chính là càng thêm ổn định thôi.

Võ thanh đối với đại Đường đế quốc buôn bán rất là thất vọng, như vậy một cái đại đế quốc, buôn bán lời nói không khách khí, thật sự không được tốt lắm. Đương nhiên này cùng thời đại này nặng nông khinh thương có liên quan, còn có thời đại này đối với thương nhân đó là cực kỳ khinh bỉ, lại lại cực kỳ hâm mộ. Rất nhiều đại thần vương công đều biết buôn bán rất trọng yếu, nhưng bọn hấn ngại vì mặt mũi, ngại vì nhiều thế hệ tới nay kia cao cao tại thượng địa vị, không thể không vứt bỏ thương nhân đồng thời, lại ngầm cấu kết thương nhân, vì mình vì hậu thế kiếm chắc món lãi kếch sù.

Bất quá, đại Đường đế quốc coi trọng nông nghiệp, không phải nói đối kinh thương không có hạn chế, hơn nữa đối với thương nhân là trưng thu là thuế nặng. Cũng may đối trưng thu đối tượng cũng là có quy định, tỷ như giống võ thanh như vậy lưu động tiểu thương sẽ không tại trưng thu trong phạm vi, chỉ có đương thương nhân có cố định địa điểm có cố định cửa hàng mới có thể ấn hàng hóa trưng thu thuế vụ.

Võ thanh hòa võ đại nương đem xe đẩy đi ra khỏi nhà, đi ở trên đường cái. Võ đại nương có chút thẹn thùng, chỉ lo đem xe đẩy. Võ thanh cũng biết đối võ đại nương mà nói, này đã rất tốt.

"Lại ngọt lại băng băng còn, hai văn tiền một chi nga!"

Hai văn tiền đối với người thường mà nói, đều là thực dễ dàng tiếp nhận giá, đây là võ thanh đã nhiều ngày lý lúc rồi rảnh đến chợ khảo sát kết quả, chợ thượng hàng hóa, có giàu nghèo, vậy quán hàng không cao hơn trăm văn, phần lớn tại năm mươi văn dưới, giống hai văn tiền vật nhỏ liền tương đối nhiều, tỷ như một cái bánh bao (thời đại này kêu bánh, trên cơ bản rất nhiều mì phở đều gọi là gì bánh, đương nhiên, bánh bao nhất từ đã tại tam quốc Thực Hấn thời kì xuất hiện, dù sao chính là để cho pháp không đồng nhất, thậm chí đem bánh bao cũng gọi bánh bao cũng có, trên thực tế có vẻ hỗn loạn) mới một đồng tiền, nhất cái mặt quý mặt nạ cũng bất quá ngũ văn tiền đáng đáng, cho nên băng còn cuối cùng định giá hai văn tiền.

Võ thanh đã bắt đầu dùng hấn giọng oang oang của kêu mở, trong lúc nhất thời người đi đường đều nhìn về phía này một đôi mẹ con.

"Hương vị ngọt ngào ngon miệng băng còn nga, bệnh tiêu khát giải lao băng còn nga, hai văn tiền một chi!"

Theo không ngừng mà hét to, vậy xem dân chúng càng ngày càng nhiều, võ thanh kêu càng hăng say, võ đại nương đầu cúi được cũng càng thấp rồi.

"Tiện nghi lại ngon miệng kem cây lâu, hai văn tiền một chi nha."

Võ thanh ngồi ở xe ba gác lên, trong tay cầm một chi bỏ thêm nước chè băng còn, có chút màu rậm nắng. Thời kỳ này công nghệ hữu hạn, còn không có đường trắng, cho nên bỏ thêm nước chè kem cây thì có loại màu sắc này. Võ thanh nhìn vậy xem dân chúng, không để ý tới bọn họ nghị luận âm ỉ, cắn miếng kem cây, sau đó nhắm nuốt hạ đồ, kêu to thống khoái.

Một cái tiểu bằng hữu đã chịu không nổi kích thích, mắt ba ba nhìn võ thanh trong tay băng còn. Võ thanh cười cười, hỏi: "Tiểu tử, người tên là gì?"

"Ta tên cầu đàn." Tiểu bằng hữu lớn tiếng nói, cũng lộ ra mấy cái răng cửa, rồi sau đó nuốt hạ nước miếng.

Võ thanh nói: "Này tặng cho người!"

Cầu đàn tiểu bằng hữu không chút khách khí, tiếp nhận bằng côn, rồi sau đó lè lưỡi liếm láp dưới, ánh mắt lộ ra sắc mặt vui mừng.

Võ thanh nhìn đến này tiểu bằng hữu một chút cũng không tỏ vẻ, linh cơ vừa động, nghĩ đến đời sau này đầy mạnh tiêu thụ sản phẩm người chủ trì cùng người xem ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại đột, vì thế liền hỏi: "Cầu đàn tiểu bằng hữu, có ăn ngon hay không đâu này?"

"Ăn ngon!"

"Ừ, nếu ăn ngon, ra, đứng đi lên, lớn tiếng nói cho những người bạn nhỏ khác, kem cây ăn ngon thật!" Võ thanh vô liêm sỉ nói.

Cầu đàn phi thường nghe lời, một bên liếm kem cây, một bên lớn tiếng hô, "Kem cây ăn ngon thật!"

Đúng vào lúc này, có một đại hán đẩy ra đám người, thanh như lôi đình, quát: "Nơi này rốt cuộc có cái gì mới mẻ ngoạn ý, làm cho một nhà nào đó nhìn xem!"

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Đại Đường Du Hiệp Nhi

Một cái vẻ mặt râu quai nón hờ hững lộ nhũ đại hán chen lấn tiến vào, võ thanh cả kinh, thiếu chút nữa hù được, cừ thật, màu đồng cổ bắp thịt của, từng khối từng khối đầy, càng làm cho võ thanh hâm mộ là kia rắn chắc trên ngực có nhất đám lớn chừng bàn tay lông ngực, đây là một Mãnh Nhân!

"Ra sao ngoạn ý, làm cho ta trước ném thù!" Đại hán nói chuyện, một đôi quạt hương bồ lớn thủ đã yết khai bạch điệp bổ bọc rương gỗ.

Một trận sương trắng nhanh chóng phun ra, đại hán hoảng sợ, tưởng ám khí, quay đầu đi, cảm giác lại không có gì, mới từ bỏ.

Võ thanh vội vàng nói: "Chậm đã!" Rồi sau đó chạy nhanh khép lại che, phòng ngừa lãnh khí dẫn ra ngoài.

"Tiểu tử kia, ngươi nơi này rốt cuộc là vật gì, vì sao không cho một nhà nào đó thủ tới nhìn một cái." Đại hán là thẳng tính tình, một đôi hoàn mắt trừng mắt võ thanh.

Võ thanh cũng bị này trừng, biến thành sợ hãi trong lòng, vội vàng nói: "Ngươi muốn ăn, thả đưa tiền đây, cũng bắt quá hai văn tiền, ngươi liền muốn mạnh mẽ bắt lấy sao?"

Đại hán vừa nghe, cũng không để ý tới, trực tiếp ném ra nhất xâu tiền, võ thanh ánh mắt đảo qua, ước chừng năm trăm văn, này muốn mua 250 cây cà rem rồi. Không nghĩ tới hán tử kia nhưng thật ra một cái người sáng khoái. Võ thanh nào biết đâu rằng, hán tử kia chính là Thái Nguyên phủ nổi danh du hiệp, bình thường làm người trọng nghĩa khinh tài, đi ngang qua văn thủy huyện, không nghĩ gặp võ thanh mẹ con đi ra bán bằng côn. Trên mặt mặc dù hung ác, nhưng hán có thể nhìn ra được võ thanh mẹ con cuộc sống nhất định không tốt, cô nhi quả mẫu nghĩ đến cuộc sống gian nan, lại tay làm hàm nhai, này là rất khó được chuyện tình, vì thế trực tiếp ném ra năm trăm văn, cũng không bao no còn chưa đủ.

Nhưng xong rồi tiền, hán tử không bao giờ để ý tới hội vũ thanh, liền mở ra thùng, lấy ra các loại màu sắc kem cây, đại hán đối này mới mẻ ngoạn ý vô cùng thích, miệng rộng mở ra, liền khai ăn, hán giống ăn cây đậu giống như, ăn một cái, đại nhử. Võ thanh biết đây là băng đến đầu óc.

"Bên trong chỉ có năm mươi chi, chỉ cần một trăm văn, này còn có bốn trăm văn bù của ngươi. Ngươi cũng đừng ăn quá nhanh, bằng không băng đến ngươi não nhân rồi." Võ thanh đem bốn trăm văn trả lại cho đại hán.

Đại hán hô to một tiếng, nói: "Thực mẹ nó thống khoái, còn lại bốn trăm văn, coi như một nhà nào đó tiền đặt cọc, một nhà nào đó muốn tại đây văn thủy du lâm mấy ngày, ngươi liền làm nhiều chút dự chuẩn bị tốt."

Võ Thanh Đại Học hi, thu vào, rồi sau đó đưa cho võ đại nương, võ đại nương phía sau cũng bắt cứ giả nào rồi, ngẩng đầu lên, trên mặt mặc dù có chút thẹn thùng, nhưng vì con, nằng cái gì đều nguyện ý.

Đại hán lấy ra kem cây đưa cho nhìn trông mong nhìn vài cái hài đồng, nói: "Hôm nay một nhà nào đó quá thiện tâm, làm cho mấy người các ngươi tiểu đồng ăn này mới mẻ ngoạn ý."

Trong lúc nhất thời, một trăm cây cà rem cũng bị tán được chỉ còn lại có mấy chi.

Võ thanh không khỏi đối đại hán này nhân phẩm của vô cùng bội phục, hỏi: "Thực anh hùng vậy. Xin hỏi đại thúc, người ở nơi nào đặt chân, hảo hảo ta làm bằng còn đưa đi."

Đại hán sừng sốt, vốn định chính là bố thí cấp này mẹ con đây, không nghĩ tiểu tử này còn có chút cốt khí, lập tức đã nói nói: "Ta liền đang muốn hướng Duyệt lại khách sạn tìm nơi ngủ trọ, người nếu có chút không liền đưa tới, ta lại không nhất định tại, người nếu không rảnh, liền thả ghi nhớ, ngày khác người giàu có đưa ta là được."

Đại hán nói xong, cười dài lấy nghênh ngang mà đi.

Bỗng nhiên, võ thanh ở sâu trong nội tâm một cái thần kinh động xuống, cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết đại Đường du hiệp? Như thế anh hùng, như thế dũng cảm, lòng ta hướng tới chỉ!

"Đại thúc, khả nguyện báo cho biết văn bối danh hào?"

Võ Thanh Đại Học thanh la lên, mà đại hán sớm mất tung ảnh.

Thời gian tiến vào tháng sáu sau, Thục trung, quan nội đại hạn, Hà Bắc nói gia châu liên hàng mưa to xuất hiện hồng nạn ứng hại, triệu dân chúng chịu tai. Triều đình làm các châu huyện khai kho lương giúp nạn thiên tai, nhưng như trước không thể ngăn cản nạn đói phát sinh, rất nhiều dân chúng bắt đầu chạy nạn, Hà Đông nói cũng nhận được ảnh hưởng, tiến đến kẻ chạy nạn vô số.

Võ thanh nhìn trên đường cái áo rách quần manh dân chúng, khuôn mặt khô vàng, chờ đợi cứu tế, trong lòng rất trầm trọng, đây là đại Đường đế quốc dân chúng sao? Đây là cái kia cổ đại phồn hoa cường thịnh đế quốc sao? Hắn không biết là gần mười năm đến đại Đường đế quốc tai họa không ngừng, kho lương dậm lương thực tiêu hao cũng không xê xích gì nhiều, hơn nữa một ít tham ô hòa hao tổn, cho nên liền tạo thành đại lượng gấp tai họa dân chúng thoát đi cổ thô, tìm kiếm sinh cơ.

Võ thanh tuy có tâm cứu trợ những người này, nề hà trong nhà tồn trữ cũng không nhiều, giữa trưa tán học sau liền đi mẽ thị, nhìn xem có thể hay không mua một ít, phát phát thiện tâm. Thuận tiện đáp cái cháo bùng, kiểm chút danh vọng, đối sau này mình sinh ý cũng mới có lợi không phải.

Đi vào Trương thị buôn gạo, nhìn đến yết giá, tiện nghi nhất ngô đều phải năm mươi văn, chớ đừng nói chi là gạo thê nhưng yết giá bảy mươi văn. Võ thanh tâm trung thực phần nộ, những gian thương này, phát quốc nạn tài, cũng trách không được thương nhân ở thời đại này địa vị thấp, như vậy gian thương, ai không mắng ai không hận? Xứng đáng địa vị thấp, xứng đáng cuối cùng nuôi cho mập bị quan phủ giết. Nhưng là, sự tình thật là như vậy sao?

Võ thanh rất rõ ràng, sĩ tộc hòa thứ tộc nếu như không có khổng lồ nguồn kinh tế, như thế nào chống đỡ nổi gia tộc chi tiêu đều là vấn đề, nếu chính là nắm giữ đại lượng thổ địa, dựa vào thổ địa lý sản xuất này nọ là khẳng định nuôi sống không được nhất gia tộc đấy. Như vậy những ngọc thạch kia điểm, từ lâu, hàng thịt, tơ lụa trang, quán trà, muối ăn đáng đáng là của ai đâu rồi, không hề nghi ngờ, mấy thứ này đại đa số liền nắm giữ ở sĩ tộc hòa thứ tộc trong tay, chỉ là bọn hắn chính mình không dùng doanh mà thôi, mà là ủy thác cho giới về kinh doanh thương trong tay người. Sĩ tộc hòa thứ tộc cung cấp quan trường hòa chánh sách ưu đãi, thương nhân trả giá là trí tuệ, mà điều này cũng làm cho tạo thành nghiệp quan cầu kết.

Trương thị buôn gạo không hề nghi ngờ sau lưng khẳng định có bối cảnh, bằng không văn thủy huyện cũng sẽ không có này một nhà duy nhất buôn gạo rồi. Không có bối cảnh, sớm đã bị bài trừ văn nước.

"Mọi người chú ý rồi, ngày hôm nay tuyệt không ký sổ, hoa màu ba mươi lăm văn, ngô năm mươi văn, lúa mạch năm mươi văn, gạo bảy mươi văn. Muốn mua xếp thành hàng, không cần loạn chen, bằng không chúng ta trong tay tên cũng không phải là ngồi không." Buôn gạo tiêu nhị vừa nói, một bên giờ một cây cánh tay to mọc cơn.

Hơn mười dân chạy nạn sắc mặt khô vàng, ánh mắt tan rã, yên lặng rồi đi. Mà bản địa dân chúng còn lại là la hét âm ỉ lên.

"Hôm kia nhất đấu mới ba mươi văn, thế này mới vài ngày liền tăng tới bảy mươi văn rồi, đây cũng quá hắc tâm a."

"Ai nói không phải đâu rồi, ta vừa đi xem, kia hoa màu, chính là heo cũng sẽ không ăn!"

"Ai làm cho nhân gia Trương gia có một đương Huyện lệnh tộc nhân."

"Tốt lắm, đều đừng nói nữa, bằng không có người quả ngon để ăn."

Vì thế dân chúng không nói nữa, võ thanh lại rơi vào trầm tư, xem ra, tại văn thủy huyện Trương gia thế lực là rất lớn, bằng không cũng không có khả năng khiến cái này thế cư tại văn thủy dân chúng tức giận nhưng không dám nói.

Võ thanh nhìn nhìn cánh tay của mình, thật sự là quá nhỏ rồi, đột nhiên, hắn nghĩ tới đoạn thời gian trước xuất hiện vị kia du hiệp, đáng tiếc rốt cuộc không gặp được, võ thanh đi qua Duyệt lại khách sạn, căn bản không có người này. Nếu là có du hiệp nhĩ tại, đoạt từ này thị buôn gạo.

Kỳ thật võ thanh tìm du hiệp mục đích là tương báisư, thời đại này nếu là không hội như vậy mấy lần, thật sự là lẫn lộn không đi đây, năm đó Trình Giáo Kim đều học thuyền tam bản phủ, gần đến giờ đầu hoàn lẫn lộn cái quốc công đương đương đầu. Bởi vì đây là một cái pháp luật không kiện toàn thời đại, đây là một ăn tươi nuốt sống thời đại, cá nhân võ lực cũng là một loại tự bảo vệ mình tay của đoạn.

Tạo thành đây hết thấy nguyên do, chính là những quý tộc kia, này làm quan miệng đầy thi thư lễ nhạc, nhân nghĩa đạo đức người đọc sách.

Người đọc sách, có đôi khi cũng là ăn tươi nuốt sống mặt hàng.

Võ thanh nhìn chăm chăm kia trương ký buồn gạo nhìn sau một lúc lâu, ánh mắt lộ ra phần uất ánh mắt, hung hăng đánh xuống tay áo, mà sau đó xoay người rời đi, lớn tiếng ngâm tụng nói: "Trương nghĩa mỗi nhiều giết chó bối phận, phụ lòng phần nhiều là người đọc sách!"

Võ thanh tuy rằng đạo văn Minh triều những năm cuối một bộ câu đối, khả giờ phút này hấn quả thật không nhớ bao nhiêu, chính là đột nhiên như vậy hữu cảm nhi phát.

Ai từng muốn, chính là như vậy hai câu câu đối, lại làm cho hấn tại sau này nhân sinh trên đường bị rất nhiều người khen ngợi.

Cùng lúc đó, cách đó không xa nhất tên ăn mày trong mắt nô bản ra ánh mắt vui mừng, rồi sau đó đứng dậy theo đuổi Võ Thanh mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Phát Cháo Miễn Phí Cứu Dân

Về đến nhà, võ thanh ngã đầu đi nằm ngủ, trong lòng phiền muộn, đành phải tạm thời dùng ngủ đến quên, kiếp trước hấn chính là làm như vậy đấy.

Võ đại nương vốn tại xưởng, khi thấy rầu rĩ không vui võ thanh, liền tới đến phòng ngủ, nhìn đến con nằm ở trên giường, liền nhẹ nhàng mà ngồi xuống.

"Con ta hôm nay vì sao rầu rĩ không vui?"

Võ thanh thở dài một tiếng, ngồi dậy, trong mắt xuất hiện một chút không hợp tuổi ưu thương, nói: "Mẫu thân có chỗ không biết, Thực trung, quan nội đại hạn, đi tới nơi này chạy nạn dân chúng rất nhiều, kia trương ký buồn gạo không nói cứu tế dân chúng coi như, khả bọn họ thể nhưng điều cao giá gạo, ngày hôm trước ta nhớ được gạo cũng bắt quá ba mươi văn, hôm nay ta đi buôn gạo, nhìn đến đã tăng tới bảy mươi văn, cứ tiếp như thế, quan phủ nếu không cứu tế, này dân chạy nạn sợ không phải phải chết đói rồi."

Võ đại nương còn tưởng rằng là chuyện gì, nguyên lai là chuyện như vậy tình, đứa nhỏ này từ nhỏ đã có tình yêu, hơn nữa cái loại này tình yêu là rất rõ ràng đấy, trong ánh mắt thường xuyên toát ra cái loại này ưu thương, để cho nàng cũng không nhẫn cự tuyệt, cho nên vô luận khi nào thì đều một cặp tử là ngoan ngoan phục tùng.

"Con ta là một bộ Bồ Tát tâm địa, chúng ta mẽ cũng không nhiều, ta lại đi mua chút bột đậu hỗn hợp, bột đậu hỗn hợp có thể làm thành bã đậu, gạo của nhà ta có thể ngao thành cháo, làm cho này đi ngang qua chúng ta chạy nạn dân chúng ăn một ngụm, người có chịu không?"

Võ thanh là thật tâm muốn vì này chạy nạn dân chúng làm chút gì, bởi vì đời trước của hấn mới trước đây đã bị rất nhiều người giúp, tại kia nơi sân tâm động đất hấn chính mắt thấy này mất đi thân nhân mọi người là bức nào tuyệt vọng, tro mắt nhìn này mất đi sinh mạng đứa nhỏ, cũng không có cách nào, từng để cho hấn rất đau đớn cảm giác.

Yêu, hấn là một loại vô tư đấy, cho dù là vì kiếm lấy danh vọng, nhưng điểm xuất phát cũng là tốt.

Vũ gia khoảng cách cửa tây miệng cũng liền một cái phố mà thôi, theo cửa đi ngang qua dân chạy nạn cũng là có nhiều như vậy đấy. Đương võ thanh mẹ con chỉ nổi lên một cái gián dị bụng tử, tại hàng xóm hòa dân chúng qua đường nghỉ chân vây xem thời điểm, nhất thùng gỗ lớn cháo đầy ra môn, đặt ở bụng tử phía dưới, rồi sau đó ngay sau đó võ đại nương lấy ra nhất đại la khuôn bã đậu, còn có một cái bị bạch điệp bao bố khóa kín hòm gỗ lớn.

Hòm gỗ lớn lý là băng côn, vốn tự khai bán về sau, vốn hấn nên mỗi ngày đều đã đi bán, nhưng là cảm kia du hiệp tiền, đành phải chuyên cho hấn làm, không nghĩ tới cho tới bây giờ nhân cũng tìm không được, băng côn danh khí cũng không có mờ ra, phát cháo miễn phí cũng là một cái tốt tuyên truyền thi thổ. Đây cũng là võ thanh không có biện pháp đấy, cả danh vọng phải làm, mình cũng phải cuộc sống không phải.

Võ thanh nhìn đến vài cái tiểu thí hài đang đùa đùa giỡn, có mấy cái thậm chí nhìn mình chăm chăm băng côn thùng, lớn tiếng nói: "Mấy người các người tiểu tử, nghe cho kỹ, các người hiện tại đi ra ngoài hồ to, đã nói vô trước gia môn có cháo uống có cái ăn, còn có phi thường tiện nghi băng côn giải khát giải nhiệt. Đợi có người đến đây, ta cho các người một chi băng côn."

Vài cái tiểu thí hài lập tức giải tán, dọc theo đường đi như là hát nhạc thiếu nhi giống như, đem một câu kia tán phát ra ngoài.

"Vô trước gia môn có cháo uống, có cái ăn, còn có kia phi thường tiện nghi băng côn lâu."

Trong lúc nhất thời toàn bộ thành tây trên đường cái, bị một câu như vậy ra về nhạc thiếu nhi nội dung hấp dẫn không ít người, vừa hỏi dưới, mới biết được là có người phát cháo miễn phí đấy. Nhưng lại ra về có kia mấy ngày hôm trước xuất hiện qua một lần mới mẻ ngoạn ý băng côn.

Bất kể là dân chạy nạn vẫn là thành tây dân chúng, vẫn là căn cứ người xem náo nhiệt, đều hướng về Vũ gia mà đến.

Võ thanh từ bên ngoài nhìn vào cũng bất quá là một cái sáu bảy tuổi hài đồng, nhưng theo ánh mắt hẩn lý đó có thể thấy được, đây là một không đồng dạng như vậy hài đồng, hẩn nội liễm hàm súc, không bao giờ làm khác người chuyện tình, nhưng hẩn lại không mất nghịch ngợm, theo cái kia song tràn ngập trí tuệ trong con người đó có thể thấy được, hẩn có rất nhiều hài đồng đều khó khăn lấy sánh bằng cơ trí.

Đương cái thứ nhất dân chạy nạn hoặc là nói là tên khất cái đến gần chảo bùng về sau, võ thanh thấp giọng nói: "Nương, hôm nay muốn cực khổ."

Võ đại nương từ ái cười, làm cho lòng người trung ấm áp, nói: "Vi nương từng cũng trải qua cực khổ, làm những thứ này là phải, huống chi có ta nhi tiếp khách, vì nương rất là vui mừng."

Ở kiếp trước, mặc kệ gì một vị phụ mẫu đều hy vọng con của mình có hiếu tâm, vì làm làm gương mẫu, đương gặp được ăn xin người thời điểm, tổng muốn xuất ra một khối tiền làm cho con của mình tự tay phóng tới con kia trong chén bẻ. Thời đại này cũng giống vậy, hơn nữa càng sâu, tại khoa cử phía trước, đều có cử hiếu liêm làm quan. Cho nên nho gia kinh điển trong kia câu "Trăm thiện hiếu làm đầu" trở thành kinh điển bên trong kinh điển, khảo sát tư tưởng của một người phẩm đức, cũng là xem hẩn hay không có hiếu tâm. Bình thường đối phụ mẫu chỉ hiếu người của, đều đã ở thời đại này bị người nhóm khen.

Huống chi là đại Đường đế quốc, đại Đường đế quốc sở dĩ xâm nhập đời sau mọi người nội tâm, cứu kỳ nguyên nhân hay là bởi vì đại Đường văn minh đạt tới thế giới đỉnh phong, vô luận quân sự hay là văn hóa, làm cho thế giới theo không kịp, đặc biệt cái loại này không có gì sánh kịp đại khí, cái loại này biển rộng bình thường bao dung Vạn Tượng ngực mang, đây tuyệt đối là "Trước không có người sau cũng không có người". Xà xa.

Võ thanh lấy ra một cái bã đậu, võ đại nương bới một chén cháo, đều đưa cho tiến đến dân chạy nạn, dân chạy nạn cũng không nói lời cảm tạ, cầm ở trong tay trực tiếp đi đến một bên ngồi xỏm xuống liền ăn. Vậy xem dân chúng có chút không xóa, nghĩ đến người này cũng quá không lễ phép, nhân gia phát cháo miễn phí cho người, người dù sao cũng phải nói tiếng cảm ơn đem.

"Người nào a, nhân gia phát cháo miễn phí, thậm chí ngay cả thanh nói lời cảm tạ cũng không nói."

Võ thanh sững sờ, cũng không cảm thấy có cái gì không đúng, tưởng muốn những thứ này nhân xa xứ đấy, vì thế nói: "Thoáng tấn hạ non nót lực, cũng chưa có đủ, nói sau, đều thân là ta đại Đường con dân, lý nên trợ giúp lẫn nhau mới đúng, hôm nay ta phát cháo miễn phí, bảo không cho phép ngày nào đó ta và nương gặp rủi ro lúc, nói không chừng cũng sẽ có nhân bỏ thí đấy."

Vậy xem dân chúng gặp võ thanh này trẻ em thế nhưng cũng có thể nói ra một phen đạo lý, cũng sẽ không nói cái gì nữa, dù sao một câu kia "Thân là đại Đường con dân" làm cho bọn họ đều có chút xấu hổ.

Kia một bên chính ăn uống dân chạy nạn trong mắt lại bộc phát ra đoạt ánh mắt của người.

Theo cái thứ nhất dân chạy nạn đến, khác dân chạy nạn cũng lục tục đã đến, vẫn là một chén cháo nhất trương lớn chừng bàn tay bã đậu, đây đối với chạy nạn dân chạy nạn mà nói, giống như cho cho một lần mạng sống cơ hội.

Nhìn này đó thiên ân vạn tạ dân chạy nạn, võ thanh không chút nào bởi vì kiếm lấy danh vọng mà cao húng, hẩn ánh mắt lộ ra ưu thương, hẩn ở thời đại này năng lực thật sự rất hạn, không có không lộ tài lực, cũng không có cường đại quyền lợi, hẩn chỉ có thể cứu tế mấy chục người. Mà này cao môn đại hộ có thể cứu tế ngàn người vạn nhân, lại căn bản sẽ không để ý tới này đó nếu nói "Dân đen".

Đợi cho sắc trời bắt đầu tối, tam thùng gỗ lớn cháo cũng xong rồi, tam cái sọt bã đậu cũng xong rồi, nhưng là còn có gần mười mấy dân chạy nạn đang đợi.

Đương cuối cùng một chén cháo tổng xuất về sau, võ thanh rộng mở thanh âm khàn khàn nói: "Các vị phụ lão, các vị tỷ muội, hôm nay trong nhà đã mất tồn mễ, mong rằng chư vị có thể lý giải, tại hạ cùng với mẫu thân đã tận lực, tại hạ cảm giác sâu sắc hổ thẹn."

Dân chạy nạn không có phát ra bất mãn, cũng không có tức giận mắng, chính là than thở, rồi sau đó mặt không thay đổi ngồi ngay tại chỗ. Vậy xem dân chúng cũng chậm chậm tán đi, bọn họ vì võ thanh mẹ con nhân nghĩa mà cảm khái, bọn họ là sẽ không cứu tế này đó dân chạy nạn đấy, bởi vì bọn họ ngày cũng không tiện quá.

Ngay tại võ thanh hòa võ đại nương thu dọn nhà hỏa cái gì thời điểm, sau lưng truyền đến một cái nữ đồng thanh âm của.

"Vũ gia ca ca".

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Thần Bí Bái Sư

Võ thanh sừng sốt, đây không phải là từ Tiểu Anh thanh âm của ấy ư, ba năm qua phía sau hần luôn luôn hai người, một là từ Tiểu Anh, một cái chính là cái thứ xuất Vương Tu. Đoạn thời gian trước rồi đi từ bắc thôn thời điểm, cũng dặn quá bọn họ, không nghĩ tới nhanh như vậy liền thấy bọn họ.

"Từ đại nương, Tiểu Anh, Vương Tu, các người làm sao tới đây này?" Võ thanh hỏi.

Võ đại nương cũng lộ ra một môi tươi cười, toàn bộ buổi chiều, đều là võ đại nương một nhất rồi.

Từ đại nương đối võ đại nương nói: "Ta là tới tìm nơi nương tựa của các người, các người sẽ không ghét bỏ ta và Tiểu Anh là trời buộc sao?"

Võ đại nương nói: "Từ gia tẩu tử, mấy năm nay người đối với ta hòa thanh nhi như vậy chiều cổ, lúc trước nói hay lắm đấy, chờ chúng ta bên này dần xếp xuống dưới, liền kêu các người tới, nói như thế nào trời buộc đâu rồi, về sau khả trăm vạn đừng nói như vậy."

Từ đại nương trưng phu hòa hai cái hài tử tại một năm trước được phong hàn không vài ngày liền cúp, thời đại này được phong hàn trên cơ bản xem như bị kêu án tử hình. Trước khi đi võ thanh liền hòa mẫu thân thương lượng qua, làm cho Từ gia hai mẹ con theo chân bọn họ cùng nhau đến thị trấn cuộc sống. Từ đại nương nghĩ nghĩ cũng đáp ứng.

Bất quá Vương Tu đến đây, cũng là làm cho võ thanh có chút kỳ quái, dù sao Vương Tu áo com không lo, cứ việc tao thụ mất lạnh, nhưng ngày vẫn có thể đủ quá đi xuống.

Võ thanh ánh mắt hỏi, Vương Tu đã nói nói: "Gia mẫu mấy ngày trước đây đi, ta liền táng mẫu thân, tại phụ thân nơi đó đòi mấy quán tiền, vụng trộm chạy ra ngoài, vốn chuẩn bị đi xa tha hương, không nghĩ tới nửa đường gặp được từ đại nương các nàng liền cùng theo một lúc đến đây."

Võ thanh tâm trung vui mừng, vươn tay nhỏ bé chụp đánh xuống Vương Tu bả vai, nói: "Đến đây cho giỏi, về sau chúng ta lại có thể chơi với nhau rồi."

Lập tức, võ thanh mang theo từ Tiểu Anh hòa Vương Tu đi vào gia môn, võ đại nương hòa từ đại nương tắc tiếp tục thu thập tàn cục.

Sau bữa cơm chiều, dần xếp tốt lắm từ đại nương ba người, võ thanh liền đi tới võ đại nương căn phòng của.

Võ đại nương đang ở cấp võ thanh nạp giày, nhìn đến võ thanh vào cửa, lộ ra nụ cười hiền lành, hỏi: "Con ta xem ra có việc rồi."

Võ kiểm kê đầu, nói: "Nương, gạo của nhà ta còn có bao nhiêu?"

Võ đại nương nghĩ đến muốn nói nói: "Còn giống như có ngũ đấu bộ dạng, đủ chúng ta ăn một trận."

Võ thanh trầm tư một lát, nói: "Nương, nếu không liền đem kia ba trăm lượng bạc thay đổi mua thành mễ a, ngày mai chúng ta lại mở một lần cháo bùng."

Trong khoảng thời gian này võ thanh biết xài tiền như nước, không sai biệt lắm hao tổn một trăm lượng bạc, nay muốn cho kia ba trăm lượng tốn ra, võ đại nương có chút do dự, cuộc sống khổ quá quán, cũng đau lòng nhiều như vậy ngân lượng, liền hỏi: "Con ta có thiện tâm, vì nương vốn hần nên duy trì, khả sau này chúng ta nên như thế nào sống qua, vốn kia ba trăm lượng là chuẩn bị cấp tương lai người nói môn việc hôn nhân lễ hỏi, đây cũng là nghĩa phụ của người di ngôn."

Võ thanh tiếp tục trầm tư, ánh mắt lộ ra khó có thể nói nói ưu thương, loại này ưu thương, làm cho võ đại nương vô cùng đau đầu, nàng theo chưa từng thấy qua ánh mắt như thế, càng theo chưa từng thấy qua như vậy một đứa bé con ánh mắt của là như vậy để cho nàng tìm như bị đao cắt.

Qua sau một lúc lâu, võ đại nương nói: "Tốt lắm tốt lắm, liền mua một trăm lượng bạc gạo a."

Võ thanh sừng sốt, chút không phát giác là ánh mắt của hần nổi lên tác dụng, liền cười khổ nói: "Mẫu thân vẫn là hẹp hòi, bất quá mẫu thân nói có lý, chúng ta ngày còn phải quá, vậy một trăm lượng a."

Võ thanh trở lại phòng của mình ở bên trong, trắng đêm khó ngủ, hần nghĩ tới rất nhiều loại kiếm tiền phương pháp, nghĩ đến rất nhiều loại làm cho cuộc sống mình giàu có phương pháp xử lý, nhưng nghĩ tới nghĩ lui, như cũ là mạt rệp tâm lý chiếm ưu thế. Đại Đường đế quốc thế nào, mắc mớ gì đến tự mình, này làm quan, danh vọng thế gia, người nào không phải giàu đến chảy mỡ, đã biết tiểu gia nhà nghèo đấy, chống lại ép buộc sao? Hơi chút kiếm chút danh vọng là đến nơi, không cần thiết biến thành táng gia bại sản đấy.

Nhưng là thời đại này người muốn phát tài, người muốn kiếm lấy danh vọng, chỉ có một con đường, thì phải là chức vị, hơn nữa phải là kiêu ngạo quan. Quan bản vị tư tưởng ở nơi này dài đến mấy ngàn năm văn minh quốc gia cổ lý thâm căn cố đế.

Cũng chỉ có trở thành đại quan, mới có thể trình bày mình chính trị tư tưởng, mới có thể thi triển mình mới học, dùng trí tuệ của mình mới có thể ảnh hưởng đến quân vương, để cho mình các loại tư dự đoán được kéo dài.

Đây là một thực tế sự tình, là ** khoa thân sự thật, cũng là thực tế tàn khốc, trên thế giới không có miễn phí cơm trưa.

Từ đi vào thời đại này, võ thanh thấy được thời đại này tư tưởng của người ta hẹp lại rộng lượng, tàn nhẫn lại hiền lành, giả dối lại biểu lộ chân tình, tuy có

bao hàm toàn diện lòng của ngực, lại không chấp nhận được so với chính mình ưu tú hơn người của.

Võ thanh rất rõ ràng, thời kỳ này đại Đường, có thể nói biến đổi liên tục, Vũ Tắc Thiên lấy hoàng hậu thân chủ tri triều chính, khai Đường đại tới nay ** chủ chánh khơi dòng. Nếu tiếp qua hơn mười năm, đăng cao tông hoàng đế sau khi, vậy càng là không khí khai phóng đến tột đỉnh bộ, kia chính là một cái tràn đầy các loại trai lơ thời đại, đó là một cái triều đình Tể tướng nhiệm kỳ mới nhanh nhất thời đại, đó là Lý thị dòng họ thiếu chút nữa tộc diệt thời đại, đó là một lần xem cổ kim nữ tử cầm quyền làm hoàng đế thời đại...

Có lẽ không có xuyên qua đến Dương Ngọc Hoàn thời đại, làm cho võ thanh có chút tiếc nuối, nhưng nếu thật là đã đến thời đại kia, võ thanh khẳng định cũng đều vì không của được Dương Ngọc Hoàn mà thương tâm muốn chết. Mà nay thời đại này, có trong Đại Đường tướng thượng quan Uyển nhi, có Thái Bình công chúa lý làm nguyệt, còn có kia Đường triều đệ nhất mỹ nữ danh xưng An Nhạc công chúa lý khóa. Tuy rằng võ thanh chỉ biết là này đó nghe nhiều nên thuộc mỹ nữ tên, nhưng hẳn không thể phủ nhận, này danh môn vọng tộc nữ tử phong chũm cũng không kém chỗ nào, cứ việc thêm nhỏ nước dãi, võ thanh vẫn có tự mình hiểu lấy, thời đại này rất chú trọng môn hộ, sĩ tộc là khinh thường thứ tộc đấy. Cho dù sau này mình trở thành đại Đường Tể tướng, này sĩ tộc cũng sẽ không đối với người vài phần kính trọng, bởi vì người ta mới là danh môn, mới là vọng tộc.

Võ thanh suy nghĩ rất nhiều, nhưng như trước không có rõ ràng, bởi vì chuyện cần làm thật sự là nhiều lắm. Hơn nữa hẳn nay tại huyện học có chút danh tiếng, được khen là tự lô chiếu lĩnh đám người cải cách thi văn sau một cái từ từ bay lên tân tinh. Đối với lấy hoa lệ văn biên ngẫu thời đại là một cái sự đã kích không nhỏ, huống chi này đánh người khởi xướng chỉ là một sáu tuổi nhiều tiểu hài tử.

Bất quá dưới mắt, võ thanh cần cứu tế dân chạy nạn, cả cả danh vọng, lại có là tìm kiếm thời đại này võ giả, bá sư học nghệ, cường thân kiện thể, đồng thời cũng có thể phòng bị tiểu nhân đánh lên. Về phần sinh ý, nay có từ Tiểu Anh hòa Vương Tu, hai cái này miễn phí cu li không cần ngu sao mà không muốn. Đáng tiếc từ Tiểu Anh bây giờ nhìn lấy cũng không phải một cái mỹ nhân bại hoại. Đương nhiên nữ đại mười tám thay đổi, nói không chừng mười tám tuổi sau liền không giống chứ.

Suy nghĩ nhiều, võ thanh miên man suy nghĩ vừa thông suốt, liền hỗn loạn ngủ, đang ngủ đi tiền cảm giác có người đã đi tới.

Đương võ thanh tỉnh lại lần nữa lúc, phát giác bốn phía đen như mực, hơn nữa còn có tích thủy thanh âm của, này hình như là trong một cái sơn động.

"Phốc!"

Cây đuốc dấy lên ngọn lửa đỏ thắm, chiếu sáng toàn bộ thạch động.

Võ thanh nhìn kỹ, nơi này thế nhưng là một người công tạc thành hang đá. Rồi sau đó liền nhìn đến một cái che khăn mặt màu đen hắc y lão giả, không khó nhìn ra này là một nhân vật rất lợi hại, đương nhiên, cảm giác cũng rất lợi hại bộ dạng.

"Ừ, rốt cục đã tỉnh." Lão giả dùng khăn khăn cổ họng nói chuyện.

Võ thanh biết, thanh âm này nhất định là giả bộ, dùng ngàn năm kinh nghiệm đến xem, người này bất chính mình còn không phải là vì giết chính mình, theo lúc ban đầu sơ qua bất an, liền trấn định lại, hỏi: "Không biết tiền bối bắt ta đến vậy vì chuyện gì?"

"Hừ, ai mà thêm bắt ngươi, chính là nhìn ngươi cốt cách thanh kỳ, là trăm năm qua khó gặp luyện võ kỳ tài, động thu đồ đệ ý niệm trong đầu mà thôi!" Người bịt mặt ngoan vừa nói nói, xem ra nhưng thật ra hẳn thực không muốn đường như.

Võ thanh tâm trung vui vẻ, chẳng lẽ mình thật sự chính là luyện võ tài liệu, kiếp trước kia như thế nào không phát giác, học đại học khóa thể dục học Thái Cực quyền thời điểm thiếu chút nữa rút tín chỉ. Cốt cách thanh kỳ? Hoàn trăm năm khó gặp, ta nhô vào, lừa ai đó, người nghĩ rằng ta và người có tốt như vậy lừa, bạn hữu mặc dù là một kẻ mặt rệp, có thể sánh bằng các người hơn hơn một ngàn năm lịch sử kinh nghiệm, là tốt như vậy lừa hay sao? Huống chi ít nhất cũng đọc qua trên trăm bản võ hiệp hòa tiểu thuyết huyền ảo, loại này kiểu đoạn (*) cũng thật sự là quá kém.

Bất quá võ thanh nay tay trái gà không chặt, đành phải ra vẻ đáng thương, nói: "Tiền bối có việc cứ việc nói, này bá sư một chuyện dung văn bối ngắm lại."

Che mặt lão giả hừ nhẹ một tiếng, nháy mắt, một chưởng vỗ ở tại một cái thót lớn trên tảng đá, chỉ nghe thấy "Răng rắc" mấy tiếng, tảng đá lớn biểu hiện lấy mất thường có thể thấy được tốc độ xuất hiện vết rạn, rồi sau đó dọc theo kia vết rách vỡ vụn ra.

Này ni mã, không biết là đạo cụ a, võ thanh chấn động trong lòng không nhỏ, nhưng khi nhìn kia vỡ vụn bộ dạng, rõ ràng nói cho võ thanh, vậy tuyệt đối không phải đạo cụ.

Lão giả nhìn đến võ thanh biểu tình khiếp sợ, tựa hồ rất hài lòng hiệu quả như vậy, đã nói nói: "Ngươi bây giờ hoàn ra sức khước từ sao?"

Võ thanh tay chân không có trói chặt, vì thế không nói hai lời, ngã đầu liền bái, nói: "Đồ nhi bái kiến sư phụ, xin nhận đệ tử đại lễ."

Thời đại này tôn trọng lễ giáo, bá sư không cần tam bái cửu gỗ, nhưng tuyệt đối muốn cúi đầu tam gỗ là nhất định.

Nghĩ, Võ Thanh như trước quỳ trên mặt đất.

Che mặt lão giả tựa hồ rất hài lòng, nói: "Tốt lắm, đi lên."

Võ thanh theo lời đứng dậy, hỏi: "Sư phụ, ta cái môn này tên gọi là gì?"

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Một Lời Kinh Người

"Ừ, ta cái môn này, cũng không có gì này tên hán, tổ sư gia đồng nguyên tu đạo rất nhiều, sáng tạo ra 《bach điều triều phượng thương》, truyền ba người, truyền nhân là sau lại đầu hàng Tào Tháo Trương Tú, còn có một cái chính là chết ở thành đô phù trương nhậm, người cuối cùng chính là nổi tiếng thiên hạ Thục Hán ngũ hổ thượng tướng một trong Triệu Vân. Đáng tiếc tổ sư gia năm đó đắc đạo phi thăng phía trước liền định ra quy củ, không thể hán cho phép liền không thể thu đồ đệ, cho nên ba người kia truyền nhân cũng sẽ không dám thu đồ đệ, tam mạch như vậy đoạn tuyệt. Đặc biệt kia Triệu Vân càng về sau căn cứ ghi lại đã sáng chế ra mới thương thuật, chỉ tiếc không có lưu truyền tới nay."

Võ thanh khiếp sợ cho 《bach điều triều phượng thương》, càng khiếp sợ cho Triệu Vân thế nhưng cũng tập luyện cửa này thương thuật, phải biết rằng Triệu Vân chiến đấu giá trị tại tam quốc thời kì đó cũng là xếp hạng Top 5 đấy, đương nhiên dựa theo kiếp trước võ thanh nhận tri, Triệu Vân tuyệt đối so với Quan Vũ Trương Phi lợi hại, hán là tại Lữ Bố sau, cùng Điển Vi không chia trên dưới đấy. Nghĩ xa, võ thanh kích động nói: "Kia 《bach điều triều phượng thương》 truyền xuống tới không có đâu?"

Sở dĩ quan tâm này là bởi vì hán theo trong lời nói hiểu biết đến tổ sư gia đồng nguyên tự hồ chỉ thu ba cái đồ đệ.

Che mặt lão giả cười nói: "Thật đáng tiếc, tổ sư gia phi thăng sắp, khẩu súng thuật truyền cho hầu hạ hán hơn mười năm đồng tử, vị này đồng tử sau lại lấy vợ sinh con, vì không để tổ sư gia tuyệt học thất truyền, liền sáng lập một cái môn phái, đã kêu bach điều triều phượng môn, vì hấp thụ ba vị đệ tử thân truyền giáo huấn, vị này đồng tử từ tổ sư liền lập thành quy củ, nghiêm lệnh đệ tử không cho phép rời núi, mà bach điều triều phượng môn cũng nhất trực thuộc ở lãnh đời môn phái. Hơn nữa tổ sư chỉ truyền hạ 《bach điều triều phượng thương thuật》 tu luyện tập tranh ảnh tư liệu hòa tâm pháp, cũng không phải tổ sư tự mình dạy cho, cho nên cho tới nay, sư môn không có đệ tử có thể đạt tới kia ba vị truyền nhân độ cao. Nhưng là mỗi nhất đại đệ tử cũng không tích tãnh mạng đi thăm dò, cuối cùng tại nghiệp lớn trong năm, có một đệ tử thành công đột phá, chân chính tái hiện năm đó kia ba vị truyền nhân phong thái."

Võ thanh không khỏi hỏi: "Là ai?"

"Vũ Văn Thành Đô!" Che mặt lão giả nhẹ nói nói.

"Vũ Văn Thành Đô!" Võ trong trẻo nhưng lạnh lùng hít một hơi, lại nuốt nước bọt, lại là này một cái Mãnh Nhân, nếu không xuất hiện một khác cái rầm Lý Nguyên bá, bằng không Vũ Văn thành cũng rất có thể làm hoàng đế rồi, đương nhiên đây chỉ là khả năng, cái kia năm tháng vũ lực cao cũng không nhất định có thể vô địch, giống như năm đó Lữ Bố.

Che mặt lão giả tiếp tục nói: "Năm đó ra Vũ Văn Thành Đô về sau, sư môn rốt cục nghiên cứu ra nguyên lai muốn đạt tới kia ba vị truyền nhân võ công, còn cần một ít đặc biệt thủ đoạn mới được, nhưng là sau lại cũng hiểu được, Vũ Văn Thành Đô càng về sau là bị những thủ đoạn kia sau tính tình mới đại biến đấy. Sau lại sư môn tiếp tục nghiên cứu, rốt cục tại hơn mười năm trước, theo tổ sư để lại đạo tạng trung phát hiện một bí mật."

Võ thanh như nghe chuyện xưa giống như, rơi vào trong sương mù, nhưng là hán giờ phút này vô cùng hưng phấn, nói: "Nếu là bí mật, xem ra là không cần ta đã biết."

"Ha ha, tiểu tử nguoi nhưng thật ra thực trí tuệ, bất quá, ta sư môn không có nhiều nhân, mỗi nhất đại đệ tử cũng liền hai ba nhân mà thôi, đã đến ta đây đồng lứa cũng chỉ còn lại có vì sư một người. Ngươi cũng là không tệ, năm trước, vì sư du lịch Dương Châu, ở nơi nào thu một cái nữ oa, tính là sư tỷ của ngươi, khi ngươi học thành sau, ta liền để cho nàng tới tìm ngươi." Người bịt mặt tựa hồ có chút nhớ lại ngày xưa sự tình.

Võ thanh cũng liền đáp ứng một tiếng, cũng không dám hỏi nhiều, này đó ẩn sĩ tính tình cổ quái, khó có thể nắm lấy.

"Tốt lắm, trời sáng mau quá, ta mang ngươi trở về đi." Người bịt mặt nói.

Võ thanh kỳ quái hỏi: "Ta môn phái không có gì giới luật môn quy sao?"

Người bịt mặt cười to nói: "Ta môn phái không có gì môn quy, có yêu cầu gì, vậy cũng phải chờ ta muốn thời điểm chết hơn nữa."

Võ thanh một trận không nói gì, ra vài vị danh nhân môn phái, thế nhưng không có cửa đầu quy, thật sự là hiếm thấy. Hán cũng không thêm nhắc lại, nháy mắt, hắc y nhân kia nhất lên võ thanh thân thể gầy ốm, liền chạy vội mà ra, võ thanh đầu triều địa hạ, chỉ cảm thấy bên tai tiếng gió vù vù, Hắc y nhân chân xuống đi động thật nhanh, có đôi khi đều có thể cảm nhận được phảng giống như võ nghệ cao cường.

Cũng không lâu lắm, Hắc y nhân liền đem võ thanh đưa trở về phòng, dặn võ thanh không cần cùng bất luận kẻ nào nhắc tới, cũng thuyết minh mỗi đêm

không xác định thời gian sẽ đem võ thanh bắt đi trong sơn động giáo sư võ nghệ. Võ Thanh Đại Học vì bất mãn, khả bất mãn thì bất mãn, hẳn cũng không có biện pháp. Bất quá trong lòng vui mừng khá là chân thật đấy, đây chính là Triệu Vân thương thuật a.

Nhìn chung lịch sử, đại Đường một khi có thể nói võ phong cường thịnh, cuối đời Tùy đầu thời nhà Đường lại hiện ra rất nhiều anh hùng hào kiệt, bọn họ võ nghệ cao cường, nghĩa bạc vân thiên. Đời sau xuất hiện 《Tùy Đường diễn nghĩa》 loại này tiểu thuyết Bình thư càng làm cho thời kỳ này nhân vật anh hùng bày ra vô cùng nhuần nhuyễn. Theo một cái khác mặt mà nói, đây là một anh hùng xuất hiện lớp lớp thời đại, này vui buồn lẫn lộn chuyện xưa làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào, chiến ý ngập trời.

Đáng tiếc là hôm nay là trung tông thời kì, thời kỳ này tuy rằng võ phong như trước đậm, nhưng đã trải qua mấy thập niên phát triển, đại Đường ngày càng phồn vinh, dân chúng đều an cư lạc nghiệp, cái gọi là du hiệp nhi đã bị thế nhân lên án, trở thành này quý giới công tử tán gái tán gái trò chơi.

Bất quá, võ thanh không có bị kia đột nhiên đánh úp lại người bịt mắt lời nói hướng đầu óc mê muội nào. Tĩnh hạ tâm lai, mặc dù cảm thấy bất khả tư nghị, nhưng không biết kia che mặt lão giả rốt cuộc có mục đích gì. Tuy rằng cổ nhân đều là một lời nói đáng giá ngàn vàng, nặng tín nặc, khả tiểu nhân vẫn là đa số người.

Không thể không phòng, võ thanh cuối cùng hạ định luận, rồi sau đó ngã đầu liền ngủ, đến hồi lung giác.

Thư hương uyển ở bên trong, vương phu tử chính giảng giải 《luận ngữ》 trung chỗ nghi nan. Võ thanh nhưng trong lòng nhớ kỹ trong nhà sự tình.

Nhìn đến võ thanh tinh thần dạo chơi thiên ngoại, vương phu tử ho khan thanh âm, hỏi: "Võ thanh! Vừa rồi bản phu tử giảng giải đến nơi nào."

Võ thanh sùng sốt, giật mình tỉnh lại, mặt toát mồ hôi nói: "Phu tử, vừa mới đệ tử bỗng nhiên có một cái nghi vấn, cho nên trong lúc nhất thời nghĩ đến nhập thần rồi, mong rằng phu tử chớ trách."

Vương phu tử cười nói: "Người đến tốt cùng có gì nghi vấn, nói đến làm cho mọi người nghe một chút, có lẽ có thể vì người giải thích nghi hoặc một hai."

Võ thanh chấp tay nói: "Ngàn năm trước Tần vương triều nhất thống thiên hạ sau đốt sách chôn người tài, đến Hán Vũ Đế độc tôn học thuật nho gia, đến nay cũng có ngàn năm lịch sử, nhưng này nghìn năm qua, vương triều cũng như trước thay đổi. Vì thế đệ tử liền muốn, nho gia học thuyết có lẽ không phải thực thích hợp một quốc gia trường kỳ mà ổn định tồn tại, đời ta vẫn nhân đương tìm kiếm một loại có thể làm cho đại Đường ổn định và hoà bình lâu dài quốc thuật. Này đệ tử ngu kiến, mong rằng phu tử chỉ ra chỗ sai."

Nháy mắt, toàn trường giai tịch. Ai vậy a, to gan như vậy, thế nhưng uống luận quốc gia tư tưởng, coi rẻ thánh nhân trí tuệ, đây là hơn một ngàn tư tưởng a, này là bao nhiêu thiên hạ văn nhân mặc khách sở theo đuổi hòa học tập tư tưởng lý luận a, tư tưởng nho gia cấp mọi người chỉ rõ đường, giáo hội mọi người đạo lý làm người, làm cho một quốc gia có thể lâu dài mà khỏe mạnh phát triển. Nay, lại có nhân đưa ra nghi vấn, đây là đối với thiên hạ văn nhân khiêu chiến, đây là đối triều đình khiêu chiến, đây là một phi thường nhân vật nguy hiểm!

Hoàn hảo đây chỉ là một không đủ bảy tuổi tiểu thí hài, nhưng này tiểu thí hài cũng thật sự là rất nghịch thiên. "Thần đồng" tên, quả nhiên làm cho người ta chấn động.

Vương phu tử trong lòng rung mạnh, hoặc là nói là một loại phần nộ, không nghĩ tới học sinh của mình trung thế nhưng xuất hiện như vậy phản nghịch.

Trong lúc nhất thời, chỉ trích tức giận mắng, này học sinh sinh đồ cái gì, đều miệng đầy phun phẫn, thậm chí dùng ngòi bút làm vũ khí, đều chỉ hướng võ thanh.

Võ thanh chịu không nổi những học sinh này đám bọn chúng vô lý chửi rủa, mau trốn cách thư hương uyển, từ nay về sau rốt cuộc chưa tiến vào quá. Cũng là theo ngày này trở đi, võ thanh tên vang vọng toàn bộ Thái Nguyên phủ, càng làm cho thiên hạ văn nhân lâm vào xấu hổ, đây là thần đồng ấy ư, đây là yêu đồng! Đương nhiên chuyện truyền bá tốc độ không có nhanh như vậy, bất quá đầu tiên lấy văn thủy huyện làm trung tâm, hướng toàn bộ Thái Nguyên phủ phóng xạ, cuối cùng hướng về toàn bộ đại Đường phúc bản đi.

Võ thanh không nghĩ tới, chính mình vốn chỉ vô tâm, thế nhưng trở thành này các học sinh dùng ngòi bút làm vũ khí đối tượng, xem ra bình thời bọn họ đối với mình hoàn toàn là hâm mộ ghen tị hận a, chuyện này thật không tốt, theo chuyện này ở bên trong, làm cho võ thanh hoàn toàn ý thức được, tại chính mình cánh chim không có đầy đặn phía trước vẫn là điệu thấp chút hảo, vui đầu kiếm tiền, điệu thấp làm người, phát triển mới là cứng rắn đạo lý.

Đương nhiên, võ thanh chưa từng nghĩ tới muốn tranh bá cái gì, hẳn cũng không phải là này hồ khu chấn động, anh hùng hảo hán đến gặp nhau nhân vật anh hùng. Đại Đường thời kỳ này, mưu phản là muốn diệt cửu tộc đấy, hơn nữa tin bị lộ người chết không phải số ít. Chính mình hoàn chỉ dùng của mình ngàn năm trí thức tán gái, quá quá Đường triều phú ông gia nghiện quên đi.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Quan Bức Dân Phán

Võ thanh về đến nhà, thời điểm còn sớm, từ Tiểu Anh hòa Vương Tu tại hậu viện chơi đùa, võ đại nương hòa từ đại nương đi ra ngoài thu mua lương thực đi. Từ có xe trâu sau, võ đại nương ra ngoài cũng dễ dàng rất nhiều. Nhưng là phải làm cho đầu kia bỏ cái sinh nãi hoàn phải cần một khoảng thời gian. Đồ xét hạ tiền viện hòa hậu viện, phát giác chính mình thật sự thực nhàm chán, không dám đi học đường, cũng không dám trên đường du dã, mà cùng kia hai cái tiểu thí hài cùng nhau thật sự không có gì khả đùa. Về phần cờ vây đồ là có thể hạ hai tay, đáng tiếc tài đánh cờ không cao, cũng không có người chơi với nhau. Về phần quá gia cái gì, tựa hồ không phải thực thích hợp chính mình.

Nghĩ tới nghĩ lui, thật sự nhàm chán hết sức, chợt nhớ tới, sao không biên chút chuyện xưa kiếm chút đỉnh tiền hoa hoa đầu rồi, thời đại này ra về chỉ có cái gì truyền kỳ thoại bản, dân gian tục tăng văn học còn không có đại quy mô xuất hiện, quán trà thuyết thư đẳng đẳng giải trí đều không có xuất hiện, thời kỳ này nhiều nhất cũng chính là một ít người Hồ tửu quán đậm Hồ nương nhảy khiêu vũ cái gì, so với việc đời sau giải trí chi phong phú đơn giản là không thể so sánh nổi. Nếu như mình thật có thể làm ra mấy quyển ra, vậy có phải hay không ý nghĩa tục tăng văn học thủy tổ chính là tại hạ đâu!

Một trận ý dâm, võ thanh rốt cục quyết định, hẳn phải làm đến không có vô sỉ nhất, chỉ có càng không sỉ!

Võ thanh tâm trung nghĩ như thế nào, liền lập tức khai làm, bởi vì Đường triều thật sự là không có gì giải trí, nghe nói hoàng đế ** đùa trò chơi đều là cái gì ném thẻ vào bình rượu các loại nhuợc trí trò chơi, lớn một chút giải trí xem vũ đạo nghe ca nhạc cái gì, chơi gà dất ngựa điên rong các loại đó cũng là bị sĩ phu nhóm căm thù đến tận xương tủy gì đó.

Về phần đồn gιο môn Pô-lo (*cưỡi ngựa đánh bóng) cái gì, đối với từng đối quốc tức thất vọng xuyên thấu một thể hệ mặt rệp mà nói, đó là nhất định phải luyện tập, hơn nữa Đường triều nhân ở phương diện này là rất cường thế đấy, thậm chí thực điên cuồng, nghe nói tại Trường An còn có hai tòa môn Pô-lo (*cưỡi ngựa đánh bóng) trang hòa hai tòa đồn gιο tràng, các nơi châu phủ sẽ không nhất, bất quá mỗi một năm triều đình đều đã cử hành đồn gιο hòa môn Pô-lo (*cưỡi ngựa đánh bóng) trận đấu, lấy chương hiển đại Đường đế quốc phồn thịnh, này nhất vận động chính mình tạm thời cũng không lo lắng, không điều kiện kia.

Mang tới văn phòng tư bảo, làm bộ mài mực, rồi sau đó cử bút tại giấy làm bằng tre trúc thượng viết xuống "Tam hiệp ngũ nghĩa" tứ chữ to. Đây là võ thanh muốn đạo văn một quyển sách, quyển sách này từng tại sơ trung thời điểm tiếp xúc, hơn nữa phim truyền hình cái gì, trí nhớ tương đối sâu, tuy rằng không thể nguyên bản sao chép, nhưng đại khái tình tiết hòa nội dung đều có thể phục hồi như cũ. Chính là chuyện xưa bối cảnh chỉ có thể đặt ở tiền triều rồi, dù sao lý độc chiếm thiên hạ đối tiền triều là hướng đã chết làm bản bãi đen đấy, không sợ chính mình kia ra "Con báo đối thái tử" kiểu đoạn (*) không có xuất xử.

Dĩ nhiên đối với cho quyển tiểu thuyết này hay là muốn nhiều hơn trau chuốt, một ít không đồ tốt muốn đi rơi, chủ yếu vẫn là muốn xông ra bên trong hiệp nghĩa nhu tình mới được, này đồ cũng là dân chúng thích nghe, một ít hiệp nghĩa hạng người thích xem gì đó.

Đương nhiên quyển tiểu thuyết này cũng không có khả năng một lần là xong, có lẽ viết xong đều phải vài năm, bởi vì dùng là bút lông, muốn nhanh cũng không nhanh được, bất quá chỉ phải từ từ viết, tổng sẽ thành công.

Một cái câu tứ đã xài hết hơn phân nửa thời gian, ngoạn một mồi từ Tiểu Anh hòa Vương Tu rốt cục yên tĩnh rồi, lúc này, võ đại nương hòa từ đại nương cũng đã thu mua trở về, đang ở nấu cháo bánh nướng áp chảo tử.

Vốn võ thanh tưởng truyền thụ điểm đời sau kinh thương chi đạo cấp từ Tiểu Anh hòa Vương Tu, khả hai cái tiểu thí hài thật sự là không hiểu võ thanh tâm tư, võ thanh tại khảo giáo quá một phen về sau, cũng hoàn toàn mất đi hứng thú, chỉ có chờ bọn họ lớn lên điểm nói sau.

Sau khi ăn cơm trưa xong, võ trước gia môn lại đáp chảo bùng, dọn lên cháo dừng hòa bã đậu, lúc này đây đồ không cần đi tuyên truyền, rất nhanh liền tụ tập dân chạy nạn, võ thanh hãy để cho này đó dân chạy nạn xếp thành hàng, đương nhiên hẳn cũng không quên bán băng cón, tiếp tục tuyên truyền băng cón chỗ tốt.

Sau nửa canh giờ, bỗng nhiên một đội võ trang đầy đủ nha dịch giải khai dân chạy nạn, đứng ở võ thanh đám người trước mặt, cả người lấy tạo y bộ khoáy tay lấy ra giấy, thì thầm: "Từ bốn huyện điều tra Vũ thị một nhà tư thông đạo phi, lại lấy phát cháo miễn phí tranh thủ danh vọng, Vũ gia một con trai võ thanh lại cho học đường đại đàm mưu phản ngôn ngữ, bốn huyện Huyện lệnh trưng nguyên. Bắt đi!"

Tại võ thanh trong nháy mắt trong kinh ngạc, vài tên nha dịch liền đem võ thanh hòa võ đại nương bắt, thuận tiện đạo phá chảo dừng, ném đi cái sọt, trong lúc nhất thời cháo văng khắp nơi, bã đậu phân tán, dân chạy nạn ánh mắt lộ ra không đành lòng.

Võ thanh hét lớn: "Trương gia ý thể hiếp người, cô ý nâng lên giá gạo, Huyện lệnh thân vì cha mẹ quan cũng không khai kho lương cứu tế, ta Vũ gia cảm động và nhớ nhưng dân chúng khó khăn, phát cháo miễn phí bắt đồ hồi báo, nhưng không nghĩ Trương huyện lệnh quan báo tư thù..."

Có nha dịch rất nhanh dùng một khối khăn lau bỏ vào ở võ thanh miệng, rồi sau đó phụ giúp võ thanh hòa võ đại nương hướng tới huyện nha đi đến. Rất nhiều tên khất cái đoạt bã đậu, lang thôn hồ yết, thậm chí có dùng chén bẻ trên mặt đất quất một tảng cháo hòa bùn đất hỗn hợp nước canh, ăn mùi ngon.

Cũng không biết là ai hô một câu, "Các huynh đệ, bọn tỷ muội, chúng ta chạy nạn đến vậy, vốn cho là đến nơi này triều đình hòa quan phủ hội cho chúng ta một con đường sống, không nghĩ tới quan phủ chẳng những không ra phóng kho lương, nhưng lại liên hợp gian thương nâng lên giá gạo, Vũ gia ân nhân khai ân phát cháo miễn phí, nhưng không nghĩ lại bị nhân vu hãm, nay đến đó cầu quan trong nhà giam, còn không biết có hay không đường sống."

"Nếu mọi người không có đường sống, không bằng phản con mẹ nó!"

"Phản!"

"Phản con mẹ nó, giết cầu quan!"

Trong lúc nhất thời bốn năm trăm dân chạy nạn tình cảm quần chúng xúc động, bắt đầu hành động. Nhất tên ăn mày vội vàng liên hiệp vài người, hướng về ngoài thành chạy như bay. Bởi vì tại văn thủy thị trấn ngoại, còn có hết mấy vạn dân chạy nạn.

Rất nhanh, dân chạy nạn đều trào vào trong thành, nơi đi qua cơ hồ chính là phá phách cướp bóc. Đầu tiên bị tập kích là lương thị, trương ký buôn gạo trực tiếp bị đập khai, đoạt mẽ, giết chường quây hòa tiểu nhị, rồi sau đó dân chạy nạn liền bắt đầu đánh sâu vào huyện nha.

Càng ngày càng nhiều dân chạy nạn gia nhập phản kháng đội ngũ, hướng tới huyện nha phóng đi.

Huyện nha ở trong, Huyện lệnh trương nguyên chính mang theo nhất ban nha dịch nhanh chóng xoay quanh, hần đã được đến tin tức, dân chạy nạn tụ tập hướng về huyện nha mà đến. Nếu việc này bị Thái Nguyên phủ Trưởng Sử biết, của hần vận làm quan cũng chấm dứt, nói không chừng còn có thể đầu người rơi xuống đất. Hôn nữa triều đình làm cho quan phủ các nơi cứu tế thánh chỉ sớm hạ phát, nếu không Trương gia tộc nhân tướng nhiều kiếm một khoản, hần sớm tự hạ lệnh khai thương phóng lương rồi.

"Báo cáo đại nhân, loạn dân tụ tập chừng mười vạn chi chúng, đã bao vây huyện nha." Một cái nha dịch báo cáo.

Trương nguyên nháy mắt dọa ra một thân mồ hôi lạnh, tại sao có thể có nhiều như vậy, run rẩy lấy bầy không biết làm sao bây giờ, cũng may Huyện thừa vương tất cả đều là một cái trấn định người, lập tức nói: "Huyện lệnh, lúc này hần là bình ổn sự phần nộ của dân chúng, việc này giải nhân kia Vũ gia mẹ con dựng lên, ta xem trước đem bọn họ thả a, rồi sau đó Huyện lệnh khả đi ra ngoài hảo hảo khuyên giải an ủi một phen, đừng sự phần nộ của dân chúng trở bình thường, trở lên tâu triều đình, đã nói kho lương lương thực không đủ, gấp nạn dân nháo sự."

Trương huyện lệnh như là bắt được cây cỏ cứu mạng, vội vàng nói: "Kế này rất hay, ít nhiều có Huyện thừa người a, người tới, đem Vũ gia mẹ con thả, đăng đăng, làm cho bọn họ rời đi bốn huyện, không thể trở về!"

Huyện thừa sừng sốt, trong lòng cũng không khỏi đối Trương huyện lệnh thực hiện thực khinh bỉ.

Bắt quá dân chạy nạn đã đánh sâu vào huyện nha, nhất ban cửa hàng đầu bị đánh thương đánh cho tàn phế, sớm đầu hàng, không đến thời gian một nén nhang, huyện nha bị công phá, hoàn toàn bị dân chạy nạn chiếm lĩnh. Vài cái dân chạy nạn mở ra nhà tù thả ra tội phạm, võ thanh cũng không đi, nghiêm túc nói: "Ta nếu phạm vào luật pháp triều đình, nên từ triều đình đến xử lý, nay nếu xảy ra này nhà tù, đó là ta có thiên đại oan khuất cũng rửa sạch không được trong sạch của ta rồi."

Dân chạy nạn bắt đắc dĩ, đành phải làm cho võ thanh mẹ con đứng ở trong phòng giam. Võ thanh có võ thanh đạo lý, trong lịch sử gì nông dân tạo phản cũng chưa thành công qua, hoặc là nói cũng chưa lâu dài quá, đời sau thanh thế thật lớn Thái Bình Thiên Quốc vận động, còn không phải tại đã trải qua thập tam năm sau bị triệt để tiêu diệt. Nếu hần thật sự bị nạn dân cứu ra, vậy sau này nhất định sẽ bị án một cái đằng trước mưu phản đắc tội danh đấy, Vũ Tắc Thiên cũng sẽ không chút do dự giết mình đấy. Loại chuyện này nhất định phải thận trọng!

Dân chạy nạn hoàn toàn chiếm lĩnh văn thủy huyện, kho lương bị mở ra, phú hộ cũng bị cướp bóc. Chui ra chuồng chó thừa dịp loạn đào tẩu Huyện lệnh đám người đảng trốn hướng Thái Nguyên thành.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Cùng Dịch Nhân Kiệt Đàm

Tự cao tông hoàng đế vào chỗ về sau, đã xảy ra hai khởi tạo phản sự kiện, kiện thứ nhất là Cao Dương công chúa và phòng di yêu tạo phản, đáng tiếc bởi vì Cao Dương công chúa dám đăng mà làm cho thua chuyện, bị cao tông bóp chết ở tại trong trứng nước. Kiện sự tình thứ hai khá lớn, chính là tại vinh huy bốn năm 10 tháng trần to lớn trình tại mục châu phát động một lần khởi nghĩa nông dân, tự phong văn giai hoàng đế, đây cũng là từ trước tới nay Trung Quốc cái thứ nhất nữ hoàng đế, về sau Vũ Tắc Thiên đã coi như là cái thứ hai nữ hoàng đế rồi, đương nhiên liên chính thống tính mà nói, năng như trước là người thứ nhất cũng là người cuối cùng.

Trần to lớn trình khởi nghĩa nông dân cho đại Đường đế quốc hoàng đế cao tông hoàng đế cảnh tỉnh, cũng cảnh tỉnh một ít sĩ tộc giai tầng, quan bức dân phản đạo lý cũng xâm nhập lòng người, tuy rằng rất nhanh dập tắt, nhưng ý nghĩa sâu xa, từ nay về sau phạm là gặp được thiên tai chi niên, quan phủ nếu giúp nạn thiên tai trĩ, một khi bị triều đình biết được, kia chính là nhất kiện chuyện rất nghiêm trọng, bãi quan mất đầu đều là nhẹ, nếu nghiêm trọng đó là muốn xét nhà diệt tộc làm việc.

Trương nguyên nay bỏ chạy hướng Thái Nguyên, hơn nữa bỏ chạy đã đến Thái Nguyên phủ trưởng sử lặn nhân cơ phủ trách, hẳn là tới làm cái gì?

Lặn nhân cơ đang nghe trương nguyên trần thuật về sau, cũng hiểu, trương nguyên đưa ra danh mục quà tặng, lặn nhân cơ cũng đầy trở về.

"Từ có huynh, này liền không thu, nay phản tặc chiếm cứ văn thủy huyện, ta chờ nên lập tức báo hướng Lạc Dương, nếu kéo dài không báo, ta sợ sự tình nháo đại về sau, đem càng không thể văn hồi a, đến đó là, không nói người này nhỏ nhỏ Huyện lệnh, chính là ta này Trưởng Sử cũng sẽ bị triều đình trị tội đấy. Từ có huynh, tại hạ sẽ không tiền."

Nghe được Trưởng Sử lặn nhân cơ nói như vậy, trương nguyên nhất gương mặt béo phì trở nên tái nhợt, hẳn biết, lúc này đây chỉ sợ là không quá đạo khảm này rồi, đều quái tộc nhân của mình a.

Lạc Dương, Càn Nguyên điện.

Một ngày này cao tông hoàng đế đang ở lâm triều, bức rèm che sau là hoàng hậu vũ mị nương. Các đại thần núi thờ "Vạn tuế" về sau, trong điện giam treo cổ hòng hô: "Có việc thỉnh tấu, vô sự bãi triều!"

Phía sau, hữu tướng lưu nhân quý bước ra khỏi hàng, tấu nói: "Vi thần có bản tấu!"

Cao tông hoàng đế sừng sốt, gần nhất đầu phong bệnh phạm được có vẻ chuyên cần, hẳn tướng sớm một chút hạ triều nghỉ ngơi, làm cho hoàng hậu hảo hảo mát xa mát xa đấy, vì thế liền có chút không nhịn được hỏi: "Ái khanh chuyện gì, mau mau tấu đến."

Lưu nhân quý lấy ra tấu chương, nói: "Sáng nay vào triều phía trước, thu được Thái Nguyên phủ Trưởng Sử lặn nhân cơ hòa Tư Mã lý hiểu liền danh tám trăm dặm kịch liệt tấu chương, nói dừng mãnh vào văn thủy huyện dân chạy nạn tạo phản, du hai mươi vạn chỉ chúng, văn thủy huyện đã bị loạn dân sở theo..."

Nghe xong sở tấu việc, cả triều đều kinh hãi, cao tông trong tay cầm tấu chương, tức giận đến run run một cái, đột nhiên giúp đỡ đầu, lớn tiếng la lên: "Đầu chết ta đấy!"

Vũ mị nương lập tức đứng dậy, làm cho trong điện giam giúp đỡ hoàng đế lui xuống trước đi nghỉ ngơi, cũng truyền ngự y chẩn bệnh.

Vũ mị nương nay cũng là bốn mươi bốn tuổi phụ nhân, lại thoát nhìn giống như ba mươi mốt phụ, mặc dù hơi thi phần trang điểm, nhưng xinh đẹp không thể tả, nàng không gian tự uy, chân thành ngồi trên long ý một bên, mười phần uy nghiêm, khẽ hé đôi môi đỏ mọng, nói: "Văn thủy chính là Bốn cung tổ địa, không nghĩ tao đại nạn này, kia Huyện lệnh trương nguyên thế nhưng không nhìn triều đình pháp luật, tổn hại dân chúng sinh tử, thế nhưng khi quân võng lên, tại văn thủy lấy thúng úp voi, quá tiền tài bất nghĩa, như thế quan phụ mẫu, như thế nào trở thành triều đình lương đồng, mục thủ nhất phương? Khả làm đông đài Thị Lang trương văn quán vì khâm sai đại thần, thị Ngự Sử Bùi Viêm vì phó đi trước Thái Nguyên phủ điều tra dân chạy nạn tạo phản một chuyện, Binh bộ Thượng thư lý tích tông lĩnh Hà Đông đạo hạnh quân Đại tông quân đi trước văn trình độ phản!"

Vũ mị nương rất nhanh ra lệnh, cũng không để ý tới trong triều một ít đại thần ánh mắt quái dị, liền bãi triều rồi, bởi vì nàng vẫn là cao tông con dâu, nàng lấy được chiếu cố trọng phú, còn phải bang cao tông xử lý tấu chương, còn muốn quản lý chính cái rắc.

Trương văn quán hòa Bùi Viêm đi trước từng bước đi Thái Nguyên, lý tích còn lại là điều binh khiển tướng ba ngày sau liền lĩnh một vạn thắng địch phủ quân đi trước Thái Nguyên.

Hãy nói một chút văn thủy.

Tự văn thủy bị nạn dân chiếm trước sau, bởi vì không có thống nhất người lãnh đạo, dân chạy nạn bên trong đã xảy ra nội đấu, hơn nữa tranh đoạt còn không phải bình thường kịch liệt, không phải vì nữ nhân vì nhất túi tài vật. Đây là một việc rất đau xót chuyện tình, khởi nghĩa nông dân chính là như vậy, thấy không rõ tình thế, nếu tạo phản vậy hoàn toàn một điểm, như vậy kéo dài, hơn nữa tranh quyền đoạt lợi, đánh mất khuếch trương thời gian tốt nhất. Thái Nguyên thắng địch phủ có phủ Bình năm vạn, nhận được Hà Đông đạo hạnh quân Đại tông quân Anh quốc công lý tích cấp lệnh, đã trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Huyện nha trong nhà giam, võ thanh hòa võ đại nương tự theo không có đi ra khỏi nhà tù về sau, liền vẫn ở bên trong, nếu không có từ đại nương mẹ con hòa Vương Tu, bọn họ thật đúng là có thể bị chết đói. Cũng may này loạn dân đã đem võ thanh như vậy cái đại thiện nhân quên mất không còn một mảnh.

Bất quá võ thanh đặc biệt buồn bực, không nghĩ tới những thứ này dân chạy nạn nói phản liên phản, cũng quá dễ dàng trùng động, chẳng lẽ bọn họ không biết xúc động là ma quỷ ấy ư, chẳng lẽ không biết tạo phản là muốn lọt vào triều đình trấn áp sao, đó là phải chết người. Thời kỳ này quân Đường chiến đấu vẫn là rất mạnh, đi theo Lý Thế Dân giành chính quyền võ tướng khả còn chưa có chết xong đâu, những người đó tùy tiện ra đến một cái, đều có thể đem đám ô hợp loạn dân có thể đánh ị ra shit đến.

Võ thanh thở dài một tiếng, hẳn đã thấy văn thủy thành thượng nhân đầu cuộn cuộn, dưới thành đỏ máu phiêu lỗ Tu La cảnh tượng.

Phía sau một tiếng gầm lên từ bên ngoài truyền đến.

"Người này gian tế, mau vào đi!" Hai cái dân chạy nạn thôi nhưng lấy một người trung niên nam tử đi đến, rồi sau đó đem người nọ nhốt vào cách vách trong phòng giam

Võ thanh cất cao giọng nói: "Chư vị hảo hán, như thế nào hoàn hướng nơi này bắt người đầu rồi, các người đều là số khổ hán tử, nay lửa giận đã phát

tiết xong rồi, như thế nào còn không tán đầu này? Mau tan a, đấng quan quân đến đây, các người khả chạy không thoát."

"Người cái tiểu thí hải biết cái gì, vốn thả người, người vẫn còn ở ở chỗ này không đi, thật sự không biết các thủ lĩnh không dám giết người sao." Một cái dân chạy nạn hung tợn nói.

"Không cần lo, chúng ta đi thôi, tôi nay nghe nói có thịt ăn đâu." Một cái khác dân chạy nạn thúc giục.

Võ thanh thờ dài nói: "Khổ như thế chứ?"

Trung niên nhân tựa hồ đối với võ thanh thực cảm thấy hứng thú, đợi cho dân chạy nạn đi xa về sau, liền hỏi: "Tiểu hải tử, này trong nhà giam như thế nào chỉ một mình người?"

Võ thanh thế này mới xoay người nhìn đến người trung niên này, vẻ mặt bình tĩnh, cảm xúc rầu rầu, thực có nam nhân vị, theo cái kia song mắt nhỏ ở bên trong, có thể nhìn ra vài phần nghiêm khắc, mặc một thân áo lục, xem ra vẫn là một cái làm quan, này làm quan cư nhiên có thể sống, cũng là một cái kỳ tích, đã nói nói: "Thảo dân võ thanh, gặp qua đại nhân, bên kia trong nhà giam còn có thảo dân lão nương."

Thảo dân, thảo dân, đậu xanh rau muống con mẹ nó, quan lớn hơn một cấp đề chết người a, huống chi chính mình lại không quan, liên không phẩm cũng không tính, bị ai, chỉ có các đại gia này cúi đầu dập đầu mệnh!

Trung niên nhân lộ ra tươi cười, rồi sau đó hướng kia trong bụi cỏ một chuyển, nói: "Ha ha, thì ra là thế. Ủ, không tệ, ta gọi Dịch Nhân Kiệt, là này Thái Nguyên phủ pháp tào, vốn là vì điều tra dân chạy nạn trung phát sinh mấy vụ án, không nghĩ tới gặp loạn dân tạo phản..."

Võ thanh vừa nghe "Dịch Nhân Kiệt" ba chữ này, cẩn thận bản nháy mắt gia tốc nhảy lên, thiếu chút nữa kinh hô lên, cũng may da mặt đã thay đổi đầy điểm, bằng không liền làm trò cười rồi. Dịch Nhân Kiệt a, đây chính là thần nhân a, phá án chỉ thần a. Đồi sau từng lấy Dịch Nhân Kiệt hòa Tống Triều Bao Chứng có vẻ, khả cuối cùng vẫn là cảm thấy Dịch Nhân Kiệt lợi hại, bởi vì hắn đang làm Đại Lý tự thừa thời điểm cận một năm liền xử lý ngưng lại nghi phạm một vạn bảy ngàn nhân, đó là một kỷ lục thế giới, trước không có người sau cũng không có người.

"Thảo dân gặp qua đại nhân, đại nhân uy danh đã truyền khắp Tịnh châu đại địa, dân chúng ca tụng đại nhân nãi ta đại Đường thần đạo." Võ thanh không chút do dự vuốt mông ngựa.

"Thần đạo? Ha ha, hương nhân quá khen, vì gia hương phụ lão làm việc cũng là dịch mưu phải." Hiển nhiên Dịch Nhân Kiệt cũng thực tự phụ. "Nga, người tên là võ thanh?"

Võ thanh sùng sốt, chấp tay nói: "Đúng là thảo dân tiện danh."

"Ủ, đoạn thời gian trước nghe nói người làm thất nói một bài, làm cho người ta bất giác cảm giác mới mẻ, quả thật khai đường tới nay không thấy nhiều tác phẩm xuất sắc, người này 'Thần đồng' thanh danh khá vậy vang dội thật sự a." Dịch Nhân Kiệt đối trước mặt này tiểu thí hải có chút hứng thú.

Võ thanh cũng không dám dờ cm xạo lớn thanh cao, chớ đừng nói chi là trang b rồi, hắn khiêm tốn nói: "Văn bối hổ thẹn, chính là tiện tay ngẫu có, không coi là cái gì phong nhã làm đấy."

Khiêm tốn là thời đại này rất tốt phẩm chất, bình thường đều có thể được đến các đại nhân vật khen ngợi, giống vương bột cậy tài khinh người, cuối cùng tại Bùi Hành Kiệt xuyên chọn quan viên thời điểm trực tiếp bốn cột không đáng một đồng. Dịch Nhân Kiệt đối võ thanh này phi thường khiêm tốn mà kính cẩn tiểu thí hải thực cảm thấy hứng thú.

Vì thế, hai người liền tại đây trong phòng giam, cách một lan sương trò chuyện. Nơi này muốn nói câu dưới thủy huyện ngục giam, thời đại này bình thường châu huyện nhà tù, đều là thực đơn sơ đầy, nhà tù bình thường đều là dùng mấy cây mộc đầu ngăn cách, người là chui không đi ra. Về phần phải nhốt áp trọng phạm, vậy có chuyên môn từ tù tù, từ tù từ vô luận phòng bị thi thổ vẫn là kiên trúc đều là phi thường rắn chắc, có thể nói kín không kê hở, thẳng đến thu được về hỏi chém thời điểm mới lòi ra đi.

Võ thanh hòa Dịch Nhân Kiệt sương trò chuyện, võ thanh bị Dịch Nhân Kiệt xử lý án trí khôn và nghiêm cẩn phong cách làm việc hấp dẫn, Dịch Nhân Kiệt cũng bị võ thanh một ít tân kỳ ý tưởng cảm giác thán, hơn nữa tại Dịch Nhân Kiệt xem ra, võ thanh thật sự là một cái khó được ngọc thô chưa mài dũa, chỉ cần dùng tâm tạo hình, tương lai nhất định sẽ trở thành triều đình lương đồng, thậm chí là Tể tướng tài.

Đặc biệt tán gẫu cho tới bây giờ triều đình chọn nhân tài chế độ lúc, võ thanh lại đưa ra tạp học, bởi vì liền võ thanh mà nói, tạp học tuy rằng cực kỳ không chịu triều đình coi trọng, nhưng trên thực tế chân chính thời động nông canh phát triển không là cái gì triều đình các loại thuế má chế độ, cũng không phải hoàng đế dân nuôi tằm hiến tế, mà là tạp học, như nước lợi tưới, tân tu ruộng bậc thang, gieo trồng tài bồi đẳng đẳng.

Hơn nữa làm cho Dịch Nhân Kiệt khiếp sợ là võ thanh đối với đại Đường tài lực hòa vật lực giải thích càng làm cho hắn có một loại Văn Sơn vụ hải cảm giác. Đương nhiên võ thanh rất muốn dẫn vào "Kinh tế" cái từ này, nhưng là suy nghĩ một chút vẫn là không cần, không khỏi cho mình chế tạo phiền toái làm cái gì, đây là mất nhiều hơn được đấy.

Võ thanh cho rằng, Đường vương triều tài lực tập trung ở sĩ tộc môn phiệt trong tay, triều đình chính là đoạt lấy bình dân bách tính tài lực mà thôi. Mà Đường vương triều vật lực, có thể nói rất nhỏ yếu, bởi vì rất nhiều địa phương một khi phát sinh thiên tai, đều đã có ngàn vạn dân chúng chết đi, rất nhiều đều là vì đói khát hòa tật bệnh mà chết, từ nơi này một cái phương diện xem, Đường vương triều vật lực thật sự là không đành lòng tốt độc, lúc này đại Đường phồn thịnh, chính là tương đối vu nhà Tùy những năm cuối mà thôi.

Phen này luận điệu, làm cho Dịch Nhân Kiệt khiếp sợ rất nhiều, không khỏi đối võ thanh phát triển cũng có chút lo lắng, bởi vì bất kỳ một cái nào để

vương đều là không thích nghe đến giáng chức chính mình chế tạo để vương sự nghiệp to lớn đấy, chớ đừng nói chi là bị một cái chưa dứt sữa tiểu thí hài ở nơi nào nói ầu nói tả rồi.

Địch Nhân Kiệt không phải tiểu nhân, cho nên tại ở sâu trong nội tâm cũng có một loại bất văn gặp vạ cảm giác về sau, cũng cảnh cáo võ Thanh đạo: "Hiện chất đạo lý luôn làm cho người ta cảm giác mới mẻ, nhưng chung quy sẽ không bị rất nhiều người tán thành, đặc biệt Thánh Thượng nay phong thiện Thái Sơn sau, lại cho rằng đại Đường đạt tới chưa từng có ai chi cường thịnh, cho nên hôm nay lời này ra miệng ngươi, vào tai ta, về sau liền không nên nói nữa."

Võ thanh minh bạch, cũng liền cung kính đáp ứng rồi. Địch Nhân Kiệt mặc dù là thời đại này kiệt xuất đại biểu, nhưng dù sao không sẽ vượt qua thời đại này ánh mắt, lịch sử cực hạn tính vào giờ khắc này hiển lộ không thể nghi ngờ, lại nhân tài ưu tú, cũng là nhìn không thấu đoán không lịch sử sương mù xoàng, quốc gia sẽ là một loại gì dạng xu thế đang phát triển.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Loạn Thế Như Cầu

Võ thanh tại oán thầm thời điểm, từ đại nương mẹ con hòa Vương Tu dẫn theo hộp đựng thức ăn đi đến.

Võ thanh cười nói: "Từ đại nương, hôm nay này dân chạy nạn không có làm khó các người a?"

Từ đại nương trầm ngâm một lát, võ thanh vừa thấy vẻ mặt này, trong lòng lộ bộ một chút, xem ra có chuyện xấu.

Từ đại nương buông hộp đựng thức ăn, mặt co mày cau, nói: "Chính là trong nhà cái kia tam đầu bò bị nạn dân đoạt giết, bọn họ chỉ cấp hơi có chút điểm."

Nghe nói như thế, võ thanh thiếu chút nữa ngắt đi, sau một lúc lâu không biết nói gì cho phải, rồi sau đó vạch trần hộp đựng thức ăn che, chỉ thấy tam bát đôn tốt thịt bò nóng hôi hổi, hương khí đập vào mặt, võ thanh hít sâu một hơi, cười to nói: "Thật là thơm, địch công, hôm nay có thịt bò ăn." Võ thanh cũng không quản Vương Tu hòa tử Tiểu Anh nuốt nước miếng bộ dạng, liền phản phó nói: "Đem chén này đưa cho địch công, chén này cho ta nương. Chén này trước lưu trữ."

Địch Nhân Kiệt trong lòng đối võ thanh lại có cái nhìn, vừa rồi một màn kia cũng là xem ở tại trong mắt đấy, không nghĩ tới tiểu hài này dĩ nhiên là một cái tâm chí cứng cỏi hạng người, giây lát trong lúc đó, liền đem cái loại này phần nộ cùng không cam lòng đặt ở đáy lòng, lấy tuổi như vậy có như vậy tâm chí, không đơn giản a, thật là khả tạo chi tài a, vì thế cười nói: "Ha ha, kia liền cảm ơn hiền chất rồi."

Địch Nhân Kiệt không khách khí chút nào, khả võ thanh trong lòng tức điên rồi, tam đầu bò a, chính mình luyện tiếu giết, liền tiện nghi đám này loạn dân, càng đáng tiếu là đầu kia bò cái, gần một tháng tốt nhất thức ăn gia súc a, mắt thấy muốn sinh nãi rồi, không nghĩ tới đã bị giết, ngàn giết loạn dân. Hấn chợt nhớ tới đời sau văn học gia lỗ tấn một câu danh ngôn, "Giận này không tranh, ai này bất hạnh."

Võ thanh trên mặt không có gì phần nộ, như trước mỉm cười nói: "Địch công là vượt qua hảo thời gian, cũng không cần khách khí như thế."

Võ thanh bưng lên một chén com trắng, rồi sau đó gấp mấy khối thịt bò hòa mấy cây rau xanh, liền làm cho từ đại nương bọn họ cấp lão nương võ đại nương đưa đi.

Thái Nguyên phủ thành, trước kia là Tịnh châu trị sở, hôm nay là Hà Đông nói trị sở. Khâm sai đại thần đồng đãi Thị Lang trương văn quán hòa thị Ngự Sử Bùi Viêm đã đến Thái Nguyên thành về sau, bị Trưởng Sử lận nhân cơ hòa Tư Mã lý hiếu liêm đẳng một đám quan viên nhiệt liệt hoan nghênh.

Lúc này đây điều tra văn thủy loạn dân tạo phản một chuyện từ trương văn quán làm chủ, thị Ngự Sử Bùi Viêm chính là khởi một cái giám sát tác dụng, cho nên, trương văn quán vào Thái Nguyên thành, liền đem còn tại bách quan bên trong trương nguyên bắt lại rồi. Cũng không để ý tới nữa Thái Nguyên phủ một đám quan viên tại Xuân Hoa viện bãi tiếp phong yển, ngay tại phủ đô đốc khai đường hỏi thăm. Bởi vì Thái Nguyên phủ đô đốc từ thái tử Lý Hoảng xa lĩnh, Trưởng Sử lận nhân cơ chính là cao nhất quan, cho nên cũng phải bồi thẩm. Chính là pháp tào Địch Nhân Kiệt cũng không tại, làm cho Trưởng Sử lận nhân cơ vô cùng nổi giận, tuy rằng Địch Nhân Kiệt tại Tịnh châu rất nổi danh, hơn nữa cũng đứng đồng nghiệp không tệ, nhưng này cái trong lúc mấu chốt, thế nhưng tìm không thấy bản nhân.

Vì thế, trương văn quán đám người liền trước đối trương nguyên thẩm vấn một phen, biết một chút đại khái sự tình, biết được trong đó có một kẻ võ thanh hài đồng, lại có tạo phản khuynh hướng về sau, liền lâm vào trầm tư.

Tại văn thủy chỗ kia họ võ đấy, không phải là nay Hoàng hậu nương nương Vũ thị bộ tộc ấy ư, nhưng những...năm này Vũ thị đại bộ phận tộc nhân đều

bị lưu đầy các nơi, nay tại triều cũng liền vô mẫn chỉ mấy người mà thôi. Trương văn quán là Thanh Hà Trương thị danh môn vọng tộc, là Tây Hán lưu hầu Trương Lương hậu đại, mình trải qua khoa tiến sĩ. Anh quốc công lý tích vì Tịnh châu Trương Sư lúc, trương văn quán liền hiệp trợ lý tích xử lý quân chính sự vụ, cho nên đối với Tịnh châu phong thổ vẫn là tương đối quen thuộc.

Cho nên trương văn quán lấy khâm sai thân phận liền ra lệnh, chờ hành quân Đại tổng quản lý tích bình định tạo phản loạn dân lại nhất tịnh thẩm vấn, nhân cơ hội này, liền thị sát Thái Nguyên phủ các huyện tại phủ trưởng sử lập hồ sơ hình ngục, xem có không oán án hòa ngưng lại án kiện.

Nói sau Anh quốc công lý tích lĩnh Hà Đông đạo hạnh quân Đại tổng quản dẫn một vạn tinh nhuệ thẳng địch phủ quân khai hướng Thái Nguyên văn thủy, lý tích biết, này đó loạn dân đều là quan nội đảng các nơi dân chạy nạn, không có gì đối kháng lực lượng, đại quân tới văn thủy thị trấn ngoại về sau, liền trực tiếp hạ lệnh công thành, cũng phái tiểu đội phủ kín này nọ hai tòa cửa thành.

Đầu tường loạn dân nhìn đến hắc áp áp quân Đường, sợ tới mức tiểu trong quần, chạy nhanh bẩm báo thủ lĩnh. Các thủ lĩnh còn đang là phân vàng bạc châu báu mà tranh đồ mặt tía tại thời điểm, nghe được quân Đường đã đến, có một người thủ lĩnh tên là Trương Tam, hẳn vốn là Quan Trung vùng cuộn cuộn, cũng chỉ là thừa dịp loạn đoạt nhất cô vợ nhỏ, hiện tại giấu ở nhất hộ nhà nông lý, chỉ còn chờ phân vàng bạc châu báu liền đường chạy, nay tài bảo còn không có chia xong, triều đình đại quân đề xuống, hiện tại không đi, vẫn chờ cũng bị khâm đầu sao? Cho nên rất nhanh, lập tức lập tức, hẳn trước hết rút lui khỏi, rồi sau đó đi cái kia nông hộ lý tìm hẳn giành được tiểu tức phụ, chuẩn bị thừa dịp loạn chạy trốn.

Dân chúng trong thành nghe được triều đình đại quân công thành, đều cao hứng vô cùng, mấy ngày nay tới giờ, khả bị này đó loạn dân cấp hại khổ, bọn họ là ước gì đem những này quan nội cường đạo cấp giết sạch quang đầy. Khởi nghĩa tạo phản tam đại đầu lĩnh trên mặt lộ ra sầu lo, cũng không quân này tiểu đầu lĩnh, nói thật, phía sau cũng chỉ có dựa vào bọn họ.

Đệ nhất vị đầu lĩnh là một người trung niên hán tử, tướng mạo tục tũn, giơ lên hoành đao liền đem nhất cái bàn vuông cấp chém thành hai bên, ngoan vừa nói nói: "Triều đình đại quân đến đây, hôm nay ta chờ đó là muốn liễu cái người chết ta sống, cũng không uổng kiếp sau này một lần."

"Tốt lắm, tốt lắm, biết người có chút võ nghệ, như vậy đi, đại đầu lĩnh đi trước tại đầu tường ngăn cản một trận, ta và tam đầu lĩnh thương lượng cái đối sách, theo sau chúng ta liền trợ giúp người."

Vì thế, trung niên hán tử kia không nói hai lời dẫn theo hoành đao liền đi ra ngoài ngăn cản triều đình quân đội đi. Trong phòng còn lại hai người.

"Lão Tam, hiện tại cầm những vàng bạc này tài bảo, triệt a, chúng ta phân công nhau hành động, nếu như có thể chạy đi, liền mai danh ẩn tích rất sống a, có này đó tài bảo cũng không buồn người nửa đời sau đói bụng."

"Ừ, đã biết, nhị ca."

Vì thế, đương đại đầu lĩnh trung niên hán tử này tại đầu tường chỉ huy nhất bang cầm mộc côn quân khởi nghĩa liều mạng ngăn cản công thành quan quân thời điểm, mặt khác hai người thủ lĩnh mang theo thân thiết chờ vàng bạc tài bảo trước ẩn thân ở tại nông gia, mà trùng hợp là cái kia kêu "Nhị ca" giấu ở vô thanh trong nhà trong hầm ngầm.

Gần nửa canh giờ, một vạn đại quân liền giết đến tận đầu tường. Trong lúc nhất thời, đầu người cuộn cuộn, đổ máu phiêu lỗ, quân khởi nghĩa thành nghiêng về một phía bị tàn sát.

Lý tích thở dài một tiếng, nói: "Này đó loạn dân vốn là quan nội chạy nạn dân chúng a, truyền lệnh xuống, người đầu hàng giống nhau không giết."

Trong thành loạn dân tan tác chạy trốn, quan binh hung ác giết hại, thường nhập nhà dân bị ngộ sát không phải số ít, thậm chí, cường nhập nhà dân cướp đoạt tài vật, ** bắt ngược, có thể nghĩ tới chuyện xấu cũng lắm rồi. Phở lớn ngõ nhỏ tràn đầy máu hòa lệ, hoành thất thụ bát dân chúng thi thể hòa loạn dân thi thể hỗn tạp cùng một chỗ, giống nhau địa ngục nhân gian. Loạn dân vì nhân cơ hội chạy trốn chung quanh phóng hỏa, càng tăng thêm vô số đốt trụi thi thể hòa vô số hài đồng khóc nỉ non thanh âm của. Đáng lý tích vào thành sau hạ lệnh trăm thủ hơn một trăm cái binh lính cản quấy về sau, mới xem như ngăn lại hỗn loạn.

Mà trải qua trận này, văn thủy thị trấn dân sinh càng thêm khó khăn, phú hộ cơ hồ bị cướp sạch, bình dân bách tính cũng là từ thương vô số, phòng ốc bị hủy ít nhất hơn một nửa.

Vô thanh hòa Địch Nhân Kiệt đang ở tán gẫu tình hình chính trị đương thời thời điểm, bị vào binh lính cắt đứt, người tới cũng không nói mình, trực tiếp áp trứ vô thanh hòa vô đại nương liền đi ra ngoài.

Địch Nhân Kiệt giận dữ, nói: "Các người sao như thế áp giải kẻ tù tội?"

Kia binh lính nói: "Đây là hành quân Đại tổng quản lý quốc công ra lệnh."

Địch Nhân Kiệt nói: "Bản quan là Địch Nhân Kiệt, là Tịnh châu pháp tào, ta bị loạn dân nhốt ở đây, các người thả ta đi ra ngoài, bản quan có chuyện quan trọng chỉ điểm tổng Quân đại nhân bẩm báo."

Kia binh lính sừng sốt, nghĩ nghĩ, rồi sau đó liền lấy ra cái chìa khóa, mở ra nhà tù, làm cho Địch Nhân Kiệt đi ra.

Chương 19: Lý Tích Thu Đồ Đệ

Địch Nhân Kiệt lúc này biểu tình nghiêm túc, dài nhỏ ánh mắt của híp thành một đạo khâu, đối với võ thanh nói: "Hiện chất chớ sợ, có ta Địch Nhân Kiệt tại, sẽ trả ngươi trong sạch đấy."

Vì thế một lát sau, tại huyện nha lý, võ thanh thực uất ức hòa mầu thân quý trên mặt đất, nơi này võ thanh chân chính cảm nhận được uất ức, trong hành lang không khí sâm nghiêm đến sấm nhân bộ, binh lính chiến liệt hai bên, không khí động lại đến có thể chảy ra nước. Anh quốc công lý tích ngồi trên quan tòa, đồng đài Thị Lang trương văn quán hòa thị Ngự Sử Bùi Viêm bồi ngồi ở một bên.

Lần đầu tiên gặp được Tùy Đường anh hùng dặm ngu bức nhân vật, làm cho võ thanh thực uất ức đồng thời, trong đáy lòng vẫn là thực kích động. Lý tích nguyên danh Từ Thế Tích, theo Ngõa Cương sơn bắt đầu cũng đã danh dương thiên hạ rồi. Càng về sau phụ tá Đường Thái Tông Lý Thế Dân đánh hạ giang sơn, đảo mắt qua mấy thập niên rồi, lý tích vẫn còn sống. Cặp kia kiên nghị mà ánh mắt lạnh lùng, uy nghiêm nhìn chăm chú vào võ thanh mẹ con, muốn từ hai mẹ con này trên người được đến một ít vật hấn muốn. Nhưng là hấn thất vọng rồi.

Võ đại nương không có giống bình thường dân phụ bình thường nhìn thấy đại quan nhi kêu trời trách đất hành động, cũng không có giống một người gọi oan oán phụ bình thường nộ xích tham quan ô lại, nàng lặng lẽ nhìn võ thanh, phảng phất thăm nghĩ đang bị khám đầu phía trước nhiều liếc mắt nhìn con trai của mình. Nếu gánh vác chịu tội, nàng nguyện ý gánh vác hết thảy. Kỳ thật nàng hoàn toàn khả để tránh cho đây hết thảy, bởi vì ở sâu trong nội tâm còn có một cái bí mật, bí mật này có thể cứu nàng còn có võ thanh, chính là nhiều năm qua phiêu bạc nàng đã không cách nào nữa đối mặt.

Võ thanh trong mắt làm ra vẻ hào quang, liếc mắt một cái không nháy mắt nhìn chăm chăm lý tích.

Lý tích rất kỳ quái, đứa trẻ này như thế nào một chút cũng không sợ chính mình, đôi tròng mắt kia lý lộ ra là một loại làm cho hấn đều không thể không khen ngợi trí tuệ hào quang, đúng vậy, chính là loại tinh thuần thấu triệt trí tuệ quang mang, xuyên qua sương mù, nhìn thấu thế gian vạn vật bản chất ánh mắt, một đứa bé lại có như vậy ánh mắt, thực tại làm người ta kỳ quái, vì thế hấn liền muốn hiểu rõ.

"Đường hạ ra sao gia tiểu hài tử?" Lý tích thanh âm vang dội, lương thượng bụi đất đều bị chấn hạ không ít.

Võ trong sáng vừa nói nói: "Thảo dân võ thanh, gặp qua quốc công đại nhân."

"Ừ?" Ngươi nhận thức ta?"

Võ thanh cung kính nói: "Quốc công uy danh, thiên hạ ai không biết."

Cú chém gió này chụp đấy, làm cho lý tích cũng hiểu được có chút ý tứ, vì thế còn nói thêm: "Ừ, không tệ, tiểu oa nhi, ngươi cũng biết đã phạm tội gì?"

Trương văn quán muốn ngăn cản, dù sao thăm án không phải quốc công gia chuyện tình a, nhưng lý tích uy vọng hòa chức quan quá cao, hấn tuy rằng không sợ quyền quý, nhưng lý tích đó là chân chính uy danh hiển hách, tam triều nguyên lão, phụ chính đại thần, này chút mặt mũi là muốn cho.

Võ thanh như trước không ti không lên tiếng, nói: "Thảo dân không biết tội gì, thân là đại Đường dân chúng, đương ứng chỉ mình thiếu lực, vô luận nghèo hèn vô luận phú quý, nếu phát cháo miễn phí cứu nạn dân cũng là nên được chi tội, kia thảo dân cam nguyện nhận tội."

Võ đại nương vội vàng nói: "Đại nhân, đều là dân phụ chủ ý, cùng ta nhi không quan hệ, dân phụ nguyện gánh vác hết thảy chịu tội."

Lý tích nhíu nhíu mày, không khỏi đối võ thanh theo như lời "Vô luận nghèo hèn vô luận phú quý" vô cùng nghi hoặc, phải biết rằng đại Đường cường thịnh, khả cấp bậc cũng là thực nghiêm khắc, lương dân hòa dân đến là có bản chất khác biệt, chớ nói chi là người giàu có hòa quý tộc rồi, đó cũng là có quy định nghiêm khắc, nhưng bất kể thế nào nói, câu kia "Thân là đại Đường dân chúng" vẫn phải là đã đến lý tích thừa nhận, vì thế đã nói nói: "Bản quan còn không có hỏi ngươi, ngươi thả đừng vội. Hỏi lại võ thanh, ngươi phát cháo miễn phí cứu tế dân chạy nạn lại trở thành loạn dân, tạo phản chiếm cứ thị trấn, sát hại ta đại Đường con dân. Đây cũng nên giải thích như thế nào?"

Võ thanh lắc lắc đầu, suy nghĩ sâu xa một lát, nói: "Quốc công đại nhân, thỉnh cho phép ta đứng lên nói ti mi một phen."

Lý tích đã đối này tiểu thí hài sinh ra hứng thú nồng hậu, cười to nói: "Hứa ngươi đứng dậy nói chuyện, người tới mở trời."

Một người lính tốt bước ra khỏi hàng cấp võ thanh từng bước.

Chúng mục nhìn chăm chú dưới, võ thanh đứng lên, chân lý một phen quần áo, hoạt thoát thoát một cái đại nhân nhi bộ dáng, rồi sau đó giương mắt nhìn về phía những lính kia tốt, nhìn về quan tòa các vị đại quan, đều tuổi đã cao a, rồi sau đó chấp tay, nói: "Triều Tấn thời điểm, có một Đông Quách tiên sinh, một ngày nắm nhà mình con lừa đi xa, nửa đường đụng tới một cái mau đói sói bị chết, căn cứ thiện ý Đông Quách tiên sinh liền cứu lang, cho nó thức ăn nước uống, hoàn làm cho lang ghé vào con lừa trên lưng của, chính mình nắm lư đi, đi rồi thật lâu, Đông Quách tiên sinh mệt mỏi, vừa đói vừa

khát, liền ngồi xuống nghỉ ngơi, nhưng là thức ăn nước uống đều bị lang ăn. Lúc này lang nhảy xuống lưng lừa, nói: 'Nay ngươi đi không đặng, ta có thể ăn ngươi.' Đông Quách tiên sinh giật dử hỏi: 'Vì sao, ta như thế đối xử từ tế ngươi, cho ngươi ăn, cho ngươi uống, hoàn làm cho lư cho ngươi ngồi cỡi.' lang cười ha ha nói: 'Bởi vì ta lại đói bụng.' sau khi nói xong, lang liền đánh về phía Đông Quách tiên sinh."

Võ thanh nói được thanh tình cũng tốt, có thể nói đúng mức, phảng phất kia Đông Quách tiên sinh hòa lang chuyện xưa liền là chân thật chuyện đã xảy ra. Võ thanh tâm đề không chắc, bởi vì này chuyện xưa vẫn là Minh triều sau này thoại bản lý ngoạn ý, nếu không tiểu học ngữ văn sách giáo khoa lý có này tác ngụ ngôn, hẳn cũng không biết có thể hay không lẫn lộn đi qua.

Sau một lúc lâu, toàn bộ trong hành lang lặng ngắt như tờ.

Lý tích tăng háng một cái, cao giọng nói: "Thật là thần đồng vậy. Người tới, bày rượu thiết yến, bản quan muốn thu võ thanh làm đồ đệ."

"Ho khan một cái, cái kia, cái kia quốc công đại nhân, có không làm cho hạ quan nhóm đem này chuyện xưa nghe xong lại có kết luận đầu này?" Người nói chuyện, dĩ nhiên là Tư Mã lý hiếu liêm.

Nơi này muốn nói nói Tư Mã này nhất chức quan, tại đường trước kia, Tư Mã chức năng là rất lớn, chương quân quân vụ, bao gồm chiêu mộ quân tốt, huấn luyện sĩ khí đặng đặng, nhưng tự đường bắt đầu, Tư Mã thành Trưởng Sử chức quan, cơ hồ thành trong triều bị giáng chức đại thần nơi đi, là một cái chức quan nhàn tản. Những người này mặc dù là tại chức quan nhàn tản, nhưng châu huyện quan viên cũng sẽ không tiếp cận hoặc là làm bất hòa, bởi vì này những người này rất có thể lại trở lại đầu mối, cũng có thể có thể như vậy diệt vong. Nhưng bất kể như thế nào, Tư Mã là một cái nuôi người rảnh rỗi chức vị. Cho nên lý hiếu liêm này căn bản bắt học võ thuật nhân, nghe thể dạng một cái chuyện xưa, nhưng không có kết cục, trong lòng khó nhịn dưới, liền thốt ra, khả nói xong cũng hồi hận.

Địch Nhân Kiệt đã ở đầu dưới chờ phán xét, đối Tư Mã lý hiếu liêm này nhất lỗi thời một câu, cũng biết được dờ khóc dờ cười. Liên tiếp ám chỉ lý hiếu liêm, lại không có kết quả gì.

Lý tích sừng sốt sau, thực khinh bỉ nói: "Còn ai có dị nghị?"

Chúng người biết vu án, cho nên trải qua võ thanh như vậy một phen sau khi giải thích, cũng liền không nói thêm gì nữa. Còn nữa, đằng đem trưng nguyên đám người giải đến Trường An về sau, còn sẽ có Đại Lý tự hòa Ngự Sử đài, còn có Hình bộ thẩm tra xử lý.

Ở đây những đại quan đều thâm thụ nho gia văn hóa hun đúc, đối đãi người cùng sự đều coi trọng một cái trung dung chi đạo, huống chi bọn họ cũng hiểu được nhân là thiện lương đấy, nhưng ngươi không biết ngươi hiền lành đối đãi người của có phải hay không hiền lành, cho dù hãm giết người phóng hỏa, nhưng lúc trước cũng không có như vậy dấu hiệu, như vậy sai lầm là không thể áp đặt tại thi ân nhân trên người của đấy, chính như Đông Quách tiên sinh giống như, hảo tâm cứu lang, cũng cũng không biết lang muốn ăn của hắn.

Nghe tới lý tích thu chính mình làm đồ đệ thời điểm, võ thanh tâm trung kinh hi vạn phần, này là không phải có thể nói, chính mình từng bước phàn cao chỉ?

Võ thanh tâm trung kích động, nhưng trên mặt nhưng không ai hòa biểu tình, nên giả bộ thời điểm hay là muốn giả bộ, cũng không thể một cái Anh quốc công muốn thu đồ liền kích động cùng cái giống như con khỉ nhảy dựng lên a, huống chi là này thâm nghiêm lạnh như băng đại đường, bất quá thích hợp biểu hiện xuống, vẫn là thực cần thiết, vì thế võ thanh bái nói: "Đa tạ quốc công ưu ái, đồ nhi gặp qua sư phụ."

Võ thanh cúi đầu tam ngũ, xem như được rồi đại lễ. Đường nhiên càng nghiêm khắc lễ bái sư là muốn dâng hương tắm rửa, trai giới ba ngày để có thể đi lễ bái sư. Nhưng lúc này không giống ngày xưa, lý tích cũng liền bị.

Lý tích cười ha ha, nâng dậy võ thanh, nhìn kỹ một chút này ni thanh mục tú hải đồng, rồi sau đó nắm võ thanh tế tế cánh tay, nói: "Ngươi sáu tuổi liền biết cứu tế dân chạy nạn, so lão phu năm đó mạnh không biết gấp bao nhiêu lần a, ta hôm nay thu ngươi làm đồ đệ, là nhìn trúng ngươi vì dân vì nước hết sức chân thành chí tâm."

Võ thanh kích động vạn phần, thật sự kích động vạn phần, vốn lần đó chỉ là vì cả chút danh vọng, không nghĩ tới nhanh như vậy liền thấy chỗ tốt rồi, xem ra sau này vẫn phải là nhiều hơn cả hạ danh vọng, thời đại này, chính là chú trọng danh vọng, chú trọng một người phẩm chất.

Không nói bài yến chúc mừng bình loạn chuyện tình.

Sắc trời bắt đầu tối, võ thanh hòa võ đại nương về đến nhà, nhìn đến Vương Tu hòa từ Tiểu Anh tại cửa khóc, vừa hỏi dưới mới biết được, từ đại nương bị loạn dân chém chết.

Võ thanh dưới sự tức giận, một cước đá ở trên cửa, thiếu chút nữa đem chân đau rồi. Vào nhà về sau, nhìn đến hai cỗ thi thể, một khối là từ đại nương đấy, một khối là một cái đáng khinh nam tử, bên cạnh còn có một cái rất lớn gánh nặng, gánh nặng lộ ra một góc, võ thanh thấy rõ, là một bao vàng bạc châu báu.

Võ thanh hòa võ đại nương trước tiên đem thi thể lấy được nơi kín đáo, võ thanh nói: "Ngày mai đi làm cỗ quan tài, đem từ đại nương hạ táng rồi. Về phần chỗ này trách tại, xem ra chỉ có thể đốt rụi."

Võ đại nương nay lại tin tưởng con mình lời mà nói..., từ Tiểu Anh hòa Vương Tu càng không ý kiến. Vì thế nghỉ ngơi một lát, võ thanh giờ lên cây đuốc, trực tiếp một chút đốt phòng ốc.

Trong nhà không có gì đáng giá đấy, vốn đang còn dư lại hơn một trăm lượng bạc cũng bị loạn dân đoạt đi rồi, cho nên vì hủy thi diệt tích, chỉ có thể một

cây đuốc đốt rụi hẳn.

Nay trong thành khắp nơi đều ở lửa, cho nên Vũ gia cháy cũng thực bình thường. Đường triều phòng ở phần nhiều là mộc đầu kết cấu, cho nên hỏa thế rất nhanh liền khó có thể đã khống chế, hàng xóm hỗ trợ dập tắt lửa, chạy tới giúp một tay nhân càng ngày càng nhiều, lý tích nghe được cháy tin tức về sau, làm cho người ta phải một đội binh lính hỗ trợ dập tắt lửa, đáng tiếc, hỏa thế quá lớn, chẳng dập tắt sau, cũng chỉ còn lại có một mảnh tro tàn.

Đây là một chỗ muốn được nhà cửa, vốn cháy rồi mà nói..., là muốn tính tại võ thanh mẹ con trên đầu đấy, khả năng loạn dân loạn liền không giống với, bởi vì đó là loạn dân phóng hỏa kết quả, về phần bồi thường, vậy thì tìm loạn dân đi đòi đi.

Ban đêm, võ thanh hỏi thăm từ Tiểu Anh hòa Vương Tu hai người, nguyên lai bọn họ vốn trốn ở bên trong phòng, từ đại nương muốn đi cho bọn hắn làm ăn chút gì đấy, kết quả đợi lâu không đến về sau, bọn họ lấy can đảm sau khi ra ngoài, mới phát giác từ đại nương đã chết, bên cạnh cách đó không xa nằm một nam nhân thi thể, còn có một túi vàng bạc châu báu, cái khác sẽ không có. Võ thanh giờ mới hiểu được, nguyên lai võ đại nương từ có khác kỳ quái, nhưng đã hủy thi diệt tích, cũng sẽ không tất xen vào nữa rồi. Dù sao một ngày này đã chết không biết bao nhiêu người. Huống chi lưu lại một túi vàng bạc châu báu vẫn có dùng là.

Ngày thứ hai, võ thanh đến quan tài cửa hàng mua quan tài, thật không nghĩ đến, quan tài cửa hàng quan tài đã bán bán hết rồi, trong khoảng thời gian này từ quá nhiều người, quan tài cửa hàng chừng quây lâu Vương đầu vui nhất trời, cùng đồ đệ con rể con cả nhà già trẻ cùng lên trận, ngày sáng đêm tối đẩy nhanh tốc độ cũng cũng không đủ, thậm chí ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu đều như cũ cung không đủ cầu.

Võ thanh không có biện pháp, đành phải ra gấp ba giá, tìm năm trăm khai nguyên thông bảo theo một cái người chết người nhà trên tay của mua miệng mỏng một quan tài, bình thường loại này quan tài cũng sẽ không đến 120 văn. Đơn giản đem từ đại nương thu liễm nhập quan, muốn xe trâu đưa đến từ bắc thôn hòa từ Tiểu Anh cha hợp táng về sau, một năm xuống võ thanh đám người rốt cục có một cái nghỉ ngơi ban đêm.

Vẫn là thôn đầu đông gia, kia khóa táo cây đã quả thực luy luy, đó thăm Tiểu Bình quả bị đại gió thổi qua đều đã rớt xuống như vậy một hai khóa, trước kia từ Tiểu Anh đặc biệt thích ăn này ề ề Tiểu Bình quả, chẳng qua hiện nay, lại cùng võ thanh mẹ con còn có Vương Tu ngồi ở táo dưới tàng cây lặng im không nói gì. Bởi vì theo tới nay sau, bọn họ muốn mặt hướng cuộc sống mới, võ thanh có thể phải đi Trường An, bọn họ hoặc là đi theo, hoặc là như vậy ở lại từ bắc thôn.

Võ thanh phá vỡ an tĩnh như vậy không khí, nói: "Nay từ đại nương đã nhập thổ vì an rồi, ngày mai ta liền muốn đi Thái Nguyên phủ, rồi sau đó đi theo sư phụ đi Trường An. Hai người các ngươi nếu nguyện ý đi rồi mà nói..., hãy cùng ta cùng đi chứ."

Từ Tiểu Anh hòa Vương Tu hai cái tiểu thí hài đã trải qua nhiều chuyện như vậy về sau, cũng biến thành thành thực không ít, hai cái đều gật đầu đáp ứng, Vương Tu có thể lựa chọn ở lại từ bắc thôn, dù sao tông tộc của hắn ở trong này, về phần từ Tiểu Anh, trừ bỏ đi theo võ thanh mẹ con còn có thể làm cái gì đấy?

Võ thanh nghiêm trang nói: "Vậy thì tốt, các ngươi đã lựa chọn đi theo ta, ta đây trước nói rõ ràng, ta sẽ coi các ngươi là làm bằng hữu, thậm chí là thuộc hạ, nhưng ta sẽ không coi các ngươi là làm nô bộc, các ngươi cho ta, chính là vô hạn trung thành hòa vô tận tín nhiệm. Nghe rõ đâu này?"

Hai người nhất tề gật đầu đáp ứng, tuy rằng võ thanh nói được có chút mạc danh kỳ diệu, nhưng vào giờ khắc này bọn họ đều lựa chọn đáp ứng, bởi vì bọn họ nhìn đến võ thanh là một cái thực có người có bản lĩnh, ít nhất có thể được quốc công thu làm đồ đệ người của, đó là thật không đơn giản đấy.

Võ đại nương đối con trai mình thực hiện rất kỳ quái, nhưng không có ngăn cản, nàng biết con nhất định có đạo lý của hắn, khả năng cũng không muốn tương, con trai mình không đến bảy tuổi a.

Võ thanh trầm tư một lát, ánh mắt trở nên càng ngày càng sắc bén, rồi sau đó đứng lên, kiên định nói: "Đại đội huynh đệ tâm, đồng tâm hiệp lực, chúng ta cái tổ chức này, tự kêu là cộng tế hội."

Vì thế, Cộng Tế Hội trước kia cho một ngàn năm tại đây Đông Phương quốc gia cổ ra đời, dân sinh thời điểm, trong hội chỉ có ba cái tiểu hài từ hòa một người trung niên con gái.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Dạ Yến Phong Ba

Trở lại Thái Nguyên phủ, đã tiếp cận chạng vạng.

Võ thanh nhìn phồn hoa Thái Nguyên phủ, không khỏi đối phần bên kia bờ sông phần dương cung sinh ra hứng thú nồng hậu, nơi đó từng là Tùy Dương

Đế Dương Nghiễm hành cung. Chính là giờ này khắc này hẳn không có bao nhiêu thời gian đến lãnh phí, hẳn phải rất nhanh lập tức lập tức đi gặp sư phó lý tích, vị này quốc công gia thật sự là chậm trễ không thể.

Đem võ đại nương hòa hai cái tiểu thí hài dàn xếp ở tại khách sạn về sau, liền đi theo tiến đến dẫn đường thân binh, vạch trần xe ngựa màn vải, võ thanh nhìn chăm chú vào cái thành phố này, đây là đường cao tổ Lý Uyên long hưng nơi, từ nơi này bắt đầu, Lý Uyên thành lập Đường triều. Từ loại nào mặt lên, nơi này là Lý Đường nơi phát nguyên. Nhưng Lý thị là quan lũng danh môn vọng tộc, dòng họ tại quan lũng, cho nên Lý Uyên công phá Trường An về sau, trực tiếp định đô Trường An.

Có quá nhiều tư tưởng hòa trí nhớ đây đưa võ thanh, tuy rằng chiếm được lý tích diên bình thường thu chính mình làm đồ đệ, nhưng sau này làm như thế nào phát triển, thật là không thể hiểu hết. Võ trong sạch võ cùng hồi hận lúc trước như thế nào không tuyển chọn đọc lịch sử, cũng tốt biết lịch sử đi hướng, như vậy cũng tốt lẫn lộn cái nhất quan bán chức, nói không chừng hoàn phong sinh thủy khởi lẫn lộn cái quốc công đương đương.

Tấn Dương Huyện lệnh là bùi thanh, là nghe thấy hi Bùi thị tộc nhân, thuộc loại danh môn vọng tộc. Lý tích ứng Bùi Viêm mời liền tiến vào bùi thanh phủ trách.

Võ thanh đi theo thân binh từ cửa hông mà vào, điểm này võ thanh thực buồn bực, bởi vì cổ đại này đó sĩ tộc, lễ tiết rườm rà, chỉ có sĩ tộc hòa hoàng tộc tới chơi mới có thể đi cửa chính, thân phận thấp liền đại môn cũng không mở.

Tiến vào Bùi phủ, theo rất xa liền nghe được ti trúc tiếng động, phi thường dễ nghe, phi thường vui. Đây cũng chỉ có này đó thư hương môn đệ danh môn vọng tộc mới có như vậy âm nhạc, không giống một ít bùng nổ họ, nhậu nhẹt, tấu nhạc tấu đều là ** nhạc khúc.

Bùi phủ hôm nay vui mừng hết sức, đèn đuốc sáng trưng, người ở nhóm đều bận rộn, đây là vì khoản đãi lý tích. Lý tích tại hai mươi năm trước là Tịnh châu Trưởng Sử, vì cao tổ hòa Thái tông thủ vệ Bắc cương, phòng bị Đột Quyết tập kích quấy rối, đối Tịnh châu phong thổ là khá hiểu đấy, giống này nghe thấy hi Bùi thị, Thái Nguyên Vương thị đều là phải tính đến danh môn vọng tộc. Đương nhiên nghe thấy hi Bùi thị vẫn là không so được Thái Nguyên Vương thị đấy, dù sao Vương thị là vọng tộc, hơn nữa cao tông hoàng đế tiền nhiệm hoàng hậu chính là Vương thị đích nữ. Đây cũng là lý tích đáp ứng lời mời đi Bùi phủ, mà uyển ngôn cự tuyệt Vương thị mời nguyên nhân rất trọng yếu. Huống chi hẳn biết rõ năm đó phế vương lập võ, hẳn cũng có phần.

Võ thanh kiên trì, đi vào tiệc rượu, lý tích vuốt râu mặt mỉm cười, này hơn 70 tuổi lão nhân nhu thể quát được mặt mày hồng hào, thật là gừng càng già càng cay a. Võ thanh tâm trung cảm thán một tiếng, rồi sau đó chấp tay bái nói: "Đồ nhi gặp qua sư phụ, thảo dân võ thanh gặp qua các vị đại nhân."

Bị như vậy đột như kỳ lai tiểu thí hài cắt đứt một chút, bất quá xem tại lý tích mặt mũi của như trước chuyện trò vui vẻ.

Lý tích cười to, đứng lên nói: "Ừ, đồ nhi lại đây, đến vị sư bên cạnh đến."

Võ thanh có chút thẹn thùng, bởi vì Đường đại nhưng là cấp bậc địa vị thấp phần thâm nghiêm đấy, ở đây đều cũng có chức quan trọng người, hẳn một cái thảo dân nếu cùng Anh quốc công lý tích tọa cùng nhau, này về sau chỉ sợ muốn tao nói quan phê phán.

Lý tích nhìn đến võ thanh biểu tình, trong lòng nhất tưởng, liền hiểu, không nghĩ tới đứa nhỏ này thành phủ sâu như thế, trong lòng không khỏi có chút không vui, nhưng võ thanh trong mắt trong suốt, lý tích cảm thấy hẳn không nên nghĩ như vậy nhất đứa bé, đã nói nói: "Hôm nay là gia yến, người là đồ nhi ta, vừa vận tọa bên cạnh ta."

Sớm có người làm mang lên án nấy, bưng lên rượu và thức ăn đẳng tất cả dụng cụ.

Võ thanh đáp ứng, liền ngồi ở lý tích bên người, nói: "Đa tạ sư phụ."

Lý tích nói: "Đồ nhi về sau liền dụng tâm học tập lĩnh của ta pháp thao lược, chắc chắn có thể trở thành là một thể hệ tướng soái tài, tương lai ra đem nhập tướng cũng là nói không chừng, ai nha, lão đến trả thu nhất đệ tử, coi như là không uống công một thân sở học a."

"Đồ nhi ghi nhớ sư phụ dạy bảo, nhất định sẽ không cô phụ sư phụ kỳ vọng đấy." Võ thanh cung kính nói.

Lý tích hỏi chút võ thanh đã nhiều ngày chuyện tình, liền không hỏi nữa, võ thanh lại không dám uống rượu, hẳn sợ hồng việc, hơn nữa cũng không biết mình tiêu lượng như thế nào. Tuy rằng trước kia xem một ít trong tiểu thuyết nói là Đường triều không có cất rượu, nhưng nếu là rượu, nên có thể say lòng người rồi. Tiểu tâm dục dục ăn đồ ăn, có vẻ phi thường co quắp, phía dưới đều là một đồng lớn lục phẩm tả hữu quan viên a.

Phía sau Tấn Dương Huyện lệnh bùi thanh vỗ tay nói: "Chư vị, phía dưới có tiểu nữ bùi nhu hòa bùi doanh vì mọi người dâng lên gần nhất tân biên ca múa."

Võ thanh sững sốt, xem ra vị này Bùi huyện lệnh cũng là không chịu cô đơn a, đang ngồi đều là do quan đấy, có thậm chí cùng hoàng thất có rất sâu quan hệ, cho dù không có, trong nhà công tử ca một bó to đầu. Nếu có thể đem hai đứa con gái đây mạnh tiêu thụ đi ra ngoài, thông qua đám hỏi, đó cũng là thăng quan chỉ đạo a. Võ thanh không khỏi đối người cổ đại điểm này thực khinh bỉ, hôn nhân đều cũng có mục đích. Bất quá như đã nói qua, mặc dù là đời sau hoàn cảnh như vậy, hôn nhân lúc đó chẳng phải có mục đích ấy ư, không có tiền vô phòng vô xe "Tam vô" mặt rệp, cho dù là hắc mực nhĩ cũng sẽ thực khinh bỉ của người không phải.

Rất nhanh, hai nữ tử, không, hẳn là cô gái, một người mặc màu đỏ la quần, một người mặc màu trắng la quần, chột nhìn dưới, lưỡng cô gái thể nhưng giống nhau như đúc, này là một đôi song bào thai tỷ muội. Nắng rắng trắng, quả nhiên là không thấy nhiều tiểu mỹ nhân bại hoại.

Hai nữ hành lễ, rồi sau đó màu trắng cô gái ngồi trên cầm án sau, mảnh khảnh ngón tay nhẹ nhàng phát động cầm huyền.

Một chút, một chút, "Thùng thùng thùng..."

Tiếng đàn động tĩnh, như suối lưu, như chim minh...

Hồng y thiếu nữ phía sau cũng phiến phiến khởi vũ, kỹ thuật nhảy nhẹ nhàng, giống một đoá thông thả nở rộ Hoa Nhị.

Ngay sau đó lấy, bạch y nữ tử trương khai kia trương hồng nhuận cái miệng nhỏ nhắn, hát nói: "Con suối không tiếng động tích tể lưu..."

Võ thanh nhất thời cả kinh, này không phải là mình sao chép cái kia bài thơ à. Tiếp theo liền đang khiếp sợ xuôi tai dưới đi, từng cái tự lại bị hát đi ra, hơn nữa tốt như vậy nghe, này đại Đường nhân cũng thật sự là thật lợi hại!

Thời gian không phải rất dài, một khúc thôi, cả sảnh đường ủng hộ.

Lý tích đứng lên, lớn tiếng cười nói: "Ừ, hảo một bài tươi mát thoát tục hát từ a, thơ mỹ, khúc mỹ, nhân cũng mỹ a."

Bùi Viêm cười nói: "Quốc công nói không sai, bài thơ này có thể nói là trừ đi hết thầy hoa lệ, vứt bỏ hết thầy mạnh mẽ, làm cho thi văn càng thêm thuận theo tiếng lòng."

Bùi thanh cười đứng dậy nói: "Thị Lang nói được rất dễ ý, không biết quốc công tưởng không biết này thơ là ai làm đâu này?"

Lý tích không khỏi vô cùng khó hiểu, hỏi: "Hay là bài thơ này không phải hai nữ làm?"

Bùi thanh bán cái cái nút, cười nói: "Nhu doanh tuy có mới học, nhưng là làm không ra như vậy thơ đấy."

Trương văn quán trên khuôn mặt già nua vô cùng ngạc nhiên, kỳ quái hỏi: "Kia là người phương nào làm?"

Bùi thanh cũng không nói chuyện, hướng về võ thanh vị trí nhất chỉ, nói: "Đúng là lệnh đồ a."

Lần này đem một vài nhân lời đã đến, một cái không đến bảy tuổi hài đồng liền làm như vậy một bài thơ?

Toàn bộ quá trình, võ thanh đem Bùi thanh ngắm to mười bảy mười tám lần, lão già này, không có việc gì tìm cho mình chuyện gì a.

Nhìn lý tích nhìn mình, võ thanh cũng biết, chính mình già bộ tiếp nữa chính là nếu nói thanh cao rồi, cười khổ nói: "Đúng là văn bối làm."

Kế tiếp, Dịch Nhân Kiệt liền đem võ thanh lần đầu tiên đi huyện học bị chúng sinh đồ buộc làm thơ, rồi sau đó từ bước thành thơ chuyện xưa nói cho ở đây những đại quan. Lần này từ làm cho lý tích phát giác chính mình tựa hồ thu sai đồ đệ, đứa nhỏ này nếu tại thi văn phương diện có thiên phú, kia nên bài đại nho vì sự a.

Khả kế tiếp Trương Sư Lận Nhân Cơ lời mà nói..., để ở tròng quan viên ánh mắt thiếu chút nữa không đem Võ Thanh cấp giết chết. Thì phải là Võ Thanh tại Huyện học về nho gia học vẫn hoài nghi, đây là đặc tội thiên hạ người đọc sách chuyện tình!

Nhưng thật ra Lý Tích đối Võ Thanh vài phần kính trọng, khích lệ một phen. Võ Thanh cũng gấp việc nói mình như xí, liền vội vàng thoát đi đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Bùi Thị Tử Muội

Võ Thanh chạy trốn tới nơi yên tĩnh, mùi hoa xông vào mũi, trong bóng đêm võ thanh nương ánh đèn lờ mờ thấy rõ ràng dĩ nhiên là một tòa vườn hoa, đại Đường quý tộc đều thích làm chút hoa hoa thảo thảo đấy, hẳn cũng là hơi có nghe thấy đấy. Bởi vì không thấy đường, không biết làm sao lại đến nơi này hoa viên đấy, nghe mùi hoa, võ thanh đưa tay sờ một cái cái trần, thế nhưng đầu đây là hân.

"Móa nó, đám này đại gia, thiếu chút nữa có thể đem lão tử cấp trùng chết rồi." Võ thanh tức giận bắt bình sát hân.

Bỗng nhiên phía sau truyền đến "Phốc xuy" một tiếng cười duyên.

Võ thanh nhanh chóng xoay người, đã thấy là vừa mới vị kia đánh đàn Bạch y thiếu nữ. Võ thanh phi thường lúng túng nhìn cô gái, trong lúc nhất thời

không biết nói cái gì.

Cô gái kia sắc mặt ửng đỏ, tại đèn lồng chiếu rọi, có vẻ phi thường mê người, cô gái cũng đột nhiên cảm giác được đã biết dạng xuất hiện ở nơi này có chút xấu hổ, trong lúc nhất thời, cũng lảng ngay tại chỗ.

Bốn mắt nhìn nhau, nhưng lại không có ngữ ngưng nghẹn.

Cũng không biết trải qua bao lâu, võ thanh cảm giác giống nhau thực dài lâu, hần lau đầu đầy mồ hôi lạnh, này mới chậm rãi nói: "Cái kia, cái kia ta đi nhầm."

Nói xong, liền hướng chỗ càng sâu đi đến.

Cô gái bỗng nhiên bừng tỉnh, vội vàng hô: "Này, cái kia, người đi nhầm, đó là về phía sau trạch đường."

"À?" Võ thanh cái kia hận a, rất lúng túng, dừng lại bước chân, không dám di động nửa bước. Tại mỹ nữ trước mặt rất đầu phân ròi.

Vẫn là cô gái chậm quá mức nhĩ ra, nói: "Đều tại ta, đã quấy rầy người, người không sao chứ."

Võ thanh kiên trì xoa người nói: "Không có chuyện gì."

Cô gái đi đến trước mặt nhìn đến võ thanh đầu đầy mồ hôi, có chút ngưng ngưng nói: "Này lau cho người hạ mồ hôi a."

"Nga, đa tạ tỷ tỷ rồi." Võ thanh tiếp nhận khăn tay, cũng không nhìn tay kia trên khăn thấm là cái gì đồ án. Hần một bên sát mồ hôi, một bên nghe khăn tay thượng mùi, đây là cái gì mùi đầu này? Thực con mẹ nó thơm quá a, trước kia người được nữ nhân mùi đều phải khỏi phản ứng, bây giờ lại có chút sợ hãi? Mồ hôi tựa hồ càng lau càng nhiều.

"Ta gọi bôi nhu." Cô gái tự giới thiệu, đây là bình thường người xa lạ gặp lại, đều phải trước việc làm, đặc biệt xa lạ thiếu nam thiếu nữ, khả võ thanh ra vẻ vẫn là một cái tiểu thí hài a.

"Thảo dân... Nha... Không... Vẫn bôi... Tiểu sinh kêu võ thanh." Võ thanh khẩn trương liên tục nói sai, rất mất mặt rồi.

"À? Người chính là cái kia..." Cô gái kinh ngạc cái miệng nhỏ nhắn trương thành o hình.

Phía sau một cái thanh âm dồn dập từ đằng xa truyền đến, "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, cái kia võ thanh là được... Hần."

Một cái hồng y thiếu nữ bước nhanh chạy tới, lại đột nhiên ngưng lại bước liên tục, rồi sau đó chỉ hướng võ thanh, nói: "Tỷ tỷ, hần chính là võ thanh, cái kia thần đồng."

Võ thanh đầu đầy là hần, cái kia hần a, rồi sau đó phi thường thận trọng chấp tay nói: "Đúng là tại hạ, thỉnh chỉ giáo nhiều hơn."

Bùi thị hai tỷ muội trong con người lóe ra một điểm trong suốt.

Đại tỷ văn tĩnh, uyển như xử tử, nhị tỷ nghịch ngợm, giống như thỏ chạy. Hai thiếu nữ đứng thẳng hoa gian, phảng giống như trong đêm đen nở rộ tịnh đế chi liên, làm cho võ thanh có như vậy trong nháy mắt thất thần.

Bùi gia tỷ muội, đại tỷ bôi nhu, nay cũng bất quá chín tuổi, nhiên cảm kỳ thư họa không gì không biết, hướng mặt trước tại trên yến hội bài hát đó khúc liền xuất từ bôi nhu tay. Nhị tỷ bôi doanh, đương nhiên cũng là chín tuổi, đối vũ đạo hòa võ thuật phi thường có thiên phú, hướng mặt trước chỉ kia vũ chính là năng mà biện thành sắp xếp. Tóm lại lưỡng tỷ muội thập phần xinh đẹp, thập phần có tài, hết sức làm cho võ thanh đau đầu.

"Hai vị tỷ tỷ, hãy bỏ qua tại hạ a."

Võ thanh cầu khẩn, hần đã bị này lưỡng tỷ muội dây dưa ước chừng nửa canh giờ rồi, không nên võ thanh tại dưới tình cảnh này ngâm thơ một bài, võ thanh nào có bản lĩnh đó, chỉ phải thôi ừ, hần cũng thật sự không nhớ nổi có như vậy hợp với tình hình thơ a, bằng không dù thế nào đều phải hò hét hai vị mỹ nữ sùng bái một cái. Nguyên bản cấp sự phó lý tích nói đi như xí, này như xí đều một giờ, cho dù táo bón cũng xong rồi a, chẳng lẽ muốn làm cho người ta hoài nghi mình là rơi trong hố đầu này?

"Thanh đệ, người liền xem tại tỷ tỷ hòa như ta vậy năn nỉ phần của người lên, sẽ theo liền làm thủ a." Nhị tỷ bôi doanh tiếp tục dây dưa, chết sống không để võ thanh đi, hơn nữa trong lúc thân thể mỡ ta bộ vị rất có tiếp xúc, làm cho võ Thanh Đại Học thần rất tội nghiệt rồi. Đặc biệt này "Thanh đệ" gọi, làm cho võ thanh cả người đều ô ròi, hần ánh mắt lộ ra một chút nhu tình, hoàn hảo là tại ban đêm, cổ đại đạt quan quý nhân phủ trạch trung bình thường chiếu sáng là đèn lồng, dưới ánh đèn lơ mờ, hai cái mỹ nữ cũng nhìn không tới.

"Đại Đường mỹ nữ phát dục đều sớm như vậy sao, trách không được mười sáu tuổi liền lập gia đình sinh oa rồi." Võ thanh oán thầm một câu, vốn định lại giai hạ du, lại bị đại tỷ bôi nhu đánh gãy.

Bôi nhu nhưng thật ra thực ôn nhu, chính như kỳ danh, ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ nói: "Muội muội, chúng ta đừng làm khó dễ thanh đệ rồi, người xem hần đầu đầy là hần, như vậy cũng làm không ra thơ hay đến a."

Bôi doanh vừa nghe, đề sát vào võ thanh vừa thấy, nha thanh âm, rất nhanh không biết từ chỗ nào lấy khăn tay ra liền hướng võ thanh trên trán lau, võ

thanh cũng trốn tránh không kịp, một cổ trước mặt mặt bất đồng mùi chui vào mũi, dù sao võ thanh phải không biết hương liệu đây, tóm lại cũng tốt nghe thấy.

Võ thanh có chút không có thói quen, cũng bị bụi doanh lau đến khi cái trán làm đau, đuổi cầm chặt kia mềm mại tay nhỏ bé, thuận thế gỡ xuống khăn tay, nói: "Hay là để ta đi."

Phía sau, một gã nha hoàn vội vàng tới rồi, nhìn đến Bùi thị tỷ muội, gấp rút nói: "Ai nha, hai vị tiểu thư, lão gia làm cho nhị vị tiểu thư đi cấp này quan gia nhóm thêm rượu đâu."

Bùi nhu biết nhà mình tính tình của phụ thân, liền đối với bụi doanh nói: "Muội muội, chúng ta đi thôi. Thanh đệ, người thả lúc này chờ một lát, nó cùng muội muội một lát sẽ."

"Đúng vậy a, thanh đệ, người khả phải chờ đợi nhị tỷ nha." Nói chuyện, bụi doanh cư nhiên rất lớn tỷ đại địa tại võ gầy nhỏ (tiểu nhân) trên vai chụp đánh xuống.

"Bà mẹ nó, này đại Đường quả nhiên có buru hăn nữ a." Võ thanh oán thầm, vội vàng chấp tay nói: "Nhị vị tỷ tỷ thỉnh."

Như xí nửa canh giờ, chính là một cái giờ a, hần võ thanh thật là táo bón ấy ư, đợi cho Bùi thị tỷ muội vội vàng sau khi rời đi, võ thanh cả kinh, mình tại sao cảm nhân gia tỷ muội khăn lụa a. Lần này khả có ý tứ rồi. Võ thanh cũng chỉ có thể ở chỗ này chờ, tay trái bụi nhu, tay phải bụi doanh. Nga, không, tay trái bụi nhu khăn lụa, tay phải bụi doanh khăn lụa.

Thật là tà ác!

Hai khối khăn lụa đều là thượng hạng tằm ti chức thành, một cái ti trên khăn thêu hoa lan đồ án, mặt trên có bốn chữ "Quân ứng như lan"; một cái thêu là nhất nữ tử cầm một thanh trường kiếm, mặt trên cũng có bốn chữ "Cầm kiếm giang hồ".

Này? Võ danh sách từ nơi này hai khối khăn lụa thượng liền nhìn ra hai thiếu nữ không đồng dạng như vậy cá tính hòa đều tự tư tưởng cảnh giới. Chẳng lẽ trong thiên hạ song bào thai đều tính cách dị thường khác xa sao?

"Võ thanh, người tại sao không trở về khách đường?"

Võ thanh ngẩng đầu, nhìn đến dĩ nhiên là lý tích thân binh, nói: "Sau khi ra ngoài, liền lạc đường, ta liền biết nếu ta lâu không về đi, sư phụ tất nhiên sẽ phái người tới tìm ta, tạ ơn đại thúc rồi."

"Tạ thì không cần, quốc công đã ở bên ngoài phủ chờ, chúng ta đến nỗi ngay cả đêm trở lại trạm dịch." Thân binh nói.

Võ thanh tâm trung cả kinh, cũng không dám hỏi nhiều, vì thế liền đi theo thân binh ra Bùi phủ.

Mà Bùi phủ khách đường ở bên trong, vẫn ở chỗ cũ dạ yến, bọn họ này đó đồng nghiệp thật vất vả tụ hội, phải tận hứng mà về. Lý tích tuổi tác đã rất lớn, uống lên mấy chén về sau, cũng đã không sai biệt lắm, liền cáo từ trước.

Tại Đường triều ăn uống tiệc rượu trung tửu lực chống đỡ hết nổi rồi đi không tính là thất lễ, nhưng thật ra nếu tửu lực chống đỡ hết nổi còn tại trong tiệc rượu uống say như chết, đó là đối chủ nhân không tôn kính. Không giống đời sau, liêu minh bồi quân tử, kết quả hoặc là đem mình cấp quá giang, hoặc là đắc tội nhân.

Lý tích không có ở Bùi phủ an bài khách phòng, mà là về tới Thái Nguyên phủ trạm dịch, nơi này là chuyên môn tiếp đãi xuất ngoại làm việc quan viên địa phương. Lý tích nói cho võ thanh mình mặt trời mọc phát thời gian, liền tại dịch thừa dưới sự hướng dẫn của nghỉ ngơi đi.

Võ thanh trở lại khách sạn, võ đại nương không có ngủ, chờ võ thanh. Từ Tiểu Anh hòa Vương Tu sớm đi ngủ.

Nhìn đầu hạt cải cây đèn hạ phóng lấy một cái đế giày, "Từ mẫu trong tay tuyến, du tử trên người y" a, võ thanh nói: "Nương, buổi tối cũng đừng làm, đôi mắt tình không tốt."

Võ đại nương mấy năm này mọi chuyện theo võ thanh, đối võ thanh lại quan tâm đầy đủ, cũng không đánh chửi, chớ đừng nói chi là một câu lời nói nặng, cho nên võ thanh phi thường thích võ đại nương, cùng như vậy nương cùng một chỗ cuộc sống, thực làm cho lòng người trung yên ổn, cho nên rất lâu, hần đều phải giúp lấy võ đại nương làm việc nhà, cứ việc võ đại nương không cho phép. Võ đại nương, tại võ thanh trong lòng là rất trọng yếu, hần thật là sợ hãi mất đi, bởi vì hần biết thời đại này người của dinh dưỡng không tốt, thường xuyên mệt nhọc thành nhanh, cuối cùng tuổi còn trẻ liền buông tay nhân gian rồi.

Võ đại nương cười nói: "Không có chuyện gì, này không chờ người trở về chưa? Người trở về, chúng ta liền nghỉ ngơi đi."

Võ thanh ba năm này vẫn luôn là hòa võ đại nương ngủ chung đấy, mặc dù hần dùng ba mươi tuổi linh hồn xem võ đại nương thân thể, như trước làm cho hần không có gì khi niệm.

Khả đêm nay, thứ nhất bị kia hai thiếu nữ động đến đáy lòng một cái tà ác thần kinh, khi hần nhìn đến Võ đại nương cởi quần áo về sau, thế nhưng thần kỳ đã xảy ra phản ứng, đây là một khối có thể dụ dỗ người ** a.

Súc sinh!

Võ Thanh tâm để hung hăng mắng chính mình.

Võ đại nương cấp Võ Thanh cỡi quần áo về sau, liền ôm vào trong lòng, thổi tắt cây đèn, ngủ.

Một đêm này, Võ Thanh bả đầu chôn ở kia giữa hai vú, làm rất vô sỉ mộng.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Vừa Thấy Trường An Khiến Người Buồn

Sáng sớm ngày thứ hai, võ thanh bốn người liền đi tới trạm dịch, bái kiến quá lý tích sau, lý tích làm cho thân binh đi lấy chiếc xe ngựa cấp võ thanh bốn người cưỡi, lần đi Trường An đường xa xa xôi, xe ngựa là thời đại này tốt nhất phương tiện giao thông rồi.

Điểm này lên, võ thanh thân thiết cảm nhận được giao thông đối với một quốc gia mà nói là cỡ nào trọng yếu. Theo giao thông phương diện mà nói, tự tần triều về sau không có một cái nào triều đại hoàng đế có thể cùng Tần Thủy Hoàng so sánh với. Tần Thủy Hoàng tại vị trong lúc, sửa rất nhiều đường thẳng, như vậy không chỉ có rút ngắn thật nhiều trạm dịch truyền lại tin tức thời gian, cũng dễ dàng buôn bán chuyển vận phát triển, đối xúc tiến thương phẩm lưu thông tác dụng là lớn vô cùng.

Đang lên đường, có khâm sai đại thần đồng đài Thị Lang trương văn quán hòa thị Ngự Sử Bùi Viêm, hai người này đêm qua chơi được có điểm hi, càng không ngừng ngáp, hơn nữa mắt quầng thâm phi thường rõ ràng. Đương nhiên còn có một làm tù phạm. Tại làm cho người ta nghiệm mình chính bản thân về sau, liền xuất phát rồi.

Võ thanh ngồi trên trong xe, nhìn ngoài cửa sổ xe chở tù, có chừng hơn hai mươi lượng, bên trong nhốt là văn thủy huyện Huyện lệnh trương nguyên hòa tộc nhân của hắn, đội giải đến kinh thành về sau, từ Đại Lý tự hòa Hình bộ, cùng giải quyết Ngự Sử đài xét xử, dù sao đây chính là làm cho loạn dân tạo phản tội lớn. Về phần giết hay không, chính là cao tông hoàng đế chuyện tình rồi.

Võ thanh cũng nhìn thấy trương văn tĩnh, ngày đó cái kia gọi mình cẩn xuất thư hương uyển nha nội, lúc này bị giam tại xe chở tù ở trong, đập lạp đầu, rồi bù, hoàn toàn không có ngày xưa kia vênh vảo tự đắc phong độ. Võ thanh rất muốn đến trương văn tĩnh cùng lắc lư một chút, nghĩ nghĩ, thôi được rồi. Nhưng đừng vui quá hóa buồn, xui xẻo hoàn là mình. Huống chi nhân sinh trên đời, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây. Hôm nay khoái ý, bảo không cho phép tương lai thất ý đâu.

Đội ngũ thật dài tại nghỉ thức mở đường xuống, chậm rãi khai ra Thái Nguyên thành. Đội ngũ rất dài, tình kỳ tế nhạt. Võ thanh nhìn chậm rãi xa dần Thái Nguyên thành, có một loại huy không đi nỗi buồn ly biệt cảm xúc biệt ly, loại cảm giác này rất kỳ quái, hẳn tại Thái Nguyên thành cũng bắt quá một đêm, lại có một loại không thôi cảm giác, chẳng lẽ mình tạo tình đâu này?

Có lẽ vậy, tạo tình.

Trên đường cái trong đám người, có hai cái một trắng một đỏ mắt ngọc mảy ngài cô gái dòm trên đường cái đang ở ra khỏi thành đội ngũ, ánh mắt suu tầm lấy cái gì, đương người cuối cùng quân tốt ly mở cửa thành một khắc kia, hai thiếu nữ ánh mắt lộ ra vẻ thất vọng, nhưng hai người lại không muốn nói cái gì.

Bảy ngày sau, đại quân tuân cho bá lên, chỉ chưa hơn ngàn binh lính áp giải tù phạm, đội ngũ tiếp tục đi tới. Vĩ đại to lớn hùng tráng bằng bạc thành Trường An dĩ nhiên ngay trước mắt.

Kia trên đất bằng xông ra một đạo hắc tuyến càng ngày càng rõ ràng, thẳng đến chậm rãi tiếp cận, cái loại này hùng tráng bằng bạc khí đập vào mặt. Võ thanh tâm du nhiên nhi sinh một loại hào khí, đây là thành Trường An a, đây là nổi tiếng thế giới thành lớn a, đây mới thực là vạn bang triều bái đô thành a.

Trường An, làm cho thiên hạ thần phục, làm cho đời sau theo không kịp.

Chỗ ngồi này đại Đường đế quốc đô thành, thừa tải bao nhiêu người giấc mộng a.

Đại Đường mộng, thế giới này mọi người giấc mộng, chính như đời sau Mĩ quốc mộng.

Lúc này mặt trời chiều ngã về tây, ánh chiều tà ở dưới thành Trường An, phủ thêm một tầng kim quang, nguy nga tường thành, cao ngất thành lâu, tam môn đạo cửa thành, đã ở nháy mắt trở nên trắng lè hùng vĩ, vô cùng thần bí, làm cho người ta phi thường muốn nhìn một chút thành này tường bên trong

là cái dạng gì nữa trời đâu.

Võ thanh ôm phi thường sùng kính lòng của tình, ngồi xe ngựa lái vào xuân minh môn, xuân minh môn có ba đạo môn đạo, mỗi một đạo chừng mười thước khoan, dòng người như dẹt củi, trông coi của thành đại Đường binh lính nhìn không chớp mắt, như đá như một loại đứng thẳng bất động, trên tường thành binh lính cũng như trước đứng thẳng bất động, bọn họ áo giáp tiên minh, cờ xí theo gió tung bay, nhất phái đại Đường cường binh khí tượng.

Xe ngựa lái vào trong thành, võ thanh bị thành Trường An phồn hoa lập tức chấn kinh rồi, thật sự chấn kinh rồi, tiểu tử bạn sợ ngây người.

Dòng xe cộ cuộn cuộn, đầu người nhón nháo, thật không ngờ bận rộn. Ngã tư đường có chừng chừng ba mươi thước a, như thế rộng lớn, dân chúng quần áo ngăn nắp rồi, ngẫu nhiên xen kẽ tại trong đó đại Đường mỹ nữ, cũng để cho nhân cảm giác mới mẻ, đây hết thấy hết thấy đều là văn thủy hòa Thái Nguyên không cách nào sánh được. Chính là đáng tiếc là này hai bên đường phố không có cửa hàng, đều bị phùng tường cách trở, nhìn không tới này nhà cao cửa rộng đại viện cảnh tượng, này thành Trường An bố cục cùng văn thủy hòa Thái Nguyên là hoàn toàn khác nhau đây.

Thành Trường An bố cục lấy minh đức môn đến hoàng thành Chu Tước môn Chu Tước đường cái vì giới, lấy đông vì vạn năm huyện quân hạt, lấy tây vì Trường An huyện quân hạt, các hạt năm mươi bốn phường, các hữu nhất thị, vạn năm huyện kêu chợ phía đông, Trường An huyện kêu chợ phía Tây. Toàn bộ thành Trường An cửa hàng hòa thương hành cơ bản đều tụ tập tại hai thị.

Đối với "Phùng" loại này bố cục kết cấu, liền võ thanh đến xem là nhất kiện thực trúng đầu chuyện tình, đem dân chúng hòa bách quan đều hạn chế ở tại một đám ô vuông lý, nói hay lắm chính là dễ dàng cho quản lý, nói kém, đây là đối một người tự do trói buộc, hơn nữa giữa người và người trao đổi cũng giảm thiểu rất nhiều. Huống chi, từng cái phường lý, có phường chính một gã, lại thiết trí "Lý", có lý chính chắc chắn. Này đó chế độ vô không biểu hiện lấy hoàng đế đối thành Trường An lực không chế độ, nếu có phạm nhân pháp, là căn bản không thể trốn đây.

Lý tích dinh thự tại sùng nhân phường, là một chỗ đại trạch viện, nơi này tới gần hoàng thành, cũng ly Đại Minh cung cũng bất quá tam con phố, dễ dàng cho vào triều. Kỳ thật rất nhiều đạt quan quý nhân tòa nhà đều dựa vào gần Đại Minh cung hòa cung Thái Cực vài cái phường lý. Từ phạm đều có trương văn quân hòa Bùi Viêm đưa đi Hình bộ ngục giam giam giữ.

Một đường đi tới, rất lâu, võ thanh đều là đứng ở lý tích bên trong xe ngựa, lý tích theo ra Thái Nguyên sau mà bắt đầu đối võ thanh tiến hành dạy, giảng thuật một ít năm đó hấn đánh nhau một ít đại chiến chuyện xưa, xen kẽ giảng giải một ít hành quân trung phải chú ý hạng mục công việc, cũng không có giống binh pháp trung như vậy, nhất định phải để cho võ thanh như thế nào làm như thế nào. Theo điểm này xem, lý tích là một cái rất tốt lão sư.

Theo thực tế trận diễn hình phân tích chiến tranh thắng lợi nhân tố, đây đã là đời sau chiến thuật phân tích mô thức. Lý tích cư nhiên vượt mức rồi!

Võ thanh đối với lý tích là rất sùng bái, đây là một đánh giác thần nhân, cùng Lý Tĩnh nổi danh, đương nhiên là có người ta nói lý tích không so được Lý Tĩnh, liền võ thanh xem ra, đang diễn nghĩa trung lý tích thanh danh liền so Lý Tĩnh vang dội điểm này đến xem, lý tích cũng không kém đi đến nơi nào.

Đương lý tích mang theo tới tứ hòa võ thanh bốn người đi ô-tô, khu xa lái vào sùng nhân phường sau, cổ tiếng vang lên, theo sau phường đình hét quát một tiếng, phường môn mang theo tiếng cộ xát chói tai tại cuối cùng một tiếng trầm muộn tiếng vang sau liền đóng cửa.

Ban ngày phồn hoa đại Đường cuộc sống cũng theo đó bị quan bế, chỉ còn lại có từng cái ô vuông đậm cuộc sống, hoặc an nhiên ngủ say, hoặc suốt đêm dạ yến, hoặc cảnh tối lửa tắt đèn trung một cái người đàn ông độc thân sờ lên một cái quả phụ giường.

Võ thanh nhất hóa nhân liền vào lý trạch, bị lý tích an bài ở tại một chỗ kêu lân phương cư nhà cửa, xem như một chỗ có vẻ u tĩnh nhà cửa. Võ thanh cảm thán lý trạch quảng đại ngoại, còn dư lại vẫn là cảm thán. Này Đường triều đạt quan quý nhân liền xa xỉ như vậy ấy ư, một chỗ nhà cửa diện tích đều lớn như vậy, nơi này chính là kinh thành a, giá không mắc sao? Đáp án dĩ nhiên là khẳng định, thành Trường An vô cùng nhiều quan viên đều là thuê phòng ở, làm sao có thể không mắc đâu.

Đối với tương lai, võ thanh bỗng nhiên có một loại mê mang, đặc biệt thấy được lý tích bức này nhân vật anh hùng về sau, làm cho hấn càng thêm đã không có tự tin, cứ việc những người này thân ở thời đại chất cóc, nhưng bọn hấn xử thế triết học, bọn họ ở thời đại này bối cảnh ở dưới trí tuệ, thật sâu kích thích võ thanh.

Mà hấn, có khả năng phát huy ưu thế, cũng chỉ là hơn thời đại này người của hơn một nghìn năm văn hóa lịch sử tích lũy mà thôi. Vũ Tắc Thiên thời đại a, thăng quan phát tài nhiều cơ hội, khả bị chặt đầu kéo ra ngoài giết chết cơ hội cũng nhiều a. Chức vị còn chưa phải chức vị? Kinh thương còn chưa phải kinh thương? Mấy vấn đề này theo nhau mà tới, làm cho võ thanh trắng đêm khó ngủ.

Cũng không thể ăn cư thâm son đậm lây a? Vậy cũng rất uất ức, rất xin lỗi người đối kiếp thân phận, nếu làm như vậy, buộc không phải là mặt của mình, đó là quảng đại người xuyên việt mặt của, buộc là đời sau tứ vạn vạn dân trên mạng mặt của...

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Được Y Bát

Cao tông hoàng đế đầu phong khó có thể trị liệu, Vũ Hậu nghĩ đến đây là Lạc Dương quá mức nóng bức nguyên nhân, liền quay trở về Trường An Đại Minh cung.

Đại Minh cung, vốn là Thái tông hoàng đế Lý Thế Dân vì cao tổ hoàng đế xây, sau lại cao tổ hoàng đế sau khi, liền đình chỉ tu kiến. Thẳng đến cao tông hoàng đế vào chỗ, lại tu kiến xây dựng thêm, nay phạm là tại Trường An, cao tông hoàng đế liền hòa bách quan đều ở đây Đại Minh cung xử lý triều chính, về phần thì ra là cung Thái Cực nhân cung thất cổ xưa ẩm ướt mà dần dần bỏ hoang, cung điện cũng chỉ phải chút thái giám hòa quan nô đứng hạn quét tước.

Tọa lạc ở đầu rồng nguyên thượng Đại Minh cung bất luận theo môn quy vẫn là lối kiến trúc thượng hiện ra hết đại Đường đại khí hùng tráng phong cách, đứng thẳng đầu rồng nguyên lên, theo hàm nguyên điện nhìn lại, toàn bộ đại Đường thành Trường An thu hết vào mắt, chương hiển đế vương quân lâm thiên hạ khí thế.

Võ thanh sáng sớm sau khi thức dậy, liền đi bá kiến sư phụ lý tích, không nghĩ tới nhân gia đã sớm đi vào triều rồi, võ thanh không có đi Đại Minh cung chiêm ngưỡng một phen cơ hội, đành phải về tới lân phương cư. Cũng không lâu lắm có người ở đưa lên điểm tâm, bất quá mấy điệp dưa muối hòa tam bát cháo loãng, còn có một mâm hồ bánh. Đối với hồ bánh, đây chính là nổi tiếng toàn bộ đại Đường đồ ăn. Tự Tây Hán sau, theo con đường tơ lụa rơi vào tay Trung Nguyên Tây Vực các nước ẩm thực phồn đa, trong đó nhất trừ danh đúng là này hồ bánh.

Nói đến đại Đường ẩm thực, võ thanh không thể không cảm thán một phen, đại Đường thực phồn hoa, thành tựu về văn hoá giáo dục võ công đạt tới đỉnh phong. Ẩm thực thượng cũng đạt tới cao độ trước đó chưa từng có, tại quýnh, nấu, đốt, nướng, lạc, nóng, tạc, chưng, bỏ, ướp đẳng tài nghệ trên có rất cao tạo nghệ, tiết nuôi duy nhất là xào rau không có thông dụng, còn không có phát triển. Xào rau muốn tới Tống Triều mới có thể đại quy mô xuất hiện. Cứu kỳ nguyên nhân, chủ yếu vẫn là bởi vì lạc dầu kỹ thuật lạc hậu, thời kỳ này mặc dù nặng thị nông nghiệp, khả sản xuất thật sự thấp, ăn cơm đều là vấn đề, làm sao có thể đại quy mô gieo trồng cây hạt dầu đâu.

Đại Đường, nếu muốn càng cường đại hơn, cần thay đổi địa phương vẫn là rất nhiều đó a.

Bất quá đây đối với võ thanh mà nói, tựa hồ lại là một cái phát tài cơ hội, chỉ cần mình đem lạc dầu kỹ thuật làm, rồi sau đó lại sao vài đạo mạt rệp đồ ăn, không khó thay đổi đại Đường đạt quan quý nhân ẩm thực thói quen, này sẽ là một hồi ăn uống giới vĩ đại biến cách.

Một buổi sáng võ thanh liền tại đây lân phương ở giữa tường sự tình, thật sự rất nhàm chán, hần liền tiếp tục viết của hần 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》. Không có biện pháp, muốn trở thành phú hào, muốn của được chất lượng tốt đại Đường muối tử, phải từ mọi phương diện nắm lên, đặc biệt loại này tục tăng tiểu thuyết các loại, đây chính là bình dân thích nhất đồ.

Về phần này sĩ phu, võ thanh căn bản là không có lo lắng ở bên trong, thật sự là những đại gia kia nhóm đại biểu cho thời đại này thủy triều, dẫn lĩnh đại Đường văn hóa hướng đi, đối với tục tăng tiểu thuyết còn có trước kia vài thập niên trước chỉ quái tiểu thuyết đều xưng là "Loạn lực quái thần" mà dần dần bị vứt bỏ. Làm cho hôm nay từ phú thơ ca trở thành thiên hạ văn đàn chủ lưu. Theo một chủng nào đó phương diện mà nói, đây là một việc rất đau xót chuyện tình. Nếu từ tay mình, đem này tục tăng văn học cũng cho chính ra ra, vậy muốn rơi vào tay đời sau, đầu của mình hần có phải hay không hần là nhất định phải thêm một cái đằng trước "Vi đại văn học gia" đâu!

Thái tông hoàng đế từng nói qua dân chúng như nước, có thể chở thuyền cũng có thể lật thuyền, còn chưa có không quan tâm dân chúng cũng là có văn hóa cần.

Bình dân bách tính văn hóa nhu cầu, hần võ thanh bọc , có thể đoán được tương lai hần sẽ gặp phải bao nhiêu văn nhân nhà thơ công kích hòa chén ép, nhưng hần nghĩa vô phản cổ, vì "Vi đại xx" hần không sợ gì vui cười tức giận mắng.

Cơm trưa thời gian, lý tích về tới trong phủ, vào triều thời điểm, lý tích đột cảm không khỏe, cao tông hoàng đế liền phóng hần hồi phủ nghỉ ngơi.

Bảy mươi lăm tuổi cao tuổi lý tích nay bị cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu kính trọng, cho nên tại nghe xong văn trình độ loạn báo cáo về sau, liền làm cho hần hồi phủ dưỡng bệnh rồi. Lý tích trở lại trong phủ, liền gọi võ thanh.

Võ thanh đi vào lý tích thư phòng, xá một cái, nói: "Hôm nay sư phó gọi đồ nhi tới là có phải có chuyện xưa mới phải nói rồi."

Lý tích cười nói: "Chuyện xưa mới không có, nhưng thật ra Thánh Thượng hòa Hoàng hậu nương nương nghe xong ta thu đồ đệ, không khỏi vô cùng kỳ quái. Nói muốn gặp ngươi, ngươi nên chuẩn bị sẵn sàng, mấy ngày nữa đó là tết Trung Nguyên rồi, Thánh Thượng yêu cầu các tự cử lễ Vu Lan, sẽ có pháp hội, ta vừa vận mang ngươi tại bên người, cũng thuận tiện làm cho Thánh Thượng trông thấy."

Võ thanh trong mắt sáng ngời, này năm tháng, gặp hoàng đế nhưng là nhất kiện thực vinh quang chuyện tình, kia làm rạng rỡ tổ tông a, chớ đừng nói chi là bị hoàng đế điểm danh đây.

"Đồ nhi đã biết."

Lý tích nhìn này nhân tiểu quý đại (*) đồ đệ, cười nói: "Ngươi mạnh khỏe giống như không phải thực vui mừng?"

Võ thanh cả kinh, đối hoàng đế bất kính, đó là đại nghịch bất đạo, hơn nữa cũng sẽ bị sĩ phu sở không vui, vì thế vội vàng nói: "Sư phụ, đồ nhi cảm thấy có thể gặp hoàng thượng là nhất kiện thực vinh quang chuyện tình, đồ nhi tưởng hần là đem loại này sùng kính để ở trong lòng, làm được không quan tâm hơn thua, phương vẫn có thể xem là một cái người làm tướng chi đạo."

Lý tích nháy mắt kinh ngạc, rồi sau đó đứng lên, đi đến võ thanh trước mặt, cẩn thận nhìn chăm chăm võ thanh ánh mắt của, bốn mắt tương đối, võ thanh không chút nào tị, phía sau hẳn muốn tránh né, vậy không phải nói rõ mình ở nói dối sao?

Thật lâu sau, lý tích cười to nói: "Đồ nhi quả nhiên là người phi thường, thần đồng vậy. Ngộ cuộc đời này không lỗ."

Dứt lời, lý tích đi đến giá sách trước mặt, từ phía trên thủ hạ một cái quyển trục, đưa cho võ Thanh đạo: "Đây là lão phu suốt đời sở học, mấy năm qua, vì sư đã đều ghi chép mấy cuốn, này là một cái trong số đó, xem xong rồi lại đến đối quyển kế tiếp, sau này ngươi mạnh khỏe sinh nghiên cứu, trở thành ta đại Đường nhân tài trụ cột, cũng không uổng lão phu dạy ngươi một phen."

Võ thanh kích động tới cực điểm, lập tức đã bái bái, nói: "Đa tạ sư phụ, sư phụ dạy bảo, đồ nhi suốt đời không dám quên."

"Đúng rồi, tam tư hội thẩm đã xảy ra rồi, có Tịnh châu pháp tảo Định Nhân Kiệt căn cứ chính xác từ, còn có kia Trương nguyên cũng nhận tội đền tội, Trương nguyên bị thu được về hỏi chém, vẫn thủy Trương thị bộ tộc bị lưu đây Lĩnh Nam, nay ngươi tính là thật vô tội rồi." Lý tích nói.

Võ thanh vẫn vì chuyện này lo lắng, chỉ sợ một ít tham quan ô lại cho mình bôi đen, hoàn hảo xem ra chính mình lại huyện học bộ kia lý do thoái thác không có rơi vào tay kinh thành bách quan hòa hoàng đế trong tai, nếu không mình ít nhất phải ngồi xổm xuống cục.

Như thế như vậy, thầy trò hai người vừa rồi rảnh tán gẫu sau một lúc, lý tích muốn lúc nghỉ ngơi, võ thanh đang cầm lý tích sở lấy 《 hành quân phương lược 》 về tới lân phương cư. Đây coi như là chiếm được lý tích y bát nửa à, mặc dù đối với quân sự không phải rất mỗ, nhưng đời sau phát đạt như vậy Internet hòa truyền thông, đối cổ đại chiến tranh, cận đại chiến tranh hòa chiến tranh hiện đại vẫn có hiểu rõ. Theo vũ khí lạnh thời đại đến vũ khí nóng thời đại đến kỹ thuật cao binh khí thời đại phát triển, đối với mưu lược vận dụng dần dần yếu bớt. Nhưng là tại cổ đại tác không giống với, vũ khí lạnh thời đại, dựa vào là không chỉ là sĩ tốt năng lực chiến đấu hòa ý chí, là quan trọng nhất còn phải xem chủ tướng mưu lược. Như thế xuất hiện mưu lược binh gia như Tôn Vũ, ngũ tử tư, Hàn Tín, phạm tăng, Trương Lương, Cô Hủ, Quách Gia, Chư Cát Lượng, Tào Tháo, Chu Du đẳng đẳng, thật sự là nhiều lắm.

Võ thanh ôm sùng kính lòng của tình, mở ra quyển trục, từng câu từng chữ đọc đi xuống.

"Phu bình giả, quý đạo dã. Tài dùng binh, ở chỗ chính kỳ gần bó..."

Cơm chiều thời điểm, lý tích làm cho võ thanh cùng nhau dùng cơm, võ thanh cũng chỉ hảo buông bút lông, đi tới nhà ăn, nhìn đến lý tích nhất đại gia tử đều ở đây. Có con theo ít nhất năm sáu tuổi đến năm mười tuổi không đợi, xem ra lý tích hùng phong không giảm a; có tôn tử theo trẻ mới sinh đến ba mươi tuổi không đợi, lớn nhất trưởng tôn Lý Kính Nghiệp đều có ba mươi tuổi rồi, có tăng tôn lớn nhất cũng có mười tuổi rồi, có thể nói bốn đời cùng đường, hạnh phúc tràn đầy.

Lý tích liền đem võ thanh gọi vào bên cạnh ngồi xuống, nói: "Những thứ này đều là ngô chi con cháu, hôm nay coi như là vì sư đưa cho ngươi tiếp phong yến, ngươi ăn hết mình hảo, nếu muốn uống rượu cũng là có thể đấy."

Võ thanh việc nói cảm ơn: "Đồ nhi cảm ơn sư phụ, có thể được sư phụ ưu ái như thế, đồ nhi thực tri túc."

"Tốt lắm, vậy uống chút sữa đặc a." Lý tích liền cấp võ thanh mức nhất bầu sữa đặc thêm đã đến bình rượu lý.

Võ thanh cảm tạ, về phần sữa đặc, võ thanh là biết đến, tên này nhưng là xỏ xuyên qua cho Tùy Đường quý tộc ăn uống tiệc rượu lịch sử. Nhìn màu trắng chất lỏng, võ thanh tưởng nãi, uống lên sau mới phát giác lại có cổ vị chua hòa mùi rượu, thứ này hoàn thật là khá.

Bất tri bất giác, võ thanh toàn bộ dưới yến hội ra, nhu thể quá tam chén. Lý tích một bên nói xong đại Đường phong cảnh, một bên cấp võ thanh thêm sữa đặc. Đẳng võ thanh hát hoàn tam chén sau, lý tích vô cùng ngạc nhiên, tiểu tử này như thế nào như vậy có thể uống, nhỏ như vậy hải bình thường nhất bầu cũng liên không sai biệt lắm, không nghĩ tới tiểu tử này uống tam bầu, xem ra cùng người không có sao giống nhau.

Võ thanh ợ rượu, nói: "Sư phụ, đồ nhi có chút choáng váng đầu, này liền cáo từ trước."

Lý tích gật đầu đáp ứng, nhìn đi đường có chút không xong võ thanh, cười nói: "Tiểu tử này, vẫn có tự mình hiểu lấy a."

Mà ở đầu dưới Lý Kính Nghiệp, nhìn võ thanh bóng lưng, khóe miệng lộ ra châm biếm, thấp giọng mắng câu, "Này cái gì vậy, thể nhưng có thể được đến gia gia như vậy sủng ái, luyện đồng mà thôi, đừng cho là ta không biết."

Đại Đường đạt quan quý nhân có nuôi luyện đồng mê, từ trên xuống dưới, đều bị làm cho người ta ghen hờn nhìn trần trối. Võ thanh bộ dạng mi thanh mục tú, không khỏi làm cho Lý Kính Nghiệp không hướng phía trên này tưởng.

Chương 24: Đạo Trường An

Ba ngày về sau, ngày này là tết Trung Nguyên, đại Đường từ hoàng đế cho tới bình dân bách tính đều phi thường coi trọng cái ngày lễ này, hiến tế tổ tiên, cầu phúc tiêu tai, an ủi vong linh đáng đáng.

Thiên hạ đạo quan đều phải lập đàn làm phép cầu nguyện. Thiên hạ chùa còn lại là muốn phổ độ chúng sinh, khai vu lan bồn pháp hội.

Tự Trình Quán trong năm, Huyền Trang pháp sư tây du Thiên Trúc lấy được đại lượng kinh Phật về sau, Phật giáo tại đại Đường dần dần hưng thịnh lên. Mỗi một năm vu lan bồn tiết, lại thành Trường An các đại chùa chiến vô cùng trọng yếu ngày hội. Thành Trường An hơn mười tông phái lại tranh nhau khoe sắc, vu lan bồn pháp hội lại bày ra các phái Phật hiệu sự kiện.

Trong đó Pháp Tướng, thiên thai, thiện, Hoa Nghiêm, tịnh, mật đẳng tông nhất long trọng, Trường An từ hoàng hoàng thân quốc thích tộc cho tới bình dân bách tính, đều phải tiến tự thấp hương bái Phật kỷ cầu bình an cũng lắng nghe các hòa thượng giảng giải Phật hiệu.

Tết Trung Nguyên một ngày này, hoàng đế sau đó làm buông ra cấm đi lại ban đêm, các vị tài tử giai nhân có thể du lãm chùa chiền, dắt tay tình nhân hoặc là thê tử phóng ngôn đèn sông đèn, ký thác đối vọng người niềm thương nhớ.

Vốn một ngày này lý tích phải bồi cao tông hòa Vũ Hậu đi Đại Từ ừ tự thấp hương bái Phật đấy, khả sáng sớm truyền ra lý tích đột nhiên ngã bệnh. Võ thanh gấp qua lý tích sau, nhìn đến lý tích hôn mê bất tỉnh, nha hoàn lấy nhân tiến tiền xuất xuất hoang mang vô cùng, tào ngự y tiến đến chẩn bệnh, mở phương thuốc sau liền đi. Võ thanh cũng không thể tránh được hướng lân phương cư đi đến, xem ra hôm nay là đừng nghĩ nhìn thấy cao tông hoàng đế hòa Vũ Tắc Thiên rồi, trong lòng không khỏi có chút tiếc nuối.

"Người biết không, quốc công gia ngã bệnh."

"Ai, lần này cần đáng thương hồng mai hòa thu cúc hai vị tỷ tỷ rồi, phòng chùng cũng bị bán được kỹ quán đi."

Hai người thị nữ dẫn theo gió trúc vừa đi vừa nói ra lòng chưa xót tin tức.

Võ thanh tâm trung không khỏi vô cùng cảm thán, lý tích đều hơn 70 tuổi người của lại còn muốn ăn cỏ non muốn làm ba người trò chơi, thật là uy mãnh a, ta không kịp vậy. Chính là đáng thương hai cái muội tử. 《 đại Đường luật 》 trung đối với nô lệ là có quy định nghiêm khắc, là có thể tùy ý chủ nhân đánh giết chuyển tăng mua bán, mà chủ nhân chỉ cần báo cấp quan phủ là được.

Võ thanh thực bất đắc dĩ, thời đại này, khi người dần dần hiểu biết càng sâu, càng cảm thấy có trời buộc, đại Đường trí tuệ, đại Đường khí phách, càng ngày càng làm cho hần này người đối kiếp xem không hiểu rồi.

Trở lại lân phương cư hậu, cũng không để ý tới từ Tiểu Anh hòa Vương Tu, còn có võ đại nương, hần trực tiếp đi lân phương cư mới mở trừ ra thư phòng.

Thờ dài một tiếng, võ thanh ngồi ở trên bồ đoàn, sau đó phô khai giấy, tiếp tục viết của hần 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》.

Một lúc lâu sau, võ thanh đứng lên, hần thật sự là chịu không nổi ngồi chồm hổm này nhất tư thế, biến thành nửa người đều huyết mạch Bất Thông, làm cho hần đi đứng run lên, võ Thanh Đại Học mắng vài tiếng, xem ra được mau chóng làm ra ghế dựa. Cứ việc tại hồ cơ tửu quán đã xuất hiện cao đẳng hòa bốn chân bàn vuông, nhưng ở đại Đường đạt quan quý nhân phòng xá nội như trước lấy ngồi chồm hổm làm chủ, có cũng xuất hiện một ít ghế đầu hòa giao y, nhưng không có lưu hành lên. Trong đó này giao y xuất hiện đã có mấy trăm năm rồi, nhưng không phải ai cũng có thể tọa giao y đấy, cho dù là quyền cao chức trọng người cũng không dám tọa.

Nhàm chán! Rất nhàm chán!

"Hôm nay không phải vu lan bồn tiết sao?"

Võ thanh mắng chính mình một tiếng "Đồ con lợn", liền đi ra lân phương cư, cũng chưa cho võ đại nương chào hỏi.

Ra lân phương cư, hướng cửa hông đi đến, cửa chính chắc là sẽ không mở, võ thanh một đường xuyên nguyệt môn, quá hoa hạng. Lý phủ cũng không phải là bình thường đại, lại đi nửa nén hương về sau, rốt cục thấy được cửa hông về sau, võ thanh nhẹ nhàng đi tới.

"Đứng lại!"

Phía sau truyền đến một tiếng gầm lên.

Võ thanh sửng sốt, xoay người nhìn lại, trong lòng nhất thời trào ra một loại cảm giác xấu, người trước mắt dĩ nhiên là lý tích trưởng tôn Lý Kính Nghiệp, võ thanh vội vàng chấp tay nói: "Nguyên lai là chuyên nghiệp a, không biết có chuyện gì gọi ở ta đâu này?"

Đại Đường tôn ti trường ấu thâm nghiêm, đừng nhìn Lý Kính Nghiệp có viên chức, nhưng võ thanh là Anh quốc công lý tích đệ tử thân truyền, tương đương với con một cái cấp bậc rồi, Lý Kính Nghiệp là tôn tử cấp bậc, lúc cần thiết, Lý Kính Nghiệp cũng phải kêu võ thanh sư thúc. Đáng tiếc võ thanh

cũng không kia ý thức, hơn nữa hần nay sống nhờ tại nhân gia lý, cũng liền khách khí rất nhiều.

Khả Lý Kính Nghiệp cũng không nghĩ như vậy, một cái gia gia luyện đồng, hần hoàn không để vào mắt đâu rồi, nghe được võ thanh gọi thẳng chính mình tính danh lại trong con giận dữ, quát: "Nói, ông nội của ta như thế nào bị bệnh, nếu người nói không nên lời cái như thế về sau, hôm nay muốn người hảo xem!"

"Ừ?"

Võ thanh thật không ngờ Lý Kính Nghiệp đã vậy còn quá xúc động, là cái gì làm cho vị đại thúc này tức giận như thế đâu này? Lại cẩn thận nhất cân nhắc, không khỏi tức giận lên đầu, nguyên lai này đại thúc tự trách mình đem lý tích chính sinh bệnh đâu này? Ni mã, lý tích tướng cáo cơ, ca còn không làm đâu. Nhìn Lý Kính Nghiệp kia trắng kiện thân thể, nhìn lại mình một chút tay chân lẻo khèo, trong lòng cười khò, xoay người rồi đi.

"Đứng lại, ngày hôm nay nói không rõ ràng, người chỗ nào cũng đừng nghĩ đi!" Lý Kính Nghiệp cũng là bất cứ giá nào rồi, cùng lắm là bị gia gia trừng phạt một chút, cũng muốn kêu này tiểu thí hải chịu chút đau khổ.

Võ thanh đánh cũng đánh không lại, mắng nói càng ra về mình thừa nhận sự thật không phải, hần giờ phút này thực phần nộ, hần phần nộ cái kia che mặt lão gia này từ cái này cái buổi tối sau lại không tới tìm chính mình, đã biết hiếm có luyện võ kỳ tài cứ như vậy cả ngày tiêu ma thời gian không nói, nay lại bị võ cùng nhục nhã.

"Chó cắn người thường không sửa, đại thúc." Võ thanh quay đầu, nhẹ nói nói.

Tiếng như châm nhỏ, đâm vào Lý Kính Nghiệp trong tai, lời này ý gì? Lý Kính Nghiệp suy nghĩ hồi lâu, thẳng đến võ thanh đẩy cửa đi ra ngoài, trong giây lát ngộ hiểu giống như, chỉ vào võ thanh bóng lưng cả giận nói: "Trẻ em, người chờ!"

Khả bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lại ngậm miệng lại, hai mắt bốc hỏa, sắc mặt âm trầm như nước, xem đến lão phu người nha hoàn Thúy Vân chính hướng bên này tới rồi, Lý Kính Nghiệp không nói hai lời, tiến lên liền ôm lấy hoảng sợ cầu xin tha thứ Thúy Vân chui vào bên cạnh một lùm trúc lâm.

Võ thanh không có tới đâu bị Lý Kính Nghiệp hoàn toàn khiến cho tâm phiền ý loạn, liền ra sùng nhân phường. Một đường rất náo nhiệt, người đi đường như dật cử, ngựa xe như nước, các loại người bán hàng rong chọn đến từ đại Đường các nơi ngoạ ý chào hàng. Tài từ giai nhân lại tay nắm tay vui cười tức giận mắng chọc người tham, ngẫu nhiên quần tam tụ ngũ đi qua y phục rực rỡ nữ tử càng làm cho võ thanh tâm ngứa khó nhịn, đây là đại Đường a, không khí thực con mẹ nó mở ra.

Giá trị này đại Đường, hồ phong cường thịnh, hoàng hoàng thân quốc thích tộc tranh nhau học tập bất chúc, bất luận mặc quần áo vẫn là ẩm thực đều đã có rất lớn thay đổi. Trên đường cái nơi nơi có thể thấy được người Hồ, còn có đen kịt Côn Luân nô, còn có một đầu tóc vàng đại dương mã... Ngẫu nhiên thổi qua nhất làn gió thơm, đúng là kia người Hồ muội tử, một thân hợp thể hồ cài vào kia eo thon chỉ vẽ bề ngoài mà ra, làm cho võ thanh hận không thể ôm vào lòng cấp chặt đứt.

Có người từng nói, phá hư mỹ, cũng là một loại nghiệp dư biểu hiện, đương nhiên đây là một loại biến thái.

Võ thanh một cái tiểu thí hải trong lòng có các loại dâm dăng ý tưởng, chỉ tiếc nhìn này thanh lâu kỹ quán thượng trang điểm xinh đẹp thân thể đầy đà muội tử nhóm, hần chỉ có thể nuốt vào một cái miệng nước miếng, sau đó tại trong lòng suy nghĩ gầy xéo một trăm lần, hoặc là nghĩ chờ mình lại lớn lên điểm thương tiếc thương tiếc các nàng.

Xa xa nhìn lại, hoàng thành uy nghiêm không đáng tin gần, kim kiều ngư đạo bàng, kia thẳng tắp đứng thẳng áo giáp sáng loáng lượng đại Đường người gác công vệ sĩ tốt, giáo mọc như rừng Chu Tước môn, võ thanh liền kính nhĩ viễn chi rồi.

Xoay người bước lên trong truyền thuyết Chu Tước đường cái.

Phóng nhãn nhìn lại, Chu Tước đường cái chừng hơn 100m khoan (150 mễ), hai bên tưu quán, kỹ quán, chùa chiền, trà lầu đẳng đẳng các loại cửa hàng kéo chính con đường cái. Võ thanh không khỏi vô cùng kỳ quái, không phải nói dọc phố các phường không thể hướng bên đường mở cửa ấy ư, tại sao sẽ như vậy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Có Cô Gái Nhi Kêu Uyển Nhi

Võ thanh không biết là toàn Trường An thành cũng chỉ có Chu Tước đường cái mới như vậy, hơn nữa tam phẩm đã ngoài quan viên bao gồm hoàng thân

quốc thích đều có thể triều phùng ngoại đường cái mở cửa.

Cho nên từ một loại ý nghĩa nào đó nói Chu Tước đường cái là gần với chợ phía đông hòa chợ phía Tây buôn bán căn cứ, dùng đời sau trong lời nói mà nói chính là một cái phi thường phi thường rộng lớn buôn bán phố.

Võ thanh dọc theo Chu Tước đường cái vạn năm huyện bên này một đường xuôi nam, nhìn này thanh lâu kỷ quán ban công thượng dựa vào lan can ngóng nhìn đại Đường muội từ nhóm, võ thanh chỉ có thể bắt đắc dĩ thờ dài một tiếng, đành phải không có tiếng tăm gì theo dưới lầu đi qua. Võ thanh đi vào trà lâu, người hầu trà cũng không để ý tới võ thanh này tiểu thí hài, còn tưởng rằng đến chơi đùa nhà ai ngoan đồng.

Võ Thanh Đại Học giận, này ni mã xem lão từ còn nhớ sao? Võ bàn một cái, lớn tiếng cả giận nói: "Này có phải hay không quán trà!"

Ở đây uống trà phần lớn đều là tư văn nhân, cho nên bị võ thanh này tiểu thí hài tư thế hấp dẫn ánh mắt.

Người hầu trà lập tức tiến lên, nhìn đến này tiểu thí hài người mặc bố y, giả trang cái gì đại gia, nhưng như trước khuôn mặt tươi cười đón chào, bồi lễ nói: "Chậm trễ tiểu khách quan rồi, tưởng uống chút gì không?"

"Tùy tiện!" Võ thanh thực mặt rệp nói.

Người hầu trà sùng sốt, đã nói nói: "A, tiểu khách quan, ta nơi này chính là không 'Tùy tiện' trà!"

Võ thanh tâm lý thầm mắng một tiếng, trước kia tất xấu lại tái phát, vì thế nghĩ nghĩ, vẫn là nghĩ nghĩ, lại nhớ không nổi chính mình uống qua cái gì trà, chợt nhớ tới đã từng có đưa tin nói nhất cận đại hồng bảo bán được hơn mấy chục vạn. Vì thế thốt ra nói: "Đại hồng bảo!"

Mọi người không biết, người hầu trà cũng là không hiểu ra sao, nhớ hẳn làm người hầu trà cũng có mười năm lịch sử, duyệt trà vô số, như thế nào cũng nhớ không nổi còn có kêu "Đại hồng bảo" trà này tên.

Người hầu trà cho là mình ánh mắt ngắn kém kiến thức, việc bồi lễ nói: "Khách quan, ngài muốn trà này nhỏ (tiểu nhân) chưa bao giờ từng nghe nói, thật sự không cách nào lấy ra đến a."

Võ thanh tâm để sùng sốt, chẳng lẽ hiện đang không có đại hồng bảo? Khả đó là thế giới trà nổi tiếng a, làm sao có thể không có đâu, xem ra kia trà nhất định không có bị phát hiện. Vì thế thực trang b kéo dài non nét thanh âm nói: "Ta ta chỉ uống đại hồng bảo, nếu không có, kia ta liền cáo từ rồi."

Võ thanh tại trước mắt bao người chạy ra khỏi trà lâu, chờ đến trên đường cái, đã là đầu đầy mồ hôi lạnh, rất mất mặt!

Lúc này đã đến tán thiện phường rầm rộ thiện tự, chỉ thấy rầm rộ thiện cửa chùa tiền người ta tấp nập, võ thanh nghĩ tới của hắn kẹo hồ lô, nếu hiện tại khiêng kẹo hồ lô bán, liền này lượng người đi, ngày kiếm đâu kim không nói, kiếm cái một hai vạn khai nguyên thông bảo vẫn có thể đủ. Chớ đừng nói chi là kem cây hòa nước đá bảo rồi. Chính là nay theo lý tích, buôn bán sự tình bị trì hoãn xuống dưới. Này như thế nào cho phải a.

Ôm đối Như Lai phật tổ sùng bái thành kính chi tâm, võ thanh liền đường vòng mà đi, thật không nghĩ đến, rầm rộ thiện tự thế nhưng chiếm cứ toàn bộ tán thiện phường. Rơi vào đường cùng, võ thanh đành phải lộn vòng, dọc theo thanh minh cù đi trở về, dù sao Trường An nhiều như vậy lại là phường lại là dậm, rất dễ lạc đường.

Nhưng vẫn là lạc đường, tới tới lui lui đi rồi cả buổi, như trước về tới thanh minh cù gốc cây liễu kia xuống.

Lúc này trời sắc bắt đầu tối, đèn màu treo cao, hoa đăng trưng bày các trước gia môn, rầm rộ thiện tự vu lan bồn pháp sẽ bắt đầu rồi, các hòa thượng tiếng tụng kinh truyền ra thật xa, tài tử giai nhân, trai thanh gái lịch nhóm bắt đầu ở trên bờ đề phóng sông đèn. Võ thanh đưa mắt nhìn lại, dọc theo thanh minh cù theo thượng du bay tới vô số sông đèn, phẳng giống như khắp trời đầy sao rơi xuống nhân gian, thanh minh sông biến thành ngân hà.

Phía sau, một cô bé theo võ thanh bên người thật nhanh chạy qua, thiếu chút nữa không đem nhỏ gầy võ thanh đụng đổ. Tiểu cô nương hiển nhiên không ý thức được năng cư nhiên chàng người, lập tức dừng bước lại, hạ thấp người nói: "Đụng vào ca ca rồi, đều là ta lỗi."

"Ừ?" Lại là một cái tiểu Laury! Võ thanh nương ngọn đèn, nhìn đến này cư nhiên *** là một cái tiểu mỹ nhân a, như vậy tinh xảo mà ngây thơ tiểu muội tử, võ thanh thật vẫn còn lần đầu nhìn đến, nàng không hề giống khác đại Đường rất nhiều tiểu cô nương giống nhau chải bím tóc sùng dê, mà là tóc rối bù, ở sau ót đâm cái nơ con bướm, trên trán tóc mái kéo được phi thường chỉnh tề, nhất đôi mắt sáng chiếu sáng rạng rỡ, miệng nhỏ hơi hơi mân mê, thính thoảng lại cẩn môi, cực xúc bất an.

Nương a, ai vậy nhà gái loly từ a.

Võ Thanh Đại Học giận, thế giới lại có như vậy muội tử sao? Đây là muốn ta phạm tội sao?

Võ thanh ho nhẹ một tiếng, nói: "Muội tử, nga, không, tiểu muội muội không cần đa lễ, đụng một cái tốt vô cùng. Có thể nhận thức một chút sao? Ca ca ta gọi võ thanh."

Tiểu cô nương vì tức hạ mày, không biết nói hay là không, đồ lót chuồng trưng ngắm một cái, lộ ra vẻ thất vọng, vì thế liền thấp giọng nói: "Ta tên là Tiểu Uyển. Đa tạ ca ca tha thứ. Nếu không có chuyện, ta đi phóng đèn rồi."

Võ thanh này mới nhìn đến tiểu cô nương trong tay sông đèn đã bị bị đâm cho biến hình, cơ hội cứ như vậy đến đâu này? Võ thanh không nói hai lời, đến gần tiểu muội tử, nói: "Muội muội người sông đèn đụng hư rồi, ta tới giúp người làm làm a."

Tiểu Uyển cúi đầu vừa thấy, sông đèn quả nhiên đựng hư rồi, kinh ngạc kêu lên tiếng, "A, thật là xấu rồi."

Võ thanh lấy ra sông đèn, rồi sau đó nhìn nhìn, cái đồ vật này cùng đời sau vẫn có chút khác nhau a, chế tác tựa hồ khó khăn điểm, bất quá đối với động thủ năng lực rất mạnh để ý công nam mà nói, này chút vấn đề chỉ có thể coi là là chút lòng thành. Rất nhanh, võ thanh liền mở ra chuẩn bị cho tốt lại giả bộ hảo, giao cho muội tử.

Nhìn võ thanh kia thuận thực tay của pháp, Tiểu Uyển đều nghĩ đến võ thanh là làm sông đèn đấy, dù sao võ thanh trên người kia thân bố y cũng có thể nhìn ra võ thanh chính là một kẻ thí dân.

"A, ca ca, thật lợi hại."

Võ thanh tâm trung hừ hừ, ca ca ngươi ta chỗ lợi hại ngươi còn không biết đâu.

Kéo gần lại khoảng cách, võ thanh hòa Tiểu Uyển thực thuận lợi cùng đi đã đến bờ sông, đốt ngọn nến, để vào sông đèn lý, rồi sau đó cho phép nguyện vọng.

Nhìn nhắm mắt lại hứa nguyện Tiểu Uyển, hần không khỏi nghĩ tới cái kia nàng, từng cũng là có như vậy một khác, hần cũng là hạnh phúc tràn đầy ước mơ tương lai, đối nhau sống tràn đầy hy vọng.

Tiểu Uyển mở mắt thời điểm, nhìn nam hài này nhìn mình chăm chăm, lại ra vẻ hồn bay lên trời, không khỏi có chút kỳ quái, hỏi: "Võ Thanh ca ca, ngươi hứa nguyện sao?"

"Cho phép!"

"Cho phép cái gì?"

"Cho ngươi làm vợ ta." Võ thanh thăm mắng mình một tiếng, vô sỉ.

Tiểu Uyển tựa hồ cũng không sao cả phản cảm, chân mày buông xuống, phảng phất thẹn thùng giống như, nhưng không nói lời nào.

Võ thanh hỏi: "Ngươi cho phép cái gì?"

"Không nói cho ngươi!" Tiểu Uyển đứng dậy, xoay người, nhìn đến một vị phụ nhân thân ảnh của, hét lớn: "Nương, Uyển nhi ở trong này." Ngay sau đó Tiểu Uyển liền như là một cái tinh linh giống nhau hướng về kia phụ nhân chạy tới, quay lại thân ảnh, trong đêm đen phảng phất cho võ thanh một cái nụ cười điểm mỹ.

Võ thanh nội tâm chấn động, có lẽ tại như vậy một khác, hần bỗng nhiên có một loại hiểu ra, từng có được rồi sau đó từng lại mất đi.

"Nguyên lai lòng của phụ nữ, từ nhỏ đều là khó như vậy lấy nắm lấy a."

Võ thanh đứng ngẩn ngơ thật lâu sau, tự lẩm bầm, hầy còn tinh thần chán nản.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Ôn Nước Trong Chùa Xảo Giải Khốn

Tối nay rất nóng, gian phụ dâm phụ lòng của càng nóng, nhưng võ thanh cảm nhận được hàn ý, cái trán thẳng đồ mồ hôi lạnh, thân thể có chút chột dạ, bởi vì hần trong túi một cái tử đều không có.

Trường An các phường các đường cái các nhà cao cửa rộng đại viện các quán trà tửu quán các thanh lâu kỹ quán đều quai thượng tượng trưng cho đều tự thân phận hoặc là đặc sắc hoa đăng.

Dọc theo thanh minh cừ đề ngạn, du khách như dật cửi. Giá trị này ban đêm, mang theo mỹ nữ du lâm chùa cổ danh sát, dọc đã mất Trường An sống về đêm, đương di động nhân sinh nhất rõ ràng.

Nghe hòa thượng tụng kinh, nghe đạo sĩ giảng đạo, nghe tài tử giai nhân nhóm ngâm thơ làm phú, có mỹ vị món ngon, có mỹ nhân động tình vũ đạo, cũng

có một đám người hiểu chuyện đạp ca mà đi. Đây hết thấy đều bị thể hiện lấy đại Đường sinh hoạt mở ra hòa hào hùng.

Võ thanh bụng đói kêu vang, một đường đi tới, hit-and-miss, chẳng có mục đích, người khác chỉ coi hấn là tiểu hài tử, hấn cũng vô pháp dung nhập thời đại này. Đây là người đói kiếp bi ai!

"Vị đại thúc này, sùng nhân phùng, đi như thế nào?" Võ thanh bắt đầu hỏi đường.

"Ừ, người hướng bên này đi, sau đó hướng rẽ phải, sau đó sẽ đi suốt..." Nhất vị đại thúc nói như vậy.

"Vị đại thúc này, sùng nhân phùng tại phương hướng nào?" Võ thanh tiếp tục hỏi đường.

"Nhìn đến con sông này đi à nha, con sông này kết nối lấy đầu rồng cừ, người vẫn dọc theo sông đi là được..." Một vị tên khát cái phi thường nghiêm túc nói, rồi sau đó nhìn võ thanh xoay người bóng dáng, lộ ra chế nhạo sắc.

Vì thế, võ thanh dọc theo sông đi, đi rồi thật lâu, đói khát khó nhịn.

"Đại thẩm, đây là đâu chút đấy?" Võ thanh mê mang, hấn tựa hồ bị người Trường An cấp hốt du, đặc biệt tên khát cái kia, vẻ mặt thành thật bộ dạng, lại không nghĩ rằng một bụng ý nghĩ xấu.

"Nơi này là thái bình phùng!" Phụ nữ trung niên tức giận nói.

Võ Thanh Đại Học giận, người Trường An không lời nói thật sao? Thế nhưng đã đến Trường An huyện! Võ thanh hết sức buồn bực, đành phải chậm rãi đi tới, chợt nhìn thấy một tòa chùa chiền, dòng người không nhiều lắm, võ thanh ngẩng đầu nhìn lên, "Ồn nước tự" ba cái chữ triện đề ngang cửa miếu thượng.

Cửa miếu không lớn, nhưng xuất nhập người phần nhiều là quần áo ngắn nắp người, chẳng lẽ là treo đầu dê bán thịt chó? Đại Đường một khi cũng là nữ xem thịnh hành thời đại, hơn nữa các đạt quan quý nhân cũng tốt kia một ngụm. Cho nên võ thanh nhất thời có một loại điều tra gian tình **. Giương mắt làm xem nhìn phải, đợi đến không người xuất nhập lỗ hồng, hấn liền chạy vào trong tự viện mật. Cùng rất nhiều đại Đường lâm viên thức kiến trúc giống nhau, hành lang gấp khúc khúc chiết, vườn hoa san sát, đình đài nhà thủy tạ, đèn mọc như rừng.

Võ thanh nhân tiểu quý đại (*), xuyên qua vườn hoa, leo lên thềm đá, đi vào trung ương đại điện, dĩ nhiên là Đại Hùng bảo điện. Bên trong đèn đuốc sáng trưng, các hòa thượng đang ở tụng kinh niệm phật, một ít các đạt quan quý nhân thành kính ngồi chồm hổm tại hạ thủ trên bồ đoàn.

Võ thanh thất vọng, uốn người liền đi, rất không thú vị, còn tưởng rằng nơi này có gian tình, không nghĩ đến cái gì cũng không có.

"Đứng lại! Nhà ai hài đồng, thế nhưng chạy đến trong chùa giương oai!" Một cái hung tợn thanh âm sau lưng vang lên.

Võ thanh bắt đắc dĩ, nhìn xuống chán ghét, xoay người thấy rõ người tới dĩ nhiên là một cái suất đến bỏ đi hoa phục mỹ nam tử, này mỹ cũng phải làm cho cô gái ghen tị, đầu đội tiêu dao khăn, phong lưu phóng khoáng cảm giác đập vào mặt. Một cái xinh đẹp thiếu phụ chính kéo nam tử cánh tay, mỉm cười kiêu ngạo mà nhìn võ thanh này tiểu thí hài.

"Ừ? Không biết nhị vị có chuyện gì càng như thế rắn dạy tại hạ?" Võ thanh cũng không khách khí, không nghĩ tới như vậy trai tài gái sắc một đôi bích nhân, thế nhưng không chút nào tu dưỡng, điều này làm cho võ thanh theo đáy lòng có bài xích chi tâm.

Hâm mộ ghen tị hận, thật sự.

"Tốt lắm, phu quân, cùng cái con nít con nôi so đo cái gì." Xinh đẹp thiếu phụ hoà giải.

Hoa phục nam tử cảm tức nhìn võ thanh, hoàn chưa từng có tiểu hài tử đối với mình vô lễ như thế, ngày xưa trong triều này tể gặp nhau chính mình, đều là rất cung kính, này trẻ em!" "Người tên là gì?"

"Người không cần biết, cáo từ!" Võ thanh xoay người liền đi.

Nháy mắt, hoa phục nam tử như quý mỹ bình thường chán võ thanh trước người, võ thanh sùng sốt, cảm tình người trẻ tuổi này có công phu a, nhưng lại rất cao bộ dáng. Còn trẻ tiền nhiều lại biết võ công, này ni mã muốn hay không người sống a.

Chỉ nghe hoa phục nam tử nói: "Còn muốn chạy? Không dễ dàng như vậy, phải đi, liền từ bản công tử trong quần chui qua!"

"Bà mẹ nó, đây là điện ảnh kiều đoạn (*) a, như thế nào đến phiên trên người ta!" Võ thanh tâm trung mắng to, này thật sự rất cầu huyết đi à nha, thật chẳng lẽ muốn chính mình học kia Hàn Tín thụ một lần trong quần chuyện nhục nhã?

Lúc này bên trong chùa một bộ phận đạt quan quý nhân bị hấp dẫn đã đến ngoài điện, có người kinh hô một tiếng, "Võ mẫn chi!"

Võ thanh nghe được rõ ràng, nguyên lai người này kêu võ mẫn chi, mẹ nó, cùng là họ võ đấy, làm gì như vậy, tướng tiên Hà Thái cấp a. Bất quá, võ thanh trầm tư một lát, liền có chủ ý, chấp tay nói: "Tại hạ tuổi tác tuy nhỏ, nhưng cũng biết như thế nào sinh sự từ việc không đâu, không biết công tử có không trả lại tại hạ tam cái vấn đề, nếu công tử có thể giải đáp tại hạ trong lòng nghi hoặc, mặc dù để ở hạ chui công tử chi khổ mười lần trăm lần thì thế nào."

Trong đám người một cái tóc dài tiểu cô nương nhìn đến võ thanh về sau, kinh ngạc đối bên cạnh một vị phụ nhân nói: "Nương, hân tại sao lại ở chỗ này đây này?"

"Ta cũng không biết, xem ra võ mẫn chi muốn làm khó hân." Phụ nhân trong lời nói có chút lo lắng.

Tiểu cô nương trong tròng mắt phát ra tia sáng kỳ dị, nũng nịu nói: "Nương, vậy cũng vị tất."

Võ mẫn chi tựa hồ không nghĩ tới này chưa dứt sữa tiểu thí hài thật không ngờ không ti không lên tiếng, hân nhìn chung quanh một tuần, phát giác giữa phần lớn là triều đình quan viên gia quyến, nếu lúc này chính mình không đáp ứng, na hội cho mình lung một cái khi dễ nhục tiểu ác danh, tạm thời đáp ứng rồi này tiểu thí hài, nhìn hân có thể có năng lực gì!

"Chớ nói ba cái, đó là mười hai mười thì thế nào, người tha nói nghe một chút." Võ mẫn chi không hề cố kỵ, trong tay thường thức khôi ngọc bội, con mắt cũng không xem võ thanh liếc mắt một cái.

Võ thanh tâm trung cười lạnh, vì thế liền chấp tay hỏi: "Xin hỏi công tử, hôm nay ra sao ngày hội?"

Võ mẫn một trong lắng, này không vô nghĩa ấy ư, mà rồi nói ra: "Tự nhiên là vu lan bồn tiết!"

Võ thanh cười lạnh một tiếng, lớn tiếng nói: "Nếu là vu lan bồn tiết, công tử kia vì sao không hiến tế tổ tiên, nhớ lại anh liệt, mà là mang theo mỹ nữ du lãm danh tự cổ tháp, ta đại Đường tự cao tổ hoàng đế điểm bắt đầu, lợi dụng hiểu đạo làm đầu, thiên hạ người đọc sách trước phải đọc 《hiếu kinh》, hay là công tử ở đây chỉ là vì nhục nhã tại hạ sao?"

Võ mẫn chi hừ hừ hai tiếng, không có đáp lại, vấn đề này, chẳng lẽ nói mình là bất hiếu người sao? Võ thanh tâm trung cười lạnh, cũng không quản võ mẫn chi phản ứng, cũng không quản này các đại quan quý nhân, lại hỏi: "Tám trăm năm trước, Hân Tín chịu được trong quần chuyện nhục nhã, xin hỏi công tử, Hân Tín vì sao phải thụ trong quần chuyện nhục nhã?"

Võ mẫn chi tuy rằng thông minh, thi từ ca phú cũng khá tinh thông, nhưng muốn giải thích vấn đề này, hân căn bản không thể giải thích, trừ phi hân càn quấy, bằng không hân như trước trả lời không được, huống chi này tiểu thí hài thể nhưng lấy Hân Tín tự so, rất khinh người.

Nhìn đến võ mẫn chi như trước không nói lời nào, sắc mặt kia cũng biến thành âm trầm như nước, võ thanh có chút lo lắng, vấn đề thứ ba muốn hay không hỏi đầu rồi, nhưng nếu như không hỏi, vậy không phải mình là thật muốn chui kia đừng quần rồi, si nhục! Bất cứ giá nào rồi, liền lại chấp tay, nói: "Công tử muốn tại hạ chui công tử chi khổ, có phải là hay không tưởng chứng minh công tử chi đồ vật chi hùng tráng, để ở hạ rất bộ mặt một phen?"

Thật là tà ác, một ít nữ quyến sắc mặt đỏ bừng, thiếu phụ kia lại không chịu nổi, võ mẫn chi kinh ngạc, không nghĩ tới tiểu tử này thật không ngờ vô sỉ, trước mặt mọi người, thế nhưng nói ra như thế con buôn ngôn ngữ, cái này bảo hân trả lời như thế nào. Nếu trả lời là, vậy không liền chứng minh chính mình đồ vật chi hùng tráng ấy ư, khả chính mình rất rõ ràng, chính mình kia đồ vật thật sự không coi là hùng tráng a, mà là có thể dùng tinh xảo để hình dung đấy, đây cũng là đáy lòng của hân đau a.

Võ mẫn mặt dung tuấn lãng, tại trong thành Trường An, đó là nổi danh phong lưu công tử phóng đảng ca, nghe nói cùng Trường An danh viện các quý phụ khả là có chút mập mờ, khả vậy lưu truyền cái kia vật thật sự không thể nào lớn, phẩm Trường An quý giới đám công tử ca đều biết.

Võ mẫn chi trả lời không ra, võ thanh chấp tay nói: "Như thế, vậy tại hạ liền cáo từ."

Chúng khách hành hương nhóm ồ lên, trong lúc nhất thời nghị luận âm ỉ, cứ việc rất nhiều người cho võ mẫn chi mặt tử, nhưng không chịu nổi nhiều người, võ mẫn chi phần nộ dị thường, bỏ ra kia xinh đẹp thiếu phụ tay của, nộ khí trùng thiên bỏ trốn mất dạng.

Võ Thanh nhưng lạnh lùng hân chảy ròng, cửa ải này rốt cục vẫn phải qua, bỗng nhiên trước mắt tối sầm, té xỉu trên đất.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Cùng Hòa Thượng Luận Đạo

Đương võ thanh lúc tỉnh lại, đã là tới gần nửa đêm thời gian.

Nhìn kia ngọn đèn thượng ngọn lửa nhỏ, võ thanh giùng giàng đứng dậy, chính mình rõ ràng té xỉu, như thế nào nằm ở này trên giường ngà châu. Võ thanh lại nhìn kỹ lại, này dĩ nhiên là một chỗ thiện phòng, nguyên lai hay là đang trong miếu a. Xem ra mình là bị các hòa thượng cấp cứu đấy, hòa thượng gì đó nhưng là dùng không thể đó a.

"A di đà Phật!" Vô thanh chấp tay trước ngực, niệm một câu.

"Phốc xuy" một tiếng, một cô bé từ tiếng cười duyên theo ngoài cửa sổ truyền đến. Rồi sau đó một cái Laury thân ảnh liền đẩy cửa mà vào, trong tay bưng một cái mộc chế khay, bên trong lấy một chén cháo loãng một cái đĩa dưa muối, còn có hai tờ hồ bánh.

"Tiểu Uyên? Vợ? Tại sao là người? Đây là người gia sao? Là người cứu ta sao?" Vô thanh rung động trong lòng không hiểu, còi miệng hỏi. Chẳng lẽ đây là duyên phận nhất định? Để cho mình từ nơi này năm trăm vạn nhân khẩu trong thành Trường An gặp lại vợ!

Tiểu Uyên mũi quỳnh hơi nhú, khẽ hừ một tiếng, rồi sau đó buông khay, mặt cười đỏ bừng, nói: "Sửa chữa tam điểm, điểm thứ nhất, nó không phải vợ của người nhi; điểm thứ hai, nó gia tại dịch đình cung, không ở nơi này; điểm thứ ba, là trong chùa các đại sư cứu người, ta và nương chính là chiếu cố cho người mà thôi. Còn có, không cần cảm kích. Nó họ Thượng Quan, người có thể kêu ta thượng quan cô nương, ta và người không quen, đừng Tiểu Uyên Tiểu Uyên kêu, người khác còn tưởng rằng ta với người có bao nhiêu thân đầu."

Vô thanh đứng ngẩn ngơ tại chỗ, hẳn thật không ngờ, tập trí tuệ cùng xinh đẹp cho một thân, ánh sáng thiên cổ, trong Đại Đường tướng, con gái đồng bào thần tượng, vô số người xuyên việt nữ thần, thượng quan Uyên nhi, lại đang nâng thơ ấu thời đại bị ta Vũ mỗ nhân cấp gặp. Hạo Thiên đại đế a, Jesus a, chân chủ a, shaman a, thích già ma ni a, a di đà Phật a...

Ông trời như thế chiếu cố Vũ mỗ a, không uống công cuộc đời này.

"Ta đây có thể gọi người Uyên nhi sao?" Vô thanh giả ngu sung nộ, kỳ thật hẳn rất non đây.

"Không thể!" Thượng quan Uyên nhi này Laury nói dóc.

"Uyển nhi, phát sinh chuyện gì nhưng lại lớn tiếng như thế tiếng động lớn xôn xao?" Một cái hiền hòa tuổi trẻ thiếu phụ đi vào thiện phòng, mặt sau đi theo một cái lão hòa thượng.

"A di đà Phật." Lão hòa thượng niệm thanh.

Vô thanh không biết như thế nào đáp lễ, lập tức chấp tay trước ngực, nói: "A di đà Phật!"

Nháy mắt, trong thiện phòng lặng ngắt như tờ, ngoài phòng gió thổi lá cây tiếng xào xạc rõ ràng có thể nghe, thậm chí trong thiện phòng con gián sức chạy thanh âm của đều có thể nghe được.

Thượng quan Uyên nhi rốt cục nhìn không được, "Khanh khách" nở nụ cười. Phụ nhân kia cũng là vẻ mặt buồn cười, việc nha cái ánh mắt kia ngăn lại thượng quan Uyên nhi bật cười, lão hòa thượng nhưng thật ra hai mắt tỏa ánh sáng, giống như có điều ngộ ra.

"Thí chủ một tiếng này thiện ngữ, nhưng thật ra am hiểu sâu ta thiên tông chi đạo, xem ra thí chủ thực cùng ta Phật hữu duyên a." Lão hòa thượng thọ mi buông xuống mỉm cười nói.

Ta đi, những lời này làm sao nghe được như vậy quen tai đâu này?

Vô thanh trong khoảng thời gian ngắn cũng nhớ không nổi ra, rốt cuộc là chỗ nào nghe được hoặc là thấy? Minh bị này tiểu la lý biến thành mất hồn mất vía đây, trí nhớ cũng theo không kịp, vì thế liền thực cung kính nói: "Đại sư nói đùa, yên tĩnh chi đạo, tự nhiên chi đạo, nội đan chi đạo, võ thuật chi đạo, đạo trị quốc, nho gia chi đạo, Phật gia chi đạo, đạo âm dương... Đạo pháp ba ngàn, đều có thể thành đạo, đại sư làm gì như thế câu nệ không thay đổi đâu này?"

Hừ hừ, ta có hơn một nghìn năm văn hóa lịch sử tích lũy, hơn nữa nhiều như vậy tiên hiệp tiểu thuyết, người cái lão hòa thượng, nhưng đừng theo ta luận đạo a.

Phen này lý do thoái thác, quả thật làm cho vị đại sư này lộ ra trầm tư, mà lên quan Uyên nhi hai mắt trát không ngừng, hiển nhiên bị vô thanh lần này lời nói sắc bén cấp xúc động. Thiếu phụ kia cũng là dùng thực ánh mắt tán thưởng nhìn này tiểu thí hài.

Vô thanh tiếp tục nói: "Ngày xưa ngũ tổ truyền thừa y bát, Thần Tú đại sư cùng Tuệ Năng đại sư trước sau các ra kệ ngữ, cuối cùng Tuệ Năng đại sư kế thừa y bát trở thành Lục Tổ. Xin hỏi đại sư, Thần Tú đại sư hòa Lục Tổ thì như thế nào bất đồng, ngũ tổ vì sao lại đem y bát truyền cho lúc ấy không có danh tiếng gì Tuệ Năng, mà không truyền cho đã thanh danh lên cao Thần Tú đại sư đâu này? Huống chi lúc ấy Thần Tú đại sư quả thật cũng thừa kế tứ tổ hòa ngũ tổ hai vị đại sư Phật hiệu a, này nên giải thích như thế nào đâu này?"

Lão hòa thượng là thiên tông Thần Tú môn hạ cao tăng, không nghĩ lại bị này tiểu thí hài cấp đang hỏi. Trên mặt một mảnh vẻ mê mẩn, lại không cách nào trả lời, càng không có biện giải. Nay Thần Tú đại sư chủ đạo phương bắc thiên tông, Lục Tổ chủ trì phía nam thiên tông, bọn họ làm đệ tử cũng là có khác nhau đây.

Vô thanh cười to trong lòng, hoàn hảo gặp phải là thiên tông, nếu gặp được mật tông tịnh tông pháp tướng tông các loại, vậy mình hoàn thực không biết bao nhiêu, này thiên tông nhưng là ở phía sau thế phát dương quang đại nữa à. Mà hết thấy này đều là vì Thiếu Lâm tự, sau lại Thiếu Lâm tự cũng được tôn là thiên tông tổ đình.

Lão hòa thượng không chút nào bởi vì vô thanh này tiểu thí hài đồng dục mà tức giận, như trước thành kính mà khiêm cung, chấp tay trước ngực, miệng niệm "A di đà Phật", mà rồi nói ra: "Kính xin tiểu thí chủ vì lão nạp giải thích nghi hoặc, năm đó Lục Tổ cũng không biết Phật, mà nói ra Phật chi chân lý,

ta thiên tông đệ tử đều bị khâm phục kính ngưỡng."

Võ thanh lại niệm câu "A di đà Phật", liếc nhìn thượng quan Uyển nhi, hoàn hảo tiểu nha đầu này không có cười nữa, vì thế liền kính cẩn nói: "Đời ta người đọc sách, vô ở ngoài công danh lợi lộc, cho thanh tâm thanh nhĩ ẩn sĩ mà nói, đây là nhập thế, tương đối vu ẩn sĩ mà nói đó là xuất thế. Có câu nói là tiểu ẩn ẩn tại hoang dã miền quê, đại ẩn ẩn cho thị. Ngàn năm trước, thượng thánh Phạm Lãi phụ trợ Câu Tiễn diệt Ngô, công thành danh toại sau, liền dùng tên giả đào chu công chơi thuyền cho giang hồ, thiên hạ tài phú một nửa quy hết về hắn. Nhập thế đến xuất thế, rồi đến nhập thế, đây là hẩn đối với người sinh chi đạo, làm quan chi đạo, tới kinh thương chi đạo tốt nhất trình bày. Cũng đang không bàn mà hợp ý nhau Thần Tú đại sư theo như lời "Thân là cây bồ đề, tâm như gương sáng đài, lúc nào cũng chuyên cần lau, chớ sử chọc bụi bặm." "

Những lời này ngữ, làm cho lão hòa thượng đại khai nhãn giới, làm trên quan Uyển nhi trong con người sinh ra một chút sáng trong, làm cho thiếu phụ kia nhân cảm thấy nguyên lai trí giả liền tại bên người.

Võ thanh tiếp tục nói: "Thần Tú đại sư nói cho thế nhân, người bình thường bất luận tư chất làm sao không kham, chỉ cần dốc lòng tu hành đều đã Minh Tâm ngộ đạo. Chính như đời ta người đọc sách, chỉ có thường quét roi chính mình lòng cầu tiến, mới có thể trở thành là đại Đường chi nhân tài trụ cột."

"Hảo, Vũ gia ca ca nói có lý, Minh Tâm lấy ngộ đạo, quét roi lấy tu tâm." Thượng quan Uyển nhi không khỏi vỗ tay hoan nghênh nói, chỉ thấy nàng hai tròng mắt sáng ngời, cả người bởi vì nói chuyện dồn dập mà không đoạn thở dốc.

Lão hòa thượng niệm thanh "A di đà Phật" nói: "Tiểu thí chủ thực cụ ngã phật tuệ căn vậy. Là có đại trí tuệ người a..."

Võ thanh chạy nhanh đánh gãy, lão hòa thượng này, chính mình miệng đắng lưỡi khô nói nửa ngày, thế nhưng như trước muốn độ chính mình, này ni mã con lừa ngốc, người có thể buông tha ta sao!

"Đại sư, ngài tướng rồi."

"Ha ha ha, a di đà Phật, thiện tai thiện tai, thí chủ còn không có dùng bữa a, bị tự chiều đãi không chu toàn, kính xin bao dung. A di đà Phật." Lão hòa thượng mắt không hồng tim không đập thối lui ra khỏi thiện phòng.

Bị lão hòa thượng vừa nói như vậy, bụng lẩm bầm kêu vài tiếng, võ thanh ngưng ngưng nhìn nhìn thượng quan Uyển nhi.

"Nhìn ta làm gì, tiểu hòa thượng, đây đều là chuẩn bị cho ngươi đấy, ta và nương phải về dịch đình cung rồi, lại không quay về, đã có thể được sáng mai đi trở về, hơn nữa trong chùa miếu khả không chứa chấp nữ quyến đấy, ngươi làm cho ta và nương ngủ ngoài đường thượng à." Thượng quan Uyển nhi có chút rầu rĩ không vui.

Võ thanh thiếu chút nữa không mắng ra thanh ra, chính mình nếu Thành hòa thượng rồi, vậy ngươi không phải là ni cô đâu rồi, hắn không biết dịch đình cung là cái gì cung, nhưng nhất định là bên trong hoàng cung cung điện, không nghĩ tới thượng quan Uyển nhi là trong hoàng cung, vậy mình nên làm cái gì bây giờ a.

Vì thế đã nói nói: "Vợ, nga, không, thượng quan cô nương, thượng quan đại nương, các ngươi nếu không mang ta lên a, ta tìm không thấy đường về nhà rồi."

Thượng Quan mẫu nữ vô cùng kinh ngạc, võ thanh chỉ phải đem mình lạc đường sự tình nói một lần, nghe tới võ thanh dĩ nhiên là Anh quốc công lý tích đồ đệ, nhưng lại ở tại Anh quốc công phủ, điều này làm cho Thượng Quan mẫu nữ đối võ thanh càng thêm tôn trọng. Mà võ thanh cũng biết Thượng Quan mẫu nữ là dịch đình cung quan nô, trừ phi hoàng đế tự mình hạ chỉ coi nô tịch, bằng không các nàng bao gồm hậu thế cũng chính là quan nô.

Nếu không biết thượng quan Uyển nhi là tương lai trong Đại Đường tướng, võ thanh cũng đều vì thượng quan Uyển nhi mẹ con gặp được mà chảy mấy giọt nước mắt tò về đồng tình.

Như thế như vậy, võ thanh nắm lên trong mâm hai tờ hồ bánh, đã nói nói: "Ta và các ngươi đi dịch đình cung, ngày mai ta liền trở về."

"Trong cung nhưng là không chứa chấp nam tử!" Thượng quan Uyển nhi vội vàng nói.

Võ thanh ngây dại, đúng vậy a, thái giám tại Đại Đường khả không coi là nam nhân, mang đem đấy, cũng chỉ có hoàng đế một người mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 28: Uyển Nhi Là Một Nữ Hán Tử

"Tốt lắm, Uyển nhi, đừng điều bì, chúng ta đi mượn lượng xe trâu, trước đưa Vũ công tử đi quốc công phủ, rồi sau đó ta mẹ con trở về nữa." Thượng quan đại nương nói.

Thượng quan Uyển nhi cười khẽ chớp chớp mắt, vốn định trêu cợt một phen tên tiểu tử hư hỏng này, không nghĩ tới bị mẫu thân cấp can thiệp rồi.

Võ thanh cũng không biết thượng quan Uyển nhi lòng của tư, vì thế liền vội vàng cảm ơn, một bên cắn hồ bánh, vừa nói: "Kia đã tạ đại nương rồi."

"Đứa nhỏ này, thực lúc còn nhỏ, Uyển nhi, người về sau cần phải rất cùng Vũ công tử học một ít." Thượng quan đại nương nhân cơ hội giáo dục thượng quan Uyển nhi.

Uyển nhi quay lưng lại thề lười, đối với võ thanh giờ giờ quả đấm nhỏ, ý tứ rất rõ ràng, về sau có người hảo xem đấy. "Đã biết, mẫu thân."

Này vợ xem ra không phải gái lợly tử, mà là nữ hán tử a. Chẳng lẽ trong truyền thuyết thượng quan Uyển nhi không phải tập trí tuệ cùng mỹ mạo cho một thân nữ thần?

Võ thanh tâm trung bất ổn, thực tại không nắm được chú ý, này vợ hoàn muốn hay không, dù sao cả tay đều không dặt lấy, không tính là nam nữ thụ thụ bất thân a.

Võ thanh đám người từ biệt lão hòa thượng, liền đi ra ôn nước tự, cứ việc lão hòa thượng giữ lại võ thanh, khả võ thanh nghĩa vô phản cổ cự tuyệt, nếu là thật lưu lại một túc, không thể ngày hôm sau chính mình thật muốn quy y phật môn rồi, nhìn thấy vợ đều phải niệm một tiếng "A di đà Phật, tiểu tăng này xưng lễ độ."

Cứ việc đại Đường đám công chúa bọn họ tìm trai lơ ưa tìm hòa thượng, đây cũng là bị Cao Dương công chúa ảnh hưởng. Còn nữa, hòa thượng mỗi ngày chuyên cần không nghỉ, bỏ lớn tinh lực cũng không chỗ phát tiết, tìm hòa thượng cũng thực bình thường. Nhưng đây không phải là võ thanh cần, cứ việc thực hâm mộ này trai lơ nhóm, nhưng thật sự không dám ném thử. Chính như kia biện cơ, tốt cao tăng kiếp sống, kết quả chịu đựng không được Cao Dương sắc đẹp **, bị kéo xuống phật vô.

Nếu muốn **, cũng có thể lựa chọn ** công tử, mà không phải hòa thượng!

Võ thanh có phi thường rất nhiều lý do cự tuyệt làm hòa thượng, cho nên không chút do dự đi theo Thượng Quan mẫu nữ lên xe trâu, theo sát vợ tọa, đó mới là một loại hưởng thụ.

"Người ai như vậy nhanh làm sao?" Thượng quan Uyển nhi dùng lực chen lấn hạ võ thanh, nhưng không có võ thanh khí lực đại, đành phải dùng tài hùng biện.

Võ thanh khuôn mặt nhỏ nhắn cười đến cùng một đóa hoa cúc giống như, nói: "Người nếu chen, ta liền ngã xuống rồi."

Thượng quan đại nương khuyên nhủ: "Đừng làm rộn, Uyển nhi, chen chen cũng không có chuyện gì."

Nghe được thượng quan đại lời của mẹ, võ thanh tâm trung nhạc khai hoa, nương, cũng là người biết ta lòng của a, võ thanh càng thêm tới gần Uyển nhi thân thể, chỉ tiếc không có bao nhiêu mềm mại địa phương, nên lớn cũng không lớn, nên nhỏ (tiểu nhân) hoàn quả thật quá nhỏ, Uyển nhi hoàn chỉ là một tiểu la ly a.

Võ thanh đành phải thôi, như vậy tà ác tư tưởng thật sự không nên áp đặt tại nữ thần trên người của, đặc biệt hoàn ở cô gái thời đại nữ thần.

Sau nửa canh giờ, võ thanh cuối cùng đã tới Anh quốc công phủ cửa hông, lâm xuống xe sắp, đột nhiên một cái mềm mại tay nhỏ bé đánh vào võ thanh trong lòng bàn tay, võ thanh sửng sốt, nha đầu kia lúc nào sẽ ngoạn truyền giấy cầu.

Võ thanh làm bộ như không biết, nhưng trong lòng nghĩ tư tư, vợ vẫn là thông minh a, vì thế đã nói nói: "Thượng quan đại nương, còn có Uyển nhi, chúng ta như vậy sau khi từ biệt, sau này còn gặp lại."

"Hừ hừ, sau sẽ không kỷ!" Thượng quan Uyển nhi rất không hữu hảo nói.

Thượng quan đại nương câu giận nói: "Người đứa nhỏ này, tuyệt không học giỏi, sau này như thế nào gả đi ra ngoài?" Rồi sau đó còn nói thêm: "Kia Vũ công tử, ta và Uyển nhi liền đi trở về."

"Một đường cẩn thận!"

Nhìn theo Thượng Quan mẫu nữ xe trâu rời đi, võ thanh nhanh chóng lột ra giấy cầu, chỉ thấy trên đó viết một câu: "Hừ hừ, tiểu tử, người đi chết a!"

"Bà mẹ nó!" Võ Thanh Đại Học mắng một tiếng, cô gái này hán tử.

Kết.. Một tiếng, cửa mở, đi ra ngoài là cửa phòng lão Lý, là lý tích gia nô. Võ thanh nhận thức, vì thế đã nói nói: "Nguyên lai là Lý thúc a."

Lý thúc mặc dù là gia nô, nhưng ở Lý phủ đã có chừng hai mươi năm quang cảnh, làm người khiêm tốn, rất được bọn hạ nhân tôn kính, "Tiểu tử người, ngoạn điên rồi sao, mẹ người đều nhanh vội muốn chết, còn tưởng rằng người bị lừa bán đầu rồi, mau vào đi thôi."

Võ thanh đành phải cảm ơn, khiêm nhường một phen, rồi sau đó liền hướng tới lân phương cư đi đến.

Trước phải đi võ đại nương sưng phòng, cấp võ đại nương vẫn an, thời gian đêm khuya, võ đại nương vẫn như cũ không ngủ. Gần đến giờ trước cửa, võ thanh có chút do dự, có nên đi vào hay không, từ lần trước sinh ra khi niệm về sau, võ thanh liền chưa cùng võ đại nương ngủ chung rồi, vì thế võ đại nương không ít thâm oán.

"Có phải hay không con ta đã trở lại?" Trong sưng phòng truyền ra võ đại nương từ ái thanh âm.

Kết.. Một tiếng, võ đại nương đẩy cửa đi ra ngoài.

Võ thanh liền vội vàng hỏi: "Nương, đêm đã khuya, tại sao còn chưa ngủ đâu này?"

Nhìn con, sau đó đem võ thanh lâu vào trong ngực, võ đại nương đôi mắt ửng đỏ, nghẹn ngào mà nói: "Con ta đến nay chưa về, vì nương như thế nào ngủ yên? Nếu ta chỉ có một không hay xảy ra, ta nên như thế nào sống qua?"

"Nương, con không có việc gì, con thông minh đâu này?" Võ thanh đành phải an ủi võ đại nương, nói thật, ít năm như vậy ra, hẳn đối võ đại nương là cảm ơn hơn chút, bớt chút không muốn xa rời. Hẳn biết loại này ngăn cách, vô luận thời gian thay đổi thế nào, đều rất khó thay đổi, này có lẽ chính là người xuyên việt đối với thân tình mỏng a.

Cùng võ đại nương hàn huyên hội, võ thanh liền trở lại thư phòng, hẳn thật sự ngủ không được. Cứu kỳ nguyên nhân, một ngày này thế nhưng đã xảy ra nhiều như vậy làm cho hẳn không ngờ trước được sự tình, điều này làm cho hẳn thực sợ hãi, hơn nữa đây hết thấy làm cho hẳn không phản kháng chút nào năng lực. Lý Kính Nghiệp chỉ trích, hoàng thành uy nghiêm, võ mẫn chỉ không có dấu hiệu nào khi dễ, còn có còn có cái kia tiểu la lỵ thể nhưng cũng sẽ khi dễ nhân, không phải thượng quan Uyên nhi ấy ư, không phải nữ thần sao? Có gì đặc biệt hơn người. Đại Đường còn nhiều mà phản nộ mọc nhĩ!

Sư phụ a, người ở chỗ nào vậy?

Võ thanh tâm trung sợ hãi thêm lo âu, thừa dịp ánh trăng, đốt lên dầu hạt cải cây đèn, chọn lượng ngọn lửa, phô khai giấy làm bằng tre trúc, nhắc tới bút lông, viết xuống "Ngũ thủ nháo Đông Đô". Chỉ thấy võ thanh thoăn thoắt, hành văn như nước chảy. Lại nhìn kia chữ viết, giống như đời sau văn chính mình hành thư phong cách. Đương nhiên đây cũng là võ thanh theo đuổi, văn chính mình hành thư, thiên hạ vô song, từng nhớ rõ lúc còn rất nhỏ liền luôn luôn tại bất chúc, nhưng chung quy không thể này thần vận, sau lại cũng không lại dùng quá bút lông.

Ngoài thư phòng, một cái bóng đen nhìn chăm chú vào dựa bàn viết nhanh võ thanh, gật gật đầu, trong tay tay lấy ra giấy, rồi sau đó đặt ở cửa sổ, giấy lát biến mất không thấy gì nữa, giống như quý mỹ giống như, thập phần làm cho người ta sợ hãi.

Võ thanh không chút nào phát hiện, hẳn đắm chìm trong ngũ thủ nháo Đông Đô phản kích chuyện xưa trong đó, càng không thể văn hồi.

Thăng đến sắc trời xuất hiện mặt trời, võ thanh thở phào một cái, đưa tay ra sờ lên hai chân, này mới nhìn đến cửa sổ lại có một trang giấy.

Võ thanh sững sốt, tại sao có thể có một trang giấy đâu rồi, vì thế vội tay cầm mở ra vừa thấy, trên đó viết một câu: "Ngày mai buổi trưa tại Long Khánh phường miếu thành hoàng gặp lại."

Chữ viết mạnh mẽ, bút lực hoành dày, giữa những hàng chữ lộ ra một cổ sắc bén. Này nhất định là một cái người tập võ viết, suy nghĩ một chút, võ thanh không khỏi nghĩ tới cái kia che mặt lão giả, cái kia muốn truyền chính mình võ công sư phụ.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Thương Thuật Như Thần

Lăng ở bên trong, tự tàn diệt ba nước tới nay trị huyện lấy du ngàn năm, nay vì long châu trị sở, bốn bề toàn núi, trạng như tụ bảo chi bồn, phong cảnh tú lệ, hoàn cảnh thanh u, bốn mùa như mùa xuân, là tu đạo ẩn cư nơi đắc địa.

Một vị râu tóc bạc trắng, tiên phong phiêu dật lão giả đứng thẳng đỉnh núi, nhìn lên tinh không, chỉ thấy sao lốm đốm đầy trời, nhưng ở lão giả trong mắt, này không chỉ là sao, mà là một đám tinh tú, một đám mệnh số. Vũ trụ chỉ biến kỳ diệu, không thể dùng ngôn ngữ có khả năng hình dung.

Tự từ năm đó hòa Viên Thiên Cương thôi diễn ra « thôi lung đồ » về sau, liền từ quan quy ẩn, Viên Thiên Cương cũng không biết tung tích. Nay đã du nhiều năm, hẳn cũng lão hĩ, hơn nữa hẳn cảm nhận được đại nạn bùng xuống, liền lại đêm xem sao tượng.

Từ ba năm trước đây viên kia lưu tinh ngã xuống cho phương bắc, hẳn liền có một loại kinh tâm động phách cảm giác, chính là hẳn bản phạm nhân cũng

không thể như kia thần tiên bình thường tính toán tài tình. Ba năm qua mỗi khi đêm xem sao tượng, luôn cảm thấy sương mù nồng nặc, thời điểm mấy lần, vẫn như cũ không có kết quả gì. Số trời mệnh số dĩ nhiên đang thay đổi, tương lai, hết thảy đều đem sẽ trở thành kia không biết mệnh số.

Thân thủ lấy ra 《thời lưng đồ》, triển khai vừa thấy, không khỏi nhũn mày, rồi sau đó ngửa mặt lên trời cười dài, "Mậu vậy, mậu vậy, vật đổi sao dời, vũ trụ chi hay, thực nan phỏng đoán, ta, này liền đi a."

Lão giả dứt lời, đứng thẳng bất động, gió núi từ từ, gọi lên lão giả quần áo, Đồng nhi lâu không thấy lão giả động tác, tiến lên vừa thấy, quá sợ hãi, khóc hô một tiếng: "Tiên ông đi rồi!"

Không lâu, Trường An Đại Minh cung tuyên chính trong điện, cao tông hoàng đế được đến long châu Thứ sử tấu chương, liền biết lý không khí thân mật đi về cõi tiên. Trong triều lão thần bị thương không hiểu. Cao tông hoàng đế liền truy phong lý không khí thân mật vì rất sử lệnh, phái sứ giả đi trước lăng trung treo niệm.

Võ thanh đối với thần tiên vậy lý không khí thân mật không thể hiểu hết, cho nên cũng không có bi thương, vào lúc giữa trưa, hần đứng giờ đi tới Long Khánh phường miếu thành hoàng ở ngoài.

Nhìn Long Khánh phường khối này núi hoang vắng, không khỏi buồn ngủ mãi thôi, đây chính là thành Trường An a, như thế nào như vậy hoang vắng. Xa xa là Long Khánh tri, diện tích không lớn, cảnh sắc cũng là thập phần tú lệ, là một cái du ngoạn địa phương tốt, nhờ vào đầu rồng cừ, cho nên chưa bao giờ từng khô cạn.

"Ân, tiểu tử nguoi nhưng thật ra rất thủ khi đấy!"

Phía sau truyền đến một cái lão giả thanh âm của.

Võ thanh buồn bực, những cao nhân này nhóm như thế nào rất thích tại nhân không chú ý thời điểm từ phía sau nói chuyện, này ra về mình thực bí hiểm sao?

Bất quá võ thanh cũng không dám chậm trễ, lập tức xoay người chấp tay cúi đầu, nói: "Đồ nhi gặp qua sư phụ."

Lão giả lúc này đây không có mặc y phục dạ hành, cũng không có mang khăn che mặt, đây là một thập phần kiện khang lão giả, râu tóc như trước son màu đen, nếu không kia hai đạo bạch sắc mày kiếm hòa ánh mắt lộ ra cái kia xóa sạch tang thương, ai có thể biết đây đã là một vị gần tám mươi tuổi lão giả đâu này?

"Tốt lắm, lão hủ bực này tuổi có thể thu hai người đệ tử, coi như là ông trời đối đãi không tệ a. Tiểu tử nguoi không rất là hiếu kỳ ấy ư, nay như thế nào một điểm cũng nhìn không ra ra, hay là cùng kia lý tích học vài ngày rằm chó không kêu binh pháp liên trang thâm trầm đâu này?"

Lão gia hóa này, như thế nào như vậy bất cần đời đâu rồi, nhân gia lý tích đầu gì cũng là cái quốc công a. Võ thanh vội hỏi: "Sư phụ dung mạo lệnh đệ tử vô cùng vui mừng."

"Nga? Ngươi nhưng thật ra nói một chút coi, lão hủ còn tưởng rằng ngươi hội thất vọng đâu!" Lão giả nói.

Võ thanh tuyệt không hoài nghi, lão giả này thật sự là dưỡng sinh có câu a, dưỡng sinh a, đời sau này chuyên gia nhóm đều chém gió trời cao, khả không mấy năm chính mình liền nghèo rồi. "Sư phụ dung mạo làm cho văn bối đối sư môn có rất lớn tin tưởng, sư phụ trường thọ, đồ nhi liền có thể nhiều phụng dưỡng sư phụ vài năm, cũng có thể hướng sư phụ nhiều học một ít bản sự."

Lời này chợt vừa nghe võ thanh thật đúng là một cái hiếu tử, nhưng cẩn thận vừa nghe, người này mục đích tính cũng quá mạnh rồi. Lão giả cười nói: "Tiểu tử nguoi nhưng thật ra thông minh, nếu ngươi có thể học được bốn môn tâm pháp, cả đời không gần nữ sắc, mỗi ngày chăm chỉ tu luyện, đạt tới vi sư tình trạng này không khó."

"A, không gần nữ sắc?" Võ thanh thiếu chút nữa kinh hô lên.

Như thế hần bỗng nhiên hiểu được, trách không được năm đó Triệu Văn thành gia trẻ như thế, nguyên lai bên trong còn có như vậy tin tức a. Cũng không gần nữ sắc, đây cũng quá hà khắc rồi a, chính mình tốt xấu sống ở đại Đường, như hoa như ngọc đại Đường muội tử chọc người tham a, trong lúc nhất thời, võ thanh tưởng ngây ngốc.

"Tốt lắm, võ thanh, đừng hèn du thiên ngoại rồi." Lão giả cắt đứt võ thanh ngắn người.

Võ thanh vội vàng nói: "Làm cho sư phụ chê cười."

Lão giả cười nói: "Nhân phi cổ cây thực có thể vô tình, thất tình lục dục cũng là nhân gốc rễ tính mà thôi, ngươi không cần để ý, hướng hồ tổ sư đồng uyên cũng không định ra quy củ, càng không có làm cho môn hạ đệ tử không cho phép thành gia lập nghiệp đấy. Cho nên vì sư cũng sẽ không có yêu cầu như vậy. Hôm nay vì sư ra, đó là truyền thụ ngươi 《bach điều triều phương thương》, sau này hàng năm phía sau, ta liền tới khảo giáo ngươi. Chờ ngươi hoàn toàn nắm giữ bộ này thương thuật, ngươi liền có thể lựa chọn tu luyện sư môn kỳ môn đột nhập thuật hoặc là bài binh bố trận chi đạo, hoặc là tu tiên chi đạo đẳng đẳng. Dù sao ngươi nghĩ học cái gì, cũng có thể đấy. Mà vì sư yêu cầu, cũng chỉ có một, một cái chính là không thể làm ác, một cái chính là đem sư môn bộ này thương thuật truyền thừa tiếp."

Võ thanh trong lòng cô, "Đây không phải là hai cái yêu cầu ấy ư, còn nói chỉ có một, Stop!"

"Đồ nhi ghi nhớ sư phụ dạy bảo!"

"Lão hủ đạo hiệu thanh Phong chân nhân, người khả nhớ kỹ, người còn có một cái sư tỷ, kêu Vũ Văn làm nga, lớn hơn người một tuổi, chờ người tu luyện thành công, ta sẽ nhường hẳn tới tìm người." Lão già nói.

Võ thanh tâm trung nổi lên rất nhiều tâm tư, sư tỷ a, nhưng đừng là người quái dị."Đồ nhi nhớ kỹ."

Miếu thành hoàng thực rách nát, bởi vì mấy năm qua chùa hòa đạo quan dựng lên, như loại này miếu nhỏ tiểu thần liên có rất ít người đến hiến tế rồi. Hơn nữa Long Khánh tri phụ cận vốn là hoang vắng, khiến cho vùng này người ở hẳn tới. Đó là cho võ thanh hòa thanh phong đạo nhân phương tiện.

《trăm năm triều phượng thương》 tổng cộng có cửu thức một trăm lẻ tám chiêu, cửu thức có, "Khóa sắt hoành giang, như núi bất động, truy tinh cản nguyệt, chỉ điểm giang sơn, trời sụp đất nứt, cửu thiên ngân hà, vỡ vụn tinh thần, bách điều trôi lên, Phượng Minh Cửu Thiên".

Dựa theo gió mát đạo nhân ý tứ, nếu như có thể luyện thành Top 3 thức liền có thể trở thành là một gã nha tướng, xem như nhị lưu võ tướng, đối phó tiểu mao tặc hoàn toàn không nói chơi. Nếu như có thể tu luyện thành trước 6 thức, kia đem là một gã sa trường chiến tướng, hoàn toàn có thể trở thành một danh nhất lưu võ tướng. Nếu tiến hơn một bước, nắm giữ bảy thức, không thể không nói, đại Đường danh tướng lục lý tất có của người nhỏ nhoi. Nếu nắm giữ bát thức, như quả không ngoài hiện tượng Lý Nguyên bá như vậy **, như vậy đệ nhất thiên hạ ngai vàng trừ người ra không còn có thể là ai khác. Về phần thức thứ chín là phi thường khó có thể tu luyện, một thức này không chỉ có là đối tu luyện giả thân thể khảo nghiệm, còn cần tu luyện giả thông minh tài trí, cho dù là gió mát đạo nhân cũng chưa từng tu luyện. Nếu có thể thực tu luyện thành công, cho triệu trong quân địch thủ thượng tướng thủ cấp, tựa như lấy đồ trong túi. Bằng không, năm đó kia Triệu Vân vì sao tại trường sơn dốc có thể giết cái thất tiến thất ra?

Gió mát đạo nhân nói được là nước miếng văng tung tóe, võ thanh nghe được là thần hồn điên đảo.

Chính là mỗi một thức đều có một đoạn tâm pháp, võ thanh qua loa đại khái, mạnh mẽ nhớ kỹ. Rồi sau đó đó là tu luyện cần các loại dược liệu, tu luyện thức thứ nhất cần một trăm lẻ tám loại, thức thứ hai tăng gấp đôi, lấy loại này thôi, hơn nữa mỗi ngày đều phải tắm rửa được thủy trung một canh giờ, mỗi một phân dược liệu chỉ có thể nhiều nhất phao ba lượt. Võ thanh như vậy tính toán, muốn là mình có thể luyện thành tiên bát thức, sợ dược liệu cần thiết tiền đều là một cái con số thiên văn!

Này ni mã, mình có thể luyện sao? Cũng trách không được cao thâm võ nghệ cũng chỉ có nhà giàu đệ tử mới có thể tu luyện, này hoàn toàn là muốn dùng dược liệu cấp đôi đi ra ngoài a.

Nhưng, võ thanh đáp ứng rồi, hẳn không có lựa chọn khác. Không cho nhân khi dễ, phải tập võ, loạn thế như cầu, nếu không thể bảo vệ mình sở hữu quý trọng nhân, kia đem là bức nào bị ai.

Vì thế, gió mát đạo nhân không biết từ chỗ nào lấy ra một cái gánh nặng, sau khi mở ra dĩ nhiên là nhất cây trường thương, bị sách chia làm tam tiết. Thanh Phong chân nhân cũng không để ý tới võ thanh vẻ mặt kinh ngạc, rất nhanh một thanh dài ước thất thước trường thương để ngang thanh Phong chân nhân trong tay.

Nháy mắt, thanh Phong chân nhân khí thế của trở nên càng ngày càng lăng lệ, giống như là quét đến gió thổi đánh vào võ thanh trên mặt của. Võ thanh tâm trung khiếp sợ không hiểu, này ni mã là tiên hiệp thế giới sao? Lại có như vậy khí thế! Chẳng lẽ đây là nếu nói sát khí có như thực chất?

Thanh Phong chân nhân động, trường thương vừa chuyển, cản lại, phảng phất chặn giang hà; một điều, đập một cái, giống nhau Khai Sơn đoạn nhạc; đâm một cái, rạch một cái, giống nhau đâm rách trời cao...

Võ thanh sợ ngây người, thật sự sợ ngây người, này ni mã là võ thuật sao? Võ thuật có thể có hiệu quả như vậy? Tiểu tử bạn hoàn toàn sợ ngây người.

Phong ngừng tản mát, thanh Phong chân nhân thu thương thế.

Nhìn kinh ngạc đến ngây người võ thanh, một cái tát đánh tỉnh, nói: "Tiểu tử, nếu người cũng có thể tu luyện bộ này thương thuật vài thập niên, cũng sẽ có như vậy khí thế đấy."

Võ thanh sùng bái gật đầu, hai mắt thẳng lấp lánh ánh sao giống như, giờ này khắc này, tại võ thanh trong mắt, này thanh Phong chân nhân thật sự là thần tiên vậy nhân a.

"Đệ tử ghi nhớ sư phụ dạy bảo."

Vì thế, theo giữa trưa đến hoàng hôn, Võ Thanh đều ở đây cùng Phong đạo nhân học tập tiên bát thức động tác chiêu thức, mạnh mẽ nhớ kỹ chiêu thức, sau đó chậm rãi tại dược vật phụ trợ xuống, dựa vào tâm pháp tu luyện ra nội kinh, mới có thể thi triển ra chân chính thương thuật.

Kỳ thật, Võ Thanh không biết là này thương thuật đúng là mấy trăm năm sau nội gia quyền sơ hình.

Chương 30: Sinh Ý Là Bức Đi Ra

Lý Tích nhất bệnh không dậy nổi, kinh động Cao Tông hoàng đế cùng Võ Hậu, bọn họ phái ngự y Trầm lão ngự y tiến đến chẩn bệnh, cũng phái thái tử Lý Hoảng đưa đi một tí nội kho trân quý dược liệu, thậm chí ngay cả Tây Vực tiến cống cấp Vũ Hậu mỹ dung dùng là năm trăm năm Thiên Sơn tuyết liên đều đưa tới. Lý tích thụ này ừ **, toàn quý phù hạ cảm động không hiểu.

Võ thanh là không có tư cách nhìn thấy thái tử Lý Hoảng đấy, cho nên đành phải tránh ở lân phương cư trong thư phòng tiếp tục viết của hẩn 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》, thời gian ở không, liền cầm lấy một cây gậy ở trong sân khoa tay múa chân vài cái 《 bách điều triều phượng thương 》 thức thứ nhất "Khóa sắt hoành giang" . Đáng tiếc võ thanh trụ cột quá mỏng, không thể giống thanh Phong chân nhân bình thường khiến cho hành vân lưu thủy, uy phong lẫm lẫm, khí phách mười phần.

Còn nữa, không có thuốc canh ngâm, cũng vô pháp tu luyện tâm pháp. Cũng may đi theo thanh Phong chân nhân phía sau học tập gần một tháng có thừa, cuối cùng là đem tiền bát thức cơ bản chiêu thức cấp nhớ kỹ. Khiếm khuyết chính là hòa hậu, tỷ như nhất thương đâm ra còn có bảy tám cái đầu thương ảo ảnh, nhưng muốn đạt tới thứ hiệu quả này, ít nhất phải tu luyện mấy năm, trừ phi là tập võ thiên tài, khả võ thanh đang luyện võ tới nay sẽ không cảm thấy mình có phương diện này thiên phú, xem ra là bị gió mát lão đạo cấp hốt du, cái gì ngũ trăm năm khó gặp luyện võ hiếm thấy, thuận chúc xả đàn!

Một ngày này, võ thanh rốt cục quyết định, làm cho võ đại nương đi ra ngoài đem tại văn thủy huyện trong nhà chết đi loạn dân lưu cái kia túi vàng bạc châu báu đổi thành khai nguyên thông bảo, sau đó đem tu luyện thức thứ nhất một trăm lẻ tám loại dược liệu cấp mua. Tuy rằng đây là tiền tài bất nghĩa, thậm chí là tang vật, nhưng võ thanh không có những biện pháp khác. Lý tích tuy rằng hàng tháng cho mình lệ tiền, nhưng chỉ có nhất quán, thật sự là không đủ dùng.

Võ thanh cũng không biết những dược liệu kia có thể hay không mua được, càng không biết có bao nhiêu đất.

Tiền a, ta cần rất nhiều tiền, võ thanh tâm trung lớn tiếng kêu gọi.

Từ Tiểu Anh hòa Vương Tu nay có võ đại nương giáo sư bọn họ biết chữ, cho nên mỗi ngày đều có rất nhiều công khóa phải làm, điều này cũng làm cho võ thanh cảm thấy thanh tĩnh không ít.

Chờ đợi là dài dòng, nghĩ việc buôn bán lại lại không dám, lý tích tại thu đồ đệ mới bắt đầu đã nghiêm trọng đã cảnh cáo võ thanh, điểm này thực làm cho võ thanh không nghĩ ra. Làm điểm sinh ý, lời ít tiền không phải chuyện thiên kinh địa nghĩa ấy ư, như thế nào đã đến thời đại này, là được đại nghịch bất đạo đâu.

"Cùng dân tranh lợi, người không xứng làm đệ tử của ta!"

Đây là lý tích nguyên thoại, lời nói còn văng vẳng bên tai, nhưng hôm nay lý tích nằm ở trên giường bệnh không dậy được thân, mỗi ngày dựa vào ả sắc thuốc mạng sống. Võ thanh cũng không dám lơ đãng, đành phải mỗi ngày vẫn an. Mỗi lần đi lý tích phòng ngủ thời điểm, cũng sẽ phải chịu Lý Kính Nghiệp kia giết người mà oán hận ánh mắt.

Võ thanh rất khó hiểu, Lý Kính Nghiệp làm sao lại nhìn tự mình không vừa mắt đâu này? Cũng không thường lão bà hẩn a, nói sau cũng không thực lực kia. Thật không biết Lý Kính Nghiệp vì sao như vậy cừu thị chính mình? Phân gia sinh? Kia càng chuyện không thể nào, đại Đường sĩ tộc hòa thứ tộc bình thường đều là trường tử hòa đích trường tôn kế thừa gia chủ đấy. Hẩn một ngoại nhân thì đều không thể làm chung.

Võ vật trang trí hội gây gộc, thật sự nhàm chán xuyên thấu, làm cho hẩn học chút thi thư lễ nhạc các loại, hẩn căn bản không kia tâm tư. Này nho gia kinh điển chỉ có thể ở trong lòng sùng bái một chút, nếu học đến nổi dùng, vậy mình vẫn không thể biến thành hủ nho một cái? Vì thế liền đem tâm tư chuyển dời đến Vương Tu hòa từ Tiểu Anh hai cái này chính mình thành viên tổ chức trên đầu.

"Tiểu Anh, Vương Tu đi ra!" Võ thanh hét lớn một tiếng, có một loại mãnh hổ xuống núi khí thế của.

Từ Tiểu Anh hòa Vương Tu cả kinh, phân biệt theo trong sương phòng đi ra.

Vương Tu vẻ mặt mệt mỏi, ngáp, người này một bộ đáng đánh đòn bộ dạng, võ đại nương bố trí sao chép 《 Tam Tự kinh 》 việc học, hy vọng hẩn có thể làm sâu sắc trí nhớ, khả tiểu tử này thật sự quá ngu ngốc, trải lại phục đi qua, cũng chỉ nhớ kỹ "Nhân chi sơ, tính bản thiện. Tính gần, tập tương xa. Câu thả không giáo, tính chính là thiên. Tích Mạnh mầu..."

Sau này câu, Vương Tu liền không nhớ được. Hẩn không phải học văn tài liệu.

Tương phản, Vương Tu đối số tự đặc biệt miễn cảm, đặc biệt đối tiền. Điểm này võ thanh rất là vui mừng. Vốn định làm cho Vương Tu tương lai đương mình đại chương quỹ đấy, nay cũng chỉ có thể nhân tài không được trọng dụng đương một cái vệ sinh gã sai vặt rồi.

Từ Tiểu Anh vẻ mặt khẩn trương, hai con mắt sáng ngời hữu thần, giống nhau tùy thời đang nghe hậu võ thanh điều khiển, võ thanh rất hài lòng từ Tiểu Anh loại trạng thái này, này hoàn toàn chính là làm bí thư tài liệu a. Từ Tiểu Anh thực thông minh, từ lúc võ hoàn trả tại văn thủy thời điểm, cũng đã đi

theo võ thanh đọc xong 《 Tam Tự kinh 》 hòa 《 hiếu kinh 》, đương nhiên còn có 《 luận ngữ 》.

Võ thanh ho nhẹ một tiếng, nói: "Hai người các ngươi, nghe cho kỹ. Hôm nay các ngươi may mắn nghe được bản công tử giảng bài."

"Giảng bài?" Hai người trăm miệng một lời, vô cùng kinh ngạc, trong ngày thường, võ thanh đối với học tập là căm thù đến tận xương tủy đấy, mặc dù hẳn được khen là thần đồng, nhưng hôm nay nhưng có chút khác thường.

Nhìn hai cái tiểu thí hải kinh ngạc biểu tình, võ thanh nộ mặt đỏ lên, nói: "Đúng vậy, hôm nay, ta cho các ngươi nói một chút ta đối buôn bán cái nhìn, cùng với phát hiện một cái mấu chốt buôn bán."

"Nghe được kinh thương" hòa "Mấu chốt buôn bán" hai cái từ, Vương Tu trên mặt của lộ ra kinh hi, đôi mắt nhỏ như là thả ra lãnh đạo thần quang giống như, từ Tiểu Anh tắc không cho là đúng. Bất quá, hai người đều lập tức ngồi ở bên cạnh cái bàn đá, chờ võ thanh lên tiếng.

Võ thanh ho nhẹ một tiếng, vô liêm sỉ nói: "Cái kia cổ nhân nói: Nhân có người nói, súc sinh có súc sinh đạo. Người tu đạo có lão Trang chi đạo, tu phật người có thích già ma ni chi đạo. Người làm quan có nho gia chi đạo, người làm tướng có Tôn Vũ chi đạo. Dân nuôi tằm người có luy tổ chi đạo, đấng đấng."

Một phen đạo lý, làm cho lưỡng tiểu thí hải cảm thấy Vân Sơn vụ hải, đều lộ ra vô cùng hiếu kỳ biểu tình, bọn họ thực muốn biết, võ thanh đây là muốn nói gì.

Võ thanh thoải phong nhất chuyển, sắc mặt nghiêm túc, nói: "Chúng ta đây kinh thương người, nên có đạo chu chi đạo. Nhưng đạo chu chi đạo đã là quá khứ. Tại hạ cho rằng, bất luận là lão Trang chi đạo, nho gia lỗ khâu chi đạo, đều phải có cùng khi câu tiến chi tư tưởng, cổ người đã phô khai đường, chúng ta hẳn là trước đây bồi trên cơ sở phát dương quang đại, mà không phải bảo thủ."

Hai cái tiểu thí hải tuy rằng nghe không hiểu, nhưng vẫn như cũ phi thường nghiêm túc nghe giảng, không hề dứt đoạn gật đầu. Võ thanh tâm trung mắng thanh âm, đàn gây tai trâu.

Võ thanh tiếp tục nói: "Tốt lắm, nói điểm chính. Ngày mai chúng ta đi chợ phía đông hòa chợ phía Tây đi đạo."

"Được rồi, rốt cục có thể đi chơi!" Nghe được đi dạo phố chơi đùa, hai cái tiểu thí hải cao hứng phấn chấn đứng lên, thiếu chút nữa không nhảy dựng lên.

Võ thanh bị ai nhìn đây hết thấy, này là của mình team? Minh đoàn đội sao? Xem ra hẳn không thể lấy chính mình ba mươi tuổi linh hồn để đối đãi này hai cái hải tử a. Bọn họ đúng là ham chơi tuổi thọ, chính mình đối kỳ vọng của bọn họ hòa yêu cầu quá cao.

Tối gần hoàng hôn thời điểm, võ đại nương về tới lân phương cư, cũng mang đến một cái túi lớn phục, bên trong chứa đựng là võ thanh cần một trăm lẻ tám loại dược liệu, tổng cộng tiêu phí mười lượng bạc, đổi thành khai nguyên thông bảo chính là một vạn tiền. Võ thanh sau khi nghe được hết hồn thời gian thật dài, nhưng đây cũng là không có biện pháp đấy.

Một bao vàng bạc châu báu thay đổi bất quá hai trăm lượng bạc, nay lập tức sẽ dùng một phần hai mươi, làm cho võ thanh đều cảm thấy rất phá của. Hơn nữa mình ở tu luyện thương thuật giai đoạn, thuốc này dục là không thể ngừng đấy. Hơn nữa này một bao thuốc cũng chỉ có thể phao ba lượt, cũng chính là ba ngày. Ba ngày sau đó phải thay thuốc rồi. Như thế tính được một tháng sẽ một trăm lượng bạc, như thế tiêu hao, không phải một cái người nhà nghèo cung ứng rất cao, đại phú ông cũng phải phao nghèo.

Sinh ý, xem ra là không làm không được rồi, dù sao xem lý tích bộ dạng, phỏng chừng đều quá mức.

Vì thế tại đêm này, cộng tế sẽ trở thành viên, cũng chính là võ thanh cầm đầu bốn người ngồi xuống. Võ thanh đem hẳn kỳ tư diệu tướng nói ra. Thì phải là tại chợ phía đông thuê một gian cửa hàng, chế tác kẹo hồ lô hòa băng côn, còn có nước đá bảo. Hơn nữa võ thanh chuẩn bị khai đàn thuyết thư! Làm cho tục tăng văn học chính thức tiến vào thiên hạ thí dân đám bọn chúng trong cuộc sống!

Vì thế từ võ thanh phân phối nhiệm vụ, võ đại nương ra mặt thuê mặt tiền cửa hiệu, từ Tiểu Anh hòa Vương Tu chế tác kẹo hồ lô hòa kem cây nước đá bảo. Võ thanh phụ trách thuyết thư chiếu cổ bản ra.

Như thế như vậy an bài thỏa đáng sau, các trở về các phòng. Võ đại nương còn lại là phải giúp võ thanh nấu thuốc chuẩn bị thuốc dục.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Thanh Tâm Quán

Sau nửa canh giờ, võ thanh cỡi được tron chui vào nóng hôi hổi trong thùng tắm, tắm thuốc Đông y vị đặc hơn thuốc canh. Nhìn đến con đã tắm rửa, võ đại nương từ ái cười, dặn một phen về sau, cũng đi nghỉ ngơi rồi, ngày mai hoàn có rất nhiều chuyện phải làm

"Thứ thứ nhất lòng của pháp dựa theo lão đạo theo như lời là vì cổ bồn bồi nguyên..."

Lập tức võ thanh dựa theo gió mát đạo nhân thuật, liền hít sâu một hơi, dồn khí đan điền, bắt đầu minh tưởng. Cũng không lâu lắm, võ thanh liền đang ngủ.

Tại trong mộng, hần không nhìn thấy đắc đạo phi thăng mộng, cũng không có võ công đại thành đoạn ngắn. Chỉ có hòa thượng quan Uyển nhi ngơoi tỉnh ta nùng Khởi Lệ hình ảnh.

Cũng không biết trải qua bao lâu, bỗng nhiên một đạo hắc ảnh nhảy lên đầu tường, rồi sau đó khinh xa thực lộ mờ tới võ thanh căn phòng cửa. Theo trong khe cửa thấy được võ thanh chánh tại trong thùng tắm ngủ say, Hắc y nhân cười lạnh một tiếng, trong tay nắm chủy thủ, liền đẩy cửa mà vào.

Cũng chính là phía sau lại một cái bóng đen theo sát phía sau, ngay tại Hắc y nhân giờ chủy thủ lên nháy mắt, bóng đen phát ra một viên phi thạch, ba nhất thanh muộn hưởng đánh trúng Hắc y nhân tay của cổ tay, chủy thủ leng keng một tiếng rơi trên mặt đất. Hắc y nhân kêu to không ổn, nháy mắt đoạt cửa sổ mà chạy.

Võ thanh giựt mình tỉnh lại, nhìn kia đoạt cửa sổ mà chạy thân ảnh của, kinh hãi không hiểu. Rồi sau đó con mắt vừa thấy, gió mát nói người đã tại trước mắt.

"Đồ nhi gặp qua sư phụ." Võ thanh tại trong thùng nước tắm chấp tay nói.

Gió mát đạo nhân thở dài một trận, hoàn hảo đêm nay chính mình đến đây, nếu là không ra, như vậy đồ nhi đã có thể đi đòi nhà ma rồi. Gió mát đạo nhân nhặt lên trên đất chủy thủ, đưa cho võ thanh, nói: "Người lần đầu tiên tu luyện tâm pháp, khả có cảm giác?"

Võ thanh tiếp nhận chủy thủ, vừa thấy chủy thủ này là một loại đoản kiếm, dài chừng nửa thước, trên thân kiếm có khắc một chữ "Kính", võ thanh lập tức liền nghĩ tới Lý Kính Nghiệp, nhưng không xác định. "Đồ nhi không có cảm giác." Hần ngưng ngưng nói làm **.

Thầy trò hai người cũng không nói vừa rồi cái kia ám sát võ thanh Hắc y nhân, trong lòng hai người các hữu đáp án. Đương kể tiếp tại trong thùng tắm một cái gối chòm hóm án thư sau, thảo luận khởi 《bach điều triều phượng thương》 thứ thứ nhất tâm pháp tu luyện tâm đắc.

Giống tình cảnh như thế, tại cuộc sống về sau lý, đều giảng co một đoạn thời gian rất dài thẳng đến võ thanh tu luyện ra thứ thứ nhất "Khóa sắt hoành giang" .

Thầy trò hai người lời nói trong đêm tạm thời lướt qua.

Sáng sớm ngày thứ hai, võ thanh vẫn an sư phụ lý tích, lý tích hôm nay là thường xuyên bị vây trạng thái hôn mê, võ thanh hy vọng lại nghe thể vị nhân vật anh hùng chuyện xưa, cũng không muốn vẫn là thất vọng rồi, tại Lý Kính Nghiệp ánh mắt giết người ở bên trong, võ thanh lại rời đi lý tích phòng ngủ, võ thanh rất muốn đem đêm qua ám sát chuyện tình lộ ra ngoài, nhưng nghĩ nghĩ, thôi được rồi, vụ hãm công thần sau nhưng là trọng tội, huống chi Lý Kính Nghiệp cũng có huân tước viên chức.

Thái Thường tự Thái y thực các thái y cũng là không có cách nào, một phen thương thảo về sau, kết hợp các ngự y kinh nghiệm, cuối cùng cho ra một cái kết luận, thì phải là lý tích đại nạn sắp tới. Kêu Lý Kính Nghiệp này trường tồn chuẩn bị hậu sự. Lý Kính Nghiệp thoát nhìn thập phần bi thống, tấu lên cao tông hoàng đế. Cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu vô cùng bi thống, việc vì phục tư phóng lý tích phù trách, thăm lý tích. Lý tích tại ngự y vừa thông suốt xuân về kim khâu thi triển sau, cư nhiên thần kỳ vậy tình lại, nhưng khí sắc thật sự rất kém cỏi.

Phía sau, cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu dặt tay nhau tới, về phần chuyện gì xảy ra, võ thanh là không biết, bởi vì hần giờ phút này hòa võ đại nương mấy người đang chợ phía đông.

Chợ phía đông, liền thành Trường An mà nói, chợ phía đông hòa chợ phía Tây chính là hai đại trung tâm thương nghiệp, từ lúc nhà Tùy vẫn là rầm rộ thành thời điểm, cũng đã tồn tại, chính là khi đó kêu đều đã thị hòa lợi nhân thị.

Chợ phía đông ở sùng nhân phường đông nam giác, phía tây là Bình Khang phường hòa nghi dương phường, phía bắc là thắng nghiệp phường, đông bắc là Long Khánh phường, phía đông là nói chính phường hòa thường nhạc phường, đông nam là tỉnh cung phường, nan nam diện là an áp phường. Toàn bộ chợ phía đông chiếm cứ hai phường nơi.

Tung hoành các hai con đường, xuyên đông tây nam bắc, đem chợ phía đông chia làm cửu khối, không bàn mà hợp ý nhau cửu cung số.

Võ thanh một người ra sùng nhân phường đông môn, xuôi nam liền đi vào chợ phía đông ngã tư đường. Chợ phía đông ngã tư đường khoan càng mười lăm mét bộ dạng, hai bên đường phố cửa hàng mọc như rừng, người đi đường như dật cửi, người bán hàng rong thét, tiểu than tiểu phiến nhưng thật ra rất ít nhìn thấy, có cũng chỉ là một ít quấy ăn vặt phiến, có quả đào hoàng lê đăng hoa quả, thậm chí Tây Vực nho cũng có thể nhìn đến. Nhìn đến nho, võ thanh nghĩ đến về sau đăng có tiền đem rượu nho cấp làm mà bắt đầu..., lại mai cái hàng trăm hàng ngàn vò, đợi cho ngàn năm sau, kia chút gì Pháp quốc rượu đỏ a Tây Ban Nha rượu đỏ a đăng đăng đ con mẹ nó một bên đứng lại.

Đi dạo mấy con phố, vô thanh có một cái bước đầu nhận thức, này chợ phía đông cửa hàng phần lớn đều là kinh doanh đồ cổ tranh chữ, ngọc khí phi thủy, kim châu mã não, kỳ trân dị bảo cửa hàng chiếm đa số. Này tất cả đều là xa xỉ phẩm a.

Nhắm mắt lại nghĩ nghĩ cũng rốt cuộc hiểu rõ. Chợ phía đông tới gần hoàng thành hòa Đại Minh cung còn có đông cung, hoàng thân bách quan nhóm phần lớn tại vạn năm huyện đưa trạch, cho nên vì này đó các đại quan quý nhân xa xỉ nhu cầu, này chợ phía đông hơn chút kỳ trân dị vật.

Như thế địa phương, giá hòa giá phòng cũng là hơi đắt đấy, nhưng tuyệt đối đáng giá, nếu tại đây chợ phía đông mở một nhà kẹo hồ lô kem cây nước đá bào điểm, hơn nữa mình thuyết thư, không lo không có sinh ý, này công tử phóng đảng ca ** chị em không phải thích điểm mới lạ ngoạn ý sao? Huống chi, đến chợ phía đông người của có tiền a, không sợ bọn họ tiêu phí không dầy nổi.

Vì thế liền đến ở chợ phía đông chính giữa đường thị thực, tại thị thực bên cạnh là bình chuẩn thực, hai thực đều thuộc về rất phù hợp quản hạt.

Đi vào thị thực nha môn, vô thanh liền tìm được rồi thực lệnh, đăng ký sau, liền đều có chủ bạc xem có vô thuê rảnh rồi cửa hàng, nếu có liền có thể thông qua chủ bạc thuê xuống dưới.

Vô thanh vận khí không tệ, vừa vặn đang đến gần Bình Khang phường một cái đường phố chánh trên có một cửa tiệm cửa hàng cho thuê lại, nguyên bản ông chủ là bán đồ sứ đấy, nghe nói rồi bên gặp được sóng gió, một thuyền tốt nhất đồ sứ liền chìm chìm đáy biển, vốn thời hạn muốn còn muốn ba năm đến kỳ, nay liền giá thấp cho thuê lại. Mỗi tháng chỉ cần tam quán.

Vô thanh liền hòa chủ bạc nhìn xuống cửa hàng, cửa hàng dựa theo đòi sau đến xem có chừng hai 100 mét vuông, có hai tầng, hạ tầng dùng cho kinh doanh, thượng tầng tắc có thể ở túc. Vô Thanh Đại Học hi, lập tức liền ký kết văn thư, cũng giao cho ba năm tiền thuê. Đương nhiên ký kết văn thư còn phải vô đại nương ấn dấu tay, dù sao chủ bạc cũng không có khả năng cùng một cái bảy tuổi hài đồng ký kết khế ước đấy.

Lấy được cái chìa khóa về sau, vô thanh liền làm cho mọi người phân công nhau hành động, vô đại nương ba người đi mua đồ cần hết thấy tài liệu, chính hấn còn lại là đi trước bảng hiệu điểm, hấn muốn làm một khối nổi tiếng tên cửa hiệu, cái chữ này hào tương hội tại tương lai danh dương thiên hạ.

Đương thời đại Đường văn nhân nhóm thích mở thư viện văn học quán cái gì, như vậy hấn đâu rồi, hay không cũng cùng đón gió, cứ việc không phải văn nhân, nhưng không nhắc tới kỳ tương lai không tham gia khoa cử a.

"Tuổi mới tào nhả, Minh Tâm tịnh nói!"

"Vây kêu 'Thanh tâm quán' tốt lắm, oa ha ha, thanh tâm quán, ân, không tệ, không tệ!" Vô thanh một bên **, vừa nghĩ chính mình thân là tục tăng văn học khai sơn tị tổ, thanh tâm quán sẽ danh dương thiên hạ, ảnh hưởng tương lai văn đàn, không khỏi hấn không cất tiếng cười dài.

"Phu quân, người xem đứa bé kia thật đáng thương a, ở nơi nào nổi điên." Một cái vẻ mặt Bồ Tát tướng thiếu phụ đối với nàng tân hôn trọng phu nói.

"Con ta, người cần phải nghe lời nga, bằng không sẽ giống hài tử kia giống nhau điên mất." Một vị trung niên giáo dục mình tiểu nhi tử nói.

"Mẫu thân, kia người ca ca thật đáng thương a, đem xâu này nho cho hấn ăn đi." Một cái phi thường đáng yêu tiểu cô nương nói như vậy.

Vô thanh cũng mặc kệ người qua đường Giáp hoặc là người qua đường Ất ánh mắt khác thường, cũng lớn tiếng ngâm xướng nói: "Người khác cười ta quá khùng điên, ta cười người khác nhìn không thấu".

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Chợt Nghe Tin Dữ

Một cái năm sáu tuổi dung mạo tú lệ, một thân màu đỏ váy ngắn cô gái chỉ vào điên điên khùng khùng vô thanh nói: "Ca ca, kia Phong tiểu tử đồ có vài phần tài văn chương."

Bên cạnh đầu đội tiêu dao khăn, một thân hoa phục trong mũi của thiếu niên hừ nhẹ một tiếng, nói: "Thái bình, trong mắt người người trong thiên hạ đều có tài văn chương, theo ta này làm ca ca đây người chơi gà vịt!"

"Tốt lắm tốt lắm, của ta anh Vương ca ca, hôm nay người không phải phải bồi muội muội ta dạo chợ phía đông ấy ư, hay là vừa muốn cùng phái Vương ca ca chơi gà vịt này?"

Thiếu niên trong mắt có chút nôn nóng, sắc mặt có chút ửng hồng, gần nhất cùng phái vương chơi gà, hấn đều thua liền vài tràng, thật sự nếu không thắng,

kia thật là rất thật mất mặt rồi.

Đương thời đại Đường Trường An, không người không biết phái Vương Lý hiền hòa anh Vương Lý triết chọi gà rầm rộ.

Võ thanh cũng không biết, đã từng có như vậy lưỡng huynh muội nghị luận quá chính mình, hẳn như trước điên điên khùng khùng hướng tới bảng hiệu điểm đi đến.

Tại đình làm bảng hiệu sau, võ thanh liền về tới cửa hàng, cũng may cửa hàng không phải rất dơ, hơn nữa bên trong còn có hiện có khay chứa đồ hòa thấp bé bản, võ thanh nghĩ nghĩ, cái này không thể được, phải làm mấy tờ chân cao bản vuông làm bản điều khiển, bằng không chế luyện thực không có phương tiện.

Lúc này kèm theo cùng Tây Vực trao đổi ngày càng chặt chẽ, đại Đường thiết trí An Tây Đô hộ phủ tới nay, mậu dịch càng thêm chặt chẽ. Giống Tây Vực chân cao bản vuông đã truyền vào đại Đường, giống hồ cơ tửu quán còn có cao như vậy chân bản hòa giống Nguyệt Nha đăng vậy ghế đầu. Cho nên chân cao bản không khó tìm được, thành Trường An thợ mộc cửa hàng nhất định sẽ làm.

Cũng không lâu lắm, võ đại nương đám người mướn xe trâu đã trở lại, trên xe bò là ngũ khung mới mẻ quả mãn bắc, võ thanh bắt hai khóa bỏ vào trong miệng khế cắn, thiếu chút nữa không toan rụng răng xi. Đang mua được, còn có quặng nitrat kali hòa các loại hoa quả, cùng với đường cát.

Đặc biệt đường cát, phần lớn đều là dùng củ cải đường hòa cam giá ngao luyện mà thành, ánh sáng màu ố vàng không nói, thật to ảnh hưởng mỹ quan, phía sau đường phèn còn chưa có xuất hiện, cho nên võ thanh kẻo hồ lô, chỉ có thể coi là sa kẻo hồ lô rồi.

Đối với điểm này võ thanh cũng là không có biện pháp đấy, hẳn tuy rằng có thể cải tiến hàm đường kỹ thuật, nhưng vậy cần quá nhiều tinh lực đi làm, một người tinh lực là có hạn. Huống chi hẳn vẫn một đứa bé, hơn nữa thiên tài là dễ dàng chết sớm đấy, hẳn mới bảy tuổi không đến, nói như thế nào cũng phải sống bảy mươi tuổi a, bằng không luyện võ có gì thì dùng.

Một lần nữa quét dọn một chút cửa hàng, rồi sau đó đem sở hữu tài liệu đều cấp chứa đựng hảo, liền bắt đầu quy hoạch mà bắt đầu..., võ đại nương lại đi thợ mộc cửa hàng đình làm chân cao bản trường điều ghế đầu hòa giữ ẩm rương gỗ các loại dụng cụ. Đương nhiên võ thanh cũng không quên ký dặn võ đại nương còn muốn đình làm nhất trương chân cao án thư, chính mình nói thư, làm sao có thể không có án thư đâu.

Võ thanh liền bắt đầu chỉ huy từ Tiểu Anh hòa Vương Tu trưng bày này thấp bé bản. Đại Đường nhân thích ngồi chồm hổm, nhưng hẳn cũng không thể làm cho khách hàng quỳ nghe chính mình nói thư a. Cho là chuẩn bị đẳng này trường điều ghế đầu sau khi đến, lại thay chiếu.

Như thế này vừa chuẩn bị liền ước chừng tổn mất hai ngày thời gian, hai ngày thời gian lý cửa hàng rực rỡ hẳn lên, toàn bộ tầng dưới cùng đều bị võ thanh dùng đi hơn phân nửa, xường đặt ở lầu hai.

Võ thanh thế này mới giáo sư võ đại nương nhóm mấy người này chế tác sa kẻo hồ lô, đối với này mấy giờ hậu yêu nhất, hẳn là biết làm đấy, năm đó gia gia thấy mình như vậy thích ăn cái đồ vật này, liền nhà mình làm rất nhiều cấp võ thanh.

Chế tác quá trình cũng có vẻ đơn giản, đầu tiên đem quả mãn bắc quả xé ra đi hạch, bởi vì quả mãn bắc bên trong hạch có vẻ cứng rắn. Bước thứ hai đó là tẩy sạch sau từng bước từng bước xuyên đến cây thắm bằng trúc lên, mỗi một xuyên năm hoặc là tám, tùy ý. Bước thứ ba chế biến nước đường, làm cho nước đường sênh sếch nóng bỏng. Bước thứ tư đem đã xuyên tốt quả mãn bắc quả để vào nước đường ở bên trong, đều đều chuyển động, sử quả mãn bắc quả dính lên một tầng thật mỏng vỏ bọc đường, bước này phi thường mầu chốt, trực tiếp ảnh hưởng vị. Một bước cuối cùng chính là đem đã bọc một tầng vỏ bọc đường quả mãn bắc quả đặt ở hiện lên một tầng du hoặc là một tầng thủy trên tấm thớt, tự nhiên phục hồi. Đẳng phục hồi về sau, như vậy kẻo hồ lô cho dù là chế tác hoàn thành.

Võ thanh một bên giảng giải, một bên chế tác. Bởi vì thực hiện vô cùng đơn giản, chỉ cần đa động thủ vài lần, có thể hoàn toàn nắm giữ khóa vỏ bọc đường hóa hậu hòa kỹ xảo. Từ Tiểu Anh hòa Vương Tu đều không phải là bản nhân, cho nên rất nhanh liền học xong, khiêm khuyết chính là độ thuần thục vấn đề. Mà võ đại nương còn lại là đáng sợ hơn tác phẩm nghệ thuật vị, từ năng tay chế luyện kẻo hồ lô không chỉ có đẹp mặt, hơn nữa vị tương đối khá.

Võ Thanh Đại Học vì tán thưởng, cảm hai chuỗi đường hồ lô liền xuống lầu, hẳn cần trước luyện tập một phen. Mới trước đây nghe Bình thư, nay đến chính mình nói sách, đó là không thể so sánh nổi đấy. Nếu nhất pháo không hồng, kia chính là nhất kiện thực bị thôi chuyện tình, hẳn phải trước luyện một chút.

Dựa theo võ thanh yêu cầu, ở phía sau đường dùng tấm ván gỗ đắp cái trường cừ thước khoan năm thước cao hai thước trường điều hình bực giảng, mặt trên chính giữa làm ra vẻ nhất trương cao tam thước chân cao án thư, án thư dùng một khối màu đỏ gấm Tứ Xuyên bao trùm. Trên thư án làm ra vẻ một cái chiết phiến hòa một khối thước gỗ (kinh đường mộc), về phần cái chuỗi này chiết phiến, nhưng thật ra võ thanh tự mình làm, cũng may hẳn kiếp trước đi Lý Bạch quê cũ du lịch mua một cái chiết phiến làm kỷ niệm, cũng nghiên cứu một chút, hơn nữa chế tác công nghệ thật sự đơn giản, cho nên liền cấp làm đi ra. Nói sau chiết phiến chỗ tốt là đại Đường quạt hương bồ không thể so đấy, chiết phiến lúc mở lúc đóng trong lúc đó hiện ra hết ** lỗi lạc bản sắc, này thuyết thư nhân giảng đến nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa chỗ, không phải là bá một chút mở ra chiết phiến, hơi chút tạm dừng a.

Võ thanh bá một chút mở ra chiết phiến, chỉ thấy mặt quạt thượng thư "Tuổi mát tao nhả", mặt khác thư "Minh Tâm tịnh nói". Đây là xuất từ võ thanh bút tích. Tuy rằng không so được hành thư thủy tổ Đông Hán lưu đức thăng, triều Tấn thư thánh Vương Hy Chi, cùng với mấy trăm năm sau văn chính mình, nhưng võ thanh hành thư trải qua thời gian dài luyện tập đã có nhảy vọt tiến bộ, kia tám chữ cũng có một chút như vậy chọc người nhãn cầu cảm giác.

Võ thanh sắc mặt nghiêm túc, non nét trên mặt của xuất hiện một chút khăn trương, nhưng ánh mắt thâm thúy, kêu nhân không thể tin đây là một không đến bảy tuổi hài đồng.

"Ba" một tiếng kinh đường mộc vang.

"Nói nhà Tùy tự văn hoàng đế công diệt triều Trần, trấn an Lĩnh Nam gia đấy, nhất thống thiên hạ sau, để vị truyền tới dương đế, dương đế vào chỗ mới bắt đầu, tứ hải thái bình, vạn nhạc cụ dân gian nghiệp, thật sự là mưa thuận gió hoà, quân chính thần lương, nhiên xa hoa dâm dật phong tiệm lên..."

Võ thanh viết 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》 cùng nguyên bản là có chỗ bất đồng đấy, thời đại bối cảnh đặt ở nhà Tùy, chức quan cũng dùng là nhà Tùy chức quan, về phần cái kia bát hiền vương cũng chỉ có thể nhìn đau bồi bỏ rồi, đổi thành một cái tránh thân, đương nhiên này tránh thân cũng là hư cấu. Bởi vì tự dương tổ sau, Dương Nghiễm sẽ không phân công quá chân chính Tể tướng.

Đương nhiên, võ thanh 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》 chủ phải đặt ở rồi "hiệp" hòa "Nghĩa" lên, chỉ có một trung tâm, thì phải là "Hiệp to lớn người, vì nước vì dân", này cũng không có ánh xạ triều chính, hơn nữa đại Đường rộng lớn rộng rãi trí tuệ chứa chấp du hiệp, vậy cũng chứa chấp võ thanh hiệp hòa nghĩa.

Cứ việc võ thanh đối với đạo văn đời sau văn hóa di sản mà xấu hổ, nhưng vì sinh tồn, vì rất tốt cả chút danh vọng, hán cũng chỉ có thể vô liêm sỉ mặt không đỏ tim không đập đạo văn rồi, dựa theo ở sâu trong nội tâm lối nói của hán hán chỉ có thể coi là văn hóa đạo tặc, cùng quốc gia không có thương hại, cùng dân chúng cũng có giải trí chi dụng, với mình lại rất có ích lợi, này có sao mà không làm đâu.

Muốn trách, thì trách này đó văn hóa di sản rất kinh điển rồi! Không đạo văn ta Vũ mỗ nhân còn có thể đạo văn cái gì đâu này?

Vì thế, võ thanh tại phần đầu tiên con báo đổi thái tử trị hoãn trung đã xong diễn luyện. Hán ước mơ tương lai, ước mơ có thể tại đây đại Đường có một phen làm, lấy được như vậy một hai như hoa như ngọc mỹ quýn, tiêu dao sống, cũng không uổng sống ra thứ hai thế.

Nhưng là một cái tình thiên phích lịch nháy mắt làm cho võ thanh không biết làm sao, Lý Tích đi.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Gió Thu Bi Ca Đưa Anh Linh

Một ngày này, lý tích bỗng nhiên tỉnh táo lại, rồi sau đó triệu tập cả nhà hòa tộc nhân, còn có võ thanh.

Đương võ thanh đi vào khách đường, nhìn đến lý tích lại đang xếp đặt buổi tiệc, nhưng mọi người mặt lộ bi thương sắc, chỉ có lý tích chuyện trò vui vẻ, phảng phất bệnh ma cũng không có quần thân.

Nhìn thấy khuôn mặt tiêu tụy lý tích, võ thanh tâm trung thực tại đau thương dưới, nguyên lai lý tích đây là dầu hết đèn tắt sau hồi quang phản chiếu a.

Vì thế võ thanh bi thương quỳ rạp xuống đất, dập đầu lạy ba cái, nói: "Đồ nhi suốt ngày chờ đợi sự phụ tình lại, rốt cục thì nhìn thấy sự phụ."

Lý tích như trước mỉm cười nói: "Đồ nhi không cần bi thương, ta người thầy trò ở chung tổng cộng cũng bất quá hơn tháng, nhưng vì sự cuộc đời này nhất tự hào một việc, chính là thu người làm đồ đệ, sự ta suốt đời tâm huyết có kẻ thừa người, ta lòng rất an ủi, người thả ngồi vào thân ta giữ đến."

Võ thanh cảm ơn, rồi sau đó thực kính cẩn ngồi ở lý tích bên cạnh.

Lý tích nhìn chung quanh một tuần, ánh mắt thâm trầm, hữu lực nói: "Ta hôm nay sẽ chết, các người không cần bi thương, ta chỉ lễ tang hết thầy giản lược, ta đây đã nói cho chuyên nghiệp hòa Nhị đệ lý bật, các người liền chiếu ta nói làm cũng được. Ta chỉ từ tôn, bình thường người thật nhiều, ta cũng không cầu các người kiến công lập nghiệp, đền đáp triều đình. Nhưng hy vọng các người có thể tạo phúc dân chúng, làm một cái trung thần. Nếu trong các người có ai thật bỏ quê nhà, khi nam phách nữ, làm ác người, lý bật, người là được trực tiếp giết, sau đó loại bỏ gia phả. Về phần ngô chi thê thiếp, chính thê chết sớm, bọn người có hai nữ đấy, liền lưu ở trong phủ bảo dưỡng tuổi thọ, không có con nối dòng đấy, đi lưu tùy ý, bọn người khả nhớ kỷ đầu này?"

Chúng tộc nhân bi thanh xác nhận.

Lý tích cười to nói: "Hôm nay cùng bọn người cáo biệt, đương vui mừng uống này chén, người tới, cổ nhạc tấu khởi!"

Trong lúc nhất thời cổ nhạc tiệm lên, nhạc cơ nhóm phiến phiến khởi vũ.

Lý tích cười to, đối với võ thanh nói: "Đồ nhi có đại trí tuệ, ngô chi con cháu nhiều tục tăng hạng người, nếu ngày khác con cháu chọc hạ tai họa, vọng đồ nhi bảo ta Lý gia một đường hương khói."

Võ thanh không biết lý tích ý gì, liền vội vàng nói: "Sự phụ người nhà, đó là đồ nhi người nhà, đồ nhi nhất định sẽ đem hết toàn lực."

Không thể tưởng, lý tích một câu nói trúng, sau lại Lý Kính Nghiệp thật đúng là phản, này là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Lý tích mỉm cười tự mình cấp võ thanh mức bầu sữa đặc, võ thanh cảm ơn, uống một hơi cạn sạch.

Lý tích cùng mọi người liên uống tam chén, rồi sau đó mỉm cười nhìn giữa sân, vẫn không nhúc nhích.

Võ Thanh Đại Học kỳ, thân thủ tìm tòi hơi thở, dĩ nhiên đình chỉ hô hấp, lần đầu tiên cách cái chết nhân gần như vậy, cũng lần đầu tiên thấy có người tấn nhiên như thế an nhiên chết đi.

Võ Thanh Đại Học hô một tiếng, chạy nhanh quỹ xuống phủ phục tại lý tích trước người, bi thanh nói: "Sự phụ, sự phụ đi rồi!"

Nháy mắt, trong hành lang mọi người quỳ rạp trên đất, một mảnh tiếng khóc. Lý Kính Nghiệp quỳ leo đến lý tích trước người, lớn tiếng la lên "Gia gia". Lý bật này đệ đệ còn lại là có vẻ bình tĩnh, hẳn thở dài một tiếng, từ đó sau, Lý gia đem không còn nữa ngày xưa rồi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Lý phủ sai người đến Trường An các văn võ bá quan quý phủ báo tang, lý bật tự mình tiến cung tại từ thần điện hướng cao tông hòa Vũ Hậu báo tang, cao tông nghe được lý tích chết bệnh, thiếu chút nữa ngất đi, khóc thút thút nói: "Lý ái khanh tam triều nguyên lão, cho ta đại Đường lập được công lao hãn mã, không nghĩ như vậy đi."

Vũ Hậu cũng là thực bị thương, dù sao năm đó tranh đoạt hoàng hậu vị thời điểm lý tích ra rất lớn khí lực, hưởng hờ đối với này vô luận tại quân sự hay là tại triều chính thượng đều người rất lợi hại vật, Vũ Hậu là phi thường thương thức, vì thế liền khuyên giải an ủi cao tông hoàng đế nói: "Bệ hạ, thiết mặc bi thương, Lý ái khanh cũng là tiêu tan mất hết hai tay buông xuôi a, chúng ta nên vì hãn cao hứng mới là, bệ hạ hẳn là truy phong lý tích hòa con cháu của hãn a."

"Đứng đứng đứng, vẫn là hoàng hậu người nghĩ chu toàn. Bùi Thị Lang (hoàng môn thị lang), truy phong lý tích vì Thái Úy, Dương Châu Đại đô đốc, thụ hào trình võ, chôn cùng chiêu lăng. Này trường tôn Lý Kính Nghiệp kế tục Anh quốc công. Phát báo tang cho các châu, thôi triều bảy ngày, văn võ bá quan đi trước phúng viếng." Cao tông một hơi nói mà đến như vậy nhiều, hít sâu một hơi, vẻ mặt sầu bi. Đến tận đây, Thái tông hoàng đế lưu lại phụ chính lão thần xem như hoàn toàn không có.

Lý bật được cao tông hoàng đế ý chỉ, liền trở lại Lý phủ, hòa Lý Kính Nghiệp thương lượng tang sự đẳng công việc.

Võ thanh mặc dù không phải lý tích ngũ phục trong vòng thân tộc, nhưng thân là lý tích đệ tử thân truyền, cũng phải lấy con cháu chi lễ đốt giấy để tang. Đối với lý tích đột nhiên chết đi, làm cho hãn rất là thương cảm, này không chỉ là hãn không thể lại mời giáo hành quân đánh giặc đạo lý, mà là sau này cuộc sống đem bước đi duy gian. Hãn biết rõ, sau này nếu chính mình còn tại Lý phủ, kia chính là nhất kiện phi thường chuyện bi thảm. Hoặc là bị Lý Kính Nghiệp nhục nhã một chút sau đuổi ra Lý phủ, hoặc là ngay tại trong Lý phủ chịu được không thuộc mình tra tấn cho đến chết đi, tóm lại là không có kết cục tốt đây.

Lý bật nhìn đến này lý tích đồ đệ, nhìn đến võ thanh trong mắt vô tận thương cảm, còn tưởng rằng đứa nhỏ này thật là một cái hiếu tử, gia huynh không lỗi. Nếu hãn biết võ thanh bị thương là vì cuộc sống về sau không tốt quá, vậy hãn phỏng chừng có thể tìm mau tăng đá trực tiếp đâm chết.

An ủi hạ võ thanh, kêu võ thanh yên tâm tại Lý phủ ở, võ thanh cũng gật đầu đáp ứng.

Theo Trường An bách quan hòa hoàng thân quốc thích lục tục đã biết lý tích chết đi tin tức về sau, liền đều tiến đến phúng viếng.

Có đưa lên đi một tí mới mẽ hoa quả, có thì còn lại là đưa lên một ít vải vóc, còn có đưa lên bình khí, đưa bình khí đều là trong quân tướng tá, có đến văn nhân nhà thơ liền làm thơ một bài, viết xuống ra, đốt cháy ở tại linh tiền.

Võ thanh tại phi thường đau kịch liệt ở bên trong, cũng đứng tiến đến phúng viếng những người này té phẩm chi phong phú cũng là xem thế là đủ rồi. Để cho võ thanh khiếp sợ là, lại có người Nhật Bản tiến đến phúng viếng, này ni mã rất chấn kinh rồi, ba cái người Nhật Bản tuy rằng đáng người thấp bé, nhưng là từ lễ tiết nhìn lên, những người Nhật Bản này rất cung kính, người khác đều là dâng nén hương bái cúi đầu, này người Nhật Bản còn lại là quỳ sát đây đất, hai mắt rung rung, vẻ mặt bi thương, đều so tức trực bên linh cửu Lý gia tộc mọi người muốn bi thương.

Vừa hỏi dưới mới biết được, mấy cái này người Nhật Bản là khiến đường sử Hà Nội kinh đám người. Này võ thanh nhưng là biết, có đại Đường một khi, Nhật Bản phải khiến đường sử gần hai mươi lần, bọn họ phiêu dương quá hải, thật sự là ý chí kiên cường, phải biết rằng ngay lúc đó hàng hải kỹ thuật không phải rất tân tiến.

Lý tích linh cửu quần ba ngày, rồi sau đó muốn vận hướng chiêu lăng an táng, cấp Thái tông hoàng đế chôn cùng.

Đưa ma một ngày này, sắc trời âm trầm, nhạc buồn ưu tư, khóc tiếng động bi thiên động đất, các thức phước gọi hồn tung bay tựa hồ tại kể ra vong người đã qua đời, các dạng người giấy bị bọn nô bộc giờ lên thật cao, đây hết thấy đều chương hiển vong nhân đã từng huy hoàng.

Dựa theo lễ nghi, linh cửu theo sùng nhân phường Tây Môn ra, rồi sau đó vòng qua hoàng thành ra Trường An kim quang trước cửa hướng chiêu lăng. Võ thanh một đường đi theo, một đường nhìn đến vô số Trường An dân chúng để tế điện, ven đường đốt cháy tiền giấy. Võ thanh bùi ngùi mãi thôi, một người sau khi có thể có nhiều như vậy bình dân bách tính tự phát tế điện, rốt cuộc là làm rất lớn công huân a.

Hoàng thành Chu Tước môn trên cổng thành, Vũ Hậu giúp đỡ khóc rống lưu nước mắt cao tông hoàng đế nhìn chăm chú vào lý tích linh cửu theo dưới

hoàng thành trải qua.

Lý Tích linh cửu đã ở Chu Tước trước cửa dừng dừng, rồi sau đó liền tại cao vút thê lương bi tình bài ca phúng điệu trung chậm rãi đi tới.

"Kiểm hộp trang điểm tình xuân, ai ca đập lộ trình. Danh tuyên thu trên đá, dạ nguyệt chiếu cô mộ phần..."

Gió thu lạnh rung, một thế hệ nhân vật anh hùng như vậy kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Người Đi Trà Lạnh

Lý Tích an táng cho chiêu lăng về sau, cao tông hoàng đế hạ chỉ phòng theo hán đại tướng Vệ Thanh hòa Hoắc Khứ Bệnh mô, tại lý tích trước mộ khởi âm son, thiết son hòa ô đức cát xây son, dùng để khen ngợi lý tích từng đánh tan Đột Quyết hòa Tiết duyên đã công tích.

Võ thanh làm đệ tử thân truyền cũng phải giữ đạo hiếu, bất quá chỉ cần giữ đạo hiếu ba tháng mà thôi, về phần Lý Kính Nghiệp còn lại là muốn thay phụ giữ đạo hiếu ba năm. Giữ đạo hiếu trong lúc không thể giải trí, không thể phóng ra ngoài chức vị, cũng không thể cưới vợ cưới vợ bé, đương nhiên càng không thể sinh hoạt vợ chồng đàng đẵng. Tại đây hiếu đạo phương diện, đại Đường là phi thường chú trọng đấy, ai muốn trái với rồi, tự sẽ có người tìm người, nghiêm trọng người cướp đoạt huân tước, lưu đầy biên quan hoặc là thâm sơn cùng cốc nơi.

Không thể làm rất nhiều chuyện, nhưng cũng không nghĩ là lấy cái gì cũng không thể làm.

Ba ngày về sau, võ thanh toàn gia tại lân phương cư trong viện ăn cơm trưa, đã nhiều ngày đều là thức ăn chay, tuy rằng trong miệng có thể nhặt ra trứng dái, nhưng đây cũng là phải tuân thủ đấy.

"Két.." Một tiếng, viện cửa mở, võ thanh đám người ngẩng đầu nhìn lên, dĩ nhiên là Lý Kính Nghiệp, hán một thân quần áo trắng, vẻ mặt nhưng có chút gian trá, âm tiếu nhìn về phía võ thanh.

Võ thanh tâm trung lộ bộ một chút, nên đến vẫn phải tới.

Một mảnh lá ngô đồng nhẹ nhàng rơi xuống, rơi vào võ thanh trên vai, võ thanh chưa từng cảm thấy, hán đứng lên chấp tay nói: "Võ thanh gặp qua gia chủ."

"Hừ hừ, tiểu tử, ông nội của ta đều đã đi, sao mày không chết luôn đi đâu này? Tốt xấu ông nội của ta cũng ** hạnh người một hồi, người cứ như vậy vô liêm sỉ hoàn nương nhờ nhà của ta đâu này?" Lý Kính Nghiệp trên mặt cái loại này ngạo mạn vô lễ biểu tình, xâm nhập ở đây mỗi người trong lòng.

Võ thanh hít sâu một hơi, nhìn xuống nhất khẩu ác khí, thực bình thản nói: "Lý Nhị gia nói qua ta và mẫu thân có thể tiếp tục lưu lại nơi này..."

Lý Kính Nghiệp nhấc tay đánh gãy, nói: "Hừ, đủ, gia gia lâm chung phía trước liền đã nói qua, không có con nối dòng cơ thiếp đều có thể phân phát về nhà, xin hỏi người có con nối dòng sao? Ha ha, người có thể có bầu sao?"

Này ni mà nói cái gì? Võ thanh phần nộ này ra, khó có thể tự chế, tức giận hừ nói: "Lý Kính Nghiệp, người đừng khi dễ ta chờ nhỏ yếu, sư phụ lão nhân gia ông ta là bậc nào nhân vật anh hùng, có thể nào cho người như thế làm bần! Người nếu muốn đuổi chúng ta đi, người chỉ cần một câu là được, làm gì đi tới nơi này nhục nhã ta chờ..."

Từ Tiểu Anh hòa Vương Tu trầm mặc, trong ánh mắt có uy khuất thần sắc, bọn họ biết, hôm nay chỉ sợ có chuyện xấu phát sinh. Võ đại nương cũng là không có bất kỳ bất mãn hòa phần nộ, hán ôm hai cái hài tử.

Lý Kính Nghiệp cười to, âm dương quái khí nói: "Gia gia uy danh, há là người cái tiểu luyện đồng có thể biết được đấy, đây là dâng tặng một đồng tiền, cho người tiểu tử này, cho thống khoái chút cút đi!" Dứt lời, liền lấy ra nhất xâu tiền, rồi sau đó khoe khoang dường như run lên, kia nhất xâu tiền phát ra là tả thanh âm của. Lý Kính Nghiệp từ phía trên gờ xuống một cái hắc màu vàng khai nguyên thông bảo, ba một tiếng đặt ở trên bàn đá.

Võ thanh trong ánh mắt chợt phát lạnh, chỉ tiếc võ công của hán chưa, bằng không hán nhất thương thủ đã chết tên khốn kiếp này, vừa đi liễu chi. Huống chi, đây là đại Đường, ám sát có huân tước người đó là muốn tiêu diệt tộc đấy, nếu bởi vì giết Lý Kính Nghiệp mà làm phiền hà võ đại nương đám người, vậy hán sẽ là tội nhân. Huống chi Lý Kính Nghiệp là lý tích trưởng tôn, lý tích lâm chung giao cho, nay liền giết hán con cháu, điều này làm cho hán như thế nào mặt đối lương tâm của mình.

Đề xuống lửa giận, võ thanh không để ý tới nữa Lý Kính Nghiệp, đối với võ đại nương nói: "Mẫu thân, chúng ta này liền rời đi a."

Võ đại nương cười nói: "Kỳ thật hôm qua vì nương lợi dụng thu thập thỏa đáng, hôm nay vừa vận phương tiện."

Võ thanh tâm trung cảm khái, võ đại nương cũng là thông minh hạng người a, nàng đã sớm nhìn ra Lý gia không tha cho bọn họ người này, "Kia thì đi đi."

Cũng không để ý tới trên bàn đá tàn căn đồ ăn thừa, võ đại nương hòa từ Tiểu Anh Vương Tu đi vào sương phòng, một lát sau khi ra ngoài mỗi người trên vai đều có một gánh nặng.

Lý Kính Nghiệp không nghĩ tới sự tình làm thuận lợi như vậy, càng không có nghĩ tới nhân gia sớm đã muốn đi rồi, giống nhau chính mình thật mất mặt, vừa muốn tìm một chút cảm giác, lại bị non nốt đồng âm đánh gãy.

Võ thanh lãnh lãnh nói: "Lý Kính Nghiệp, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, nay sư phụ không ở, nếu không muốn để cho sư phụ này phiền gia nghiệp bất bại rơi, ngươi hay là muốn tự giải quyết cho tốt."

"Hừ, quản tốt chính ngươi a, lý gia sự tình còn chưa tới phiền ngươi đến lắm miệng!" Lý Kính Nghiệp sắc mặt tối sầm lại, này tiểu thí hải hoàn trang đại nhân giáo huấn chính mình!

Võ thanh hít sâu một hơi, nói: "Như thế, vậy liền sau sẽ không kỷ!" Rồi sau đó theo kia trên bàn đá lấy ra đồng tiền kia, cười nói: "Tuy chỉ một văn, nhưng cũng là tiền, đa tạ!"

Dứt lời, võ thanh đám người liền đi ra lân phương cư, Lý Kính Nghiệp còn lại là sắc mặt hung ác, chính mình cư nhiên bị xiêm áo một đạo.

Người làm nhóm có mấy cái khuôn mặt u sầu đầy mặt, nhưng bọn hắn cũng không có biện pháp, từ lý tích sau khi, Lý gia đã không có đạt quan quý nhân đã tới, thư phòng tro bụi đều hiện lên một tầng.

Ra Lý phủ cửa phủ, vừa vận gặp thủ vệ Lý thúc, chỉ thấy Lý thúc cũng là một thân đi xa cho rằng, võ thanh không khỏi nghi ngờ hỏi: "Lý thúc này là muốn đi đâu chút đây?"

Lý thúc thở dài một tiếng nói: "Gia chủ vài năm trước cỡi cho ta nô tịch, nay lão hán ta cũng già đi, cũng tưởng lá rụng về cội, chính là lão hán gia vài năm trước thiên tai thời điểm bị hủy, cũng không biết còn có thể đi chỗ nào."

Xem ra lão nhân này cũng là bị bức đi ra rồi, võ thanh trầm tư một lát, đã nói nói: "Lý thúc nếu không ngại, kia liền theo chúng ta cùng nhau quá a, chúng ta cũng tốt lẫn nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Lão nhân sừng sốt, nhất tâm mặt mo này thượng lộ ra nụ cười vui mừng, đã nói nói: "Làm sao có thể ghét bỏ đâu rồi, chỉ sợ muốn cho các ngươi nhiều thêm phiền toái."

Võ đại nương cười nói: "Chỉ sợ muốn uy khuất Lý thúc ngươi, trong nhà nhưng là thiếu giúp đỡ đây."

Vì thế, lão Lý đầu liền đi vào võ thanh gia, hắn từng làm qua Lý phủ một đoạn thời gian phòng thu chi, vài năm trước bị xa lánh, được an bài đi thủ vệ rồi.

Võ Thanh Đại Học hi, như thế cũng không cần một môi võ đại nương rồi, võ đại nương việc nhiều lắm.

Thanh tâm bên trong quán.

Lão Lý đầu nhìn đã bố trí đổi mới hoàn toàn đại đường, không khỏi đối võ thanh này thân đồng nhìn với cặp mắt khác xưa, xem ra hắn áp đối bảo. Lầu hai chỉ có tam cái gian phòng, một cái dùng làm xưởng, nay chỉ có thể nhường ra một gian làm cho lão Lý đầu hòa Vương Tu ngủ, còn dư lại hai gian, một gian làm trữ vật thất, một gian là võ đại nương hòa từ Tiểu Anh phòng ngủ. Võ thanh liền ở dưới lầu đánh phổ rồi.

An bài như vậy, tuy rằng lão Lý đầu chết sống không muốn, gắng phải tránh lấy ngủ dưới lầu, nhưng cuối cùng vẫn bị thuyết phục rồi.

Võ thanh an bài là có đạo lý, bởi vì dưới lầu địa phương đại, hắn có thể tập luyện thương thuật, cũng không sợ có người đã quấy rầy. Ban ngày việc buôn bán, buổi tối đóng cửa không tiếp tục kinh doanh, vừa vận tắm bồn tập võ.

Thu thập xong hết thảy, sẽ đem cửa kia cửa sổ bàn đấng chà lau sạch sẽ, võ thanh liền đi ra thanh tâm quán, nhưng không nghĩ gặp thượng quan Uyển nhi một người tiểu la lý, đúng vậy một người dây lưng lụa phiêu phiêu mặt như hoa đào tiểu la lý.

"Vợ!" Võ thanh thốt ra.

Thượng quan Uyển nhi sừng sốt, rồi sau đó nhìn đến võ thanh kia phá hư tiểu tử vui mừng đang nhìn mình, thỉnh thoảng lại ở bên cạnh bọn tỷ muội trên người của phiêu lai phiêu khứ.

"Hừ, ngươi là ai vợ, không cần loạn kêu!" Thượng quan Uyển nhi khinh bỉ nhìn nói.

Này hoạt thoát thoát nhất cái mị nhãn, võ Thanh Đại Học vì phần chán, nói: "Làm sao ngươi tới nơi này đâu này?"

Thượng quan Uyển nhi khinh bỉ nói: "Nơi này là của nhà người sao, ngươi có thể tới, ta thì không thể đến?"

Võ thanh thực trang b sau này chỉ chỉ, nói: "Thấy không, nơi này chính là nhà người ca ca địa bàn của ta."

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Một Đám Laury Cũng

"Ân?" Thượng quan Uyển nhi sững sốt, giương mắt nhìn lên, "Thanh tâm quán" ba cái hành thư tự rõ ràng ở trước mắt, đã nói nói: "Người khả đừng gạt ta."

Võ thanh giờ tay lên nói: "Thề muốn hay không?"

"Tùy theo người, bọn tỷ muội, chúng ta đi vào nhìn một cái?" Thượng quan Uyển nhi hô.

Hơn mười y phục rực rỡ Laury nhất tề hô một tiếng, "Nặc!" Liền đi theo thượng quan Uyển nhi chỉ cao khí dương bước vào thanh tâm quán.

Võ thanh nhìn đám này Laury nhóm, không khỏi nuốt hạ nước miếng, này ni mã muốn là của ta ** tốt bao nhiêu. Rồi sau đó hẩn đuôi đi sát thượng quan Uyển nhi phía sau, cẩn thận hầu hạ.

Lời nói trong lúc đó, võ thanh rút cuộc minh bạch, đám này tiểu la ly là giáo phường tư tân chọn vân thiêu, đều là theo quan nô trung lựa chọn, mà lên quan Uyển nhi chính là một cái trong số đó.

Những thứ này đều là thân thể bị thảm muội tử a, võ thanh tâm trung than thở một tiếng, đại Đường lòng dạ rộng lớn, lại không tha cho phạm sai lầm quan viên gia quyến, đây là một cực kỳ mâu thuẫn sự tình, võ thanh đã nhìn quen không trách, nhưng trong lòng như trước không thể bình tĩnh.

Tiểu mỹ nữ nhóm đi vào thật to đường, nhìn trông trái trong hành lang bày đầy bàn thấp ghé đầu, mặt sau cùng hoàn bố trí gấm Tứ Xuyên bao gồm án thư, trong lòng võ cũng hiểu kỳ, trong lúc nhất thời oanh thanh yển ngữ, rất gọi người tò mò thêm hưng phấn.

"Này, người cái kia là làm cái gì?" Thượng quan Uyển nhi không chút nào làm vợ nhi giác ngộ.

Võ thanh trong lúc nhất thời cũng không nghe được, liền cười nói: "Người cứ nói đi?"

"Người, chán ghét a, nếu ta biết còn có thể hỏi người sao?" Thượng quan Uyển nhi đã lên bực giảng, đi tới án thư trước mặt.

Võ thanh cười thần bí nói: "Người nếu muốn biết, ngày mai sau giữa trưa liền tới nơi này, sẽ biết."

"Thôi đi pa oi..., còn không nói, thần bí như vậy sao?" Thượng quan Uyển nhi cầm lên trên thư án chiết phiến hòa khôi kia hình tứ phương kinh đường mộc, "Này lại là vật gì?"

Võ thanh cười lên bực giảng, nói: "Làm cho vi phu cấp vợ biểu thị một phen."

Thượng quan Uyển nhi đỏ bừng này mặt cười nói: "Trúng thối, có thể không kêu ba chữ kia sao?"

"Thế nào ba chữ?" Võ thanh cố ý, rồi sau đó tiếp nhận chiết phiến bá một chút mở ra, học này phong lưu đám công tử ca bày cây quạt, rồi sau đó thực phách lối ba một tiếng khép lại, đối với thượng quan Uyển nhi cuồng ném thu ba.

Dưới đài những Laury đó nhóm có bắt đầu rùm beng, có thì còn lại là ngồi ở đó ghé đầu thượng cảm thụ mới mẻ, dù sao giống như vậy ghé đầu nhưng là không thấy nhiều.

Nhìn võ vật trang trí lấy này quái dị vật, thượng quan Uyển nhi không nhìn võ thanh kia hàm tình mạch mạch ánh mắt, nói: "Này vật nhi lại có thể mở ra, có năng lực khép lại, ân, lại có thể cho rằng quạt hương bồ đến dùng, ai vậy nghĩ ra được chủ ý?"

Võ thanh để sát vào thượng quan Uyển nhi cái mũi, hít sâu một chút, nói: "Người cứ nói đi!"

Thượng quan Uyển nhi bị võ thanh biến thành mặt đỏ tai hồng, trong lòng tò mò, nhưng đối với này nhỏ như vậy liền sắc sắc tên thật sự không nghĩ ra, cái kia cái đầu lý đến tốt cùng chứa cái gì này nọ a. Chẳng lẽ chính như nương theo như lời, tên bại hoại này so với chính mình trí tuệ thấp hơn? Nàng không phục! Vốn lấy đầu của mình hoàn toàn thật nghĩ không ra làm ra như vậy cái vật kiện. Nàng nhớ tới lúc trước gặp được võ thanh tình cảnh, nhìn hẩn kia

sách trang sông đèn tay của pháp, chỉ biết người này là khéo tay người, rồi sau đó tại ôn nước tự tam hồi vô mẫn chí, cùng đại sư luận đạo. Nghĩ tới những thứ này, nhìn lại trứng thối, thượng quan Uyển nhi mê mang, tiểu tử này nhìn lên thật không tệ a, làm sao lại để cho mình chán ghét đầu này?

Võ thanh còn không biết thượng quan Uyển nhi theo đáy lòng chán ghét hẳn, một bên tự xưng là phong lưu, nhất vừa nhìn trong lòng nữ thần.

Lúc này các thiếu nữ cũng leo lên bụi giăng, đối với võ thanh chiết phiên hô to thần kỳ, có mấy cái thậm chí đối với phiên trên mặt "Tuoi mát tao nhá, Minh Tâm tịnh nói". Tâm hành thư cảm thấy hứng thú vô cùng, dù sao từng làm quan hoạn nhà, theo trong bụng mẹ cũng đã bắt đầu học tập cảm kỳ thư họa rồi.

Võ thanh cũng là nhất nhất giải đáp, cũng chân thiết cảm thụ vừa quay người tại nữ nhi nước vô hạn lạc thú, đây chính là kiếp trước thân là mặt rệp hẳn mơ mộng hảo huyền đi ở ảo tưởng cảnh tượng a. Hơn nữa này nhưng đều là phi thường thuần khiết phần nộn mộc nhĩ a.

Một lát, võ thanh nghĩ đến, sao không đem kia kẹo hồ lô hòa nước đá bào lấy ra khiến cái này tiểu muội tử nhóm trước nhắm nháp một phen, thuận tiện làm quảng cáo đầu rồi, phải biết rằng này đó giáo phường tư vân thiếu nhóm khả thường xuyên muốn đi các đại thần gia yến thượng biểu diễn. Không thể cũng sẽ đưa đến truyền bá hiệu quả, thương nghị nhất định, võ thanh lập tức nói tiếng chờ một lát, liền vội vàng lên lầu.

Bất quá giây lát, võ thanh bùng một cái mộc chế khay, mặt trên làm ra vẻ hai mươi xuyên sa kẹo hồ lô, theo sát phía sau là Vương Tu hòa từ Tiểu Anh, bọn họ mỗi người đều bùng một cái mộc chế khay, mặt trên làm ra vẻ các mười bát nước đá bào, ầm ầm có lãnh khí toát ra.

Nhìn đến tiểu muội tử nhóm về mặt kinh ngạc, liền biết đạt tới hiệu quả.

Võ thanh tay cầm chiết phiên chấp tay cười nói: "Chư vị tỷ muội, đây là đang ở dưới một điểm tâm ý, các ngươi có thể nếm thử, cũng là tại hạ đối Thượng Quan muội muội lòng biết ơn, từng Thượng Quan mẫu nữ giúp quá tại hạ, này đó tiểu khiến đồ ăn hy vọng chư vị có thể thích."

Thượng quan Uyển nhi thiếu chút nữa không dọa ra bệnh ra, cũng may võ thanh chính là cảm tạ, vì thế đã nói nói: "Đây cũng là vật gì món, tham ăn?"

Võ thanh cười nói: "Tự nhiên, ngươi xem ta ăn." Võ thanh lấy ra một cây sa kẹo hồ lô, rồi sau đó cắn rơi một viên, kêu to thống khoái.

Tiểu muội tử nhóm thần kỳ nhìn võ thanh nuốt đến bụng, rồi sau đó mới đều khê mở tiểu chu môi, cắn một viên, nhẹ nhàng khê cắn, quát to một tiếng: "Hư hết rồi!"

"Rất ngọt!"

"Vừa chua xót lại ngọt, thật sự là đồ tốt a."

Võ thanh tiến đến thượng quan Uyển nhi trước mặt nói: "Vợ, ngươi như thế nào không ăn?"

Thượng quan Uyển nhi nhũn đôi mi thanh tú nói: "Ta sợ toan!"

Ân? Thượng quan Uyển nhi cư nhiên sợ toan? Võ Thanh Đại Học nhạc, không nghĩ tới cô gái này hán tử thế nhưng sợ toan. Vì thế liền bùng lên kia nước đá bào nói: "Này cũng không toan, đến nếm thử, a, há mồm."

Thượng quan Uyển nhi trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, thuận theo mở ra cái miệng nhỏ nhắn, võ thanh múc chước nước đá bào phóng tới thượng quan Uyển nhi trong miệng.

"A, hảo băng! Ân, có điểm ngọt." Thượng quan Uyển nhi đỏ bừng khuôn mặt nhỏ nhắn kinh hô.

Võ thanh múc chước phóng tại trong miệng của mình, cũng không chú ý, kia thìa mới vừa rồi còn đặt ở Uyển nhi trong miệng, cờ rộp cờ rộp phe phẩy vụn băng, nói: "Sau này ngươi muốn tới của ta thanh tâm quán, này ngươi tùy tiện ăn, không lấy tiền."

Thượng quan Uyển nhi bất quá sáu tuổi, nhưng tâm trí gần như thành thực, hơn nữa tự trẻ con thời kì sẽ không nhập dịch đình cung, hoàn cảnh hiểm ác sớm làm cho này vốn hẳn nên ngây thơ tiểu cô nương liền được tâm trí thành thực. Nhìn đến võ thanh động tác, nàng thẹn thùng nói không ra lời.

Võ thanh lại múc bầu mang đến thượng quan Uyển nhi trong miệng, Uyển nhi cũng không có cự tuyệt, bởi vì lúc này giờ phút này, nàng cảm nhận được chưa bao giờ có ấm áp, trên cái thế giới này lại còn có như vậy một cái trứng thối yêu thương chính mình.

Nhìn đến này vợ chồng son thân thiết như vậy, này tiểu muội của hán tử nhóm cũng muốn cầu võ thanh uy bọn họ, võ thanh thiếu chút nữa đáp ứng, cũng may đầu óc nhiệt độ bị nhảy mất hạ nhiệt độ, lớn tiếng nói: "Mỗi người đều có phần, chính mình đến a, nếu nếu không ăn, đã có thể hóa điệu rồi."

Tiểu muội tử nhóm thế này mới điên thương mà bắt đầu..., phía sau tiếp trước.

Ngay tại võ thanh tán gái tán gái, đạt tới thiên nhân hợp nhất cảnh giới là lúc, trên đường cái đến đây một đám quần áo cực kỳ diễm lệ thiếu nam thiếu nữ, trong đó lấy một cái năm sáu tuổi nữ đồng vi tôn. Một đám người đi ngang qua thanh tâm quán, người nữ kia đồng trừ chùng mà đứng, nghe được bên trong oanh oanh yến yến, không khỏi cau mày nói: "Này thanh tâm quán rốt cuộc là gì nơi đi, như thế nào bên trong đúng là nữ đồng thanh âm?"

"Công chúa điện hạ, này thanh tâm quán xem ra hẳn là mới kiến không lâu, chỉ là vì sao kêu tên này, muốn hay không làm cho nô tì đi hỏi một chút?" Cả người tài có chút cường tráng cô gái cung kính nói. Cô gái này đồng dĩ nhiên là công chúa.

"Cũng tốt, người đi hỏi một chút, thanh tâm quán ra sao nơi đi, như thế nào xưng là quán." Công chúa nói, nàng không khỏi đối với thanh tâm quán tò mò.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Mở Quán Giảng Thư

Chờ một lát, kia nô tì trở về tiến lên thi lễ, nói: "Công chúa điện hạ, kia thanh tâm trong quán đang lúc người của thuyết minh ngày sau giữa trưa thanh tâm quán khai trương, hết thầy liền biết được."

Kia công chúa cười nói: "Này thanh tâm quán chủ nhân nhưng thật ra một cái người thú vị, người nhớ kỹ, ngày mai người nên nhắc nhở Bồn cung."

"Nặc, nô tì nhớ kỹ. Công chúa điện hạ, bên trong có bên phải giáo phường tư vân thiếu." Nô tì nói.

Công chúa không thèm để ý chút nào, nói: "Vân thiếu cũng là nhân, đi ra đi dạo phố cũng là bình thường bất quá. Trở về đi, Bồn cung cũng mệt mỏi."

"Nặc." Chúng nô tì đáp ứng một tiếng, đều có cường tráng nô tì mang bước liền lại đây.

Đúng vào lúc này, vô thanh đưa lên quan Uyển nhi hòa khác giáo phường tư tiểu la lý nhóm xuất môn. Thấy được công chúa lên bước liền, công chúa cũng chánh hảo nhìn về phía thanh tâm cửa quán miêng.

Công chúa lộ ra một cái nụ cười quyến rũ, thượng quan Uyển nhi còn lại là sừng sốt, thấp giọng nói: "Công chúa tại sao lại ở chỗ này?"

Vô thanh sau khi nghe được, hỏi: "Người nào công chúa?"

"Đương kim thiên hạ còn có người nào công chúa xuất hành có thể có lớn như vậy phô trương? Tự nhiên là Thái Bình công chúa rồi, mấy ngày trước đây giáo phường tư đi trong cung hầu hạ, liền bá kiến quá nàng." Thượng quan Uyển nhi sâu kín nói.

Vô thanh không khỏi kinh hãi, tiểu cô nương kia dĩ nhiên là Thái Bình công chúa? Xa xa quan vọng dưới nhỏ như vậy liền quyến rũ động lòng người, kia sau khi lớn lên không phải muốn nam nhân thiên hạ mệnh à.

"Trách không được, trách không được a!" Vô thanh tự lẩm bẩm.

Thượng quan Uyển nhi vô cùng kỳ quái, nhìn chăm chăm vô thanh hỏi: "Này, cái gì trách không được, hay là người gặp qua công chúa?"

Vô thanh giết mình tỉnh lại, hẳn cũng không dám nói Thái Bình công chúa sau này nhưng là trai lơ vô số, hơn nữa hòa Vũ Tắc Thiên xài chung trai lơ chuyện tình a. Đối với Thái Bình công chúa trai lơ chuyện tình, vô thanh ở kiếp trước khả là phi thường cảm giác hứng thú, hơn nữa vì thỏa mãn lòng hiếu kỳ, hoàn điều tra tư liệu, giống trưng xương tông tên mặt trắng nhỏ này chính là trước bị Thái Bình công chúa dùng qua sau, cảm giác rất tốt, mới đề cử cấp Vũ Tắc Thiên đây. Hơn nữa sau lại cũng có chút trai lơ đều là trước bị Thái Bình công chúa tự mình ** sau sau đó đưa vào trong cung đấy. Này tại đại Đường trong lịch sử quả thực làm người ta không thể tưởng tượng, xem thế là đủ rồi, hận sinh không gặp thời.

Vô thanh cười hắc hắc, nói: "Vợ, ta đây là lần đầu tiên xa xa nhìn đến Thái Bình công chúa, trước kia theo chưa từng thấy qua." Dừng một chút nói: "Vợ, người ngày mai thật không tới sao?"

Thượng quan Uyển nhi mắc cỡ đỏ mặt, nói: "Ngày mai giáo phường tập luyện tân vũ, tới không được a."

"Nga, vậy ngày một đầu này? Ngày kia luôn có thể đến đây đi." Vô thanh chưa từ bỏ ý định.

Thượng quan Uyển nhi trầm tư một lát, nói: "Ngày kia cũng không nhất định a, thật lâu không nhìn mẹ, nói không chừng ngày kia đi thăm nương đâu!"

Vô thanh tâm lý nổi giận, ra sức khước từ, này đại Đường muội tử cũng sẽ chiều này sao? Nhưng trên mặt như trước mỉm cười nói: "Kia không thể tới quên đi, về sau tổng có cơ hội."

Uyển nhi mỉm cười, cáo từ, rồi sau đó hòa giáo phường bọn tỷ muội vui sướng trên đường tiếp tục đi dạo phố.

Vô thanh sầu mi khổ kiểm lên trên lầu, rồi sau đó đi vào xưởng, nhìn đến vô đại nương Vương Tu từ Tiểu Anh lão Lý đầu đều đang bận rộn lục lấy. Chủ muốn chế tác sa kẹo hồ lô, bởi vì băng côn hòa nước đá bào là bảo tồn không được bao lâu đấy, chỉ có thể hiện làm hiện bán.

"Con ta vì sao sầu mi khổ kiểm?" Võ đại nương thả ra trong tay sa kẹo hồ lô.

Võ thanh rầu rĩ không vui, nhưng vẫn là được chiếu cố nhà mình tâm tình của người ta, liền thấp giọng nói câu, "Không có gì". Mà bắt đầu làm việc, ngày mai không biết đến bao nhiêu khách nhân, nhưng sa kẹo hồ lô được chuẩn bị tốt, dù sao cái đồ vật này không dễ dàng **, làm nhiều chút cũng không sao.

Nhìn đến võ thanh như vậy, chúng nhân tuyền trạch trầm mặc, lão Lý đầu không biết võ thanh tính tình, chuẩn bị an ủi một phen, bị võ đại nương kéo lại, ánh mắt ý bảo về sau, lão Lý đầu liền thôi.

Ngày thứ hai sau giữa trưa, ánh mặt trời như trước độc ác, đây là một nóng bức buổi chiều.

Thanh tâm quán tại các lảng giềng chú mục lễ hạ khai trương. Võ thanh rất ngu ngốc viết một bộ câu đối, về trên là: "Nói không hết nhân gian giai thoại cười ta mê." Về dưới là: "Nói không xong thế gian chuyện lạ xem ngó không mặc."

Đương thời đại Đường nhân đối với câu đối không phải thực coi trọng, cho nên võ thanh cũng không quan đối trận hay không, tóm lại cũng liền chuyện như vậy.

Mua bạo can, ném tới trong chậu than, ba ba vài tiếng trầm đục, cho dù là khai trương.

Võ thanh đối này bạo can vô cùng bất mãn, liền đối lão Lý đầu đều bị oán trách một chút, dù sao bạo can là lão Lý đầu mua. Võ Thanh Đại Học thán, thời đại này hóa được tuy rằng đã phát minh, nhưng không có lợi dụng, liền pháo cũng còn không làm được a. Nếu có thể mình là phù cũng có thể làm ra pháo sinh ý đầu này?

Thanh tâm quán chính thức khai trương, tự nhiên có tò mò người Trường An cổ động, bọn họ rốt cuộc nhìn xem mới mở này nghiệp cửa hàng rốt cuộc là làm cái gì.

Võ thanh đón tiếp khách nhân, gặp có như vậy chừng mười người đã tiến quán, liền đi tới trên bực giảng, lớn tiếng nói: "Các vị phụ lão, ngày hôm nay là ở hạ thanh tâm quán khai trương ngày. Tại hạ phi thường cảm kích chư vị cổ động, chư vị có lẽ muốn nghi hoặc, này thanh tâm quán rốt cuộc là làm cái gì, như vậy thì từ tại hạ giải thích một phen."

Phía sau, cửa đến đây một người hoa phục tuần mỹ thiếu niên, tiến vào thanh tâm quán về sau, liền ngồi ở ghế đầu lên, như loại này cùng Nguyệt Nha đáng có chút tương tự trường điều ghế đầu ở trong cung vẫn phải có, Hoa phủ các thiếu niên chỉ có một người ngồi xuống, những người còn lại đều đứng thẳng thân chu, hiển nhiên đây là một cực có thân phận tên.

Ngay tại lúc đó một cái cực kỳ tuần tú lưu trữ tóc mái tiêu la ly len len đi theo đám người mặt sau ngồi ở đại đường một góc, ánh mắt nhìn về phía trên bực giảng cái kia trạng thái.

Võ trong sáng vừa nói nói: "Hôm nay trước vì mọi người miễn phí đưa lên ba mươi xuyên sa kẹo hồ lô hòa ba mươi cây cà rem, còn có ba mươi bát nước đá bào, làm cho mọi người nhắm nháp nhắm nháp, nếu cảm thấy có lỗi, liền có thể ăn giới đi thêm mua. Mà ở xuống, tại chư vị nhắm nháp là lúc, cấp mọi người nói một phen thư, sách này là ở hạ gần nhất tân làm, gọi là, tên là 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》."

Dưới đài có người không nhìn được, lớn tiếng kêu lên, có chút nhìn đến dĩ nhiên là một cái tiểu thí hài tại trên bực giảng giương nanh múa vuốt trang đại nhân tự hiểu là khó chịu. Nhưng rất nhanh, nhìn đến được bùng lên đến kẹo hồ lô đẳng tam dạng hiếm lạ ngoạn ý cấp hấp dẫn rồi.

Lúc này trong hành lang ước chừng đem gần trăm người, tam dạng cái ăn tự nhiên không có khả năng đều cấp một người, có lấy được sa kẹo hồ lô, có lấy được kem cây, có thì còn lại là có trong hồ sơ tiên làm ra về một chén nước đá bào.

Võ thanh biết, nếu như mình lại không đề ép được loạn tao tao trường hợp, sau này sinh ý cũng không cách nào làm, chớ đừng nói chi là thuyết thư rồi.

"Ba!"

Kinh đường mộc vỗ vào trên thư án, phát ra một tiếng bạo vang, cả sảnh đường đều kinh hãi, trong lúc nhất thời trong hành lang lặng ngắt như tờ.

Chỉ thấy võ thanh cầm lấy chiết phiến, bá một tiếng mở ra, quạt hai cái, chỉ thấy mặt quạt thượng một mặt thư "Thanh tâm đạm nhĩ", mặt khác thư "Minh Tâm tịnh nói", võ thanh cất cao giọng nói: "Thơ viết: Nam bắc nhị triều loạn ly đang lúc, một khi văn khai phục mỗi ngày. Có cây trăm năm tân mưa mọc, xe thư vạn dặm cũ giang sơn. Tầm thường hạng mạch trần la khởi, mấy chỗ ban công tấu quán huyền. Thiên hạ thái bình nguyên sự ngày, ương hoa vô hạn chiếu cao miên."

Trong lúc nhất thời trong hành lang nghị luận ầm ỉ, bài thơ này không khó biết, ở đây phần lớn đều là đọc mấy ngày nữa tư thực thậm chí còn có một chút cũng có thể làm thơ một bài, không nghĩ tới tiểu hài này thế nhưng cũng có thể làm ra như vậy thơ ra, không khỏi vô cùng ngạc nhiên.

Võ thanh nhìn đến có hiệu quả, hấp dẫn nội đường mọi người ánh mắt, liền ca một tiếng khép lại chiết phiến, nắm trong tay, tiếp tục nói: "Nói nhà Tùy tự văn hoàng đế công diệt triều Trần, trấn an Lĩnh Nam gia đây, nhất thống thiên hạ sau, để vị truyền tới dương đế, dương đế vào chỗ mới bắt đầu, tứ hải thái bình, vạn nhạc cụ dân gian nghiệp, thật sự là mưa thuận gió hoà, quân chính thần lương, nhiên xa hoa dâm dật phong tiệm lên..."

Những lời này, lập tức treo lên trong nội đường xem quan lỗ tai, một bên thường thức tam dạng mới mẻ ngoạn ý, một bên thấp giọng đàm luận, đưa nhỏ này rốt cuộc là muốn làm cái gì. Đương thời đại Đường người Trường An đối thuyết thư là chưa từng có tiếp xúc, cho nên đối với loại này giải trí phương

thức cảm thấy xa lạ lại tân kỳ.

Góc sáng sủa, cái kia lưu trữ tóc mái tiểu cô nương đôi mắt chiếu sáng rạng rỡ, không chớp mắt nhìn chăm chăm trên bực giảng cái thân ảnh kia, trong lúc nhất thời nghe được mê mẩn rồi.

Đường hạ cái kia hoa phục thiếu niên ăn cây cà rem về sau, cảm thấy vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái, làm cho bên người nô tì đi mua sa kẹo hồ lô hòa nước đá bào, nhất nhất nhắm nháp. Có người đầu tiên bỏ tiền mua, còn có cái thứ hai, cái thứ ba...

Này vô thanh nói được là nước miếng văng tung tóe, rơi vào cảnh đẹp, trong lúc nhất thời cũng quên mất hẳn là cái tiểu thí hài, học mới trước đây này nổi danh Bình thư mọi người, thỉnh thoảng hoàn học một ít người lớn nhóm thanh âm của, làm cho đường hạ nghe được càng ngày càng cảm thấy có ý tứ, đường hạ bắt đầu có âm thanh ủng hộ. Đây là bọn hắn cho tới bây giờ chưa có tiếp xúc qua gì đó, mặc dù ở trong nhà ngẫu nhiên nhìn xem này để lại truyền kỳ chuyện xưa, nhưng nghe đến vô thanh nói chỉ một cái khác bất đồng thể giới, bất đồng sinh hoạt thời điểm, đường hạ người bắt đầu lâm vào hò hét, lâm vào say mê.

"Ba!" Kinh đường mọc lại hạ xuống.

"Này 'Con báo đổi thái tử' liền giảng ở đây, nghỉ ngơi một lúc lâu sau, để ở hạ lại đến vì mọi người đưa lên tiếp theo trở về 'Trung lương giảng thế đang lúc' đa tạ mọi người cổ động, sa kẹo hồ lô, kem cây, nước đá bào, đúng là nay giải nhiệt giải khát gì đó, cũng là tại hạ cuộc sống bức bách làm ra ngoạn ý, đa tạ các vị cổ động." Vô thanh chấp tay, rồi sau đó đem chiết phiến đặt ở trên thư án, đến bên cạnh nghỉ tạm, ánh mắt tìm tòi.

Nhưng sự tình không có chấm dứt, có người chính nghe được nhẹ nhàng vui vẻ chỗ, kêu la làm cho vô thanh tiếp tục. Có thì còn lại là đối tam dạng mới mẻ đồ ăn thực cảm thấy hứng thú, gần nhất thứ này không mắc, một chuỗi sa kẹo hồ lô mười lăm văn, một cái kem cây mười văn, một chén nước đá bào mười lăm văn. Vì sao phải mắc như vậy, bởi vì dựa theo vô thanh thuyết pháp, chợ phía đông chỗ này, người nếu không đắt, còn không người ăn!

Kỳ thật nói trắng ra là, người nào đạt quan quý nhân nguyện ý ăn mấy văn tiền gì đó? Vậy cũng rất đầu phân rồi. Huống chi vô thanh sẽ không nghĩ thứ này có thể lâu dài kiếm tiền, cổ nhân thông minh tài trí, là làm cho vô thanh bội phục, vĩnh không được bao lâu, trong thành Trường An hội khắp nơi đều có này tam món khác đấy.

Có một người khách nhân đối vô thanh chiết phiến hết sức cảm thấy hứng thú, hỏi vô thanh về sau, muốn quan khán, vô thanh tỏ vẻ, chờ hán ngày mai buổi sáng lại đến trao đổi.

Rốt cục tìm thấy được cô bé kia thân ảnh của, vô thanh thừa dịp nàng không chú ý, bắt lại tiểu nữ hài nhi tay của, nói: "Vợ."

Thượng quan Uyển nhi nắc cở đỏ mặt, vội hỏi: "Người nhưng đừng kêu vợ rồi, hôm nay ta nhưng là trốn tới đấy."

Vô thanh tâm trung vui mừng, xem ra Uyển nhi muội tử đang từ từ nhận chính mình a, đây là triệu chứng tốt, đã nói nói: "Ta nói được trách dạng?"

Thượng quan Uyển nhi trầm tư một lát, cười nói: "Chuyện xưa không sai!"

Vô thanh tâm trung tối sầm lại, kỳ thật hắn cũng biết hắn không có rất tốt tài ăn nói, nhưng nay cũng không có biện pháp, chỉ có thể luyện tập nhiều hơn rồi, vô thanh cấp thượng quan Uyển nhi lấy ra nước đá bào, thượng quan Uyển nhi nói: "Ta cũng không tiền đưa cho người."

Vô thanh cười hi hi nói: "Người một nhà, nói chuyện gì tiền a."

Lúc này hoa phục thiếu niên nhìn đến vô thanh thế nhưng cùng một cái tiểu nữ đồng mắt đi mây lại đây, cười nói: "Không nghĩ tới mấy ngày trước đây thấy kia phong tử, thế nhưng có thể nói như vậy chuyện xưa, thật sao người không thể xem bề ngoài, nếu anh Vương ca đã biết có thể hay không mời được trong phủ đâu. Ân, đây đối với tiểu ** còn thật sự có chút trai tài gái sắc cảm giác."

Thiếu niên này đúng là nữ giả nam trang Thái Bình công chúa, đại Đường một khi, rất nhiều ** phi tử công chúa đều thích ngoạn một bộ này.

Một bên nô tì nghe công chúa tự nói tự nói, nói: "Công chúa điện hạ, nhiều người ở đây ồn ào, nếu không chúng ta trở về đi."

Thái Bình công chúa cười nhạo nói: "Còn có thể đi chỗ nào, Đại Minh cung? Chỗ nào đã sớm nhàm chán rồi. Mỗ mỗ chỗ nào? Bồn cung hiện tại phiên nhất nhìn đến cái kia vô mẩn hấn. Vài cái hoàng huynh chỗ nào, thái tử ca ca là con một sách, khác hai người ca ca đều bận rộn chơi gà đâu rồi, thật sự thụ bọn họ không được. Nơi này tốt xấu cũng có thể nghe hạ thú vị chuyện xưa. Người đi nhiều mua chút mới mẻ ngoạn ý ra, các người cũng ném thứ, như vậy đi, người đem kia mấy thứ đều mua một ít, mang về cấp phụ hoàng hòa mẫu hậu ném thứ."

Vô thanh cuối cùng vẫn không có thể nghỉ ngơi một canh giờ, sau nửa canh giờ, bị nhiều chuyện người tạo nên bực giảng.

"Ba", theo kinh đường mọc vang, vô thanh bắt đầu bài giảng rồi!

Chương 37: Sinh Ý Bốc Lửa

Thái Bình công chúa cùng vài vị nhà giàu đệ tử mua rất nhiều sa kẹo hồ lô, cuối cùng năm trăm xuyên sa kẹo hồ lô, hơn một trăm bát nước đá bào, hơn một trăm cây cà rem bị tranh mua không còn, võ thanh không thể không trước tiên đóng cửa không tiếp tục kinh doanh.

Đối với như vậy bốc lửa rầm rộ, võ thanh phỏng chừng thiếu nghiêm trọng, đại Đường dân chúng mua năng lực quá cường đại, này ngày đầu tiên thu vào thì đến được một vạn hai ngàn văn. Mấy cái chữ này để ở tràng mọi người mừng rỡ như điên. Lão Lý đầu cũng lộ ra mỉm cười, lần này từ, sẽ không buồn ăn mặc rồi.

Võ thanh tính toán, như vậy bỏ nhân công phí tổn hòa tài liệu trần bản, lại có một vạn tiền thu vào, chính là hẳn không biết là có thể bán ra nhiều như vậy, chủ yếu là có giống Thái Bình công chúa như vậy tiêu tiền như nước người của liền nhiều cái. Đương nhiên mười quán tiền đối với Thái Bình công chúa này đó hoàng hoàng thân quốc thích tộc mà nói căn bản không coi là cái gì.

Võ thanh lập tức hạ nhiệm vụ, lão Lý đầu nhanh đi thừa dịp chợ chưa đóng cửa đi thu mua quả mận bắc đẳng hoa quả. Bằng không đẳng sa kẹo hồ lô hòa nước đá bào chuyện tình truyền đi về sau, hoa quả giá nhất định sẽ dâng lên một điểm.

Lão Lý đầu cứ việc rất mệt mỏi, nhưng vì cuộc sống, lập tức tới trước xa hành mướn xe trâu, đi chợ. Võ thanh còn lại là hòa võ đại nương đám người tiếp tục chế tác kẹo hồ lô.

Sáng sớm ngày thứ hai, võ thanh chánh tại trong hành lang tập luyện thương thuật thời điểm, có người gõ cửa, võ thanh sững sốt, sớm như vậy có người đến, vì thế thu thập một phen, liền mở cửa.

Cả người lấy bộ y trung niên nhân cười chấp tay nói: "Quán chủ kêu ta hôm nay sớm tới tìm, Hồ Tân xuân liền tới."

Võ thanh thế này mới nhớ lại, trung niên nhân này muốn thấy mình chiết phiến, bất quá, hẳn đề ý cũng là "Quán chủ" cái danh hiệu này, xem ra đại Đường người của thích an danh hào a, giống Trình Giáo Kim tại lẩn lộn lục lâm thời điểm còn có Hồn Thế Ma Vương danh hiệu đẳng đẳng. Võ thanh nói: "Hồ đại thúc là muốn xem tại hạ chiết phiến a." Trung niên nhân gật đầu cười nói: "Đúng là, Hồ mỗ là làm quạt hương bồ đấy, thuận tiện làm một ít bởi tranh chữ các loại việc."

Võ thanh tâm trung nhất thời hiểu được, nga một tiếng, cũng không cấp xem chiết phiến, một bộ như có điều suy nghĩ bộ dáng.

Hồ Tân xuân hiểu được, một cái có thể nói ra kia một phen chuyện xưa hài đồng, không thể lấy bình thường suy nghĩ mà đối đãi, vì thế đã nói nói: "Nếu có thể, Hồ mỗ nguyện ý hoa số tiền lớn mua chiết phiến."

Võ thanh sững sốt, như thế một cái người sáng khoái, vì thế đã nói nói: "Đại thúc tưởng tốn bao nhiêu mua đâu này?"

"Một ngàn lượng!" Hồ Tân xuân thận trọng nói.

Võ thanh lắc đầu, một ngàn lượng nhìn như rất nhiều, nhưng chiết phiến giá trị há là một ngàn lượng có thể mua, đại Đường dân cư thời kỳ này gần 10.000 vạn dân cư, không nói mỗi người đều mua một phen, chính là chỉ có một thành người của mua, vậy cũng chính là một cái khủng bố con số, nhưng trong lòng đối đại Đường thương nhân đã nắm chắc, có thể dùng một ngàn lượng đến mua gây đoạ phiến, kia gia sản của hẳn ít nhất tại vạn lượng đã ngoài, tại đại Đường đã coi như là giàu có người ta. Nếu đặt ở đời sau, thì phải là thân gia quá triệu phú hào!

Hồ Tân xuân không biết võ thanh suy nghĩ, hẳn cho rằng một ngàn lượng đã đủ nhiều được rồi, chỉ nghe võ thanh nói: "Như vậy đi, chiết phiến ta có thể vẽ sơ đồ phác thảo cho ngươi chế tác, nhưng là ta ngươi cần ký kết một phần văn thư, ngươi ra nhân xuất lực, đoạt được tiền lãi, ta chỉ cần ba thành, ngươi xem coi thế nào?"

Hồ Tân xuân sững sốt, không nghĩ tới tiểu hài này có tiện nghi không chiếm, thế nhưng chỉ cần tiền lãi ba thành, tốt như vậy sự, hẳn làm sao có thể không đáp ứng đâu rồi, nếu hẳn biết sau này chiết phiến tiền lãi là khổng lồ như vậy sau, hẳn chết sống đều đã bàn lại xử một phen.

Vì thế hai người liền lập được chứng từ, ấn lên rãnh tay ấn, đến vạn năm huyện huyện nha đắp lên hồng ấn, liền trở thành khế ước, mới xem như có pháp luật hiệu ứng.

Sau giữa trưa, theo thanh tâm quán lại mở cửa, hôm qua tiền người tới rất nhiều một bộ phận lại tới nữa, bởi vì bọn họ muốn nghe Bình thư, hôm qua giảng đến "Trung lương giảng thế đang lúc", hôm nay lần này phải nói là "Kim Long Tự phong vân", đương nhiên thượng quan Uyển nhi chưa có tới đến, võ thanh cũng chỉ hảo thực thất vọng lên bực giảng.

"Ba" kinh đường mộc vừa vang lên, liền bắt đầu thuyết thư rồi.

Đường hạ Thái Bình công chúa một bên cắn sa kẹo hồ lô, một bên nghe được mùi ngon, hôm qua lấy về kem cây hòa nước đá bào đều hóa thành thủy, nhưng này sa kẹo hồ lô nhưng thật ra phụ hoàng hòa mẫu hậu đều ưa, hôm nay vô luận như thế nào, cũng phải đem kem cây hòa nước đá bào làm trở về.

Một ngày này, hai trận thư sau khi nói xong, mọi người dần dần tán đi, kẹo hồ lô còn dư lại một nửa, võ thanh lắc lắc đầu, cũng chỉ hào thừa nhận, theo mới mẻ kính nhi vừa qua, sẽ càng ngày càng ít, cuối cùng đạt tới một cái điểm thăng bằng.

Võ thanh xoay người, nhìn đến một đám hoa phục đám công tử ca nhìn mình chăm chăm, võ thanh sững sốt, nhất thời hoa cúc căng thẳng, chẳng lẽ này đó tiểu thí hài cũng có long dương tốt? Võ thanh chấp tay, hỏi: "Không biết mấy vị công tử, có tại hạ ra sức sao?"

"Công tử nhà ta hỏi ngươi, ngươi nguyên ý vào phủ vì lão gia nhà ta làm chút băng côn hòa nước đá bảo ấy ư, công tử nhà ta sẽ có thâm tạ."

Thanh âm nhỏ nộn, này hoàn toàn là nhất cô gái nhi thanh âm của, này nữ giả nam trang tên. Võ thanh nói: "Nhưng thật ra hôm nay tại hạ thập phần mệt mỏi, tưởng sớm đi nghỉ ngơi. Nếu chính là cân bằng côn hòa nước đá bảo, tại hạ nhưng thật ra có biện pháp khiến chúng nó bảo tồn một canh giờ."

Trung gian kia cực kỳ tuần mỹ hoa phục thiếu niên mắt to sáng ngời, nói: "Ra sao biện pháp, ngươi liền nói nghe một chút."

Võ thanh tâm trung thầm mắng một tiếng, này ni mã lại một cái nữ giả nam trang, như vậy kiểu điểm khuôn mặt, sau khi lớn lên còn cao đến đầu ấy ư, nhìn gương mặt này, võ thanh cảm thấy tựa hồ có chút quen thuộc, chính là trong lúc nhất thời nghĩ không ra.

"Lớn mặt, công chúa là ngươi này dân đen nhìn sao?" Một bên nô tì nổi giận nói.

Nàng này đúng là Thái Bình công chúa, nàng giận dữ, nhìn chăm chăm kia nô tì liếc nhìn, kia nô tì cảm như hén, Thái Bình công chúa nói: "Quán chủ khả đừng nóng giận, đều là Bồn cung quân giáo không nghiêm."

Võ Thanh Đại Học hô thương thiên đại địa, trước mắt nhưng là đại Đường Lạc Dương mẫu đơn Thái Bình công chúa a, thân thể này mới mấy tuổi a, giống như này làm cho người ta kinh diễm. Cong cong lông mày kẻ đen, kiểu điểm nộ phóng khuôn mặt tươi cười, làm cho người ta không dám nhìn thẳng, chính là tựa hồ dài quá nhất trương mầm lớn mặt, cùng võ đại nương mặt của có chút tương tự.

Võ thanh vội vàng chấp tay đã bái bái, nói: "Thảo dân gặp qua công chúa."

Thái Bình công chúa khoát tay áo, nói: "Ai, xem ra từ nay về sau, ta cũng đã không thể tới nơi này. Trở về đi."

Võ Thanh Đại Học là lạ quái, liền hỏi: "Này là vì sao?"

Thái Bình công chúa nói: "Ngươi đã biết thân phận của ta, liền có hứa nhiều cổ kị, nếu như ta ở đây, ngươi liền giảng không xong."

Võ thanh sững sốt, không nghĩ tới này công chúa thể nhưng là của mình trung thực fan, vì thế mỉm cười nói: "Công chúa điện hạ, võ thanh chưa bao giờ từng có điều cô kị, ta từng bái Anh quốc công lý tích vi sư, nay sư phụ về cõi tiên, võ thanh chỉ có thể lấy này kiếm ăn. Cho nên công chúa nguyên ra, võ thanh hoan nghênh đầy đủ."

"Vậy được rồi, ngày mai ta lại đến." Công chúa nói, phân phó nhân liền muốn hồi cung.

Võ thanh vội vàng nói: "Thỉnh công chúa chờ một lát." Liền vội vàng ra đi.

Không bao lâu, võ thanh cầm một cái bị bạch điệp bỏ bao gồm hộp đựng thức ăn, nói: "Bên trong là nước đá bảo hòa băng côn. Thỉnh công chúa lấy được."

Thái Bình công chúa kỳ quái, cứ như vậy có thể bảo trì một canh giờ không thay đổi? Nhưng trên mặt lộ ra tươi cười nói: "Đa tạ ngươi, lấy một xâu tiền."

Võ thanh liền vội vàng nói: "Điểm ấy xem như thảo dân lòng của ý, công chúa rất hân hạnh được đón tiếp, là thanh tâm quán vinh hạnh."

"Vậy được rồi, tùy ngươi nói như thế nào." Thái Bình công chúa nói: "Hồi cung a."

Võ Thanh Đại Học thán, đây là công chúa ngạo mạn sao? Bất quá có công chúa đến rất hân hạnh được đón tiếp, không bao lâu, Trường An này quý giới bọn công tử không đến mới là lạ chứ! Tiền là bó lớn bó lớn có.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Lang Đang Bỏ Tù Ai Ngờ Họa Phúc

Thời gian cực nhanh, đảo mắt ba tháng liền quá.

Đúng hạn làm mà tính đây đã là tổng chương hai năm mười hai tháng rồi, cao tông hoàng đế mệnh lệnh lục bộ cử tự kiểm kê một năm qua này triều chính lợi hại, cũng làm lấy tổng kết. Bởi vì quan nội một năm này đại hạn, lương thực giảm sản lượng, quyết định sang năm tháng giêng làm hạnh Đông Đô.

Thanh tâm quán đã tại Trường An có chút danh tiếng, sa kẻo hồ lô lại nổi tiếng, về phần kem cây hòa nước đá bào là mùa ẩm thực, cho nên, thanh tâm quán đã cải biến trong kinh doanh dung. Võ thanh thực vô si dẫn vào mấy trăm năm sau thịnh hành tách trà có nắp trà, hơn nữa trong nước trà cũng khử trừ Đường triều có vẻ lưu hành gia nhập hương liệu hòa muối đẳng gia vị.

Đương nhiên võ thanh cũng bội phục Trường An dân chúng học tập bất chước năng lực, kia sa kẻo hồ lô là làm được tượng mô tượng dạng, chỉ đáng tiếc vẫn là không có thanh tâm quán hương vị chính. Huống chi thanh tâm quán còn có thư có thể nghe.

Ba tháng này xuống dưới, võ thanh tra trưởng sau, tương đương bạc cư nhiên buôn bán lời có chừng năm trăm lượng nhiều. Đương nhiên phương diện này có một hai trăm hai là các khách xem khen thưởng đây, giống Thái Bình công chúa có một lần trực tiếp thưởng ngũ quán khai nguyên thông bảo.

Võ thanh kiếm được nhân sinh món tiền đầu tiên, tự nhiên không thể thả lỏng bất động, vì thế liền đem bên cạnh tơ lụa điểm cũng cho nằm dưới rồi. Một phen cải trang, biến thành trà lâu nhã thất, phỏng theo hồ cơ tửu quán nhã gian, liền đem toàn bộ phòng trà cách thành cung hai người đến bốn người an tọa nhã gian. Bên trong gian phòng trang nhã còn lại là bộ đoàn hòa chiếc kỷ trà, chiếc kỷ trà thượng làm ra vẻ là võ thanh chuyên môn đánh làm cang chỗ trú sứ men xanh trà cụ, hết thảy đều là dựa theo đời sau phảng minh thanh trà cụ tạo hình.

Nói đến trà uống, thực bị thôi một điểm là, đầu thời nhà Đường trà văn hóa tuy rằng đã khởi bước, nhưng ở sơ kỳ không có hình thành nhất định phong cách, hơn nữa quý tộc đối với uống trà cũng không phải thích. Không giống Nhật Bản, theo Đường triều dần vào uống trà văn hóa, cuối cùng siêu thoát cho cuộc sống, tạo thành trà đạo, này không thể không nói, người Nhật Bản tại ở một phương diện khác thượng cổ chấp tới cực điểm.

Mặc dù đối với trà đạo văn hóa thực tán thưởng, nhưng võ thanh không nghĩ dẫn vào trà đạo, dù sao trà là sinh hoạt một bộ phận, không nên bay lên đến tinh thần mặt lên, huống chi đối Nhật Bản cũng không hảo cảm.

Dù sao võ thanh làm này một cái phòng trà, chủ yếu vẫn là làm cho này đi dạo chợ phía đông các đạt quan quý nhân ở trong này có một có vẻ thanh tĩnh mà đặc biệt nghỉ ngơi nơi. Nếu cảm thấy hứng thú, cũng có thể đến bên cạnh nghe một chút thư, uống một chút tách trà có nắp trà cái gì.

Vì thế, võ thanh theo bọn buôn người trong tay mua mười tám cái tuổi dậy thì cô gái, còn có một chút tiểu nhị, đối với này đậu khấu cô gái, võ thanh mời thượng quan Uyên nhi dạy cho bọn hần pha trà tài nghệ, đại Đường pha trà phong cách bị hoàn toàn phục chế xuống dưới, hơn nữa theo pha trà cũng đó có thể thấy được lúc này đại Đường kia rộng lớn như biển rộng vậy bao dung trí tuệ.

Đường triều pha trà là phi thường có ý tứ, đầu tiên là lựa chọn đã chế tác trà ngon bánh, thời đại này, lá trà ngắt lấy sau muốn chế tác thành trà bánh chứa đựng, cũng không giống như đời sau như vậy tán trà. Bước thứ hai đem trà bánh tiến hành nghiền nát cùng sử dụng nước trong rửa bên trong tro bụi hòa tạp vật. Đệ tam là tuyển dụng thủy, chọn đầu sơn tuyền, theo thứ tự là hồ nước, nước giếng, nước sông. Thứ bốn là tiên trà, nhu phải nắm giữ hòa hậu, cũng là tới khảo nghiệm pha trà tài nghệ từng bước, thường thường trà ý cảnh chính là cấp này đoạn phan tiền mà ra. Cuối cùng là ngâm vào nước trà, ngâm vào nước trà cần lự rơi trà vụn đẳng tạp chất.

Võ thanh sẽ không làm đời sau này hình thù kỳ quái ngâm vào nước trà phương thức, cho nên giáo sư này thiếu nữ trà nghệ chỉ có thể làm ơn cho thượng quan Uyên nhi này theo trong bụng mẹ học tập các loại tài nghệ nữ thần. Đương nhiên là võ thanh hy sinh nhan sắc thêm hơn một trăm xuyên sa kẻo hồ lô đổi lấy.

Cũng may này cô gái đều là khéo tay hạng người, học được cũng mau, cho nên phòng trà cũng rất nhanh liền khai trương.

Nay Trường An quý giới công tử, danh viện phu nhân, thảo dân thí nhân, lăng từ du hiệp, đều tới nghe võ thanh thuyết thư, đối với võ thanh nói nội dung cũng là thập phần thích, mỗi một tràng cơ hồ chật ních. Nếu không tiến vào thanh tâm quán có thập nhất hai văn tiền tiêu phí, phỏng chừng đều có thể chen vào.

Cũng may võ thanh 《tam hiệp ngũ nghĩa》cũng viết xong, trải qua ba tháng thuyết thư, cũng trên cơ bản nói xong rồi. Đặc biệt bao công kia long hổ cầu ba tòa đao cầu, lại xâm nhập lòng người. Đương nhiên tại võ thanh cố ý nhuộm đắm xuống, hiệp hòa nghĩa lại mọi người chú ý này nọ.

Một ngày này, võ thanh ba một tiếng chụp được kinh đường mộc, nói: "Tam hiệp trung can nghĩa đảm, ngũ thủ khảng khái chịu chết, còn đây là hiệp to lớn người, vì nước vì dân. Chúng ta thân là đại Đường con dân, đương đền đáp triều đình, chết thì mới dừng."

"Hảo, hảo! Nói rất đúng!"

"Ngũ thủ tuy là giang hồ hạng người, nhưng đền đáp triều đình, cuối cùng cũng vì quốc vong thân, quả thật chúng ta chi mẫu!"

...

Tán dương không ngừng bên tai, Thái Bình công chúa nghe được kia nữ giả nam trang cầm mao thủ cuối cùng chết vào đồng võng xích sắt trận sau, cũng là lả chã rơi lệ. Nàng bản thích hiệp nghĩa hạng người, thường xuyên nữ giả nam trang xuất nhập trên phố, nàng từ vừa mới bắt đầu liền đặc biệt thích cầm mao thủ bạch ngọc đường, sau lại cũng nhiều lần ép hỏi võ thanh cầm mao thủ cuối cùng như thế nào đây. Không nghĩ tới thế nhưng là kết cục như vậy, thiếu chút nữa nằng to lên, nhưng nghĩ tới phải giữ vững công chúa đáng vẻ, trừng mắt nhìn hạ thật to mắt đẹp, liền nổi giận dưng dưng phát tay áo mà đi.

Nhưng thật ra ở trong góc thượng quan Uyển nhi đối ngự mèo triển chiều có chút thích, đáng tiếc triển chiều cũng đã chết, điều này làm cho nàng hào không thương tâm, nhìn hướng tới nàng đi tới võ thanh, tức giận nhìn chăm chăm võ thanh.

Trong hành lang nghị luận âm i, có người đối kết cục như vậy rất là bất mãn, thậm chí có nhân chủi âm lên, vì chính mình thần tượng trong lòng mình bất bình, nhưng võ thanh chỉ có thể lộ ra cái kia Mona Lysa mỉm cười.

Bỗng nhiên, một trận thét to thanh theo ngoài cửa truyền đến.

"Tránh ra! Nơi này chính là có một kêu võ thanh?"

Nguyên lai là vạn năm huyện bộ khoái mang theo vài cái nha dịch đoạt tiến vào.

Võ thanh dừng bước lại, tách ra đám người, chấp tay nói: "Tại hạ đó là võ thanh, không biết đại nhân chuyện gì?"

Bộ khoái không nói lời gì, hét lớn một tiếng, "Mang đi!"

Nha dịch lập tức nhấc lên võ thanh, trực tiếp đi ra ngoài cửa, trong hành lang người của này mới phản ứng được, cũng không biết làm sao bây giờ, dù sao bọn họ chính là nghe thư đây.

Thượng quan Uyển nhi vốn tức giận khuôn mặt nhỏ nhắn, xuất hiện một chút lo lắng, nàng biết Thái Bình công chúa đã ở bên trong quán nghe thư, tú mắt suy tâm, nhưng không có Thái Bình công chúa nhất hòa nhân thân ảnh của. Phía sau võ đại nương nghe được lão Lý đầu báo tin, cũng xuống lầu đến đây, vừa hỏi mới biết được võ thanh lại bị vạn năm huyện bắt đi, không biết chuyện gì. Theo đạo lý nói nên giao nộp thuế cũng chúc rồi, nàng thật sự không biết võ thanh rốt cuộc phạm vào tội gì.

Lão Lý đầu an ủi: "Phu nhân, chúng ta trước đóng cửa không tiếp tục kinh doanh a, lão già ta đi trước vạn năm huyện hỏi thăm một chút, rốt cuộc phạm vào chuyện gì?"

Võ đại nương cũng chỉ có thể làm như vậy, vì thế làm cho từ Tiểu Anh hòa Vương Tu chỉ huy bọn tiểu nhị từ chối tiếp khách đóng cửa, lão Lý đầu đi vạn năm huyện hỏi thăm tin tức.

Về phần thượng quan Uyển nhi, nàng một cái giáo phường tư vân thiêu, cũng không có gì quyền thế, chỉ có thể Hối giáo phường tư tìm mẫu thân thương nghị.

Võ thanh không biết mình sở phạm chuyện gì, trực tiếp bị nhốt ở huyện nha đại lao, cũng không có người thăm vấn, giống nhau không có người xía vào. Hắn hỏi những lính kia đình, những lính kia đình cũng căn bản không thèm nhìn hắn, hắn hô to vài tiếng, liền không còn khí lực rồi, trong lòng không khỏi mong thượng bóng ma, đây rốt cuộc là ai ngờ hại chính mình đầu này?

Lão Lý đầu tìm hiểu đã trở lại, hướng võ đại nương bẩm báo nói: "Phu nhân, kia huyện úy nói, công tử phạm vào tam con mắt đầu tội lớn a."

"Mất đầu tội lớn?" Võ đại nương thiếu chút nữa ngất đi, hỏi vội: "Người khả hỏi ra sao lỗi?"

Lão Lý đầu nói: "Kia huyện úy nói, có người tố cáo công tử tư khai văn học quán đã là trọng tội, tự chúng mê hoặc dân chúng là trọng tội, trốn thuế lậu thuế cũng là trọng tội, những thứ này đều là mất đầu đắc tội a."

Võ đại nương chợt thấy trước mắt tối sầm, như vậy ngất đi qua. Lão Lý đầu mau đề cho bọn thị nữ đỡ lấy, cũng làm cho từ Tiểu Anh tại võ đại nương người của trung thượng dùng sức ấn.

Cũng không lâu lắm, võ đại nương tỉnh lại, khóc lớn tiếng khóc không ra tiếng: "Chúng ta vốn là người có trách nhiệm gia, vì sanh kế không làm không được buồn bán mua bán, nói từng muốn như thế nào liền phạm vào từ tội đầu. Thanh Nhi nha, con của ta a, này khả như thế nào cho phải a."

Mọi người đều là hai mắt rung rung, những thị nữ kia nhóm tụy rằng đến thanh tâm quán thời gian tương đối ngắn, nhưng các nàng chưa bao giờ đã bị đánh chửi, phu nhân đãi các nàng cũng là phi thường tốt, nay thấy đây hết thảy, không khỏi bị theo tâm đến.

Tự Vũ Hậu vinh đăng hoàng hậu ngại vàng sau, rõ ràng dị kỷ, chính cái rắm không còn có nhân cùng Vũ Hậu đối nghịch về sau, Vũ Hậu quyền lực có thể nói như mặt trời ban trưa, mẹ hắn thân Dương thị, được phong làm vinh nước phu nhân, tỷ tỷ võ thuận phong làm Hàn Quốc phu nhân, Hàn Quốc phu nhân tiến cung cùng cao tông sinh ra tư tình, sau lại võ thuận nữ nhi hạ lan mãn nguyệt cũng bị cao tông nhìn trúng phong làm nước Ngụy phu nhân, đáng tiếc ngày vui ngắn chẳng tày gang, võ thuận hoá hạ lan mãn nguyệt trước sau chết đi, về phần nguyên nhân cái chết chúng thuyết phân vân. Nhưng võ thuận con hạ lan mãn chỉ đối thành họ Võ, kế thừa Vũ Hậu phụ thân tước vị chu quốc công, hoàng văn quán học sĩ, cũng lan đài rất sử lệnh, tá tán kỳ thường thị.

Vinh nước phu nhân Dương thị phủ trách tại Bình Khang phường, nay vinh nước phu nhân quý vi hoàng thân quốc thích, thân phận vô cùng tôn vinh, Trương An các quý phụ muốn gặp một mặt đều khó khăn, huống chi Dương thị đã tám mươi sáu tuổi cao tuổi, cũng lười đi lại rồi, mỗi ngày nghe một chút khúc, ** hạ võ mãn chỉ, hoặc là ngoại tôn nữ thái bình đến đây cùng uy uy kia mấy cái cá chép.

Một ngày này, vừa trấn an hạ không biết nguyên nhân gì nổi giận bùng bùng mà đến thái bình, cảm thấy hơi mệt chút. Không nghĩ có thị nữ bẩm báo nói, có nhất phụ nhân tự xưng là người nhà phải tới thăm nàng.

Dương thị tư tiền tướng hậu, mình còn có những nhà khác người sao? Chẳng lẽ là đường huynh con nối dòng? Vì thế liền quyết định gặp được vừa thấy.

Rất nhanh, Dương thị nhìn đến một vị phụ nhân vội vã đi tới, Dương thị cảm thấy có chút quen mặt, khả đến tột cùng ở đâu gặp qua, làm thế nào cũng không nhớ nổi.

Phụ nhân nhìn đến thương lão Dương thị, quỳ rạp xuống đất, khóc không thành tiếng, kêu khóc nói: "Mẹ ruột của ta, ngài hoàn nhận được Lan nhi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Võ Thị Gia Tộc

"Lan nhi?"

Vinh nước phụ nhân nay tuổi già sức yếu, ánh mắt không dễ xài, cô gắng mở to hai mắt, gần trước nhìn kỹ trước mắt phụ nhân, cảm giác có chút quen mặt, rồi sau đó vờn kia dường như cây già cành khô vậy thủ, lộ ra phụ nhân sau đầu trên cổ tóc, một viên đỏ sẫm huyết chí rõ ràng ở trước mắt, nàng cả người run lên, lên tiếng khóc, vuốt phụ nhân, khóc nói: "Người cái này chết tiết nữ tử, người cần phải đem vi nương cấp tương chết rồi, hơn mười năm trước, vốn không có thu được tin tức của người, còn tưởng rằng người sớm đổi đã bị chết ở tại Quan Trung, của ta ngốc nữ nhi a, người như thế nào ác tâm như vậy a, nhiều năm như vậy cũng không tới tìm nương a..."

Này phụ nhân đúng là võ đại nương, nữ danh gọi là, tên là Lan nhi, vì Dương thị sinh ra tiểu nữ nhi, hơn mười năm trước Quan Trung nạn đói, thất lạc. Võ lan hai mắt đầm lệ, chặt chẽ ôm vinh nước phụ nhân, lên tiếng khóc lớn, phảng phất muốn đem những này năm tất cả ủy khuất đều khóc lên.

Vì thế, hai mẹ con khóc sau một lúc lâu. Vinh nước phụ nhân nhìn con gái của mình vẫn như cũ trên đời, hỏi: "Nữ nhi lần này tìm đến vi nương, đừng nói là là gặp chuyện không may đâu này?"

Võ lan lau khô nước mắt, nói: "Mẫu thân, ta có nhất, gọi là, tên là võ thanh, vốn hai mẹ con chúng ta tại văn thủy sinh sống, sau lại văn thủy phát sinh dân loạn... Tự Anh quốc công sau khi, nhà hân trưởng tôn không tha cho chúng ta, con ta cũng coi như thông minh, liền mở đang lúc cửa hàng kiếm ăn, chưa từng nghĩ kia vạn năm huyện bắt Thanh Nhi, nói rõ nhi phạm vào trọng tội, cũng bị mất đầu a. Nương a, ta liền này một đứa con trai, ta là không có biện pháp, mới tìm ngài đây, ta biết tỷ tỷ đất là hoàng hậu, ta chỉ hy vọng nương có thể ở trước mặt hoàng thượng van cầu tình trăm vạn đừng giết Thanh Nhi a, nếu Thanh Nhi có một không hay xảy ra, nữ nhi cũng không muốn sống chẳng."

Nghe xong võ lan lời mà nói..., vinh nước phụ nhân là một thanh nước mũi một phen lệ, có thể nói lão lệ tung hoành, rất gọi người bi thương. Nàng biết mấy năm nay nữ nhi trôi qua là ngày mấy, nhà mình dầu gì, cũng sẽ không làm này hạ đẳng nghề nghiệp đây. Vì thế đã nói nói: "Người thả chờ một lát, ta đổi thân quần áo, sau đó người theo ta đi trong cung tìm tỷ tỷ người đi."

Phía sau Thái Bình công chúa đi ra, vừa rồi nàng nhưng là nghe được nhất thanh nhị sở, nhìn này mẫu hậu muội muội, mặc dù một thân bố y, nhưng tám phi thường sạch sẽ. Nàng hiểu lắm lễ phép hạ thấp người nói: "Thái bình gặp qua di nương."

Võ lan cũng không dám nhận quà tặng, vội hoàn lễ nói: "Công chúa trăm vạn là tốt hơn nếu này, chiết giết dân phụ rồi."

Vinh nước phụ nhân nhìn nhìn thái bình, trong lòng bỗng nhiên có lập kế hoạch, liền lôi kéo Thái Bình công chúa tay nhỏ bé nói: "Thái bình là đứa bé hiểu chuyện, thái bình, như vậy đi, người đi nói cho người biết mẫu thân, thì nói ta bị bệnh, để cho nàng đến quý phủ nhìn ta một chút. Ta thân thể này cốt là càng ngày càng tệ rồi."

Thái bình cười nói: "Đã biết, bà ngoại."

Võ lan thực muốn ngăn cản, dù sao làm cho hoàng hậu đến trong phủ, kia là phi thường thất lễ chuyện tình, nhưng là hiểu được, có đôi khi ở trong cung cũng khó mà nói, vì thế cũng không có ngăn cản.

Bình Khang phương ly Đại Minh cung không xa, qua lại cũng liền một canh giờ, Vũ Hậu nghe xong Thái Bình công chúa bẩm báo về sau, làm cho các cung nữ hầu hạ cao tổng hoàng đế nằm xuống nghỉ ngơi về sau, liền lập tức quần áo nhẹ giản đi, đi tới vinh nước phụ nhân phủ Vũ phủ.

Đứng bên trong đường nhìn thấy võ lan về sau, Vũ Hậu khóc không thành tiếng, năm đó nàng tiến cung thời điểm, này muội muội mới năm sáu tuổi, sau lại nàng thành là hoàng hậu về sau, cũng chưa kịp chăm sóc, quan nội nạn đói, liền mất đi tin tức. Không nghĩ khi cách hơn mười năm, thế nhưng ở phía sau gặp lại. Vũ Hậu là một cái phi thường có chủ gặp hòa trí tuệ nữ nhân, nàng biết muội muội lúc này thấy chính mình, nhất định là gặp việc khó rồi.

Vì thế liền hỏi: "Ta biết muội muội nay cùng tỷ tỷ hòa nương gặp lại, nhất định là gặp khó xử, người nói đi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thiên hạ này còn

không có tỷ tỷ không làm được chuyện."

Vĩnh nước phu nhân bị gai lớn kích, lúc này tinh thần có chút không phấn chấn, hơn nữa lại một lần nữa nương ba cái ôm khóc sau một lúc lâu, liền bị thị nữ đỡ xuống đi nghỉ ngơi rồi.

Võ lan đành phải lại tỏ nói một lần, một bên Thái Bình công chúa thậm chí huy động phần nộ quả đấm, tức giận nói: "Mẫu hậu, kia vạn năm huyện Huyện lệnh nhưng là Vi thị tộc nhân, thật sự là quá ghê tởm."

Vũ Hậu còn lại là trầm tư một lát, như trước xinh đẹp trên mặt của xuất hiện một chút ngưng trọng, bước liên tục nhẹ nhàng, cung trang chống đỡ thác xuất nằng xinh đẹp đáng người, Vũ Hậu trong lòng tựa hồ hạ quyết tâm, đã nói nói: "Ăn đại Đường luật, võ thanh hẳn quả thật du quy du chế, nhưng trong khoảng thời gian này, thái bình luôn luôn tại thanh tâm quán nghe thư, trở lại trong cung liền cho ta cùng nằng phụ hoàng giảng, Hoàng Thượng cũng ưa, nay chỉ có làm cho hoàng thượng hạ chỉ đưa thanh tâm quán, chuyên môn thu thập dân gian nhĩ tục vật. Như thế, võ thanh là được đào thoát can hệ, cũng có thể vì triều đình sở dụng, còn nữa, ta Vũ gia có thể ra như thế thần đồng, thật là ta Vũ gia chi phúc, ta làm sao có thể không cứu đâu rồi, ta còn phải hảo hảo bồi dưỡng một phen, trở thành triều đình chi nhân tài trụ cột."

Võ lan cảm tạ một phen, con trai mình rốt cuộc cứu, vì thế liền mừng đến chảy nước mắt, nói: "Hết thảy liền do tỷ tỷ an bài."

Vũ Hậu nhớ tới tỷ tỷ của mình võ thuận hoà ngoại sinh nữ hạ lan mẫn nguyệt, hoàn có được hôm nay kế thừa chu quốc công đổi thành họ Võ hạ lan mẫn chi, không khỏi có chút thương cảm, bỗng nhiên như là nhớ ra cái gì đó, liền hỏi: "Muội muội, võ thanh có phải là kia lý tích đệ tử thân truyền? Từng tại văn thủy nổi danh thần đồng?"

Võ lan liền vội vàng gật đầu đồng ý, Vũ Hậu không có kỳ chút nào hình tượng cười to nói: "Vốn cho là như thế thần đồng lại trở thành lý tích đồ đệ, vốn định chiêu nạp ta bắc môn học sĩ trung dạy, không nghĩ đúng là ta Vũ gia bình sĩ, hảo, hảo, tốt!"

Vũ Hậu nói liên tục ba cái hảo tự, kích động vui sướng loại tình cảm dật vu ngôn biểu, võ lan hòa Thái Bình công chúa không biết Vũ Hậu rốt cuộc như thế nào đâu. Nhưng võ thanh được cứu rồi làm cho võ đại nương không hướng nhiều chỗ tướng.

"Thái bình, người thả đi thăm hạ người bà ngoại, ta với người di nương hoàn có lời." Vũ Tắc Thiên dùng không cần suy nghĩ miệng nói.

Thái Bình công chúa không sợ cao tông Lý Tri, chỉ sợ nằng này nương, vì thế hạ thấp người trở ra.

Đợi cho Thái Bình công chúa đi rồi, võ sau đó xoay người, cẩn thận đánh giá chính hắc một muội muội, nằng đối muội muội ấn tượng hoàn chỉ dừng lại ở năm ấy phụ thân sau khi, nằng tiến cung là lúc bộ dạng, theo võ lan trên mặt của, Vũ Hậu vẫn tìm được năm đó mới trước đây bóng dáng, chính là võ đại nương lần da có chút thô ráp, thái dương có chút ti bạch phát, trong lòng tối sầm lại, nhưng như trước cười nói: "Muội muội, mấy năm nay chịu khổ. Sau này ta sẽ bồi thường của người, cho người hưởng thụ vinh hoa phú quý!"

Võ lan cười khổ nói: "Đa tạ tỷ tỷ, ta hiện tại cảm thấy, chỉ cần cùng Thanh Nhi cùng nhau cuộc sống, chẳng sợ ăn糠 nuốt đờ ăn cũng là rất hạnh phúc đấy. Ta cũng không xa cầu cái gì vinh hoa phú quý, chỉ hy vọng Thanh Nhi có thể bình an vô sự trưởng thành."

Vũ Hậu tự nhiên hiểu được võ lan lòng của tư, nếu nằng muốn vinh hoa phú quý, ít năm như vậy sớm ta chịu cô này rồi, bất quá đối với võ thanh thân thể cảm thấy kỳ quái, liền hỏi: "Muội muội, người nói thật, võ thanh có phải là người hay không đứa nhỏ, hẳn như thế nào họ võ không họ Quách đâu này?"

Võ lan không biết nói hay là không, không nói, nói không chừng tỷ tỷ liền sẽ không cứu võ thanh, có thể nói nói, đây cũng từ đâu nói lên. Trầm tư một lát, tại Vũ Hậu ép ánh mắt của người ở bên trong, võ lan vẫn là thỏa hiệp.

Nghe xong võ lan nói một đoạn như vậy thê thảm trải qua về sau, Vũ Hậu lộ ra bi thương, đều tự trách mình năm đó tiến cung về sau, không có thể đòi được Thái tông hoàng đế niềm vui, bằng không cũng sẽ không có kết cục như vậy, muội muội thụ khổ, so tưởng tượng đều phải nhiều. Võ rồi nói ra: "Nếu không biết phụ thân là ai, vậy chính là ta Vũ gia con nối dòng! Muội muội, ta nghĩ đem thái bình gả cấp võ thanh, người có bằng lòng hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Cùng Võ Mẫn Chi Đối

Ngày thứ hai tuyên chính điện lâm triều.

Bách quan đủ hô vạn tuế sau, cao tông hoàng đế khó được đứng lên, nói: "Trẫm trước đó vài ngày, vì phục tư phóng, đối dân gian chi cuộc sống có chút cảm thấy hứng thú, đặc biệt cái gì kia, nga, cái kia kêu thanh tâm quán thuyết thư đấy, trẫm là cảm thấy thú vị. Vì thế trẫm liền muốn, cùng dân cùng

nhạc, như thế nào cùng dân cùng nhạc? Dân gian nhả tục vật, đừng nói là thì không thể vì triều đình sở dụng, vì trăm sở hĩ? Phụ hoàng từng nói qua, dân có thể chở thuyền, cũng có thể lật thuyền. Thân là đại Đường bách quan các người, liền không hiểu được điểm này sao?"

Chỉ nghe bách quan la lên: "Bọn thần sợ hãi!"

"Các người có thể phải nói, vật thể tục, nan đăng nơi thanh nhã, khả trăm nghĩ đến, đáng đấy. Tốt lắm, môn hạ tiết kiệm đưa thanh tâm quán, chuyên môn sưu tập dân gian nhả tục vật, ta đại Đường phải làm đến chân chính cùng dân cùng nhạc. Lại làm vô thanh vì Quán trưởng, khả thu thụ sinh đồ, giống như là hoàng văn quán, nước từ học, Thái Học sinh đồ. Bách quan có gì dị nghị không?"

Bách quan vừa nghe, này Hoàng Thượng người đều đã quyết định ban bố, chúng ta có dị nghị có gì hữu dụng đâu? Còn nữa nhiều thanh tâm quán, không phải hơn mười mấy bát cơm đúng không? Về phần vô thanh người này là ai vậy, bọn họ cũng mặc kệ.

Đương nhiên thánh chỉ cần tình Trung Thư hòa môn hạ tình ký phát đáp án mới có thể tính chính thức có hiệu lực, bất quá vô thanh toán là thoát khỏi trọng trách.

Bách quan bên trong vạn năm huyện Huyện lệnh vì khách đồng cũng là cảm điếu ngâm bỏ hồn mà im, hần có khổ nói không nên lời. Hần mặc dù là theo ngũ phẩm Huyện lệnh, nhưng so với một số người mà nói, hần thật là trúng chọi đá a. Giờ phút này hần là ước gì chạy nhanh bãi triều, sau khi trở về, lập tức lập tức đem vô thanh đem thả rồi.

Tạm không nói đến lâm triều sau sự.

Vạn năm huyện huyện nha đại lao.

Vô thanh bị ném vào trong đại lao qua một buổi tối, thế nhưng như kỳ tích không phát sinh bất cứ chuyện gì, vô thanh luôn luôn tại cân nhắc, chính mình bây giờ không có cùng người trở mặt a, sở oán hận mấy người, đều cùng thân phận mình địa vị kém cách xa, cũng không tiết vu cùng ta này một kẻ thí dân khổ xử a.

"Hừ hừ, sao lại thế này? Ai bảo hần ở thư thái như vậy hay sao?" Một cái hung tợn thanh âm truyền vào vô thanh lỗ tai.

Vô thanh tiểu tâm can kinh hoàng không thôi, thanh âm này hần thật sự là quá quen thuộc.

Vô mẫn chi!

Vô thanh tâm trung mừng to, cháu trai này, ta với người bao lớn thù a, người lại muốn đem ta cho tới chỗ này?

Vô mẫn một trong mặt cười gian nhìn vô thanh, vốn phi thường tuấn lãng trên mặt của, làm cho người ta cảm nhận được tà ác, đây là một mười phần gian trá hạng người, chẳng qua khoác trương hảo hời hợt mà thôi. Vô mẫn tay trung chiết phiến bá mớ ra, cũng không biết đây đã là mùa đông rồi, cười lạnh nói: "Tiểu tử ai, không nghĩ tới sao? Dưới bậc chi tử, hừ hừ, ngày đó chưa từng giết chết người, không nghĩ tới người còn có thể sống lâu vài ngày! Người ngàn không nên vạn không nên mở cái gì lao cái gì thanh tâm quán, người cũng đã biết người phạm vào bao nhiêu con tội lớn? Ân? Lúc này đây ta xem ai có thể cứu người? Tự cứu? Đúng không? Lão tử ta không cho người ra đề mục cơ hội! Nhìn người như thế nào đây? Lão tử ta đường đường hoàng văn quán học sĩ, người hoàn thi ta, ta nhờ vào! Người cũng xứng? Còn nói thư? Ta nhờ vào! Người đó là mê hoặc dân chúng, người biết không? Dù sao người phạm thể nào một cái đều là tử tội, không sao, người bất quá là một cái con kiến mà thôi. Người, chờ chết a, người. Ha ha, ha ha, ha..."

Vô thanh không nghĩ tới này vô mẫn chi lại còn là nhất người nói nhiều, nhưng trong lòng thực tại chán kinh rồi xuống, ngẫm nghĩ lại, chính mình thật đúng là du chế rồi, bất quá đã làm, phải thừa nhận, hưởng chi chính mình gần chính là du chế, phạm không đến mất đầu a. Nhưng trong lòng thất thượng bát hạ, này vô mẫn chi đáng giận!

"Tại thánh trong mắt người, ta người đều là con kiến, người đắc sát cái gì?" Vô thanh cười nói, không chút nào bởi vì vô mẫn chi mà phẫn nộ.

Vô mẫn to lớn giận, chỉ vào vô thanh nói: "Ở trong mắt ta, người chính là con kiến!"

Vô thanh cười nói: "Người lại không nghe thấy 'Thiên đạo bất nhân, dĩ vạn vật vi sở cầu. Thánh nhân bất nhân, lấy dân chúng vi sở cầu' sao?"

"Ta không phải dân chúng!" Vô mẫn to lớn giận.

Vô thanh cười ha ha nói: "Người nếu không phải, chẳng lẽ người là thánh nhân?"

Vô mẫn một trong lãng, hần cũng không dám nói mình là thánh nhân, nay cũng chỉ có Hoàng Thượng mới dám xưng mình là thánh nhân. "Mặc kệ như thế nào, người chính là con kiến!"

"Vậy người giết chết ta à!" Vô Thanh Đại Học giận, tên ngu ngốc này mặt hàng, thật không ngờ ngoan cố!

Vô mẫn to lớn giận, nhớ hần đường đường chu quốc công, hoàng văn quán học sĩ, lan đài rất sử lệnh, tả tán kỳ thường thị, thế nhưng đã bị một cái tiểu thí hài năm lần bảy lượt nhục nhã, có thể nhẫn nại không có thể nhẫn nhục!

"Người tới, cấp lão tử đại hình hầu hạ, ta muốn quất này xảo trá ngoan cố chi dân! Để giải mối hận trong lòng của ta!"

Vô thanh vừa thấy người này đến thật, trong lòng không khỏi chột lạnh, này đau khổ chỉ sợ mình là ăn không vô đến, hần cũng không có con người rắn

rời tiềm chất, vì thế đã nói: "Người khoan đã thủ, thẹn quá thành giận liền muốn cấp gia gia ta động hình phạt riêng đâu này? Nếu bị Ngự Sử biết được, người có thể đảm nhận tội lỗi?"

Võ mẫn chỉ hai mắt híp lại, cười lạnh nói: "Sợ đâu này? Ha ha ha, hảo, bốn quốc công gia cho người thứ cơ hội, theo ta trong quần chui qua, liền tha người!"

Võ thanh nhìn tên xuẩn tài này, cười lạnh nói: "Người cũng liền điểm ấy kỹ xảo, người động không cho ta liếm hạ người trong quần đâu này? Như vậy không phải càng có thể nhục nhã ta sao?"

Võ mẫn một trong lảng, mừng rỡ, nói: "Không nghĩ tới, người lại còn có ý nghĩ như vậy, bốn quốc công gia không cho người liếm đó là của ta lỗi rồi, hảo, ta cho người liếm ta chân!"

Ta đi, võ thanh tâm trung mắng to, này võ mẫn chi rất xấu rồi, cư nhiên có thể nhanh như vậy liền làm ra cái thẳng cấp bản đấy. Nhưng mình tại sao khả năng đi liếm hân chân thú đầu. Võ công a, nếu luyện thành trước 6 thức, sợ gì này võ mẫn hân. Nay cũng không biết võ đại nương như thế nào đấy.

Ngay tại ngục tốt tại võ mẫn chi dưới dâm uy mở ra cửa lao thời điểm, Huyện lệnh vì khánh đông hòa thiêu hỏa liệu vọt vào nhà tù, một bên hô lớn: "Các người vô dụng hình a? Các người vô dụng hình a?"

Cai tù vội vàng chấp tay, cẩn thận nói: "Đại nhân, cho ai dụng hình a?"

Vì khánh đông đập một cước, giận không chỗ phát tiết, nói: "Võ thanh a, ngu xuẩn!"

Kia cai tù đầu đầy mồ hôi, bắt chấp đau đớn, hóp lưng lại như mèo, nói: "Chu quốc công đi vào."

"Cái gì? Mẹ của ta a, lần này nhưng làm ta hại thâm rồi!" Vì khánh đông hơi khóc nước nở vọt vào trọng phạm nhà tù.

"Khoan động thủ đã!"

"Ba!" Một cái roi da quất vào võ thanh trên người của.

"A!" Võ thanh kêu thảm một tiếng, thiếu chút nữa ngất đi, võ thanh cảm thấy hỏa lạt lạt đau, sâu tận xương tủy.

"Võ mẫn chi, người đây là quan báo tư thù, người muốn có bản lĩnh, cấp gia gia ta đến thống khoái!" Võ thanh nổi giận.

Võ mẫn chi nghe nói như thế, cười to nói: "Người liếm còn chưa phải liếm?" Vừa muốn tiếp tục quật, lại bị nhân kéo lại, xoay người nhìn lại, cũng là tức giận vì khánh đông.

"Vi huyện lệnh, người làm cái gì vậy?"

Vì khánh đông cả giận nói: "Chu quốc công, tại ta huyện nha trong đại lao vận dụng hình phạt riêng, nhưng là phải tao Ngự Sử buộc tội đấy. Hơn nữa, nay hoàng thượng hạ chỉ, môn hạ tiết kiệm đưa thanh tâm quán, võ thanh nhậm Quán trưởng, nay cũng không hay thu trắng, chu quốc công tự giải quyết cho tốt a."

Võ mẫn một trong lảng, hân trước kia thâm thụ Vũ Hậu yêu thích, nhưng từ mẫu thân và muội muội sau khi, lại đã xảy ra biến hóa vi diệu, nếu không bà ngoại Dương thị ** yêu chính mình, hân thật không biết có thể có bao nhiêu uy phong. Bất quá Hoàng Thượng đối với hân vài phần kính trọng. Cho dù đánh võ thanh thì thế nào, đáng tiếc đây là đang huyện nha, tuy rằng không sợ Ngự Sử buộc tội, nhưng đó cũng là nhất kiện phiền toái sự tình. Còn nữa vì khánh đông hoàn thế tử hoàn là vợ mình tỷ tỷ, này chút mặt mũi hay là muốn cho.

Võ thanh còn lại là cười to nói: "Xem ra ông trời đều dài hơn ánh mắt a, gia gia hôm nay bắt từ, tất có hạnh phúc cuối đời a."

Võ mẫn chi hận không thể lại trừu vài cái roi, nhưng thanh tâm quán giống như là hoàng văn quán, Thái Học hòa nước tử học, điều này làm cho hân như thế nào quát xuống. Vì thế, võ mẫn chi phần uất ném ra roi da, giận dữ mà đi.

Vì khánh đông cũng không để ý tới võ mẫn chi, lúc này đây hân bị võ mẫn chi cấp gài bẫy, hân thật sự không có gì hảo sắc mặt, tự tay cời xuống võ thanh trên người xiềng xích, rồi sau đó việc cười lạnh nói: "Quán chủ kiếm vất vả rồi, khánh đông bồi tội rồi, kính xin quán chủ hành diện, từ khánh đông làm chủ vì quán chủ áp an ủi."

Võ thanh thực cổ quái nhìn này vạn năm huyện Huyện lệnh, trong lòng còn tại đối 'Quán chủ' sự xưng hô này có chút không thích ứng, hơn nữa chính mình kia thanh tâm quán làm sao lại quy môn hạ tỉnh quán đâu này? Cửa kia hạ tỉnh không phải kêu đông đài ấy ư, chẳng lẽ lại đổi lại đi đâu.

Chẳng qua hiện nay quý dị như vậy hiểu nan, võ thanh chịu nhịn phía sau lưng cái kia nói nóng hừng hực vết thương, chấp tay nói: "Huyện lệnh khách khí, nếu như ta hiện tại có thể đi, ta đây tự đi trước rồi, ngày khác đang bồi Huyện lệnh uống sáng khoái mấy chén."

Vì khánh đông trong lòng cái kia khổ a, làm quan nhiều năm, chưa từng nghĩ đưa tại hiểu rõ một đứa bé trong tay, ai có thể dự đoán được Hoàng Thượng thế nhưng sau đó chỉ cấp thanh tâm quán chính danh! Võ thanh mặc dù chỉ là một đứa bé, nhưng thần đồng tên tại thành Trường An trên phố đó là như sấm bên tai a, cũng có nhân đem hân so sánh sao Văn Khúc hạ phạm.

Tuy rằng "Từ không nói loạn lực quái thần", nhưng theo đạo giáo tại Lý Đường hưng thịnh, Chư Thiên tinh tú thần tiên đã ở dân gian quảng vì truyền bá.

Nay võ thanh lại bị Thánh Thượng nhìn trúng, ngày sau thăng chức rất nhanh sắp tới, huống chi kia thanh tâm quán quán chủ cũng ít nhất là theo quan ngũ phẩm a, tuy rằng thanh tâm quán tạm thời là một cái danh hiệu, khả tương lai không lâu, sẽ trở thành bộ đáng gì nữa, hấn là không dám tưởng tượng đấy. Đắc tội một người như vậy, tiền đồ của mình quả nhiên là âm đạm vô quang rồi.

Vì khánh đông lại cười lạnh nói: "Quán chủ khả tùy thời rời đi."

"Như thế, liền sau này còn gặp lại!"

Võ Thanh khả không để ý tới vì khánh đông ý tưởng, mang theo giọng trẻ con non nớt cười to, rồi sau đó sai bước đi ra đại lao, phía sau để lại một trận ác hàn vì khánh đông.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Mới Gặp Võ Hậu

Võ Thanh kính từ trở lại Thanh Tâm Quán, nhìn đến trước Thanh Tâm Quán tụ tập rất nhiều người, Võ Thanh lấy tay dụi dụi con mắt, tập trung nhìn vào, nguyên lai đám người kia tại sách tẩm biện.

"Các người đây là muốn làm cái gì!" Võ Thanh Đại Học giận, đây chính là hấn tư nhân địa bàn a, nói như thế nào sách liền sách, lại nhìn đám người này cũng không phải quan sai.

Một người cầm đầu là cái trung niên nhân, xoay người nhìn đến võ thanh, lập tức chấp tay nói: "Xin hỏi ngài chính là Quán trưởng a, hạ quan là phụng chỉ đến phá bỏ và rời đi nơi khác thanh tâm quán đến quang trạch phùng đấy, mong rằng đại người biết được, đây là thánh chỉ."

Võ thanh cảm thấy đầu óc có điểm đường ngăn, máy móc thức tiếp nhận thánh chỉ, triển khai vừa thấy là về thanh tâm quán phá bỏ và rời đi nơi khác đến quang trạch phùng thánh chỉ, xem như hiểu sao lại thế này. Theo đạo lý mà nói giống võ thanh nhìn như vậy thánh chỉ là rất hành vi thất lễ. Hảo ở nơi này công bộ quan viên biết võ thanh là Hoàng Thượng vừa mới phong thanh tâm quán Quán trưởng, xem như hoàng thượng yêu thần, sở thế cho nên võ thanh loại này sai lầm nhỏ nhỏ, cũng liền không nhìn thẳng rồi. Huống chi hấn chỉ là một dẫn ra ngoài tiểu lại.

Võ thanh hai tay phùng thượng thánh chỉ, nói: "Một khi đã như vậy, vậy sách a."

Phía sau lão Lý đầu hòa Vương Tu đi ra, nhìn đến võ thanh bình yên vô sự, cũng rất cao hưng, lão Lý đầu nói: "Phu nhân bảo ta hòa Vương tiểu tử nhận công tử trở về Bình Khang phùng, nằng ở nơi nào chờ công tử đâu."

Võ thanh sùng sốt, liền hỏi: "Mẫu thân tại Bình Khang phùng làm cái gì?"

Lão Lý đầu cười nói: "Nay công tử thân phận không giống ngày xưa rồi, công tử đã đến Bình Khang phùng liền biết được, hoàn mời lên xe a."

Chỉ thấy một cái tiểu nhị dắt trâu đi xe đi đến trước mặt, võ thanh không khỏi hỏi: "Trà phùng những người đó đâu này?"

Lão Lý đầu nói: "Đều đã tại Bình Khang phùng, phu nhân nói rồi, chờ người sau khi trở về đi thêm an bài."

Võ thanh tâm trung rất không thích, loại này khắp nơi đoán không cảm giác làm cho hấn có một loại áp lực cảm giác, võ đại nương thế nhưng giấu điểm chính mình sự tình gì. Võ thanh không nói một lời lên xe trâu, lão Lý đầu thấy thế, cũng không dám nói gì, võ thanh tính tình, hấn xem như nắm đúng. Nhìn như một cái tiểu oa nhi, nhưng rất có chủ kiến, tâm trí chi thành thực viễn du thường nhân. Tại đây tiểu oa nhi trước mặt, hấn cảm thấy một loại sống uống cảm giác.

Bình Khang phùng, là thành Trường An phần hoa nhất lớn nhất phùng một trong, nếu muốn xếp hạng danh, cũng tuyệt đối là xếp hạng Top 5 phùng.

Vĩnh nước phu nhân Dương thị sẽ ngụ ở Bình Khang phùng góc đông bắc Vũ phủ, về phần phủ trạch tên vì sao không phải Dương phủ mà là Vũ phủ, nguyên nhân lớn nhất hay là bởi vì Vũ Hậu, hết thấy vĩnh hoa phú quý đều là Vũ Hậu cho, Dương thị rất rõ ràng, phủ trạch gọi là gì, nằng không quan tâm, huống chi nằng đối vong phu vô sỉ ược thực có cảm tình.

Bình Khang phùng là đại phùng, Vũ phủ diện tích cũng rất lớn. Võ thanh ngồi xe trâu dừng ở Vũ phủ trước cửa chính. Nghênh đón của hấn có mẫu thân võ đại nương, còn có một vị tóc trắng xóa cho rằng duyên dáng sang trọng lão thái bà, cùng với một mảng lớn nha hoàn lấy nhân.

Võ thanh sau khi xuống xe liền ngăn cả người, đây là có chuyện gì? Lại muốn đi cửa chính, đây là ý gì?

Võ thanh sửa sang lại suy nghĩ, đang lúc mọi người nhìn soi mói, đi đến võ đại nương trước mặt, bái nói: "Con gặp qua mẫu thân, không biết mẫu thân đây là?"

Phía sau, võ thanh bỗng nhiên phát giác, võ đại nương mặc chính là lăng la tư lự, tóc cũng cắm lên phi yến trâm các loại đồ trang sức. Khí chất lập tức đại biến dạng.

Võ đại nương mỉm cười nói: "Lôi kéo võ thanh thủ nói: "Mau tới bái kiến bà nội."

Võ thanh sững sốt, nhưng nhìn đến lão thái bà lộ ra nụ cười hiền lành, vì thế liền quỳ xuống dập đầu, "Tôn nhi cấp bà nội dập đầu."

"Ai, Tôn nhi mau mau xin đứng lên." Lão thái bà đem võ thanh kéo lên, rồi sau đó nắm võ thanh móng bà vai, nói: "Tôn nhi tuổi nhỏ, lại hiểu cấp bậc lễ nghĩa." Cần thận nhìn võ thanh, cười to nói: "Quả nhiên là ta Vũ gia con cháu, mi thanh mục tú, trưởng thành nhất định là một cái tuần tú lang quân."

Võ thanh một trận ác hàn, đây là đang khoa ta sao? Hắn chứa cười ngậy ngậy nói: "Nhiều Tạ nãi nãi khích lệ."

Lão thái bà gương mặt cười nở hoa, vuốt ve võ thanh tay nhỏ bé, nói: "Tôn nhi là người thông tuệ, ngọc bội kia là bà nội năm đó đồ cưới, sẽ đưa cấp Tôn nhi rồi."

Võ thanh cũng không có ý khiêm tốn, tiếp nhận vừa thấy, ni mã dĩ nhiên là hai điều, nhìn đến võ thanh nghi ngờ biểu tình, lão thái bà nói: "Đây là uyên ương ngọc bội, truyền thuyết là Tây Vực hòa diên chi chạm ngọc mài mà thành, năm đó nhưng là làm *** đồ cưới đến Vũ gia, này uyên ương ngọc bội khả một phân thành hai, người xem"

Chỉ thấy lão thái bà đem ngọc bội nhấn một cái lôi kéo, thế nhưng chia làm hai bên, hơn nữa như trước hết sức tốt xem. Võ thanh theo nghe được hòa diên ngọc mà bắt đầu hai mắt tỏa ánh sáng, hòa diên ngọc a, đời sau nhưng là trân quý đồ vật. Nay nhìn đến ngọc bội kia còn có thể một phân thành hai, thiết kế chi xảo diệu, chạm trổ chi tinh tế cũng làm cho bởi vì chi tán thưởng.

"Tạ ơn nãi nãi rồi." Võ thanh ngọt ngào kêu một tiếng.

"Bà ngoại chính là bắt công, có như vậy tốt ngoạn ý cũng không cho ta." Chỉ thấy Thái Bình công chúa từ trong đám người đi ra, mặt như hoa đào, giả bộ tức giận, bĩu môi, càng làm cho nhân hận không thể ngâm trong miệng hút một phen.

Lão thái bà giữ chặt Thái Bình công chúa tay cù, nói: "Đây chính là tổ truyền vật, lại tin vật đỉnh ước, người muốn nó làm cái gì?"

Thái bình không biết định tình là vật chi, nghe được có lý, liền từ bỏ. Trong mắt nhìn võ thanh ngọc bội trong tay vẫn là hâm mộ ghen tị hận.

Võ thanh tâm trung rung mạnh, lão thái bà này là Thái Bình công chúa bà ngoại, đó không phải là Vũ Tắc Thiên nương sao? Chẳng lẽ mình đúng là Vũ thị tộc nhân, Vũ Hậu cháu? Thái Bình công chúa biểu ca? Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Nhân sinh như thế thay đổi rất nhanh, thật sự là rất kích thích.

"Nương, chúng ta vào đi thôi, tỷ tỷ hoàn đang đợi đầu này?" Võ đại nương nói.

Lão thái bà vỗ xuống võ thanh tay nhỏ bé, nói: "Người xem, Tôn nhi đến đây, ta đồ đã quên, này liền vào phòng, này liền vào phòng."

Vì thế lão thái bà một tay kéo rồi gỗ vậy võ thanh, một tay lại dắt Thái Bình công chúa tay nhỏ bé, liền triều trong phủ đi đến, hơn người theo sát phía sau.

Khi tới sau giữa trưa, Trường An mùa đông này cũng là không có xuống một hồi tuyết, cho nên toàn bộ trong phủ có vẻ có chút tiêu điều, cũng may quét tước sạch sẽ sạch sẽ.

Võ thanh đám người bị lão thái bà dẫn tới một chỗ tên là Mai Hương vườn nhà cửa, nơi này nở rộ lấy mai vàng, xa xa liền nghe thấy được từng sợi mai vàng hương.

Một cái duyên dáng sang trọng phụ nhân chính nhìn đám người kia, đợi đến trước mặt, võ đại nương vội vàng nói: "Thanh Nhi, mau tới bái kiến Hoàng hậu nương nương."

"Hoàng hậu nương nương, muội đây, đây là Vũ Tắc Thiên?" Võ thanh rung động trong lòng không hiểu, đây cũng quá làm cho người ta tự biết xấu hổ đi à nha, cái loại này cao quý cho người cảm giác mình rất dễ tiện, cái loại này dung nhan, đủ để cho người sợ hãi than đây là một tuổi trên năm mươi trung niên phụ nhân sao? Cái loại này lộ ra nữ nhân ý nhị, giống nhau một cái chín mặt đào, bầm một cái liền nước toàn là nước. Cái loại này hiền lành trung lộ ra uy nghiêm, làm cho người ta không dám mắt thấy, người chỉ có thể thần phục, cam nguyện làm một tên đầy tớ.

Võ thanh rốt cuộc hiểu rõ, vì sao nhiều như vậy nhân tài trụ cột đều quý của nàng vấy quả lưu dưới, vì sao nhiều như vậy hiền thần lương tướng đều cam nguyện vì nàng sử dụng, vì sao nàng có thể trở thành từ xưa đến nay đệ nhất vị nữ hoàng đế. Đây là một phi thường phi thường có mị lực nữ nhân, mị lực của nàng đủ để chinh phục toàn bộ thế giới.

Võ Thanh Đại Học lễ thăm viếng, nói: "Thảo dân gặp qua Hoàng hậu nương nương, nương nương vạn tuế!"

Nháy mắt, mọi người sững sốt, Vũ Tắc Thiên trong con người tinh quang chợt lóe, nhất thời trầm mặt nói: "Đứng lên đi, cháu sau này khả trăm vạn đường kêu sai rồi, chỉ có Hoàng Thượng mới cân xứng vạn tuế, Bôn cung cũng không dám du chế."

Võ Thanh Đại Học chửi mình, quá vọng động rồi, gấp như vậy biểu quyết lòng có cái rắm dùng, huống chi phía sau Vũ Tắc Thiên trong lòng như cũ là làm một cái phụ tá quân vương hào hoàng hậu đâu!

"Hoàng hậu nương nương, ngày nay thiên hạ dân chúng người nào không biết Hoàng hậu nương nương hiền đức tên, còn nữa nương nương cùng Hoàng Thượng vĩnh kết đồng tâm, nếu đồng tâm, đó không phải là cũng có thể vạn tuế sao?" Võ thanh con vịt chết mạnh miệng.

Vừa nói như vậy, Vũ Hậu trong mắt sáng ngời, không nghĩ tới đã biết cháu quả nhiên không thể tầm thường so sánh, có thể nói ra phen này nguy biến ra, lập tức liền cười nói: "Tốt lắm tốt lắm, Bôn cung biết nhà của ta cháu là một cái thần đồng. Mau mau đứng lên."

Vũ Hậu nhìn này nhà mình cháu càng ngày càng là vui vui mừng, lại nhìn kia mặt mày, đã có cùng phụ thân mấy phần tương tự, không khỏi mừng rỡ nói: "Thanh Nhi quả thật là ta Vũ gia binh sĩ, mẫu thân, người xem hán này mặt mày, hay không cùng phụ thân giống quá?"

Dương thị đang cầm võ thanh khuôn mặt tuần tú, lại nhìn kỹ một phen, không khỏi ôm võ thanh khóc lớn lên. Võ thanh buồn bực đến cực điểm, chính mình tuy rằng thích **, nhưng này vị cũng quá chín a.

Dương thị khóc không thôi, Vũ Hậu giữ chặt võ đại nương tay của nói: "Nay người một nhà đoàn tụ, hán là vui mừng chút mới là, chúng ta khuyên nhủ nương a."

Vì thế hai người đỡ chỉ chốc lát, Dương thị mới đình chỉ khóc, võ thanh bất đắc dĩ, chỉ phải trang nhóc đáng thương, nhìn về mặt nước mũi nước mắt lão thái bà cũng không cảm bụi ngủ mãi thôi, làm người bao nhiêu vinh hoa, cũng đổi không trở về ngày xưa thân tình a.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Không Có Phẩm Trật Chi Quan

U Tuyền viện.

Đây là một chỗ ở Vũ phủ phía đông nhà cửa, nhờ vào đầu rồng cừ, khiến cho chỗ này trong trạch viện có một con suối thủy, vô luận hè nóng bức trời đông giá rét, đều chưa từng khô cạn. Nước suối thanh u, tên cổ U Tuyền.

Võ mẫn một trong kiểm chém đứt miệng giếng thượng rồng rọc kéo nước, hán không nghĩ tới võ thanh dĩ nhiên là hán biểu đệ. Hán nổi giận đùng đùng một kiếm mà ra, triển khai kiếm pháp, trong lúc nhất thời kiếm quang soàn soạt, bóng người thật mạnh.

Võ mẫn kiếm thuật rất là cao cường, từng tại Trường An đương du hiệp nhi thời điểm, bá tại một vị đạo gia chân nhân môn hạ, học được một tay hảo kiếm. Tại Trường An vùng cũng là có chút nổi danh. Thắng đến hán kế thừa Vũ gia con nối dòng. Không tệ, hán chính là kế thừa, của hán nguyên danh là hạ lan mẫn chi! Hán có Tiên Ti huyết thống, của hán trong khung chảy xuôi Tiên Ti quý tộc máu. Nhưng là hán lại cấp cho thứ tộc Vũ thị chỗ trống tự!

Lúc này, một cái xinh đẹp thiếu phụ cười duyên nói: "Là ai chọc ta gia lang quân như thế tức giận đâu này?"

Võ mẫn chi thu kiếm mà đứng, leng keng một tiếng, chuỗi này bảo kiếm đã ném vào xa xa. Võ mẫn chi ngoan cười nói: "Ta con tức chính vương, chính nhu tả lữ!"

Thiếu phụ quyền rũ cười, liền biết này sắc phối lại muốn làm chuyện xấu rồi, nhưng nàng vốn cũng là phong lưu nhân vật, không cự tuyệt hoàn toàn. Võ mẫn chi ôm, rồi sau đó tại thiếu phụ trên mặt lung tung cắn chỉ chốc lát, một phen liêu khôi thiếu phụ làn váy, chỉ thấy một mảnh bóng loáng, ** đại tiết. Võ mẫn chi cuồng cười một tiếng, ba một cái tát đánh vào kia trắng bóng nộn trên thịt, thiếu phụ ** một tiếng, một cái đầu bàn tay rõ ràng có thể thấy được. Võ mẫn một trong đem ấn chặt thiếu phụ bả vai, liền ngay tại chỗ "Tù hình".

Thấy Vũ Hậu, đã bá từ đường, ăn tiệc tối, một ngày này xem như hoàn toàn yên tĩnh lại.

Võ thanh ở tại ở Vũ phủ phía tây ngô đồng viện, thân phận hôm nay địa vị bất đồng, cả viện thuộc về hán rồi, còn có từ Tiểu Anh hòa Vương Tu, còn có lão Lý đầu, cùng với trà phùng cái kia mười tám danh cô gái, còn có thì ra là tám gã tiểu nhị. Đương nhiên vinh nước phu nhân Dương thị mình bà ngoại an bài cho hán gần mười thị nữ hòa vài tên người ở.

Buổi tối nghỉ ngơi là lúc, thị nữ xuân lan thu cúc đốt tốt lắm thuốc canh, liền đưa vào võ thanh căn phòng cửa, võ thanh mặc dù là đứa bé thân thể, nhưng

lại là ba mươi tuổi linh hồn, như thế nào dám ở nhị vị nữ trước mặt cỡi quần áo? Nhìn đến hai vị tỷ tỷ phục vụ như thế chu đáo, trong lòng không khỏi vô cùng cảm kích, đã nói nói: "Hai vị tỷ tỷ đi nghỉ trước đi. Sáng mai lại tới thu thập."

Hoa lan không hiểu hỏi: "Hay là công tử ghét bỏ chúng ta?"

Võ thanh vội khoát tay nói: "Đây cũng không phải, ta lớn như vậy còn không có thói quen bị người hầu hạ đâu rồi, các người đi xuống trước đi, đây là mệnh lệnh!"

"Vâng, chúng ta đây đi xuống, công tử có việc liên bảo chúng ta một tiếng, ta và thu cúc liền ở ngoài cửa hầu hạ." Hai nữ lập tức thối lui.

Võ Thanh Đại Học vì cảm khái, tuy rằng rất muốn cho các người nhìn xem tại hạ tiểu **, nhưng thật sự là có chút thẹn thùng a. Cũng may này lưỡng muội từ hoàn nghe lời, nếu không mình lần đầu tiên khả năng liên khó giữ được a.

Nay võ thanh phao thuốc canh đã ba tháng có thừa, gân cốt đáng sợ hơn tính bền dẻo, tuy rằng thức thứ nhất còn không có luyện thành, nhưng là trải qua mấy tháng này khổ luyện, hần cảm nhận được trong cơ thể một cỗ như có như không dòng nước ấm, dựa theo sự phụ theo như lời, đó phải là nội khí, đương nội khí tích góp từng tí một tới trình độ nhất định, là được bộc phát ra nội kinh, đến lúc đó, tất cả thương thuật là được hóa mục nát thành thần kỳ. Tập luyện còn lại chiêu thức cũng liền mau rất nhiều.

Chính vì vậy, võ thanh mới kiên trì được, bằng không dùng võ thanh tính tình, đã sớm đầu khí. Tự nhận không phải luyện võ tài liệu, làm gì lãng phí nhiều như vậy tinh lực đang luyện võ thượng đầu này? Nhưng hôm nay cảm nhận được kia luồng khí lưu tồn tại, vậy không giống nhau, đợi một thời gian, nội kinh sắp tới. Đến lúc đó, chỉ cần mình luyện thành trước 6 thức, sợ gì này gà gáy cầu đạo đồ đệ!

Còn có kia võ mẫn chỉ, tại tiệc tối thượng tên kia cư nhiên về mặt khiêm cung, làm cho võ thanh thiếu chút nữa có chút không nhận ra được.

Sáng sớm ngày thứ hai, chúng thị nữ bọc nhân tới bái kiến võ thanh hòa võ đại nương. Võ thanh tâm trung sớm có lập kế hoạch.

Nay triều đình đưa thanh tâm quán cho môn hạ tính dưới (cao tông hạ chỉ tên chính thức khôi phục lại cái cũ), chính mình lại là quán chủ, tổng lĩnh quán vụ, coi như chính mình ít nhất là theo quan ngũ phẩm rồi, điều này làm cho võ thanh có chút trờ tay không kịp, cho tới bây giờ còn có một loại nhẹ bồng cảm giác, loại cảm giác này thật không tốt. Hần không có được hoàng đế triệu kiến, là không thể đi vào triều đấy.

Nhưng ở kinh phạm quan ngũ phẩm trở lên phải mỗi ngày lâm triều, võ thanh không khỏi do dự, huống chi hần cũng không có nhận đến chính thức nhậm mệnh của hần thánh chỉ a, nội tâm rối rắm ở bên trong, trước trấn an hạ những tự mình đó theo bọn buôn người trong tay mua được đậu khấu cô gái hòa ban đầu bọn tiểu nhị.

Võ đại nương đi bồi vịnh nước phu nhân Dương thị rồi, võ thanh liền đưa tới từ Tiểu Anh hòa Vương Tu, còn có lão Lý đầu.

"Chúng ta kia cửa hàng không có bị mất a?" Võ thanh hỏi.

Từ Tiểu Anh nói: "Làm sao có thể tịch thu đâu rồi, chính là hủy đi bằng hiệu mà thôi."

Võ thanh trầm tư một lát, nói: "Nay ta xem như nhận tổ quy tông rồi, nhưng dựa vào của cải hòa Hoàng Thượng ban cho cũng không phải là biện pháp. Có lẽ các người nhận thức vì kinh doanh là hạ lưu nghề nghiệp, đối với người muốn nói, không có vinh hãnh phú quý, nói không chừng một ngày kia ta sắp thành vì dưới bậc chi tù, thậm chí đối chết đầu đường."

Võ thanh đêm qua nghĩ rất rõ ràng, khi biết được chính mình thật là Vũ Tắc Thiên tộc nhân về sau, thiếu chút nữa không dọa ra một thân mồ hôi lạnh. Nhưng hần là biết đến, Vũ Tắc Thiên tại một ngày, Vũ thị gia tộc liền có thể hủy hoàng một ngày, thậm chí trở thành hoàng tộc, nhưng là Vũ Tắc Thiên vừa chết, Vũ thị tộc nhân cơ hồ bị tru diệt, cũng may Lý Long Cơ coi như là Vũ Tắc Thiên tôn tử, không có đuổi tận giết tuyệt, nhưng cũng không xê xích gì nhiều. Mà đây cũng chỉ là vài thập niên sau chuyện tình.

Lão Lý đầu đã trải qua Lý phủ chuyện tình, đối thế sự nhìn xem rất sâu, đã nói nói: "Công tử nói không phải không có lý, trên đời không có vinh hãnh vinh hoa, kinh thương tuy rằng hạ lưu, nhưng có thể thường bảo giàu có. Công tử, người nói đi, muốn ta lão Lý đầu làm cái gì?"

Từ Tiểu Anh không rõ mấy thứ này, Vương Tu nhưng là thích làm ăn.

Vương Tu nói: "Công tử, Vương Tu ta tu vi người làm chủ, sai đâu đánh đó."

Võ thanh cười nói: "Như thế, ta đã nói rồi, từ nay về sau, các người ba người liền chiếu xem việc buôn bán của ta, Tiểu Anh quản lý trưởng vụ, Lý thúc hòa Vương Tu phụ trách kinh doanh. Về phần các người nghĩ thế nào kinh doanh chỉ cần nói cho ta biết một tiếng là được, ta sẽ không quản, nhưng các người như phải nhớ kỹ, thì phải là đối với ta tuyệt đối trung thành. Cộng tế chiếu cổ quy cũng không phải là trò đùa!"

Nay cộng tế trong hội gia nhập thành viên mới lão Lý đầu.

Ba người cùng kêu lên đáp ứng, bọn họ biết tự gia công tử âm mưu quỷ kế, tính kế bọn họ còn không phải cùng ngoạn nhi đường như.

Vì thế ban đầu cửa hàng hòa trà phường giao cho ba người quản lý, cũng không biết nay không có thuyết thư, sinh ý không biết có thể hay không tốt.

Buổi trưa, thánh chỉ cuối cùng đã tới.

"Thánh Thượng có chỉ: Cho môn hạ tỉnh đưa thanh tâm quán, phong võ thanh vì văn thủy khai quốc huyện nam thực ấp ba trăm hộ; phong võ thanh vì thanh tâm quán Quán trưởng, tổng lĩnh quán vụ, tạm không chừa phẩm chất, còn lại chức quan tạm không thiết lập; phong võ thanh vì giáo phường tư giáo phường sử tổng lĩnh giáo phường tư sự vụ, tạm không chừa phẩm chất, cũng gia phong võ thanh vì văn Lâm lang. Khâm thủ!"

Một cái lão thái giám kéo dài tiêm tế thanh âm của niệm xong về sau, đầu óc mơ hồ võ thanh đành phải khấu tạ hoàng ân lác lác.

Võ thanh toán là hiểu, phạm là thực thiếu điều ni mã là không phẩm chất, không chừa phẩm chất, thì phải là không phẩm, không phẩm, đây coi là cái quái gì?

"Giáo phường sử, Hoàng Thượng cho ta khâu dụ, khả đứng tiếp chỉ." Lão thái giám thực đáng khinh nói.

Này ni mã, võ thanh thiếu chút nữa không phun ra ngoài, vừa quý nửa ngày mà bắt đầu..., thiếu chút nữa vừa muốn quý, hoàn hảo cao tông cũng là thông tình đạt lý người, vì thế đã nói nói: "Cao cùng mới tuyên chỉ a."

Võ thanh biết thái giám đều không thích kêu lên vui mừng hân "Công công", mà thích bị người kêu "Mỗ công", quả nhiên lão thái giám cười nói: "Hoàng Thượng nói, nay ngươi tuy là thần đồng, nhưng tuổi tác thượng nhỏ, bách quan có nhiều phản đối, cho nên ngươi đảm đương thực chức, cũng không quan phẩm, đợi vài năm sau, ngươi vừa mới trung thứ, là được làm cho bách quan không lời nào để nói."

Đây là chuyện gì, ghét bỏ chính mình tuổi còn nhỏ? Đây hoàn toàn là hâm mộ ghen tị hận a, ha ha, ca cũng có bị người hâm mộ ghen tị hận thời điểm a. Võ thanh không chút nào bởi vì được không phẩm quan mà nổi giận, trên mặt ngược lại lộ ra tươi cười.

Cao lão thái giám trong lòng khen ngợi một phen, kẻ này quả nhiên không giống bình thường, rồi sau đó liền phục chỉ đi, trước khi đi còn chiếm được võ thanh một râu tiên, lại trong lòng vui mừng, ám xưng đứa nhỏ này so với cái kia những đại quan đều biết làm người, hẳn nhất định phải tại cao tông trước mặt nói tốt vài câu.

Kỳ thật dùng võ thanh giờ này ngày này bối cảnh hoàn toàn không cần thiết làm như vậy, nhưng võ thanh như trước vẫn là lợi dụng hân nhìn xa hiểu rộng, cho rằng hết thảy có thể tranh thủ mọi người hẳn là thành lập hữu hảo loại tình cảm nghị, mà hết thảy không thể tranh thủ chi địch nhân đều phải giết hết bên trong.

Tỷ như võ mẫn chi, nhưng là nay hẳn võ thanh bất luận theo các phương diện đều không phải là đối thủ của người ta.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Giáo Phường Sử

Thời gian trở lại lâm triều.

Trong điện giam cao giọng hô: "Có việc thỉnh tấu, vô sự bãi triều."

"Thần có bản tấu!"

"Thần có bản tấu!"

"..."

Cao tông Cùng Vũ Hậu nhìn nhau, này đại thần sao lại thế này, trong ngày thường rất ít tấu sự, chẳng lẽ ra đại sự đâu này? Vũ Hậu gật đầu ý bảo, cao tông liền hỏi: "Chư vị ái khanh sở tấu chuyện gì đâu này?"

Ngự sử đại phu Hách chỗ Tuấn tấu lên nói: "Bệ hạ, bệ hạ đưa thanh tâm quán sưu tập dân gian nhả tục vật, còn đây là đại thiện cử chỉ."

Cao tông nghe được mỉm cười gật đầu, nhưng Vũ Hậu cũng là sừng sốt, ánh mắt bắt đầu trở nên lạnh lẽ.

Hách chỗ Tuấn tiếp tục nói: "Nhưng thanh tâm quán chế cùng hoàng văn quán, Thái Học, nước tử học, thần cho rằng bệ hạ có khiếm lo lắng, hướng chỉ lấy nhất hài đồng vì quán chủ, mãi mãi chi không nghe thấy. Hướng trải qua vì thần điều tra, kia võ thanh từng làm thấp đi ta đại Đường văn giáo, từng tại văn thủy huyện học nói: Tàn hán tới nay vương triều thay đổi, nho học không phải trị quốc chi lương phương. Đây hoàn toàn coi rẻ thánh nhân học vấn, không nhìn ta đại Đường oai nghiêm, càng làm cho đời ta văn nhân như thế nào tự xử? Hoàng Thượng, võ thanh đi vào kinh sư về sau, nhưng lại tư mở quán bỏ, tự chúng tuyên truyền giảng giải, mê hoặc dân chúng, người nghe tập hợp, này tà thuyết mê hoặc người khác hoặc chúng, phải làm chỗ lấy cực

hình. . . ."

"Người thú lắm!" Vũ Hậu tăng đứng lên, kim châm lay động, có vẻ thực kích động.

"Hoàng hậu nói cẩn thận a." Cao tông vội vàng thấp giọng khuyên nhủ.

Vũ Hậu này mới chậm rãi nói: "Hách chỗ tuần, người uống là ngự sử đại phu, người đây là cái gọi là nghe phong thanh tấu sự a, người mỗi ngày tại Trường An Trường Nhạc phường lý, như thế nào ngã xuống văn thủy điều tra đâu này? Người chỉ biết võ thanh tại huyện học nói ầu nói tả, lại không biết đây chẳng qua là hán ngẫu nhiên tự hỏi việc. Người chỉ biết võ thanh tại tư mở quán bỏ tù chúng tuyên truyền giảng giải, nhưng không biết hán tuyên truyền giảng giải trong vòng dung. Như vậy làm cho Bồn cung nói cho người biết, võ thanh nói 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》, xin hỏi bách quan có ai nghe qua có ai biết?"

Ngự Sử trung thừa Bùi Viêm bước ra khỏi hàng, hán tự Thái Nguyên một hàng về sau, cho thấy tốt mới có thể, đã thăng làm trung thừa, tấu nói: "Bẩm Thánh Thượng hoàng hậu, thần nhỏ nhi trước đó vài ngày cấp vì thần nói qua kia 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》 trung bao công có long hồ cầu tam dao cầu, chuyên vì trái pháp luật loạn quốc chi vương hầu, tham ô loạn pháp chi quan lại, tội ác tày trời nhỏ nhân chuẩn bị, vì thần từng vô cùng sợ hãi than, có ai có thể có như thế giống nhau lực, vốn muốn đi nghe tới một phen, vì thần nhất thời bận rộn nhưng cũng trì hoãn. Nhưng vì thần từng tại nửa năm trước đi Thái Nguyên xử lý loạn dân việc, may mắn kết giao võ thanh, vì thần cảm thấy võ thanh đương đặc khởi triều đình chi nhân tài trụ cột. Lời đồn mê hoặc thuyết, thật sự có chút nói chuyện giật gân."

Vũ Hậu thấy hiệu quả quả đạt tới, rất hài lòng Bùi Viêm ra ban phản đối, vì thế liếc nhìn như trước phần nộ bất bình Hách chỗ tuần, nói: "Hác ái khanh, Bồn cung vì vừa rồi chỗ thất lễ xin lỗi, nhưng thân là Ngự Sử, tuy có nghe phong thanh tấu sự chỉ quyền lợi, nhưng càng phải có sự thật căn cứ."

Hách chỗ tuần cái kia trong lòng hận a, nhưng trên mặt lộ ra cung kính biểu tình, bái nói: "Vi thần không dám, vi thần ghi nhớ Hoàng hậu nương nương dạy bảo." Hán đem "Hoàng hậu nương nương" bốn chữ cẩn thật sự nặng, đây là nói cho cao tông hoàng đế, đây là ** tham gia vào chính sự rồi.

Lúc này, Lại Bộ Thị Lang cao trí chu tấu nói: "Bệ hạ, vì thần cho rằng, võ thanh tuổi còn nhỏ quá, không đủ để đảm nhiệm chức quan, huống chi tự thực hành xuyên chọn tới nay, không nên lại phá lệ."

Lời này làm cho Vũ Hậu cũng không phản đối, cao tông cũng hiểu được, hán đưa ánh mắt dời về phía tân nhậm Binh bộ Thượng thư Bùi Hành Kiệm, hán và lý kính huyền bọn người là xuyên chọn quan viên sáng lập người.

Bùi Hành Kiệm tự lần trước phản đối lập võ là hoàng hậu mà bị cách chức đến Tây Vực về sau, thật vất vả trở lại kinh sư, tự nhiên không muốn đắc tội nữa Vũ Hậu, vì thế ra ban nói: "Vi thần cho rằng, xuyên chọn chỉ quan chính là triều đình một loại bình thường chế độ, nếu bệ hạ cảm thấy võ thanh thật là khả tạo tài, là được đặc biệt đề bạt."

Cao tông vốn là thực thương thức, thậm chí thích Bùi Hành Kiệm, cười to nói: "Ái khanh lời nói thật là." Rồi sau đó nhìn về phía Vũ Hậu, ý tứ rất rõ ràng, võ thanh nhưng là người cháu, người được nói vài lời.

Vũ Hậu tư tiền tướng hậu, xem ra bách quan vẫn tương đối đối địch ta à, tuy rằng mấy năm nay thanh trừ chút dị kỷ, nhưng như trước vẫn còn có chút đại thành trong lòng không định gặp chính mình, nay võ thanh lấy hải đồng đảm nhiệm chức vị quan trọng, hiển nhiên xúc động những người này ích lợi, không bằng như vậy.

Vì thế, Vũ Hậu đứng dậy nói: "Võ thanh là Bồn cung cháu, Bồn cung vốn hán nên lảng tránh chuyện này, nhưng Bồn cung quả thật cho là hán có ý hướng đình lương đồng chí tài tiềm chất, hơn nữa Hoàng Thượng hòa liệt vị thần công cũng có nghe thấy, như thế có tài người, vì sao không thể vì Hoàng Thượng sở dụng đâu. Bách quan đã có chút phản đối, kia như vậy đi, Hoàng Thượng, giáo phường tư thiết giáo phường sử, liền do võ thanh đảm nhiệm, gọi hán tổng lĩnh giáo phường tư sự vụ, kia thanh tâm quán liền tạm thời không thiết chức quan, cũng từ võ thanh nhậm quán chủ, tổng lĩnh thanh tâm quán sự vụ, khả kêu Thái Học, Quốc Tử Giám, hoàng văn quán, tứ môn học bao gồm học sinh đồ, nguyện ý đi thanh tâm quán người cùng cấp sinh đồ, ngày khác võ thanh nếu lấy được khoa cử tiến sĩ thi đậu lại định phẩm chất. Hoàng Thượng, ngài thấy thế nào?"

Cao tông hoàng đế trong lòng vui lên, hoàn là của mình hoàng hậu thông minh, vì thế đã nói nói: "Như thế, rất tốt. Chư vị ái khanh, các người xem như vậy xử lý như thế nào?"

"Cẩn tuân Ngô hoàng dạy bảo, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế tuổi!"

...

Võ thanh được thánh chỉ, trong lúc rảnh rỗi, tự 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》 viết xong sau, liền không hề động bút niệm đầu.

Nhất người võ đại nương có lời oán thán, dù sao không học vẫn không nghề nghiệp ở thời đại này là rất bị người khinh bỉ, dựa theo võ đại nương ý tứ muốn làm cho võ thanh tiến vào nước tử học hoặc là Thái Học đi học tập, nhưng võ thanh không có đáp ứng.

Hai người đã trải qua trong khoảng thời gian này sự tình về sau, võ thanh tâm tư đã xảy ra một ít chuyển biến, tục tăng văn học có thể giải trí đại chúng, nhưng không thể cứu đại chúng, văn học không có thể ngăn cản xâm nhập, trừ bỏ có thể đem người xâm lăng viết từ, như trước không sửa đổi được sự thật, hán cần chính là một loại có thể lên cấp lực lượng. Nay hán là Vũ thị tộc nhân, đây là một rất tốt thân phận, lợi dụng hảo, chính mình sẽ dẫn dắt đại Đường đi hướng càng thêm phú cường.

Nay nếu che không phẩm quan, nhưng thực quyền có, liền xem chính mình như thế nào phát huy, huống chi giáo phường tư về chính mình xía vào, đó không phải là mỗi ngày có thể ** hạ thượng quan Uyển nhi đâu này? Ngấm lại cũng làm cho nhân hưng phấn, có thể ** hạ đại Đường nữ thần, đây là võ

số trạch nam nhóm tha thiết ước mơ chuyện tình a.

Có tà ác ý niệm trong đầu, võ thanh hận không thể lập tức đến quang trạch phùng giáo phùng tư, hơn nữa mình thanh tâm quán cũng ở đó, nhưng thanh tâm quán ra về chỉ có chính mình một người a, đây không phải là làm cho hắn "Không bột đổ gột nên hồ" à.

Này cao tông, cũng quá khu rồi, ít nhất cũng phải cấp mấy tên thủ hạ a.

Lúc này giáo phùng tư hoàn chỉ là một rất nhỏ ngành, thuộc loại Thái Thường tự quản hạt. Bất quá rất lâu Thái Thường tự sẽ không quản lý, dù sao giáo phùng tư thường xuyên cấp hoàng đế hòa vương công các đại thần biểu diễn, thật sự là một cái thực đặc ngành khác, nói sau nhà ai không có yến hội a cái gì. Cho nên giáo phùng tư tuy rằng địa vị thấp, nhưng rất được hoan nghênh.

Võ thanh một thân gấm Tứ Xuyên chế hoa phục, đầu đội lấy tiêu dao khăn, nghênh ngang đi vào giáo phùng tư đại môn, lại không thấy được một cái nhạc công, cũng không thấy được văn thiều nhóm, càng không thấy được vợ nhóm. Toàn bộ giáo phùng tư làm cho người ta một loại trống rỗng cảm giác.

Võ thanh trầm tư một lát, nháy mắt hiểu, này ni mã là cho lão tử ra oai phủ đầu a, xem ra "Tính bài ngoại" từ xưa đến nay đều tồn tại a.

Võ thanh thực rồi rầm, lấy hắn tuổi như vậy làm giáo phùng sử, quả thật có chút không thích hợp, nhưng hắn có tin tưởng, hơn nữa này không chỉ có là Vũ Hậu đang khảo nghiệm năng lực của mình, lại Vũ Hậu đối tín nhiệm của mình. Nếu làm tốt lắm rồi, nói không chừng thăng quan phát tài hoàn là chuyện nhỏ, nếu phong cái quốc công đương đương, vậy rất đáng rồi, hiện tại cái đó cái gì huyện nam, thật sự là rất mất mặt rồi, hắn đều ngượng ngùng tưởng.

Võ Thanh có lập kế hoạch, lập tức dồn khí đan điền, hét lớn: "Người đều chết sạch sao?"

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Dụng Kế Mưu Sơ Trị Giáo Phùng

"Người hô cái gì?"

Một cái non nớt lại khá có vài phần kiều lạc lạc thanh âm của theo nhất trong phòng truyền ra, rồi sau đó một cái mắt sáng rực trắng, y phục rực rỡ phiêu phiêu nữ đồng đi ra.

Đây không phải là Thượng Quan Uyển Nhi là ai đâu này?

"Vợ!" Võ thanh trong mắt vui vẻ, bởi vì nhìn ra được thượng quan Uyển nhi thế nhưng hơi thì phần trang điểm, chẳng lẽ đây là vì nghênh đón chính mình?

Thượng quan Uyển nhi hạ thấp người, nói: "Gặp qua giáo phùng sử đại nhân!" Trong thanh âm hơi có chút khinh thường.

Võ Thanh Đại Học là lạ quái, cẩn thận nhất tưởng, liền hiểu, này giáo phùng sử nhưng là tân phong chức quan, không phẩm không bổng đấy, lại quản toàn bộ giáo phùng tư, này khiến cái này giáo phùng tư nhạc công văn thiều nhóm như thế nào đề mắt?

"Ha ha, tốt, thượng quan Uyển nhi, bản đại nhân hỏi người, này giáo phùng tư những người khác đâu? Vì sao không đến bái kiến bản đại nhân? Chẳng lẽ sợ bản đại nhân mạnh mẽ đòi lấy hiệu kính hay sao?"

Võ thanh mở miệng một tiếng "Bản đại nhân", chính mình nói được ám thích không thôi, lại làm cho thượng quan Uyển nhi trong lòng khinh bỉ vô cùng.

"Còn bản đại nhân, một cái tiểu nhân đắc chí hình dáng, Stop!" Thượng quan Uyển nhi trong lòng thâm nhũ một phen, nhưng trên mặt lại biểu hiện rất vui mừng, hạ thấp người nói: "Đêm nay đông cung ăn uống tiệc rượu, lý thu thủy mọi người dẫn dắt nhạc công hòa vợ còn có văn thiều nhóm đi đông cung, nay chỉ còn lại chúng ta này đó tân tân văn thiều rồi."

"Lý thu thủy?" Võ thanh tâm trung đột nhiên nhảy dựng, hắn nhớ tới Kim Dung đại sư trong tiểu thuyết nhân, hoàn hảo đây là Đường triều, vì thế đã nói nói: "Kia giáo phùng làm hòa giáo phùng thừa đâu này?"

Thượng quan Uyển nhi như là liếc si giống nhau nhìn chăm chăm võ thanh nhìn sau một lúc lâu, tức giận nói: "Người lại không biết?"

Võ thanh buồn bực, cô nàng này bây giờ đối với chính mình không một điểm lòng kính sợ, đều tự trách mình nhất thời sinh võ mồm chi dục, nhưng trong

lòng trầm tư một chút, vẫn là hiểu. Cao tông hoàng đế thiết giáo phường sử, này rất rõ ràng là muốn nâng lên giáo phường tư địa vị, thì ra là giáo phường làm hòa hai vị thừa đều cũng có cơ hội thăng chức đấy, nhưng hôm nay lại có một không biết từ chỗ nào nhô ra tiểu thí hải đoạt cơm của bọn hán bát, này như thế nào làm cho bọn họ chịu phục, huống chi sau này còn phải nghe này tiểu thí hải điều khiển. Vì thế liền đều đều giả bộ bệnh, cũng để lại giấy xin phép nghỉ.

Thượng quan Uyển nhi đưa cho võ thanh mấy tờ giấy xin phép nghỉ, võ thanh đếm, có chừng tám, đây chính là theo đạo phường tư sở hữu có phẩm người của a.

Ra oai phủ đầu? Bất cứ lúc nào đều có! Hảo, dù sao các người giả bộ bệnh xin phép, đúng không, kia ta liền tương kế tựu kế.

Võ thanh trong lòng có lập kế hoạch, đã nói nói: "Kia có bao nhiêu người còn tại giáo phường tư?"

Thượng quan Uyển nhi nghĩ nghĩ, bài ngón tay út đầu nói: "Còn có Thu Hương mọi người, cùng với năm vị vợ tại, có hơn mười nhạc công, có hơn hai mươi cái văn thiêu a. Đương nhiên còn có chúng ta này đó tân tân văn thiêu."

Võ thanh tâm trung run lên, đã nói nói: "Vậy thì tốt, người đi thông tri mọi người, đến diễn nhạc đường tới gặp ta!"

Tuy rằng không biết này Thu Hương hay không giống nhau cùng trong truyền thuyết "Thu Hương" giống nhau mỹ, nhưng võ thanh có chút cấp không đành nổi muốn gặp được.

"Thu Hương, thu thủy, không biết này giáo phường tư có vài vị mọi người đâu này?" Võ thanh nhưng là biết đến, có thể xưng là mọi người văn thiêu, kia tài nghệ đã đạt đến cảnh giới nhất định. Hán cũng không dám múa búa trước cửa Lỗ Ban, lộng xảo thành chuyên.

Rất nhanh, giáo phường tư còn dư lại văn thiêu nhóm liền đi tới diễn nhạc đường, nhìn đến một cái tiểu thí hải một thân hoa phục, lại không xuyên quan y, không khỏi có chút kỳ quái, liền bắt đầu nhỏ giọng nghị luận.

Cuối cùng đi tới là một cái hai mươi lăm hai mươi sáu nữ tử, chỉ thấy nàng tóc mây chưa khai, trâm cài run rẩy, nhĩ đang nhẹ lay động, mày liễu tựa như trắng non, đôi mắt vừa nhìn nhưng lại phảng phất là một vòng Thu Nguyệt treo cao bầu trời đêm, mặc một thân màu vàng nhạt cung trang, bán xóa sạch bộ ngực sữa rõ ràng tìm hiểu.

Võ thanh nhìn chăm chăm kia trắng nõn chỗ, trong lúc nhất thời nhưng lại ngây ngốc, đây coi như là chính mình lần đầu tiên nhìn đến như vậy cung trang a, đây chính là mùa đông a, không lạnh sao?

"Thu Hương gặp qua giáo phường sử đại nhân." Thanh âm dễ nghe, như kia thanh tuyến chảy xuôi trái tim, làm cho người ta cảm thấy vô cùng thoải mái.

Võ Thanh giựt mình tỉnh lại, liền vội vàng nói: "Tỷ tỷ, không cần đa lễ."

Thu Hương hạ thấp người, rồi sau đó hỏi: "Không biết giáo phường sử vờ ta đang tới là không biết có chuyện gì?"

Võ thanh buồn bực, này còn có thể có chuyện gì? Vì thế ho nhẹ một tiếng, trầm tư một lát, nói: "Giáo phường làm hòa giáo phường thừa, còn có mấy cái nhạc chính đều ngã bệnh, nếu bọn họ đều ngã bệnh, này này giáo phường tư cũng chỉ có ta một cái quân sự nhi đấy, đối với người cũng không giúp được, vì thế ta liền muốn, nếu như vậy, vậy ta phải tìm người thế thân đúng không? Như vậy đi, này giáo phường làm tạm thời trước hết không cần, giáo phường thừa liền do Thu Hương hòa thu thủy hai vị mọi người đến tạm thời đảm nhiệm, nhạc chính ấy ư, tạm thời không cần, liền do ta, cùng với hai vị mọi người lâm thời kiêm nhiệm, ta sẽ đăng báo Thánh Thượng, khác chọn nhạc chính."

Giáo phường tư thuộc loại cấm ở trong, giáo phường làm hòa giáo phường thừa còn có nhạc chính đều là thái giám, đương nhiên còn có một chút tạp dịch, cũng là thái giám, thời đại này thứ không thiếu nhất chính là thái giám. Thậm chí có những người này vì tiền cung, chính mình thiên chính mình, để bày tỏ tâm chí. Không thể không nói đây là một thực dị dạng hiện tượng.

Dù sao thứ không thiếu nhất chính là thái giám, võ thanh sợ cái gì, này thái giám chết bầm, cứ nhiên cho mình ra oai phủ đầu, hán thật sự chịu không nổi.

Chúng người biết này này giáo phường sử quan tuy không phẩm, nhưng thâm thụ Vũ Hậu hòa Hoàng Thượng coi trọng, huống chi võ hoàn trả là Vũ Hậu tộc nhân, cho nên cũng không dám chống lại, dù sao các nàng những người này phần lớn đều là quan nô vào nhạc tịch, trừ phi bị Hoàng Thượng nhìn trúng, bằng không đời này đều rất khó thoát thân. Nhưng hôm nay Hoàng Thượng tình trạng thân thể không khỏe, còn có một cái tâm ngoan thủ lạt Vũ Hậu cầm giữ **, ai còn có cơ hội đâu này?

Vì thế, như vậy một cái kinh thiên tin tức truyền đến giáo phường làm hòa giáo phường thừa trong tai, cũng truyền đến Vũ Hậu hòa cao tông hoàng đế trong tai.

Vũ Hậu vô cùng tán thưởng, võ án nói: "Thật không hổ là ta Vũ gia binh sĩ, như thế liền dễ dàng giải quyết rồi nan đề, quả nhiên là có mưu lược tài."

Cao tông hoàng đế không khỏi cười nói: "Hoàng hậu a, người cũng đừng quên, chúng ta còn không có phong quá nữ quan đâu này? Hơn nữa không có này nhạc chính, võ thanh như thế nào tập, này mong một tết nhưng là phải đã đến a."

Vũ Hậu quyền rũ cười, nói: "Hoàng Thượng, ngài cũng chớ xem thường này võ thanh, người không cũng đã nói, kia 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》 tuy là vật thể tục, nhưng bên trong cũng không có thể thủ chỗ sao? Nhìn bao công xử án, triều đình của ta sao không tham khảo."

Cao tông hoàng đế nghĩ như vậy, đã nói nói: "Trẫm duyệt lần cổ sử, cũng chưa từng thấy có chuyện như vậy a, hoàng hậu, nhà người cháu trong đầu khả

là có thêm ngàn Mã Hành Không tưởng tượng a."

"Đúng thế, Hoàng Thượng, đây chính là ta Vũ gia binh sĩ, Hoàng Thượng, người từng không cũng hiểu được ta rất sức tưởng tượng sao?" Vũ Hậu kiều my rúc vào cao tông trong lòng.

Cao tông hoàng đế cảm thán một tiếng, nhớ tới hòa Vũ Hậu sơ gặp nhau là lúc, cái loại này kinh hãi đảm chiến, cái loại này muốn ngừng mà không được tình tư, vượt ve Vũ Hậu đầy đặn thân thể, nói: "Hoàng hậu, nhất định phải đem bồi dưỡng thành ta đại Đường nhân tài trụ cột a, như vậy đi khiến cho hoàng văn quán, Thái Học, nước tử học, tứ môn học các sao cất chứa, cũng để cho sinh đồ nhóm có xem cơ hội, còn có làm cho vô thanh đến triết nhi quý phủ làm bồi đọc a, cũng có thể hảo hảo tiếp xúc hạ chúng ta người của."

Vũ Hậu nghĩ rằng, cứ như vậy, thanh tâm quán sẽ dần dần bị triều đình bách quan nhận, nếu đem đến vô thanh lại đậu Tiến sĩ, nàng liền có thể phái bác môn học sĩ chỉ đạo một phen. Vì thế đã nói nói: "Hết thầy vậy do Hoàng Thượng ngài định đoạt, nô tì nghe lệnh là được."

"Nghe lệnh, phải không? Vậy chúng ta sớm đi an nghỉ a."

"Hoàng Thượng, đây chính là ban ngày ban mặt, hơn nữa thân thể người vừa vận a." Vũ Hậu hai tròng mắt hàm xuân.

Cao Tông cười to, trực tiếp xoay người ép xuống.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Giáo Phường Ca Múa Hiện Thịnh Thế

Giáo phường tư diễn nhạc đường.

Vô thanh tự xưng là đối phương diện âm nhạc vẫn có chút thiên phú đấy, kiếp trước hát Karaoke thời điểm, đó là bất chúc tình ca vương tử vương kiệt cao thủ, kia khàn khàn thanh tuyến, nghe lâm vào bi thương, lâm vào rơi lệ. Cũng chính là điểm này, hẳn từng rót cái muội tử.

Vì thế, vô thanh làm cho lý Thu Hương mọi người trước hát một bài ca, nhất đề thưởng thức hạ đại Đường ca múa, thứ hai cũng muốn coi xuống này đó văn thiều đám bọn chúng cụ thể tiêu chuẩn.

Bất quá đại đa số văn thiều nhóm đi đông cung dạ yến, lưu lại rất nhiều đều là vì nghỉ lễ, vô thanh không nói gì, đành phải làm trên quan Uyển nhi này gần hai mươi tân tân văn thiều đến diễn tấu bạn nhảy, dù sao các nàng đã học tập gần nửa năm, cũng không xê xích gì nhiều.

Cho là một đám y phục rực rỡ tiểu la lý thêm một cái đăng trước trường thành lý Thu Hương đáp 《 hòa phong liễu 》 khúc, phiên phiên khởi vũ. Trong lúc nhất thời y phục rực rỡ phiêu phiêu, cổ phong từ từ. Cảm sát tỷ bà, địch tiêu quân sanh hài hòa tuyệt vời, như có vài phần tiên nhạc cảm giác.

"Hòa phong tế liễu Vị Thủy biên, yên ba miểu miểu hát thuyền đánh cá..."

Lý Thu Hương thanh như hoàng oanh, uyển chuyển tựa như ảo mộng, giống nhau dương liễu gió thổi phát, tơ liễu tung bay, lại giống nhau một đôi ** bước chậm cho Vị Thủy chi tân, người tình ta nùng, rất gọi người ** đau khổ, bay về phía đám mây.

Một khúc thôi, văn thiều nhóm cũng đều thu vũ mà đứng, chờ vô thanh lên tiếng.

Vô thanh như trước hồn du thiên ngoại, nhưng không biết ca múa đã ngừng lại.

"Giáo phường sử?"

Thanh âm như tuyến, chui vào vô thanh trong tai, vô thanh giựt mình tỉnh lại, vừa rồi phiêu phiêu dục tiên, làm cho hẳn mãnh liệt ban ngày chi mộng, thật sự là rất mất mặt.

"A, xong rồi a, ân, phi thường tốt, ta đại Đường chi âm nhạc, ta đại Đường chi vũ đạo, ta đại Đường chi nghệ thuật, đều ở này một khúc nhất ca khê múa bên trong."

Vô thanh không chút nào tiếc rẻ quá khen ngợi chi từ, khoa được này đó văn thiều nhóm đều cúi đầu, nhạc công nhóm cũng là mặt đỏ tai hồng, Thu Hương tỷ tỷ kia trắng noãn hai gò má bay lên hai mảnh mây đỏ, kiều diễm làm cho vô thanh hận không thể cắn một cái.

Võ thanh nhìn còn tại đứng yên vẫn thiếu nhóm, nói: "Tất cả mọi người ngồi xuống, ta có chuyện muốn nói."

Vẫn thiếu nhóm đều đến một bên trên chiếu ngồi xuống.

Võ thanh ngồi nghiêm chỉnh, sắc mặt có chút nghiêm túc, nói: "Nay được ngu dốt Hoàng Thượng hòa Hoàng hậu nương nương tín nhiệm, làm cho ta đây nhất tiểu hải chấp chương giáo phường tư, nghĩ đến các người có điều không phục, nhưng nếu ta chấp chương giáo phường tư, liền sẽ không hạt bài hồ nháo, lại không biết chỉ mong kiếm lợi, cũng sẽ không làm thấp đi các người, các người có ý kiến gì không, trực tiếp nói với ta là được. Nhưng có một cái, thì phải là tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh, nếu có chút không phục, loại bỏ ra giáo phường tư, Vũ mỗ nói được thì làm được, đừng cho là ta chỉ là một bảy tuổi tiểu nhi liền dễ khi dễ."

"Tội nô tỳ không dám!"

Chúng vẫn thiếu có chút sợ hãi, các nàng giờ mới hiểu được, Hoàng Thượng hòa Vũ Hậu phái tới này giáo phường sử cũng không chỉ là tiểu hải nhi đơn giản như vậy.

Lý Thu Hương hơi hơi nhủ lại mi, đã nói nói: "Giáo phường sử, nay mừng một tết gần, hàng năm Hoàng Thượng đều phải giáo phường tư ở trong cung hầu hạ."

Võ thanh sừng sốt, trong lòng mặc coi một cái, khoảng cách mừng một tết còn có mười ngày, không khỏi hỏi: "Thu Hương tỷ tỷ có ý tứ là?"

Thu Hương đối này "Thu Hương tỷ tỷ" cách gọi sừng sốt, trong ngày thường giáo phường tư dạy mọi người bất kể nàng kêu mọi người, nhưng vẫn là lập tức nói: "Mỗi một năm hết tết đến cũng tập khúc mục đều một cái bộ dáng, cũng bất quá lần qua lộn lại biến đổi hạ trình tự, năm trước giao thừa chi dạ, Hoàng Thượng hòa hoàng hậu đều có chút không vừa ý. Nay giáo phường làm hòa giáo phường thừa, còn có tám vị nhạc chính cũng không tại, này đem như thế nào tập, kính xin giáo phường sử bảo cho biết!"

Võ thanh ánh mắt rồi đột nhiên trầm xuống, xem ra này giáo phường làm mấy người thực hoàn không có hảo tâm a, này không chỉ là cho mình ra oai phủ đầu a, đây là muốn đuổi chính mình đi a, vì đuổi chính mình đi, thế nhưng không để ý cao tông hòa Vũ Hậu cảm thụ, thậm chí này đó vẫn thiếu nhóm cũng có thể bị mất đầu. Tại cổ đại bất kể là quan nô vẫn là những đầy tớ khác, đó là nói giết liền giết, chết như thế nào, cũng bất quá là chính là một đạo mệnh lệnh mà thôi.

Mẹ nó, xem ra ca ca ta không ra danh cũng!

Võ thanh đứng lên, ống tay áo ngăn, tại rộng lớn diễn nhạc trong nội đường đi tới đi lui, bỗng nhiên, hần dừng bước lại, trong lòng liền có lập kế hoạch, xoay người nói: "Tập việc liên giao cho bản đại nhân a, các người hôm nay liền nghỉ ngơi thật tốt, thuận tiện ngâm lại các người khả có cái gì kỳ tư diệu tưởng, sáng sớm ngày mai lại nói cho ta biết, hơn nữa, theo ngày mai bắt đầu, giáo phường tư không có lệnh của ta, sẽ không còn vì vương công các đại thân biểu diễn, người trái lệnh, loại bỏ ra giáo phường tư!"

"Ặc, tội nô tỳ đã biết." Chúng vẫn thiếu bị võ thanh này tiểu thí hải hù được nhất lảng lảng.

"Tốt lắm, các người tán đi a, thượng quan Uyển nhi lưu lại!"

Chúng vẫn thiếu tán đi, chỉ để lại thượng quan Uyển nhi.

Thượng quan Uyển nhi không biết làm sao, nhìn này trước kia vô lương thiếu niên, nay lại có viên chức, hơn nữa còn là Vũ Hậu cháu, hơn nữa còn là có thể quản mình, biến hóa này, để cho nàng còn nhỏ mà kiêu ngạo cẩn thận bản có chút không chịu nổi.

Võ thanh tà ác cười, Laury a, thật sự có tam được không?

"Ặc, cái kia, Uyển nhi." Võ thanh vẫn là không có pháp rất tà ác, đối này làm cho lòng người sinh yêu thương tiểu cô nương tử, hần chỉ có thể mềm nhẹ hỏi.

Thượng quan Uyển nhi hiển nhiên không có chuẩn bị, đầu nhỏ cúi thật sự thấp, thấp giọng nói: "Đại nhân kêu nô tì làm cái gì?"

Võ thanh cười nói: "Vợ, người ở đây giáo phường tư mấy tháng, tin tưởng ở trong này người cũng biết chút chuyện, người có thể nói cho ta biết một ít ta nên biết sự tình sao?"

Thượng quan Uyển nhi sừng sốt, cái gì là người nên biết sự tình a, ta cũng không phải người trong bụng giun đũa, ta làm sao mà biết a. Chỉ thấy thượng quan Uyển nhi trên mặt hiện ra một chút vẻ mê mang, hỏi: "Nô tì không biết nên trả lời như thế nào!"

Võ thanh cũng không quản, liền đi lên trước, muốn kéo ở thêm quan Uyển nhi tay nhỏ bé, lại bị thượng quan Uyển nhi trốn rút, võ thanh lúng túng xuống nói: "Này giáo phường tư có bao nhiêu vẫn thiếu? Có bao nhiêu nhạc công đâu này?"

Thượng quan Uyển nhi rồi mới lên tiếng: "Giáo phường tư trừ đi những .kia làm việc vất vả sai người ở, có chừng vẫn thiếu ba trăm, có vui công một trăm, có vợ ba mươi, có mọi người hai người."

Võ thanh thô sơ giản lược tính toán, nhân số hần đủ rồi, vì thế đã nói nói: "Như thế rất tốt, vợ, ta phải đi rồi, người thả đi nghỉ ngơi a."

Thượng quan Uyển nhi đáp ứng một tiếng, đột nhiên hỏi: "Đại nhân không nhìn tới xem ngài ký tên phòng sao?"

Võ thanh sùng sốt, nói: "Không đi, về sau lại nhìn, ta còn phải đi xem thanh tâm quán."

Thượng quan Uyển nhi lộ ra vẻ thất vọng, bởi vì võ thanh ký tên phòng nhưng là nàng cùng đám tiểu tỷ muội đùa nghịch hào chút thời gian mới thu thập thỏa đáng đấy.

Võ thanh không biết việc này, liền cáo từ, ra giáo phường tư, hướng tới cách một cái phố thanh tâm quán đi đến. Trước lúc này, hắn đã hỏi thăm rõ ràng thanh tâm quán vị trí cụ thể, chính là hắn không nghĩ ra là, hắn một cái quang can tư lệnh, gọi hắn như thế nào tiến hành làm việc a, nói sau một đứa bé nào có nhiều như vậy tinh lực. Suu tập dân gian nhả tục vật, nói được nhẹ, các người này đó các đạt quan quý nhân cũng biết dân gian thứ tốt có bao nhiêu sao?

Nhưng mặc kệ như thế nào, thanh tâm quán cuối cùng là danh chính ngôn thuận rồi, chỉ cần mình kiên trì, hắn còn không tin liền chinh không ra cái kết quả ra, tương lai Đại Đường văn học hòa chính đàn đi hướng phải có thanh tâm quán một phần.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Thanh Tâm Quán Sơ Giảng Bài

Đi vào thanh tâm quán, võ thanh nhưng thật ra rất hài lòng thanh tâm quán môn lâu, có một loại thư viện cảm giác, chính mình bịa đặt cái kia phó câu đối: Nói không hết nhân gian giai thoại cười ta mê, nói không xong thế gian chuyện lạ xem ngô không mặc. Rõ ràng khắc thành bùa đào động ở hai bên.

Võ thanh biết đại Đường mặc dù có bùa đào, cũng có lên trên khắc tự thói quen, nhưng phía sau còn không có hình thành câu đối, đối với mình như vậy một bộ câu đối, Trường An người đọc sách nhóm cũng không cho là đúng, cho nên lúc trước cũng không làm khó dễ võ thanh học thức nông cạn.

Đi vào thanh tâm quán, trừ đi một tí đang ở dọn dẹp sân hành lang gấp khúc tạp dịch ngoại, liền nhìn không tới những người khác. Võ thanh buồn bực, hỏi rõ thư phòng của mình, liền hướng tới hoa mai các đi đến.

Hoa mai các ở thanh tâm trong quán, là một tòa ba tầng mộc kết cấu lầu các, tường viện góc sáng sủa trông vài cọng mai vàng, lúc này mai vàng nở rộ, từng sợi mùi thơm ngát di động.

Võ thanh tâm trung vừa động, ngâm xướng nói: "Góc tường sổ chỉ mai, Lăng Hàn một mình mở. Xa biết không phải tuyết, vì có hoa mai đến."

"Thơ hay!"

Chỉ thấy một cái chừng hai mươi nho sinh hòa cả người tài thấp bé trung niên nhân theo hoa mai trong các đi ra.

Kia nho sinh đại lễ thăm viếng nói: "Đệ tử lý phụng hiếu gặp qua lão sư."

Võ thanh sùng sốt, đứng ngẩn ngơ tại chỗ, đây là báỉ sư? Rồi sau đó cười lớn một tiếng, nói: "Rất tốt, rất tốt, không cần đa lễ." Rồi sau đó nhìn về phía một bên đáng người thấp bé trung niên nhân, hỏi: "Xin hỏi ngài là?"

Trung niên nhân kia dùng nửa đời không quen đại Đường ngôn ngữ nói: "Đệ tử là Nhật tín hoàng tử, hy vọng có thể báỉ lão sư vi sư, đệ tử cảm kích khôn cùng." Một cái chín mươi độ khom người lễ, rồi sau đó liền bảo trì cái tư thế này, chờ đợi võ thanh đáp ứng.

Này ni mã là người Nhật Bản, đại Đường thời kì không gọi uy quốc ấy ư, tại sao gọi Nhật Bản đâu này? Võ thanh không biết là tự cao tông hoàng đế bình Triều Tiên đã bại uy quốc sau, uy quốc thiên hoàng lợi dụng "Mặt trời mọc quốc gia" đổi tên là Nhật Bản. Lúc này đây khiến đường sử đến đại Đường cũng dâng lên quốc thư, cũng đến học tập đại Đường tiên tiến văn hóa đẳng đẳng. Trong đó thư này hoàng tử đó là thiên hoàng ** tin hoàng tử một trong.

Chính là không nghĩ tới, thư này hoàng tử từ trước đến nay đại Đường về sau, đối đại Đường phồn hoa khiếp sợ ở ngoài, cũng có chút không muốn trở về ý tứ, hơn nữa hắn hoàn nghe qua võ thanh thuyết thư, đối võ thanh lại sùng báỉ đã lâu.

Võ thanh tư tiền tướng hậu, cảm thấy thời kỳ này ngày bản hắn không có đời sau **, thời kỳ này Nhật Bản đó là đối đại Đường hướng tới đã lâu. Hơn nữa có chút người Nhật Bản cũng ở trong triều làm quan, được ban cho họ Lý. Cũng tốt, đáp ứng trước nói sau. Nếu có thể mua mấy cái thừa thải bạc trắng hòa hoàng kim hoang đảo, kia mình đời này cũng không cần tân tân khổ khổ đi làm ăn.

"Ân, tín tang, đại Đường cùng Nhật Bản là phi thường hữu hảo quốc gia, nếu tín tang người nguyện ý báỉ ta làm thầy, vậy về sau đi theo vi sư học tập a,

cũng tốt đem ta đại Đường văn hóa rơi vào tay các người Nhật Bản, làm cho Nhật Bản dân chúng cũng có thể tắm rửa đến ta đại Đường mưa móc." Vô thanh vô liêm sĩ nói.

Người Nhật Bản mừng rỡ, lại lớn lễ thăm viếng, dưới sự kích động thế nhưng nói vài lời "Nhật ngữ".

Vô thanh đi vào thư phòng của mình, nhìn đến tại trên thư án làm ra vẻ hai thất gấm Tứ Xuyên hòa hai khối kim quang lóng lánh gì đó, vô thanh sững sờ, tập trung nhìn vào, ni mã dĩ nhiên là hoàng kim!

Vô thanh chỉ vào vài thứ kia, hỏi: "Đây là?"

Lý phụng hiếu chấp tay nói: "Này hai thất gấm Tứ Xuyên là đệ tử hiệu kính lão sư, này hai mươi lượng hoàng kim là tín hoàng tử đây."

Vô thanh mừng rỡ trong lòng, đây là nếu nói lễ bái sư sao? Nhưng trên mặt giận dữ, nói: "Các người đây là hối lộ ta sao? Làm cho ta mặt quét rác sao?"

Lý phụng hiếu vội vàng nói: "Lão sư, đây là cao tổ hoàng đế quy định a, tiến vào hoàng văn quán, Thái Học, nước từ học sinh đồ cũng phải có lễ bái sư phẩm a."

Vô thanh sững sờ, trong lòng nở nụ cười, không nghĩ tới cao tổ hoàng đế vẫn là thông cảm người đọc sách không dễ a, lấy phương thức này cấp các sư phụ tăng thu nhập, đúng là một cái tốt sự tình. Vô thanh cũng liền không nói thêm gì nữa. Kế tiếp liền hỏi một chút tình huống của bọn họ.

Lý phụng hiếu là Lũng Hữu vị châu nhân, xem như quan lũng Lý thị bàng chi, là tứ môn đệ tử đồ. Tự giác tại khoa cử mình trải qua hòa tiến sĩ thượng không có hi vọng, liền chuyển đến thanh tâm quán làm sinh đồ, nhất người hấn thích vô thanh sáng chế chi thanh tâm quán, hai người hấn cùng nhìn đến Vũ Hậu hòa cao tông đều có vẽ coi trọng vô thanh, nếu đem đến vô thanh vào triều bái tướng, vậy hấn cũng có thể đi theo triêm quang không phải. Vô thanh không biết là lý phụng hiếu trong tử tôn có một kêu Lý Triều uy đây, viết bộ truyền kỳ tiểu thuyết 《liều nghị truyền》.

Về phần này Nhật Bản tín hoàng tử, còn lại là ngưỡng mộ vô thanh tài học, càng muốn đem vô thanh học rơi vào tay Nhật Bản, vô thanh không nghĩ tới là tín hoàng tử cháu gái tử cơ viết ra nổi tiếng Nhật Bản 《nguyên thị vật ngữ》.

Còn đây là nói sau.

Đã có hai học sinh rồi, vậy thì phải dạy, hảo ngày hôm đó bốn nhân ở Nhật Bản khi cũng học đường tự hòa đường nói, giáo sư đứng lên không khó.

Lập tức, vô thanh cũng không dài dòng, vì thế liền làm cho hai học sinh tại thư phòng ngồi xuống, cũng làm cho người ở nhóm đốt lên ba tòa lò than, thật sự là có chút lạnh. Vô thanh thực không rõ đại Đường các đạt quan quý nhân mùa đông hoàn xuyên lăng la tơ lụa, hơn nữa này phu nhân muội tử nhóm đều lộ ra bán xóa sạch bộ ngực sữa, liền không lạnh sao? Không sợ đông lạnh phá hư đầu này?

Vô thanh nhìn đến hai học sinh ngồi nghiêm chỉnh, ho nhẹ một tiếng, nói: "Ta thanh tâm quán chi tôn chi, đó là 'Tuổi mát tao nhả, Minh Tâm tịnh nói' hy vọng các người tại sau này học tập trung có thể khắc sâu thể hội. Thánh Thượng làm ta thanh tâm quán thu thập dân gian nhả tục vật, nói thật ra, vì sự hoàn thật không biết nên như thế nào thu thập. Dân gian dữ dội to lớn, từ nam đến bắc, theo tây đến đông, bắc có Đột Quyết phong thổ, nam có người Lĩnh Nam văn, tây có Tây Vực Thổ Phiên dân tộc, đông có ngô việt văn hóa. Nhiều như vậy, phi một mình ta có thể làm được. Mà là cần nhờ thiên thiên vạn vạn mấy đứa tầm tuổi chúng ta mới có thể thu thập có lẽ mới có thể hoàn thành."

Lý phụng hiếu hỏi: "Tiên sinh ngôn cho nên có lý, đối với người đẳng nay nên làm như thế nào đầu này?"

Vô thanh cười nói: "Tự nhiên là có. Đầu tiên các người phải hiểu, ta thanh tâm quán không phải kia chấp chương lễ giáo hoàng văn quán, cũng không phải chấp chương nho học nước từ học, cũng không phải thư học, toán học, luật học, mà là mọi người học. Khắp nơi học thuyết, thanh tâm quán đều có thể thái này tinh hoa, đi này bã, cho ta thanh tâm quán sở dụng. Vô luận nho gia, đạo gia, pháp gia, Mặc gia, âm dương gia, thậm chí Phật học, cũng có thể cho ta thanh tâm quán sở dụng."

Vô thanh miêu tả ra một cái to lớn lam đồ, rồi sau đó cũng không để ý tới lý phụng hiếu vẻ mặt kinh ngạc, tiếp tục nói: "Ta thanh tâm quán không chỉ có chỉ chú ý đã ngoài học vấn, càng phải chú ý dân chúng chi cuộc sống, ngô vị chi 'Dân sinh' cho nên thanh tâm quán muốn chú trọng cho nông canh tọc triển, thủy lợi tọc triển, giao thông tọc triển, thương mại tọc triển, y dược tọc triển, cùng với khác tạp học tọc triển đẳng đẳng. Có này đó, ta thanh tâm quán mới xem như bao hàm toàn diện, thu hết thiên hạ kỳ nhân dị sĩ, vì Hoàng Thượng trị quốc làm ra có thể làm chi đạo. Mới có thể khiến ta đại Đường trường thịnh không suy."

Lý phụng hiếu bị vô thanh nói được nhiệt huyết sôi trào, nhất trương anh tuấn trên mặt của đồ lên, như vậy một cái vĩ đại tư tưởng, một khi thực hiện, kia chính là ánh sáng thiên cổ sự nghiệp to lớn, mà hấn cũng đem tham dự trong đó, lý phụng hiếu nói: "Đệ tử cả đời đem tùy tùng lão sư tả hữu, là lão sư chi chí nguyện to lớn mà phấn đấu."

Người Nhật Bản cũng thật cao hứng, chính là hấn bây giờ còn vì muốn hay không trở về Nhật Bản mà rối rắm trung.

Vô thanh uống ngụm trà, thiếu chút nữa không nhổ ra, này đó nô bộc, không biết miệng của hấn vị, thế nhưng thả hương liệu, nhin xuống ghê tởm cảm giác, đã nói nói: "Sau này con đường rất dài, ta tin tưởng ta không là một người đang chiến đấu, bởi vì, ta còn có các người. Ta viết 《tam hiệp ngũ nghĩa》 có thể nhường cho bọn người cẩn thận đọc sao chép, thuận tiện ta truyền thụ người đẳng thuyết thư chi đạo."

Lý phụng hiếu hòa người Nhật Bản nhìn nhau cười, ánh mắt lộ ra kinh hỉ, hai người đều là đến học tập thuyết thư chi đạo đây, vốn tưởng rằng phải trải qua vượt mọi khó khăn gian khổ khảo nghiệm sau mới có thể đạt được ước muốn, không nghĩ tới, thật không ngờ mau là có thể học tập.

Võ thanh tâm trung cười, chỉ biết các người là đến học tập bản lãnh của ta đây, bắt quá thuyết thư nhiều người, này giải trí văn hóa không phải phong phú đâu này? Đã biết Bình thư thủy tổ, có phải hay không vừa muốn thêm một cái đăng trước danh hiệu, vì đại Bình thư gia?

"Các người cũng chó cao hứng quá sớm rồi, ta tuy rằng cho phép các người nói 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》, nhưng các người cũng phải học được sáng tác, chỉ có chính mình sáng tác vô số tác phẩm, mới có thể khiến ta thanh tâm quán đi lên lớn mạnh đường. Bằng không, có lẽ không dùng được vài năm, liền muốn đóng cửa không tiếp tục kinh doanh rồi".

"Đệ tử cần tuân dạy bảo".

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Chợt Nghe Võ Mẫn Chi Phạm Sai Lầm

Cấp hai học sinh giảng thuật hạ "Tiểu thuyết" loại này mới văn học thể sau, đã sắc trời bắt đầu tối. Này mùa đông ban ngày chính là ngắn, rơi vào đường cùng, võ thanh đành phải ly khai thanh tâm quán, hai cái này đệ tử đồ là có thể ở tại thanh tâm quán ký túc xá lý, chỉ cần giao nộp chút bạc.

Võ thanh tại quan phòng môn phía trước, cũng đã về tới Bình Khang phường. Cũng may đã bắt đầu tập võ, thân thể trạng hướng lương hảo, cũng không thấy được mệt mỏi. Cấp vinh nước phu nhân Dương thị hòa võ đại nương mời an, liền về tới ngô đồng viện.

Võ thanh không biết là liền tại xế chiều, võ đại nương được phong làm nước Tấn phu nhân.

Ngô đồng viện, danh như ý nghĩa, này một tòa trong nhà có gần mười khóa cây ngô đồng, hơn nửa đều phi thường tráng kiện, có ít nhất hảo mấy trăm năm lịch sử. Lúc này màn đêm bao phủ xuống cây ngô đồng quang ngóc ngóc đầy, không có chút nào tức giận. Trong thư phòng ngọn đèn vẫn như cũ sáng ngời, võ thanh kỳ quái, phía sau là nên lúc ăn cơm, như thế nào trong thư phòng sẽ có người?

Võ thanh lén lút đẩy cửa mà vào, một cái khá có chút khản trương thanh âm của truyền đến, hỏi: "Là ai?"

Võ thanh vừa thấy, dĩ nhiên là công chúa thái bình, nguyên lai tại dựa bàn đọc sách, giờ phút này lại có chút khản trương nhìn cửa.

Võ thanh đến gần hỏi: "Công chúa, ngài như thế nào tại hạ quan trong thư phòng đâu này?"

"Phốc xuy!"

Thái Bình công chúa tại dưới ánh đèn lò mờ, nét mặt tươi cười như hoa, nói: "Biểu ca, người khả thật biết nói đùa, hoàn hạ quan đâu."

Võ thanh sùng sốt, thăm mắng mình hồ đồ, xem đến sâu trong nội tâm mình đối hoàng gia là có chút kính sợ a, đây là một thật không tốt hiện tượng, vì thế ho nhẹ một tiếng, chính ngay gần chính quần áo, nói: "Thái bình biểu muội, người như thế nào tại thư phòng của ta trung đâu này?"

Thái bình cười nói: "Ta vốn là tìm người ngoạn nhi đây, ai biết người đi quang trạch phường. Ta chỉ đẹp mặt nhìn người nơi này có cái gì tốt đùa rồi, tìm tới tìm lui, liền này hoàn đối với ta khẩu vị."

Võ thanh cảm lấy quyền trực vừa thấy, thế nhưng là của mình 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》 Hồi 58: "Ngũ thủ nháo Đông Đô" . Cô gái nhỏ này, quả nhiên thật tình mất a, lập tức cười nói: "Àn, ta tự nhận là lần này là ta viết rất tốt nhất thiên."

Thái bình hiển nhiên hoàn trầm tĩnh tại "Ngũ thủ nháo Đông Đô" chuyện xưa tình tiết ở bên trong, nhưng tựa hồ nhớ ra cái gì đó, vì thế đã nói nói: "Biểu ca, ta quên theo như người nói, phụ hoàng đã hạ chỉ làm cho nước tử học, Thái Học, hoảng văn quán, tứ môn học sao 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》, để phòng sinh đồ nhóm xem."

Võ thanh tâm trung khiếp sợ, đây không phải là đem mình đặt ở cùng này văn học đại sư cùng một độ cao sao? Chẳng lẽ đây là Vũ Hậu chủ ý? Nhưng bất kể như thế nào, đây là một tốt bắt đầu, nay có hai học sinh, sẽ không sợ không đến cái thứ ba, cái thứ tư...

Kỳ thật Thái Bình công chúa tìm đến võ thanh, còn có một nguyên nhân khác, thì phải là Vũ Hậu đã nói cho Thái Bình công chúa, nàng đem tại sau khi thành niên liền muốn gả cấp võ thanh. Thái bình tuy rằng không hiểu được tình hình, khả hôn phối gả thú vẫn là hiểu, hôm nay đến chủ yếu vẫn là quan sát hạ tương lai của mình vị hôn phu đây, trong lòng tổng thể mà nói trước mắt coi như vừa lòng. Như thế, Thái Bình công chúa liền cáo từ.

Lúc này, vinh nước phu nhân bên cạnh thị nữ tình chi cũng tới thỉnh võ thanh dự tiệc.

Võ thanh biết này là bởi vì mình phong quan, kia vinh nước phu nhân Dương thị bãi tiệc rượu. Này tiệc rượu thật đúng là lấy được, cũng không biết võ mẫn chi có hay không.

Đã đến nhà ăn, nhìn đến vinh nước phu nhân đang vỗ đại nương đồng hành nghe ti trúc, quan sát vũ đạo. Võ thanh biết nơi này đang ngồi phần lớn đều là Vũ thị gia tộc bång chi nữ quyền, mà Vũ Hậu cùng cha khác mẹ huynh đệ tẩu tử nhóm cả nhà đều bị Vũ Hậu cấp lưu đây. Đương nhiên đang ngồi còn có Dương thị nhà mẹ đẻ Dương thị gia tộc nữ quyền. Nhìn đến võ thanh đến đây, vinh nước phu nhân vung tay lên, này nhạc cơ nhóm lui xuống.

Vinh nước phu nhân cười nói: "Tôn nhi mau tới, hôm nay chuyên môn cho người chuẩn bị ăn ngon, người nên ăn nhiều chút."

Võ thanh cảm ơn, liền hòa thái bình phân tọa tả hữu, đều có thị nữ bưng lên cái ăn. Võ thanh thực thích đại Đường loại này xé xác ăn đi ăn cơm phong tục. Chỗ tốt lớn nhất chính là sạch sẽ, ai được lưu hành bị cảm, cũng sẽ không dễ dàng bị lây bệnh, chớ đừng nói chỉ là võ cũng nghiêm trọng bệnh truyền nhiễm rồi.

Cũng may võ mẫn chi không biết làm sao lêu lổng đi, võ thanh nhạc mắt không thấy tâm không phiền, nay võ mẫn sâu thụ Dương thị ** yêu, hơn nữa Vũ Hậu dễ dàng tha thứ, võ luận theo phương diện nào đến nói mình thật sự không phải là đối thủ.

Võ thanh liền hỏi: "Bà nội, mẫn chi ca như thế nào không đến đi ăn cơm đâu này?"

Bỗng nhiên, trong nhà ăn không khí lâm vào ngưng tụ, thái bình trong con người phảng phất có tức giận, nhưng không nói gì thêm.

Dương thị cười nói: "Đêm nay đông cung dạ yến, dự tiệc đi."

Võ hoàn trả là đã nhận ra Dương thị trên mặt mắt tự nhiên, tuy rằng nhất tâm mặt mo này có nếp nhăn che lấp, nhưng như trước ngăn không được võ thanh kia trí sâu tựa như biển ánh mắt của.

Yến hội đang cùng hài hòa hợp trong không khí bắt đầu.

"Ra, chúng ta trước cho ta Tôn nhi có thể tại nhược quán chi niên trở thành triều đình mệnh quan, trước mẫn uống này chén." Vinh nước phu nhân bưng lên đào mẫn rượu trái cây chén rượu nói.

Mọi người đứng dậy, đều hướng võ thanh, võ thanh bắt đắc dĩ, cũng chỉ hảo bưng chén rượu lên, thiên thường triếp chỉ, khả uống một ngụm, liền cảm giác trái cây kia rượu rất tốt sao. Thực tiêu sái cổ hướng lên, một ly liền xuống bụng.

"Tôn nhi từ lượng giới, trưởng thành nhất định là một cái thực anh hùng." Vinh nước phu nhân không chút nào tiếc rẻ quá khen ngợi chỉ từ.

Võ thanh đành phải khiêm tốn một phen, nhưng trong lòng không khỏi nói thầm, đại Đường quý tộc thật là rất mực nát, trừ bỏ khai yến hội thổi phồng một phen khoe ra phú quý ở ngoài, hoàn có thể làm gì?

Đều là trống rỗng chúc phúc, võ thanh lời nói không nhiều lắm, nhưng cũng nhất nhất cảm ơn.

Một hồi dưới tiệc rượu ra, võ thanh cảm thấy hôn thiên ám địa, võ thanh chỉ nhớ rõ, mình là bị hoa lan hòa thu cúc lung trở về ngô đồng viện đấy, nhưng lại sờ soạng thu cúc trước ngực kia hai con thỏ trắng nhỏ, từ nay về sau chuyện tình liền cái gì cũng không biết.

Sáng sớm hôm sau tỉnh lại, võ thanh như là bị chập dưới, tăng đứng dậy tả hữu vừa thấy, hoàn hảo đêm qua không có phát sinh mỗ ta chuyện xấu xa.

Nghe được trong phòng có động tĩnh, thị nữ thu cúc đẩy cửa mà vào, trong tay bưng chậu gỗ, bên trong nóng hôi hổi, hiển nhiên là nước ấm, rồi sau đó chạy nhanh buông, nói: "Công tử rất cực tỉnh a." Vừa nói, vừa bắt đầu hầu hạ võ thanh xuyên y.

Võ thanh có chút không có thói quen, nhưng cũng biết này vẫn phải là chậm rãi thói quen, nói sau có như vậy một cái đẹp mắt muội tử hầu hạ không phải thực thích sao?

Võ thanh vô tình hay cố ý triều thu cúc ngực ngắm xuống, đáng tiếc thị nữ quần áo bao bọc rất kín nhìn không tới, cứ việc có chút thất vọng, nhưng ở mặc quần áo trong quá trình luôn có thể vô tình hay cố ý đụng chạm lấy một vài chỗ, làm võ thanh tâm ngứa khó nhịn.

Đã biết là thế nào đâu này? Bảy tuổi thân thể, cũng đã không nhẫn nại được kia chính bông bột phát triển ** sao? Đáng xấu hổ, thật đáng buồn, buồn cười, đáng tiếc.

Võ thanh một trận mình quất roi, mình kiểm điểm một phen, cái loại này tà niệm nháy mắt hạ xuống băng điểm, trong mắt một mảnh trong suốt, lại khôi phục trí sâu tựa như biển cảm giác.

Đặng ăn qua điểm tâm, trong lúc vô tình hỏi thu cúc hôm qua trong phủ có chuyện gì phát sinh, mới biết được, kia võ mẫn chi thực ** đem Thái Bình công chúa mang tới một cái cung nữ làm rồi.

Nghe được tin tức này, võ thanh còn lại là trong lòng cười to ba tiếng, rồi sau đó về mặt sầu khổ thở dài, không nói gì thêm. Nhưng kinh hi dưới, đi đến án thư phía trước, tại giấy làm bằng tre trúc thượng viết xuống "Phong thần ký" ba chữ.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Không Nghĩ Qua Là Mắc Chết Thái Giám

Võ thanh xuyên mạng chinh tề, làm cho người ở đất tới một đầu lư, đây là một đầu hoa nhỏ lư, xám trắng giao nhau lấm tấm làm cho võ thanh không khỏi nghĩ khởi mới trước đây từng kỳ trôi qua đầu kia tiểu mao lư, căn cứ đối với kiếp trước tuổi thơ kỷ niệm, liền tuyển như vậy một đầu tiểu mao lư làm thay đi bộ chỉ dụng.

Đương nhiên võ thanh cũng chỉ có thể chọn con lừa hoặc là chọn một đầu ngựa tồi, Thái tông hoàng đế từng hạ chỉ, tam phẩm trở lên quan viên vào triều mới có thể ngồi xe ngựa hòa cổ kiệu, những quan viên khác tắc hoặc là cưỡi ngựa hoặc là cỡi lừa, lớn tuổi người có thể tọa xe trâu hoặc là xe lừa. Mục đích làm như vậy, nhất người là vì chương hiền triều đình trọng thần quyền uy, hai người là vì giảm bớt vào triều khi chật chội.

Võ thanh cưỡi con lừa ra Vũ phủ, vừa vận dụng tới hồi phủ võ mẫn chi, võ mẫn chi thiếu chút nữa đánh vào lư trên đầu. Chỉ thấy võ mẫn chi chia vào mắt quầng thâm, hung tợn trừng mắt nhìn võ thanh liếc mắt một cái, rồi sau đó tức giận hừ một tiếng, phát tay áo vào phủ đi.

Võ thanh khinh thường cười, gia gia ta cũng sẽ không bị trừng tử. Nhìn võ mẫn chi phù phiếm bước chân của, chỉ biết người này tại đông cung chơi được có điểm hi. Miệng mải quá độ, cũng là gặp người chết đấy, bất quá, người sao, tốt nhất tỉnh táo nhân vong mà chết, cũng tiết kiệm trong ngày đôi lão tử trừng mắt thụ nhân đấy, hoàn không định giờ cấp lão tử đến một chút mạnh mẽ, kia chúng ta khả chịu không nổi.

Tạm không thêm nghĩ nữa võ mẫn chi vô lễ, võ thanh liền ra Bình Khang phường, dọc theo hoàng thành tường lại trải qua đông cung đông thành tường, cuối cùng chậm rãi đi vào lần lượt Đại Minh cung Hưng An môn hòa xây phúc môn quang trạch phường.

Phía sau, Trường An trên đường cái nhân không tính là rất nhiều, dù sao này đã qua các đại thần vào triều giờ cao điểm, mà Trường An dân chúng cũng không có đi ra thân luyện thói quen, một ít du hiệp nhi luyện công phu một loại đều có nhà mình luyện võ nơi. Phường bên trong có bán điểm tâm tiểu thương, thết to thanh bên tai không dứt. Võ thanh đối đại Đường sớm một chút đơn độc nhất, đã cảm thù đến tận xương tủy, như là bánh quẩy bánh bao các loại còn không có Ảnh nhi, xem ra rất tất yếu muốn làm một chút ẩm thực cách tân rồi.

Đi vào giáo phường tư, đem tiểu mao lư thuyền ở tại cọc buộc ngựa lên, nhìn đến một người vân thiêu nhóm chính ở trong viện thân luyện. Xoay người, áp chân, luyện giọng, một mảnh não nhiệt, hơn nữa đại tiểu mỹ nữ kia mặt ngoài rất khác biệt thân hình, cao thấp mập ốm, cái gì cần có đều có, thiếu chút nữa làm cho võ thanh đầu chóng váng hoa mắt, máu mũi vảy ra.

Tình cảnh này, hay không nên làm thơ một bài đầu này? Đáng tiếc sưu tràng quá đồ cũng nghĩ không ra vài cái từ nhi ra, vì thế liền sắc mimi nhìn chằm chằm đại tiểu muội tử đám bọn chúng bộ ngực xem.

Đây là đại Đường mỹ nữ một buổi sáng sớm!

Đương đông dương treo trên cao, các mỹ nữ cũng lúc một mỗi, võ thanh thế này mới đi lên trước.

Vân thiêu nhóm nhìn thấy là giáo phường sử đến đây, liền vội vàng hạ thấp người vấn an, cũng may võ thanh tại các nàng trong mắt quan tuy lớn nhưng cũng chỉ là tiểu thí hài, không có gì phòng bị.

"Gặp qua giáo phường sử!"

"Gặp qua giáo phường sử!"

"Thu thủy gặp qua giáo phường sử!"

"Ân?" Võ thanh sừng sốt, không khỏi ngẩng đầu nhìn kỹ, chỉ thấy nàng này dáng người thon thả, tóc đen cao oản, nhất trương làm nhan làm cho người ta có một loại cảm giác kinh diễm, kia một đôi tròng mắt giống như thu thủy giống như, luôn ân ý đưa tình.

Đây là một rất dễ động tình nữ tử!

Võ thanh thiếu chút nữa thân thủ bắt lấy thu thủy cánh tay của, vron nửa thanh tay của rút trở về, nói: "A, nguyên lai là thu Thủy tỷ tỷ a." Võ thanh thật cao hứng, xem ra kia lý Thu Hương đã nói cho lý thu thủy nàng tạm đại giáo phường thừa chỉ chức rồi.

Nhìn đến này đó vân thiêu nhóm đều tụ tới, đã nói nói: "Nếu tất cả mọi người tại, vậy chúng ta đến diễn nhạc đường nói sự!"

Vì thế nhất hóa nhân liền theo sát phía sau, đã đến diễn nhạc đường.

Võ thanh đi vào diễn nhạc đường nhảy mắt, liền nhìn đến có chừng ** cá nhân ngồi ở diễn nhạc trong nội đường, võ thanh sừng sốt, thu thủy tại võ thanh bên tai nói: "Trung gian cái kia chính là giáo phường làm Vương công công, hôm qua bọn họ giả bộ bệnh đi Bình Khang phường đấy."

Võ thanh cảm nhận được kia thô khí như lan nhiệt khí, bụng dưới rồi đột nhiên vọt lên một cỗ lửa, võ thanh thảm mắng, mình cũng quá nhạy cảm a, chẳng lẽ mình vùng mẫn cảm thay đổi đến bên tai đâu này?

Bất quá, nhìn đến kia đang lộ ra cười gian thái giám chết bầm vương giáo phường lệnh, võ thanh không chút nào lộ ra biểu tình không vui, cũng không để ý tới đám người kia. Chỉ biết bọn họ đám người kia lật không nổi cái gì cảnh hoa, còn muốn cho mình ra oai phủ đầu? Một đám thái giám chết bầm! Không tên hoàn đây? Mẹ nó, rất thất đức.

Võ thanh ở giữa mà ngồi, vẫn thiếu nhóm còn lại là không dám ngồi, võ thanh nói: "Bọn tỷ muội đều ngồi đi, khác những người không có nhiệm vụ, thỉnh lui ra ngoài, nơi này có chuyện quan trọng thương lượng!"

Lý thu thủy hòa lý Thu Hương biết bọn họ giáo phường thừa chính là làm thời kiêm nhiệm, cũng không có được Lại bộ hoặc là cao tông hoàng đế ngự phong, cho nên làm không thể sở, liền ngồi ở đầu dưới.

Võ thanh nhìn nhìn mấy cái thái giám, như trước tọa tại nguyên chỗ, cũng không bái thấy mình, cũng không nói điểm gì, chờ một lát, mấy người kia như trước tứ bình bát ổn ngồi.

Diễn nhạc trong nội đường một mảnh im lặng.

"Ba!"

Võ thanh vỗ án, nói: "Mấy cái này thái giám chết bầm là chuyện gì xảy ra? Bản đại nhân đã nói qua, những người không có nhiệm vụ tóc tóc rời khỏi!"

Giáo phường làm Vương công công liếc mắt võ thanh, hừ lạnh một tiếng, xây thanh lời nói nhỏ nhẹ nói: "Chưa dứt sữa tiểu mao hải tử, ngươi là đang nói chúng ta sao?"

Võ thanh trong lồng ngực một lời lửa giận, hừ một tiếng, nói: "Ai là thái giám chết bầm, ai biết!"

Vương công công tăng đứng lên, trong tay bụi bặm vung, trừng mắt mắt lạnh lẽo, nói: "Tiểu tử, ngươi nói lời này nhưng là phải trả giá thật lớn. Chúng ta vì giáo phường tư lệnh đã hai mươi năm rồi, theo Thánh Thượng đẳng cơ, chúng ta liền vì giáo phường lệnh, ngươi tính thế nào cần thông a, thức thời một chút, liền ngoan ngoãn nhì còn xuất nơi này, nơi này chính là chúng ta địa bàn, còn chưa tới phiên ngươi chưa dứt sữa hoàng Mao tiểu tử gương oai!"

Vân thiếu nhóm nhìn thấy giáo phường làm cả vú lấp miệng em, giáo phường sử đại nhân khắp nơi bị quân chế, bắt đầu thấp giọng nghị luận.

Võ thanh một cước đá ngã lẩn bàn, chỉ vào giáo phường làm mắng: "Ngươi cái thái giám chết bầm, ngươi hãy nghe cho kỹ, nơi này không là địa bàn của ngươi, nơi này là hoàng thượng địa phương! Hoàn địa bàn của ngươi, ngươi đây là muốn tạo phản? Có phải muốn nứt đất tự lập? Ngươi cái thái giám chết bầm, lão tử là Hoàng Thượng chính mồm ngự phong giáo phường sử, Lại bộ đều không quản được, ngươi cái thái giám chết bầm, ngươi tính thế nào khóa hành, ngươi muốn xen vào ta? Ngươi muốn hành sử hoàng thượng quyền lợi?"

Vương thái giám lập tức hơi biến sắc mặt, không nghĩ tới tiểu tử này như thế yêu khu chữ, liền tục thanh âm, "Ngươi... . Ngươi..." Nói đúng là không ra nói cái gì đến.

Võ thanh quát to một tiếng, mắng: "Ngươi cái thái giám chết bầm, ngươi nói, cha mẹ ngươi nuôi ngươi dễ dàng sao? Ngươi thế nhưng tiền cung đương thái giám? Ngươi có biết cái gì là bất hiếu? 《 hiếu kinh 》 trung nói, 'Bất hiếu có tam, vô hậu vi đại.' ngươi hiểu được đây là ý gì sao? Ngươi đã hiểu được, vậy ngươi làm thái giám? Ngươi nghĩ nói ngươi đối hoàng thượng là trung tâm đấy, nhưng ta nói ngươi trung tâm cái rắm. Được rồi cho dù ngươi đối Hoàng Thượng trung tâm, vậy ngươi còn muốn đuổi đi ta đây cái Hoàng Thượng ngự phong giáo phường sử? Hôm qua hoàn giả bộ bệnh đi? Ngươi nói hoàng tử đều bị đồ chơi kia nhì rồi, ngươi đi làm gì? Đạp hư nhân gia tiểu cô nương, làm cho nhân gia muốn ngừng mà không được? Ngươi này cái gì đức hạnh? Như ngươi vậy cũng coi như trung? Ngươi đây là không tượng nghĩa, không có phúc hậu! Thái giám chết bầm, ngươi đều hơn năm mươi tuổi, ngươi thì không thể tích đức đức, kiếp sau không làm thái giám? Như thế, ngươi, này bất hiếu bất trung bất nghĩa đồ đệ, còn có lý do gì đứng ở chỗ này, còn mặt mũi nào mặt theo đạo phường tư chức vị? Còn mặt mũi nào mặt cầu thả sống trên cõi đời này? Sao mày không chết luôn đi?"

Vương thái giám đồ mặt tái tía tai, chỉ vào võ thanh cái mũi, "Ngươi..." Chính là mắng không ra tiếng đến.

Võ thanh hét lớn một tiếng, nói văng cả nước miếng, nói: "Ngươi, bất hiếu bất trung bất nghĩa, tại sao không đi tử! Ta nói, sao mày không chết luôn đi, ta muốn là ngươi, đã sớm lấy khối đậu hủ đập chết!"

Vương thái giám lập tức sắc mặt tái nhợt, chỉ vào võ thanh, nói không ra lời. Bỗng nhiên, che ngực, một ngụm máu tươi dâng lên mà ra, hai mắt trợn lên, phanh một tiếng ngã nhào trên đất, co quắp hai cái, bất động.

Võ thanh trong lòng căng thẳng, chúng ta lại không đối câu đối, ngươi học máu làm cái gì?

Giáo phường thừa chạy nhanh đưa ngón tay ra tại vương thái giám dưới mũi tìm tòi, ngã ngồi dưới đất, hét lớn: "Giáo phường làm hán đã chết!"

"Ân? Võ thanh cấp vội vươn tay tại trên cổ trên động mạch sờ một cái, quả nhiên nhịp đập mỏng manh, liền mau nói nói: "Chạy nhanh kêu y quan đến."

Một lát, y quan đến đây, đem hoàn mạch, nói: "Không cứu, tâm mạch đã đứt!"

Võ thanh sợ ngây người, vậy phải làm sao bây giờ a, thái giám này cũng quá không dùng mắt a, vì thế chấp tay nói: "Y quan tỷ tỷ, thật sự từ đâu này?"

Y quan đối với "Y quan tỷ tỷ" cách gọi, hiển nhiên thực ngạc nhiên, không khỏi nhìn nhiều hạ đứ tra trẻ này, nói: "Thực không cứu, niên kỷ của hân cũng lớn, chịu không nổi đại kích thích."

Vừa nói như vậy, võ thanh toán là hiểu, nguyên lai là bị chính mình kích thích, thêm thượng lớn tuổi, liền tạo thành cơ tim tắc nghẽn, chết rồi. Vậy phải làm sao bây giờ đầu này?

Y quan đi rồi, để lại đứng ngẩn ngơ bất động võ thanh hòa một đám bồ bồ vân thiêu. Vân thiêu nhóm về mặt đều là đối với võ thanh đồng tình, nhưng càng nhiều hơn chính là sợ hãi than, người này đều có thể bị rõ ràng mắng chết. Mà lúc này đây, hai cái giáo phường thừa vụng trộm chạy ra khỏi giáo phường tư, hướng tới Đại Minh cung chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Triều Đình Tấu Đối Mổ Ngụy Nan

Vương thái giám chết rồi, làm gần hai mươi năm giáo phường làm Vương công công bị chửi chết rồi, triều dã khiếp sợ, võ thanh như rơi xuống vực sâu, hân lần đầu tiên xuất hiện ở bách quan đám bọn chúng trong tầm mắt.

Tại cuối năm tổng kết thời điểm, triều hội bình thường tương đối dài. Đương có thái giám vụng trộm báo cấp trong điện phó giam, lại báo cấp trong điện giam, trong điện giam bên tai ngữ cấp cao tông hoàng đế thời điểm.

Cao tông hoàng đế theo trong lúc ngủ mơ giật mình tỉnh lại, đổi thành trước nay chưa có tinh thần, lớn tiếng hỏi: "Cho trẫm gọi đến võ thanh!"

Đang ở ngự dưới bậc rung đùi đắc ý hội báo công tác hộ bộ Thị Lang trương khâm bị cắt đứt rồi, trương khâm hoảng sợ, hoàn cho là mình sai lầm, việc bái nói: "Bệ hạ, nhưng là vì thân có gì chỗ không ổn?"

Cao tông hoàng đế sừng sốt, liền cười nói: "Không có việc gì, ngươi tiếp tục niệm."

Vũ Hậu nhú chân mây lại, nhỏ giọng hỏi: "Hoàng Thượng, chuyện gì nhưng lại kích động như thế?"

Cao tông hưng phấn mà nói: "Võ thanh theo đạo phường tư đem giáo phường làm mắng chết rồi."

"Ân?" Vũ Hậu đôi mi thanh tú hơi nhú, nhất trương kiều diễm mà rất có uy nghiêm trên mặt của cũng xuất hiện một chút bất khả tư nghị vẻ mặt, thấp giọng nói: "Kia cũng không phải đem võ thanh gọi đến trên triều đình a, vạn nhất..."

Cao tông cười nói: "Ngươi này cháu đều có thể đem người mắng chết, tở này miệng thật sự là lợi hại a, cho tới bây giờ ta là chỉ nghe kỳ danh, không thấy một thân a, còn nữa, này triều hội đều nhanh hai canh giờ rồi, cũng nên chế thuốc hạ."

Vũ Hậu sừng sốt, liền hiểu cao tông dụng ý, nhìn bách quan nhóm tuy rằng như trước đứng thẳng, nhưng có người đang đánh truan rồi, vì thế cười nói: "Hoàng Thượng, ta xem hôm nay gì không ở nơi này triều đình tấu đối đầu rồi, làm cho các đại thần nhìn xem, Hoàng Thượng ánh mắt của ngươi là không sai đâu này?"

Cao tông hoàng đế nhất tương, nói: "Như thế cái biện pháp tốt."

Không đến nửa canh giờ, trong điện giam tại cao tông bên tai nói câu, rồi sau đó cao tông mừng rỡ nói: "Tuyên võ thanh tiến điện!"

"Tuyên võ thanh tiến điện!"

"Tuyên võ thanh tiến điện!"

Như thế theo tuyên chính điện, vẫn truyền đến hàm nguyên điện. Võ thanh tại hàm nguyên trong điện tóc rối bù, ** lấy trên thân, làm cho vân thiêu nhóm hỗ trợ buộc cánh tay, lưng đeo hai cây cành mạn gai, đã đợi hậu thời gian rất lâu rồi, kỳ thật liên thời gian một nén nhang cũng không đến.

Võ thanh như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, vẻ mặt sầu khổ chi tướng. Đang trực điện thái giám đến dẫn về sau, võ thanh trầm trọng bước chân ra bước. Hân không có cảm nhận được Đại Minh cung to lớn tráng lệ, nhưng trong lòng thì tràn đầy sợ hãi. Đúng vậy, chính là sợ hãi. Ở nơi này hoàng

quyền tối thượng thời đại, thái giám nhưng là hoàng quyền một bộ phận, hấn mắng chết một cái chính thất phẩm giáo phường lệnh, này có tính không từ tội đầu này? Nay hấn chỉ có thể gửi hy vọng vào Vũ Hậu rồi, cũng chỉ có nàng mới có thể bảo trụ cái mạng nhỏ của mình.

Vào tuyên chính điện, tại bách quan đám bọn chúng cùng kêu lên kinh hô ở bên trong, tại cao tông hòa Vũ Hậu trong kinh ngạc, võ thanh xa xa phủ phục trên mặt đất, hô to Hoàng Thượng vạn tuế hoàng hậu vạn tuế.

Mà này một cái tiếng hô, làm cho Vũ Hậu trong mắt nhất thời tỏa ánh sáng, rồi sau đó nháy mắt biến mất.

Cao tông hoàng đế cười to nói: "Người tiểu tử này, tùy thời cũng không đã quên nịnh bợ hoàng hậu của trẫm a, tốt lắm, đi lên, đừng chịu đòn nhận tội rồi, này đã thỉnh thoảng hưng rồi."

Võ thanh như trước cúi đầu, nói: "Tội thần không dám đứng dậy."

Cao tông hoàng đế đứng lên, hạ ngự giai, rồi sau đó cởi áo choàng, khoác lên võ thanh trên người của, nâng dậy võ thanh nói: "Tiểu Ái khanh mau đứng lên, đông lạnh hông rồi thân mình nhưng là trẫm tổn thất a."

Võ thanh cái mũi bỗng nhiên đau xót, nước mắt ba một tiếng rớt xuống, nói không ra lời. Cao tông sững sốt, cũng là có chút kích động, giống một cái phụ thân giống nhau hiền lành nói: "Tiểu Ái khanh, người là ta đại Đường ít có thiếu niên thiên tài, ta đại Đường tương lai phải nhờ vào các người, người tuy có tội, nhưng trẫm không trách người."

Võ thanh thực tào tình khóc lên tiếng, phía sau, Vũ Hậu cũng hạ ngự giai, đối với võ thanh nói: "Hoàng Thượng ưu ái như thế người, người đồ khóc." Dứt lời, Vũ Hậu lấy ra khăn lụa, cấp võ thanh lau nổi lên nước mắt.

Một màn này thực quý dị xuất hiện ở trên triều đình, làm cho đại thần nhất thời mất đi phương thốn, này hoạt thoát thoát một nhà ba người nha.

"Bệ hạ!" Hữu tướng lưu nhân quỹ nhìn không được rồi, ra tiếng nhắc nhở cao tông hấn là chú ý để vương dáng vẻ.

Hình bộ thượng thư lô thừa khánh cũng nhìn không được rồi, nói: "Bệ hạ, không thể mất triều đình uy nghiêm."

Tả tướng hứa kính tông nói: "Hữu tướng đại nhân, đây mới là Hoàng Thượng cùng thần tử chân tình hiển lộ, như thế mới hiển lộ ra ta đại Đường chi thiên tử phong phạm, có thể nói quân chính thần trung, là ta đại Đường quân thần chi điển phạm, tại sao mất triều đình uy nghiêm?"

Võ thanh bị bắt rồi kia hai cây cành mạn gai, lại khoác cao tông áo choàng, cảm thấy ấm áp rất nhiều, thế này mới cảm ơn cao tông hoàng đế.

Cao tông hòa Vũ Hậu về tới ngự tọa phía trên, vừa vận trong điện giam đưa cho cao tông hoàng đế nhất trương giấy làm bằng tre trúc, có thể nhìn ra, trên giấy rậm rạp viết đầy tự. Cao tông hòa Vũ Hậu cùng nhau duyệt thời, lộ ra mỉm cười tươi cười.

Võ thanh nhìn trộm nhìn thấy cao tông hòa Vũ Hậu lộ ra tươi cười, không khỏi vô cùng nghi hoặc, mà ngay cả bách quan nhóm cũng là cực kỳ khó hiểu.

Cao tông cười to nói: "Liệt vị thần công, khả truyền đọc đánh giá."

Rồi sau đó liền cười hỏi: "Võ thanh, người có biết tội của người không?"

Võ thanh sững sốt, lập tức quỳ sát nói: "Võ thanh biết tội, nhưng vô tội!"

"Nga? Vậy người nhưng thật ra nói nói, như thế nào biết tội, vì sao lại không có tội?" Cao tông hoàng đế quyết định tiên khảo giáo một phen, nhìn xem truyền thuyết này trung thần đồng, hay không thực sự thần kỳ như vậy. Nói thật ra, cao tông đối với thần đồng cũng là rất là tò mò, như kia Lạc Tân Vương, vương bột đám người, đều là được xưng thần đồng đấy, nay vương bột tại phái vương phủ tiếp khách đọc, kia Lạc Tân Vương lại nhân phạm tội, bị giáng chức ra kinh sư.

Võ thanh đã bái bái, rồi sau đó sửa sang lại quần áo, mặc dù có chút rộng thùng thình, nhưng là không ảnh hưởng võ thanh phát huy, trầm tư một lát, nói: "Đầu tiên, tội thần không có giết chết giáo phường làm động cơ; thứ hai, tội thần không có công cụ gây án, không có giết người hung khí; thứ ba, tội thần trước bị giáo phường làm nhục mạ mới ban đánh trả; thứ bốn, giáo phường làm bỗng nhiên đột tử, nói thật ra cũng là tuổi tác lớn nguyên nhân, tội thần trở tay không kịp; thứ năm, tội thần vô dụng vũ lực, cũng không có cùng giáo phường làm phát sinh thân thể tiếp xúc, điểm này giáo phường tư vấn thiếu có thể làm chứng. Về phần muốn trị thần chi tội, đó cũng là thần Vô Tâm mắng chết giáo phường lệnh."

Phen này ngôn ngữ, làm cho bách quan nhóm ám nhủ, có thậm chí đại điều kỳ đầu, có thì còn lại là bất tiết nhất cổ, hơn nữa lúc này kia trương giấy làm bằng tre trúc đã ở bách quan trong lúc đó truyền đọc. Nhưng cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu lại âm thầm gật đầu, này võ thanh ý nghĩ rõ ràng, quả nhiên là hiếm có lương tài mỹ ngọc.

"Khải tấu bệ hạ, thần có lời!" Đúng là kia ngự sử đại phu Hách chỗ tuần.

Cao tông hoàng đế sững sốt, liền biết, nhất định có thần tử đi ra nói chuyện, vì thế liền hỏi: "Hác ái khanh mời nói."

Hách chỗ tuần về mặt nghiêm túc thêm chính nghĩa, võ thanh liếc mắt, xem ra vị này nhưng thật ra một cái trung thần. Chỉ nghe Hách chỗ tuần nói: "Vừa mới vì thần đọc hồ sơ vụ án, cũng nghe giáo phường sử tự biện, thần cảm thấy, giáo phường sử thật là ác độc đồ đệ, một cái bảy tuổi hài đồng liền có thể nói ra như thế ngôn ngữ, tâm hấn đáng chết, vì thần cho rằng, phải thêm lấy nghiêm trị, răn đe!"

"Ân?" Cháu trai này, lão tử vừa tán người về mặt chính nghĩa, trong lòng khen người là trung thần, lão bắt từ kia đấy, lại muốn đưa ta vào chỗ chết! Võ thanh tâm trung giận dữ, nhưng không nói gì. Cao tông không gọi mình nói, thì không thể nói, nếu không thì thực hành vì thất lễ, lại bị người này an cái rít gào triều đình chỉ tội, vậy mừng rồi rồi.

"Bệ hạ, vì thần có lời!" Trung thư Thị Lang lý kính huyền bái nói.

Cao tông tự nhiên đáp ứng, nói: "Ái khanh mời nói."

Lúc này Vũ Hậu đối Hách chỗ tuần đây chính là cảm thù đến tận xương tủy, trước kia rửa sạch dị kỷ thời điểm thế nhưng lậu điều con cá này, không nghĩ tới hôm nay con cá này biến thành cá lớn, trong lúc nhất thời hoàn không nhúc nhích được, nhưng nếu cứ như vậy làm cho võ thanh tọa thật tội danh, sau này cũng không hay lắm, đối võ thanh con đường làm quan sẽ có bị mất nguy hiểm. Lần xem Vũ gia binh sĩ, chính mình hoàn thật không có có thể để ý đây, thật vất vả xem một cái đằng trước, cũng không thể cứ như vậy cấp hủy diệt rồi.

Nói ra thật xấu hổ, Vũ Hậu gia tộc thế lực thật sự là quá yếu, cơ hồ có thể đã đến không đáng kể bộ, đây cũng là cao tông hoàng đế đều có đầu phong bệnh sau nguyên ý làm cho Vũ Hậu chấp chương triều chính trọng yếu nguyên nhân.

Lý kính huyền là Lý thị dòng họ bàng chi, tại cao tông hoàng đế vì thái tử thời điểm, cũng đã tại đông cung sùng hiến quán làm người hầu. Cho nên cao tông đối lý kính huyền là rất yêu thích đây, hơn nữa thực yên tâm.

Lý kính huyền nói: "Đối với Hách ngự sử thuyết pháp, vì thần không dám gạt bừa. Trước tiên nói một chút về này hồ sơ vụ án thượng lời nói, vì thần cho rằng, võ thanh tự tự châu ngọc, tự tự phát lòng người tình, tự lời đều bị làm cho người ta sợ hãi than, huống chi trọng yếu nhất là, võ thanh ngôn cũng không bất trung bất hiếu bất nghĩa ngôn, những lời này có lẽ nghe vào một ít người trong tai là rất chói tai, nhưng vì thần muốn hỏi, những lời này đến tội cùng có tội gì, nói nó có tội người, chỉ sợ trong lòng có quỷ a."

Cao tông gật đầu nói: "Ái khanh lời nói thật là, ái khanh thỉnh tiếp tục."

Lý kính huyền tiếp tục nói: "Hãy nói một chút võ thanh mới vừa tự biện, vì thần cho rằng võ thanh trật tự rõ ràng, mỗi một con đều hợp tình hợp lý, vì thần dám nói, võ thanh nhược định tội, kia bách quan đều có tội, vì thần nói xong rồi."

Lặng im một lát, Lại Bộ Thị Lang cao trí chu ra ban tấu nói: "Bệ hạ, vì thần có lời."

Cao tông tâm đầu nhất kiêu, vẫn như cũ bình tĩnh nói: "Ái khanh mời nói!"

Vũ Hậu còn lại là ám nhủ, này cao trí chu nhưng là cùng Hách chỗ tuần một đường mặt hàng, nay cũng là một con cá lớn, động cũng không động được, thực ở trong lòng khó chịu. Vũ Hậu rất tức giận, một đôi mắt phượng không khỏi nhìn về phía hứu kính tông.

Hứu kính tông tùy thời sát ngôn quan sắc, nhảy mắt liền cảm nhận được Vũ Hậu ánh mắt, rồi sau đó bắt được hần tin tức cần, lập tức liền rơi vào trầm tư.

Chỉ nghe cao trí chu nói: "Giáo phường làm là triều đình quan viên, nay chết oan chết uổng, tổng yếu có người thừa gánh trách nhiệm a? Mà võ thanh cũng là làm cho giáo phường làm trực tiếp nguyên nhân của cái chết, điểm này nói vậy bách quan đều không lời nào để nói a? Vì thần đề nghị, việc này giao cho Ngự Sử đài thẩm tra xử lý."

Ngự Sử đài? Vũ Hậu trong lòng cười lạnh, nếu giao cho Ngự Sử đài, ta đây Vũ gia binh sĩ còn có thể đi ra mới là lạ chứ.

Hứu kính tông được Vũ Hậu ý bảo, liền ra ban tấu nói: "Hoàng Thượng, thần có bản tấu."

Cao tông hoàng đế sừng sốt, này tả tướng như thế nào cũng muốn trộn đều, nhưng vẫn là cho phép, "Ái khanh tấu đến."

Hứu kính tông nói: "Chư vị đại thần, nói vậy các người rất nhiều người đã xem qua này hồ sơ vụ án rồi, hồ sơ vụ án thượng cũng ghi lại võ thanh ngôn. Nói vậy các người rõ ràng, trong đó võ thanh nói giáo phường làm tại hôm qua việc. Về phần Bình Khang phường, ta nghĩ đang ngồi liệt vị đại nhân hẳn là rất rõ ràng là địa phương nào a, nhớ hẳn nhất thái giám thế nhưng mang chúng thái giám đi, đây coi là sao lại thế này? Là làm phong lưu việc đâu rồi, hay là đi nghe hát vậy? Muốn nói hẳn nghe hát, chính là vì thần cũng không tin, giáo phường tư chuyên trách tặc nhạc, chớ không phải là này giáo phường làm nghe ngáy đâu này? Hoàng Thượng, này vì thần ngôn, kính xin Thánh Thượng châm chúc."

Ở đây triều quan, đều biết thái giám là chuyện gì xảy ra, cũng biết là địa phương nào, vì thế, mà ngay cả ban đầu khí thế bức nhân ngự sử đại phu Hách chỗ tuần cũng không nói chuyện rồi, kia Lại Bộ Thị Lang cao trí chu cũng hơi thờ thối.

Võ thanh đối lý kính huyền hòa hứu kính tông trong lòng là vô cùng bội phục, chính mình kia mắng chửi người ngôn, tại hai vị một phen lý do thoái thác xuống, thế nhưng trở thành phát lòng người tiết kiệm lời lẽ chí lý, lợi hại a, đây mới là chúng ta chỉ mẫu a. Đại Đường quả thật là nhân tài xuất hiện lớp lớp thời đại a.

Vũ Hậu rất hài lòng, cao tông hoàng đế thực vui mừng, khó được lại đứng dậy, nói: "Liệt vị thần công, còn ai có dị nghị?"

"Thịnh Hoàng Thượng định đoạt!"

Cao tông cười nói: "Hảo, võ thanh nghe chỉ!"

Võ thanh sừng sốt, rồi sau đó quỳ rạp xuống đất, kích động lớn tiếng nói: "Vi thần tiếp chí!"

"Giáo phường làm đức hạnh có một, tuổi tác đã cao, nhân lao thành nhanh, đột tử cho giáo phường tư, võ thanh thân là giáo phường sử có giám hộ cấp dưới chỉ trách, làm người an táng giáo phường lệnh. Giáo phường nhị thừa đức hạnh có một, mất chức lưu dụng, lý thu thủy lý Thu Hương tạm đại giáo phường thừa, còn lại nhạc chính tạm thời lưu dụng, để xem hiệu quả về sau. Lánh phong võ thanh vì anh vương phủ bồi đọc."

Võ thanh thật vất vả nghe xong, rồi sau đó đại thờ phào nhẹ nhõm, bái nói: "Tạ Hoàng Thượng long ân."

Cửa ải này xem như qua a.

Nhưng là võ thanh không biết là, đã biết phân hồ sơ vụ án không chỉ ở bách quan trung truyền đọc, lại tại thái giám trung rộng khắp truyền đọc, từ nay về sau, võ thanh toán là bị thái giám cấp mướn, hơn nữa bị trên trăm vị thái giám ghi tạc tài khoản đen thừng.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Càng Nhân Tiếng Ca Khởi

Rốt cục tránh thoát một kiếp, võ thanh có một loại lại thấy ánh mặt trời cảm giác. Buổi chiều liền về tới giáo phường tư.

Đi vào giáo phường tư, bị vân thiều đám bọn chúng nhiệt liệt chúc mừng, dù sao theo các nàng mắng chết giáo phường làm đó cũng là xúc phạm đại Đường luật đấy, không giết đầu, cũng phải bị xử cái lưu đầy ba nghìn dặm. Khả võ thanh thế nhưng hoàn toàn không có tội trách, này nhất định là Hoàng Thượng hòa Vũ Hậu đối võ thanh trân trọng, nếu võ thanh có thể thu được hoàng thượng yêu thích, vậy bọn họ cuộc sống về sau cũng tốt hơn rồi.

Vân thiều nhóm, đặc biệt những Laury đó nhóm kích động mà nhiệt liệt biểu tình, làm cho võ thanh rất được cảm động, nhưng võ thanh nhếch miệng mỉm cười, không có quá mức làm ra vẻ, tuy rằng hắn rất muốn ôm lấy thượng quan Uyển nhi đánh vòng, khả vẫn là không có phó hành động. Chuyện như vậy không có gì khả đáng giá kiêu ngạo! Hắn nhớ tới chịu đòn nhận tội tiến vào Đại Minh cung Đan Phòng phía sau cửa, dọc theo đường đi lòng của lực lao lực quá độ, căn bản không biết một đôi chân có phải hay không hoàn tại trên người mình, hắn khả không muốn lại cảm thụ một lần.

Còn sống, thật tốt!

Đầu tiên ném cho kia hai cái bị mất chức tả hữu giáo phường thừa thái giám nhất quán khai nguyên thông bảo, làm cho bọn họ dẫn dắt người ở nhóm xử trí giáo phường làm tang sự. Về phần làm được như thế nào, liền xem bọn họ. Hắn chắc là sẽ không quản, từ xưa đến nay thái giám lễ tang đều là vô cùng đơn giản đấy, bởi vì bọn họ không thể xem như người bình thường, không thể lấy người lễ tang đến chấp hành, đây cũng là thân là thái giám bị ai.

Đang diễn nhạc trong nội đường triệu tập vân thiều hoà thuận vui vẻ công, cùng với những cái này đã bị mất chức lưu dụng nhạc chính.

Võ thanh nhìn chung quanh một tuần, đã nói nói: "Nay mừng một tết buồn xuống, giáo phường tập việc lại không hề tiến triển, là ta chỉ quá."

Vân thiều nhóm sừng sốt, giáo phường sử mới lên nhậm hai ngày thời gian a.

Nhìn đến vân thiều nhóm có chút khó hiểu, võ thanh không làm giải thích, dừng cảm thừa gánh trách nhiệm mới có thể làm cho người tin phục, vì vậy tiếp tục nói: "Bất quá, tại bản đại nhân trong lòng, đã có phương án suy tính, cái này nói cho các người nghe một chút! Đầu tiên chúng ta tập ca múa, sẽ từ trong dung hình thức thượng đột phá, chúng ta là giáo phường tư, không phải rất nhạc thự. Cho nên chỉ cần không phải âm khúc múa thoát ý, đều có thể lấy ra nữa, làm cho Hoàng Thượng hoà hoàng hậu thưởng thức, làm cho các đại thần bình luận. Các người trước kia hát nhảy, cơ hồ đều là tại rất nhạc thự hòa đi qua trong cung nhạc khúc phiên bản, không coi là sang tân. Lúc này đây, chúng ta sẽ sang tân, muốn làm cho giáo phường tư trở thành dẫn dắt đại Đường vũ nhạc người mở đường, trở thành đại Đường âm nhạc và vũ đạo nghệ thuật chân chính điện phủ! Các người có lòng tin hay không?"

Chúng vân thiều nhóm bỗng nhiên bị võ Thanh Đại Học nói chấn kinh rồi, kích thích các nàng trong lúc nhất thời mặt đỏ tai hồng, thiếu chút nữa la lên, nhưng đại Đường cô gái rụt rè, làm cho các nàng chỉ có thể ở nội tâm la lên.

Võ thanh xem thôi, trong lòng vẫn là chột lạnh, xem ra thời đại này các mỹ nữ đều có vẻ bình tĩnh a, đôi sau marketing thủ đoạn không có tác dụng, vì thế đã nói nói: "Ta hỏi các người có lòng tin hay không?"

Vân thiều nhóm thế này mới hạ thấp người nói: "Thỉnh giáo phường sử bảo cho biết, ta chờ đem hết toàn lực!"

Võ thanh cũng chỉ hảo buông tha cho loại này cấp tiến kích thích thi thố, đến điểm thực tế, vì thế nói: "Đầu tiên ta bố trí một cái ca múa, tên là 《càng nhân ca》, không biết có không có ai biết bài hát này hay sao?"

Nhìn đến ở đây về mặt của mọi người, võ thanh chỉ biết, tuy rằng 《càng nhân ca》 tại văn hiến ghi lại bên trong có rồi, nhưng dù sao phía sau thư thật sự là quý báu này nọ, không phải người bình thường là đọc không đến đây. Nếu không đời sau Internet phát đạt, hẳn võ thanh cũng sẽ không biết, nhưng khi hẳn nhìn 《càng nhân ca》 từ sau, cũng là thật sâu thích, lại sau lại xuất hiện ca. Nay vừa vận tham khảo lại đây. Đây coi là đạo văn sao?

"Nay tịch gì tịch hề, khiên trong đồ lưu. Hôm nay ngày nào hề, được cùng vương tử cùng thuyền. Hồ thẹn bị hảo hề, không tí cấu sĩ. Tâm mấy phiền mà không tuyệt hề, biết được vương tử. Sơn có mộc hề mộc hữu chi, tâm duyệt quân hề quân không biết."

Võ thanh ngẫm xướng xong, vận thiều nhóm cũng bị ca từ trung biểu đạt một loại ngây thơ mà xấu hổ đồng tính yêu tình mà thâm thụ xúc động.

Không tệ, đây là một bài biểu đạt "Đồng tính chi yêu" ca, hơn nữa còn là nam cùng! Nhưng là này tại đại Đường, thậm chí tự xuân thu chiến quốc tới nay, đồng tính tốt cũng là chuyện rất bình thường, như kia an dương quân hòa long dương quân liên quảng làm người nhóm truyền tống, về sau có hẳn một khi, cơ hồ mỗi một vị hoàng đế đều có mình nam **, này không thể không nói, nam phong ở phía sau thế mà nói, thật sự là làm cho người ta không thể tưởng tượng.

Đương nhiên, trai hiền phong cũng từng làm một thời thượng, bất quá dù sao này đó đều bị lễ giáo có hạn chế, bị thể nhân sở lên án, mặc dù lớn đường quý tộc cũng có trai hiền phong, nhưng bình thường trần truồng tại bên miệng.

Chính là nay lấy ca múa hình thức suy diễn đi ra, này có thể hay không lọt vào sĩ phu đám bọn chúng công kích đâu này?

Võ thanh không quản được nhiều như vậy, tuy rằng 《càng nhân ca》 chuyện xưa là sinh ra tự đối đồng tính yêu thích, nhưng hoàn toàn có thể diễn tả một loại giữa nam nữ tình nghĩa a.

Kế tiếp, võ thanh liền dùng của hẳn khăn khăn giọng hát thanh xướng dưới đời sau biên khúc 《càng nhân ca》，mặc dù không phải Việt ngữ, nhưng dùng đường nói hát ra, có khác một phen hương vị.

Hát xong sau, cũng không quản vận thiều nhóm cổ quái khuôn mặt, nghiêm trang đối với này nhạc đang cùng nhạc công nói: "Cứ dựa theo ta đây cái điệu, bố trí hạ khúc, hai vị mọi người bố trí hạ vũ. Ý nghĩ của ta là phải đem này thủ 《càng nhân ca》 biểu đạt thành nam nữ yêu, cái loại này tương tự đoạn trường cảm giác."

Vài vị nhạc chính hôm nay là mắt chức lưu dụng, cười theo mặt nói: "Có đại nhân điệu, chúng ta bố trí nhạc khúc cũng mau."

Vì thế, võ thanh để lại 《càng nhân ca》 từ, lại làm cho hai vị mọi người hoà thuận vui vẻ chính nhóm bố trí nhạc khúc hòa vũ đạo, chính hẳn còn lại là chạy nhanh cười tiểu mao lư chạy ra khỏi giáo phường tư, xa xa có tiểu cô nương nhìn võ thanh bóng lưng, giờ giờ quả đắm nhỏ.

Võ thanh đi tới thanh tâm quán, mục đích chủ yếu vẫn là cấp hai học sinh giảng bài. Tuy rằng chỉ có hai cái, mà dù sao đây là thanh tâm quán nay duy nhất hai học sinh. Tuy rằng kém một chút, nhưng tổng so không có được rồi, hơn nữa hai cái này coi như là thanh tâm quán tiểu manh mối, không đi tưới bồi dưỡng, như thế nào làm cho bọn họ lớn lên? Thanh tâm quán đại Đường đường, cần cũng không phải là võ thanh một mình hẳn, mà là thiên thiên vận đại Đường có thức chi sĩ!

Đi vào thanh tâm quán, võ thanh sững sốt, tại trước mắt hẳn cư nhiên xuất hiện một bộ thập phần náo nhiệt hình ảnh.

Một đồng lớn các học sinh theo thanh tâm quán tiến tiến xuất xuất, một bộ vội vội vàng vàng bộ dáng. Võ Thanh Đại Học là lạ quái, liền hướng tới hoa mai các đi đến.

Đã đến hoa mai các, võ thanh phát giác, nguyên tới nơi này tụ tập càng nhiều hơn học sinh, chừng hơn một trăm người a. Đây rốt cuộc đang làm cái gì? Hẳn này Quán trưởng thế nhưng không chút nào biết?

Lúc này, một cái Tiểu Nho xa lạ khai đám người, thiếu chút nữa đụng vào võ thanh, võ thanh vừa thấy, đây không phải là Thái Bình công chúa sao? Nha đầu kia rất thích nữ giả nam trang!

"A, biểu ca, người như thế nào mới đến a!" Thái Bình công chúa có chút thảm oán.

Võ thanh ngượng ngùng nói: "Buổi sáng đã xảy ra một ít chuyện, trì hoãn. Biểu muội, người đây là?" Võ thanh cũng không quản thái bình có phải hay không công chúa, trực tiếp kêu biểu muội.

Thái bình gãi chân, nói: "Còn không phải của người 《tam hiệp ngũ nghĩa》，Quốc Tử Giám người của đến trong phủ đem sách của người chuyển đến nơi này, cũng dựa theo thánh chỉ, này đó nước tử học a, hoàng văn quán a, Thái Học a, tứ môn học sinh đồ nhóm đều đến chép sách rồi!"

Võ thanh sững sốt, hiệu suất nhanh như vậy, còn tưởng rằng qua một thời gian ngắn đâu rồi, bất quá 《tam hiệp ngũ nghĩa》 không sai biệt lắm 150 trở về, muốn 150 cái quyển trục, vốn là tưởng dời đến này thanh tâm quán đây, nay những người này cũng là giúp mình đại mang.

Võ thanh phía sau nghe được: "Hồi 8:, hăm không đảo ngũ thủ tự nghĩa", đây là lý phụng hiếu thanh âm của a.

Nhìn đến nhiều như vậy sinh đồ đều đến sao sách của mình, võ thanh cảm thấy rất cảm giác thành tựu, chính là đáng tiếc, đại Đường mặc dù có bản khắc in ấn, nhưng chỉ là khắc một ít Nho đạo thích kinh điển. Như chính mình này 《tam hiệp ngũ nghĩa》 nếu dùng bản khắc khắc ấn lời mà nói..., không biết phải chờ tới ngày tháng năm nào đi, còn không bằng sao đâu.

Ở thời đại này, chép sách cũng là một môn nuôi sống gia đình sinh kế. Vũ Tắc Thiên liền từng tại cảm nghiệp tự chép sách hơn hai năm, hơn nữa tất cả đều là kinh Phật, cũng vì nàng ngày sau tôn sùng Phật giáo chôn xuống phục bút. Hơn nữa tự Huyền Trang pháp sư theo Thiên Trúc lấy được chân kinh về sau, dịch trải qua chép kinh ẩn trải qua đã trở thành một cái dây chuyền sản nghiệp, thôi động đại Đường Phật giáo sự nghiệp hòa phát triển kinh tế.

Xem ra dường hết thảy thuận lợi sau, phải đem in ấn làm ra ra, làm cho bi nhân thư đi vào hàng tỉ dân chúng cuộc sống, làm cho đại Đường dân chúng cũng có thể cảm nhận được đại Đường văn hóa mỹ lực, cảm thụ ta thanh tâm quán vì nước vì dân chí tâm.

Thấy được công chúa, vô thanh nhớ lại một chuyện, liền hỏi: "Biểu muội, có thể giúp biểu ca một chuyện sao?"

"Chuyện gì?" Thái Bình công chúa nói.

"Ta nghĩ đi hoàng văn quán tàng nhìn xem!" Vô thanh rất nghiêm túc nói. Bởi vì hắn không phải triều quan, mà hoàng văn quán nay dời đã đến Đại Minh trong cung, hắn cũng vào không được. Chỉ có dựa vào Thái Bình công chúa rồi.

Thái bình suy nghĩ một chút, nói: "Người đi vào trong đó làm cái gì? Có muốn hay không ta kêu phụ hoàng phong người cái hoàng văn quán học sĩ? Như vậy người không là có thể tùy thời xuất nhập đâu này?"

Vô thanh cười khổ nói: "Vô thanh tài sơ học thiếu, như thế nào đương đắc hoàng văn quán học sĩ."

Nay đại Đường, có thể làm hoàng văn quán học sĩ đấy, bình thường đều là bảo học chi sĩ, tối thiểu cũng là giống võ mẫn chi như vậy thi thư văn thái rất tốt quý tộc đệ tử. Vô thanh cũng không dám cùng những người này so, mình tới hiện tại liên 《 xuân thu 》 cũng chưa chạm qua.

"Tốt lắm, biết người khiêm tốn, như vậy đi, ngày mai ta tới đón người, người theo ta đi là được, đúng rồi, người chừng nào thì đi anh Vương ca ca quý phủ đâu này?" Thái Bình công chúa thoát nhìn đối với chuyện này nhưng thật ra thực để bụng.

"Này, ta cũng không biết, gần nhất giáo phường tư có điểm việc, thật sự không thời gian a. Hơn nữa ta đi hoàng văn quán, cũng là đến tìm đọc một ít điển tịch, xem có thể đối với ta tân biên nhạc khúc có hay không giúp đâu."

"Tốt lắm tốt lắm, đã biết, biểu ca, ta đi về trước." Thái Bình công chúa có chút khó chịu, nhân vì trên cái thế giới này chưa từng có nhân như vậy ngỗ nghịch quá chính mình, mà ngay cả cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu đều là mọi chuyện nhân nhượng lấy nàng, cho nàng trên cái thế giới này đồ tốt nhất, có thể nói, Thái Bình công chúa là tập ngàn vạn ** yêu cho một thân, toàn bộ đại Đường công chúa trung cũng là phần độc nhất.

Vô thanh cũng không biết Thái Bình công chúa tức giận nguyên nhân, chỉ cảm thấy này ** tính tình có chút cổ quái, nhưng luôn có thể làm cho hắn có một loại thân cận cảm giác, có lẽ chính là nhất trương mầm lớn mặt a.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Hoàng Văn Quán Phong Ba

Tự vô đức trong năm, cao tổ hoàng đế đưa Tu Văn quán cho môn hạ tính dưới, Trinh Quán trong năm, Thái tông hoàng đế đổi thành hoàng văn quán, đó là hôm nay hoàng văn quán. Cho tới bây giờ, hoàng văn quán học sĩ, đã không chỉ có chính là chức quan, biên tu lễ giáo kinh sử điển tịch giáo sư tam phẩm đã ngoài huân quý tử đệ cu li, càng là tượng trưng một loại thân phận.

Có thể trở thành hoàng văn quán học sĩ, kia không chỉ có là hoàng đế đối với người mới học khẳng định, càng là một loại vinh quang. Tuy rằng Hàn Lâm viện cũng là tập trung đại Đường vĩ đại văn nhân địa phương, nhưng hôm nay Hàn Lâm viện còn không có ngày sau như vậy hưng thịnh. Hoàng văn quán như cũ là đại Đường cao nhất học thuật điện phủ.

Thân mình càng có khuynh hướng hoàng gia đại nội hoàng văn quán, chủ chương lễ giáo, vô luận là từ xưa đến nay vương triều điển lễ, vẫn là dân gian phong tục tập quán, thậm chí là phiên bang ngoại tộc lễ nhạc đều có chỗ đề cập.

Đặc biệt tự Huyền Trang pháp sư tây du sau, với thiên trúc các quốc gia kết giao ngày càng thường xuyên, Thiên Trúc Phật giáo văn hóa, âm nhạc văn hóa, âm thực đẳng đẳng đều truyền vào đại Đường. Mà lúc này đại Đường tựa như biển rộng giống như, cất chứa lấy, hỗn hợp lấy, cuối cùng tạo thành độc đáo mà bao hàm toàn diện đại Đường văn hóa.

Đại bang người hạ lưu!

Hoàng văn quán tại Đại Minh cung tuyên chính điện cạnh môn hạ tính bên cạnh, nơi này thuộc loại trung triều, không phải triều quan người, sẽ không để

cho người tiến vào, đương nhiên công sự người ngoại trừ. Ra vào nơi này, cơ hồ đều là ngũ phẩm phía trên. Mà ngay cả thủ vệ quân tốt cũng là một cái Đô Úy.

Lần đầu tiên tọa Thái Bình công chúa cổ kiêu, hòa như vậy một cái sáu tuổi Laury tại đây dạng một cái không gian thu hẹp lý, vô thanh miên man bất định. Đồ không phải là bởi vì Thái Bình công chúa này xinh đẹp Laury bộ dáng, mà là về trí nhớ của kiếp trước, trong trí nhớ Thái Bình công chúa, được xưng là Lạc Dương mẫu đơn, tượng tượng này bị Thái Bình công chúa ** hạnh nam nhân, là rất hạnh phúc đấy. Khả lại muốn tượng Thái Bình công chúa kia nam nhân phía sau, là cỡ nào bị ai, dẫn theo nón xanh còn không dám hé răng.

Chính là nay thấy thế nào này Thái Bình công chúa, như thế nào cũng không giống là như vậy ** nữ nhân a.

Một đường không nói, hai cái tiểu hài tử nhưng thật ra rất trầm mặc, thẳng đến tiến vào hoàng văn quán.

Quán chủ là có hoàng thất huyết thống Lý Nguyên tư, bái kiến quá Thái Bình công chúa về sau, liền đem Thái Bình công chúa hòa vô thanh dẫn tới ở hoàng văn quán ** tầng.

Hoàng văn su tập là nay đại Đường tàng thư tối đa cũng là nhất đầy đủ hết địa phương, tự Thái tông hoàng đế tinh tuyển thiên hạ hiền lương văn học chi sĩ như Ngu Thế Nam, trừ lượng, Âu Dương tuân đẳng biên soạn thu thập các loại thư tịch hơn hai mươi vạn cuốn tới nay, nay hoàng văn quán trải qua gần ba mươi năm phát triển, đạt tới hơn ba mươi vạn cuốn. Không chỉ có có đại Đường cuốn sách, cũng có phiên bang ngoại tộc văn giáo ghi lại.

Mà vô thanh, tới đây mục đích, chính là tìm đọc phiên bang ngoại tộc lễ nhạc một bộ phận. Bởi vì trong trí nhớ 《 nghệ thường vũ y khúc 》, chính là xuất từ Thiên Trúc 《 Bà La Môn khúc 》, gia nhập đại Đường nói khúc cung điệu cùng với pháp khúc diễn tấu hình thức, lại gia nhập đạo giáo thần thoại điển cổ liền trở thành nổi tiếng thiên hạ 《 nghệ thường vũ y khúc 》.

Vô thanh không phải là không muốn lợi dụng đời sau này ca múa tiệc tối thượng biểu diễn, chính là đời sau ca múa gia nhập là quan trọng nhất một cái ngọn đèn hiệu quả, ở thời đại này là không có cách nào khác thực hiện. Khuyết thiếu ngọn đèn múa hiện đại thực muốn xuất ra ra, đó không phải là lý trải qua phân nói, mà là sẽ bị trở thành bệnh thần kinh bị nhốt vào thiên lao!

Có dấu ba tòa, đều là ba tầng mộc kết cấu bát giác lầu các, diện tích thập phần quảng đại, vô thanh nhìn ra chừng hai ba mẫu bộ dạng, chia làm nhỏ thích nói, trong đó nhỏ gia chiếm hai tòa, phật đạo chiếm một tòa, phiên bang văn giáo bộ sách đã ở phật đạo này một tòa lầu các phía trên.

Vô thanh hòa Thái Bình công chúa, chính muốn đi vào tầng, nhưng không nghĩ, theo bên cạnh truyền tới một thập phần thanh âm chói tai.

"Hét, ai vậy nhà đã đưa nhỏ a, a, nguyên lai là công chúa điện hạ, thật có lỗi thật có lỗi, tại hạ đường đột."

Dĩ nhiên là vô mẫn chi!

Vô mẫn chi một thân phi y, đây là quan ngũ phẩm phục, hoàng văn quán học sĩ quan giai chính là theo ngũ phẩm, nhất trương tuần lăng mặt của bởi vì cặp kia tà ác ánh mắt, mà có vẻ có chút lỗ mãng.

Thái Bình công chúa ánh mắt lộ ra vẻ chán ghét, tự từ ngày đó chính mình mang cung nữ bị vô mẫn chi làm bẩn về sau, nàng liền phi thường thống hận vô mẫn chi, nhưng là phụ hoàng hòa mẫu hậu đều dần xếp ôn hòa, thế nhưng không có truy cứu trách nhiệm, điều này làm cho nàng rất giận dữ, trong đáy lòng đem vô mẫn chi hận không thể giết. Tuy rằng trên mặt biểu hiện rất giận dữ, nhưng thân là đại Đường công chúa, Thái Bình công chúa tuổi còn nhỏ, nhưng đã hiểu được, nên có phong độ hay là muốn có.

"Bồn cung phải ở chỗ này đọc sách, người như vô sự, liền có thể ly khai."

Thái Bình công chúa trong lời nói như châm nhỏ bình thường đâm vào vô mẫn chi trong tai, trong lòng hấn không khỏi giận dữ, mẫu thân ta bị cha người làm bẩn, đã bị chết ở tại mẫu thân người trong tay, muội muội ta cũng bị cha người cấp làm bẩn, cũng bị mẫu thân người độc chết, khả ta còn muốn làm Vũ gia con nối dòng, ta nay thấy các người Vũ gia hòa Lý gia, còn muốn giống một con chó giống nhau nằm, ta thẹn với liệt tổ liệt tông a. Người chờ, chờ người trưởng chín, liền vốn lẫn lời lại đòi lại.

"Ha ha, kia công chúa liền tự tiện a, hạ quan sẽ không quấy rầy. Bất quá, tiểu tử kia là chuyện gì xảy ra? Nay hoàng văn quán là a miêu a cầu có thể vào sao?" Vô mẫn chi chỉ vào vô thanh nói.

Vô thanh tâm trung thực phần nộ, thật sự, này công chúa đều ở đây lý, người đều phách lối như vậy, hoàn muốn cùng ta không qua được, ta trên chọc người đâu này?" Mẫn chi ca, ta có chuyện có thể trong phủ nói sao, nơi này chính là hoàng văn quán."

Kỳ thật phía sau kia Quán trưởng thực thức thời chạy mất, nhưng hấn là nhân tình, chuyện như vậy, vẫn là thiếu biết đến tuyệt vời, khả này hoàng văn quán giáo thư lang các loại..., đều hướng nơi này nhìn qua, muốn trộm nghe điểm tin tức, để làm sau khi ăn xong đề tài câu chuyện, bất quá nhưng là mọi người thiên tình.

Vô mẫn chi cười lạnh nói: "Hoàng văn quán, người thế nhưng biết nơi này là hoàng văn quán, vậy người còn tới làm gì? Người không có phẩm trật chi quan, ấn quy củ của nơi này là vào không được đấy, người có hoàng thượng thủ dụ sao? Người có môn hạ tiết kiệm thủ lệnh sao? Ha ha, chỉ biết người không có, người, còn không cút ra ngoài cho ta!"

Vô thanh cho tới bây giờ không nghĩ tới, vô mẫn chi bất cận nhân tình như thế, tại đây dạng một cái quan ngũ phẩm quá nhiều địa phương, thân là cùng một họ Vô, ở tại chung một mái nhà hai cái huynh đệ, thật không ngờ tàn nhẫn, không chút nào cấp tình cảm, không chút nào tình huynh đệ, so với kẻ thù gặp mặt, đều phải mặt đỏ ba phần.

Thái Bình công chúa kinh ngạc nhìn võ mẫn chi, nhìn nhìn lại sắc mặt tái xanh võ thanh, nàng biết bọn họ là biểu ca của mình, nàng không thể bắt công người nào, chỉ có thể giẫm chân, nói: "Các người, các người thế nhưng... Ta tìm phụ hoàng đi!"

Đây là nhất trường phong ba, một buổi sáng liên tịch quyền toàn bộ hoàng văn quán, cùng với trong cung. Vũ Hậu nghe thái bình thêm dầu thêm mỡ tổ thuật, không khỏi đôi mi thanh tú nhú lại, từ từ hòa chất nữ sau khi, kia võ mẫn chi đã hoài nghi đến trên người mình, hơn nữa ở mặt ngoài nhìn như đối với mình phi thường kính cẩn nghe theo, trên thực tế nàng đã được đến bẩm báo hấn vô tình hay cố ý trung tại say rượu sau biểu đạt ra đối với mình phần hận hòa bất mãn. Nay xem ra, hấn làm như vậy, không phải nhằm vào võ thanh, mà là nhắm vào mình, hấn muốn nhục nhả ta Vũ gia tộc nhân, đặc biệt bị chính mình yêu thích Vũ gia tộc nhân. Từ lần trước làm bản thái bình cung nữ đến xem, hấn đối cùng ta có liên quan người của, đều là oán hận đấy.

Trong lúc nhất thời, Vũ Hậu rơi vào trầm tư.

Cao tông hoàng đế cười nói: "Hai cái huynh đệ cãi nhau cũng là chuyện rất bình thường, có cái gì đại kinh tiểu quái, thái bình a, trầm hiện tại tiện tay dụ một phong, người cấp võ thanh cũng được."

"Hoàng Thượng, chậm đã!" Vũ Hậu đi đến cao tông trước mặt, nhú lại đôi mi thanh tú, nói: "Võ mẫn chi là tộc nhân ta, tộc nhân ta thân là hoàng văn quán học sĩ, triều đình ngũ phẩm triều quan, lại đang văn giáo trọng địa bất cố thân phân, nhục mạ thần tử, này đức hạnh có mặt."

Cao tông sùng sốt, hấn thực thích Vũ Hậu một điểm, chính là cho tới bây giờ không cấp tộc nhân của mình yêu cầu thăng quan tiến tước, thậm chí đối tộc nhân của mình có chút hà khắc, hấn khởi động thân thể hư nhược, nói: "Hoàng hậu a, mẫn chi khả là của người thân tộc a."

Vũ Hậu nghĩa chánh ngôn từ nói: "Hoàng Thượng, võ mẫn chi hòa võ thanh đều là nô tì tộc nhân, khả bọn họ cũng là hoàng thượng thần tử a. Tại văn giáo trọng địa, công nhiên nhục mạ bài xích hoàng thượng thần tử, đây là đối với ta đại Đường văn giáo khinh nhờn, càng đối với Hoàng Thượng ngai bất kính a."

Cao tông nghĩ nghĩ, thật đúng là là như vậy, vì thế đã nói nói: "Vậy theo hoàng hậu ý tứ, nên xử trí như thế nào đâu rồi, nhưng hấn là hoàng hậu tộc nhân của người a." Nói bóng gió, chính là võ mẫn chi mặc dù có sai, nhưng đều là chuyện của nhà mình tình, huống chi cao tông hấn vẫn đối với võ mẫn chi mẫu thân và muội muội nhớ mãi không quên, đối với võ mẫn chi cũng liền có hơn vài phần nhân nhượng.

Vũ Hậu là loại người nào, như thế nào nghe không ra cao tông ý tứ, trầm tư một lát, đã nói nói: "Hoàng Thượng, như vậy đi, liền miễn đi võ mẫn chi hoàng văn quán học sĩ thân phận a."

"Vậy được rồi." Cao tông vẫn đồng ý, tuy rằng miễn đi hoàng văn quán học sĩ, võ mẫn chi còn có thư ký tỉnh làm sử chức quan, cũng không thấp.

Đương dưới thánh chỉ đặt hoàng văn quán về sau, bách quan khiếp sợ, đây là có chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Phi Thường Việc

"Răng rắc!"

Kiểm quang hiện lên, nhất trương án thư bị phách thành hai đoạn, mặt võ chỗ bóng loáng sạch sẽ, điều này nói rõ này là một thanh kiếm tốt, sử kiếm người của kiếm thuật cũng khá có vài phần hỏa hậu.

Võ mẫn kiếm mi đứng đấy, ánh mắt híp lại, mặt như sương lạnh, nhìn chém đứt án thư, đột nhiên, lên tiếng cuồng tiếu, thẳng đến thật lâu, mới sửa sang lại quan phục, cũng không quan quan giải bên trong bọc hành lý, lập tức ra hoàng văn quán, ra Đại Minh cung Đan Phượng môn. Thư ký tỉnh tại hoàng thành, võ mẫn chi nay không phải hoàng văn quán học sĩ, tự nhiên chỉ có thể đi hoàng thành rồi.

Về phần võ thanh, tại Thái Bình công chúa đi rồi, hấn cũng chỉ có thể hồi lưu lưu rồi khỏi hoàng văn quán, thẳng đến thanh tâm quán, cũng may thanh tâm quán lý Đan Phượng môn thật đúng là không xa, .

Nay thanh tâm quán có chút náo nhiệt, đúng vậy, chỉ có thể dùng náo nhiệt hai chữ để hình dung, muốn không phải là không có rao hàng người bán hàng rong, võ trong sạch hoài nghi mình đã đến trên chợ.

Kỳ thật võ thanh nhũ danh tuy rằng bị đại Đường bách quan hòa các học sinh biết được, nhưng rất nhiều người cũng không nhận ra võ thanh. Võ thanh đi vào trong đám người, nhìn kia từng tờ một gương mặt trẻ tuổi, không khỏi cảm thán tuổi trẻ chính là tư bản a, chưa từng nghĩ hấn chẳng qua là một cái

bảy tuổi tiểu hài tử mà thôi. Nhận thức võ thanh nhân cơ hồ không có, hơn nữa này đó đại Đường đám sĩ tử cũng là cao ngạo hạng người, ai hội để ý tới cả người lấy hoa phục thiếu đất năm đầu này?

Võ thanh đành phải ra thanh tâm quán, đi tới giáo phường tư.

Đi vào giáo phường tư, võ thanh liền tinh thần tỉnh táo, nhìn đến vân thiều nhóm đang ở tập tân vũ, này đó muội tử nhóm thể nhưng không sợ giá lạnh, thật là không thể dùng lẽ thường đến nhìn tới. Võ Thanh Đại Học vì cảm thấy hứng thú, giáo luyện tân vũ là thu thủy mọi người, thu thủy mọi người là một cái rất tốt nữ nhân, ân, thật là tốt, kia vòng eo mềm mại theo rấn nước giống nhau, bộ ngực no đủ đều phải nứt vỡ quần áo, một đôi thu thủy bình thường ánh mắt, phảng phất luôn bao hàm vô hạn nhu tình.

Nhìn đến võ thanh, giống như là thấy được chính mình đũa nhỏ giống như, đúng vậy, na hội một loại mẫu tính ánh sáng, thu thủy hạ thấp người về sau, đã nói nói: "Giáo phường sử khả rồi cuộc đã tới, nhìn ta một chút này vũ biên được như thế nào đây?"

Võ thanh cười nói: "Tỷ tỷ thực là thiên tài, này ** trong lúc đó liền biên đi ra."

Thu thủy hé miệng cười, rồi sau đó ngay tại võ thanh trước mắt, liền bắt đầu nhảy dựng lên, vờn tay trắng, bóp cái Lan Hoa Chi, kích thước lưng áo một khúc vẫn, cực phú nhu tính. Liền này vài cái động tác, đủ thấy thu thủy vũ đạo bản lĩnh là cỡ nào mới tốt, cũng khó trách đáng người tốt như vậy.

Bất quá thời gian uống cạn chun trà, thu thủy liền nhảy xong rồi, thu vũ, giờ lên xinh đẹp tuyệt trần cảm, nói: "Giáo phường sử, thiếp vũ, hãy nhìn được?"

"Nhìn xem nhìn xem." Võ thanh nuốt hạ nước miếng, liếc mắt thu Thủy tỷ tỷ cái kia nổi giận bộ ngực, rồi sau đó hỏi: "Thu Hương tỷ tỷ đâu này?"

Thu thủy mị nhãn ném đi, nói: "Nàng a, còn tại hát đâu này?"

Nguyên lai nhạc chính nhóm vì đòi được tân nhậm giáo phường sử niềm vui, càng là vì lập công chuộc tội, suốt đêm làm ra khúc phổ, bố trí nhạc khí.

Võ thanh đi vào diễn nhạc đường, thấy được nhạc công nhóm đang ở diễn tấu, nhạc chính nhóm ở một bên chỉ đạo, võ thanh không hiểu được công xích phổ, đương nhiên về phần cung thương giác trung vũ cũng là chỉ nghe kỳ danh chưa từng thấy thức quá, tại nhạc chính đám bọn chúng lấy lòng hạ võ thanh tiếp nhận khúc phổ vừa thấy, không khỏi đại nhủ, không biết a, như thế nào chỉ đạo?

"Các người trước diễn tấu một phen, làm cho bản đại nhân nghe một chút!"

Rất nhanh, nhạc khúc tại liên tục thanh đàn cổ trong tiếng, diễn tấu lên, trung gian hỗn loạn đàn Không hòa bài tiêu thanh âm của. Võ thanh tư tiền tường hậu, luôn cảm thấy không đúng chỗ nào, đợi cho sau khi nghe xong, nhảy mắt suy nghĩ minh bạch, khuyết thiếu tiếng trống.

Đúng vậy, chính là tiếng trống, vốn này thủ miêu tả cùng ** yêu chi nhạc khúc, là không cần tiếng trống đấy, nhưng ở này thủ 《càng nhân ca》 ở bên trong, nếu gia nhập tiếng trống, liền có thể tạo được vẻ rồng điểm mắt tác dụng.

Võ thanh trầm tư một lát, nói: "Bản đại nhân cảm thấy ít một chút cái gì, ta cho rằng ít một chút kích tình, ít một chút linh hồn, nhạc khúc bố trí đã rất tốt, nhưng khuyết thiếu một loại làm cho người ta phát ra từ phế phủ kích tình. Chúng ta diễn là pháp khúc yên nhạc, không thể chết như vậy bản. Ta cho rằng, hẳn là gia nhập tiếng trống, gia nhập trống Hạt thử nhìn một chút. Tại khúc đầu hơn nữa tiếng trống, khúc đuôi hơn nữa sáo. Hơn nữa, 'Son có mộc hệ mộc hữu chi, tâm duyệt quân hệ quân không biết.' Hai câu này có thể lặp lại hát nhị đến tam lần, ta nghĩ hiệu quả có lẽ khá hơn một chút. Ra, mọi người thử trước một chút!"

Vì thế, cổ tiếng vang lên, đương đàn cổ âm phù khiêu động nhảy mắt, Thu Hương giọng hát như châu ngọc phân tán trong mâm bình thường hát lên.

Như thế, lặp lại sửa chữa, rốt cục có sơ hình, còn dư lại chính là đang không ngừng tập ở bên trong, quen thuộc càng thêm quen thuộc, cuối cùng đạt tới khó kìm lòng nổi trình độ, liền xem như thành công, nhưng này cần đại lượng thời gian đi tích lũy, cũng không phải là một sớm một chiều liền có thể đạt tới.

Buổi chiều tại công trừ đường dùng qua sau khi ăn xong, võ thanh bỏ vào võ mẫn chi bị cách đi hoàng văn quán học sĩ chức quan tin tức, mà hẳn cũng nhận được hoàng đế thủ dụ.

Võ thanh cười khổ một tiếng, cái này cùng võ mẫn chi thành không chết không thôi cục diện, hồng rồi nhân gia quan đồ, đánh bại nhân gia thanh danh, đây không phải là yếu nhân gia mệnh sao? Nhưng võ thanh không có cách nào, hẳn một cái có quan không có phẩm trật giáo phường sử, văn thủy khai quốc huyện nam có thể làm cái gì? Hẳn chỉ có thể chạy nhanh đến hoàng văn thư tập tìm kiếm có liên quan 《Bà La Môn khúc》 phiên bang bộ sách, hy vọng dựa vào chính mình cố gắng, làm cho cao tông phong cái có phẩm chức quan, cũng không lại để cho nhân cấp xem bẹp.

Tìm kiếm một cái buổi chiều, rốt cục vẫn phải cấp tìm được rồi, là cao tông lần đức ba năm, Tây Vực tiến cống văn hiến trung có quan hệ với Thiên Trúc 《Bà La Môn khúc》 ghi lại, cũng mà còn có phiên dịch tới được khúc phổ, điều này làm cho võ thanh mừng rỡ như điên, 《nghê thường vũ y khúc》 xem ra muốn tại trong tay mình xuất hiện, Đường Huyền Tông, không có chuyện của người rồi. Đúng rồi, Đường Huyền Tông đây là cái thời điểm còn chưa ra đời a!

Giết ta Vũ gia, diệt ta Vũ gia, ngủ ta Vũ gia chất lượng tốt nữ nhân (Đường Huyền Tông tại ** hạnh Dương Ngọc Hoàn phía trước, là ** hạnh một người tên là vũ huệ phi nữ nhân, người nữ nhân này đúng là Vũ Tắc Thiên đường huynh muội hậu đại, từ nhỏ nuôi ở trong cung, nhận hoàng gia giáo dục), càng về sau biến thành toàn bộ đại Đường thiếu chút nữa ngoài chốn tộc tiêu diệt, lại diễn ngũ lung tung hoa chi lịch sử, đại Đường phồn thịnh từ nay về sau không ở, cho dù làm cho một cái bình thường người của làm hoàng đế, cũng không thể khiến người Đ-A-N-G...G!

Võ thanh ôm trong lòng 《 Bà La Môn khúc 》 liền trực tiếp vào giáo phường tư, chút không phát giác này đã đến quan phường môn thời gian. Đợi cho đi vào giáo phường tư, nhìn đến vân thiêu nhóm đang dùng cơm, mới phát giác đã chậm.

Cũng may này giáo phường tư có mình ký tên phòng, chính dễ dàng ngủ nghỉ ngơi, nói thật, mình cũng còn chưa có đi qua đây. Đương nhiên này cùng giáo phường tư sự vụ thân mình tự ít đi có liên quan, huống chi trong khoảng thời gian này đã nghiêm lệnh không hề tham dự vương công dạ yến, mà trong cung bởi vì cao tông hoàng đế thường xuyên phát bệnh, cũng rất ít có cái gì ăn uống tiệc rượu.

Đi theo một đoàn mỹ nữ ăn giáo phường tư công trừ đường, bởi vì giáo phường tư trên cơ bản thuộc loại cấm ở trong, cho nên giáo phường tư hết thấy chi tiêu đều tính ở tại nội phủ ở bên trong, hơn nữa giáo phường tư lại không giống khác các bộ, nơi này phần lớn đều là quan nô hòa thái giám, cho nên sáng trưa tối ba bữa đều ở đây công trừ trong nội đường, đồ ăn không tính là tinh xảo, nhưng đều có thể ăn no, ngày lễ ngày tết đều đã thêm đồ ăn, có đôi khi hoàng đế cũng sẽ ban thưởng thực.

Võ thanh sau khi ăn xong liền đi vào ký tên phòng, gấp bên trong thu thập phi thường sạch sẽ, lửa than đều đã nổi lên, toàn bộ ký tên trong phòng, vẫn là rất ấm áp đấy, vì thế liền triệu tập nhạc đang cùng hai vị mọi người. Chuẩn bị trong thời gian ngắn nhất, đem này 《 Bà La Môn khúc 》 cải biên thành 《 nghệ thường vũ y khúc 》.

Võ thanh nói rõ ý nghĩ của chính mình, làm cho nhạc chính nhóm thay phiên nhìn xem 《 Bà La Môn khúc 》, lại để cho hai vị mọi người xem xem, rồi sau đó võ thanh liền chờ đợi đáp án.

Lúc này, khoảng cách mừng một tết chỉ có không đến bảy ngày rồi.

Nhạc đang cùng Thu Hương nói hạ ý kiến, nói cải biên là một cái quá trình khá dài, vì thế võ thanh gọi bọn hắn trở về cẩn thận suy nghĩ, ngày mai lại đến cộng lại cộng lại.

Đợi cho mọi người tán đi, võ thanh thở dài một hơi, cảm giác mỗi một ngày lẫn vào thực mệt. Chợt thấy bên cạnh thu thủy vẫn như cũ ngồi, mị nhãn như to nhìn chăm chăm võ thanh. Võ thanh nhất thời cảm thấy hoa cúc căng thẳng, cô nàng này là muốn làm cái gì?

"Thu Thủy tỷ tỷ, ngươi như thế nào còn chưa đi?"

"Thanh đệ, muốn nhìn tỷ tỷ sao?" Thu thủy giỡn dựa rấn nước vậy vòng eo, hướng tới võ thanh đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Nghệ Thường Vũ Y Sơ Sắp Thành

Đều nói khuê phòng cô gái là hàm xuân đấy, nuôi tại khuê phòng thiếu phụ là tịch mịch, khả này thâm cung cung nữ hậu phi nhóm, vậy hẳn là tính cái gì đầu này?

**!

Đúng vậy, dùng cái từ này có lẽ càng có thể biểu đạt rõ ràng.

Chưa bao giờ đã nếm thử nam nữ khoái hoạt việc thu thủy, ôm giả vờ ngây ngốc võ thanh, chảy nước mắt, thấp giọng nói nàng số khổ mà thê thảm thanh xuân.

Theo bảy tuổi tiến cung, đã mười tám năm rồi. Mười tám năm ra, nàng không giây phút nào nghĩ đến người đối diện hương về điểm này trí nhớ mơ hồ. Mà võ thanh cũng chỉ có thể đem kia trương ủng hồng mặt của thật sâu chôn ở kia giữa hai vú, trào lưu tư tưởng mệnh mông, thật lâu không thể bình tĩnh. Hẳn vốn định làm chút gì, nhưng này con nhóc lâu được thật sự thật chặt, hẳn chỉ có thật sâu đem mặt mai táng, mai táng tại kia trắng mịn mềm mại dưới.

Nói, lắng nghe, mãnh liệt, mai táng, nhất đưa bé, một cái thanh xuân cô gái, cứ như vậy **.

Võ thanh rất thống hận tuổi của mình, thống hận hẳn mấy mm, cho nên, sáng sớm liền rời đi giáo phường tư. Trở lại Vũ phủ, trước hết mời an, rồi sau đó tập luyện thương thuật, đây đã là hẳn mỗi ngày phải làm công khóa. Vì muội tử, vì thân thể, cũng vì sáng chế một phiên thiên địa, hơn này làm cho hẳn vô hạn nhiệt tình yêu thương thời đại. Hẳn muốn thương thuật như thần!

Làm hoàng đế có thể nói một câu, ai dám hoành đao lập mã, duy ta Vũ đại tướng quân. Như vậy cuộc đời này cũng liền không uổng rồi.

Nhưng là vị hoàng đế này là ai đâu này? Cao tông giống như không nhanh được a, Vũ Tắc Thiên thật không dám nói có thể ở nàng thuộc hạ có quá triều, trung tông? Một cái bị ** độc chết kẻ bất lực, tốt hơn là không làm hoàng đế đâu. Duệ tông? Cũng là một cái yếu đuối hạng người, cả đời liền từng tam lần cho ngôi vị hoàng đế. Lý Long Cơ? Quên đi, người này là một ngoan nhân, nếu để cho hắn làm hoàng đế, vậy mình phỏng chừng đã chết đều có thể bị bào đi ra lấy roi đánh thi thể rồi.

Nan a, đại Đường, nên đi phương hướng nào đi đâu này? Vũ Tắc Thiên thật sự là quá cường đại, nàng xử lý chính sự năng lực, của nàng mị lực cá nhân, đều là rất nhiều hoàng hoàng thân quốc thích thích không thể so sánh. Hoàng đế của nàng đường thì không cách nào ngăn cản, mặc kệ gì ngăn cản, đều muốn hội hóa thành bột mịn.

Còn sống, cần chính là kích tình!

Võ thanh hưng hăng đâm ra nhất thương, rồi sau đó thu thương mà đứng, gọi thu thúc chuẩn bị tắm rửa một cái, rồi sau đó lại dùng bữa sáng, cuối cùng xem hội thư, học một ít cổ nhân lễ nghi đẳng đẳng.

Trọng yếu nhất là của hắn 《 phong thần 》 đã bắt đầu viết rồi, hắn muốn tại giao thừa cấp cao tông hòa Vũ Hậu thuyết thư, chính là này 《 phong thần 》.

Nho thích nói chi tranh, từ xưa đến nay, Lý thị tuy rằng tôn trọng đạo giáo, nề hà thiên hạ này là nho gia thiên hạ, nhưng Phật giáo lại không chịu cô đơn, tự Huyền Trang pháp sư Thiên Trúc một hàng về sau, Phật giáo càng thêm hưng thịnh, ả ả sẽ vượt qua đạo giáo xu thế. Nho gia phê phán đạo giáo giả thần giả quỷ, phê phán Phật giáo lường gạt dân chúng, đạo gia tức mắng nho gia lẩn danh đạo thể, mắng Phật giáo vì dị giáo, Phật giáo nhưng thật ra tương đối điều thấp, khoan dung mà dục, nhưng tranh đoạt tín đồ tay của cũng là không chút nào nhuyển, đều có Thần Tú hòa Lục Tổ Tuệ Năng vang vọng Thần Châu đại địa sau, Phật giáo lại có rầm rộ xu thế.

Tại tình thế như vậy xuống, 《 phong thần 》 xuất hiện có lẽ có thể lấy được hiệu quả nhất định, làm cho thanh tâm quán bị thế nhân nhận, làm cho bách quan có thể dùng ngay mặt ngôn ngữ đến phê bình thanh tâm quán.

Đại Đường quan viên, trừ bỏ triều quan ở ngoài, những người khác còn lại là có vẻ tự do, như một ít nhân tân ngành, chỉ cần mỗi ngày hoang một chút, ở nơi nào tọa mấy canh giờ, liền có thể đi tần lâu sở quán, tán gái tán gái, tiêu dao tự tại. Cho nên nhân tân ngành cũng nhiều là huân quý tử đệ.

Giáo phường tư đều có nó vận tác phương thức, trong ngày thường vẫn thiêu nhóm tại nhạc chính đám bọn chúng dạy hạ học tập vũ đạo ca hát. Giống lý thu thủy lớn như vậy gia đã đạt đến nghệ thuật thượng cảnh giới cao, có thể giáo sư các đệ tử học tập cảm kỳ thư họa đẳng đẳng. Vợ còn lại là giáo phường tư chủ yếu biểu diễn nhân viên, tuy rằng không so được mọi người tài nghệ cao siêu, nhưng nghệ thuật thượng kỹ càng là bất dung trí nghi.

Cho nên, võ thanh thẳng đến xế chiều mới đi giáo phường tư, về phần thanh tâm quán, nay cùng chợ giống nhau, hắn cũng lui đi.

Diễn nhạc trong nội đường, võ thanh triệu tập tất cả nhạc công hoà thuận vui vẻ chính, vợ, còn có thu thủy Thu Hương hai vị mọi người, chuẩn bị liền cái biên 《 Bà La Môn khúc 》 một chuyện thương lượng một chút.

Võ thanh ho nhẹ một tiếng, liếc mắt thu thủy bộ ngực, thu thủy mị nhãn như tơ, võ Thanh Đại Học thán, cô nàng này hưng khí thật là làm cho người ta thán phục!

"Ân, tốt lắm, đêm qua ta nói cho chư vị cái biên 《 Bà La Môn khúc 》 một chuyện, các người khả có ý kiến?"

Thu Hương là nhạc khúc phương diện mọi người, đối với làm thơ biên khúc đều có rất cao tạo nghệ, điểm này mọi người ở đây là không cách nào sánh được, nàng khẽ hé đôi môi đỏ mọng, nói: "Giáo phường sử, cái biên 《 Bà La Môn khúc 》 không phải sự tình đơn giản, nếu thương xúc dưới, cũng không nhất định có rất tốt hiệu quả, còn không bằng liền rập khuôn 《 Bà La Môn khúc 》， nếu muốn cái biên, liền ta đến xem, liền hơi chút gia nhập một ít ta đại Đường nguyên tố là đủ."

Võ thanh nhìn những người khác buông xuống đầu, trong lòng thở dài một tiếng, những người này vẫn là không có sang tân tinh thần a, giáo phường tư chỉ thích hợp biểu diễn, không thích hợp sang tân a, chân chính nghệ thuật cao thủ, hay là đang rất nhạc thực hòa huân quý tử đệ giữa.

"Nếu như vậy, ta đây chỉ điểm ý kiến. Đem 《 Bà La Môn khúc 》 cái biên thành 《 nghệ thuật vũ y khúc 》 đây là nhất định, chúng ta trước tiên có thể cái biên một bộ phận, sau này tiếp tục cái biên. Ta đại Đường chỉ âm nhạc, không chỉ có muốn dung hợp phiên bang chi nhạc, càng phải thủ này tinh hoa, để đền bù ta đại Đường âm nhạc chi không đủ."

Võ thanh dừng một chút, còn nói thêm: "《 Tần vương phá trận nhạc 》 thật là tốt điển phạm, như vậy đi, tại 《 Bà La Môn khúc 》 phía trước hơn nữa một điểm nhu hòa cô nhạc, rồi sau đó làm cho tranh, tiêu, dịch thay phiên độc tấu một đoạn, đây là tán tự, tán tự không cần ca múa. Kế tiếp khiến cho Thu Hương hát một đoạn, rồi sau đó vợ nhóm hát một đoạn, cuối cùng cùng với vợ nhóm hợp xướng một đoạn, vì thế, đêm qua bản đại nhân đêm xem sao tượng, bỗng nhiên hữu cảm nhi phát, làm tam bài thơ."

Võ thanh tâm trung đối Lý Bạch thật to đã bái bái, thật xin lỗi, sau này người nếu đến Trường An, ta muốn còn sống, nhất định sẽ không để cho người đi lưu lạc. 《 thanh bình điều 》 tam thủ thơ thất ngôn.

Võ thanh đứng lên, không để ý tới thu thủy vẻ mặt kinh ngạc. Thu thủy còn lại là trong lòng ba đào mãnh liệt, phải biết rằng buổi tối hôm qua tiểu tử này cùng nàng bế một buổi tối, chỗ nào làm thơ tới, chẳng lẽ khi đó hắn tại làm thơ, uống tử tử ta khóc kẻ tâm sự, lại nguyên lai là một cái vô tình vô nghĩa xấu xa. Trong lúc nhất thời, thu thủy lộ ra vẻ mặt u oán.

Võ thanh tự chắc là sẽ không để ý tới, giờ phút này trong lòng đối lý thật to là ôm vô hạn xin lỗi, chỉ nghe võ thanh ngâm xướng nói: "Văn tường xiêm y

hoa tường dung, xuân phong phát hạm lộ hoa nùng. Nếu không có đàn ngọc đình núi gấp, hội hương dao đài dưới ánh trăng phùng. Đây một đoạn. Nhất chi đồ tươi lộ ngưng hương, ** Vu sơn uổng đoạn trường. Thử hỏi hán cung ai được giống như, đáng thương phi yến ý tân trang. Đây nhị đoạn. Danh hoa khuyển quốc hai tướng vui mừng, bộ dạng quân vương mang cười xem. Giải thích xuân phong vô hạn hận, trầm hương đình bắc dựa vào lan can can. Đây tam đoạn."

Khiếp sợ, vẫn là khiếp sợ.

Giáo phường tư văn thiếu nhóm đều là cầm kỳ thư họa cao thủ, thi thư lễ nhạc đều có thể biết được một hai, giống vợ các đại gia cũng thường xuyên cùng thơ mà chống đỡ. Mà bài thơ này, là miêu tả mỹ nhân thơ, càng đối với giữa nam nữ tình yêu miêu tả, hữu tình có cảnh, mỹ nhân dung nhan tuyệt lệ, làm bạn quân vương chuyện xưa nháy mắt đang lúc mọi người trong đầu hình thành.

Võ thanh tâm trung cười khổ, lý thật to ca ngợi Dương Ngọc Hoàn thơ, làm sao có thể kém đâu rồi, ai, tương lai lý thật to cũng chỉ có thể bớt làm tam thủ rồi. Nhìn hoàn đắm chìm trong trong ảo tưởng văn thiếu nhóm, võ thanh ho nhẹ một tiếng, tiếp tục nói: "Đây giai đoạn vì trung tự, kế tiếp đó là thu thủy hòa Thu Hương, các người dẫn vũ, vợ hòa khác văn thiếu nhóm cộng trăm người hoàn thành cuối cùng vũ đạo giai đoạn, vũ đạo muốn nhiệt liệt, có thể tham khảo hạ hồ toàn vũ, nhưng là ta hy vọng gia nhập nga hoàng nữ anh chuyện xưa. Đây là khúc phá, một đoạn này nhạc khúc hay dùng 《Bà La Môn khúc》."

Võ thanh không khỏi nghĩ tới Đôn Hoàng bích họa thượng cái kia tiên nữ bắn ngược tỷ bà độ khó cao động tác, đó là Đại Đường cao nhất vũ đạo nghệ thuật thành tựu.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Bị Lạc Kia Sơ Chi Hôn

Đã đến giờ phút này, giáo phường tư mọi người này mới rõ ràng nhận thức đến, bọn họ vị này giáo phường sử, không chỉ có có được chân tài thật học, lại có nghệ thuật thiên phú, đúng vậy, chính là thiên phú. Nhưng có chút văn thiếu không khỏi phạm vào nói thâm, đây là một bảy tuổi hải đồng sao?

Thượng quan Uyển nhi còn lại là nhìn trước kia tên tiểu tử hư hỏng kia, hôm nay người lãnh đạo trực tiếp, lại có như thế tài hoa, viên kia kiêu ngạo mà nhỏ nhỏ trái tim tao thụ một chút đã kích, năng giờ giờ quả đấm nhỏ, nhất khuôn mặt tươi cười thượng không còn có thất lạc.

Đã có hào phóng hướng, bố trí nhạc khúc còn có mi mục. Đây đó nhạc chính vợ mọi người đều là phương diện này chuyên nghiệp nhân tài, tự không cần võ thanh quan tâm. Nhưng này vũ đạo còn lại là cần rất cùng thu thủy muội tử trao đổi một phen.

Vì thế võ thanh liền đem lý thu thủy kêu vào ký tên trong phòng.

Vừa tiến vào ký tên phòng, lý thu thủy liền đem võ thanh đẩy ngã trên thư án, rồi sau đó ôm vào trong lòng, dịu dàng nói: "Tiểu trứng thôi, đêm qua ngươi chưa từng làm thơ tới, làm hại tỷ tỷ mất bao nhiêu nước mắt."

Võ thanh thật sâu ngửi hạ thu thủy trên người mùi, tuy rằng không biết là cái gì mùi, nhưng chính là dễ ngửi. Nay đại Đường cùng Tây Vực thông thương thường xuyên, các loại hương liệu cũng tiến nhập đại Đường, bị đại Đường muội tử nhóm sở hỉ yêu. Võ thanh tránh ra siết chặt lấy, giữ lấy chính mình bà vai cánh tay của, hấn bị cặp kia ngọn núi ép tới thiếu chút nữa không thở nổi, thở hồng hộc nói: "Tỷ tỷ, ngươi buông tay a. Chúng ta được nói chuyện chính sự!"

Hiển nhiên thu thủy là nữ nhân, là nữ nhân liền có thể liếc mắt một cái nhìn thấu các nam nhân tâm, huống chi là nhất đứa bé đầu này? Thu thủy ôm võ thanh, ba một tiếng, tại võ thanh mặt thượng hôn một cái, nói: "Muốn ngoan ngoan nga, ta khả có quyền lợi tổ giác ngươi nga, nếu để cho Ngự Sử biết ngươi phi lễ ta, vậy coi như gặp nha."

Võ thanh sừng sốt, hấn như thế nào không nghĩ đến điểm này đâu rồi, nhưng đã quá muộn, rơi vào ma nữ này trong tay, mình lần đầu tiên chỉ sợ tại tương lai một cái buổi tối cũng phải rơi vào này trong tay nữ nhân rồi, võ thanh vì hấn trình tiết bắt đầu lo lắng.

Rối rắm cũng khoái hoạt lấy, võ thanh cũng chỉ hảo chịu nhận cũng hưởng thụ này lớn tuổi nữ thanh niên an ủi, cũng thuận tiện an ủi hạ này tịch tịch nữ nhân.

Nói ngắn gọn, võ thanh hòa thu thủy phi thường cẩn thận mà xâm nhập tham khảo biên vũ nội dung, võ thanh làm cho thu thủy sắp xếp một ít chuyện thần thoại xưa, như "Thượng nguyên điểm hoàn chiêu ngọc xanh biếc", "Vương mẫu huy mẹ đừng phi quỳnh" đẳng đẳng, cuối cùng vũ đạo trung sắp xếp nga hoàng nữ anh chuyện xưa, đem "Bắn ngược tỷ bà" tư tưởng lần đầu tiên gia nhập vào biên vũ trung.

Đối với võ thanh vô hạn mặc sức tưởng tượng, thu thủy mông lung đôi mắt xuất hiện nhu tình, bỗng nhiên nàng liền bung lấy võ thanh mặt, đôi môi ngậm vào võ thanh miệng, điên cuồng mà bú.

Nháy mắt, võ thanh sợ ngây người, quả thật sợ ngây người, nụ hôn đầu của mình, cứ như vậy bị đoạt đi đâu này?

Có người nói, từng cái lần đầu tiên, đối một nữ nhân rất trọng yếu, thực có kỷ niệm ý nghĩa. Nhưng đối võ thanh mà nói, từng cái lần đầu tiên, đối với hắn cũng rất trọng yếu, cũng có thể có vài năm ý nghĩa a. Chính là, của hắn cái thứ nhất hôn là bị cưỡng chế đấy, võ thanh thực lo lắng, này có thể hay không cho hắn tạo thành nhất định bóng ma trong lòng, nhưng tóm lại, liền hôn, hắn giống một cái luyện đồng giống như, bị thu thủy đùa bỡn cho hai tay trong lúc đó.

Cũng may võ thanh linh hồn tuổi sớm thành thực, bằng không, bóng ma nhất định sẽ lưu lại. Hơn nữa đương thu thủy cảm giác được, tiểu hài này lại có mãnh liệt đòi lấy thời điểm, không khỏi đem cái lưỡi thom tho dò xét đi ra, kết quả rất tự nhiên đã bị võ thanh cấp ngậm vào, hơn nữa, theo thời gian trôi qua, hai người lại có rơi vào cảnh đẹp cảm giác.

Khó kìm lòng nổi.

Bao nhiêu năm hành vi thường ngày, nhất tịch tận diệt. Mỗi mắt chờ mong u oán, vào giờ khắc này tựa hồ chiếm được bồi thường. Thẳng đến một cái duyên dáng gọi to thanh âm, làm cho hai người giật mình tỉnh lại.

Thượng quan Uyển nhi là tới hầu hạ võ thanh, tự võ Thanh Thành vì giáo phường sử về sau, rất ít đến ký tên trong phòng, lần trước nàng và đám tiểu tỷ muội bố trí ký tên phòng, còn không có đã bị võ thanh khen ngợi, cho nên, đương nàng nhìn thấy võ thanh vào ký tên sau phòng, liền nấu trà, cấp võ thanh đưa tới, lại không nghĩ rằng, thế nhưng thấy được không nên thấy một màn.

Võ thanh thất kinh, thu thủy cũng là vẻ mặt trấn tĩnh, rồi sau đó không chút hoang mang ngồi ở đầu dưới án thư sau. Thượng quan Uyển nhi tuy rằng không hiểu được chuyện nam nữ, nhưng là ở ngây thơ trung. Võ thanh có tật giật mình, việc thu thập hạ bị thu thủy xé mở cổ áo của, rồi sau đó trong lòng cảm thấy buồn bực, như thế nào bị tương lai vợ cấp nhìn đến đâu rồi, đây không phải là cho mình thêm phiền sao?

"Uyển nhi, làm sao ngươi tới đây này? Nga, bưng trà đến a, mau vào!" Võ hoàn trả là mặt sắc, thấy được thượng quan Uyển nhi trong tay khay.

"Nặc, giáo phường sử đại nhân!"

Thượng quan Uyển nhi đi tới, buông xuống một chén trà, luôn cảm thấy không thích hợp, khả rất cuộc không thể nói rõ chỗ nào không đúng, nàng quyết định trong chớp lát đi hỏi một chút mẫu thân.

Vì che giấu xấu hổ, võ thanh liền lại hòa thu thủy tham thảo khởi biên vũ việc.

Đã trải qua như vậy nhất việc nhỏ xen giữa, võ thanh hòa thu thủy tham thảo càng thêm xâm nhập, như thế nào bố trí vũ đạo, thậm chí ngay cả mỗi một cái động tác đều phải tranh chấp một chút.

Đương hai người vì trung tự vũ đạo tranh chấp không dưới thời điểm, một bên truyền đến thượng quan Uyển nhi thanh âm của.

"Dùng thác chi vũ a!"

"Ân? Thác chi vũ?" Võ thanh sững sốt, không biết như thế nào thác chi vũ.

Thu thủy còn lại là khen lớn một tiếng, nói: "Đúng vậy, hay dùng thác chi vũ, nhưng cần thay đổi một chút, sửa được có vẻ nhu hòa xinh đẹp tuyệt trần một điểm."

Võ thanh chưa có xem qua thác chi vũ, cũng chỉ làm cho thu thủy toàn quyền xử lý. Bất quá, hắn chống lại quan Uyển nhi còn lại là vô cùng bội phục, không hổ là tương lai trong Đại Đường tướng, tài trí quả nhiên phi người bình thường có thể bằng.

Cho là vì để cho mình càng trực quan hiểu rõ thác chi vũ, cũng vì tạm thời thoát khỏi thu thủy kia cơ ke ánh mắt của, liền tự mình đến diễn nhạc đường, đưa tới nhạc công, diễn tấu thác chi vũ khúc, làm cho thu thủy muội từ biểu diễn hạ thác chi vũ, lấy làm cho hắn khai mở nhãn giới.

Kỳ thật thác chi vũ là Tây Vực Thạch quốc kiện vũ, tự truyện nhập đại Đường sau, liền tạo thành đại Đường phong cách, cũng có một người hòa hai người nhảy thác chi vũ, cùng Thạch quốc thác chi vũ thực tương tự, nhưng còn có một loại hoàn toàn gia nhập đại Đường phong cách "Khuyết thác chi", liền thuộc loại nhuyễn vũ loại hình.

Thu thủy muội từ thay đổi thân hồ phục, về bề ngoài kia rắn nước dường như vòng eo, cũng không sợ cấp cắt đứt rồi.

Bỗng nhiên nhịp trống vang lên, thu thủy liền đi vào giữa sân, làm cái chi hình chữ động tác, thoáng chốc, nhịp trống gấp hơn, đàn Không đàn dương cầm địch tiếng vang lên, thu thủy giãy dụa vòng eo, đập tiết tấu nhảy dựng lên. Uốn cong uốn cong cong cong chiết chiết, bày kia kiều đồn, khởi động kia vũ nhỏ, duyên dáng đường cong triển lộ không bỏ sót, kỹ thuật nhảy nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa, tiết tấu thanh thoát mà sung sướng.

Này thuần túy là đại Đường kiện mỹ thao a!

Một khúc thôi, võ thanh rất cực thừa nhận, đại Đường muội từ nhóm vì sao có vóc người tốt như vậy rồi, nguyên lai thời đại này cũng đã có kiện mỹ múa.

Bất quá võ thanh cảm thấy, nếu như vậy đem thác chi vũ phóng tới 《 nghệ thường vũ y khúc 》 trung tự làm bạn nhảy lò mà nói..., vẫn chưa được, không phải là không tốt, mà là rất kích tình.

《 nghệ thường vũ y khúc 》 linh hồn tại trung tự, ** tại khúc phá (tức kết cục). Cho nên, trung tự vũ đạo hẳn là cùng nó hát từ giống nhau mông lung mà tuyệt vời.

Nhìn đến võ thanh đầu tiên là kinh hi, rồi sau đó lại lộ ra thất vọng. Thu thủy cho là mình khiêu không được khá, liền hạ thấp người hỏi: "Giáo phường sử, là ta khiêu không được khá sao?"

Võ thanh lắc đầu, nói: "Như vậy kịch liệt mà bày ra kiện mỹ kỹ thuật nhảy không thích hợp đặt ở trung tự, ta xem vẫn là thương thảo tiếp a."

Nghe nói như thế, thu thủy lộ ra nụ cười mê người, nói: "Nguyên lai là như vậy, hảo kêu giáo phường sử đại nhân ngài biết, ta đại Đường còn có một loại khuất thác chi, chính là một loại nhuyễn vũ. Giáo phường sử đại nhân có muốn nhìn một chút hay không?"

"Nga? Khuất thác chi?" Võ thanh không khỏi cảm thấy ngoài ý muốn, vì thế đầy cõi lòng chờ mong nói: "Nếu như thế, như vậy muốn vắt và thu Thủy tỷ rồi."

Thu thủy khinh bỉ nhìn, tiểu tử này thật là tiểu hài tử ấy ư, cái loại này tư vị, để cho nàng nay hận không thể cùng này oan gia ném thử một lần nữa, chính là nay tại đây diễn nhạc trong nội đường, nàng hoàn phải tiếp tục bảo trì thực nữ.

Vì thế âm nhạc tái khởi, thu thủy nhất chiêu này tiểu la ly nhóm, ngay từ đầu đó là đàn cổ tiếng động, rồi sau đó mới là các loại hợp tấu, thiếu dòn dập nhịp trống, trở nên nhu hòa rất nhiều, mà vẫn thiếu đám bọn chúng kỹ thuật nhảy ngay từ đầu liền phi thường thư giãn, làm người ta cảnh đẹp ý vui.

Võ Thanh Đại Học vì tán thưởng, tham khảo Thạch quốc thác chi vũ khuất thác chi, trải qua đại Đường văn hóa cải tạo dung hợp đại Đường linh hồn, lại có thể thay đổi thành như vậy kỹ thuật nhảy, võ Thanh Đại Học vì hưng phấn, đây chính là chính mình tìm kỹ thuật nhảy, đây chính là chính mình trăm ngàn lần mộng khiến hồn oanh Đại Đường cảm giác!

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Thối Quét Chi Âm Thực Gió Lốc

Có cao tông một khi, là đại Đường trong lịch sử đối ngoại cường thịnh nhất thời điểm, đối nội cũng là rộng nhất từng giai đoạn. Đối mặt khắp nơi cường lân, cao tông hoàng đế vẫn như cũ tuân theo Thái tông ý chí, từ phía phóng ra, diệt Triều Tiên, cự Thổ Phiên, chinh Đột Quyết, khiến cho đại Đường bản đồ khuếch trương đã đến lớn nhất, tây chí hành linh lấy tây mẹ con sông vực, đông tới kho trang đảo, Đài Loan đẳng hải vực, bắc tới bồi gia nhĩ hồ vùng nam tới đảo Hải Nam, các tộc hoặc thần phục hoặc dựa vào. Thành tựu về văn hoá giáo dục võ công đạt tới cường thịnh.

Chính là lúc này Thổ Phiên thức sự quá cường đại, hơn nữa từng tán làm bố thống nhất Thổ Phiên về sau, kiệt lực phát triển nông canh, cũng làm sâu sắc cùng đại Đường quan hệ, còn có đại Đường quân đội không thích ứng kia cao hân khí hậu, thủy chung không thể hoàn toàn tiêu diệt Thổ Phiên. Chỉ có thể lấy hòa bình phương thức giải quyết, vì thế Văn Thành công chúa lấy chồng ở xa Thổ Phiên.

Võ thanh không biết Văn Thành công chúa hay không trong lòng nguyện ý, nhưng giống như thân một chuyện, cũng trở thành đại Đường để quốc bị đòi sau lên án một điểm nguyên nhân. Thẳng đến mấy trăm năm sau Đại Minh vương triều, đối ngoại tộc thái độ là trước đó chưa từng có mạnh cứng rắn, thiên tử ngự biên giới, lại trưởng tộc của ta khí thế!

Nhưng từ một khía cạnh khác mà nói, hòa thân khó không là một loại chính trị sách lược, hướng chi đại Đường hoàng đế rất nhiều đều thành công vĩ đại, muốn vạn bang triều bái, khắp chốn mừng vui rầm rộ, nhất nữ tử làm sao chùng tiếc rẻ? Hướng chi theo lịch sử đến xem, đây là xúc tiến nhiều dung hợp dân tộc phi thường hữu hiệu thủ đoạn.

Gần mười mấy năm qua, tự cao tông hoàng đế vào chỗ về sau, thiên tai không ngừng, dựa vào trên triều đình tiếp theo tâm, cao tông tuy không hùng tài đại lược, nhưng có thể nghe vào trung ngôn, hơn nữa Vũ Hậu toàn tâm toàn ý phụ tá cao tông, thiên hạ tổng thể mà nói coi như an ổn.

Chính là cao tông hoàng đế nhiều năm qua đầu phong bệnh khi có phát tác, bệnh lâu dưới, thêm chi tửu sắc thương thân, thân thể cũng dần dần không được. Có thể nói sống một ngày kiếm một ngày, cho nên đối với mừng một tết cái ngày lễ này rất trọng thị. Đã hạ chỉ giáo phường tư chuẩn bị giao thừa cung đình dạ yến, cũng yêu cầu nhất định phải có sang tân, bằng không tự gánh lấy hậu quả.

Như vậy không chút khách khí thánh chỉ, cũng để cho võ thanh có chút kinh ngạc, xem ra cao tông hoàng đế đối bao năm qua đến cung đình yến nhạc

thật là cảm thù đến tận xương tủy, hạo tại chính mình sớm có chuẩn bị, bằng không hẳn này đời thứ nhất giáo phường sử cũng quá mất mặt. Hơn nữa hẳn còn muốn lấy hậu nhân cho hẳn quan lấy vĩ đại nhất nghệ thuật gia danh hiệu đầu!

Muốn làm nghệ thuật, sẽ đến trong cuộc sống đi thể nghiệm, ngồi ở công sở lý nhưng là không có sáng tác linh cảm đấy. Võ thanh quyết định đăng chuyện chỗ này, liền từ quan này chức, du lịch thiên hạ một phen, đem mình kiếp trước chưa bao giờ đã đến địa phương, hạo hạo du lãm một phen, cảm thụ một chút siêu cấp nguyên sinh thái tự nhiên phong cảnh rất cuộc là loại cảm giác nào, không có vé cửa lo lắng, cũng sẽ không lo lắng bị tề khách, lại không biết lo lắng xem cái tăng đá còn muốn mười mấy "Đại dương".

Cùng vân thiêu nhạc chính nhóm cuối cùng định ra rồi 《càng nhân ca》hòa 《nghệ thường vũ y khúc》ca hòa vũ về sau, võ thanh này mới xem như thờ phào một cái.

Vì rất tốt biểu hiện thị giác hiệu quả, võ thanh tấu thỉnh cao tông hoàng đế đỉnh làm trên trăm bộ nghệ thường vũ y, đương nhiên sơ đồ phác thảo là võ thanh vẽ, tuy rằng chỉ tốt ở bề ngoài, nhưng hơn nữa võ thanh giải thích cận kề, thượng y cục phụng ngự vẫn là hiểu, tại có thánh chỉ tình huống, cam đoan tại giao thừa phía trước lấy đến toàn bộ nghệ thường vũ y.

Võ hoàn trả đỉnh làm chiết phiến, hẳn công tư trọn vẹn đôi đường, cấp phía đối tác Hồ Tân xuân đưa đi hai trăm đem mỗi đem nhất quán khai nguyên thông bảo mười sáu đương trúc cốt đại phiến, mặt quạt dùng là là đồ thẩm giám Tứ Xuyên tơ lụa. Đây là võ thanh căn cứ kiếp trước này cổ điển vũ trí nhớ sờ vẽ, tóm lại đương võ thanh đem phần này đơn đặt hàng đưa cho Hồ Tân xuân về sau, Hồ Tân xuân là nhạc khai hoa.

Tại cuối năm kiểm kê sau, võ thanh phân tiền lãi đạt tới hai ngàn lượng bạc, hơn nữa tân xuân phiến làm được chiết phiến cơ hồ là bán hết giá thị trường. Mà ngay cả cao tông hoàng đế cũng phái người đỉnh làm một phen lấy vàng bạc vì cốt cái chiết phiến, phía trên là diêm lập bản tự tay vẽ cung nữ đồ. Nếu đặt ở đời sau, này cây quạt kia chính là vô giá.

Cũng đang bởi vậy, Trường An quý giới bọn công tử cơ hồ là nhân thủ một phen, có thậm chí không tiếc số tiền lớn thỉnh diêm lập bản tác phiến vẽ, diêm lập bản địa vị cũng bởi vậy tăng vọt, bị cao tông hoàng đế gia phong cùng trung thư môn hạ tam phẩm, xem như tiến vào Tể tướng hàng ngũ.

Khi nhận được võ thanh đơn đặt hàng thêm sơ đồ phác thảo sau, Hồ Tân xuân tâm tư càng thêm thông minh, hẳn hiểu được võ thanh không chỉ có đưa tới cho hẳn đơn đặt hàng đơn giản như vậy, thì phải là này chiết phiến còn có thể dùng tơ lụa làm mặt quạt.

Cứ việc võ thanh có rất nhiều thứ đều có thể trước tiên lấy ra nữa, nhưng còn có một loại tình kết (*tâm lý phức tạp) ngăn cản hẳn làm như vậy, đó chính là hẳn đại Đường tình kết (*tâm lý phức tạp), hẳn Lịch Hi Vọng sử không nên bị chính mình thay đổi, chỉ có thể là tại chính mình dưới sự dẫn đường đại Đường cường thịnh hơn. Làm cho Thổ Phiên nhân, Đãng Hạng nhân, Hồi Hột tộc nhân, người Đột Quyết, người Khiết Đan đẳng đẳng dần dần tiêu vong hoặc là nhét vào đại Đường ôm ấp hoài bão, làm cho này sau này người Liêu, người Mông Cổ, người Nữ Chân không xuất hiện nữa. Mà phải làm đến này đó, là một cái phi thường dài lâu mà gian khổ lộ trình, nhưng con đường này, hẳn phải đi.

Gió hiu hiu hê nước sông Dịch lạnh ghê, tráng sĩ vừa đi hê không trở lại.

Đang ở đại Đường, nên có có được hải nạp bách xuyên truyền hình hai trong một cũng sức đại Đường chi hồn, vì dân tộc này, đương có Kinh Kha giết Tần nghĩa võ phản cổ chi dũng khí.

Xả xa.

Nay quản lý võ thanh sinh ý hòa tài vụ là từ Tiểu Anh Vương Tu lão Lý đầu đám ba người, tuân theo võ thanh ý chí, nay kẻo hồ lô cửa hàng cái danh thanh ký kẻo hồ lô hòa thanh ký trà phường. Sinh ý mặc dù không có trước kia hạo, cũng may thanh ký đẩy ra hoa quế cao hòa hoa quế tô, đây cũng là võ thanh chuyện không có cách nào khác, bằng không buôn bán ế ẩm, của hẳn phú hào mộng nên như thế nào thực hiện? Nhưng dù sao hoa quế cao xuất hiện đều đã là mấy trăm năm sau rồi, điều này làm cho hẳn có diêm hồ thẹn. Cũng may hoa quế cao tác pháp không khó, bằng vào siêu cường trí nhớ, cuối cùng là chậm rãi từng điểm một nhớ lại tác pháp.

Hoa quế cao xuất hiện, cũng hoàn toàn phá vỡ đại Đường bánh mì hòa hồ bánh lũng đoạn ẩm thực văn hóa cục diện, nửa tháng ra, có chút phường lý không chỉ có xuất hiện hoa quế cao, thậm chí xuất hiện đào tô, hột đào tô, chi ma tô đẳng đẳng, trong lúc nhất thời nhưng lại nhắc lên một cổ ẩm thực phong trào, này đó mặt diêm vô luận thợ khéo hòa hương vị tuy rằng cùng đời sau không cách nào so sánh được, nhưng đã có sơ hình, tin tưởng không dùng được vài năm, cần lao đại Đường dân chúng sẽ làm ra càng thêm mỹ vị mà tinh xảo mặt diêm.

Dưới sự bắt đặc dĩ, võ thanh liền đẩy ra bọc lớn tử hòa tiểu lung bao, thậm chí lại đẩy ra du điều và sữa đậu nành, còn có trứng ốp lếp, lần này lại thịnh hành Trường An.

Vì thế lão Lý đầu hòa Vương Tu tại các đại phường lý mở hơn mười gia chi nhánh, về phần mài sữa đậu nành phương pháp đại Đường đã thành thực, võ thanh chính là gia nhập những vật khác, tỷ như đậu xanh, câu kỷ, cũng gia nhập đường cát. Khiến cho được sữa đậu nành trở nên phi thường tốt uống. Đặc biệt bánh quẩy phao sữa đậu nành phương pháp ăn càng làm cho Trường An từ đạt quan quý nhân, bình dân bách tính điên cuồng.

Trong lúc nhất thời Trường An đậu lương thực tăng mạnh, cao tông còn tưởng rằng lương giới lại tăng, làm cho giám sát Ngự Sử điều tra một phen về sau, mới biết được Trường An dân gian ẩm thực xuất hiện gió lớn lắng. Cao tông hoàng đế làm thượng thực cục mua được sau, nhắm nháp dưới, đại cảm thấy hứng thú. Liền hạ thánh chỉ đến thanh ký học tập, cũng ban thưởng ngàn quan tiền tài, ba mươi thất văn cầm đẳng đẳng. Võ thanh tự nhiên mừng rỡ!

Từ nay về sau Trường An các đạt quan quý nhân lấy ăn bánh quẩy uống sữa đậu nành làm vinh dự, bởi vì đây là Thánh Thượng mỗi ngày tất thực gì đó.

Cùng lúc đó, võ thanh bởi vì đồ chua sớm xuất hiện ở đại Đường thực trên bàn, liền đẩy ra cháo bánh bao đồ chua, này một tổ hợp bày ở Trường An

các binh dân trước mắt, như thế phương pháp ăn càng làm cho Trường An dân chúng đói thanh ký có thần binh thường đói đói. Mỗi ngày dậy sớm trong ngày thường không phải hồ bánh chính là mì nước, nay đã có hai loại phương pháp ăn, sữa đậu nành bánh quẩy trứng ốp lếp hòa bánh bao cháo đồ chua.

Như thế, một hồi thổi quét toàn bộ đại Đường ẩm thực phong như vậy kéo ra mở màn, mà thanh tâm quán cũng chánh thức bắt đầu đói đại Đường dân sinh có chong chóng đồ chiều gió tác dụng.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Đêm Giao Thừa Yên

Tại ẩm thực gió lốc thổi quét Trường An thời điểm, giao thừa nồng một tết cũng lặng lẽ tiến đến.

Từ hoàng tộc, cho tới binh dân, hiển tể tổ tiên, khắc bùa đảo, thiếp môn thần, quải thái đèn, xuyên bộ đồ mới, phóng bạo can, ăn một chén nóng hằm hập mì nước, đưa lên nhất lung bánh bao hoặc là mua lấy mấy con du quyền quyền, giàu có người của gia mua chút cái bắc thảo cát khối thịt, về đến nhà cùng vợ con ngồi ở kia nhiệt kháng đầu thượng túi chút bánh treo (thời đại này kêu yên nguyệt hình hỗn độn, hình thức cùng đời sau cơ hồ hoàn toàn giống nhau), nga, không, phía sau phương bắc quý tộc còn không có dẫn vào giường sưởi.

Vui về hòa thuận! Năm vị nhân mười phần.

Theo ngày 30 tết một ngày này bắt đầu đại Đường liền muốn nghỉ triều bảy ngày, Trường An dân chúng có thể suốt đêm suốt đêm ngoạn cái tận hứng, cũng không cần lo lắng đóng cửa phường môn. Đi thân phóng hữu, dạo hội chùa, trộm đạo, sờ ** môn đăng đăng, đều là mấy ngày nay chuyện vui sướng nhất.

Nhưng là, chính là như vậy một cái vô cùng trọng yếu ngày hội, giáo phường tư tắc không thể nghỉ ngơi, giáo phường tư phụ trách đã nhiều ngày hoàng cung ăn uống tiệc rượu biểu diễn, nhất phần thời điểm bận rộn. Cho nên, võ thanh này sáng sớm cấp vịnh nước phụ nhân Dương thị hòa mẫu thân Vũ thị thỉnh an về sau, cũng dặn Vũ thị nhất định phải cấp người hầu hòa từ Tiểu Anh bọn họ phát hơn một ít lệ tiền, rồi sau đó liền vọt vào giáo phường tư.

Nhìn đến vân thiêu nhóm chính đang gia tăng tập luyện, võ thanh cũng là kích động vạn phần, thành bại ngăn tại đêm nay!

Vân thiêu nhóm hạ thấp người thỉnh an, rồi sau đó nhìn chăm chú vào võ thanh ngồi xuống ghế trên. Võ thanh nhìn chung quanh một tuần, nhìn đến này đó vân thiêu nhóm mấy ngày nay đến đi sớm về tối, vì có thể đòi được quân vương niềm vui, chăm chỉ luyện tập, rất nhiều người đều gầy gò đi rất nhiều.

"Ân, các người rất tốt, hôm nay là chúng ta giáo phường tư trọng yếu ngày, chư vị nhất định phải giới kiêu giới táo, bình tĩnh ứng đối, lời thừa thải bản đại nhân đừng nói rồi, giáo phường tư, thành bại đêm lúc này tới nay. Bọn người khả có tin tưởng?"

Vân thiêu nhóm hạ thấp người, nhất tề đáp: "Đại nhân yên tâm, nô đẳng toàn lực ứng phó, tất không cô phụ đại người tín nhiệm."

Võ thanh đứng lên, cười nói: "Như thế, tại hạ liền yên tâm"

Phía sau an bài đi lĩnh nghệ thường vũ y hòa chiết phiến người của điều lục tục chạy về, võ thanh liền sai người đem mấy thứ này nhất nhất phát ra cấp tới nay xuất trưởng gần ba trăm vị vân thiêu hòa vợ.

Nhìn đến vân thiêu nhóm mặc vào nghệ thường vũ y kia vẻ mặt vui mừng, liền biết mình thiết kế trang phục vẫn là thực nén lòng mà nhìn xem lần hai hơn nữa thực tân triều a. Trong lúc nhất thời này mặc nghệ thường vũ y vân thiêu nhóm, giống nhau Vũ Hóa bay trên trời tiên tử giống như, ống tay áo phiêu phiêu, vũ động. Đây cảm đồ thẩm trừ cây quạt vân thiêu nhóm còn lại là bản thân nâng lên tân biên phiến vũ.

Võ thanh vỗ tay hoan nghênh hô: "Mọi người tập hợp!"

Thu thủy hòa Thu Hương đều mặc vào nghệ thường vũ y, hai người đầu lĩnh đứng ở võ thanh trước mặt, võ thanh nhìn đến này đó muội tử nhóm người người đều là mắt ngọc mày ngài, dung mạo không tầm thường, không khỏi vô cùng cảm thán, đây là xét nhà chỗ tốt a, này muội tử, phần lớn trước kia đều từng là đạt quan quý nhân con nối dòng, liền chất lượng mà nói, không thể không nói giáo phường tư là đại Đường muội tử nhất chất lượng tốt địa phương.

Võ thanh tâm trung rất là kích động, có lẽ hẳn không sửa đổi được những cô gái này vận mệnh, lúc này đây dạ yến, nếu có thể đòi được cao tông vui mừng, nhất định sẽ có ban cho, làm cho những nữ hài tử này có thể hảo hảo cho rằng một phen, phương diện sanh hoạt càng thêm giàu có một ít, đẳng hoa tàn ít bướm về sau, cũng có thể có chút tiền tài, không đến mức đói chết đầu đường.

Suy nghĩ nhiều, cho hơi hơi tĩnh quyết tâm, liền cao giọng nói: "Như thế, nhạc công tấu nhạc, vân thiều nhóm vũ động, làm cho bản đại nhân xem gặp các người nay đã đến loại nào trình độ!"

Vân thiều đằng đằng mọi người vui vẻ đồng ý.

Kèm theo tiếng trống vang lên, giáo phường tư một lần cuối cùng tập luyện bắt đầu.

Giao thừa chi dạ, đại Đường nhân từng nhà đều phải đón giao thừa, đương nhiên trừ bỏ này thú biến tướng sĩ, còn có đóng ở thành Trường An các cửa thành quân tốt, cùng với Trường An huyện hòa vạn năm huyện bọn nha dịch đằng này một ít trọng yếu ngành là không thể nghỉ ngơi đây. Hơn nữa trong khoảng thời gian này, Trường An huyện hòa vạn năm huyện là nhất phen thời điểm bận rộn, ký phải phối hợp kim ngô vệ hòa ngàn bò vệ tuần tra hai huyện, vừa muốn truy bắt đạo phi, trong khoảng thời gian này cũng là đạo phi xương quyết ngày.

Tóm lại, nhân nhĩ nhất phải kể tới hoàng cung hòa này trọng thần huân thích trong nhà.

Đương màn đêm buông xuống, trong hoàng cung đèn màu treo cao, dải băng phiêu phiêu thời điểm, võ thanh dẫn giáo phường tư hơn ba trăm nhân bước vào Đại Minh cung trong hoàng cung uyển, một đường trải qua hàm nguyên điện, theo tuyến chính trước điện vòng qua, xuyên qua quang thuận môn, liền tiến nhập cấm ở trong, quẹo trái rẽ phải, xuyên qua không biết bao nhiêu nói hành lang gấp khúc, mới tới cử hành yến hội lân đức điện.

Lân đức điện là cao tông hoàng đế tổ chức cung đình ăn uống tiệc rượu, khoản đãi trọng thần hòa sứ nước ngoài tiết đại điện, mặc dù không có hàm nguyên điện môn quy, nhưng cũng là Đại Minh trong cung đại điện một trong. Đại điện trừ bỏ chủ điện ở ngoài, bên cạnh còn có úc nghị lâu hòa kết lân lâu. Mái cong đầu cung, thập phân tráng lệ.

Bước qua lân đức trước điện quảng trường, võ thanh đám người liền tại úc nghị lâu hậu, đợi cho hoàng đế hòa hoàng hoàng thân quốc thích thích nhóm hòa một ít các trọng thần ăn uống tiệc rượu bắt đầu về sau, được đến thánh chỉ, bọn họ mới có thể đi vào trong đại điện biểu diễn.

Giao thừa chi dạ, cao tông hoàng đế đều sẽ ở lân đức điện mở tiệc chiêu đãi cùng hoàng gia quan hệ tốt hoàng thân quốc thích, cùng với một ít vì triều đình làm ra thật lớn cống hiến trọng thần, vẫn đón giao thừa vui đùa đến ngày thứ hai tức mừng một tết tăng sáng thời gian. Đối với này đó trọng thần mà nói, tại lân đức điện ăn uống tiệc rượu đó là lớn lao vinh hạnh.

Giờ này khắc này, lân đức trong điện đã bố trí nước chảy buổi tiệc, hoàng thân quốc thích hòa trung thần nhóm cũng nhất nhất đã đến. Hoàng thân quốc thích có Lý Tri vài cái thứ xuất huynh đệ cấp kì gia quyến, Vũ Hậu gia tộc, như vinh nước phu nhân Dương thị, võ mẫn chi, còn có nước Tấn phu nhân võ lan (võ thanh nương), đương nhiên còn có Dương thị nhà mẹ đẻ nhân tư vệ thiếu khanh dương tư kiệt gia quyến, phương diện này còn có đã bị chọn làm thái tử phi dương tư kiệt đích nữ Dương thị. Cao tông hòa Vũ Hậu con gái cũng đều nhất nhất ngồi vào vị trí. Các cung nữ còn lại là vội vàng mang lên rượu hòa đồ ăn.

Võ thanh hoà thuận vui vẻ công nhóm cùng nhau, đứng ở đại điện góc, quan sát long trọng nước chảy buổi tiệc. Giờ này khắc này, võ thanh chỉ có thể dùng to hình dung, cũng chỉ có thể dùng to, toàn bộ đại điện có chừng bốn năm mẫu đất bộ dạng, hơn mười chạm khắc gỗ long trụ lớn chống đỡ, xác thực nói hẳn là liền chín mười chín căn. Buổi tiệc bày ở hai bên, trung gian dự lưu trữ biểu diễn nơi sân, nơi sân cũng cũng đủ rộng lớn. Võ thanh không biết là, giờ này khắc này có một đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm võ thanh, mà nàng bên cạnh là nhất mười lăm mười sáu tuổi hoàng tử.

Đương cao tông hòa Vũ Hậu mặc đồ thẩm trang phục tại nghi thức dưới sự dẫn đường ngồi vào vị trí về sau, mọi người thăm viếng một phen, cao tông ra lệnh một tiếng, yến sẽ bắt đầu.

Sớm hậu tại góc nhạc công nhóm tại võ thanh cao cử tay của hung hăng hạ xuống sau, về mặt khăn trương nín một hơi rút cục lợi lỏng xuống dưới.

Đầu tiên là tay trống chậm rãi gõ trống Hạt, theo sát mà đến là tiếng sáo, tiếng tiêu, đàn Không, đàn cổ đằng đằng thay nhau độc tấu.

Lúc này cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu cũng bung lên bình rượu, bình rượu lý đúng là kia đó sẫm như máu Cao Xương rượu nho, hàng năm Tây Vực đều cấp trong hoàng cung tiến cống hơn mười thùng, mỗi thùng như vậy ăn uống tiệc rượu, cao tông hoàng đế liền lấy ra nửa cùng mọi người chia sẻ.

"Chư vị ái khanh, giá trị này giao thừa chi dạ, ta chờ đương uống sáng khoái này chén!"

Cao tông hòa Vũ Hậu giờ lên cao bình rượu, theo thứ tự từ phải đến trái, giống nhau tại từng cái thần tử trên mặt của xem qua giống như, rồi sau đó lấy tay áo che, uống một hơi cạn sạch.

Trong đại điện chúng thần tử nữ quyến còn lại là hô to, "Tạ bệ hạ!" Rồi sau đó như trước dùng tay áo che, uống một hơi cạn sạch.

Trước mặt mọi người thần tử uống tất, cao tông hoàng đế cao giọng nói: "Tối nay không say không về, chư vị ái khanh khả nói thoải mái, buông ra chèn."

Vì thế tại một mảnh tường hòa ở bên trong, cao tông hòa quần thần cộng ẩm, Vũ Hậu còn lại là đi nữ quyến ghé, thái tử Lí Hoàng đại cao tông đến lớn thần bên người mời rượu. Cao tông hoàng đế còn lại là an tọa long án sau, một bên có thị nữ hầu hạ, một bên uống rượu nho, thường thức khởi vũ nhạc.

Mà lúc này, 《 nghệ thường vũ y khúc 》 tán tự cũng đã đến kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Lân Đứctrong Điện Vũ Chi Hải Dương

Du dương tiếng sáo đột nhiên vang lên, như kia cô tịch dưới bầu trời đêm một vòng trăng tròn bỏ ra ngân huy rót vào trái tim, trong phút chốc, làm cho người ta cảm nhận được một mảnh kia Không Linh.

Nháy mắt, trong điện tiếng huyền não phảng phát tiêu thất giống như, hoàng thân các quý tộc, các trọng thần đều dừng vui cười, bị như vậy độc đáo diễn tấu mà hấp dẫn.

Ngay sau đó, ống tiêu, tranh, đàn cổ, đàn Không, sanh, công cửu âm, trống Hạt đẳng đẳng, đồng thời tấu vang. Chậm rãi tiết tấu, một mảnh lưu luyến ý như chất mật bình thường chậm rãi chảy vào trong điện mọi người lòng của điện.

Phía sau, một trăm mặc nghề thường vũ y vân thiều nhóm liền nhắm mắt theo đuôi, đập tiết tấu, lay động thật dài vân tay áo, vũ y phiêu phiêu, giống nhau tiền từ bình thường bay vào trong đại điện.

Cao tông hoàng đế nháy mắt thẳng lên eo, một đôi dài nhỏ ánh mắt lộ ra kinh hi. Những đại thần khác các nữ quyền cũng không cảm bị loại này độc đáo xuất trường mà hấp dẫn.

Bỗng nhiên, vân thiều nhóm tả hữu một phần, cả người lấy màu vàng vũ y, hoàn bội chuông tuyệt sắc xinh đẹp nữ tử đập tiết tấu phiêu nhiên vào bàn, đứng là kia thu thủy mọi người!

Chỉ thấy thu thủy ống tay áo tung bay, nhanh chóng đi lòng vòng, thẳng đến một tiếng nêu lên tiết điểm trống Hạt vừa vang lên, nàng chậm lại động tác, nhẹ nhàng vũ động, khác vân thiều nhóm cũng phối hợp vũ động vân tay áo. Lúc này, trong điện ánh mắt mọi người đều ngưng lưu tại giữa sân cái kia cô gái tuyệt sắc trên người, nàng kia nổi giận bộ ngực, eo thon chỉ, để ở trăng mười bốn tuổi trở lên đám đàn ông đều cảm nhận được một trận khô nóng, cho dù là kinh nghiệm sa trường Bình bộ Thượng thư Bùi Hành Kiệt đều có một loại cảm giữ không được cảm giác.

Cao tông một đôi mắt nhỏ hơi híp, hấn như thế nào cũng không nghĩ ra, liền tại mí mắt của mình từ thấp, lại có như thế tiểu mỹ nhân, vì sao chính mình trước kia sẽ không từng phát giác đâu này?

Ngay tại quảng đại nam tính những đồng bào ý nghĩ kỳ quái thời điểm, kia lưu luyến mà cực phú nhu tình ca tiếng vang lên.

"Vân tường xiêm y (nha) hoa tường dung, xuân phong (a) phát hạm (cái kia) lộ hoa nùng, nếu không có đàn ngọc (nha) đỉnh núi gấp, hội hướng (cái kia) dao đài dưới ánh trăng phùng, hội hướng (cái kia) dao đài dưới ánh trăng phùng."

Tiếng ca tựa như ảo mộng, cái loại này tương tư, cái loại này tình thương mến nhau, biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn, để ở trăng nam những đồng bào lại có một loại vô hạn mặc sức tưởng tượng cảm giác, nữ nhân còn lại là mặt lộ vẻ thẹn thùng, như vậy tu nhân ca cũng có thể hát sao?

Vũ Hậu còn lại là trong lòng lật ra một tia gọn sóng, nhớ năm đó thanh xuân mỹ mạo, cô gái hoài xuân thời điểm, lúc đó chẳng phải cả ngày nghĩ như thế nào đi lấy lòng Thái tông hoàng đế à. Chính là thời gian trôi đi, đều đã qua hơn ba mươi năm, một đôi mắt phượng không khỏi nhìn về phía ngồi nghiêm chỉnh cao tông hoàng đế.

Kế tiếp, vân thiều nhóm tiếp tục bạn nhảy, thu thủy còn lại là thối lui đến góc điện, cùng võ thanh đứng chung một chỗ, trong đó hai mươi danh vỢ còn lại là thoát khỏi đi ra, như trước ống tay áo phiêu phiêu, rồi sau đó hợp xướng nói: "Nhất chi đồ tươi (a) lộ ngưng hương, ** Vu sơn (cái kia) uống đoạn trường (lãi nhải), thử hỏi hán cung (a) ai được giống như, đáng thương phi yến (cái kia) ý tân trang (lãi nhải), đáng thương phi yến (cái kia) ý tân trang (lãi nhải)."

Đây là một bài hợp xướng, vỢ nhóm cao siêu ngôn giọng bày ra vô cùng nhuần nhuyễn, hơn nữa như vậy một bài rõ ràng lại hàm súc thơ bị hợp xướng đi ra, thế nhưng có khác một phen hương vị. Ở đây nam những đồng bào cũng bắt đầu cảm thán bố trí ca múa người của mới có thể cao cực kỳ.

Một khúc thôi, tiết tấu dần dần thay đổi mau, nhưng như trước cấp mà không cấp, chậm mà không chậm. Võ thanh lộ ra mỉm cười, vân thiều nhóm biểu tình hiện thật sự là quá tốt rồi, dưới sự kích động, nghe được nhịp trống, võ thanh kim lòng không dặng ba một cái tát vỗ vào thu thủy cái kia trên hông lớn, thu thủy mọi người nháy mắt hơi biến sắc mặt, chỉ tiếc trên mặt bôi má hồng, nhìn không ra có cái gì biến hóa lớn, nàng thuận thế liền bay vào giữa sân, kích tình dào dạt lại một lần vũ đạo.

Rồi sau đó thu thủy ống tay áo nửa che lấy kia trương kiều diễm mặt của lộ ra một đôi hàm xuân đôi mắt, tự nhiên cười nói, khê hé đôi môi đỏ mộng, vỢ nhóm cũng làm vũ bắt đầu ôn tồn.

"Danh hoa (nha) khuynh quốc hai tướng vui mừng (hai tướng vui mừng), bộ dạng quân vương (cái kia) mang cười xem (mang cười xem). Giải thích (nha)

xuân phong vô hạn hận (vô hạn hận), trầm hương đình bắc (cái kia) dựa vào lan can can (dựa vào lan can can), trầm hương đình bắc (cái kia) dựa vào lan can can (dựa vào lan can can)."

Đây là vũ thanh bất choré đòi sau ôn tồn, tuy rằng chỉ tốt ở bề ngoài, nhưng hiệu quả là rất rõ ràng, vậy chính là có một chút như vậy nhi nghệ thuật phạm nhi cảm giác.

Mà đối với trong đại điện đại Đường hoàng thân quốc thích hòa các trọng thần, như vậy kiểu hát không chỉ là mới mẻ độc đáo, càng là một loại sợ hãi than, nguyên lai ca còn có thể như vậy hát.

Tiếng ca tiệm nghỉ, nhịp trống nháy mắt trở nên dồn dập, trong đại điện người đã bị này ca múa hấp dẫn, mới bắt đầu còn tưởng rằng là muốn khiêu hồ toàn múa, nhưng là theo đàn Không, ông tiêu đẳng vang lên, không sai biệt lắm hai trăm cái vung ông tay áo hòa đồ thẩm trừ cây quạt vân thiêu nhóm vào bàn rồi, các nàng y phục rực rỡ phiêu phiêu, đập tiết tấu, nhảy một loại mới vũ đạo, đây là thác chi vũ hòa khuất thác chi kết hợp, cũng chiếu cổ hồ toàn vũ một bộ phận.

Vũ thanh làm cho này vũ gọi là phiên vũ, cũng coi là mình nguyên sang rồi, huống chi chiết phiên cũng là mấy tháng trước xuất hiện ở đại Đường Trường An dân chúng trong cuộc sống. Nếu có thể ở này lần đức điện đại phóng tia sáng kỳ dị, nói không chừng chiết phiên cũng có thể dễ bán đâu rồi, một khi dễ bán, mang động phát triển kinh tế, đó cũng là phi thường khả quan, không chỉ là chính mình được lợi, càng là có thể kéo rất nhiều sản nghiệp phát triển, đây cũng là thanh tâm quán dân sinh sách lược, đương nhiên, cho tới bây giờ là hần vũ thanh sách lược.

Tiết tấu vui, kỹ thuật nhảy dần dần trở nên kịch liệt, vũ đạo dần dần tiến nhập **, cao tông hoàng đế thậm chí đứng lên, lên nhịp, trong đại điện mọi người thấy cao tông đều đứng dậy có nóng lòng muốn thử biểu tình, Bùi Hành Kiệm bụng ly rượu đi đến cao tông trước mặt, nói "Bệ hạ, rất nhiều năm đều không có như vậy vui qua, bệ hạ sao không pháng tiên đế, hòa các đại thần đập ca mà vũ đầu này?"

Cao tông vui lên, đứng vậy, nhớ năm đó phụ hoàng mỗi khi cùng quần thần ăn uống tiệc rượu đến cao hứng chỗ, liền đập ca mà vũ, rất vui, chính mình vì sao lại không được đầu này?

"Ái khanh nhóm, cùng trầm đập ca mà vũ, không vui không tiêu tan!"

Theo cao tông như vậy ra lệnh một tiếng, trong đại điện sớm không nhẫn nại được xanh miết các thiếu niên hoan hô một tiếng, liền đi theo vui sướng nhịp nhảy dựng lên. Thái Bình công chúa lại kéo bên cạnh người thiếu niên kia, nói: "Anh Vương ca ca, chúng ta tới khiêu vũ!"

"Muội muội, ngươi phải chú ý công chúa đáng vẻ!" Anh Vương Lý hiển nói, nhưng một đôi chân đã nhảy dựng lên.

Thái tử Lý Hoảng từ nhỏ thể yếu nhiều bệnh, không thích hợp quá mức kịch liệt vận động, cho nên hần chỉ có thể ngồi uống rượu nhìn giữa sân vũ đạo. Mà ở nữ quyền ở bên trong, dương tư kiệm nữ nhi Dương thị vài lần nghĩ đến thái tử bên người cấp thái tử thêm rượu, nhưng vẫn là nhịn được, nay nhìn đến thái tử thể nhưng chưa cùng mọi người cùng nhau đập ca mà vũ, đôi mi thanh tú không khỏi nhũn lại, chẳng lẽ thái tử không thích khiêu vũ sao?

Vũ thanh không nghĩ tới, này đại Đường quả nhiên thích khiêu vũ, tương truyền Thái tông hoàng đế mỗi khi ăn uống tiệc rượu, nhẹ nhàng vui vẻ chỗ, liền muốn hòa quần thần đập ca cùng múa, nay chân chính nhìn thấy màn này, vẫn còn có chút khiếp sợ, có chút thích.

Đây là đại Đường, này chính là một cái kích tình như lửa niên đại, cũng chỉ có đại Đường, mới có thể như thế, hần có không chỉ có là biển rộng vậy trí tuệ, còn có hùng hực thiêu đốt như lửa kích tình!

Vũ a, nhảy đi, sung sướng a, tôi nay thuộc loại các ngươi, thuộc loại đại Đường!

Vũ khúc biến đổi, bỗng nhiên vũ phiên vân thiêu nhóm thối lui, nghệ thường vũ y vân thiêu lại ra sân, các nàng kịch liệt vũ động ông tay áo, thân thể mềm mại như nước xà, vũ y phiêu phiêu, dung nhan thẹn thùng. Nháy mắt một cái màu sắc rực rỡ vũ y tuyệt mỹ nữ tử gắt hái, đập ca mà vũ người của nhóm sau khi thấy cũng không cảm kinh ngạc một phen, một bên nhảy nhất vừa thường thức. Chỉ thấy màu sắc rực rỡ vũ y nữ tử giờ lên một chi tỷ bà, cảm ngược đến phía sau lưng, rồi sau đó một trận dồn dập khảy đàn, vũ đạo giống nhau như là hồ toàn vũ bình thường xoay tròn, toàn trường đến tận đây hoàn toàn sôi trào.

Một lát, một cái màu vàng vũ y nữ tử nhảy vào giữa sân, giống nhau bắn ngược lấy tỷ bà, cùng kia màu sắc rực rỡ vũ y nữ tử tương hô ứng, hai nữ giống nhau tịnh để chi liên, lại giống nhau nguyệt cung bên trong tiên tử bình thường Vũ Hóa bay trên trời.

Nhạc công nhóm điên cuồng mà diễn tấu lấy, vân thiêu nhóm điên cuồng mà vũ đạo lấy, hoàng thân quốc thích nhóm kích tình đập vũ, vũ thanh cũng chịu đựng không nổi như vậy kích thích, kéo thượng quan Uyển nhi tay nhỏ bé, đập tiết tấu, nhảy dựng lên.

Hết thấy đều là như thế kích tình, như thế lãng mạn, toàn bộ đại điện lâm vào sung sướng hải dương.

Chương 58: Một Bài Tình Ca, Lã Chã Rơi Lệ Xanh Miết Thiều Niên

Thời gian thoáng trở lại cao tông cùng quần thần đập ca cùng múa thời điểm.

Võ mẫn chỉ khéo léo cấp vinh nước phu nhân Dương thị hòa nước Tần phu nhân Vũ thị thêm rượu trái cây sau, ánh mắt không khỏi tại Vũ thị trên người liếc một cái, trong lòng tạo nên một trận gợn sóng, xa hơn Dương thị trên người nhìn lại, cảm thấy bất giác sinh ra chán ghét.

Hắn vì trả thù Vũ Hậu, cùng Dương thị hoan hảo, nhưng trong lòng thật sự là không muốn đấy, nhưng là hắn phải làm như vậy, vì chết đi nương, chết đi muội muội. Mỗi khi nhớ tới này đó, tựa như vạn tiễn xuyên tâm bình thường làm cho hắn thống khổ không chịu nổi.

Vì thế, võ mẫn chỉ nhìn chung quanh một tuần, nhất nhất theo Vũ Hậu, Vũ thị, Thái Bình công chúa trên mặt của nhìn sang, thái bình? Hừ, sớm hay muộn gọi người ném thử nhà người biểu ca uy mãnh!

Lúc này quần thần cùng múa, võ mẫn chỉ nâng lên kia trương tuấn lãng mặt của hướng tới này vừa múa vừa hát nữ quyền nhìn lại, phát hiện trong đó có mấy cái trương hảo, trong lòng không khỏi cười lạnh một phen. Này phu nhân công chúa, nhìn đoan trang hiền thực, còn không phải một cái cái rằm như thiếu nữ đẹp. Khi ánh mắt lại dời, bỗng nhiên ánh mắt thả ra lờng đạo quang ra, giống như là cho trong cát đá phát hiện một khối vàng. Nhất thời, võ mẫn chỉ ánh mắt liền ngừng lưu tại cái kia mặc nguyệt sắc điệp văn váy dài trên người cô gái.

Đây là một mười sáu tuổi xanh miết cô gái, kia vẫn tĩnh mà đoan trang trên mặt của, là nhất trương chọc người triu mến bộ dáng. Một đôi mắt đẹp thường thường liếc về phía thái tử Lý Hoảng trên người của, nàng này đúng là tư vệ thiếu khanh dương tư kiệm đích nữ dương lan.

Võ mẫn chỉ tà ác cười, rồi sau đó một bên đập vũ, một bên đến gần rồi dương lan, may mắn thế nào dương lan xoay người, lập tức chui vào võ mẫn chỉ trong lòng, võ mẫn chỉ thuận thế vừa kéo.

Dương lan thất kinh đẩy ra võ mẫn chỉ, nhưng không nghĩ võ mẫn tay lực cánh tay lượng quá lớn, không có đẩy ra, ngẩng đầu nhìn lên, a một tiếng, liền mắc cỡ đỏ mặt, thông xuống đầu nhỏ.

Dương lan không nghĩ tới dĩ nhiên là võ mẫn chỉ, nàng tự nhiên nhận thức Trường An công tử phóng đảng ca võ mẫn chỉ rồi, hơn nữa từng cũng vì này gọi một luồng tơ tình, chính là trước đó không lâu nàng bị chọn làm thái tử phi, này mới khiến nàng thu tâm tư. Không nghĩ tới trong đại điện này thế nhưng cùng người kia như thế gần sát, trong lúc nhất thời, nàng không dám ngẩng đầu.

Võ mẫn chỉ sớm là trong bụi hoa cao thủ, nhìn đến này then thùng vô hạn dương lan, liền biết kỳ tâm tư, liền thừa cơ cầm dương lan kia mềm mại không xương tay nhỏ bé, một bên đập vũ, một bên ngửi kia như lan phát hương, nói: "Muội muội gì không cùng lúc cùng múa một khúc đầu này?"

Kỳ thật dùng võ mẫn chỉ lúc này chỉ niên tuổi đều có thể làm dương lan thúc thúc rồi.

Nhìn võ mẫn chỉ kia bao hàm thâm tình hai mắt, Dương thị do dự một chút, nhưng vẫn là gật đầu đáp ứng, võ mẫn trong lòng một trận khinh bỉ, chỉ biết này đó bề ngoài đoan trang hiền thực nữ tử kì thực nhất **!

Dương tư kiệm cũng là đập nhịp khiêu vũ, trong lúc lơ đãng, nhìn đến con gái của mình lại đang hòa nhất người nam tử khiêu vũ, đương lại cẩn thận nhìn lên, không khỏi dọa ra mồ hôi lạnh, dĩ nhiên là võ mẫn chỉ! Nữ nhi nha, đây chính là Trường An nổi danh nhất hoa hoa công tử a, người như thế nào cùng hắn khiêu a, người đã bị chọn làm thái tử phi, như thế nào không biết nặng nhẹ a!

Chính là hắn không dám lớn tiếng nhắc nhở, cũng không dám thô bạo tách ra bọn họ, nếu như vậy kia không phải là nói cho người ở chỗ này, tương lai thái tử phi giờ phút này đang ở người khác trong lòng khiêu vũ sao? Hắn chỉ có thể cầu nguyện này chết tiết âm nhạc mau chút chấm dứt!

Cũng may kích tình tới cũng nhanh, cũng đi nhanh hơn.

Đương 《 nghệ thường vũ y khúc 》 sau khi kết thúc, đại người trong điện cũng khiêu một mồi, theo cao tông ngồi xuống sau, mọi người cũng liền dừng lại đều tự tìm vị trí của mình ngồi xuống, tiếp tục ăn uống tiệc rượu.

Cao tông hoàng đế đầy mặt hồng quang, nhất người cùng thần tượng của mình Bùi Hành Kiệm lần đầu tiên nhảy vũ, hoàn thành nhiều năm qua lòng của nguyện, hai người thật lâu không nhanh như vậy nhạc qua.

Nơi này muốn nói rõ một chút, Bùi Hành Kiệm từ nhỏ thập phần anh tuấn, vào triều làm quan về sau, sâu cao tông yêu thích, hơn nữa hắn sư theo Tô Định Phương, rất có binh pháp thao lược, hơn nữa viết một tay tự đó là hết sức xinh đẹp, cao tông phi thường thích, cao tông vô luận một chỗ vẫn là cùng quần thần ăn uống tiệc rượu thời điểm, đều phải đem Bùi Hành Kiệm tự lấy ra nữa thưởng thức.

Nay năm mười tuổi Bùi Hành Kiệm thoát nhìn cùng ba mươi tuổi giống như, càng làm cho cao tông yêu thích không thôi. Đương nhiên cùng với nói cao tông yêu thích, còn không bằng nói là sủng ái. Cao tông cả đời chỉ yêu thích nữ nhân đấy, còn không có long dương tót.

"Cho trăm đem võ thanh gọi tới!" Cao tông lên tiếng nói.

Đều có thái giám hô to một tiếng, nói: "Bệ hạ làm võ thanh phụ cận thăm viếng!"

Lẽ ra một cái trong phòng không dùng được cao như vậy thanh la lên đấy, muốn trách thì trách đại điện này quá lớn, thanh âm nhỏ đến cửa đại điện là nghe không được đây.

Võ thanh nghe được gọi mình, liền vội vàng lao ra đám người, hướng tới ngự tiền đi tới. Chờ đến cao tông hoàng đế trước mặt bảy tám mét thời điểm, võ thanh thấy được ngự giai, cũng liền tam giai, liền ngã đầu bái nói: "Vi thần khấu kiến Hoàng Thượng, vạn tuế vạn tuế vạn tuế!"

"Tiểu Ái khanh mau mau bình thân." Cao tông hiển nhiên thật cao hứng.

Phía sau Vũ Hậu về tới cao tông bên cạnh ngồi xuống, một đôi mắt phượng cũng nhìn về phía võ thanh, thực chờ mong tiểu tử này đêm nay còn có cái gì biểu hiện.

Cao tông hoàng đế hỏi: "Ái khanh, đến trước mặt đến."

Võ thanh theo lời đi phía trước, đứng ở ngự dưới bậc, nói: "Hoàng Thượng chiêu vi thần không biết là vì chuyện gì?"

Cao tông cười nói: "Vừa rồi một khúc ra sao danh vậy? Thật là làm cho trăm đại khai nhãn giới a, liền môn quy mà nói cùng phụ hoàng 《Tần vương phá trận nhạc》 cùng so sánh rồi."

Võ thanh cũng không dám cùng Thái tông so sánh với, vì thế khom người nói: "Hoàng Thượng, đây là 《nghê thường vũ y khúc》, là vi thần hòa giáo phường tư văn thiếu nhóm cộng đồng bố trí."

Vũ Hậu cười, nói: "Nếu không phải người, các nàng vì sao không còn sớm ngày bố trí mà ra, võ thanh, người nhưng đừng rất quá khiêm nhượng."

"Đứng đứng đứng, võ thanh a, người là ta đại Đường tương lai nhân tài trụ cột, có thể bố trí ra như thế ca múa, thực tại làm người ta nhìn với cặp mắt khác xưa." Cao tông hoàng đế nói, rồi sau đó chuyển hướng Vũ Hậu, "Hoàng hậu a, người nói nên thưởng ban thưởng võ thanh chút gì đâu này?"

Vũ Hậu tự nhiên cười nói, nói: "Hoàng Thượng người cũng thật là, ban cho cái gì còn không phải Hoàng Thượng ngài định đoạt, nói sau này võ thanh chính là cháu ta, ngài sẽ không sợ ta cấp cháu muốn cái tước vị sao?"

Cao tông có chút ngượng ngùng, cười nói: "Vậy ban cho hoàng kim trăm lượng, các loại tơ lụa trăm thất a."

Võ thanh chỉ biết cao Tông Hội ban cho, không nghĩ tới nhưng lại sẽ như thế phong phú, lập tức ngã đầu liền bái, cất cao giọng nói: "Tạ Hoàng Thượng ban cho!"

Cao tông cười nói: "Tốt lắm, ái khanh an vị tại trăm bên người, vì trăm hòa hoàng hậu nói nói kế tiếp biểu diễn a."

Võ thanh tự nhiên ước gì cùng cao tông thân cận một chút, cũng tốt làm cho kia võ mẫn chỉ không thể đối với mình làm càn. Võ thanh đưa ánh mắt nhìn về phía mẫu thân võ lan, Vũ thị cho võ thanh ánh mắt khích lệ, võ thanh tâm trung cảm thán, bất cứ lúc nào, thân tình đều là thế gian này là đáng quý nhất tình nghĩa.

Kế tiếp biểu diễn đó là 《càng nhân ca》.

Tại nghi đường sức nửa nén hương thời điểm, khiến cái này hoàng thân quốc thích nhóm có một trao đổi uống rượu không đương. Phía sau liền có người ở đem một vài đại cô, trống Hạc, tranh, đàn cô đẳng bày ở giữa đại điện hai bên.

Một lát, theo võ thanh đứng dậy vung tay lên, một chuỗi tiếng tiêu vang lên, giã lát, cổ tay cầm dùi trống gõ đại cổ, đông, đông, rung động lòng người, khiến cho đại điện háy mắt lạng ngắt như tờ, phải biết rằng này đại cổ nhưng là trống trận a, như thế nào tại trong đại điện gõ đầu.

Rồi sau đó theo trống Hạc tiếng vang, hòa hoãn cái loại này rung động hiệu quả. Đương tiếng trống ngừng lại đó là tranh hòa đàn cổ khi có khi không thanh âm của.

Bỗng nhiên, một đội ba mươi người mặc áo đạo vân thiếu nhóm nhất đứng đứng tay nắm chui vào giữa sân, chỉ thấy bọn họ bốn mắt nhìn nhau, tình ý lưu luyến.

Cùng lúc đó, một người mặc hoa phục công tử hòa cả người lấy áo bào trắng văn sĩ tay nắm chạy vào trong đại điện, rồi sau đó kia áo bào trắng văn sĩ hát nói: "Nay tịch gi tịch hề, khiến trong đồ lưu."

Cao tông mừng rỡ, nói: "Nguyên lai là nữ giả nam trang a, trăm hoàn kỳ quái giáo phường tư khi nào thì có nam tử trẻ tuổi đầu này? Ân, hai câu này không tệ, xem ra là một cái rất tốt chuyện xưa."

Vũ Hậu còn lại là nói: "Bệ hạ, còn đây là càng nhân ca, thiếp từng tại trong điển tịch xem qua, không nghĩ lại bị võ thanh bố trí thành vũ đạo."

"Nga? Hoàng hậu thật là bác học đa tài a." Cao tông tán dương một phen, không khỏi càng hiếu kỳ hơn.

Chỉ thấy trận kia trung hai người như gần như xa, sau khi tách ra, bỗng nhiên lại hai tay nắm chặt, làm cho người ta không khỏi lo lắng.

Võ thanh cũng thực không nói gì, dù sao phương diện này hỗn loạn đời sau một ít lời kịch hình thức, nhưng nhìn đến loại này biểu hiện thủ đoạn làm ra hiệu quả nhất định, treo lòng của cũng rất cục để xuống.

"Hôm nay ngày nào hè, được cùng vương tử cùng thuyền."

Cao tông không khỏi gật đầu, nói: "Thì ra là thế."

Giữa sân hai người tách ra, kia áo bào trắng văn sĩ đau thương không thôi, lại vừa tựa hồ có chút thẹn thùng, hát nói: "Hồ thẹn bị hảo hề, không tí cấu sĩ. Tâm mấy phiền mà không tuyệt hề, biết được vương tử."

Cao tông hoàng đế không biết tại sao, liền nhìn về phía cách đó không xa Bùi Hành Kiệm, Vũ Hậu còn lại là nhú mày, này võ thanh làm sao không nên bố trí này chuyện xưa, thật là không biết nói cái gì cho phải.

Chỉ thấy giữa sân kia áo bào trắng văn sĩ tiếp tục hát nói: "Son có mộc hề mộc hữu chi, tâm duyệt quân hề quân không biết."

Cao tông đứng lên, quát to một tiếng, "Hảo!"

"Bệ hạ, người như thế nào?" Vũ Hậu kinh ngạc nhìn cao tông.

Võ thanh còn lại là trong lòng vui vẻ, xem ra cao tông từng cũng có quá tương tự chuyện xưa a.

Thăng đến kia "Son có mộc hề mộc hữu chi, tâm duyệt quân hề quân không biết." Bị liên tục hát hai lần sau, trong đại điện xanh miết các thiếu niên thế nhưng lớn tiếng trầm trồ khen ngợi, phái Vương Lý hiển lại lệ nóng doanh tròng, nước mắt không tự chủ chảy xuống hai má.

Thái Bình công chúa không biết phái vương như thế nào đâu rồi, thế nhưng nước mắt chảy xuống, tưởng bị này tiếng ca cuốn hút, vì thế liền an ủi: "Phái Vương ca ca, đừng khóc, ta làm cho kia võ thanh nói điểm hảo ngoạn."

Phái vương không nói gì ngưng nghẹn, bụng lên kia bị tình rượu, nhất uống xuống.

Một bài 《càng nhân ca》 nhưng lại khiến cho đại Đường xanh miết các thiếu niên hai mắt đắm lệ mộng lung, điều này làm cho võ thanh chuẩn bị không kịp, nhưng tiết mục còn cần tiếp tục, hơn nữa kế tiếp liền là của mình biểu diễn.

"Khởi bâm Hoàng Thượng, kế tiếp, vì thần cấp cho Hoàng Thượng hòa Hoàng hậu nương nương nói một đoạn gần đây hút hết viết sách mới, kính xin bệ hạ cho phép."

Cao tông hòa Vũ Hậu sững sốt, cao tông cười nói: "Đã sớm muốn cho ái khanh đến trong cung cho trầm hòa hoàng hậu nói lên một đoạn rồi, cũng cho chúng ta kiến thức một chút ta đại Đường thiên tài thần đồng là bực nào hình dáng đấy, tối nay xem ra ta chờ may mắn rồi."

Võ thanh thật sâu cúi đầu, án thư đã dọn xong, kinh đường mộc, chiết phiên đều đã đủ, đáng tiếc không có microphone, chỉ có thể rống sách, nói có người phòng chừng đều nghe không được.

Đương này xanh miết các thiếu niên chính an nhiên thần thương, một ít các trọng thần nghị luận âm ỉ thời điểm, ba một tiếng, kinh đường mộc vang.

Võ thanh tâm trung trước đối vị kia Minh triều tiểu thuyết gia thành kính cúi đầu, nói tiếng thật có lỗi, mà rồi nói ra: "Bệ hạ, còn đây là vì thần tân làm 《phong thần》, kính xin bệ hạ hòa chư vị bình luận một phen."

"Hỗn độn sơ phân Bàn Cổ trước, Thái Cực lưỡng nghi tứ tượng huyền. Từ thiên xấu nhân diễn xuất, phách trừ thú mắc hữu sào hiền. Toại nhân lấy lừa miễn tiên thực, Phục Hy vẽ quẻ âm dương tiên..."

Không thể không nói, bài thơ này dựa vào võ thanh thế nào siêu cường trí nhớ, tuy rằng không thể nhớ rõ quá mức kể lại, nhưng trên đại thể nhưng thật ra có thể nhớ kỹ.

Lấy một bài cổ phong thơ nhập đề, lập tức bắt được đại Đường văn mọi người viên kia bao hàm lấy tình thơ ý họa lòng của. Cũng theo trong thơ là có thể đoán ra, sau này chuyện xưa tình tiết.

Chuyện xưa là Vũ vương phạt Trụ chuyện xưa, lấy lịch sử làm bối cảnh, giảng thuật thần tiên đầu pháp, cuối cùng phong thần kết cục.

Đương trong đại điện nhân rơi vào cảnh đẹp thời điểm, võ thanh chụp được kinh đường mộc, cao giọng nói: "Này Trụ vương Nữ Oa cung dâng hương, biết trước hậu sự như thế nào, thả nghe hạ hồi phân giải."

"Này, giáo phường sử, làm sao lại xong đâu?"

"Liền đúng vậy a, giáo phường sử, tiếp tục a!"

Cao giọng tiếng động lớn xôn xao là hoàng thân quốc thích xanh miết các thiếu niên, những đại thần kia cũng hiểu được khá có ý tứ, có chút chờ mong.

Võ thanh nhìn nhìn cao tông, rồi sau đó đã bái bái, liền xuống đài. Cao tông không lên tiếng, hần cũng không dám nói tiếp.

Võ thanh biết, cao tông nhất định cảm thấy hứng thú, bởi vì cao tông ánh mắt rất nóng thiết. Chính là hắn cũng hiểu được, tự hắn võ độc tôn học thuật nho gia sau, liền có "Từ không nói loạn lực quái thần" thuyết pháp. Vì thế hắn lễ bái cao tông hòa Vũ Hậu sau, liền chờ đợi cao tông hoàng đế hạ mệnh lệnh.

Cao tông làm cho võ thanh tọa ở bên cạnh, lên lút nói: "Ái khanh a, ngày mai khả đến trong cung cho trăm hảo hảo thuyết thư, đây là trăm tín vật, người tri này là được ở trong cung thông suốt."

Một khối mặt trên có khắc lỗ không "Ngự" chữ ngọc bội nhét vào võ thanh trong tay.

Trong lúc nhất thời, võ thanh không biết nói cái gì cho phải.

Nếu cũng không nói gì thư, kế tiếp đó là một ít ném thẻ vào bình rượu các loại trò chơi, đều có trong cung chức tư bọn thái giám bố trí. Giáo phường tư mọi người còn lại là đến bên cạnh ức nghị trong lầu nghỉ tạm cùng sử dụng cơm, bảo tồn thể lực, một hồi còn muốn biểu diễn những tiết mục khác.

Vì thế, ném thẻ vào bình rượu trò chơi liền bắt đầu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Võ Mẫn Chi Thú Huyết Sôi Trào

Có liên quan ném thẻ vào bình rượu ghi lại, theo xuân thu chiến quốc thời kì liền có. Sĩ phu văn nhân nhóm thích nhất trò chơi đó là này ném thẻ vào bình rượu, sau lại tiến tới phát triển trở thành làm một loại lễ nghi **, hơn nữa đối ném thẻ vào bình rượu cũng làm quy định.

Chờ đến đại Đường là lúc, ném thẻ vào bình rượu trò chơi thịnh hành toàn bộ đại Đường, không chỉ là đạt quan quý nhân, thậm chí bình dân bách tính, người buôn bán nhỏ đều có thể ném mạnh vài cái, giải trí giải trí.

Nhạc công nhóm bắt đầu tấu nhạc, cao tông hoàng đế dắt Vũ Hậu đi hướng trong đại điện, một ít trọng thần hòa hoàng thân môn cũng theo sát phía sau, đều có tư bản thái giám đưa lên một chi mười lăm mười sáu tắc dài mộc chế tên (hình dạng một mặt tiêm một mặt độn) đưa cho cao tông, cao tông cười nói: "Hoàng hậu, thỉnh tới trước!"

Vũ Hậu tự nhiên cười nói, nói: "Hoàng Thượng hôm nay nhưng thật ra khiêm nhượng đi lên, kia nô tì hay không muốn tam làm cho đầu này?"

Cao tông sờ sờ trên môi râu hình chữ bát, cười nói: "Tam thỉnh tam làm cho, đó cũng là lễ nghi phiền phức, hoàng hậu như thế nào cũng biến thành như vậy cổ hủ đi lên, hoàng hậu cái này đầu a."

Vũ Hậu nhấp miệng môi dưới, bỗng nhiên có một mới ý tưởng, vì thế đã nói nói: "Chưa bao giờ cùng Hoàng Thượng ngài cùng nhau chấp tên ném thẻ vào bình rượu, nô tì muốn mời Hoàng Thượng đang đầu mũi tên này."

Cao tông sững sốt, suy nghĩ cẩn thận Vũ Hậu ý tứ về sau, nghiêng người sang cười lớn cầm Vũ Hậu kia tinh tế trắng nõn bàn tay trắng nõn, rồi sau đó đem mũi tên gỗ đặt ở Vũ Hậu trong tay, nói: "Hoàng hậu, là thế này phải không?"

Vũ Hậu vành tai cảm nhận được cao tông hoàng đế nam tử hơi thở, mặt lộ vẻ vẻ thẹn thùng, hơi hơi trán, lúc này Vũ Hậu hoàn toàn hiển lộ ra một phen tiểu nữ nhi bối rồi, hoàn toàn mất hết ngày xưa kia mạnh mẽ vang dội, thông minh cơ trí bộ dáng.

Võ mẫn trong lòng cười lạnh một tiếng, bụng rượu, cổ hướng lên, liền rút hạ bụng, ánh mắt không khỏi nhìn về cách đó không xa dương lan, lúc này dương lan cũng chính hảo nhìn sang, bốn mắt nhìn nhau, dương lan lập tức cúi thấp đầu xuống.

Đúng lúc này, chỉ nghe một trận hoan hô, lại nhìn trận kia ở bên trong, chỉ thấy cặp kia nữ ném thẻ vào bình rượu chính giữa miệng bình bên trong có một chi mũi tên gỗ.

Võ thanh cũng là nở nụ cười, trong lòng không khỏi khinh bỉ một phen, đứng ở hai bước ở ngoài nếu hoàn đầu không trúng vậy rất quảng hoàng đế hòa hoàng hậu mặt mũi của rồi.

Cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu chính là đến một cái mờ màn, kế tiếp, tại trong đại điện trưng bày hơn mười đồng chất ném thẻ vào bình rượu, này nữ quyền hòa xanh miết các thiếu niên cũng tham dự vào trong đó. Đại thần hòa hoàng đế còn lại là đi từ lệnh, bắt đầu chèn lên.

Võ thanh muốn tới ức nghĩ lâu nhìn xem này vân thiêu nhóm, bởi vì đẳng ném thể vào bình rượu trò chơi vừa xong, bọn họ tắc tiếp tục biểu diễn một ít ca múa đến hoạt động tề chế thuốc. Cao tông hoàng đế nhưng là phải đón giao thừa đấy, cho nên đêm dài từ từ, hoàn có mấy cái canh giờ đầu.

Đương võ thanh xuyên qua đám người, bỗng nhiên dưới chân mất tự do một cái, võ thanh nhào tới trước một cái, thiếu chút nữa một cái ngã gục, lại vừa lúc bị một người đỡ lấy, võ thanh tập trung nhìn vào, dĩ nhiên là mới ra đi như xí vừa vịn vào Bùi Hành Kiệm, Bùi Hành Kiệm cười nói: "Giáo phường sử, dưới chân cũng phải cẩn thận a."

"Vân bối cảm ơn Thượng thư đại nhân." Võ thanh nghiêng mắt nhìn lại, một cái bóng dáng cấp tốc đi ra ngoài.

Võ mẫn chi! Ni mã, ca có thù oán với người ấy ư, thế nhưng sử bán tử cho ta, đây cũng quá tiêu hải tử tức giận a.

"Người này tiểu oa nhi không tệ, không tệ, ha ha ha!"

Bùi Hành Kiệm sắc mặt hồng nhuận, hai phiết chòm râu nhỏ giống nhau tu quá. Quả nhiên là mỹ nam tử! Võ thanh tâm trung kinh thán không thôi, cũng trách không được cao tông hoàng đế thích, cứ như vậy hai câu, cũng làm cho hắn cảm nhận được một loại như tắm gió xuân cảm giác. Đây là thành thực nam nhân mỹ lực? Võ thanh chạy nhanh đánh xuống đầu, khu trừ loại này ** ý tưởng, chính mình vẫn là người bình thường, không có nam nhân mới tốt.

Thật sâu ngắm nhìn đang ngồi lấy đi tửu lệnh võ mẫn chi, võ thanh ánh mắt lộ ra một chút lợi mũi nhọn, lúc này đây sử bán tử, kia tiếp theo đâu rồi, hạ độc thủ? Chính là võ mẫn sâu thụ Dương thị yêu thích, hắn căn bản không có cách nào khác bàn lộng thị phi, cho tới bây giờ hắn hoàn quả thực không tìm được võ mẫn chi sơ hở.

Một cái từ bên ngoài nhìn vào, suất được bỏ đi, lại có tài tình, lại nhiều kim, lại ** lỗi lạc, lại...

Một người như vậy, võ thanh thật sự không biết nên như thế nào làm đổ hắn, trừ phi Dương thị chết rồi, không có này đỉnh ô dù, có lẽ mới sẽ từ từ xuất hiện sơ hở, nhưng này phía trước, mình vô luận như thế nào đều hắn là bảo vệ tốt chính mình.

Võ thanh đi ức nghĩ lâu. Võ mẫn chi còn lại là thi hứng quá, bung rượu làm một bài nâng cốc chúc mừng thơ, mọi người lớn tiếng trầm trồ khen ngợi. Dương lan theo tiếng khen không khỏi nhìn về phía kia phong độ chỉ có võ mẫn chi, một trái tim thể nhưng nhảy lên không thôi, nàng gục đầu xuống, rồi sau đó ghé mắt nhìn về đang cùng vài vị hoàng tử uống rượu thái tử Lý Hoàng.

Đột nhiên, dương lan có một loại thất lạc, hai người kia thật là chênh lệch quá xa a. Võ mẫn chi sớm liền phát hiện dương lan kia như có như không ánh mắt, làm một bụi hoa cao thủ, rất nhanh đọc đã hiểu trong ánh mắt kia ý tứ. Võ mẫn chi cười lạnh một tiếng, tiểu tử này ** thật đúng là cái si nhân, đáng tiếc lại bị chọn làm thái tử phi.

Tiệc rượu tiếp tục, trong đại điện có người bắt đầu say, cao tông liền sai người đem những người đó an bài đến đình điện nghỉ ngơi đi, để ngựa say rượu thất nghi.

Phía sau ti trúc thanh từ từ vang lên, trong điện một bên, vài tên vân thiêu đang khiêu vũ trợ hứng, mắt say lơ đãng mộng lung hoàng thân quốc thích nhóm nhất vừa nhìn vũ đạo, nhất vừa uống rượu.

Dương lan uống không ít rượu trái cây, sắc mặt ứng đỏ, có chút huân ý, liền muốn đến đi ra ngoài như xí lại thấu thấu gió lạnh.

May mắn thế nào vừa lúc bị uống có chút tọa nằm không chừng võ mẫn chi nhìn đến, quý thần xui khiến cũng đứng dậy hô to như xí, liền đi ra lân đức điện, đuổi theo dương lan mà đi.

Lân đức điện tại rất dịch trì bên cạnh, bên cạnh ao là đình đài hành lang gấp khúc, còn có trồng các loại cây tùng hòa cây bách, bị tu bổ có chút chỉnh tề, lúc này tuy là mùa đông, nhưng như trước có chút thương xanh biếc. Xa xa rất dịch trì đã sớm kết liễu băng, tại ngọn đèn chiếu rọi, phản xạ ra lạnh lùng thanh quang.

Dương lan đi tới lý lân đức điện phía đông gió mát đình, từ nơi này nhìn lại, có thể nhìn đến rất dịch trì thượng Bồng Lai điện, còn có Kim Loan điện hòa tả tàng kho. Gió lạnh từ từ, dương lan lòng của thật lâu không thể bình tĩnh, hơn nữa nàng cảm thấy một trận khô nóng, vì thế liền lấy ra khăn lụa lau chùi phần nộn cổ, trong lòng vẫn muốn kia cái rắc lỗi lạc người của, đã biết là thế nào đâu này? Rõ ràng bị chọn làm thái tử phi, mình tại sao hoàn như vậy không biết liêm sĩ?

Bỗng nhiên, một thanh âm truyền vào dương lan trong tai, để cho nàng đứng ngẩn ngơ tại chỗ.

"Lan muội tại nơi này chính là chờ ca đâu này?"

Võ mẫn chi! Này xấu xa thế nhưng cũng đi ra, là tìm đến mình sao? Dương lan một viên lòng của thiếu nữ lật ra sóng to.

Võ mẫn ý kiến dương lan không đáp lời, lại đứng ngẩn ngơ tại chỗ, cười lạnh một tiếng, chi biết nha đầu kia đối với mình nhớ mãi không quên, vì thế liền nhào tới, đem kia khả nhân nhi ôm vào lòng.

Dương lan không nghĩ tới võ mẫn chi đúng là kịch liệt như thế, nhưng nàng hoàn vẫn duy trì thanh minh. Nơi này chính là hoàng cung, hơn nữa nàng đã là thái tử phi, trước lúc này, phụ thân đã đã cảnh cáo nàng. Vì thế nàng ra sức tránh thoát võ mẫn chi ôm ấp hoài bão.

"Công tử, hoàn xin tự trọng, ta đã bị chọn làm thái tử phi, không được cùng khác nam tử kết giao đấy." Dương lan thấp giọng nói, phảng phất bao hàm lấy oan khuất tự đắc.

Võ mẫn chi tối nay dĩ nhiên say rượu, đầu óc sớm không nghe sai sử, nhưng hấn tán gái kỹ năng chưa bao giờ từng quên, nghe được dương lan như vậy ngữ khí, thế nào còn không biết cô nàng này chính là rụt rè đâu! Vì thế không nói hai lời, lại đem dương lan ôm vào lòng, thật sâu đem mặt vùi vào dương lan tóc đen ở bên trong, nói: "Tối nay cùng muội muội gặp lại, đó là hữu duyên, nếu hôm nay từ biệt, còn phải đợi đến khi nào mới có thể cùng muội muội gặp nhau đâu này?"

Dương lan không khỏi khẽ động, nhưng như trước tường giềng giằng thoát ly võ mẫn chi ôm ấp, phụ thân báo cho vẫn ở chỗ cũ bên tai, nàng cũng không có bị đột nhiên này lên tình yêu cấp hướng đầu óc mê muội nào, kiều thờ hồn hèn nói: "Công tử thả tự trọng, nếu ngày khác hữu duyên, thì sẽ gặp lại, công tử kính xin buông ra ta, nếu bị cung nhân nhìn đến, báo cho biết thái tử, kia nên làm thế nào cho phải?"

Vừa nghe đến "Thái tử" hai chữ, võ mẫn chi lửa nháy mắt liền lên đây, hấn nhớ lại mẹ của hấn, nhớ lại muội muội, trước bị cao tông cấp ngục, rồi sau đó lại bị Vũ Hậu hại chết, mà chính mình chỉ có thể giận không thể nói, trả lại cho nhân gia đường hậu tự. Lí Hoảng, tối nay biểu ca ta trước hết thay người đường đường này chủ rể quan a!

Võ mẫn chi âm cười một tiếng, ôm lấy dương lan chui vào một bên trong bụi cây. Trong bụi cây truyền đến dương lan tiếng cầu khẩn, rồi sau đó liền truyền ra tê tâm liệt phế tiếng khóc kêu.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Võ Mẫn Chi, Ca Nở Nụ Cười

Úc nghi lâu.

Võ thanh tại dẫn dò một phen nghỉ ngơi vẫn thiếu hoà thuận vui vẻ công nhóm sau, liền bước ra ức nghi lâu, nhưng thấy toàn bộ Đại Minh cung đèn đỏ san sát, rất dịch trên hồ hiện lên quang điểm, xa xa này ngọn đèn nhiều điểm địa phương, không biết là người nào thâm cung oán phụ tại tinh thần chán nản đâu rồi, hấn không khỏi vì Đại Minh cung đủ loại mà cảm thán một tiếng.

Nghiêng tai lắng nghe, kia lần đức trong điện không ngừng truyền ra uống rượu làm thơ thanh âm của, triển hiện đại Đường hoàng tộc dạ yến xa xỉ. Đây làm võ thanh không khỏi sinh ra nghỉ vẫn, kiếp trước những tham quan kia nhóm một chút trăm vạn nguyên đại tiệc rất cuộc nên là cái dạng gì nữa trời đây này.

Thái tông Lý Thế Dân từng yêu cầu thiên hạ hoàng tộc hòa các đại thần tiết kiệm, trường tôn hoàng hậu làm gương tốt, ngay cả chết sau cũng không có bao nhiêu chôn cùng. Cho tới bây giờ cao tông vào chỗ hai mươi năm, một sống xa xỉ thịnh hành. Hoàng thân quốc thích hưởng lạc người thật nhiều, thanh niên tài tuấn lại cho tần lâu sở quán vung tiền như rác, như võ mẫn chi như vậy công tử phóng đảng ca thật là nhiều không kể xiết. Xa xỉ! Võ thanh thâm nghĩ trong lòng một tiếng.

"Thanh đệ!"

Bên tai truyền đến thanh âm một nữ nhân, rồi sau đó võ thanh liền bị chặt chẽ ôm ở nữ nhân trong lòng, kia hai luồng mềm mại trực áp võ thanh búi tóc.

Võ Thanh Đại Học kinh, đây chính là hoàng cung a, thu thủy này muội tử cũng thật sự là quá lớn mật a! Dùng lực tránh ra, quay người lại, không nghĩ kia hai luồng mềm mại hung hăng đặt ở võ thanh trên mặt của, võ thanh thiếu chút nữa không muốn sặc khí.

Võ thanh bắt đắc dĩ việc gior hai tay lên khỏi động kia hai đại đoàn mềm mại, rồi sau đó thờ hồng hộc nói: "Thu Thủy tỷ tỷ, nơi này là hoàng cung a, mau thả ta ra, nếu như bị cung nhân thấy được, không nói ta xong đời, chính là người cũng phải tao ương đây."

Thu thủy tự nhiên biết hậu quả, khả bọn họ vị trí đúng lúc là một cái góc chết, nhìn ra phía ngoài tắc có rất tốt tầm nhìn, cần phải theo ngoại hướng nơi này xem, cũng dễ dàng như vậy.

Thu thủy ôm võ thanh, cố ý dùng kia hai luồng ** tại võ thanh trên mặt cà cà, nói: "Tỷ tỷ ta cũng mặc kệ!"

Võ thanh từ nhỏ đến lớn, cho dù là kiếp trước, cũng chưa từng gặp qua điển cuồng như vậy nữ tử, tuy rằng trong lòng có chút lo lắng, nhưng vẫn là vô cùng thích loại cảm giác này, loại này bị hai vú áp chế cảm giác, làm hấn kim lòng không đậu. Vì thế võ thanh tâm tư vừa động, vươn tay tại kia mềm mại sờ, tà ác nói: "Tỷ tỷ nơi này thật lớn a, là ngã bệnh ấy ư, vẫn là ai ác tâm như vậy cấp đánh sung đâu này?"

Nghe nói như thế, thu thủy sắc mặt ửng đỏ, một phen xoa sạch võ thanh tay nhỏ bé, nói: "Người cái tiểu hài nhi, động nhiều như vậy phá hư nội tâm, tỷ tỷ không nói với người rồi." Dứt lời, xoay người liền đi vào ức nghi lâu.

Võ thanh sững sốt, nhìn kia eo thon chi, bỗng nhiên hiểu, này thu thủy muội tử cũng chỉ là mặt ngoài như vậy lang thang, thực bị chính mình như vậy sờ, cũng là chịu không nổi kia kích thích, liền chủ động lui đi. Như vậy cũng tốt, cũng giảm đi phiền phức của mình, chính mình nhưng vẫn là đồng tử đầu!

Vì thế võ thanh liền hướng về rất dịch trì đi đến, hẳn nghĩ đến bên kia gió mát đình xem xét rất dịch hồ cảnh đêm

Đương võ thanh đến gần thời điểm, chợt nhìn thấy võ mẫn chi hòa nhất nữ tử tại lồi lồi kéo kéo. Cô gái kia võ thanh nhưng thật ra biết, đúng là vậy quá tử Lí Hoảng tân chọn thái tử phi, hơn nữa nghe nói hôn kỳ đều đã định ra rồi, không nghĩ tới hai người kia làm được cùng nhau, đây cũng quá kích thích a, rốt cục phát hiện gian tình!

Võ thanh quý dị cười, hừ hừ, võ mẫn chi, ca a, ngươi cũng dám cùng tương lai thái tử phi thông đồng, huynh đệ ta thật sự là bội phục sát đất, cam bái hạ phong a, ngươi hoàn toàn là ta thần tượng.

Nhưng võ thanh cũng không có bởi vì phát hiện gian tình mà hướng đầu óc mê muội nào, muốn tố giác võ mẫn chi? Không phải sự tình đơn giản. Chuyện này cũng không thể làm cho bản thân của hắn đi làm, bằng không Vũ Hậu nhất định sẽ hoài nghi đến nhân phẩm của hắn. Liền trước mắt mà nói, võ thanh tự nhận là nhân phẩm cũng không tệ lắm.

Bất quá một lát, võ thanh liền nhìn đến võ mẫn chi nhặt lên kia Dương thị chui vào cây cối, võ thanh bụng dưới không khỏi bốc lên một đốm lửa, này ni nữ phải dùng tới như vậy kích thích? Chỉ nghe Dương thị đang kêu kêu, phía sau nàng là rách cổ họng cũng không có người nghe được a, cứ việc võ thanh tưởng có xông ra **, nhưng vẫn là nhịn được.

Võ thanh vội vàng hướng về lân đức điện quảng trường mà đi, nào còn có giá trị tư thái giám tuần tra ban đêm.

Trên quảng trường, vừa vận một đội thái giám chọn đèn lồng màu đỏ từ từ đi tới. Võ thanh chạy nhanh tới gần, làm bộ như hoảng hoảng trưng trưng nói: "Công công, bên kia gió mát đình tựa hồ có động tĩnh, nhanh đi xem xét một phen a, nếu đã quấy rầy Hoàng Thượng ăn uống tiệc rượu, các người đã có thể tao ương!"

Võ thanh lời này thực dùng được, vậy quá giám cũng không quản võ thanh là một đứa bé con, chỉ cho là này nhất định là người nào hoảng hoảng thân quốc thích tộc nhà công tử ca. Vì thế liên tục mệnh lệnh, lại triệu tập phụ cận một ít tuần tra ban đêm bọn thái giám, chậm rãi hướng tới gió mát đình đi vội mà đi.

Võ thanh còn lại là lặng lẽ cười, liền hướng tới lân đức điện nghênh ngang mà đi, hẳn khả không thể ra mặt, làm người hay là phải khiêm tốn điểm hảo, miễn cho bị hữu tâm nhân nhớ thương. Nhưng hắn là linh giáo qua này các Ngự sử nghe phong thanh tấu sự bản lĩnh.

Bọn thái giám rất nhanh đã đến gió mát đình, chỉ thấy gió mát đình cạnh nhánh cây lay động không thôi, liền tiếp truyền ra ** cầu xin tha thứ thanh âm của, bọn thái giám vô cùng kỳ quái, này hơn nửa đêm tại sao có thể có như vậy thanh âm cổ quái, bọn thái giám rất nhanh liền bao vây nơi này.

Đương vài tên thái giám đánh bạo giờ đèn lồng tiến vào cây cối về sau, thấy được cực kỳ hương diễm một màn. Dương thị chợt thấy trên đỉnh đầu sở chiếc đèn lồng chiếu xuống, cũng không biết khí lực từ nơi nào tới, lập tức lật ngược kỳ ở trên người võ mẫn chi, rồi sau đó nhặt lên một bên quần áo ở ở trước ngực, cũng không để ý tới bị xé rách làn váy, kêu khóc trốn ra bọn thái giám vòng vây, hướng về cửa cung chạy tới.

Sớm có thái giám chạy đến Vũ Hậu trước mặt bẩm báo, Vũ Hậu sau khi nghe, đứng ngẩn ngơ sau một lúc lâu, đôi mắt đẹp trung lộ ra một chút sát ý, nàng đã có chút hối hận, hối hận làm cho võ mẫn chi kế thừa Vũ thị con nối dòng. Đối với mình tự mình chọn thái tử phi, Vũ Hậu là rất hài lòng, theo phương diện nào đó mà nói, Dương thị cũng coi như là văn bối của mình rồi. Không nghĩ tới lại bị võ mẫn chi cấp tao đập, hơn nữa này đều phải đến hôn kỳ rồi, này nên như thế nào hướng triều đình giao cho, lại để cho thiên hạ như thế nào xem đợi bọn hắn Vũ thị?

Tuy rằng nàng nhiều lần đề cao Vũ thị địa vị, thậm chí tu 《 dòng họ lục 》 lấy đề cao họ Võ bài danh, trả lại cho mình này chết đi các đời trước thăng quan tiến tước, mục đích không phải là đề cao Vũ thị địa vị sao? Nay này võ mẫn chi lại có thể làm ra như thế hoang đường vô si việc, điều này làm cho nàng nên như thế nào tự xử đầu này? Hoàng Thượng hội nghĩ như thế nào đầu này? Bách quan hội nghĩ như thế nào đầu này?

Vì thế liền đối với kia giá trị tư thái giám nói: "Làm cho bên phải Vũ lâm quân đại tướng quân lý tự do trước tiên đem võ mẫn chi giam giữ rồi, ngươi sẽ đem dương tư kiệm gọi đến thiên điện, Bỏ cung nói ra suy nghĩ của mình."

Vũ Hậu liếc nhìn đang ở uống rượu cao tông, đi đến trước mặt, hạ thấp người nói: "Bệ hạ, tối nay đương thiếu uống chút rượu, bảo trọng long thể a."

Cao tông cười nói: "Tối nay trẫm hết sức cao hứng, nhiều uống vài chén cũng không sao."

Võ rồi nói ra: "Bệ hạ, trước tạm đến thiên điện nghỉ ngơi một lát, làm cho nô tì vì bệ hạ ngâm vào nước trà."

Cao tông có chút kỳ quái, nhưng Vũ Hậu trong lời nói hắn từ trước đến giờ đều là nói gì nghe nấy, vì thế liền dỗi giá lâm thiên điện.

Cao tông nhìn một bên phi thường dụng tâm pha trà Vũ Hậu, không khỏi cảm thán, đều đã nhiều năm như vậy, năm tháng phong sương tại Vũ Hậu trên mặt của thể nhưng không có để lại bao nhiêu dấu vết, đồ là chính bản thân hắn rõ ràng cảm thấy già hơn rất nhiều, mỗi lần cùng Vũ Hậu hoan hảo đều cảm thấy lực bất tòng tâm, hơn nữa khi có đầu phần chấn làm, đau đớn không chịu nổi, thật sự là năm tháng không buông tha nhân a.

Giấy lát, dương tư kiệm vào được, chỉ thấy dương tư kiệm lão lệ tung hoành, quý sát tại cao tông hoàng đế trước mặt, bi thương nói: "Hoàng Thượng, vì thần tử tội a! Đều do vì thần quân giáo không nghiêm a, khẩn cầu Hoàng Thượng giáng tội cho vì thần a!"

Cao tông không hiểu ra sao, bị dương tư kiệm biến thành không hiểu, nói: "Ái khanh thả đứng lên mà nói, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, làm cho ái khanh như thế thất lễ?"

Phía sau, Vũ Hậu bung bạch chén trà bằng sứ đặt ở cao tông trước mặt, rồi sau đó quỳ ở trên mặt đất nói: "Hoàng Thượng, thỉnh trị nô tì đắc tội quá a!"

Cao tông nhìn đến Vũ Hậu đều quỳ xuống, này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì đâu này? Cao tông liền vội vàng đứng lên nâng dậy Vũ Hậu, ôn nhu nói: "Hoàng hậu, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, trăm cũng sẽ không trách tội các ngươi, Dương ái khanh ngươi trước tạm lên."

Dương tư kiệm cũng không dám đứng dậy, như trước quỳ, lão lệ tung hoành không thôi.

Vũ Hậu liền đem võ mẫn chỉ làm bản chuẩn thái tử phi Dương thị chuyện tình nói cho cao tông. Quả nhiên, cao tông sau khi nghe xong, một cái tát đánh rớt kia bạch chén trà bằng sứ, chén trà nhất thanh thủy hưởng ngã thành mảnh nhỏ, bên trong nước trà cũng bắn tung tóe sái ở trên mặt đất, toát ra một trận nhiệt khí.

Cao tông tức giận nắm quả đấm, dài nhỏ ánh mắt của híp, sau một lúc lâu không nói gì, hần nhớ lại Hàn Quốc phu nhân ôn nhu, nhớ lại nước Ngụy phu nhân nhu tình, vì thế, hần đã nói nói: "Cách đi võ mẫn bí mật thư tình rất sử dụng, làm này bé môn tư quá, không có cho phép không được ra ngoài! Về phần Dương thị coi như xong đi, giao trách nhiệm hộ bộ nói lên công khanh vừa độ tuổi đích nữ danh sách, khác chọn thái tử phi!"

Vũ Hậu hiểu được đây là cao tông cho nàng vị hoàng hậu này mặt mũi, càng là bị Vũ gia lưu con đường, cũng may kia Dương thị còn không có cùng thái tử thành hôn, bằng không mặt mũi của hoàng gia gì tồn? Vũ Hậu tạ ơn.

Dương tư kiệm lão lệ tung hoành, hoàn hảo có Vũ Hậu ra mặt, nếu không mình rất có thể sẽ rơi cái xét nhà sung quân đều là nhẹ. Chết tiết võ mẫn chỉ a, người làm sao có thể tai họa của ta khuê nữ a.

Đêm giao thừa dĩ nhiên lén lút lên qua, mừng một tết sớm tiến đến, chính là cao tông hòa Vũ Hậu nguyên bản cao hứng tâm tình, đã trở nên sạch sành sanh không thể nào, bọn họ đưa tới thái tử Lý Hoàng, cũng nói với thái tử Dương thị không thích hợp thái tử phi, tùy ý khác chọn thái tử phi.

Lý Hoàng là một đứa bé hiếu thuận, cho nên hoàn toàn phục tùng phụ hoàng hòa mẫu hậu an bài, cũng không biểu hiện ra bất mãn.

Võ thanh nhìn tận mắt Vũ Hậu hòa cao tông hoàng đế ly khai chỗ ngồi, cũng nhìn kia dương tư kiệm đi thiên điện, lại vẫn không có đợi cho võ mẫn chỉ trở về, trong lòng hần không khỏi nở nụ cười.

Hần rất muốn lớn tiếng nói, võ mẫn chỉ, lần này ngươi còn có thể đào thoát sao?

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Hoa Cúc, Đào, Mỹ Nhân

Không thể không nói, võ mẫn chỉ này soái ca thật sự là giống như đại khí vận gia thân.

Có vịnh nước phu nhân Dương thị sủng ái, có Vũ Tắc Thiên dễ dàng tha thứ, có cao tông hoàng đế áy náy, hơn nữa cá nhân của hần mị lực, bên phải Vũ Lâm vệ ở nửa buổi tối sau, trời còn chưa sáng liền xuất cung về tới Bình Khang phường Vũ phủ, bé môn tư quá đi.

Đương võ thanh trở lại ngô đồng viện đang muốn ngủ cái hồi lung giác thời điểm, hầu hạ hần ngủ thu cúc vào nhà về sau, mang đến cho hần võ mẫn chỉ hồi phủ tin tức. Nháy mắt, võ thanh ngã ngồi tại đầu giường, vẫn không nhúc nhích, thẳng đến thu cúc thất kinh kịch liệt lay động, võ thanh này mới thanh tỉnh lại.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Này đều có thể đào thoát chịu tội? Đây không phải là ngoạn ta sao?

Võ thanh không nghĩ ra, cũng nghĩ không thông, thật vất vả đợi cho giết chết võ mẫn chỉ cơ hội, lại bị như thế hóa giải, hần có một loại cảm giác vô lực. Này so ăn cứt chó còn khó chịu hơn, đương nhiên cứt chó là nếu chưa ăn đấy.

Chẳng lẽ đây là đại khí vận gia thân người?

Thật là kỳ vọng càng lớn, thất vọng cũng càng lớn a. Đối võ mẫn chỉ không thể theo lẽ thường mà nói!

Võ thanh lập tức cũng mất buồn ngủ, phân phó thu cúc thiêu thuốc canh, chuẩn bị tắm rửa tu luyện 《 bách điều triệu phượng thương 》.

Theo mồng một tết bắt đầu, sau này trong sáu ngày, đều là giáo phường tư bận rộn nhất thời điểm, mấy ngày nay không chỉ có có hoàng cung ăn uống tiệc rượu cần văn thiêu nhóm biểu tình diễn, đông cung hòa các vương công quý tộc cũng phải đi, đương nhiên này đã không cần phải vô thanh đi an bài, đều có giáo phường thừa chải vuốt soi.

Từ đó vô thanh này bảy tuổi thần đồng liền bị bách quan biết được, tin tưởng không lâu sau liền có thể bị người trong thiên hạ biết.

Chính là vô thanh thanh tâm quán cũng là trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, điều này làm cho vô thanh thực bất đắc dĩ. Nói trắng ra là, vô thanh còn chưa đủ tư cách làm kia học sĩ, không đủ tư cách dạy sinh đồ. Kỳ thật trái lại ngẫm lại, cho dù là thần đồng, nhưng không có trải qua khoa cử trở thành tiến sĩ, không có đại nho đề cử mà có hồng thiên cự lấy xuất thế, ai dám đem nhà mình binh sĩ giao cho người dạy thụ đầu này? Đây không phải là viết một hai bản nêu nói văn học mới thể tiểu thuyết có thể làm cho bách quan nhóm nhận đồng.

Vô thanh đứng ở thanh tâm quán môn trước lầu, nhìn kia hai câu câu đối, cảm khái rất nhiều. Muốn cho thanh tâm quán được đến bách quan hòa thiên hạ nhận đồng, còn cần rất dài lộ phải đi a, xem ra này khoa cử là phải tham gia.

"Lão sư?"

Vô thanh quay người lại, dĩ nhiên là chính mình hai cái một trong những học sinh, Nhật Bản tín hoàng tử, này người Nhật Bản xem ra buổi tối hôm qua đi đâu cái trên phố trắng đêm chưa về rồi, nhìn kia thấp bé thân thể, cũng chỉ cao hơn tự mình không bao nhiêu, vô thanh tự tin nhân.

Vô thanh cười nói: "Nga, nguyên lai là tín tang."

Người Nhật Bản tín hoàng tử xác định là vô thanh về sau, lập tức một cái chín mươi độ khom người lễ, nói: "Đệ tử gặp qua lão sư."

Vô thanh rất muốn lời nói "Tân niên khoái hoạt", nhưng vẫn là nhịn được, này chúc ngữ đều đã là đời sau từ ngữ rồi, nói sau, nói như vậy đi ra thật sự là đường đột thật sự, vì thế đã nói nói: "Tín tang, hôm nay vì sư vừa vận có rãnh, cùng vì sư uống một chén a!"

Tín hoàng tử cặp kia đôi mắt nhỏ trung phát ra hào quang, lập tức khom người nói: "Ha y!"

Vô thanh sững sốt, này ni mã là Nhật ngữ a, này người Nhật Bản, một kích động đã nói Nhật ngữ, hoàn hảo ca ca ta còn là đối với các người đảo quốc ngôn ngữ hơi chút biết vài cái từ đấy, bằng không còn tưởng rằng người ở đây mắng ta đâu.

Vì thế hai người liền đi vào hoa mai lầu, hoa mai trong lầu có vô thanh thư phòng, cũng có phòng ngủ, còn có khách phòng (phòng khách).

Vô thanh hòa tín hoàng tử phân chủ khách ngồi xuống, đều có người ở tới hỏi tuân, vô thanh phân phó làm đơn giản một chút đồ ăn, cũng mang tới sữa đặc hòa hoa mai lầu trần quý dù xuân lấy ra nữa làm cho tín hoàng tử nhắm nháp.

Bất quá một lát, người ở bụng tới chậu than, cũng bùng lên đi một tí nhắm rượu đậu tằm. Đậu tằm là nấu chín đấy, gia nhập muối đẳng gia vị, đây là tự Tây Vực truyền tới đồ ăn, bị đại Đường dân chúng dùng làm dưới rượu và thức ăn rồi.

Làm cho người ở cho mình thêm vào sữa đặc, cấp tín hoàng tử rót dù xuân. Này dù xuân là một loại thanh rượu, sinh tự dù châu, dùng lương thực lên men sau áp bức mà ra, có chút uống ngon, số ghi dựa theo đời sau phép tính cũng liền chừng mười độ. Dù xuân tại đại Đường xem như danh tửu rồi, tín hoàng tử nhìn rượu ngã vào đồ sứ trắng chung, đôi mắt nhỏ lộ ra sắc mặt vui mừng.

Vô thanh cười nói: "Tín tang, cho chúng ta đại Đường hòa Nhật tình hữu nghị, thỉnh mẫn uống này chén!"

"Ha y, đa tạ lão sư khoản đãi!" Tín hoàng tử hết sức kích động.

Hai người nâng chén, rồi sau đó ông tay áo che lấp, đều tự uống vào.

Vô thanh nghĩ nghĩ, nói: "Tín tang, người cảm thấy hoa cúc như thế nào?"

Tín hoàng tử không rõ vô thanh muốn nói gì, nghĩ nghĩ đã nói nói: "Thái cực đông ly hạ, thần nhiên gặp Nam Sơn, đệ tử gia hương cũng loại có cúc, đệ tử gia tộc cũng đam mê hoa cúc, tự đại Đường học thành trở lại các học sinh truyền thụ, hàng năm trùng cửu, gia tộc đều phải thưởng cúc uống rượu. Cho nên, đệ tử, bao gồm đệ tử gia hương Nhật Bản, đều phi thường yêu thích hoa cúc."

Vô thanh tuy rằng trong lòng có nhất luồng tà ác cảm giác, nhưng vẫn là bị người Nhật Bản như vậy thuần túy tinh thần lấy, vì thế liền chính sắc nói: "Hoa cúc, ẩn sĩ bông hoa, ẩn sĩ bông hoa, chỉ có đạo đức quân tử mới xứng hưởng thụ. Chính như kia giết người chi đao, chân chính đao, chỉ có chân chính anh hùng, thuần chánh nhất võ sĩ mới xứng có được. Cũng như mỹ nhân kia."

Tín hoàng tử tâm bị xúc động giống như, trên mặt đối vô thanh lại có một loại sùng bái loại tình cảm, hoa cúc, đao, mỹ nhân, đây chẳng phải là hấn suốt đời theo đuổi này nọ sao? Thường thiên hạ đẹp nhất bông hoa, nắm thế gian sắc bén nhất chi đao mà cảm quyền chuỗi, cười xem thiên hạ mỹ nhân chi vũ.

Bỗng nhiên, tín hoàng tử đứng dậy, đi đến vô thanh trước mặt, thật sâu cúi đầu, nói "Thỉnh lão sư dạy đệ tử, nếu phải lấy được này đó, nên làm như thế nào đến?"

Vô thanh sững sốt, mình cũng bất quá là có cảm mà cùng tín hoàng tử tham thảo một phen Nhật Bản văn hóa, không nghĩ tới, thư này hoàng tử vẫn còn

là một cái đã tâm hạng người, xem ra hẳn tại Nhật Bản lẫn vào cũng không có gì đặc biệt, bằng không cũng sẽ không bị đẩy đi đến lớn đường đến học tập đại Đường văn hóa.

"Tín tang, xin an chớ nóng, người nếu dốc lòng tại thanh tâm quán học tập, tương lai thành liền bất khả hạn lượng, ra, ngồi xuống, chúng ta lại uống một ly!"

Cứ việc võ mẫn chi bị cách đi thư ký tình rất sử lệnh, nhưng chỉ là làm này bề môn tư quá, hẳn liền một sợi lông cũng chưa thương tổn được, võ thanh tuy rằng thực thất vọng, nhưng cũng may hẳn không có chức quan, đây cũng là chuyện tốt nhất kiện.

Buổi chiều võ thanh tuyển dụng, đến trong hoàng cung cấp cao tông hòa Vũ Hậu thuyết thư, tiếp tục 《 phong thần 》 Hồi 2; Ký Châu hậu Tô Hộ phản thương, Cao tông hòa Vũ Hậu sau khi nghe xong, không khỏi cảm thấy thú vị, ban thường thực võ thanh, làm cho võ thanh nghỉ ngơi một lát sau, tiếp tục giảng tiếp theo trở về.

Thăng đến sắc trời đã khuya, võ thanh nói được miệng đắng lưỡi khô, cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu, còn có những hoàng tử kia còn lại là nghe được càng ngày càng hưng phấn. Hoàn hảo Vũ Hậu phát hiện võ thanh tinh thần không phấn chấn, cổ họng trở nên khàn khàn, này mới khiến võ thanh dừng lại nghỉ ngơi.

Cao tông cao hứng dưới, liền phong võ thanh một cái chính cửu phẩm thượng văn tán quan nho Lâm lang. Võ thanh tâm trung mừng to cao tông rất keo kiệt, miệng đắng lưỡi khô luy từ luy hoạt nói một cái buổi chiều, thế nhưng mới che chính cửu phẩm thượng tán quan, chỉ so với thì ra là văn Lâm lang tăng lên hai cấp.

Có thăng vẫn là tốt, võ thanh chỉ có thể an ủi mình.

Mồng một tết bảy ngày nghỉ triều, phường môn không bế, cho nên võ thanh ở trong hoàng cung rất vinh hạnh cùng cao tông hòa Vũ Hậu, cặp chúng các hoàng tử dùng qua bữa tối, sau bị cao tông sai người hộ tống võ thanh trở về Bình Khang phường. Nhưng vừa vận thái tử phải về đông cung, võ thanh liền lên thái tử xe ngựa.

Đối với thái tử Lý Hoàng, võ thanh lịch sử tri thức hữu hạn, không biết người này nhân phẩm, nhưng theo ngôn ngữ trong lúc đó, võ thanh phỏng chừng người này là một cái tâm địa có vẻ mềm mại hạng người, chuẩn thái tử phi Dương thị đều bị điểm ô, người này đều không nói gì, hoàn toàn nghe chính mình nói thư, trong bữa tiệc hoàn vừa nói vừa cười.

Thái tử xe ngựa rất rộng rãi, so Thái Bình công chúa xe ngựa còn muốn lớn hơn, cho nên hai người khoảng cách không phải rất gần. Võ thanh nhìn này biểu ca, Lý Hoàng ngũ quan cùng cao tông không phải rất giống, nhưng thật ra cùng Vũ Hậu có chút tương tự, nhưng vẫn rất có chênh lệch, mặt mày không có bén nhọn như vậy, làm cho người ta không cảm giác được thái tử uy nghiêm, như một cái nhà bên ca ca.

Thái tử cảm nhận được võ thanh ánh mắt, liền lạnh cười, nói: "Thanh đệ, người thật đúng là thần đồng a, không nghĩ tới người thế nhưng có thể biên ra kỳ diệu như vậy chuyện xưa, thật là để cho chúng ta đều thực sợ hãi than a."

"Thái tử điện hạ, ngài nói đùa, vi thần mấy thứ này, so với điện hạ ngài trị quốc phương lược mà nói, thật sự là kém đến quá xa." Võ thanh thực khiêm tốn, cũng không quên chụp được thái tử nịnh bợ.

Thái tử cũng là có ngạo khí, nghe được võ thanh nói như vậy, cảm thấy liền có chút thích này biểu đệ rồi, nguyên bản đối với phụ hoàng hòa mẫu hậu đối võ thanh thừa nhận thực ghen tỵ, không nghĩ tới tên này thực khiêm cung.

"Tốt lắm, từ trong miệng người nói ra, ai nghe xong đều sẽ thích đấy." Thái tử trên mặt của lộ ra mỉm cười.

"Ân? Phải không?" Võ thanh tỏ vẻ hoài nghi, nếu thích, kia mình kiếp trước vì sao là mặt rệp một cái đầu này? Võ thanh chấp tay nói: "Kia thần bội cảm vinh hạnh."

Thái tử Lý Hoàng trầm tư một chút, nói: "Đợi trong khoảng thời gian này giúp xong, đến ta đông cung ngồi một chút đi."

Đây là mệnh lệnh, vẫn là mời đầu này? Võ thanh trong lòng không khỏi kỳ quái, nói thật, đối với đại Đường đoạn lịch sử này, võ hoàn trả là biết đại khái đấy, ít nhất biết tự cao tông hoàng đế sau khi, Vũ Hậu liền chương chính rồi, không quá vài năm tiện lợi hoàng đế. Người này thái tử, phỏng chừng cũng làm không lâu a.

Nhưng võ thanh ngoài miệng vẫn là đáp ứng, thái tử, ẩn trước mắt mà nói, đó là tương lai hoàng đế, nhưng hẳn là không đắc tội nổi.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Đồn Giò Trên Trận Sơ Ngộ Tử An

Võ thanh trở lại trong phủ, liền bị chờ tại phủ ngoài cửa thu cục dẫn tới từ đường.

Nhìn đến đã tụ tập rất nhiều người, đều là Vũ thị nhà kẻ thân tộc. Võ thanh giờ mới hiểu được, đây là muốn hiển té tổ tiên rồi. Võ thanh nhất nhất hướng Dương thị hòa Vũ thị thỉnh an, rồi sau đó liền thấy được võ mẫn một trong mặt nghiêm túc quý gồi Vũ gia liệt tổ liệt tông trước bài vị cầu nguyện lấy cái gì.

Nhìn võ mẫn chi, võ thanh trong con người lộ ra lợi mũi nhọn, mặc dù đều là anh em bà con, nhưng người này thật sự là không phải tộc loại của ta, một cái bị đối họ người của làm Vũ gia hậu tự, nếu dùng đời sau người ý tưởng mà nói, này hoàn toàn là lừa mình dối người.

Nghĩ như vậy, võ thanh tựa hồ bắt được cái gì, nhưng cái gì cũng không bắt lấy. Bất quá một lát, võ mẫn chi la lớn: "Hiển té bắt đầu!"

Lập tức, Vũ thị bọn nam tử đứng ở một bên, có cáo mệnh mệnh phụ nhóm đứng ở một bên, y theo trưởng ấu vì thứ tự, kéo đến ngoài cửa. Võ mẫn chi mang lên té phẩm, rồi sau đó chỉ nghe võ mẫn to lớn thanh ngâm tụng tế từ, cái gì Vũ thị bộ tộc mong một tết té bái, cái gì phủ hộ Vũ thị một năm này mưa thuận gió hoà, nhân thân thể người khỏe mạnh cái gì.

Tóm lại võ thanh ngay tại cạnh cửa thượng quý, ánh mắt nhìn chăm chăm vào võ mẫn chi sau lưng cửa, súc sinh này, cùng Dương thị tư thông, nay hoàn nghiêm trang quý ở nơi đó hiển té tổ tiên? Đây là người tổ tiên sao?

Sáng sớm ngày thứ hai, võ thanh muốn đi tây nội uyển xem đại Đường đồn giò trận đấu, đây là hấn đuổi kịp quan Uyển nhi ước hẹn sự tình. Đối với đồn giò, võ thanh ở kiếp trước liền phi thường hưởng tới, nói thật ra, đồn giò làm đời sau bóng đá tổ tông, nhưng bởi vì Mãn Thanh nhập quan sau mà bị bỏ hoang, nông canh văn minh bị du mục dân tộc cơ hồ phá hủy hầu như không còn, lịch sử rút lui, khiến ta Hoa Hạ đại tộc trở thành dưới thế giới đẳng chủng tộc, bóng đá lại vô cùng thâm.

Như thế, võ thanh đối với Mãn Thanh thống hận đó không phải là một ngày hay hai ngày đấy, nếu có thể, hấn nguyện tự mình dẫn đại quân hoàn toàn diệt trừ này mối họa, tiêu diệt cho nảy sinh.

Đáng tiếc, lịch sử không là một người liền có thể đẩy đẩy, nhưng nhất lực lượng của cá nhân vị tất không thể ảnh hưởng thế giới.

Võ thanh nắm thượng quan Uyển nhi tay cửa, như một đôi tình lữ giống như, hai người trong tay nắm kẻo hồ lô, một bên du ngoạn, một bên đùa giỡn lấy, rất nhanh liền ra quang trạch phường, thông qua Hưng An môn, Hưng An môn thủ vệ cũng không để ý tới. Bởi vì này bảy ngày tây nội uyển đồn giò tràng là hướng Trường An dân chúng hoàn toàn mở ra đấy. Trường An dân chúng cũng có hạnh quan khán gắn liền với thời gian mấy ngày đồn giò trận đấu.

Xuyên qua tây nội uyển ngày đương môn, trải qua thủ vệ sĩ tốt một phen kiểm tra, kiểm tra chủ yếu là kiểm tra hay không mang theo binh khí, đương nhiên một ít thiết chế gì đó cũng không thể mang vào tây nội uyển đấy. Đẳng kiểm tra xong về sau, là có thể tiến vào tây nội uyển hàm quang trước điện địa cầu tràng.

Hàm quang điện tự nhiên là cấp hoàng đế hòa các đại thần nghỉ ngơi địa phương, này dự thi đội ngũ đều có một bên không. Nơi này thân mình chính là Thái tông hoàng đế đánh ngựa cầu địa phương, tự cao tông vào chỗ đại tu Đại Minh cung sau, mỗi một năm mong một tết nghỉ triều bảy ngày trong lúc, liền muốn tại tây nội uyển dặm sân bóng (hẳn là "Sân bóng", nơi này vì phương tiện đọc sửa "Sân bóng") lý cử hành đồn giò trận đấu, tại tết Nguyên Tiêu cử hành môn Pô-lo (*cưỡi ngựa đánh bóng) trận đấu.

Đến nay nhị hơn mười năm qua, chưa bao giờ gián đoạn. Trường An hoàng thân quốc thích cũng dần dần có chính mình bồi dưỡng đồn giò đội, như thái tử Lý Hoảng đồng cung đội, phái Vương Lý hiền phái vương đội, anh Vương Lý triết anh vương đội, còn có nước tử học, hoảng văn quán, Thái Học đẳng học sinh đội. Cùng với các vương phủ còn có hoàng thân quốc thích cùng với huân thích đồn giò đội, thống kê sơ lược xuống dưới ước chừng hơn ba mươi chi đội ngũ.

Mấy năm qua phái vương đội hòa anh vương đội tranh đoạt kịch liệt nhất, khô thủ cũng ở đây hai đội trung sản sinh, về phần khác đội tương đối muốn yếu một ít. Đương nhiên phương diện này rất có thể đựng hơi nước, dù sao cùng hoàng tử tranh khô thủ ăn no rồi việc hay sao?

Võ thanh hòa thượng quan Uyển nhi tay nắm đi vào sân bóng sau, liền bị nơi này náo nhiệt cấp chấn kinh rồi, toàn bộ sân bóng chung quanh rậm rạp bu đầy người, khắp nơi đều là đầu người! Nhìn không tới sân bóng đáng.

Võ thanh hòa thượng quan Uyển nhi còn nhỏ, căn bản nhìn không tới cầu tràng tình huống bên trong, võ thanh liền lôi kéo thượng quan Uyển nhi dùng lực đi vào trong chen, nê hà còn nhỏ khí lực nhỏ, căn bản chen không đi vào, đứng vào lúc này, một cái nữ đồng thanh âm của vang lên.

"Biểu ca, người ở nơi này làm cái gì?"

Võ thanh xoay người nhìn lại, đúng là Thái Bình công chúa, võ thanh chán nản nói: "Biểu muội a, ta nghĩ đứng đến bên trong xem bóng a!"

"Xem bóng? Đồn giò? Người đi theo ta a!" Thái Bình công chúa đều có trong cung thị nữ khai đạo.

Võ thanh kéo thượng quan Uyển nhi tay cửa, liền đi theo Thái Bình công chúa đi tới chỉ có hoàng thân quốc thích mới có thể ngồi trên đài cao, đúng là hàm quang trước điện trên bậc thang. Võ thanh đứng ở phía trên, hướng xuống mặt nhìn lại, toàn bộ sân bóng thu hết vào mắt.

Sân bóng chừng đời sau hơn nửa bãi bóng lớn như vậy, có hai cây thật cao sào trúc dọc tại ngay chính giữa, phía trên là một cái cửa khung bộ đáng địa

cầu môn, không phải rất lớn, võ thanh cũng thấy không rõ lắm, nhưng đoán một chút đó chính là trong truyền thuyết ** mất, cầu môn phiên bản cổ đại!

Giờ khắc này ở trên trận có hai đội mặc áo đỏ hòa mặc áo xanh địa cầu đội ở đây thượng luyện tập, cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu còn chưa tới, cho nên đồn giờ còn chưa có bắt đầu.

Thái Bình công chúa là một phi thường thích náo nhiệt chủ, lên đài giải, liền có cung nhân đưa đến thêu đôn, cũng không lý tới hội vũ thanh hòa thượng quan Uyển nhi tay trong tay, nói: "Biểu ca, nay trên trận nhưng là thái tử ca ca đông cung đội hòa nước tử học sinh đồ đội, bản lai lịch năm đông cung đội là ôn thắng nước tử học, nhưng lúc này đây kia võ mẫn chi phạm vào sự bế môn tư quá, đông cung đội cũng là thiếu cầu đầu, ta phỏng chừng a, lần này đông cung đội rất khó thắng."

Võ thanh nghe được rõ ràng, trong lòng không khỏi đối võ mẫn chi mới có thể càng thêm bội phục, người này nếu học giỏi nói, hoàn toàn là một cái nhân tài trụ cột a, vì sao liền phá hư thành như vậy đâu này? Thật sự là đạo đức bại hoại a. Thời đại này tới ý tứ chính là một cái nhân đức hạnh. Chỉ cần có tài là cử cũng chỉ là nói nói mà thôi, đương nhiên vài thập niên sau Vũ Tắc Thiên ngoại trừ.

"Biểu muội khẳng định như vậy sao?" Võ thanh còn lại là không hiểu, nếu đời sau bóng đá vẫn là hơi chút biết một chút xiu. Nhưng đồn giờ thật đúng là không hiểu.

Làm một thành thực nhân, võ thanh cũng sẽ không trang hiểu hay không, bằng không na hội nháo thiên đại chê cười đấy. Hắn cũng liền đồ cái náo nhiệt, tới đây đại Đường mấy năm, liền không sao cả hảo hảo chơi đùa. Huống chi nay có nữ thần thơ ấu tại bên người, cũng có thể thỏa mãn hạ chính mình viên kia nho nhỏ xôn xao chi tâm.

Thái Bình công chúa cười nói: "Son võ thường thế, thủy võ thường hình, này ai có thể nói đúng được chứ, biểu ca chỉ để ý xem là được."

Thật là cao thâm! Này Thái Bình công chúa nhỏ như vậy có thể biết những đạo lý này đâu này? Võ thanh cảm nhận được một loại áp lực, suy nghĩ lại một chút trong lịch sử Thái Bình công chúa, cảm thấy này đó danh nhân quả nhiên bất phàm

Bất quá thời gian uống cạn chun trà, chỉ nghe trong điện thiếu giam kia tiêm té tiếng nói hô: "Hoàng Thượng giá lâm!" Chỉ thấy Vũ Lâm vệ giáp sĩ khai đạo, cao tông đất Vũ Hậu, thân ** nữ đánh quạt cung hòa miễn cưỡng khen đáp, tại nhất bang đại thần vây quanh hạ đi tới hàm quang trước điện ngự án sau.

Đẳng cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu ngồi vào chỗ của mình về sau, quần thần bái kiến, dân chúng xa xa lễ bái, cao tông này mới khiến mọi người bình thân, rồi sau đó tuyên bố đồn giờ bắt đầu.

Đồn giờ bắt đầu là lúc, đồng thời ván bài cũng bắt đầu, chính là rất đơn giản đoán thắng thua, không liên quan dẫn bóng số. Hơn nữa lúc này Trường An dân chúng đối với lần này nhạc này không bị, thậm chí vương công quý tộc đệ tử đều tham dự trong đó, tiền đặt cược hoàn rất lớn.

Thái Bình công chúa đem võ thanh dẫn tới anh Vương Lý triết trước mặt của, võ thanh thực bất đắc dĩ, đành phải bái kiến anh Vương Lý triết. Này sau này thực uất ức hoàng đế, nhưng lúc này lại là một điểm cũng nhìn không ra hắn uất ức, tương phản, anh vương thực anh tuấn, kiếm mi lăng mục, cũng trách không được thượng quan Uyển nhi sẽ thích này Lý Triết, thật là một cái mỹ nam tử, nay đã mười sáu tuổi rồi, có một cổ hoàng gia quý khí.

Lý Triết là nhận thức này biểu đệ đấy, cho nên phi thường thân thiết, lôi kéo võ thanh thủ nói: "Ngày khác ta ở trong phủ mời người uống rượu, vừa vặn người có thể nói một chút kia ngàn năm hồ yêu chiếm cứ tô Đất kỉ thân thể sau chuyện gì xảy ra."

Võ kham khổ cười, đối người thanh niên này văn học người yêu thích còn lại là trong lòng tán thưởng một phen, vì thế đã nói nói: "Đa tạ anh Vương điện hạ, tại hạ bị Thánh Thượng phong làm anh vương phủ bồi đọc, đều còn chưa kịp bái kiến anh vương đâu rồi, là vì thần quá mức thất lễ, kính xin anh Vương điện hạ thứ tội a."

Anh vương nghe được vừa nói như vậy, thâm nghĩ, đúng vậy, tiểu tử này biểu đệ vẫn là phụ hoàng phong mình bồi đọc đâu rồi, này về sau không phải có khi là thời gian sao? Hừ hừ, hẳn phải vương có vương bột, ta có thể có võ thanh!

Vì thế anh Vương Lý triết rất hàm dưỡng nói: "Biểu đệ tha đừng tự trách, trong triều đều biết biểu đệ là một người bận rộn, đặc biệt biểu đệ kia 《 nghệ thường vũ y khúc 》 tức thì bị Trường An bách quan nổi tiếng a."

"Bóng vào rồi!"

Bỗng nhiên hô to một tiếng, toàn trường sôi trào, anh vương lại nhảy dựng lên, la to, hoa chân múa tay vui sướng, hoàn toàn mất hết hoàng tử hình tượng.

Võ thanh vừa thấy kia ghi điểm trên đài, quả nhiên là nước tử học dẫn đầu dẫn bóng đoạt được một phần. Ở đây biên quan khán đồn giờ nước tử đệ tử đồ nhóm tiếng hoan hô như sấm động.

Thái Bình công chúa còn lại là quả đắm nhỏ nắm thật chặt đấy, mặt lộ vẻ thất vọng. Lại nhìn kia bồi tại cao tông Vũ Hậu bên cạnh thái tử, nhưng thật ra không có bất kỳ không hài lòng biểu tình, tựa hồ đông cung chưa đi đến thứ nhất cầu đối với hắn mà nói không coi vào đâu.

Trên trận tiếp tục trận đấu, song phương các năm tên cầu thủ tại cầu đầu dưới sự hướng dẫn của người thường ta đoạt, sau lưng chui bóng, sử bán từ cái gì đều thỉnh thoảng lại phát sinh, võ thanh đối với như vậy tiết mục là cảm thấy thú vị, điều này thật sự là rất có ý tứ rồi.

Bên cạnh có một trọng tài, chỉ phụ trách duy trì trên trận trận đấu trật tự, chỉ cần không hiện ra công nhiên tính bác sát hẳn chắc là sẽ không quản.

Đồn giò tương đối vu môn Pô-lo (*cưỡi ngựa đánh bóng) mà nói phải ôn hòa hơn, nếu là ở mã trên cầu trường nếu không thể bảo vệ tốt chính mình cũng có thể bị phê khả năng. Mặc dù lớn đường thịnh hành môn Pô-lo (*cưỡi ngựa đánh bóng), nhưng bởi vì môn Pô-lo (*cưỡi ngựa đánh bóng) đối kháng tính quá mạnh mẽ, cũng chỉ là tại quân đội hòa trong cung đình ngẫu nhiên tổ chức một lần, mỗi đến phiên bang đặc phái viên triều bái cống thời điểm, cũng sẽ cử hành môn Pô-lo (*cưỡi ngựa đánh bóng) cuộc so tài, lấy chương hiển đại Đường võ công quá lớn.

Đồn giò phát triển cho tới bây giờ, không chỉ là hoàng thân quốc thích giải trí hạng mục, dân gian cũng là lưu truyền rộng rãi, thậm chí nữ tử đồn giò trong cung cho tới bây giờ trở nên thập phần lưu hành, đương nhiên nữ tử đồn giò không có gì đối kháng, mà là một loại chỉ do lấy trò chơi giải trí làm mục đích, cho nên tên là bạch đánh.

Trùng hợp Thái Bình công chúa tự học hội trốn chạy sau, liền cùng cung nữ thường xuyên ngoạn bạch đánh, nhưng là Thái Bình công chúa càng thích loại này đối kháng, cũng thích thú, cho nên một khi tổ chức đồn giò trận đấu, năng đều đã quan khán. Nay nhìn đến nước tử học dẫn đầu dẫn bóng, nàng mới có vẻ kích động như vậy.

Võ thanh kiếp trước là cái trạch nam, đối với tại từng đại học thời điểm thể dục thiếu chút nữa rút tin chỉ người của mà nói, thật sự là nhất kiện thực không ưa chuyện tình, đương nhiên bóng đá ngoại trừ, bóng đá ý nghĩa không tại ở nó thân mình, càng là một loại vinh quang.

Cho nên kế tiếp, hẳn liền thực lắng nghe một bên Thái Bình công chúa hòa anh vương giảng giải, cùng với anh vương bên người này chớ săn chọi gà đám người nói chêm chọc cười.

Phái Vương Lý hiển tắc là một bộ thờ ơ bộ dạng, dù sao đối thủ của hắn là anh vương đội, khác đội không ở lo nghĩ của hắn trong vòng. Tại Lý Hiển bên cạnh cũng là hắn tay sai chọi gà người, bất quá trong đó có lấy cái thanh niên có chút dẫn nhân chú mục.

Võ thanh nhìn về phía thanh niên kia, cảm thấy hắn phong thần tuấn lãng, có một loại không nói ra được tiêu sái khí, loại khí chất này không chính là mình theo đuổi sao?

Theo võ thanh nhìn chăm chú, thanh niên kia cũng cảm nhận được võ thanh ánh mắt, ngẩng đầu liền thấy được thế nhưng trong khoảng thời gian này có chút nổi danh võ thanh, liền chấp tay nói: "Nguyên lai là giáo phường sử, vương bột lễ độ!"

"Vương bột? Thần đồng vương bột? Cái kia sáu tuổi liền có thể mổ chúc văn, chín tuổi đọc nhan thị Hán Thư, mười tuổi đọc lục trái qua, mười bốn tuổi bị hữu tướng Lưu Tường nói tiên cử mà truyền thụ triều tán lang, rồi sau đó tại phái vương phủ người hầu vương bột?" Võ thanh tâm trung chấn động vô cùng, vương bột thần đồng tên là thiên hạ đều biết, hắn là đại nho Vương Thông cháu ruột, là Thái Nguyên Vương thị tộc nhân.

Đây cũng là sau lại võ thanh mặc dù xưng thần đồng, này bách quan nhóm không có quá mức chú mục trọng yếu nguyên nhân. Huống chi thời đại này thật đúng là không thiếu thần đồng, thần đồng nhiều lắm, Thái tông thời kỳ Lạc Tân Vương, sáu tuổi có thể làm thơ. Ngoài ra còn có Dương Quýnh, Lô Chiêu Lân đội đã nào...!

"Tử An huynh lễ độ!" Võ thanh chấp tay cúi đầu.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Võ Hậu Lòng Của Tư

Chương 63: Võ Hậu Lòng Của Tư

Đối với võ thanh mà nói, hươu vương bột loại này văn hóa lịch sử danh nhân, đó là tương đương sùng bái, này đạt quan quý nhân, hoàng thân quốc thích nhóm để lại cái gì? Trừ bỏ nhất thời vinh hoa, cái gì cũng không lưu lại.

Truyền tới đời sau đây, cũng chỉ có này đó tại lịch sử thủy triều biến cách trung lưu lại mình ấn ký văn nhân ấn sĩ, bọn họ ấn ký sẽ không theo lấy lịch sử biến thiên mà mất đi, như kia Không Tử lão tử bao gồm tử bách gia, Khuất Nguyên, Kiến An thất tử, trúc lâm thất hiền, đào uyên minh đẳng đẳng. Đối đời sau ảnh hưởng, không thể bảo là không lớn.

Chính là, võ thanh cùng vương bột chưa bao giờ từng quen biết, nay lần đầu gặp mặt cũng chỉ có thể chào hỏi, xem như biết, nếu từ khả năng, võ thanh là rất muốn cùng tên thiên tài này văn nhân thâm giao một phen.

"Bóng vào rồi!"

Lại là một tiếng hoan hô, toàn trường sôi trào, mà ngay cả cao tông hoàng đế cũng đột nhiên đứng dậy, thiếu chút nữa hoa chân múa tay vui sướng, khả

bỗng nhiên nghĩ đến phải giữ vững để vương uy nghi, liền ngạnh sinh sinh nhìn được, mặt ghen đến đỏ bừng.

Vũ Hậu hé miệng cười, này Hoàng Thượng hoàn cùng nửa lớn nửa nhỏ giống nhau, thật là ngoạn tính không thay đổi a, nàng xem xem cách đó không xa Lý Hiền hòa Lý Triết, liền nghiêng người nói: "Hoàng Thượng, thả ngồi xuống."

Cao tông sùng sốt, mặt lộ vẻ thẹn thùng sắc, xấu hổ cười rồi sau đó ngồi xuống, hắn không khỏi nghĩ khởi cùng Vũ Hậu lập gia đình sau, mỗi khi cùng Vũ Hậu cùng nhau, hắn liền giống nhất đứa bé giống như, tổng nhìn không được tại trước mặt nàng nũng nịu xúc động, cao tông cảm Vũ Hậu bàn tay mềm, nói: "Hoàng hậu a, trầm già đi, không biết còn có bao nhiêu năm khả sống."

Nói bóng gió, cao tông chính là tưởng phóng túng chính mình, kỳ thật cao Tông Tài bất quá bốn mươi hai tuổi mà thôi, khuôn mặt tuấn lãng, một điểm cũng nhìn không ra lão thái, chính là ốm đau tra tấn, hơn nữa từ sắc khiến cho cao tông thoát nhìn một bộ có vẻ bệnh bộ dạng.

Vũ Hậu có chút thương cảm, nàng biết cao tông ý tứ trong lời nói, hắn cũng vì cao tông ốm đau mà phiền não. Nàng đối cao tông cảm tình thực phức tạp, ký có yêu, cũng có chút vì bất mãn, ký có cảm kích, cũng có vài phần cung chiêu.

Nhiều năm trước tới nay, nàng tưởng như tưởng tôn hoàng hậu phụ tá Thái tông hoàng đế bình thường phụ tá cao tông, đáng tiếc là cao tông so với Thái tông hoàng đế kém không phải nhỏ tí tẹo đâu, vì thế nàng bắt đầu phụ tá cao tông chủ trì triều chính. Nhưng nàng dù sao chỉ là một nữ nhân, nữ nhân cũng cần có thể một cái dựa vào đối tượng. Mà cao tông hiển nhiên không phải, hắn thường xuyên ốm đau quần thân.

Vũ Hậu nắm cao tông thủ, nói: "Hoàng Thượng, nô tì tư cặp Thái tông hoàng đế, không khỏi bụi ngủ mãi thôi, tiền để từng thân chinh Triều Tiên, tại đi lưu chi tế thậm chí còn không quên chinh phạt Triều Tiên chi tâm, quả thật vạn cổ chi đế vương điển phạm. Bệ hạ nay ngài vẫn như cũ kiện khang, làm gì nói này u rừ nói đâu này?"

Cao tông vừa nghe nói đến phụ hoàng, sắc mặt trang nặng, đối với phụ hoàng, hắn là phi thường sùng bái, tự vào chỗ tới nay, hắn lợi dụng phụ hoàng vì điển phạm, vì thế cao tông nói: "Hoàng hậu nói rất đúng, phụ hoàng cũng có thể làm đến, trầm cho dù làm không được, cũng có thể noi theo tiên hoàng."

Vũ Hậu thế này mới hơi lộ ra tươi cười, rồi sau đó đứng dậy, kéo cao tông, hai người nhất tề đứng thẳng, Vũ Hậu vươn bàn tay mềm hướng về xa xa Lý Hiền Lý Triết nắm người nhất nhất ngón tay đi, nói: "Hoàng Thượng, người xem, bọn họ đều là ngài con nói dòng, bọn họ đều là ngài thần tử, bọn họ đều là ngài dân chúng, ngài có được tứ hải, trong thiên hạ giai là của ngài vương thổ, nay Triều Tiên diệt vong, Đột Quyết tránh xa, Thổ Dục Hồn nội phục, Hồi Hột tộc thần phục, Thổ Phiên xưng thần, Tây Vực các nước đều vì bệ hạ khu trị, hải ngoại phiên bang hàng năm triều cống, có thể nói vạn bang triều bái, bệ hạ, ngài còn có cái gì cảm thấy tiếc nuối đâu này?"

Trải qua Vũ Hậu vừa nói như vậy, nội tâm có chút nản lòng cao tông, hai mắt nỗ bắn ra ánh sao, đúng vậy, hắn có được tứ hải, trong thiên hạ đều là vương thổ, phụ hoàng không làm được, ta làm xong rồi, phụ hoàng chưa từng diệt vong Triều Tiên, làm cho ta tiêu diệt, nghĩ như thế, mình cũng không kém phụ hoàng bao nhiêu a.

Cao tông trong lúc nhất thời không để ý đến đống giò trên trận cuộc đấu, hắn cảm kích cảm Vũ Hậu tay của, nói: "Mẹ nương, người thật là trầm mầu nghi thiên hạ hoàng hậu a."

Vũ Hậu nở nụ cười, giờ khắc này, nàng biết, theo ở sâu trong nội tâm, cao tông rốt cục thừa nhận tài năng của mình, vì thế lại lôi kéo cao tông ngồi xuống, nói: "Hoàng Thượng, võ mẫn chi đức hạnh có một, nô tì tưởng cách chức hắn vì thứ nhân, khôi phục của hắn hạ lan dòng họ, người xem, như thế nào đây?"

Cao tông sùng sốt, hắn không rõ hoàng hậu vì sao làm như vậy, lúc trước làm cho hạ lan mẫn chi đổi họ rồi sau đó kế thừa chu quốc công, đối võ mẫn chi có thể nói che chở có thừa, nay cho dù phạm vào không ít sai lầm, nhưng là không cần phải phủ định toàn bộ a.

Hướng chi trong đấy lòng, đối võ mẫn chi là rất áy náy đấy, nếu như vậy đổi đãi hạ lan mẫn chi, vậy hắn lương tâm sao mà yên tĩnh được đâu. Giờ khắc này, cao tông trong đầu lại hiện lên Hàn Quốc phu nhân võ thuận hoà nước Ngụy phu nhân hạ lan mẫn nguyệt xinh đẹp dung nhan. Hắn không thể làm ra quyết định.

Vũ Hậu vừa thấy cao tông do dự biểu tình, liền hiểu được, cao tông vẫn là nhớ mãi không quên chính mình tỷ tỷ kia hòa chất nữ, trong lòng rất có oán khí, nhưng nàng không có khả năng biểu hiện ở trên mặt, tâm tư vừa chuyển, liền đối với cao tông nói: "Hoàng Thượng, nô tì muốn cho thái bình gả cho võ thanh, ngài cảm thấy thế nào?"

"Võ thanh?" Cao tông trong đầu hiện ra cái kia tiểu thần đồng thân ảnh, theo phương diện nào đó mà nói cao tông thực thích võ thanh, cũng thực ghen tị võ thanh, nhỏ như vậy cũng đã có một phen thành tựu, kia sau khi lớn lên đâu này? Ngẫm lại hắn mới trước đây tuy rằng đọc đã mất quần thư, khả chung quy không kia phân thông minh tài trí. Cho nên cao tông đối võ thanh yêu thích là rất phức tạp, cũng chính bởi vì nguyên nhân này, cao tông cũng không có cấp võ thanh cao hơn tước vị hòa chức quan. Chính là muốn cho thái bình gả cho, phương diện này lại có đồ vật gì đó đâu này?

"Thái bình còn nhỏ a, nói sau võ thanh khả là của người cháu a, này không phù hợp đại Đường luật a." Cao tông sâu kín nói, hiển nhiên hắn có chút không muốn.

Vũ Hậu không nghĩ tới, tại thái bình hôn sự lên, cao tông thế nhưng không muốn, chẳng lẽ tự thượng quan nghi tưởng phế chính mình hoàng hậu vị về sau, cao tông đối với nàng sinh ra ngăn cách? Nhưng nàng lắc lắc đầu, cảm thấy này có chút khả năng không lớn. Có lẽ là có đại thần vào nói, Vũ Hậu nhìn về phía những đại thần kia, một đôi mắt phượng không khỏi nhìn chăm chú vào đống giò trên trận kịch liệt cuộc đấu.

Võ thanh cũng không biết Vũ Hậu hòa cao tông nói chuyện thế nhưng dính đến hắn, thậm chí Vũ Hậu còn muốn đem Thái Bình công chúa hạ gả cho hắn, hắn còn lại là nắm thượng quan Uyên nhi tay của, thần tình kích động nhìn chăm chú vào đống giò trên trận kịch liệt cuộc đấu.

Mà Vũ Hậu nhìn đến võ thanh thù thế nhưng kéo nhất cô gái nhai tay của, sắc mặt không khỏi lâm vào sùng sốt, ung dung cười nói: "Tiểu gia hỏa này thế nhưng chính mình tìm cái vợ!" Nhưng thái bình giả cho võ thanh việc, này đã tại lúc trước gặp võ thanh thời điểm cùng muội muội của mình nói hay lắm đấy. Phụ mẫu chi mệnh mỗi chúc ngôn, hựu khởi có thể trò đùa, nàng mới không lo lắng võ thanh dám cãi lời mệnh lệnh của nàng.

Lúc này theo sa lậu lậu tản, một tiếng la vang, đông cung hòa nước tử học cuộc so tài thứ nhất xem như đã xong, đều có tư cầu giam nói lên điểm số, chỉ nghe người nọ lớn tiếng đưa tin: "Đông cung dẫn bóng hai cái, được hai phần; nước tử học dẫn bóng bốn, được bốn phần!"

Liên tục thanh báo phân thanh âm truyền tới toàn trường, toàn trường bạo phát ra nhiệt liệt cuồng hô, đông cung tới tử hòa chúc quan còn lại là tinh thần chán nản, năm rồi đông cung chống lại Quốc Tử Giám đều là thoải mái thủ thắng. Không nghĩ tới trận đấu này còn kém hai cầu, kia trận thứ hai phòng chừng còn kém hơn.

Rất nhanh theo đồng la gõ, trận thứ hai trận đấu bắt đầu, song phương bắt đầu cuộc đấu, người truy ta phòng, sau lưng người chui bóng, ta đến chuyển căn khôn, người nếu mạnh mẽ chặn, ta liền tới cái yển tử về. Tóm lại ngay từ đầu song phương liền đánh cho khí thế ngất trời, một bước cũng không nhường. Song phương nhân viên khí hướng bỏ đầu, đổ mồ hôi như mưa, đối kháng thập phần kịch liệt, rất có quân đối trận, không liệu cái người chết ta sống tư thế.

Kỳ thật đòn giở chính là khởi nguyên cho trong quân, sau lại hoàng đế cảm thấy có thể lấy đòn giở luyện binh, liền xếp vào binh pháp, lại trải qua diễn biến đầu tiên tại trong cung cùng hoàng thân trong quý tộc mở rộng mở ra, thẳng đến đại Đường thời đại, dân gian đã lưu truyền rộng rãi.

Trận thứ hai đòn giở kịch liệt, làm cho võ thanh đều cảm thấy đại Đường quả nhiên võ phong cực thịnh, loại này đối kháng, phỏng chừng đời sau cái gì Ba Tây, Italy lưu sớm liền bị đánh bại. Đường nhiên võ thanh cũng biết đời sau bóng đá quy tắc nhiều lắm, không thể hòa đòn giở đánh đồng.

Nhưng bất kể thế nào nói, thời đại này vẫn nhân, cũng không phải là tự đường sau này vẫn nhân như vậy yếu đuối, đều phải cường thân kiện thể, học tập võ thuật, cũng đúng là như vậy, thời đại này vẫn nhân đều có thể lên ngựa chinh chiến sa trường, xuống ngựa đẹp an thiên hạ. Sau lại Đại Tống trình chu lý học phát triển, theo trình độ nhất định có thể nói là cầm giữ mọi người tư tưởng, học mà ưu tắc sĩ dĩ dụng lý niệm càng là một loại lịch sử rút lui.

Xả xa, trở lại đòn giở trên trận.

Võ thanh lôi kéo thượng quan Uyển nhi tay của, cùng cái người mê bóng dường như nhảy cẫng hoan hô, kỳ thật hẳn một chút cũng không hiểu.

"Thanh ca, người cao hứng cái gì à?"

Bên tai truyền đến thượng quan Uyển nhi thúy sanh sanh thanh âm, nha đầu kia cư nhiên lần đầu tiên gọi như vậy chính mình, này có phải hay không một loại tiến bộ đầu rồi, hẳn không khỏi vô cùng vui sướng, dưng hưng phấn, nhìn về phía thượng quan Uyển nhi, "Vợ kêu nữa một lần đầu này?"

"Có thể buông tay của ta ra ấy ư, làm đau ta." Thượng quan Uyển nhi bổ sung nói.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Ngô Đồng Viện Mẹ Con Tình

"Biểu ca, các người đang làm cái gì?" Thái Bình công chúa nhìn không được rồi, nàng mặc dù đối với tình yêu nam nữ không hiểu, nhưng biểu ca chưa từng có giống như vậy kéo qua tay của mình, cảnh này khiến nàng có điểm tức giận.

Võ thanh sùng sốt, đành phải buông ra thượng quan Uyển nhi, nhìn thượng quan Uyển nhi mặt cười, lại nhìn xem Thái Bình công chúa cái kia trương mầm lớn mặt (sách sử ghi lại, Vũ Tắc Thiên hòa Thái Bình công chúa đều là "Phượng ngạch quảng dĩ", cũng không phải nói không xinh đẹp, mà là thực kinh diễm rất lớn khí), hai bên chái nhà có vẻ xuống dưới, thế nhưng làm cho hán thập phần rung động, hai cái này nữ thần thơ ấu dĩ nhiên là như thế dĩ thường khác xa bất đồng.

Thượng quan Uyển nhi kia thanh thuần khuôn mặt nhỏ nhắn làm cho lòng người sinh triu mến, thái bình còn lại là có một loại nho nhỏ cảm giác kinh diễm, này sau khi lớn lên, không biết sẽ làm bao nhiêu các nam nhân điên cuồng? Cũng không quá hồ Thái tông hoàng đế mới gặp Vũ Tắc Thiên thời điểm, liền gọi là mị, Thái Bình công chúa thật sự là cái thứ hai Mỹ nương a.

Vũ Hậu ngay từ đầu cũng chỉ là tùy ý nhìn xuống võ thanh hòa thượng quan Uyển nhi, nhưng khi nàng lại xem hướng về phía trước quan Uyển nhi thời điểm, cũng không cấm bị thượng quan Uyển nhi dung mạo hấp dẫn, vì thế liền phân phó một bên thị nữ, nói: "A liên, đi đem kia võ thanh hòa bên cạnh hán bé con gọi vào Bồn cung bên người đến."

Cao tông hoàng đế vẫn như cũ chuyên chú cho đồn giò trên trận, chưa từng nghe tới Vũ Hậu ngôn ngữ.

Võ thanh hòa thượng quan Uyển nhi bị dẫn tới Vũ Hậu bên người, võ thanh hòa thượng quan Uyển nhi nhất tề lễ bái, võ thanh lại lớn hô "Hoàng hậu nương nương vạn tuế!"

Lúc này mới đem cao tông hoàng đế hấp dẫn lại đây, cười nói: "Tiểu Ái khanh a, cũng trách không được hoàng hậu như vậy thích người, chỉ người này miệng, cũng làm cho nhân thích."

Võ thanh sùng sốt, cao tông không có ý tứ gì khác a? Nhưng vẫn là bái tạ, nói: "Đa tạ Thánh Thượng khích lệ, vi thần không dám."

"Tốt lắm, tốt lắm, ngày hôm nay cao húng, nhưng đừng có quy củ nhiều như vậy, hoàng hậu, người tìm võ thanh nói vậy có việc gì, trăm sẽ không quấy rầy." Cao tông vừa nói nói, một bên quát to một tiếng: "Bóng tốt!"

Võ Thanh Đại Học vì cảm thán, bóng đá mị lực, thật đúng là chẳng phân biệt được thời đại a, không quan hệ phú quý không quan hệ bần cùng, xem ra chính mình cũng phải luyện một chút, không thể chính mình tương lai như kia mấy trăm năm sau cao câu bình thường bị đá một cước bóng tốt mà đứng hàng Tam công đầu này?

Vũ Hậu vẫn nhìn chăm chú vào đứa cháu này, đối với võ thanh, Vũ Hậu là rất hài lòng, ôn lương cung kiệm làm cho, là cái rất tốt đứa nhỏ, thậm chí nàng tại chính mình mấy con trai trên người của căn bản tìm không thấy mấy thứ này, cũng may Lí Hoằng hoàn cơ bản phù hợp tiêu chuẩn của mình, chính là Lí Hoằng thân thể so với cao tông còn không bằng. Vì thế, nàng và cao tông đều có chút sầu lo.

"Thanh Nhi, cô bé này nhĩ là ai đâu này?" Vũ Hậu ôn nhu hỏi.

Võ thanh sùng sốt, Vũ Hậu làm sao có thể hỏi chuyện này, chẳng lẽ mình theo đạo phùng tư trung chuyện tình bị phát hiện đâu này? Nhưng hấn lập tức đáp: "Trở về hoàng hậu, nàng là giáo phùng tư văn thiều, thượng quan Uyển nhi."

"Thượng quan Uyển nhi?" Vũ Hậu có chút nghi vấn, trầm tư một lát, liền hỏi: "Thượng quan nghi là người người nào?"

Thượng quan Uyển nhi có chút sợ hãi, tâm trí khá đã thành thực nàng vẫn là lấy dũng khí, hạ thấp người nói: "Trở về Hoàng hậu nương nương, đúng là nô tì tổ phụ."

"Ngạ?" Vũ Hậu hiển nhiên thật bất ngờ, nhưng là nằm trong dự liệu, trầm tư một chút, nói: "Giáo phùng tư cố nhiên là một cái nơi đề đi, bất quá người về sau liền đi theo Bốn cung bên người a."

Nghe nói như thế, võ thanh tâm trung giận dữ, đây là chuyện gì con a, theo tới bên cạnh người, ta đây làm sao bây giờ a, đây chính là ta điều động nội bộ con đầu a, Vũ Tác Thiên, người cũng không thể như vậy đi. Võ thanh bị phần dị thường, nhưng rất rõ ràng, cũng rất rõ ràng, Vũ Hậu trong lời nói chính là thánh chỉ, kim khẩu ngọc nha, ai dám ngỗ nghịch?

Thượng quan Uyển nhi không hiểu nhiều lắm, nhưng lại biết một chút, thì phải là đi theo Hoàng hậu nương nương bên người nhất định so đứng ở giáo phùng tư muốn tốt rất nhiều, nói sau nàng đối Đại Minh cung cũng là hướng tới đã lâu, vì thế, lập tức liền khấu tạ Vũ Hậu ân điển.

Võ thanh ngờ ngác nhìn thượng quan Uyển nhi, có một loại cảm giác đau lòng, trong con người lộ ra một chút ưu thương. Mà này trùng hợp bị Vũ Hậu xem ở tại trong mắt, Vũ Hậu thâm nghĩ, ta đây cháu quả nhiên là đại trí tuệ người, như thế tuổi tác liền có thể hiểu được nam nữ tình yêu việc, nay vừa vận cho các người tách ra, cũng miễn cho làm ra khác người chuyện tình ra, còn nữa ta đã quyết định đem thái bình gả cho người, có thể nào lại để cho người thông đồng những cô gái khác?

"Ân, người hôm nay liền đi thu thập một chút, liền đến trong cung hầu hạ a, a liền, người thả cùng Uyển nhi đi một chuyến a."

Võ thanh trơ mắt nhìn thượng quan Uyển nhi hòa được kêu là a liền thị nữ đi rồi, thượng quan Uyển nhi thậm chí ngay cả nói tái kiến đều không có, võ thanh nhỏ nhỏ trái tim thật sự bị thương, răng rắc một tiếng, hấn nghe được thoát phá thanh âm của.

"Thanh Nhi, người là ta đại Đường thần tử, nhưng người cũng phải nhớ kỹ, người cũng là ta Vũ gia binh sĩ, ta Vũ gia tương lai hưng thịnh, đem tại trên người của người, người cần phải dụng tâm đọc sách, thiết mặc bị một ít hư danh sở mêt." Vũ Hậu ngữ trọng tâm trường nói.

Võ thanh thu lại bị phần tâm, nói: "Cháu đa tạ Hoàng hậu nương nương dạy bảo, cháu nhớ kỹ."

Vũ Hậu nghĩ nghĩ, rồi sau đó đưa cho võ thanh một cái ngọc bội, chỉ thấy phía trên là nhất chim phượng hoàng, trông rất sống động, tình mỹ dị thường, võ rồi nói ra: "Người thả cầm, người nếu tại học nghiệp thượng có bất kỳ không hiểu chỗ, nhưng đi Hán Lâm viện tìm lưu y chỉ, cho hấn này cái ngọc bội, hấn sẽ rõ."

Võ thanh cũng không biết lưu y chỉ là người phương nào, nhưng theo lời thận trọng bỏ vào trong túi, cũng cảm tạ Vũ Hậu.

Phía sau, chỉ nghe một tiếng đồng la gõ, trống trận rung trời, tiếng người ồn ào, nguyên lai đông cung hòa nước tử học trận đấu đã xong, đông cung đội tích bại vào nước tử học, điểm số cuối cùng vẫn như cũ bảo trì tại trận đấu dẫn bóng số nhị so tứ.

Võ thanh không có hoan hô, hấn cáo từ Thái Bình công chúa, bái biệt vương bột, liền ra tây nội uyển hướng tới Bình Khang phùng đi đến, hấn cảm nhận được một loại thất lạc, mặc dù hấn đuổi kịp quan Uyển nhi chính là bạn chơi, nhưng theo ở sâu trong nội tâm, nàng sớm là mình điều động nội bộ

vợ, không vì tên kia thanh âm, chỉ vì thỏa mãn trong lòng hấn kia xôn xao nữ thần chỉ nguyện vọng.

Còn nhớ rõ lần đầu tiên thất tình ấy ư, đêm hôm đó, hấn uống lên tam bình lão Bạch làm. Nay đâu này? Hấn còn muốn uống sao?

Bất tri bất giác, liền về tới trong phủ.

Đương trải qua Noãn các thời điểm, võ thanh nghe được liên tiếp vui cười thanh âm của. Liền có chút tò mò, này ban ngày Dương thị trong lầu các là ai tại vui cười đâu này? Hấn lén lút đến gần, rồi sau đó xuyên thấu qua tường vây hoa cửa sổ trong triều mặt nhìn lại. Chỉ thấy lầu các đại đường môn mở rộng ra, bên trong vịnh nước phụ nhân Dương thị thể nhưng cười được trần như nhộng, ngọc thể ngang dọc tại kia án trên bàn, bên cạnh người có một người tuổi còn trẻ nam tử, đúng là kia võ mẫn chi, kia võ mẫn chi đang ở hướng Dương thị trên người của bôi trét lấy cái gì, phảng phất là một loại du.

Võ thanh khiếp sợ đồng thời, nháy mắt cũng biến thành mặt đỏ tai hồng, này, cái này gọi là bạch nhật tuyên dâm sao? Rất không phải tư vị. Tổ mẫu a, người tại sao có thể như vậy chứ? Võ thanh mau trốn cách chỗ này. Hấn không nghĩ ra, thật sự không nghĩ ra. Vốn cho là này tư thông giảng hoà việc cũng chỉ là truyền thuyết, dù sao cừu thị Vũ gia nhân không phải số ít, thật không nghĩ đến, đương chính mắt thấy đây hết thấy thời điểm, hấn trừ bỏ sợ ngày người, cũng chỉ còn lại có sợ ngày người.

Đây là đại Đường sao? Đại Đường nên như vậy sao? Cứ việc kiếp trước thời điểm đối đoạn lịch sử này hơi có chút hiểu biết, biết một ít về Vũ Tắc Thiên hòa Thái Bình công chúa trai lơ chuyện tình, cũng biết Đường Huyền Tông chiếm đoạt con của mình tức. Nhưng khi loại chuyện này chân thật phát sinh ở chính mình thân cận trên thân người thời điểm, hấn có một loại khuất nhục, một loại chưa bao giờ có sỉ nhục!

Hấn muốn chạy trốn ly chỗ này, thoát đi này bản thù địa phương, thậm chí thoát đi này bản thù thế giới.

Võ thanh về tới ngô đồng viện, thu thập mình bộc hành lý, thu cục không biết võ thanh trên người xảy ra chuyện gì, chỉ thấy hấn nổi giận đùng đùng thu thập mình quần áo. Nàng liền vội vàng chạy tới báo cho biết nước Tân phụ nhân Vũ thị.

Vũ thị lập tức đi vào võ thanh trong phòng, chỉ thấy võ thanh vẻ mặt tức giận, không khỏi hỏi: "Con ta đây là có gì?, vì gì tức giận như thế?"

Võ thanh không để ý tới Vũ thị, công lên đã vắn tốt gánh nặng chuẩn bị đi ra ngoài. Vũ thị cho tới bây giờ không ngăn trở quá võ thanh, cũng cho tới bây giờ vô dụng lời nói nặng nề ý quá, hơn nữa võ thanh cho tới nay đều là một cái thực cung thuận đứa nhỏ. Nàng giữ chặt võ thanh cánh tay của nói: "Con ta rốt cuộc là vì cái gì càng như thế tức giận, nhưng lại muốn rời nhà trốn đi sao?"

Võ thanh bị giữ chặt, còn nhỏ khí lực cũng nhỏ, nhìn chăm chăm Vũ thị nói: "Người cho là thế nào? Người đi xem kia Dương thị, nàng nay đang làm cái gì! Võ mẫn chi nhưng là nàng ngoại tôn a, như thế câu trả việc cũng có thể làm đi ra, như vậy gia, ở nơi này ta đều cảm giác được dơ bẩn! Còn người nữa, mẫu thân, người cùng mẫu thân người Dương thị giống nhau, đều là ** mặt hàng. Vài năm trước, cái kia họ Quách người của là ai, đừng cho là ta không biết!"

Nháy mắt, võ lan ngây dại, nàng chưa bao giờ từng nghĩ tới nàng đã làm sai điều gì, nàng cũng chưa bao giờ từng bạc đãi quá mình con, cho dù vì võ thanh, nàng nguyện ý làm bất cứ chuyện gì. Nhưng nàng không nghĩ tới, mình ở võ thanh trong mắt, đúng là không chịu được như thế.

"Ba!"

Hung hăng một cái tát quất vào võ thanh trên mặt của, võ lan sắc mặt thống khổ không chịu nổi.

Võ thanh cảm thấy hai má hỏa lạt lạt đau, rồi sau đó chỉ nghe Vũ thị bi thương nói: "Một tát này, xem như ta cho người vừa rồi nhục ta ngôn đánh, người là của ta con, vô luận ta làm qua cái gì, người đều không phải như vậy nhục ta. Dương thị chính là người tổ mẫu, người cũng không thể không phải chê, bởi vì người chính là đi đến chân trời góc biển, thậm chí người chết sau cũng là ta Vũ gia con nối dòng, bởi vì người trên người chảy không phải những người khác máu, người lưu là ta Vũ gia máu. Vì nương 10 tháng mang thai, nhận hết đau khổ sinh ra người, ta cũng không trông cậy vào người có thể đến cỡ nào tiền đồ, chỉ hy vọng người có thể bình an còn sống, bởi vì, người là vì nương trên người rót xuống thịt, là vì nương trong lòng chi thịt, ta có thể giãy xéo chính mình, cũng có thể bị thể nhân nhục mạ, nhưng người không thể! Từ nhỏ vì nương gọi người đọc thánh hiền chỉ thư, chính là cho người hiểu được đạo lý làm người. Một tát này, coi như là người còn vì nương công ơn nuôi dưỡng. Người nếu phải rời khỏi nơi này, từ nay về sau này, ta người đó là người lạ người, chỉ hy vọng người sau này trưởng thành, bình an còn sống, vì nương ở dưới cừu tuyền, cũng liền nhắm mắt."

Vũ thị vẻ mặt bi thiết nói xong, than ngồi dưới đất, lệ rơi đầy mặt, khóc rống không thôi.

Võ thanh sớm bị một cái tát kia đánh thức, nội tâm hấn tự trách, hấn tại sao muốn nói như vậy, ngàn sai vạn sai, hấn làm nhân tử cũng không trả lời nên nói như vậy, chẳng sợ tất cả lỗi đều ở đây Vũ thị trên người của, hấn cũng không thể nói như vậy a.

Đợi cho Vũ thị nộ xích hoàn hậu, võ thanh quỳ ở trên mặt đất, nhào vào Vũ thị trong lòng, rồi sau đó gào khóc.

Võ thanh quả thật thương tâm, hấn muốn khóc, hấn phi thường muốn khóc, không phải là bị một cái tát kia đánh khóc. Tự xuyên đường tới nay, hấn lo lắng hết lòng, nghĩ hết một ít biện pháp làm cho cuộc sống mình quá điểm, thậm chí không tiếc bái cha nuôi cầu sinh tồn, sao chép danh thơ mưu cầu thanh danh, cứu dân chúng mà thiếu chút nữa trở thành tạo phản đồng mưu, mở quán thuyết thư bị nói thành tụ chúng mê hoặc dân chúng, liên tiếp thụ võ mẫn chi nhục nhã, tại ngục trung thiếu chút nữa bị võ mẫn chi đánh chết, vì thu được được hoàng đế thưởng thức, lại bỏ bao công sức, hấn này là vì cái gì?

Mục đích thực sự, còn không phải là vì sinh tồn, vì có thể hảo hảo mà cuộc sống, vì báo đáp Vũ thị kia công ơn nuôi dưỡng, nay hấn thể nhưng nói ra nói như vậy, thật sự là làm cho người ta thương tâm. Hấn khóc, lớn tiếng khóc, hấn khóc vận mệnh của hấn, khóc kiếp trước của hấn, khóc của hấn kiếp này, khóc hấn còn chưa có bắt đầu liền bị bởi vì bé gầy tình yêu.

Hoàng quyền, thế giới này cao nhất quyền lực, liền một câu như vậy, làm cho của hắn hết thảy ảo tưởng đều trở nên tan biến.

Hắn bắt đầu có chút hận Vũ Tắc Thiên, lấy hắn nhận tri, Vũ Tắc Thiên nhất định có mục đích gì, bằng không làm sao có thể làm trên quan Uyển nhi tiến cung đầu này?

Hai mẹ con tiếng khóc lây một bên thu cúc, thu cúc này mười sáu tuổi thì nữ cũng bị thanh khóc ồ lên. Trong lúc nhất thời ngô đồng trong viện tiếng khóc liên tục, này tạp dịch hòa những người làm đều lựa chọn trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Võ Thanh Tâm Tư

Ngày thứ hai, tây nội uyển như trước cử hành đón giờ trận đấu, nhưng võ thanh cũng là không có lại đi, hắn hoàn toàn thương tâm.

Suy nghĩ một đêm, cũng tự xét lại một đêm, tổng kết tự xuyên đường lấy người tới sinh kinh nghiệm. Phát giác chính mình vẫn là rất để ý một ít không thiết thực đồ, cái gì nữ thần, cái gì vinh hoa phú quý, cái gì đạo đức tôn nghiêm, tại uy thế hiển hách hoàng quyền trước mặt, hết thảy đều là gà đất ngõa cầu.

Này có lẽ chính là ngàn năm sau, quân chủ lập hiến chế tại cách mạng sống triều trung không thể thi hành nhất một nguyên nhân trọng yếu a, mọi người sợ hãi hoàng quyền, cho nên tướng hoàn toàn tiêu diệt nó.

Hoàng quyền không có vĩnh hằng, nhưng thân ở thời đại này, võ thanh tự biết không thể đi tiêu diệt, cũng vô pháp đi tranh đoạt, đây là một hòa bình thịnh thế, thiên hạ dân chúng tự an, chiến tranh thì không cách nào giải quyết bất cứ vấn đề gì, chỉ có thể làm cho thiên hạ lâm vào trong nước sôi lửa bỏng.

Đại Đường mộng, cảm giác không phải là một người Trung Quốc mộng đâu này?

Thu cúc là một cái hảo thị nữ, cũng là một cái hảo bé con, đêm qua một đêm cùng võ thanh ngán người, thẳng đến sau khi trời sáng mới hôn trầm trầm ngủ.

Võ thanh đứng dậy, nhìn tiểu cô nương này tử, mặc dù không có làm cho người ta kinh diễm hòa động tâm cảm giác, nhưng quả thật cũng là một cái tiêu trí người của, võ thanh nhìn ghé vào đầu giường thu cúc, cấp thu cúc phủ thêm chăn, rồi sau đó đi ra khỏi phòng. Hắn đi đến đứng ở trong viện binh khí cái trước, lấy ra một phen mộc chế súng ngắn, thật chắc nắm trong tay, cảm nhận được một cỗ tức sát khí tràn đầy tâm trí, võ thanh mặc ký thương thuật tâm pháp, thân thương run lên, liền bắt đầu tập luyện thương thuật.

Đầu thương run lên, thế nhưng xuất hiện hai cái đầu thương, võ thanh vui vẻ, rồi sau đó đề xuống lộ số thi triển "Khóa sắt hoành giang" một thức này, chỉ thấy võ thanh như nước chảy mây trôi, vũ động súng ngắn, giấy lát đang lúc thương ảnh thật mạnh, khá có một chút mới thành lập hương vị.

Võ thanh nay cũng chỉ có thể tập luyện một chút 《bach điều triều phượng thương》 thức thứ nhất, sau này còn lại là không có cách nào khác thi triển, tiêu hao thể lực quá lớn, lấy hắn hôm nay thân thể điều kiện là không thể nào đấy, nếu mạnh mẽ thi triển, không thể hội tổn thương căn bản, đây cũng là thanh Phong chân nhân cảnh cáo.

Võ thanh đem súng ngắn sắp trở về giá gỗ, xoay người sừng sốt, chỉ thấy thu cúc bùng một cái chậu gỗ, đứng ở cửa nhìn chăm chú vào hắn, trong chậu gỗ nóng hôi hổi, hiển nhiên bên trong là nước ấm, tại tay của nàng loan lý là một khối khăn.

Võ thanh bùi ngùi mãi thôi, này làm tỳ nữ cũng thật sự là rất chuyên nghiệp, bất quá võ thanh thừa nhận thu cúc, đã thẳng cấp làm bên người tỳ nữ, như thế nào bên người? Tự nhiên là bao gồm ấm giường các loại.

"Thu cúc, ngươi như thế nào ngủ không nhiều hội đầu này?" Võ thanh hỏi.

Thu cúc hạ thấp người nói: "Công tử đều đã thức dậy, thân là nô tì, hắn là hầu hạ hảo công tử mới được a, công tử là muốn tắm rửa vẫn là?"

Võ thanh cũng không có nhiều hảo tâm tình, hơn nữa một chút mặt rệp tâm lý, nhìn đến thu cúc bùng chậu gỗ, đã nói nói: "Rửa cái mặt là được rồi!"

Vì thế một ngày này hắn liền tại ngô đồng trong viện vượt qua, trừ bỏ viết 《phong thần》 ở ngoài, đó là giáo thu cúc biết chữ, chính là thu cúc hơi chút đàn chút, hầu hạ chính mình khi phi thường thông minh con gái, khả học khởi tự đến thật sự là hơi vụng về góc góc một chút. Cũng may võ thanh nhàm chán, cũng rất có kiên nhẫn, coi như là giáo sư học sinh.

Cũng là một ngày này, hẳn không có đi cấp vịnh nước phu nhân Dương thị thính an, cũng không có đi cấp Vũ thị thính an, nhưng thật ra Dương thị đưa tới hoàng hậu ban cho thượng thực cục điểm tâm cùng đồ ăn, trong đó cố tình có một đạo Dương Châu kho tàu thịt viên (*đầu sư tử).

Võ thanh nhìn chằm chằm nóng hôi hổi kho tàu thịt viên (*đầu sư tử), thật lâu không nói, bùi ngùi mãi thôi, phát sinh đây hết thảy, phảng phất mộng giống như, quả nhiên là như thực như ảo, gọi người rất thương cảm.

Một hồi trò chơi một giấc mộng, đại Đường trò chơi khi nào mới có thể xong đâu.

Võ thanh làm cho thu cục đem từ Tiểu Anh Vương Tu lão Lý đầu gọi tới, đợi cho ba người đã đến, mọi người sau khi ngồi xuống.

Võ thanh nhìn đến ba người khuôn mặt tươi cười, cũng cảm nhận được kia phân tín nhiệm, trong lòng bất khoái xưa tan không ít, liền ho nhẹ một tiếng, nói: "Tiểu Anh, Vương Tu, Lý thúc, các người cực khổ, võ thanh nơi này đã cảm ơn." Dứt lời, võ thanh chấp tay cúi đầu.

Ba người hôm nay là cộng tế sẽ thành viên chủ yếu, cho nên đối với người sáng lập hội như vậy cúi đầu cũng không dám thụ, liền vội hoàn lễ.

Từ Tiểu Anh hạ thấp người nói: "Thanh ca, trong khoảng thời gian này người cũng không tới xem chúng ta."

Võ thanh cười hắc hắc, nói: "Vốn là tưởng gặp các người tới, khả thật sự là không đi được, hôm nay không kêu các người đã tới nhà."

Lão Lý đầu là một bộ lòng nhiệt tình, đối với võ thanh đứa nhỏ này vẫn tương đối thương yêu, nhìn đến nhỏ như vậy giống như đại nhân giống như, có thể thấy được tâm trí chi thành thực, nói: "Công tử a, nay sinh ý đều cũng không tệ lắm, mỗi tháng doanh thu đều có Tiểu Anh tập hợp rồi sau đó giao cho phu nhân."

Từ Tiểu Anh còn lại là từ phía sau lưng trong túi vải lấy ra ba cái quyển trục, dùng hồng trù bao vây, xem ra bảo hộ thập phần hoàn hảo, theo một mặt đó có thể thấy được, từ Tiểu Anh làm việc chi cẩn thận. Võ thanh tâm trung tán thưởng.

Võ thanh tiếp nhận quyển trục mở ra vừa thấy, bên trong ghi chép trà phường tiền lời, nhìn đến mỗi ngày lợi nhuận ít nhất tại năm lượng bạc đã ngoài, võ thanh vẫn có chút vừa lòng. Rồi sau đó mở ra thứ hai chỉ, bên trong là sa kẹo hồ lô lợi nhuận, nhìn đến mỗi ngày lợi nhuận thế nhưng đạt tới mười lượng, võ thanh lộ ra tươi cười, thực chờ mong mở ra cái thứ ba quyển trục, bên trong là mới mở không bao lâu cửa hàng bánh bao hòa bánh quẩy đẳng cửa hàng, liền này không đủ một tháng lợi nhuận, thế nhưng đạt tới một trăm lượng bạc, võ thanh tâm trung nở nụ cười, cứ như vậy phát triển tiếp, như vậy một tháng lợi nhuận đem là phi thường khả quan con số.

Võ thanh đem quyển trục lại đưa cho từ Tiểu Anh, nói: "Rất tốt, nay Thánh Thượng sớm hạ chỉ tháng giêng muốn làm hạnh Đông Đô, phòng chừng cũng nhanh. Ta xem muốn vật và Lý thúc người tới trước Lạc Dương, thuê hảo mặt tiền cửa hiệu, các người tại Lạc Dương cũng đem phân hảo lái, nhiều muốn những người này. Nhưng nhớ kỹ nhất định phải muốn thành thật bốn phận, thân thể trong sạch đấy."

Lão Lý đầu cười nói: "Công tử người cứ yên tâm đi, nay tuy nói bên ngoài mất mùa, nhưng Trường An sinh ý vẫn là rất tốt, nếu mở lại đến Lạc Dương, vậy khẳng định sẽ đồ hơn lửa. Ta bộ xương già này hoàn thân thể cường tráng rất, vì công tử trốn chạy đó là tâm cam tình nguyện."

Võ thanh đối Lý lão đầu thực yên tâm, không từ mà biệt, đã nói giáo từ Tiểu Anh hòa Vương Tu ký sổ tính sổ các loại, phải biết rằng này không chỉ có là một môn học vấn, càng là một loại sinh tồn kỹ thuật. Bằng không đời sau đăng kí kế toán viên cao cấp làm sao có thể khó khăn như vậy tìm đâu này? Hơn nữa còn là lương cao đều cam kết không đến.

"Ân, Vương Tu, người hôm nay tại sao không nói chuyện đâu này?"

Võ thanh đối Vương Tu là rất xem trọng, từ nhỏ liền bộc lộ ra buôn bán thiên phú, nhân tài như vậy, nói như thế nào cũng phải thật tốt bồi dưỡng.

Vương Tu gãi gãi đầu, đôi mắt nhỏ lý làm ra vẻ khôn khéo quang mũi nhọn, nói: "Hai người bọn họ đều nói không ngừng, nào có tiểu đệ xen mồm phần, công tử hỏi, tiểu đệ nhưng thật ra muốn nói cái đề nghị, nay công tử tại Trường An sinh ý tổng cộng phân bố tại mười hai phường bên trong, có hai mươi bốn sinh ý, hai nơi trà phường, mười gia sa kẹo hồ lô hòa điểm tâm cửa hàng, mười hai gia bánh bao bánh quẩy cửa hàng, đều là lấy thanh ký mệnh danh, nay sinh ý vừa khai, sẽ không khiến cho nhà khác chú ý của, nếu một lúc sau, nhất định sẽ có người điểm ký thượng. Lấy tiểu đệ chi đề nghị, công tử hẳn là lấy bất đồng tên mệnh danh, có lẽ mới là tốt nhất."

Nghe xong vương tu sửa, ở đây bốn người đều rơi vào trầm tư, thế sự khó liệu, đây quả thật là vẫn có thể xem là một cái có thể được biện pháp. Võ thanh lại trong lòng sợ hãi than, cổ nhân quả nhiên không đơn giản, liền này Vương Tu này tiểu thí hài đều có thể hiểu được "Trúng gà không thể thả tại một cái trong giỏ xách" đạo lý, thật sự là làm cho người ta khiếp sợ không thôi.

Võ thanh trầm tư một lát, đã nói nói: "Vương Tu nói có đạo lý, như vậy đi, sau này sở hữu tăng khai tiệm cửa tự lấy 'Giữa ban ngày đầy đất hồng, té thể an dân bảo gia nước' trong đó một chữ làm mở đầu a."

Nghe được võ thanh đã định ra rồi sau này tiệm cửa danh, mấy người liền lại đàm luận thật lâu sau, cũng tổng kết trong khoảng thời gian này lợi hại, hơn nữa võ thanh cũng hứa hẹn, nếu sau này ba người làm tốt lắm, có thể trực tiếp chia hoa hồng, dù sao nay khai cửa hàng tiền đều là võ thanh, ba người chỉ tham dự kinh doanh.

Võ thanh lưu ba người tại ngô đồng viện dùng cơm, liền tương lai tốt đẹp làm mặc sức tưởng tượng hòa kế hoạch.

Trong cung đã tại thu thập hành trang, triều đình một ít trọng yếu ngành đã bắt đầu thu thập. Cao tông cũng hạ khẩu dụ, yêu cầu cần phải tại tết Nguyên

Tiêu tiền lâm hạnh Đông Đô Lạc Dương. Trường An hoàng tộc quốc thích nhóm cũng đi động, phân phó bọn hạ nhân thu thập hành trang, chuẩn bị tùy cao tông hòa Vũ Hậu đến Lạc Dương quá tiêu dao ngày.

Bởi vì cao tông đã lâm hạnh Lạc Dương nhiều lần, đặt quan quý nhân vương công nhóm tại Lạc Dương cũng là mua sắm có dinh thự, hơn nữa cũng có người ở chiếu khán, đã đến Lạc Dương trực tiếp vào ở là được rồi. Chính là một ít hạ tầng quan viên tặc cũng có chút phiền não, bọn họ lương bổng vốn là thấp, tại Trường An đưa không dậy nổi tòa nhà, tại Lạc Dương cũng giống vậy đưa không dậy nổi, vì thế chỉ có thể phái người ở đến Lạc Dương trước thuê một chỗ tòa nhà, miễn cho đến lúc đó đầu đường xó chợ hoặc là ở khách sạn.

Vũ phủ trung cũng có hành động, cao tông hoàng đế khâu dụ đã xuống, kêu võ thanh tùy giá lâm Lạc Dương, võ thanh cũng chỉ hảo bắt đầu chuẩn bị. Về phần võ mẫn chi, còn lại là không tư cách đó đây, hẳn còn tại phụng chỉ bế môn tư quá đầu. Vinh nước phu nhân Dương thị đồ là có thể tùy giá, dù sao nữ nhi đều là hoàng hậu, nhưng thân thể không thật là tốt, lần đi Lạc Dương, rất nhiều xót này, chính đang do dự muốn hay không đi.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Mai Hương Vườn Kinh Biển

Vinh nước phu nhân Dương thị trải qua một phen thâm tư thực lực, hơn nữa thân thể đã không thể so mấy năm trước rồi, cơ hồ là ngày càng sa sút, cho nên liền quyết định lúc này đây không cùng hoàng hậu đi Lạc Dương rồi. Vì thế liền làm cho võ thanh đến trong cung báo cho biết cho Vũ Hậu.

Võ thanh đã nhiều ngày không có đi thỉnh an, Dương thị cũng chưa từng trách tội, như cũ là một bộ mặt mũi hiền lành bộ dáng, đối võ thanh yêu thích hoàn toàn là có tăng vô giảm. Võ thanh cũng chỉ có thể vứt bỏ này không chịu nổi ý tưởng, một lần nữa một lần nhận thức Dương thị.

Có lẽ từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, cùng võ mẫn chi kia một ít chuyện ở trong mắt nàng không coi vào đâu a, tuy rằng bị đạo đức sờ không cho phép, nhưng Dương thị làm là được làm. Đối với võ thanh từ ái có lẽ không rơi xuống.

Này có lẽ cũng chính là đại Đường có thể dễ dàng tha thứ chuyện như vậy phát sinh a.

Võ thanh lĩnh Dương thị mệnh, liền đi tới Đại Minh cung, hướng thủ vệ đưa ra cao tông kia mai có chứa "Ngự" chữ ngọc bội, một đường thông suốt.

Đã đến trong cung mới biết được, một ngày này là phải vương phủ hòa anh vương phủ đón giờ trận đấu, khôi thủ ở nơi này hai cái đội trong lúc đó sinh ra, cao tông tự nhiên muốn đi quan khán. Vũ Hậu cũng không nhiều thời gian như vậy, lâm hạnh Đông Đô Lạc Dương cũng là nàng nói ra, cho nên nàng được xử lý trong cung sự vụ, giờ phút này vừa lúc ở rất dịch trị bên trên Bồng Lai trong điện.

Võ thanh bị cung nhân dẫn tới Bồng Lai điện, một đường xuyên qua tử thần điện, đi qua mấy đạo hành lang gấp khúc, liền bước chân vào Bồng Lai trong điện.

Xa xa trông thấy Vũ Hậu đang ngồi cho trong điện thêu đôn phía trên, thường thức trà, thị nữ một bên hầu hạ. Nàng mặc nhất kiện bách hoa túm váy, mái tóc cạo oản làm bán lật kê, trong tóc làm đẹp mấy thứ cung quyên trăm hoa, mặt phu mông phấn, tất nhiên là có một phen thanh lệ có tư thế, ôn nhu mà thoát tục. Nhìn đến võ thanh đã đến, liền đã mặt mày mỉm cười.

Võ thanh tới trước mặt, thăm viếng nói: "Vi thần gặp qua Hoàng hậu nương nương."

Vũ Hậu thân thủ nhẹ nhàng ngăn, ôn nhu nói: "Thanh Nhi không cần đa lễ như vậy, hãy bình thân. Ngươi hôm nay đến trong cung nhưng thật ra không biết có chuyện gì?"

Võ thanh hướng này tỳ nữ trên mặt nhìn lại, lại chưa từng vừa ý quan Uyển nhi, cảm thấy một trận âm đạm, nghe được Vũ Hậu câu hỏi, liền chấp tay nói: "Trở về hoàng hậu, tổ mẫu làm cho cháu tới là muốn báo cho biết hoàng hậu ngài. Tổ mẫu nói, nàng tuổi tác đã cao, thân thể ngày càng sa sút, lần đi Lạc Dương, rất nhiều xót này, nàng liền không thể bồi hoàng hậu ngài đi Lạc Dương rồi."

Vũ Hậu nghe nói như thế, trầm tư một chút, liền đối với bên cạnh thị nữ nói: "A liên, ngươi đi báo cho biết thái bình, Bồn cung đi Bình Khang phường vấn an nàng tổ mẫu, để cho nàng cũng đi."

A liên trong suốt hạ thấp người, rồi sau đó thối lui ra khỏi Bồng Lai điện mà đi, võ thanh rất muốn hỏi Vũ Hậu, thượng quan Uyển nhi ở địa phương nào, nhưng hẳn vẫn là nhịn được, tại không rõ ràng lắm Vũ Hậu có mục đích gì phía trước, tốt nhất vẫn là đừng hỏi, miễn cho làm cho Vũ Hậu nghi kỵ.

"Hoàng hậu nương nương, cháu cáo lui." Võ thanh cũng không muốn cùng Vũ Hậu sống chung một chỗ, hẳn cảm thấy áp lực son đại.

Vũ Hậu nhấp một miếng trà, mặt lộ vẻ mỉm cười, nói: "Người tiểu gia hòa này lòng của tư, Bồn cung sớm đoán được, kia thượng quan Uyển nhi cùng thái bình đi tây nội uyển nhìn đồn giò, nếu thái bình đã tới rồi Bình Khang phường, người cũng có thể nhìn thấy. Nói sau Bồn cung làm cho Uyển nhi ở lại trong cung, tổng so theo đạo phường tư được rồi."

Vũ Hậu lời mà nói..., làm cho võ thanh có chút ngượng ngùng, chính mình còn ngờ Vũ Hậu chặt đứt của hần tình yêu, không nghĩ tới Vũ Hậu thế nhưng là như vậy ý tứ, nhưng là hần luôn cảm giác có chút kỳ quái.

"Nguyên lai là như vậy, cháu thay Uyển nhi cảm ơn cô rồi." Võ thanh bái nói.

Vũ Hậu trong lòng còn lại là vừa động, quả nhiên đã biết cháu không giống bình thường, hoàn hảo cho các người tách ra, bằng không sau này đãi thái bình trưởng thành, không phải khổ ta kia khuê nữ sao?"Tốt lắm, chúng ta cái này trở về Bình Khang phường."

Võ thanh tâm kết nhất mỗ, cả người bỗng nhiên buông lỏng rất nhiều, quần áo nhẹ giã đi, liền cùng Vũ Hậu trở lại Bình Khang phường, trên đường đi, võ thanh ngồi trên Vũ Hậu trên xe ngựa, Vũ Hậu đối võ thanh rất nhiều khảo giáo, gặp võ thanh 《hiếu kinh》 hòa 《luyện ngữ》 đều có thể đối đáp trôi chảy, ứng đối khéo, trong lòng không khỏi cực kỳ vui mừng, kêu võ thanh rất đọc sách, thiết mặc kiêu ngạo, nếu có thể lấy được tiến sĩ, ngày khác phong quan phong tước không nói chơi.

Võ thanh tự nhiên cao hứng, thầm nghĩ vũ mị nương a, người nếu làm hoàng đế, người khẳng định được phong vua ta rồi, cho dù ta không cố gắng, ta ăn uống phiêu đồ mọi thứ ra, người còn không phải được phong vua ta. Nhưng lúc này võ thanh vì tại Vũ Hậu trước mặt có thể có cái ấn tượng tốt, là phi thường kính cẩn nghe theo khiêm tốn.

Không bao lâu liền đã đến Vũ phủ, đều có Dương thị hòa Vũ thị đến cửa phủ nghênh đón Vũ Hậu, cùng Vũ Hậu đã đến Noãn các ở ngoài thời điểm, võ thanh tâm lý có ngật đáp, liền lấy cớ như xí hướng về ngô đồng viện đi đến.

Muốn tới ngô đồng viện, hoàn phải trải qua Mai Hương vườn, từng tại nơi này võ thanh bái kiến quá Vũ Hậu. Nay lại nghe được tiếng khóc kêu.

"Võ mẫn chi, người cái súc sinh, người tai họa ta nhiều cái tử nữ, người còn muốn tai họa ta bất thành, người sẽ không sợ mẫu hậu trừng phạt người sao?" Một cô bé từ nỗi giận nói, võ thanh nghe được có chút quen thuộc, nhưng xác định là võ mẫn chi lại đang gieo họa hoàng gia công chúa đâu.

"Mẫu hậu?" Võ thanh sững sốt, thiên hạ này đang lúc cái kia công chúa còn có thể có mẫu hậu?

Võ thanh vội vàng đi đến hoa phía trước cửa sổ vào bên trong nhìn lại, chỉ thấy Mai Hương trong vườn, một cô bé bị trói cột lấy tay chân, hôn mê bất tỉnh, cách đó không xa Thái Bình công chúa quần áo có chút không chỉnh, thượng nằm hai cái tỷ nữ, bất tỉnh nhân sự.

Võ thanh nháy mắt huyết mạch bành trướng, tức sùi bọt mép, hần thấy được cái kia bị trói phược tay chân tiểu nữ hài nhi dĩ nhiên là thượng quan Uyển nhi, nữ thần của hần a! Cũng không biết khi nào tại góc tường đứng thẳng nhất cây côn gỗ, võ thanh nhặt lên mộc côn, giận quát một tiếng, xoay người vào Mai Hương vườn.

Võ mẫn chi nghe được phía sau gầm lên, không khỏi cả kinh, vội nhìn người tới dĩ nhiên là võ thanh. Kẻ thù gặp mặt hết sức đỏ mắt, võ mẫn chi nâng lên một cước liền hướng võ thanh đá tới. Võ thanh nhanh chóng trốn tránh mà qua. Võ mẫn chi mẫn đồ mặt lên, mùi rượu huân thiên, giận cười nói: "Hảo hảo hảo, nguyên lai người này tạp chủng cũng tới, vừa vặn hôm nay cái ta đến võ Lý Toàn yến, nhất oa quái rồi, để giải mối hận trong lòng của ta!"

Võ thanh nghe nói như thế, cả người chấn động, quả thế, chính mình bắt lấy lại không bắt được gì đó quả lại chính là này võ mẫn chi đối Vũ gia hòa Lý gia lòng mang cừ hận.

"Võ mẫn chi, ta khuyên người mau chút dừng tay, bằng không bị Hoàng hậu nương nương biết được, người khó giữ được cái mạng nhỏ này!"

Võ thanh nói xong, tránh thoát võ mẫn một trong quyền. Võ mẫn chi nay say rượu, võ nghệ không phát huy ra bình thời một thành cũng chưa tới, căn bản không làm gì được võ thanh, nhưng võ thanh cũng không hàng phục được võ mẫn chi, trong lúc nhất thời thể nhưng giằng co không dưới.

"Uyển nhi, Uyển nhi!" Võ Thanh Đại Học thanh đối với tiểu cô nương kia nhi hô, cô bé gái kia không chút sứt mẻ. Võ thanh liền hỏi Thái Bình công chúa, "Biểu muội, Uyển nhi nàng như thế nào đâu này?"

Thái bình nói: "Uyển nhi là dọa ngật đi thôi."

Xem ra súc sinh này nhất định là sẽ đối Uyển nhi làm cái gì, Uyển nhi như vậy kiên cường bé con lại bị dọa ngật đi. Vì thế mắng to võ mẫn chi, hai tay huy động mộc côn, chuyên đánh võ mẫn dưới cằm, không một lát nữa, võ thanh liền thờ hồng học, mồ hôi ướt đầm, điều này thật sự là quá tiêu hao thể lực, trái lại kia võ mẫn chi tuy rằng say huân huân, nhưng khí lực có khi là. Võ thanh không khỏi khăn trương, hướng về phía thái bình nói: "Người ở đây kia nhìn thì sao, còn không mau đi thông tri mẫu hậu người, mẫu hậu người tại Noãn các!"

Thái Bình công chúa a thanh âm, vội vàng đi ra ngoài rồi, có võ thanh kiềm chế, võ mẫn chi tuy rằng muốn ngăn trở, nhưng dưới chân không vững, bị võ thanh một trận công liên tiếp, té ngã trên đất, võ mẫn chi phản ứng nhanh chóng, một cái lý ngư đã đứng rồi sau đó bay lên hai chân, đến đây cái liên hoàn song đá, võ thanh sao có thể ngăn cản ở đất, bị đặt phi xa hơn mười thước, thiếu chút nữa không ngã chết, trong miệng cảm thấy ngọt ngào, một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Võ Thanh Đại Học kinh, không nghĩ tới võ mẫn chi thật không ngờ lợi hại, chẳng lẽ mình phải chết ở chỗ này tới sao? Ngẩng đầu ngấm nhìn thượng quan Uyển nhi, lúc này thượng quan Uyển nhi tỉnh lại, đứng dịp thấy học máu võ thanh, không khỏi hô to "Thanh ca".

Võ mẫn chi cũng chẳng biết lúc nào cầm cây chùy thủ, cười gần hướng tới võ thanh đi tới, rồi sau đó một cước đâm nát võ thanh trên đầu, cười nói: "Hừ, hừ, ha ha, ha ha, ha ha, tap chúng, ngày hôm nay, gia gia đưa người đáng cực nhục đi!"

Dứt lời, chùy thủ đâm xuống, thật sâu đâm vào võ thanh bả vai, võ mẫn chi thể nhưng đâm trật rồi.

Đau đớn, bèn nhón đầu đớn, võ thanh đau đến nước mắt chảy ròng, mắng to lấy võ mẫn hấn.

"Đầu xanh rau muống ni mã, người cấp lão tử đến thống khoái a! A, a!" Võ thanh mắng ra kiếp trước ngôn ngữ, rất đau.

Một lát, võ thanh đầu vai bị máu thấm ướt. Thượng quan Uyển nhi khóc lên tiếng, nằng theo chưa thấy qua máu tanh như thế trường hợp, lớn tiếng kêu, "Thanh ca, Thanh ca! Dừng tay a, quốc công gia!"

Võ mẫn to lớn cười, rút ra chùy thủ tại võ thanh biến hình trên mặt của cộ xát xuống. Nháy mắt, võ mẫn chi nhân thân biến được cực kỳ lạnh lùng, phảng phất như là đang nhìn một người chết giống như, rồi sau đó giờ chùy thủ lên, cắm thẳng vào xuống!

Chớ, Đại Đường, chớ, Uyển nhi.

Võ thanh trước mắt tối sầm, ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Trong Thành Lạc Dương Tư

Hắc ám, thống khổ, giống nhau rơi vào vực sâu vô tận.

Võ thanh chạy, điên cuồng mà đào vong lấy, ở phía sau hấn là vô cùng vô tận quái vật, chúng nó giương nanh múa vuốt, cầm vũ khí bỏ về phía hấn. Hấn tựa hồ có một loại tín niệm, chỉ phải không ngừng về phía tiền chạy, liên nhất định sẽ tìm được xuất khẩu, nhất định sẽ gặp lại quang minh.

Ánh sáng, một chút ánh sáng xuất hiện ở tiền phương, võ thanh gia tốc sức chạy, những quái vật kia càng thêm điên cuồng, càng thêm tàn nhẫn. Ngay tại thấy rõ kia xuất khẩu lúc, một cái dị thường cao lớn quái vật bắn ra một mũi tên.

"A, đau chết!"

Võ thanh nháy mắt mở to mắt, nhìn đến hồ giường màn lụa, đầu vai kia toàn tâm đau truyền khắp toàn thân, làm hấn mồ hôi lạnh đầm đìa.

"Công tử tỉnh!" Thu thúc mừng rỡ quát to một tiếng liền đi ra ngoài rồi.

Giây lát, lão nương Vũ thị đẳng nhất đại gia từ đứng đến đâu võ thanh trước giường, ánh mắt lộ ra ân cần, võ thanh cảm động không thôi, chính mình vẫn sẽ có nhân quan tâm a.

Vũ thị thoạt nhìn có chút tiều tụy, nước mắt lăn chả chảy xuống, cúi người dán võ thanh khuôn mặt nhỏ nhắn, bi thương nói: "Con ta rốt cục đã tỉnh, người nếu có chút sự, kêu vi nương như thế nào sống sót đâu này?"

Võ thanh tâm trung thở dài một tiếng, đối với này nương, đời này hấn chỉ có thể rất hiếu kính, phần này yêu, phần ân tình này, thật sự là quá nặng nề rồi, võ thanh chịu đựng đầu vai thống khổ, lộ ra vẻ tươi cười, nói: "A nương, con mệnh cứng rắn, vẫn khỏe, sau này ta còn muốn xuyên nương làm quần áo đầu rồi, tốt lắm, a nương đừng khóc."

Vũ thị gặp võ thanh nhỏ như vậy giống như này lúc còn nhỏ, như thế trí tuệ, trong lòng nổi lên một trận khổ sở, vốn nên khoái hoạt thơ ấu, đều tự trách mình năm đó rứt rề, nếu về sớm Trường An, cũng sẽ không khiến võ thanh nhỏ như vậy trở nên cùng cái tiều đại nhân dường như, trong lòng đối võ thanh áy náy ý càng dày đặc.

Võ thanh nghiêng đầu nhìn lại, trừ bỏ thu thúc ở ngoài, còn có từ Tiểu Anh Vương Tu đám người, nhưng không thấy thượng quan Uyển nhi hòa Thái Bình công chúa, cảm thấy không khỏi âm đạm.

Võ thanh thực tưởng biết mình đã bất tỉnh sau, rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nhưng trên vai đau đớn, lập tức làm cho hấn thiếu chút nữa lại đã bất tỉnh, bất giác đang lúc một trận khốn ý đánh úp lại, liền nặng nề ngủ.

Đợi cho tỉnh lại, chỉ thấy thiên như trước tối đen dị thường, võ thanh cảm thấy đối khát, nghiêng đầu nhìn một cái, chỉ thấy một cái cô gái nằm ở đầu giường, kia rất nhỏ hơi thở thuyết mình dĩ nhiên ngủ say. Võ thanh hơi chút vừa động, cô gái kia bỗng nhiên bừng tỉnh, ngẩng đầu nhìn lên, võ thanh sững sốt, dĩ nhiên là thu cúc, nàng vẫn chờ đợi ở bên cạnh sao? Võ thanh có chút cảm động.

"Công tử tỉnh a, đói bụng sao?"

Võ thanh khẽ gật đầu, rồi sau đó hỏi: "Thu cúc, ngươi vẫn ở bên cạnh ta sao?"

Thu cúc lộ ra thẹn thùng biểu tình, nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Nô tì cấp công tử đôn canh hạt sen, nay hẳn là tốt lắm, ta đi cấp công tử thịnh đến."

Võ thanh bỗng nhiên trong lúc đó có một loại xúc động, chẳng lẽ đây là yêu? Một loại phát ra từ nội tâm cảm động hòa vui mừng tràn đầy võ thanh nội tâm

Có lẽ An An Nhạc Nhạc chính là phúc, bình bình đạm đạm mới là thật. Tài phú quyền lực chẳng qua là vật ngoài thân, mà tình nghĩa mới là cuộc sống căn bản.

Cũng là trong chớp nhoáng này, võ thanh tâm cảnh thể nhưng đã xảy ra chất chuyển biến, hẳn chịu nhìn đau đớn, chống đỡ đứng người dậy, rồi sau đó xuống giường, phi y đứng thẳng bên cửa sổ, hai tay đẩy ra cửa sổ, một trận gió lạnh đập vào mặt. Chỉ thấy bầu trời đêm son màu đen, tinh quang sáng lạn vô cùng, từ vi tinh đen tối không rõ. Lúc này, bắc đầu chếch đi, cán chòm sao Bắc Đẩu hướng đông, mùa xuân đã gần kề.

Võ mẫn chi cũng không có bị thế nào, chính như hấn đại khí vận gia thân giống như, mà lần này Vũ Hậu cũng là xuất kỳ bình tĩnh, tại đại nội thị vệ cứu võ thanh sau, liền đem võ mẫn chi nhốt ở trong phòng, rồi sau đó cũng truyền ngự y cấp võ thanh trị thương, thẳng đến ngự y xác định võ thanh vô sự, năng thể này mới dẫn Thái Bình công chúa hòa thượng quan Uyên nhi đăng cung nữ thị vệ rồi đi Vũ phủ đi Đại Minh cung.

Nhưng trong phủ có người ở nhìn đến vịnh nước phu nhân Dương thị hòa Vũ thị còn có Vũ Hậu từng cùng một chỗ mặt nghị thật lâu sau.

Võ thanh làm cho thu cúc dò mảy tin tức này về sau, cười khổ một tiếng, trong lòng cũng là nín một hơi, hẳn một quyền đánh vào cây ngô đồng lên, cây không sao cả dạng, tay hấn cũng là huyết lưu như chú. Thu cúc vội vàng gói kỹ.

Ba ngày về sau, cao tông hoàng đế chính thức hạ chỉ lâm hạnh Đông Đô, ngay hôm đó khởi hành.

Võ thanh hòa nước Tấn phu nhân Vũ thị cũng tùy giá mà đi Lạc Dương, đương nhiên võ thanh cũng cần một ít người ở hòa tỳ nữ, những người này còn lại là đi thuyền duyên quang thông cừ thuận chày xuống, tiến vào Hoàng Hà lại đi vào Lạc Thủy, liền có thể cao đến thành Lạc Dương.

Cao tông hoàng đế ngự giá còn lại là đi đường bộ, theo Trường An đến Lạc Dương, còn lại là có một cái rộng rãi phi thường quan đạo, đường san bằng, thích hợp xe ngựa hành sử. So với thủy lộ hành trình cũng ngắn, khoái mã một ngày liền đến Lạc Dương, cho nên cao tông hoàng đế liền lựa chọn đường bộ.

Hoàng đế ngự giá tự nhiên không thể cùng khoái mã so sánh với, cho nên ngày đi đêm nghỉ, bất quá ba ngày, thành Lạc Dương ngay trước mắt.

Một đường đi tới, võ thanh được đến ân sủng, cùng cao tông Vũ Hậu Thái Bình công chúa đẳng hoàng tử ngồi trên ngự liễn, chân thiết hưởng thụ một hồi đế vương cấp tọa giá, cũng thỏa mãn một chút nhỏ nhỏ lòng hư vinh. Đương nhiên võ thanh cũng không phải là bạch tọa, mỗi ngày trừ bỏ nghỉ ngơi thời gian ngủ, võ thanh cũng phải thuyết thư, thể cho nên viết sách tiến độ hoàn toàn theo không kịp thuyết thư tốc độ. Bởi vì vai phải bị thương, không thể viết, cho nên mỗi ngày hẳn lúc nghỉ ngơi đều phải tưởng thật lâu, lấy liền có thể thuyết thư không đến mức vứt bừa bãi.

Ba ngày xuống dưới, miệng vết thương nhiễm trùng chảy mủ, nước Tấn phu nhân Vũ thị tâm thương yêu không dứt, thu cúc cũng là hai mắt đầm lệ lưng tròn. Điều này làm cho võ Thanh Đại Học hồ làm sao mà chịu nổi.

Thành Lạc Dương tuy rằng hùng vĩ tráng lệ, nhưng so với Trường An lại phải kém sắc vài phần. Một đường đi theo cao tông xa giá theo đông đô môn mà tiến vào Lạc Dương, đến nơi này, bách quan liên có thể tự hành rồi đi, hoàng đế xa giá đem vẫn dọc theo đường cái quá Thiên Tân Kiều sau đó tiến vào đoạn môn xuyên qua hoàng thành, tiến vào tắc Thiên môn, đó là cấm ở trong, cũng chính là cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu chỗ ở.

Võ thanh tự nhiên không cần đi theo cao tông quá Thiên Tân Kiều, sớm có lão Lý đầu ở cửa thành chờ, nhìn đến võ thanh đám người xuống ngựa nhìn xung quanh, liền lại đây bái kiến võ thanh hòa Vũ thị.

"Lão nhân gặp qua phu nhân và công tử, nhà cửa đã thu thập thỏa đáng. Sẽ chờ phu nhân và công tử."

Vũ thị tự nhiên thập phần thích, chỗ tòa nhà kia cũng là Vũ Hậu ban cho vịnh nước phu nhân Dương thị đấy, Dương thị lần này chưa có tới Lạc Dương, tự nhiên muốn đem tòa nhà giao cho Vũ thị, vừa vận lão Lý trước tiên đến Lạc Dương, liền gọi hẳn làm cho người ở nhóm trước thu thập một phen.

Võ thanh tọa trong xe ngựa, nhắc lên rèm cửa sổ, nhìn thành Lạc Dương cảnh trí, không khỏi đối chỗ này sinh ra tò mò. Lịch sử ghi lại trung năm đó Tùy Dương Đế mệnh Vũ Văn Khải đốc tạo thành Lạc Dương, chinh dân phu lên đến hơn hai trăm vạn, tốn thời gian một năm liền hoàn thành, loại tốc độ này cũng là cổ kim hiếm thấy, mà khi khi chết đi dân phu đạt tới tứ thành phần, có thể nói thành Lạc Dương hạ mai táng từng chồng白骨 cốt. Đại Đường khai sáng mới bắt đầu liền thừa kế nhà Tùy thành Lạc Dương.

Vũ phủ tại tích thiện phường, tới gần lạc sông, mang nước phương tiện, Vũ phủ chiếm diện tích lại lớn, so với Bình Khang phường Vũ phủ ít nhất lớn gấp đôi, cho nên khi võ thanh bước vào phủ về sau, liền cảm thấy tiến nhập nguyên thủy rừng rậm cảm giác, chỗ này nhà cửa thể nhưng không có khai phá hoàn toàn, cây rừng đều vẫn là nguyên sinh thái đấy, không có chút nào người của công dấu vết.

Nay cao tông lâm hạnh Đông Đô, thật không biết hoàn có thể hay không trở về, mấy năm này Quan Trung nạn đói nghiêm trọng, có càng ngày càng nghiêm trọng xu thế, nếu như vậy tại Đông Đô cầm rế, kia tích thiện phùng như vậy tới gần hoàng thành phùng, giá sẽ thẳng tắp nhảy lên thẳng.

Nếu tại bên đường việc buôn bán, có thể hay không rất tốt đâu này? Như vậy một ít ở thời đại này có thể mở rộng gì đó có được hay không dẫn vào đâu này? Vô thanh bắt đầu phải suy tính thật. Tương lai hảo mấy thập niên trung tâm chính trị tương hội tại Lạc Dương, mà chính mình hoặc là tại đây trong mấy chục năm thẳng chức rất nhanh, ** nỡ thiếp thành đàn, hoặc là cũng chỉ có thể trốn vào mang sơn hoặc là thượng Tung Sơn làm hòa thượng đi.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Nhị Vương Chọi Gà

Vô thanh thương thế bị Vũ Hậu cực kỳ chú ý, ngày thứ hai liền phái ngự y đến chẩn bệnh, cùng sử dụng hoàng gia nội kho trân quý dược liệu, gần một ngày một đêm, thương thế rồi đột nhiên chuyển biến tốt, kết liễu cứng rắn già.

Vô thanh cũng có chút may mắn, vô mẫn chỉ kia nhất chủy thủ vừa vụn bỏ lỗ xương tỳ bà, bằng không thương tổn tới xương tỳ bà, đời này cũng đừng nghĩ luyện võ. Cũng là lúc này đây, vô trong sạch chính ý thức được vô công tầm quan trọng.

Một ngày này, Thái Bình công chúa chạy đến Vũ phủ, xem như đến thăm vô thanh, vô thanh mặc dù đối với này biểu muội không có cảm tình gì. Nhưng dù sao cũng là biểu muội, hơn nữa này biểu muội tương lai đó cũng là quyền thế ngập trời chủ, nếu có thể làm tốt quan hệ, tương lai khó không phải nhất đại trợ lực. Đến tận đây hắn còn không biết Vũ Hậu hòa Vũ thị đã thương lượng qua, tương lai Thái Bình công chúa muốn hạ gả cho hắn. Nếu là đã biết, vô thanh không biết làm cảm tưởng gì đâu này?

"Vi thần gặp qua công chúa!" Vô thanh bái nói.

"Thôi đi pa oi..., tốt lắm, biểu ca, nơi này lại không ngoại nhân, ngại từ đâu tới nhiều như vậy lễ tiết." Nhìn đến vô thanh hướng của nàng tỳ nữ trên mặt nhìn lại, thái bình liền cười nói: "Người là đang tìm thượng quan Uyển nhi sao?"

Vô thanh cũng không giấu diếm, liền hỏi: "Biểu muội, Uyển nhi như thế nào không với người đến?"

Thái bình không tâm tư gì, nói: "Uyển nhi là ta mẫu hậu tỳ nữ, lại không phải của ta, nói sau, một cái tỳ nữ mà thôi, biểu ca ngại vì sao như thế để bụng?"

Vô thanh không nói gì, hắn rất muốn nộ xích một chút, nhưng nhìn đến thái bình không chút tâm cơ nào, vì thế cười khổ nói: "Uyển nhi thuở nhỏ nhập vào dịch đình, chịu nhiều đau khổ, quan tâm nàng cũng không gì đáng trách a."

Thái bình như là hiểu giống như, gật gật đầu, mà rồi nói ra: "Biểu ca thương thế của người thế như thế nào đây, đáng hận kia vô mẫn chi!" Nói chuyện, thái bình trong con người hiện lên nhất tia hận ý.

Vô thanh cũng đứng vô mẫn so với góc thống hận, nhưng trải qua chuyện này, hắn cũng nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện, vì thế đã nói nói: "Thương nhưng thật ra không có gì đáng ngại rồi, chỉ sợ về sau hạ xuống bệnh căn."

"Nói lên việc này, ta thật sự muốn cảm ơn biểu ca ngại, nếu không ngại, ngày ấy còn không biết sẽ như thế nào đâu này?" Thái bình nói xong liền trong suốt khẽ chào, "Biểu ca nếu không có gì đáng ngại rồi, chúng ta liền đi anh Vương ca ca quý phủ a, hơn nữa cũng ở đây cái phùng lý."

Vô thanh cả kinh, này anh vương phủ cũng ở đây phùng lý, đây không phải là ở không đi gây sự ấy ư, sau này còn phải đi vòng qua? Vô thanh rất không thích, nhưng không có biện pháp, vì thế liền đi theo Thái Bình công chúa ra Vũ phủ, hướng về anh vương phủ đi đến.

Tới gần anh vương phủ, liền thấy đối diện tiếng người ồn ào, vô thanh ngẩng đầu nhìn lên, dĩ nhiên là phái vương phủ, đây cũng quá kích thích a, một cái phùng lý lại có hai tòa vương phủ.

Chỉ thấy đường cái trung ương đắp nổi lên đài cao, một đoàn vương phủ tui nô tỳ chính đang lớn tiếng kêu la.

"Mau, mau, lên a..., đại tướng quân!"

"Ha ha, nhị ca, ngại hôm nay khả phải thua, của ngại đại tướng quân hôm nay cũng bị ta đây Trung Lang tướng muốn đánh bại, Trung Lang tướng,

giết cho ta đi qua!" Chỉ nghe một thiếu niên lang lớn tiếng la lên đấy.

Võ thanh ngẩng đầu, chỉ thấy phái Vương cùng anh vương ngồi trên đài cao hai bên, hai tốp vương phủ nhân mã chia làm chung quanh, tình cảm quần chúng xúc động chú ý giữa sân. Võ thanh hòa Thái Bình công chúa lên đài cao, đều có người ở tránh ra nói. Võ đòi Thanh cao giữa đài nhìn lại, chỉ thấy hai hùng tráng chọi gà bỏ nhào về phía trước nhất trác, triển đấu cùng một chỗ, tại tại nô tỳ tiếng hô to ở bên trong, phảng giống như kia mặt đỏ tới mang tai kẻ thù giống như, điên cuồng mà hướng đối phương công kích.

Đây là chọi gà? Nghe tiếng đã lâu đại Đường lưu hành chọi gà, nguyên lai chính là như vậy ấy ư, rất nhanh, trong đó một cái chọi gà bị thua, đều có nô tì bắt lấy bỏ vào trong lồng tre.

Rồi sau đó anh Vương Lý triết cười nói: "Nhị ca, hôm nay ta Trung Lang tướng thắng lợi, ngươi nên thua ta một trăm lượng nga!"

Phái Vương Lý hiển sắc mặt tối tăm, nhưng vẫn là rất có phong độ, nói: "Tam đệ, không phải một trăm lượng ấy ư, ngươi vội vã làm cái gì, ta còn có Phiêu Kị tướng quân không thương đâu rồi, ngươi đắc sát cái gì a."

Nghe được Lý Hiền nói của hán Phiêu Kị tướng quân, anh Vương Lý triết sắc mặt tối sầm lại, kia Phiêu Kị tướng quân đã liên tục thắng hán mười trảng, cũng may đã nhiều ngày kia Phiêu Kị tướng quân giống nhau trạng thái không tốt, hôm nay không có lên sân khấu, cho nên hán này Trung Lang tướng mới thắng.

Lý Hiền nhìn kia trong lồng đại tướng quân, hận hận nói: "Đem đại tướng quân kéo ra ngoài cho ta chém, lấy chính quân pháp!"

Võ thanh không để ý tới mấy thứ này, nhưng thật ra cùng vương bột phản đàm, hai người đều đối với đối phương tài hoa có chút bội phục. Vương bột đặc biệt thích kia 《 nghệ thuật vũ y khúc 》 ca từ, muốn biết võ thanh miêu tả là nhà ai nữ tử. Võ thanh giờ mới hiểu được, vương bột cái tuổi này không phải là thời kỳ trưởng thành phát triển đến cao phong nha, hơn nữa vương bột vừa được rồi quan lễ, đã có thể lấy vợ sinh con rồi.

Võ thanh chỉ có trong lòng thờ dài, dương nữ thần chỉ sợ bọn họ là đội không được rồi, cho dù đội cho, cũng chỉ có thể lưu lại hận này kéo dài vô tuyệt kỳ rồi. Võ thanh đành phải trả lời là trong lúc ngủ mơ mộng du tiên khuyết khi chứng kiến.

Vương bột cũng hiểu được, nếu võ thanh không phải là mộng du tiên khuyết, dùng võ thanh tuổi cũng quả thật làm không ra như vậy ** đau khổ thơ đến. Nhưng trong lòng đối võ thanh phi thường bội phục, hơn nữa tự lấy 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》 mà nói, khi hán mở ra tò thứ nhất sau, liền thật sâu trong chần chuyện xưa hấp dẫn, thế cho nên hán trắng đêm sương đọc.

Võ thanh chỉ có thể khiêm tốn một phen, cùng vương bột tham thảo lại tập trung ở đế vương cùng dân chúng phía trên, đáng tiếc là vương bột một bộ vẫn chỉ là đứng ở sĩ phu đám bọn chúng phổ biến nhận thức lên, không có gì mới lạ này nọ, võ thanh cũng không cảm cảm thán thời đại này danh tư trường của người ta cực hạn tính.

Liên tục ba ngày, phái Vương Lý hiển hòa phái Vương Lý triết tại tích thiện phường trên đường cái đáp đài chọi gà. Võ thanh cũng chỉ hảo thực không thủ vị cùng Thái Bình công chúa hòa anh Vương Lý triết, tự nhiên cũng cùng vương bột trao đổi một chút làm thơ tâm đắc.

Thượng nguyên ngày hội đã đến, cao tông hạ chỉ cùng dân cùng nhạc, nghỉ triều ba ngày, phường môn không bế.

Võ thanh cũng chân chánh thấy cái gì gọi là chơi bởi lêu lổng, quả thực chính là nhàm chán hết sức ngoạn ý, võ thanh rất không biết, này có gì đùa? Có lẽ là tâm tình bất đồng, cũng có lẽ là hán này hơn ba mươi tuổi linh hồn tác dụng, hán thủy chung không cảm thấy chơi bởi lêu lổng có lớn như vậy lực hấp dẫn, thế nhưng làm cho hai vị hoàng tử tranh mặt đỏ tai hồng.

Một ngày này, còn chưa mở trảng phía trước, anh Vương Lý triết đối võ thanh nói: "Biểu đệ a, bọn vương nghe nói phái vương bên kia vương bột viết hịch văn, nói rõ muốn tại hôm nay trên trận thảo phạt ta chờ, biểu đệ ngươi tài hoa không ở kia vương bột dưới, ngươi nên cấp biểu ca ta ra cái chủ ý a!"

Lại còn có chuyện như vậy, võ thanh nghe được lại còn có như vậy buồn cười việc, này hoàng tử a, các ngươi có thể đứng đắn một chút à. Nhưng nhìn đến Lý Triết kia tha thiết biểu tình, đang nhìn xem thái bình cũng có chờ đợi, một bộ bộ đáng thì cứ như đang muốn nói lại thôi.

Võ thanh bị phần nói: "Nếu điện hạ muốn thần xuất chiến, thần không thể không chiến!"

Lời nói này, có một loại Gió hiu hiu hề nước sông Dịch lạnh ghê cảm giác.

Lý Triết vỗ án, lớn tiếng nói: "Hảo, việc này, biểu ca liền làm ơn cấp biểu đệ ngươi, vọng ngươi lười xán hoa sen, đánh bại kia vương bột, làm cho phái vương đàn gà tại biểu đệ nước miếng của ngươi dưới, gây kích trầm sa!"

Võ thanh tâm trung mắng to, ni mã, đám này phá sản ngoạn ý.

Chương 69: Thần Đồng Tranh Diễm

Tích thiện phùng đường phổ chánh bề rộng chừng hơn bảy mươi bước (từng bước một thước tính), phái vương phủ hòa anh vương phủ đúng lúc là đối phó, cũng không biết cao tông hoàng đế là nghĩ như thế nào, có lẽ là để cho tiện hai huynh đệ liên lạc cảm tình, dù sao nay tạo thành đường phổ chánh trực tiếp bị hai huynh đệ chiếm dụng, phổ trung ương đáp nổi lên đài cao, nói là đài cao cũng bắt quá cao tam thước tam mà thôi.

Trên đài cao phái Vương Lý hiền hòa anh Vương Lý triết phân tọa này nọ lưỡng đoan, phía sau là bọn họ nô tì, còn có chó săn, tức các vương tôn quý tộc đệ tử. Đương nhiên còn có nhốt ở trong lồng chọi gà nhóm Võ thanh hòa vương bột các đứng hai bên, hai nhóm người mã cho nhau giáng chức, khiêu khích không ngừng.

Anh vương thực hưng phấn, đứng lên, hướng phái Vương Lý triết chấp tay nói: "Nhị ca, ngày hôm nay chúng ta tới trước diễm văn đầu, sau đó sẽ đến tránh cái nguoi chết ta sống, xem ta hôm nay dưới trướng đại tướng như thế nào đem nguoi đám kia gà cấp thu thập!"

Lý Hiền cũng không phải hảo ngoạn ý, cũng là đứng lên chấp tay nói: "Tốt lắm, Tam đệ, ngày hôm nay nhưng là tết Nguyên Tiêu, không thể phụ hoàng hòa mẫu hậu đều phải ra, nếu ta nhóm văn đầu, vừa vặn cũng lên được mặt bàn, ta đây dưới trướng khả là nhân tài đồng đức, nguoi nhưng đừng trong chốc lát nhận thức túng là tốt rồi!"

Lý Triết tự nhiên không cam lòng yếu thế, liền chấp tay, la lớn: "Vũ đại tướng quân ở đâu?"

Sau một lúc lâu không có người đáp lời, Lý Triết sừng sốt, quát to một tiếng, "Võ thanh ở đâu!"

Võ thanh thế này mới sừng sốt, cảm tình đứa nhỏ này đều đem mình làm chọi gà tướng quân, vốn muốn cho hoàng tử này xuất một chút xấu, khả Thái Bình công chúa giúp đỡ hạ võ thanh, nói: "Biểu ca, nên nguoi ra sân!"

Này Thái Bình công chúa nhưng là sáng sớm đi vào trong phủ đem võ thanh kéo đến anh vương phủ đây, hần không biết này Thái Bình công chúa làm sao có thể đối chọi gà như vậy để bụng, nhưng nhìn ánh mắt tha thiết, võ thanh thờ dài một tiếng, được rồi, ngày hôm nay, liền cùng các nguoi đám hải tử này ngoạn cái điền a!

Trong phút chốc, võ thanh khuôn mặt tức mục, bước ra khỏi hàng đến Lý Triết trước mặt, lớn tiếng ôm quyền nói: "Có mặt tướng!"

Lý Triết rung mình, không nghĩ tới đã biết biểu đệ lại có một cỗ sa trường chiến tướng khí thế của, hần lấy lại bình tĩnh, rồi sau đó chỉ vào phái Vương Lý hiền nói: "Hôm nay tới trước văn đầu, Vũ đại tướng quân, dùng lưỡi của nguoi xán hoa sen làm cho nhị ca gà toàn quân bị diệt. Nguoi khả hiểu được!"

"Mặt tướng lĩnh mệnh, mặt tướng định không cô phụ điện hạ nhờ vả!"

Dứt lời, võ thanh phát ống tay áo một cái đứng ở bàn đánh bóng bàn trung ương, khá có vài phần nho tướng hương vị.

Trong lúc khi đài, hạ tụ tập quá nhiều dân chúng, trên đài chó săn nhóm lại nhảy căng hoan hô, kêu gào không thôi.

Võ thanh ôm quyền, ngắm nhìn bốn phía, rồi sau đó lớn tiếng nói: "Này 'Phạt phái vương gà' ."

Mọi người đều là cả kinh, máy này thượng tiểu hải tử rốt cuộc muốn làm gì? Thái Bình công chúa trên mặt đẹp còn lại là lộ ra vẻ mong đợi. Vương bột cũng thực kinh ngạc, bắt quá nghĩ đến cùng mình hịch văn cũng không sai biệt lắm, hần đem qua suy nghĩ thiên hịch văn, nay hiểu rõ cho ngực, chỉ đợi lên sân khấu, đem anh vương đàn gà cấp nói từ.

Chỉ nghe võ thanh nói: "Nói thiên hạ đại thế, hợp lâu tất phân, phân lâu tất hợp, gà thế giới cũng như thế, cũng chia đang cùng tà, tiên cùng ma, chính nghĩa cùng tà ác."

Liền một đoạn như vậy, lập tức hấp dẫn ở đây mọi người lỗ tai, phái Vương cùng anh vương cũng trở về đến rượu án sau ngồi xuống. Về phần phái vương, tự thiên trung dạ yến kia thù 《càng nhân ca》 làm cho hần lệ rơi đầy mặt sau, hần đối võ thanh là phi thường yêu thích đây, chỉ tiếc võ thanh bị cao tông phong làm anh vương người hầu, hần cũng chỉ có thể tro mắt nhìn võ thanh đầu nhập anh vương ôm ấp hoài bão. Thường xuyên làm cho giáo phường tư người của đến vương phủ biểu diễn 《càng nhân ca》. Lúc này nhìn đến võ thanh ở giữa sân chậm rãi mà nói, đôi không khỏi nhìn về phía võ thanh.

Cũng là phía sau, dưới đài trong dân chúng tắc đã tới một đôi vợ chồng trung niên, này một đôi vợ chồng trung niên trang phục đẹp để quý giá, nhưng là không thấy được, nhưng là tại chung quanh bọn họ cũng là tách rời ra một đạo bức tường người, khi thấy hai vị hoàng tử đáp đài chọi gà, trung niên nam nhân nói: "Trầm suy nghĩ thái bình vì sao trong ngày hướng ngoài cung chạy, không nghĩ tới dĩ nhiên là ở trong này, nhị lang hòa Tam Lang vẫn là ngoạn tính không giảm a."

Đúng vậy hai người này đứng là cái trang xuất cung cao tông hòa Vũ Hậu, tại chung quanh của bọn hần khả đều là đại nội cao thủ, tại tích thiện phường ngoại, nhưng là có một đội Vũ Lâm vệ nghiêm chỉnh mà đợi, an toàn tự không cần phải nói.

Vũ Hậu còn lại là đại mặt nhăn đôi mi thanh tú, nói thật ra nàng thực không hy vọng nhìn đến mình con như thế mê muội mất cả ý chí, nhưng nếu cao tông

thích, nàng cũng lộ ra tươi cười, nói: "Xem ra, ngày hôm nay bọn họ đây là muốn văn đầu đầu rồi, chúng ta cũng đi xem."

Lúc này võ thanh dĩ nhiên bắt đầu bài giảng, "Một năm này, đại tiên Hạo Thiên gà cùng đại ma vô thiên gà cảm ứng gà chi giới đem phát sinh chiến loạn, vì thế, liền phái đàn gà tiên hòa đàn gà thủ hạ giới, các trợ nhất phương. Tiên gà từ Cửu Thiên Huyền Nữ gà suất lĩnh, ma gà từ không tước Minh vương gà suất lĩnh. Nay Cửu Thiên Huyền Nữ gà hưởng thụ anh vương gà hương khói, cho nên liền suất lĩnh tiên gà đầu anh vương gà. Không tước Minh vương gà biết được Cửu Thiên Huyền Nữ gà đầu anh vương gà, liền đành phải đầu kia phái vương gà."

Dưới đài trên đài lớn tiếng trầm trầm khen ngợi người cũng có, nguyên rủa người cũng cũng có, nghe được có tiên gà đầu dựa vào chính mình, anh vương hưng phấn mà hoa chân múa tay vui sướng, kia phái Vương Tắc là vẻ mặt hắc tuyến, bên người chó săn cũng là phần nộ không chịu nổi.

Vũ Hậu còn lại là ám nhủ, này võ thanh rốt cuộc muốn làm cái gì, chính cái gì gà chi giới? Đem thân tiên đều nói thành gà rồi, này thành dữ dội thông. Cao tông bắt đầu hoàn có chút cảm thấy hứng thú, nhưng nghe được tiên ma gà các đầu nhất phương, không khỏi có chút bất mãn.

Võ thanh tiếp tục giảng đạo: "Một trận chiến này, song phương dọn xong trận thế, chỉ thấy tiên gà tiên khí lượn lờ, một mảnh điềm lành. Nhưng thấy phái vương gà ma gà ma khí tận trời, hình như có áp thấp vũ trụ cảm giác. Cửu Thiên Huyền Nữ gà chân đạp tường vân, đi vào ma gà phía trên, kiêu trá một tiếng, nói: 'Bọn ngươi ma gà, làm ác đa đoan, hôm nay đó là ngươi ma gà diệt vong ngày!' ma gà không tước Minh vương gà không cam lòng yếu thế, nó vốn là Hạo Thiên gà tọa kỵ, sau lại rơi vào ma đạo, trở thành đại ma vô thiên gà hộ pháp, cho nên nhận biết Cửu Thiên Huyền Nữ gà, xanh đen hai cánh mở ra, huyền giữa không trung nói: 'Huyền nữ gà, ngươi cũng đừng cần rõ, nhớ ngày đó ta ngươi đều là Hạo Thiên gà thủ hạ, ngươi cũng không nhất định có thể thắng được ta.' Cửu Thiên Huyền Nữ gà tự nhiên không phục, nói: 'Năm đó một trận chiến, ngươi liền đánh bại, rồi sau đó ngươi liền rơi vào ma đạo, nay lại có mặt mũi nào cùng ta vì chiến, ngươi không xứng!' không mình Minh vương gà cũng là hạng người tâm cao khí ngạo, như thế nào chịu được làm nhục như thế, hai cánh mở ra, hét lớn một tiếng, nói: 'Ma gà toàn quân phóng ra, giết sạch tiên gà, đoạt tiên nữ gà làm vợ!' Cửu Thiên Huyền Nữ hình trái soan trung tuy rằng phần nộ, nhưng nàng khuôn mặt mỉm cười, niệm thị nói: 'Đôi phở bọn ngươi ma gà, ngô một người liền là đủ!' dứt lời, chỉ thấy Cửu Thiên Huyền Nữ gà cả người chấn động, quang hoa một mảnh, vô số Cửu Thiên Huyền Nữ gà ảo ảnh trải rộng toàn bộ bầu trời, không phân rõ người nào là thực người nào là giả. Ma bây gà như thế nào đã biết như thế pháp thuật, nhưng ma tính như trước khu sử chúng nó hướng giết đi qua. Nháy mắt, Cửu Thiên Huyền Nữ gà vô số ảo ảnh thổi quét xuống, 'Phanh!' nó, một mảnh lớn vô cùng quang hoa hiện lên, ma gà nhảy mất hồi phi yên diệt. Phái vương gà không chịu nổi một kích!"

Nghe ở đây mọi người dưới đài hô to trầm trầm khen ngợi, anh vương lại hưng phấn mà đứng lên, hòa một đám chó săn nhóm đập ca mà vũ. Phái vương tay sai nhóm trực tiếp hướng võ thanh trên người nhưng điểm tâm bầu rượu, võ thanh chạy nhanh trở lại Thái Bình công chúa bên người, Thái Bình công chúa hưng phấn mà kéo lại võ thanh thủ. Phái vương lại vẻ mặt xanh mét lật ngược rượu án, chỉ vào võ thanh nói không ra lời. Mà cao tông trên mặt của tắc lộ ra không vui sắc, vô rồi nói ra: "Bệ hạ trước nghe một chút kia vương bột nói sau, kia vương bột là hiền nhi người hầu, mới học so với võ thanh chỉ có hơn chứ không kém."

Vương bột gặp phái vương có chút kích động, bước ra khỏi hàng nói: "Điện hạ thả bớt giận."

Phái Vương Nhất gặp vương bột, chợt nhớ tới, hôm qua có người nghĩ kế kêu vương bột viết nhất thiên hịch văn, vì thế liền chỉ vào võ thanh hòa anh vương đám người, nói: "Từ an, ngươi mau mau ra tay, cho ta mắng chết đám kia anh vương gà!"

Chỉ thấy vương bột đi tới bàn đánh bóng bàn trung ương, chấp tay cúi đầu, nói: "Vừa rồi nghe xong võ thanh hiền đệ 《phạt phái vương gà》, làm cho vi huynh cảm giác sâu sắc đã nghiền, ta chỉ chuyện xưa không so được võ thanh hiền đệ, như thế ta chỉ có thể làm một hịch văn, vọng võ thanh hiền đệ hòa anh Vương điện hạ cập chur vị bình luận!"

"Tốt lắm, ngươi mau niệm a, hoàn hịch văn đâu!" Có người tự nhiên kêu gào. Võ thanh cũng không dám coi khinh vương bột, chấp tay thi lễ.

Vương bột bắn hạ ống tay áo, mặt mang kiệt ngạo bất tuân (*cuơng quyết bướng bỉnh) sắc, lớn tiếng nói: "Này 《hịch anh vương gà》, đáp nghe thấy ngang ngạnh, trừ danh cho liệt tặc, dẫn vì dương đức chỗ chung. Lên trời cúi tượng cho trung phụ, thực duy hàn âm chi là thủ. Lịch hồi minh mà ô ô, vô cùng tình ta mộng hồn; gặp gió mưa mà keo, đủ nhất tăng nhân tình tư..."

Một ít người đọc sách còn lại là vô cùng trầm trầm khen ngợi, Vũ Hậu cũng không cảm gạt đầu, này vương bột rốt cuộc là mới học rất cao a, nhưng dưới đài dân chúng lại nghe không hiểu ra sao, cho nên tiếng khen cũng không có võ thanh như vậy nhiệt liệt. Bất quá phái vương lộ ra tươi cười, luận mới học, hay là ta vương bột cao thêm một bậc a.

Chỉ nghe vương bột tiếp tục, "Nếu vì gà bỏ vào chi lệnh, nghiêm gà phường hình phạt đó. Tẩn thần mà tác gia người có giết, không còn nữa cùng với trệ súc; thư phục mà bại loại người phải giết, ôn hòa cát lấy ngư đạo. Này hịch."

Này có ý tứ gì đầu rồi, rất nhiều người đều có thể nghe rõ, tức không có hết sức chiến đấu gà lập tức kéo đến gà phường hành hình, biểu hiện yếu đuối giống như gà mái gà nhất định phải giết không cần hỏi, trên chiến trường đầu hàng nhận thua gà càng hẳn là chém tận giết tuyệt. Không thể giống đối đãi cái khác súc vật giống nhau đáng thương chúng nó, sự tồn tại của bọn họ chỉ có thể là liên lụy gia tộc đàn gà mầm tai họa.

Võ thanh đối vương bột này thiên văn biên ngẫu là bội phục ngũ thể đầu địa, không nghĩ tới vương bột viết gà cũng có thể như vậy hoa lệ, thật sự là nhân tài a, nếu có thể hấp thu tiến thanh tâm trong quán, kia có thể hay không đề cao thanh tâm quán chất lượng đầu này?

Nghe xong vương bột hịch văn, anh Vương cùng chó săn cũng dừng đập ca vũ đạo. Phái Vương Tắc là lộ ra vẻ mặt cười gian, phái vương tay sai nhóm nha là đập ca mà vũ.

Cao tông hoàng đế còn lại là sắc mặt xanh mét, nổi giận dùng dùng vào phái vương phủ, rồi sau đó sai người đem phái Vương cùng anh vương cập kì chó săn nhóm cũng gọi đến.

Khi biết được cao tông hòa Vũ Hậu đã đến vương phủ, Lý Hiền hòa Lý Triết hai huynh đệ dẫn chó săn nhóm chạy nhanh vào phủ trung bá kiến.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Nhất Triệt Rốt Cuộc

Võ thanh hòa vương bột cũng đi theo vào phái vương phủ, đằng lễ bá cao tông hòa Vũ Hậu sau. Võ thanh này mới nhìn đến cao tông sắc mặt như sương lạnh, võ thanh tâm trung lộp bộp một chút, thầm nghĩ nguy rồi, nhất định là xảy ra chuyện gì làm cho cao tông bất mãn như vậy.

Mặt rùng giận dữ a!

Võ thanh vừa nhìn về phía Vũ Hậu, Vũ Hậu trên gương mặt đỏ nhưng thật ra không biểu tình gì, cảm nhận được võ thanh ánh mắt, Vũ Hậu nhìn về phía võ thanh, trong con ngươi rất có một tia trách cứ.

"Võ thanh, vương bột, ở đâu?"

Võ thanh hòa vương bột chạy nhanh bước ra khỏi hàng, quỳ rạp dưới đất, lễ bá nói: "Vi thần tại!"

Cao tông lạnh lùng nhìn chăm chú vào hai người, rồi sau đó lớn tiếng nói: "Trẫm phong các ngươi vì vương phủ người hầu, là cho các ngươi có thể bồi tại hoàng tử bên người đọc thánh hiền chỉ thư, đốc thúc bọn họ có thể chăm chỉ hiếu học, tương lai có thể cho ta đại Đường phồn vinh, lễ dân bách tính phúc lợi ra một phần lực. Khả các ngươi, các ngươi thế nhưng tham dự vào các hoàng tử chơi bồi lêu lổng giữa mà không khuyên nhủ, thậm chí còn làm Thần Ma ngôn, đòi nghịch lịch văn đến trợ phòng khí diễm, các ngươi này là đang làm gì? Cổ động trong hoàng tử đấu, vẫn là dụng tâm kín đáo!"

"Cổ động trong hoàng tử đấu, dụng tâm kín đáo!"

Nháy mắt, võ thanh tựa hồ bắt được cái gì, cũng nháy mắt hiểu cao tông vì gì tức giận như thế, nhưng giờ phút này hắn chỉ có thể cúi đầu phục trên mặt đất, chịu được cao tông lửa giận của.

Vũ Hậu muốn nói cái gì, nhưng vẫn là nhịn được, của nàng hai con cũng có sai, nhưng giờ phút này lại không thể phê bình, bằng không hoàng gia uy nghi ở đâu.

Cao tông dừng một chút, nghĩ đến làm một hoàng đế không phải như vậy giận dữ, vì thế liền thở bình thường hạ lửa giận, mà rồi nói ra: "Trẫm cũng không trách phạt các ngươi, niệm tình ngươi đã từng công lao, trẫm liền rút lui vua của các ngươi phủ người hầu a, từ nay về sau, các ngươi không có trẫm cho phép, không thể bước vào vương phủ nửa bước. Tốt lắm, tan a!"

Võ thanh nhưng thật ra mừng rỡ trong lòng, không cần đi anh vương phủ ra về đáng thương, kia thật sự là quá tốt rồi, nhưng trên mặt như trước phi thường thống khổ. Điều này làm cho anh vương thực băn khoăn, dù sao đều là bồi vì hắn, võ thanh mới bị đuổi ra vương phủ đấy, hắn muốn nói chút gì, nhưng bị cao tông kia tức giận mặt dọa cho đi trở về.

Vương bột sùng sốt, như thế nào cũng không nghĩ tới hội là kết quả như thế, nhưng hoàng đế kim khẩu ngọc nha, ai dám làm trái, bản ảo tưởng phái vương có thể nói hai câu, kết quả không có đợi cho.

Vì thế, hai người lĩnh chỉ tạ ơn, cũng đã bá Vũ Hậu hòa hai cái hoàng tử, liền ra phái vương phủ.

Ra vương phủ, võ thanh thở dài ra một hơi, mà vương bột còn lại là thở dài.

Võ thanh hỏi: "Từ An huynh có gì ? Thờ dài?"

Vương bột nói: "Nay ra này vương phủ, tại hạ hoàn thật không biết hướng đi nơi nào đâu này?"

Một cổ suy sụp ý không khỏi tập thượng tâm đầu, võ thanh sùng sốt, vương bột gia thế thì tốt hơn, bằng hữu nhiều như vậy, chẳng lẽ còn không thể chạy một chút quan hệ, đi đi cửa sau?

"Từ An huynh, nay nếu ra phái vương phủ, nếu không chê tiểu đệ thanh tâm quán, là được để làm nhất học sĩ, tiểu đệ là được hưởng hoàng hậu thượng thư, phòng chừng cũng không nhiều lắm vấn đề."

Vương bột trong lòng vốn là có oán khí, không minh bạch bị đuổi ra khỏi phái vương phủ, nay nhìn này so với chính mình nhỏ rất nhiều tuổi võ thanh lại

còn là thanh tâm quán quán chủ, viên kia cao ngạo tâm lại bị kích thích, huống chi mình nói như thế nào cũng là theo phái vương phủ đi ra ngoài, làm sao có thể đi một cái liên bách quan cũng chưa thừa nhận học quán đâu rồi, vì thế đã nói: "Đa tạ hiền đệ ưu ái, nay ra này vương phủ, từ an nhưng thật ra tưởng nghĩ ngại hồi phục một đoạn thời gian, còn nữa, thành đô đồ thiếu phủ mời đang rơi xuống Thục trung du ngoạn, nay chính dễ dàng đi du lãm một phen."

Võ thanh không biết vương bột ý tưởng, cảm thấy vương bột nói rất có đạo lý, chính mình hoàn từng muốn từ chức quan du lãm thiên hạ đâu. Vì thế đã nói: "Nếu từ An huynh đã có sắp xếp, vậy tại hạ cũng không nhiều khuyên, nhưng thanh tâm quán môn vĩnh viễn vì từ An huynh mở rộng ra. Chúng ta như vậy sau khi từ biệt a."

"Hiền đệ, sau này còn gặp lại!"

"Từ An huynh, thuận buồm xuôi gió!"

Võ thanh thật đáng tiếc, nhưng cũng biết này đó danh nhân há là dễ dàng như vậy lập long, không cần nói chính mình tuy rằng có chút danh tiếng, khả vương bột hôm nay là thiên hạ đều biết. Từ hần trở thành phái vương phủ người hầu sau, mỗi khi có nặng đại tế tự việc, hần liền hiến thư, cấp cao tông hoàng đế ca công tụng đức, văn biên ngẫu chi hoa mỹ, cổ kim hiếm thấy, hần cũng trở thành Trường An xanh miết các thiếu nữ ban đêm xuân tư đối tượng. Hơn nữa vương bột ** lỗi lạc, dung mạo anh tuấn, đều có một cổ tài từ hơi thở, đây cũng là phái Vương Lý hiền phi thường thích vương bột một điểm, nghe nói hai người thường xuyên cùng tháp mà miên, về phần có hay không ** việc làm, kia liền không được biết rồi.

Võ thanh trở lại Vũ phủ, lúc này Vũ phủ giăng đèn kết hoa, treo đầy đèn màu hòa dải băng, đây là tết Nguyên Tiêu tập tục, hơn nữa đến buổi tối, toàn bộ thành Lạc Dương nơi nơi sẽ có đèn màu, du ngoạn tài tử giai nhân thí dân dân chúng cũng là nhiều vô cùng.

Lạc Dương mặc dù không có thành Trường An lớn như vậy, nhưng dân cư vẫn như cũ phần đông, nay cao tông lâm hạnh Lạc Dương, tự nhiên so sánh với ngày xưa muốn náo nhiệt rất nhiều.

Võ thanh sẽ không đề ý tới này đó, này đó đều có lão nương Vũ thị xử lý. Máy ngày đến hần bởi vì thương thế, không có tập luyện võ nghệ, cũng trì hoãn không ít, nhưng kiên thương vẫn như cũ không hao, hần cũng không thể làm những chuyện khác, liền làm cho thu cúc tìm đến từ Tiểu Anh Vương Tu đám người.

Nay, từ Tiểu Anh Vương Tu lão Lý đầu ở tại Vũ phủ, cho nên rất nhanh bọn họ liền đi tới võ thanh trong thư phòng.

Thư phòng ban đầu còn có, võ thanh vào phủ về sau, liền chiếm dụng. Nhìn đến ba người đã đến về sau, võ thanh nói: "Lạc Dương tiệm của đều thuê xong chưa?"

Lão Lý đầu nói: "Tổng cộng muốn mười tám gia, nam thị có Tứ gia, bắc thị hòa chợ phía Tây các hữu hai nhà, tại tới gần thiên phố vài cái đại phường trung các hữu một nhà, tổng cộng là mười tám gia, nay chỉ chờ lương thần cát nhật khai trương."

Võ thanh đối lão Lý đầu mấy người làm việc hiệu suất phi thường hài lòng, vì thế đã nói: "Như thế cho giỏi, trên phương diện làm ăn chuyện tình ta liền bất kể, các người xử lý đó là, có cái gì bất quyết việc khả hỏi ta nương, nếu không giải quyết được liền tới hỏi ta. Ta không quản các người dùng phương thức gì kinh doanh, ta chỉ quản xem lợi nhuận."

"Chúng ta hiểu, hết thảy đều dựa theo công tử phân phó làm."

Ba người hôm nay là cộng tế sẽ chủ lực, làm việc phi thường đề bụng, từ Tiểu Anh hòa Vương Tu cũng tựa hồ rút đi tính trẻ con, trở nên lão thành rồi rất nhiều.

Võ thanh vốn muốn gia tăng mấy thứ đồ ăn, nhưng nghĩ nghĩ, vẫn là chờ thêm mấy năm qua nói sau, nếu hiện tại lấy ra nữa, bọn họ cũng phải đem mình làm quái vật. Nhưng cất rượi hòa đường trắng chế pháp có thể đăng lên nhật báo, chính là cần tiêu hao chính mình rất nhiều tinh lực rồi, ngâm lại cũng làm cho đầu hần đau. Cái tiền hôm nay công nghệ không phải chuyện đơn giản như vậy, nơi này tùy thuộc không chỉ là công nghệ đồ đơn giản như vậy, còn có thiết bị hòa nguyên liệu đẳng đẳng.

Về phần thủy nê cái gì, thôi được rồi, thủy nê phát minh cũng không phải nhất chuyện đơn giản, cũng không phải lấy tảng đá nhất băng đơn giản như vậy, bên trong còn muốn một ít chất phụ gia, như cổ hóa tề đẳng đẳng, hơn nữa căn cứ tính năng bất đồng, tăng thêm nhiều thứ đi. Bất quá với đồ là có thể làm, nhưng nay cũng không điều kiện kia, chỉ có thể chờ sau này rồi.

Nay, võ Thanh bị Cao Tông rắn dạy đuổi ra khỏi anh vương phủ, có thể hay không lại đem mình đuổi ra giáo phường tư đâu này? Nay giáo phường tư cũng cùng đi theo đã đến Lạc Dương, Lạc Dương giáo phường tư còn lại là tại hoàng thành tới gần cung thành, cho tới bây giờ võ thanh hoàn chưa từng đi.

Nhất là bị thương, cao tông sự chấp thuận hần tu dưỡng, hai là hần sợ nhìn thấy thu thủy muội tử, thật sự là muội tử kia quá nhiệt tình, thậm chí có điểm coi hần là thành luyện đồng xu hướng. Hần một cái ngày thơ thiếu niên thật sự chịu không nổi cái loại này kích thích, hần chỉ hận thân thể mình tuổi quá nhỏ, nếu là thật trưởng thành, còn không đem kia thu thủy làm đầu này?

Nay cho dù nhìn thấy thu cúc kia có lỗi có lỗi đáng người, hần đều có một loại cảm giữ không được cảm giác, chớ đừng nói chi là kia nhiệt tình như lửa thu thủy rồi. Ban đầu giáo phường thừa quan phục nguyên chức, giáo phường tư có bọn họ xử lý mình cũng không cần quan tâm, nhưng lâu không đi cũng không phải biện pháp. Nhưng hôm nay hần không biết cao tông hoàn có nhường hay không hần tiếp tục làm giáo phường sử. Điều này làm cho hần có chút khó xử.

Buổi chiều, thánh chỉ đã đến.

"... Triệt hồi vô thanh giáo phường làm cho chức, triệt hồi vô Thanh Thanh tâm quán quán chủ chỉ chức, làm người mạnh khỏe sinh đọc thánh nhân chỉ thư..."

Vô thanh thực bị phần lĩnh chỉ tạ ơn, cũng không quên ký đưa cho thái giám một xâu tiền, thái giám tự nhiên vui mừng mà đi, vô thanh còn lại là rơi vào trầm tư. Đây rốt cuộc là chủ ý của người nào, đã vậy còn quá hoàn toàn, trực tiếp đem ca ca ta nhất triệt rốt cuộc.

Lúc buổi tối, tâm tình không tốt, cũng không đi ra ngoài đi bộ, nói sau một đứa bé đi bộ cũng quá không có ý nghĩa rồi, nhìn người khác khảnh khảnh ta ta, lồi lõm kéo kéo, quái nhân tham đây, hẳn chịu không nổi loại kích thích này, liền sớm nghỉ ngơi.

Bỗng nhiên người ở báo lại, Thái Bình công chúa đến đây, vô thanh mau để cho thu cúc cho hẳn thay quần áo. Ra phòng, đã đến đại đường, chỉ thấy Thái Bình công chúa cười tươi như hoa đình đình ngọc lập đứng thẳng trong hành lang, vô thanh sững sốt, này Thái Bình công chúa tối nay như thế nào không đi ngắm đèn, chạy nơi này làm cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Tay Trái Thái Bình Tay Phải Uyển Nhi

Vô thanh hướng kia vài tên thị nữ trên mặt của nhất nhất nhìn lại, nháy mắt, vô thanh khước miệng lộ ra tươi cười, thượng quan Uyển nhi rõ ràng đứng ở nơi đó, mặt mày mỉm cười nhìn vô thanh.

Quả nhiên là mộ nhiên quay đầu, nàng cuối cùng đèn đuốc rõ rồi chỗ.

Vô thanh vui sướng trong lòng, lập tức hỏi: "Biểu muội, các người như thế nào tối nay tới đây rồi, không đi đi rước đèn sẽ sao?"

Thái bình gặp vô thanh ánh mắt luôn liếc về phía thượng quan Uyển nhi, có chút tức giận, nói: "Tối nay tới tìm người cùng đi ra ngoài du ngoạn đây. Vốn ta đi tìm phụ hoàng lý luận rồi, khả hẳn lần này không biết như thế nào đâu rồi, chính là không thu trở về mệnh lệnh đã ban ra, ta không có biện pháp thuyết phục phụ hoàng, đành phải đến thăm người."

Nhìn khá tự đắc ừ ừ khuất thái bình, vô thanh tâm trung vừa động, xem ra này thái bình bản tính là cực tốt, đều do lịch sử, làm cho hẳn đối thái bình có vào trước là chủ cách nhìn.

"Không có gì, Hoàng Thượng hòa hoàng hậu tự nhiên có đạo lý của bọn họ, chúng ta làm thần tử lý nên thông cảm Hoàng Thượng hòa hoàng hậu khổ tâm. Biểu muội, cảm ơn người." Vô thanh rất nghiêm túc nói.

Mặc dù đối với cao tông hòa Vũ Hậu có rất lớn ý kiến, cũng chỉ có thể giấu ở đáy lòng. Ai gọi nhân gia là hoàng đế đâu. Bất quá vô thanh cũng đứng cao tông hòa Vũ Hậu có cái nhìn, giáo phường sử có thể rút lui, nhưng dù sao cũng phải đem thanh tâm quán cho mình giữ đi, thật không nghĩ đến cư nhiên chính mình một tay khai sáng thanh tâm quán hoàn không được đến thiên hạ thừa nhận liền cấp triệt rồi, cũng không biết tân nhậm quán chủ là ai, vẫn là thanh tâm quán sắp bị trực tiếp bỏ trống.

Thái bình cười nói: "Biểu ca, người quả nhiên như mẹ sau theo như lời, thật sự hội nói như vậy."

Vô thanh kỳ quái, này Vũ Hậu khi nào thì thành chính mình con giun trong bụng đâu rồi, nhưng vẫn như cũ chấp tay nói: "Vi thần cảm giác sâu sắc vinh hạnh. Biểu muội hoàn đạo không đi rước đèn hội đâu này?"

Thái Bình công chúa hận không thể lập tức liền đi ra, nàng vốn là thích chơi đùa náo nhiệt, vì thế tự nhiên cười nói, nói: "Đi thôi, biểu ca." Tương vén lên vô thanh cánh tay cửa, lại lại nghĩ đến nàng là công chúa, liền sững sốt không có thân thủ, khuôn mặt nhỏ nhắn đến mức hồng phác phác, cũng may dưới ánh đèn, hôn ám nhìn không rõ,

Vô thanh nói: "Đem các nàng cũng mang theo a." Hẳn chỉ những cung nữ kia, còn có mình tỷ nữ thu cúc.

Vì thế nhất đại bang nhân vây quanh vô thanh hòa Thái Bình công chúa đi ra Vũ phủ, theo tích thiện phường đi ra, dọc theo thiên phố vẫn hướng hoàng thành đạo đi. Tại đoạn trước cửa Lạc Thủy bên bờ có xiếc ảo thuật các loại, đối với thời đại này Lạc Dương dân chúng mà nói, đó là hết sức tốt đùa.

Vô thanh vô tình hay cố ý tới gần thượng quan Uyển nhi, rồi sau đó mạnh mẽ bắt được thượng quan Uyển nhi trốn tay nhỏ bé. Vào tay lạnh lẽo. Vô thanh cả kinh, trước kia lồi lõm kéo thượng quan Uyển nhi tay của thời điểm không như vậy băng, sao lại thế này?

Lúc này trùng hợp bị thái bình nhìn đến, thái bình tức giận nói: "Biểu ca chỉ muốn giữ chặt Uyển nhi tay của, nhưng không nghĩ khiến biểu muội tay của sao?"

Võ thanh cả kinh, rồi sau đó có chút thẹn thùng, nói: "Biểu muội người quý vì công chúa, tùy tiện làm cho ta đây phạm phụ tục tử dất tay không ổn đâu."

Thái bình mân mê môi, nói: "Có gì không ổn đấy, là người không nghĩ khiên a."

Võ thanh buồn bực, ngoan quyết tâm, liền dắt Thái Bình công chúa tay của, vào tay trắng mịn mềm mại, võ Thanh Đại Học thán, hai cái này nữ thần tuổi thơ thủ đều là cảm giác không giống nhau a.

Vì thế võ thanh tay trái nắm Thái Bình công chúa, tay phải nắm thượng quan Uyển nhi nhất vừa thưởng thức thiên phố cảnh đêm, một bên nói về thần tiên chuyện xưa. Sau lưng bọn họ đi theo vài tên cung nữ, còn có thu cúc.

Ba người một đường đi tới, tại Thiên Tân Kiều thượng thưởng thức hạ lạc sông cảnh đêm, chỉ thấy hoa đăng dọc theo lạc bờ sông thượng vẫn kéo dài mà đi, nếu lạc sông chưa từng kết băng lời mà nói..., sông kia trung tướng hội có rất nhiều sông đèn, hẳn không khỏi nghĩ mới đầu gặp Uyển nhi khi tình cảnh, lúc này Uyển nhi cũng nhìn phía võ thanh, võ thanh hận không thể ôm vào lòng, chính là một tay kia lại nắm thái bình, chỉ có thể dùng ngón tay dè, Uyển nhi tuy rằng không hiểu tình yêu nam nữ, nhưng như trước cảm nhận được võ thanh thiện ý, gật một cái đầu nhỏ.

Ba người tiếp tục đi tới, chỉ thấy đoạn trước cửa trên quảng trường đầu người nhón nháo, vui chơi thét to thanh không dứt, các thức hoa đăng điểm chueé toàn bộ quảng trường, có trai tài gái sắc tài tử giai nhân đang ở đoàn đồ đèn, cũng có chính đang quan sát xiếc ảo thuật biểu diễn. Thậm chí một ít bán thuốc tăng lực cũng chưa từng có như vậy một cái tuyệt vời ban đêm.

Võ thanh ba người nhìn đến có một người nghệ sĩ đang ở trong miệng phóng hỏa, võ thanh cũng là võ cùng ngạc nhiên, phải biết rằng đây chính là Tần Khoang bên trong tuyệt chiêu đặc biệt a, không nghĩ tới có người ở đây biểu diễn.

Còn nhớ rõ mới trước đây tại ở nông thôn xem Tần Khoang thời điểm, thích nhất xem đúng là này đó phóng hỏa nuốt kiếm đoạn tử rồi. Võ thanh cảm thấy thân thiết, phảng phất thiếu niên kia thời gian lại trở về kiếp trước.

Phía sau, đoàn môn trên cổng thành cổ tiếng nổ lớn, chỉ nghe có người lôi kéo trường âm la lớn: "Bệ hạ giá lâm, cùng dân cùng nhạc!"

"Bệ hạ giá lâm, cùng dân cùng nhạc!"

Liên tục vài tiếng, bên tai không dứt.

Võ thanh lôi kéo hai cái muội tử hướng tới đoàn môn trên cổng thành nhìn lại, chỉ thấy hắc áp áp một đám người tại trên cổng thành xuất hiện, rồi sau đó chỉ thấy đoàn môn hạ mặt một trận sôi trào, giống nhau tại tranh đoạt cái gì.

Võ Thanh Đại Học là lạ quái, không khỏi hỏi: "Hoàng Thượng tại trên cổng thành làm cái gì đấy? Phía dưới dân chúng đang làm gì đấy?"

Thái bình tự nhiên cười nói, thật là hiểu rõ một ít, nói: "Năm rồi phụ hoàng đều phải tại tết Nguyên Tiêu thời điểm cùng dân cùng nhạc, mệnh cung nhân nhóm tại Chu Tước môn trên cổng thành ban thưởng đồng tiền, nay đúng là cung nhân tại trên cổng thành bắt sái đồng tiền đâu."

Ni mã, xa xỉ, phá sản, khoe khoang, người cho là người ban thưởng khai nguyên thông bảo, dân chúng liền hạnh phúc, dân chúng ngày là tốt rồi qua đây? Ngu muội!

Đương nhiên võ thanh trên mặt của biểu hiện ra một loại ý sùng bái, thờ dài nói: "Bệ hạ thánh minh."

"Ta cũng không nhìn như vậy." Thái bình nói.

Võ thanh sững sốt, chẳng lẽ nha đầu kia cùng ý nghĩ của chính mình giống nhau, không khỏi hỏi: "Kia biểu muội là thế nào nhìn?"

Thái bình chỉ vào này chính điện thượng đồng tiền dân chúng nói: "Người xem kia đoàn môn dưới, vốn thật tốt náo nhiệt trường hợp lại trở nên loạn tào tào, không nói có bao nhiêu dân chúng cướp được đồng tiền, nếu giật tiền dân chúng giữa có già yếu phụ nữ và trẻ con, vậy phải làm thế nào, nói không chừng cũng sẽ bị thái đập mà chết. Cho nên loại phương pháp này không thể thực hiện."

Cứ việc chưa nói đến bản chất, nhưng có thể xuyên thấu qua những biểu tượng này, nhìn ra một cái đạo lý, thật ra khiến võ thanh có một loại một lần nữa xem kỹ Thái Bình công chúa ý tưởng, hẳn không khỏi bả đầu chuyển hướng tương lai trong Đại Đường thượng quan Uyển nhi, hỏi: "Uyển nhi, người cảm thấy thế nào?"

"Ta?" Uyển nhi có chút không tự tin, nhưng vẫn là nói: "Hoàng Thượng làm việc tự có đạo lý, nô tì cũng không dám vọng thêm đoán."

Được, này thượng quan Uyển nhi nhưng thật ra thực thông minh.

Thái bình cười nói: "Uyển nhi, người nói đó là, nơi này cũng chỉ có ba người chúng ta, không có người sẽ biết, huống chi ta đại Đường còn không hội lấy nói hoạch tội."

Được đến cổ vũ, thượng quan Uyển nhi nói: "Ném lại Hoàng Thượng cùng dân cùng nhạc chuyện tình, Hoàng Thượng mệnh cung nhân ném sái đồng

tiền, thân mình liền là một loại lãng phí, hướng chỉ dân chúng chỉ là vì giữ tiền mà giữ tiền, trong lòng của bọn họ cũng chưa chắc hội cảm kích Hoàng Thượng. Hoàng Thượng ban cho đồng tiền tuy nhiều, nhưng phía dưới giữ tiền dân chúng càng nhiều, tạm bất luận là phủ từng cái dân chúng đều có thể cướp được một cái tiền, cho dù phân phát cho dân chúng, chỉ sợ mỗi người cũng lấy không được nhất cái đồng tiền."

Nghe được thượng quan Uyển nhi thuyết pháp nhưng lại cùng mình không mưu mà hợp, võ Thanh Đại Học thán thật không hổ là tương lai trong Đại Đường tướng, như thế tuổi nhỏ liền đã hiểu được này rất nhiều đạo lý, thật sao yêu sát nhân.

Thái bình cũng hiểu được có chút đạo lý, nhưng nằng dù sao không so được thượng quan Uyển nhi trí tuệ, cho nên khi nhìn đến có nhất đại hán lao ra đám người, sau lưng một đám tạo y bộ khoái đuôi sắt không buông lúc, liền thật sâu bị hấp dẫn.

Võ thanh còn lại là sừng sốt, đợi thấy rõ hướng bọn họ chạy tới cái kia nhân tục tăng mặt của lúc, không khỏi chấn động!

Bạn đang đọc truyện *Xen Lẫn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Gặp Lại Du Hiệp

Thái Nguyên du hiệp nhi!

Võ thanh thiếu chút nữa miêu tả sinh động, cũng chính là phía sau, chỉ thấy kia du hiệp nhi một khúc gấp lại, nháy mắt nhảy lên, lướt qua đám người, thẳng hướng võ thanh nơi này đến. Võ thanh biết thái bình cung nữ bên trong có hai cái là đại nội cao thủ, hơn nữa kia hai cung nữ đã chặn Thái Bình công chúa trước đó. Vì thế liền la lớn: "Tặc nhân chạy đâu!"

Kia du hiệp nhi nhìn đến một đứa bé hô to, có chút quen mặt, bỗng nhiên tựa hồ nghĩ tới điều gì, nháy mắt tại lộn vòng thân hình, hướng tới lạc sông chạy đi, nhảy nẩy cái, liền không thấy bóng dáng. Tốc độ cực nhanh, làm người ta không thể tưởng tượng, làm cho võ thanh cực kỳ hâm mộ, đây là khinh công à. Đám kia bộ khoái cũng nhanh chóng đuổi theo.

Nói thật ra, cho dù người tới không phải vậy quá nguyên du hiệp, võ thanh cũng sẽ nhắc nhở, hấn nhìn đến này tạo y bộ khoái, trong lòng còn có ngại đáp.

Võ thanh không nhìn kia hai cái đại nội cao thủ đầu đến lạnh lùng ánh mắt, dắt hai cái muội tử tay của tiếp tục đi dạo.

Đáng tiếc Lạc Dương tiệm của không có khai trương, bằng không buổi tối khăng định có nhân sẽ ra tới bán sa kẹo hồ lô. Võ thanh cấp hai cái muội tử chỉ có thể mua chút làm tảo đảm đương đồ ăn vặt. Võ thanh còn lại là trong lòng tính toán lên, muốn hay không đem bông cấp chính ra ra, phương pháp sản xuất thô sơ bông cũng là rất tốt, nhưng thời đại này kỹ thuật luyện sắt hòa khuôn đúc kỹ thuật còn không phải thực quá quan, nhưng cũng không phải không được, chỉ có thể đẳng thí nghiệm qua mới có thể biết.

Cùng muội tử du ngoạn thời gian trôi qua chính là mau, bất giác đang lúc liền đã đến nửa đêm, đưa thái bình hòa thượng quan Uyển nhi đã đến đoàn môn ở ngoài, liền cáo từ, thu cúc sớm đã bị võ thanh phái hồi phủ cấp Vũ thị báo bình an đi.

Võ thanh bước qua Thiên Tân Kiều trở lại Lạc Thủy bờ phía nam, lúc này dòng người rõ ràng rất thưa thớt, tuy nói là đêm không bé phượng môn, nhưng dân chúng cũng không thói quen suốt đêm suốt đêm tại trên đường cái đi bộ. Võ thanh vừa hạ kiều, liền nghe được dưới cầu một tiếng dị hưởng, hấn sừng sốt, vô cùng hiếu kỳ về phía dưới cầu nhìn lại, nhưng là dưới cầu tối như mực một mảnh, căn bản nhìn không tới cái gì.

Võ thanh có chút do dự, rốt cuộc muốn không cần đi xuống đâu rồi, chính mình võ công chưa, nếu phía dưới có đồ vật gì đó, chính mình đánh không lại làm sao bây giờ. Khả nếu là không đi, liền không biết dưới cầu đến tột cùng chuyện gì xảy ra. Chính là dị hưởng mà thôi, không có gì yêu mà quý quái a.

Vì thế võ thanh tìm cái nhẹ nhàng ngan đề bỏ vào lạc sông, này thời tiết, lạc sông còn không có bỏ niêm phong, võ thanh tiểu tâm dục dục đi vào dưới cầu, đánh đốt hộp quẹt, hơi yếu ánh lửa xuống, võ thanh nhìn đến một bóng người tà dựa vào trên một tảng đá, tới gần vừa thấy, không phải kia du hiệp nhi là ai?

Nhưng là du hiệp nhi nay hơi thở mỏng manh, hoàn toàn trước mặt mặt cái kia khinh công cao minh du hiệp nhi là hai cái bộ dáng.

Bỗng nhiên du hiệp nhi mở to mắt, ánh mắt nổ bắn ra lợi mũi nhọn, đợi thấy rõ là một đứa bé lúc, nháy mắt nhu mềm nhũn ra, thanh âm suy yếu nói: "Tiểu hài tử, cứu một mệnh, sau này một nhà nào đó cái mạng này cũng là của ngươi!"

Võ thanh này mới nhìn đến, chỉ thấy du hiệp nhi nửa người trên đã bị máu cấp thấm ướt, vì thế đã nói nói: "Đại thúc chậm đã nói chuyện, ta đây tìm nhân cứu ngươi."

"Người là muốn cáo quan sao?" Du hiệp nhì khí thế lảng lẹ, rất có một chương đánh chết võ thanh tư thế.

Võ thanh sững sốt, biết này du hiệp nhì không có nhận ra mình, đã nói nói: "Ngày đó văn thủy cùng đại thúc người gặp lại, người liền đưa văn bối bốn trăm văn, nói là mua bằng còn tiền đặt cọc, khả văn bối tìm đại thúc không, nhưng không nghĩ hôm nay mới gặp lại, văn bối làm sao có thể đi báo cho biết quan phủ kia đâu này? Nếu báo cho biết quan phủ, phía trước tại đoạn trước cửa ta cũng sẽ không nhắc nhở đại thúc, đại thúc cũng biết, bên cạnh của ta nhưng là đại Đường Thái Bình công chúa."

Đại hán vừa nghe, lại cẩn thận nhìn lên võ thanh khuôn mặt, võ thanh tuy rằng nay mặc hoa phục, nhưng bộ dạng chưa từng bao lớn thay đổi, đại hán kinh ngạc sau, nhảy mắt lơ lửng xuống dưới.

"Như thế, trước cảm ơn công tử!"

Nhìn đến đại hán không có phòng bị, võ thanh nói: "Đại thúc thả chờ ta thời gian một nén nhang, nhà của ta liền ở bên cạnh tích thiện phường lý."

Võ thanh nói xong cũng chạy nhanh hướng tích thiện phường chạy tới, mà de vào phủ, đánh thức đã nghỉ tạm lão Lý đầu, làm cho lão Lý đầu đến cửa hàng lý tìm hai cái trung thực có thể tin tiểu nhị. Nhưng hần là không dám gọi trong phủ người ở, không nói này đó người ở vốn là vịnh nước phu nhân Dương thị mua, chính mình mặc dù xem như một cái tiểu chủ nhân, khả độ trung thành bây giờ nói không hơn, trong lịch sử người ở tổ giác chủ nhân chuyện tình nhiều không kể xiết.

Rất nhanh, võ thanh mệnh lão Lý đầu đem xe trâu giấu ở nơi kín đáo, rồi sau đó mang theo hai cái tiểu nhị đi tới Thiên Tân Kiều xuống, chỉ thấy đại hán kia hết sức yếu ớt, nghe được có người đã đến, vừa mở mắt nhìn, nguyên lai là võ thanh mang người đến đây, ôm quyền nói: "Công tử thực tín nhân."

Võ môn khách khí một phen, rồi sau đó làm cho hai cái tiểu nhị đem du hiệp nhì mang lên trên bờ. Hai cái này tiểu nhị là tích thiện phường cùng khổ nhân gia, là thân huynh đệ. Thân thể trong sạch, biết Vũ gia là loại người nào, hơn nữa bọn họ về sau cũng phải dựa vào Vũ gia sinh tồn, cho nên không nói hai lời, liền phi thường cố hết sức nâng lên du hiệp. Võ Thanh Đại Học nhủ, hai cái này nhìn như nhân cao mã đại tiểu nhị chưa ăn cơm ấy ư, nâng cá nhân đều như vậy cố hết sức?

"Sao lại thế này?" Võ thanh hỏi.

Đại hán cười khổ nói: "Mỗi hơn hai trăm cân, bọn họ làm sao không cố hết sức?"

Võ thanh khiếp sợ, vẫn là khiếp sợ, không nhìn ra đại hán này thể nhưng hơn hai trăm cân, muốn mình cũng có thể luyện ra hơn hai trăm cân cơ thịt, vậy không biết muốn cho bao nhiêu đám thiếu phụ bọn họ mê đâu này?

"Kia chậm rãi đi thôi, vất vả các người, sau khi trở về có thưởng!"

Rất nhanh, bọn họ dọc theo lạc Hà Nam ngạn hướng lên trên du hành đi, bởi vì xe trâu giấu ở thượng du, bọn họ chỉ phải theo tích thiện phường Tây Môn tiến vào, tuy rằng tha nhất vòng lớn, nhưng vì an toàn, không bị nhân chú ý, cho nên chỉ có thể vòng xa như vậy. Cũng may hai cái này tiểu nhị đều là bản phường người của, đối giảng khắp nơi ngõ nhỏ phi thường quen thuộc.

Hơn nửa canh giờ về sau, võ thanh một người người đi tới một chỗ thấp bé trong trạch viện, nơi này đúng là vậy huynh đệ lưỡng gia. Hai huynh đệ từ nhỏ đã chết cha mẹ, nay chừng hai mươi cũng không cưới được con dâu, nhưng kỳ quái là này hai huynh đệ thể nhưng không có đôi thành du côn **. Võ thanh đem đại hán dân xếp ở trong này, rồi sau đó làm cho kia đệ đệ đi tìm cái lang trung.

Võ thanh đối đại hán nói: "Vốn muốn đem đại thúc dân xếp đến trong phủ, khả trong phủ người ở đều phi đối với ta trung tâm người, sợ xảy ra ngoài ý muốn, chỉ có thể đem đại thúc tạm thời dân xếp ở chỗ này, đẳng đại thúc thương thể chuyển biến tốt, rồi đến trong phủ nghỉ ngơi."

Đại hán cũng là người phiên dịch để ý người, nói sau như vậy an bài cũng là rất tốt, điều kiện thiếu chút nữa, khả an toàn hơn. Vì thế nói: "Đa tạ ân công rồi, nếu một nhà nào đó may mắn sống sót, sau này cái mạng này chính là ân công được rồi."

"Việc này đẳng chào đại thúc nói sau!" Võ thanh rất muốn tìm võ công cao cường hộ vệ, nhưng không biết lai lịch, mình tại sao dám muốn đâu.

Bất quá một lát, đám kia kẻ mang theo một cái lớn tuổi lang trung tiến vào, võ thanh vừa thấy này lang trung, cảm thấy có chút không vui, giả như vậy rồi, còn có thể trị thương sao?

Kia lang trung cũng không để ý tới võ thanh đám người, chỉ nhìn mắt to hán, đã nói nói: "Trúng trúng tên, bị thương phé kinh! Nhưng lại trúng độc, bất quá loại độc này cũng chỉ có quan phủ công nhân mới dùng, người là bị bắt lấy truy nã tội phạm quan trọng?"

Võ thanh chợt rung mình, đại hán kia lại khiếp sợ, võ thanh nói: "Nếu là lang trung, xin mời mau chút trị liệu, người nếu muốn báo quan, người cứ việc đi báo là được!"

Lang trung thể này mới nhìn về phía võ thanh, chỉ thấy võ thanh một thân hoa phục, tuổi tuy nhỏ, nhưng mặt mày tuấn tú, giữa trán đầy đặn, nhất định là người đại phú đại quý, nhưng hần cũng có ngao khí, vì thế nói: "Nếu báo quan, tiểu lão nhân hoàn tới nơi này làm gì? Các người thả đi ra ngoài trước, tiểu lão nhân chữa bệnh, cũng không làm cho người ta bằng quan!"

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Thu Phó

Võ thanh nhìn ra được, đây là một thực chuyên nghiệp lang trung, ít nhất theo cái loại này ung dung tự tin trung đó có thể thấy được, hẳn có nắm chắc, vì thế liền phân phó một tiếng, tất cả đều thối lui ra khỏi phòng ờ.

Võ thanh thế này mới biết hạ hai cái tiểu nhị, hai cái tiểu nhị là hai huynh đệ, họ Ngưu, lão đại kêu đại lang, lão Nhị kêu nhị lang, mới trước đây chỉ nhớ rõ nhà bọn họ cũng rất giàu có, phụ thân hình như là một cái chức vị đấy, nhưng một ngày nào đó tai nạn hàng lâm, quan binh đến xét nhà, mẫu thân liền đem bọn họ giấu ở trong hầm ngầm, đợi cho bọn họ ra hầm sau, phòng ốc cũng đã bị không làm quan phủ, bọn họ đành phải chạy trốn tới Lạc Dương, đến tận đây liền tại tích thiện phường mai danh ẩn tích sinh hoạt hơn mười năm.

Võ thanh cảm thán một tiếng, làm quan tuy tốt, một khi bị xét nhà, đem sẽ liên lụy về nhà nhân. Chức vị, có thể nói là như lý bạc băng a. Nhưng thế nhân đều phấn đấu quên mình chui vào trong, có bao nhiêu người có thể thấy rõ ràng đâu này?

Bỗng nhiên, kia hai cái tiểu nhị nhất tề quỳ xuống, dập đầu nói: "Công tử, cầu người nhận lấy chúng ta làm ngài người ở a, huynh đệ chúng ta mệnh liên là của ngài, ngài muốn chúng ta lên núi đao xuống biển lửa, huynh đệ ta hai người tuyệt không nhúu."

Võ thanh sững sốt, đây coi là sao lại thế này? Hẳn căn bản cũng không có thu nô bộc lòng của tư, hơn nữa thậm chí có chút phản cảm loại chuyện này, nhưng là mấy tháng này ra, hẳn chậm rãi phát giác, phong kiến đế quốc thời đại, loại chuyện này là phi thường phổ biến, cho dù người không thu, người khác giống nhau tại thu.

Người muốn thay đổi thời đại này? Nằm mơ a, muốn từ quân chủ tập quyền chế độ giao qua quân chủ lập hiến chế, kia quả thực là lời nói vô căn cứ. Mỗi một chủng tư tưởng, mỗi một chủng chế độ xuất hiện, chớ không phải là đã trải qua hàng trăm hàng ngàn năm, mà kèm theo là vô số chí sĩ đầy lòng nhân ái máu tươi.

Cách mạng, luôn theo đổ máu bắt đầu, cũng theo đổ máu trung chấm dứt.

Võ thanh tự biết tự thân thực lực hữu hạn, tuy có biến cách chí tâm, nhưng biến cách không phải một lần là xong, nói biến cách liền biến cách đấy, hướng chi đại Đường chính đi hướng hưng thịnh, loại này nghịch thủy triều ý tưởng nhất định bị chìm ngập tại đây cổ nước lũ trung.

Hắn chỉ có thể nước chảy bèo trôi.

Võ thanh nâng dậy huynh đệ hai người, nói: "Người đã huynh đệ hai người nguyện cùng ở bên cạnh ta, kia liền đi theo a, ta đối với các người không có yêu cầu khác, vậy là tuyệt đối trung thành, các người nếu có thể làm được, liền lưu lại, nếu làm không được, ta khuyên các người sớm làm đánh mất này niệm, an tâm làm tốt của các người tiểu nhị."

Huynh đệ hai người như thế nào khẳng định buông tha cho cơ hội, đã nói nói: "Thịnh công tử ban tên cho!"

Võ thanh sững sốt, liền hiểu, nếu là trung thực nô bộc, kia chính là muốn đổi họ đấy, vì thế đã nói nói: "Các người đã có ý như thế, vậy kêu võ Đại Vũ nhị a!"

"Tạ công tử!" Hai người dập đầu bái tạ.

Lão Lý cúi đầu nói chút gì, giật giật môi, vẫn là không nói ra.

Thời gian uống cạn chun trà, kia lang trung đi ra, nhìn đến võ thanh sắc mặt của, có chút mệt mỏi nói: "Tốt lắm, người này tập võ nhiều năm, thân thể rất tốt, còn nữa lão hủ y thuật cao minh, nghỉ ngơi nửa nguyệt, sẽ gặp sinh long hoạt hổ rồi, nhưng sau này mưa dầm thiên hội có chút khó chịu, đây cũng là không có biện pháp đấy."

Võ thanh đẩy ra công tre vừa thấy, đại hán sắc mặt chuyển hồng, không khỏi đối lang trung y thuật vô cùng tán thưởng, liền hỏi: "Quả nhiên là thần y, xin hỏi thần y tưởng muốn bao nhiêu tiền xem bệnh."

"Tiền xem bệnh? Lão hủ đối lục lâm người trong chẩn bệnh cũng không muốn tiền xem bệnh! Cáo từ!" Lang trung cũng lên thuốc lâu, rồi sau đó ba một tiếng đem một cái toa thuốc vỗ vào lò bếp lên, đẩy cửa mà đi.

Này lang trung, tính tình đã vậy còn quá đại.

Nhưng võ thanh lấy ra một xâu tiền ra, đưa cho võ đại, nói: "Người chạy nhanh cấp thần y đưa đi, nhất định phải nhớ kỹ cung kính, sau này huynh đệ

ngươi hai người liền thường xuyên đi thăm, nhớ kỹ sao?"

Võ Đại Vũ nhị nhất tề đáp ứng, rồi sau đó võ đại tiện đi ra ngoài truy kìa lang trung đi.

Võ thanh đem phương thuốc đưa cho võ nhị, nói: "Ngươi đi lấy thuốc, tiền thuốc ngươi trước xa xuống, ngày mai đến trong phủ lấy còn là được. Nhớ kỹ không thể nói là Vũ phủ."

Phân phó xong này đó về sau, nhìn đến đại hán kia dĩ nhiên ngủ, vì thế võ thanh liền hòa lão Lý đầu trở lại trong phủ.

Đi tiến gian phòng, chỉ thấy thu cúc vẫn như cũ tại dưới đèn luyện chữ, nhìn ra được phi thường dụng tâm, nghe được động tĩnh, thu cúc ngẩng đầu, chạy nhanh đứng dậy thì lễ, nói: "Công tử đã trở lại, cần tắm rửa sao?"

"Tắm rửa coi như, trong phòng này lạnh như thế, như thế nào không nhiều lắm thêm chút than củi đâu này?" Võ thanh nhìn đến chậu than bên trong than củi đã mau dập tắt.

Thu cúc hạ thấp người nói: "Nô tì sao dám lãng phí than củi, nô tì thân mình thân thể cường tráng rất, không sợ lạnh!"

Này muội tử, hoàn như vậy tiết kiệm, võ thanh biết người bình thường nhà nô tì là không hưởng thụ được chậu than sưởi ấm đấy, Vũ phủ cũng giống như vậy, nhưng ở võ thanh dưới sự yêu cầu, bọn nô bộc vẫn có số ít than củi sưởi ấm, điều này cũng làm cho Vũ phủ nô bộc số lượng vẫn không có gia tăng quá. Này niên đại có thể nổi lên than củi cũng đều là đại hộ nhân gia, một ít phẩm chất thấp quan viên đều đốt không dậy nổi. Chớ đừng nói chi là cấp cho này đó bọn nô bộc đốt than rồi, nhiều hơn chút quần áo hòa chăn cho dù là khai ân.

Thu cúc là ám giòng nha đầu, võ thanh tự nhiên thực trân trọng, đã nói nói: "Tắm rửa coi như, ngươi thả đem này chậu than đốt cháy rùng rục rồi, đi ngủ a."

Thu cúc hạ thấp người đáp ứng tự đi đem chậu than đốt cháy rùng rục, võ thanh còn lại là trào lưu tư tưởng mệnh mông, kia du hiệp nhi rốt cuộc làm cái gì bị quan phủ truy nã, điều này làm cho hắn có nhất chút bất an, tuy rằng nhất thời xúc động đáp ứng, nhưng giờ phút này tĩnh hạ tâm nghĩ đến, chính mình vẫn là quá vọng động rồi, không hỏi rõ nguyên do chỉ bằng lấy lấy trước kia tặng bốn trăm văn đồng tiền liền cứu đại hán, thật sự là có khiếm lo lắng.

Cũng không biết trải qua bao lâu, chỉ nghe thu cúc thấp giọng kêu lên: "Công tử, nên nghỉ ngơi rồi."

Võ thanh xoay người, nhìn đến thu cúc đã ám hảo giường, võ thanh tâm trung vừa động, cứ việc thu cúc không phải cái loại này khiến người tâm động nữ nhân, nhưng giờ khắc này ở ngọn đèn làm nổi bật xuống, lại có một loại mông lung mỹ cảm, võ thanh đi đến trước giường, đè lại thu cúc bả vai, nói: "Ngươi cũng đừng xuống giường, ô chần vừa lúc bị ngươi ám hảo, ngươi hãy cùng ta ngủ chung đi, ngươi căn phòng kia lý quá lạnh rồi."

Nghe nói như thế, thu cúc đỏ bừng cả khuôn mặt, hai lỗ tai cũng hồng thắm, muốn nói nàng không muốn, đó là khinh người ngôn, nàng biết giống các nàng làm tỳ nữ đấy, kết cục tốt nhất chính là bị chủ nhà nhìn trúng, thu thiệp thất, sinh cái nhất nam bán nữ, nửa đời sau cũng liền có dựa vào rồi. Nay võ thanh tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng nhìn ra được tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng, chính là nàng một cái đại nữ nhi gia, cùng một cái con gái, này sẽ cho người nói cái gì đó?

"Ngươi không muốn?" Võ thanh không nghĩ tới thu cúc vẫn là một cái rất chủ kiến nữ hài tử.

Thu cúc quýnh lên, lắp bắp nói: "Không, nô tì, nô tì nguyện ý, tâm cam tình nguyện."

Võ thanh thế này mới cười, nói: "Ngươi cũng đừng nghĩ hơn, ta chỉ phải không nhẫn ngươi thấy như thế bị đông, này liền nghỉ tạm a."

Cởi áo nói dây lưng.

"Công tử, nghỉ ngơi a!" Thu cúc ôn nhu nói.

"Nga!" Võ thanh liền chui vào ổ chăn.

Sau đó, không có sau đó.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Võ Nhất Dao

Sáng sớm ngày thứ hai, võ thanh sau khi tỉnh lại, phát giác thu cúc sớm rời giường.

Đêm qua hấn đau khổ hồi lâu mới ngủ lấy, võ thanh tâm trung đại chửi mình cũng quá không phải thứ gì rồi, tuy rằng hòa muối tử ngữ chung cũng là nhất chuyện rất vui thích tình, nhưng rất thất đức, nhân gia một cái hoa cúc khuê nữ, chính mình tâm lý tuổi đã đến trung niên, điều này làm cho hấn có một loại phạm tội cảm giác.

Thu cúc tiến vào hầu hạ võ thanh xuyên y rửa mặt chải đầu súc miệng. Đại Đường súc miệng dùng là là thanh muối, không có bàn chải đánh răng, đạt quan quý nhân có chuyên môn dịch nha công cụ, có cũng dùng chỉ hoặc hộc chỉ cần nạt thoa lên thuốc mỡ hoặc là thanh muối súc miệng.

Võ thanh không có thói quen dùng chỉ hòa hộc chi, chỉ có dùng thì hạ lưu hành ngón tay của lau xỉ pháp dùng thanh muối súc miệng. Làm hoàn này đó, võ thanh liền đi tới trong viện, theo binh khí trên kệ gỗ xuống súng ngắn, bắt đầu tập luyện thương thuật, thu cúc tự đi thiêu thuốc canh hòa nước ấm

Võ thanh lúc ra cửa đã là mặt trời lên cao rồi, nay không có chức quan, hấn liền như là không việc làm giống nhau, có thể không cần lo lắng cao tông hạ đạt nhiệm vụ có hoàn thành hay không, cũng không cần lo lắng thu thủy muối tử kia liêu nhân khiêu khích. Hấn ra phủ, liền nhìn đến có Lạc Dương làm ra bồ cáo, mặt trên vẽ một cái đầu giống, võ thanh vừa thấy đây không phải là kia du hiệp nhi là ai đâu này?

Võ thanh liền cẩn thận duyệt đọc xuống, bồ cáo đã nói kia du hiệp nhi họ Liễu, là một mạng lục lâm đạo tặc, giết tào bang lão đại, cũng hủy diệt rồi tam vạn thạch vận lương Trường An vận lương bằng thủy đạo, khiến Trường An thiên tai nghiêm trọng, quan phủ treo giải thưởng năm vạn quán trắc nã lão này.

Võ thanh không biết này bồ cáo thượng nói tính là chân thật, nhưng từ trước đến giờ đối quan phủ không có cảm tình gì võ thanh cũng chỉ có thể cho rằng phương diện này nhất định cất giấu mờ ám. Vì thế xoay người liền đi tây nam đi đến, nơi đó có một cái dân hạng, kia du hiệp nhi là ở chỗ này dưỡng thương.

Vào phòng, đều có võ Đại Vũ nhị tướng nghênh, võ thanh này mới nhìn đến đại hấn kia dĩ nhiên đứng dậy nghiêng dựa vào đầu giường, sắc mặt đã chuyển biến tốt rất nhiều.

Nhìn thấy võ thanh tiến vào, lập tức xuống giường, võ thanh ngăn lại nói: "Đại thúc làm gì nhiều như vậy tục lễ, hôm nay ra, ta đó là muốn hỏi đại thúc, người họ quá mức danh ai, làm cái gì bị quan phủ truy nã, nay kia truy nã bồ cáo thiếp cả thành đều là!"

Đại hấn kia tựa hồ cũng liệu đến, ngồi trên chỗ ngồi, nói: "Tao họ Liễu, tên một chữ một cái đao tự, vốn là Hà Đông Liễu thị, nhưng bốn gia tiên triều đã dời đi Lĩnh Nam vùng, một nhà nào đó thuở nhỏ theo Thái Nguyên lớn lên, vào khỏi lục lâm, từng là Tịnh châu vùng lục lâm cái muối bằng hồ lô tử, cùng kia Trường An tào bang lão đại đứng đầu đồng bá là huynh đệ kết nghĩa. Một năm trước, trong triều có người âm thầm bị đồng bá hối lộ, đồng bá tiếp nhận triều đình nhất đại đan sinh ý, không nghĩ trong triều có người tương nuốt riêng kia tam vạn thạch vận lương bằng thủy đạo, liền giết đồng bá, tam vạn thạch vận lương bằng thủy đạo cũng không biết tung tích. Một nhà nào đó một đường truy xét được Lạc Dương, không nghĩ tới vẫn bị phát hiện, bọn họ liền đem việc này trừ đi đến một nhà nào đó trên đầu. Đêm qua may mắn được đến ân công cứu giúp, bằng không một nhà nào đó cũng đã là địa phủ nhất Quỷ Hồn mà thôi."

Thì ra là thế, võ thanh tin tưởng liễu đạo, chỉ bằng lần đầu tiên gặp mặt tặng cho hấn bốn trăm văn tiền, như thế trọng nghĩa hạng người, chính mình làm sao không cứu, triều đình có người tham ô, loại này tư không kiến quán sự tình làm cho hấn càng muốn tin tưởng liễu đạo.

"Kia đại thúc người sau này có tính toán gì không?" Võ thanh hỏi.

Liễu đạo sừng sốt, nói: "Tao sớm nói qua, cứu được một nhà nào đó tánh mạng, cái mạng này xem như ân công được rồi."

Võ thanh đương nhiên trong lòng nguyên ý a, người này võ công cao cường, không làm hộ vệ mình, chẳng lẽ đi ra ngoài muốn cho quan phủ cấp khám đầu đầu rồi, cấp những tham quan kia nhóm làm người chết thế?

"Như thế, kia đại thúc cũng không thể giống như này diện mạo. Ta xem, liền thế cái đầu bóng lưng a!"

Liễu đạo vừa nghe, trầm tư một lát, đại thán một tiếng, nói: "Cũng thế, tạm thời liền làm trở về hòa thượng ném thử tiên!"

Vì thế võ thanh kêu võ đại mang tới dao cạo, liễu đạo hai mắt nhắm lại, vẫn không nhúc nhích, võ thanh cũng rất nghiêm túc, sợ quất phá da đầu, cũng may dao cạo phi thường sắc bén. Giây lát, chỉ thấy tóc đen từng sợi rơi xuống đất, liễu đạo hai mắt nhắm chặt mấy viên nước mắt ngã nhào.

Quả nhiên là, thân thể phát phu phụ nẫu sinh, ba ngàn phiến não nhuộm tóc đen, một khi tan mất lệ tuôn rơi, lại thấy ánh mặt trời được tân sinh.

"Râu lưu cho ta đi à nha!"

Võ thanh cười nói: "Đều cạo a, sạch sẽ, phương đắc tân sinh, ngày khác nếu trăm oan giải tội, lại trường không muộn."

Vì thế võ thanh dao cạo vung lên, cuối cùng một luồng râu cũng rơi ở trên mặt đất.

Đợi cho võ thanh thể xong, đứng thẳng xa xa đoan trang, chỉ thấy liễu đạo dài được mặt rộng rãi nhĩ đại, mũi thẳng mồm vuông, một đôi mày rậm như đao kiếm bình thường sắc bén, hai tròng mắt không gian tự uy. Nay không có râu, nhưng thật ra trẻ rất nhiều.

Võ thanh cười nói: "Quả thật là nhân vật anh hùng, hôm nay đại thúc ngươi theo ta, cũng không nên hối hận!"

Liễu đào thu thập tâm tình, đại lễ thăm viếng, nói: "Hôm nay được công tử cứu giúp, chung thân nguyện phụng dưỡng công tử tả hữu, tuyệt không hai lòng!"

Võ thanh cũng hiểu được, giống như vậy kiệt ngao bất tuấn (*cuong quyết bương bình) hạng người, không phải cùng đường chắc là sẽ không tiết kiệm người làm đầy, huống chi liễu đào hoàn không biết mình là gì dạng nhân gia đâu!

"Liễu thúc mau đứng lên!" Võ thanh nâng dậy liễu đào.

Liễu đào cười khổ nói: "Nay một nhà nào đó là chó nhà có tang, nếu vào công tử gia môn, kính xin công tử ban tên cho!"

Võ thanh sững sốt, này liễu đào như thế nào cũng hưng này? Bất quá một khi cho danh, kia mới xem như võ thanh nô bộc rồi, cũng thế, không ban cho danh phỏng chừng hẳn cũng không yên ổn, vì thế đã nói nói: "Vậy kêu võ một đào a, ta hy vọng đại thúc ngươi dùng trong tay ngươi đào hộ vệ ta chỉ tả hữu!"

"Một đào Tạ công tử, định không phụ công tử tín nhiệm!" Võ một đào không nói nhiều, nhưng ngữ khí kiên định mà hữu lực.

Vì thế võ thanh làm cho võ Đại Vũ nhị thu thập quần áo, mang theo võ một đào, làm cho bọn họ đi theo chính mình trở lại Vũ phủ. Về phần võ một đào hộ tịch đều có Vũ phủ quản gia đi làm, tùy tiện nói một tiếng đó là, huống chi Vũ gia là Vũ Hậu thân tộc, Lạc Dương làm còn không dám khó xử.

Vũ thị tự nhiên sẽ không quản võ thanh mang về ba cái người ở, dù sao này đại Đường tối mở ra đúng là chợ nô lệ, cái gì chịu khổ nhọc Côn Luân nô, ôn nhu sẵn sóc Triều Tiên tỳ, Tây Vực tóc vàng mắt xanh hồ cơ có khi là, chỉ cần ngươi có tiền, cái dạng gì nô lệ đều có thể mua được. Võ thanh không có nô lệ mới tốt, cho nên cũng rất ít đi mua nô lệ, cho nên trong phủ nô tì toàn bộ cộng lại cũng bất quá hơn hai mươi người, lớn như vậy phủ trạch, cơ hồ hơn phân nửa đều ở đây bỏ trống.

Võ thanh chỗ ở Thanh Tâm viện liền diện tích chừng tam mẫu, cũng là trong phủ lớn nhất nhà cửa. Nơi này chỉ ở võ thanh bên người nô tì thu cúc, khác một ít vẩy nước quét nhà nô tì ba người, nay hơn nữa võ một đào võ Đại Vũ hai ba nhân, cũng bất quá tám người mà thôi, phòng ốc còn nhiều, rất nhiều.

Võ thanh làm cho thu cúc cấp ba người lấy chỗ ở, liền trở lại thư phòng, hẳn được tự hỏi hạ kế tiếp hẳn nên làm như thế nào, là rất khác khổ đọc sách, hoàn tiếp tục nếu nói phát minh sáng tạo.

Thượng nguyên ngày hội ba ngày nghỉ triều trôi qua rất nhanh, cao tông hoàng đế lâm hạnh Lạc Dương, đây là một thiên đại hảo sự, Lạc Dương dân chúng cũng là cùng có vinh yên. Bách quan mặc dù có oán trách, nhưng tổng so tại Trường An đói chết cường a.

Một ngày này lâm triều, Càn Nguyên điện ở bên trong, cao tông vào triều, Vũ Hậu vẫn như cũ bồi tọa một bên.

Bách quan triều bái sau, đều có trong điện giam hỏi, "Có việc thỉnh tấu, vô sự bãi triều!"

Hữu tướng lưu nhân quỹ nói: "Khải tấu bệ hạ, vi thần thỉnh khát hải cốt!"

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Luận Võ Công

Cao tông sững sốt, này là vì sao, lưu nhân quỹ nhưng là cánh tay đắc lực chỉ thần a, phía sau làm sao có thể trí sĩ đâu này? Vì thế liền hỏi: "Lưu ái khanh đây là có gì? Đầu này?"

Lưu nhân quỹ bị thương nói: "Khải tấu bệ hạ, không phải vi thần không muốn phụng dưỡng bệ hạ, mà là vi thần đã lớn tuổi nhiều bệnh, không thích hợp chấp chương đầu mối rồi."

Cao tông nghe được lưu nhân quỹ nói như vậy, vì thế bả đầu chuyển hướng về phía Vũ Hậu, nhìn đến Vũ Hậu gật đầu, rồi mới lên tiếng: "Nếu ái khanh thân thể nghèo nàn, kia tạm thời liền dẫn Hứa ái khanh buông đầu mối, về nhà tĩnh dưỡng, ngang thể tốt lắm, trăm tại thỉnh ái khanh vào triều. Vậy ban thường người giám sóc một trăm thất, rất nghỉ ngơi a."

Lưu nhân quỹ quý sát dập đầu tạ ơn.

Phía sau, thái tử thiếu sư hứa kính tông cũng ra ban nói: "Khải tấu bệ hạ, hôm nay lão thần cũng là đến khát hải cốt đáy, mong rằng bệ hạ ân chuẩn."

"Á!" Cao tông kinh ngạc thiếu chút nữa la lên, ngày hôm nay rốt cuộc là như thế nào đâu rồi, hai cái này đại thần như thế nào cùng một ngày trí sĩ. Vũ Hậu cũng có chút kỳ quái, hứa kính tông khả là mình một tay cất nhắc lên đây, muốn đưa sĩ cũng phải nói với tự mình một tiếng a.

Cao tông nhìn về phía Vũ Hậu, Vũ Hậu nhẹ nói nói: "Hứa kính tông tuổi dĩ nhiên lớn, bệ hạ ứng thông cảm lão thần, khiến cho hấn trí sĩ a."

Cao tông nhìn về phía hứa kính tông, nói: "Ái khanh vì nước làm lưng vất vả, nay trí sĩ, trầm vụ tâm gì hấn a, nhưng ái khanh thân là quốc chi cánh tay đắc lực chi thân, vì nước làm lưng vất vả nhiều năm, cũng nên trí sĩ rồi, vậy phong Hứa ái khanh vì đặc tiến, bổng lộc như cũ, sự chấp thuận trí sĩ!"

Hứa kính tông có thể nói như vậy, hấn là Vũ Hậu một tay nhắc bạt vì Tể tướng đấy, hấn từng hòa lý nghĩa phủ đám người vì vũ mị nương lập sau lập được công lao hấn mã, cũng vì Vũ Hậu diệt trừ Trương Tôn Vô Kỵ hòa trừ toại lương đẳng lão thần thành lập quá trắc tuyệt công huân, Vũ Hậu lại trọng dụng hai người, làm cho bọn họ ngồi trên Tể tướng vị trí. Nhưng hứa kính tông thanh danh cũng không tốt, từng ném nhi khí nữ, hơn nữa cực kỳ **, từng vì Thái tông hoàng đế tu sĩ, uốn mình theo người, ghi lại có nhiều không thật. Hấn nay trí sĩ, coi như là công thành lui thân, còn nữa hấn tuổi tác đã cao, thân thể trạng huống nghèo nàn, cũng nên đến trí sĩ lúc.

Lúc này, trên triều đình bởi vì hai vị đại thần đồng thời trí sĩ, mà tạo thành một chút áp lực.

Binh bộ Thượng thư Bùi Hành Kiệm bước ra khỏi hàng, cao tông lấy làm thần tượng Bùi Hành Kiệm cũng muốn trí sĩ, hỏi vợ: "Bùi ái khanh sẽ không cũng muốn trí sĩ a?"

Bùi Hành Kiệm cười khổ nói: "Bệ hạ, phong hải nói tổng quản tô hải chính tham báo, Thổ Phiên cho cung nguyệt thành phụ cận tập kết hai mươi vạn đại quân, kính xin bệ hạ Thánh Tái!"

"Ân? Nay trời đông giá rét, Thổ Phiên làm sao có thể tập kết đại quân nhiều như vậy?" Cao tông nói, cùng Vũ Hậu liếc nhau, khả Vũ Hậu chính là chuyên cho nội chính, đối với quân sự nằng thì như thế nào hiểu được.

Bùi Hành Kiệm tấu nói: "Thổ Phiên năm ngoái nhiều hàng đại tuyệt, đông chết dê bò vô số, nay Bình áp An Tây tứ trấn, cũng là cướp lấy An Tây tứ trấn dê bò tài vật thôi."

Cao tông nhất thời khần trương, Thổ Phiên nhưng là liên phụ hoàng đều không có biện pháp địch nhân, đã biết vài năm tuy rằng bức bách Thổ Phiên xưng thần, nhưng bọn hấn quân lực không thể khinh thường, vì thế liền hỏi: "Kia nên như thế nào, khả phái người nào chinh phạt?"

Bùi Hành Kiệm tuy là Binh bộ Thượng thư, nhưng so với lý tích khả còn kém không ít, hơn nữa Bùi Hành Kiệm là xuyên chọn quan người sáng lập một trong, cho nên ở dưới tay của hấn thật đúng là không có nhiều người tài ba.

Vũ Hậu phía sau nhớ lại tại phía xa Triều Tiên chốn cũ bên phải uy Vệ đại tướng quân, thăm tra đối chiếu sự thật an đông Đô hộ, bình dương quận công Tiết nhân đất. Vì thế liền nhắc nhở cao tông, nói: "Nay an đông yên ổn, khả mệnh Tiết nhân đất vào kinh yết kiến."

Cao tông sững sốt, đã nói nói: "Bên phải uy Vệ đại tướng quân Tiết nhân đất trị quân nghiêm cẩn, kinh lược an đông có cách, truyền chỉ làm này vào triều yết kiến."

Lâm triều cứ như vậy không nhanh không chậm tiến hành.

Võ thanh vô quan không có chức, ở trong viện luyện tập thương thuật, đương thức thứ nhất "Khóa sát hoành giang" đùa bốn xong về sau, bỗng nhiên theo trong phòng truyền ra một thanh âm.

"Công tử thương pháp tuy tốt, nhưng thân thể lực lượng hơi yếu, sử không ra thương pháp tới."

Đúng là kia cái danh võ một đao.

Võ thanh nga một tiếng, nhưng thấy võ một đao ra phòng về sau, chấp tay thi lễ, mà rồi nói ra: "Công tử luyện võ là vì cái gì? Tướng công tử vinh hoa phú quý, còn dùng khổ cực như thế tập võ sao?"

Võ thanh trong lòng cũng là không rõ, chính mình vinh hoa phú quý không thiếu, vì sao tập võ? Đáp án này vẫn khôn nhiều hấn, thẳng đến võ mẫn chi kia nhất chủy thủ, trát tính hấn, vì thế đã nói nói: "Vi ta hấn là người bảo vệ!"

Võ một đao hiển nhiên không tin, nhưng vẫn là nói: "Công tử lực lượng hơi yếu, nếu tăng mạnh phương diện lực lượng tu luyện, có lẽ có thể rất nhanh thi triển ra không đồng dạng như vậy thương thuật!"

Võ thanh đối võ công cũng chỉ là theo thanh Phong chân nhân nơi đó hiểu được đấy, tự nhiên không so được này đã từng lực lâm cái mười bằng hồ lô tử võ một đao rồi. Nay có này võ một đao, chính mình hoàn không hảo hảo dùng?

"Ngà, đại thúc, kia nên tu luyện như thế nào đâu này? Kính xin vui lòng chỉ giáo."

Võ một đao thân mình thân thể tổ chất vô cùng tốt, tu dưỡng ba ngày liền có thể linh hoạt đi lại rồi, võ một đao nay xem như võ thanh hộ vệ nô bộc, cho nên cũng không cần tăng tư, vì thế đã nói nói: "Công tử khách khí. Cô nhân từng nói, dốc hết sức hàng mười hội. Võ công đến cuối cùng, không là cái gì

kỹ xảo, mà là đối với lực lượng vận dụng, lại tinh xảo phiền phức chiều thức, ta chỉ một đao phách chi, đều có thể phá được."

Võ thanh cứ việc kiếp trước xem qua rất nhiều huyền huyền tiểu thuyết võ hiệp, nhưng chân chính nghe thể dạng ngôn luận, vẫn không khỏi có chút kích động, đúng vậy, dốc hết sức hàng mười hội, tập trung lực lượng cho nhất thương, thể gian không có cũng không rách nát chiều thức.

Lúc trước Vũ Văn Thành Đồ dữ dội lợi hại, cuối cùng nhưng ngay cả Lý Nguyên bá một búa cũng không đỡ nổi, đây là dốc hết sức hàng mười hội.

Võ thanh kích động hỏi: "Vậy như thế nào mới có thể tu luyện lực lượng đâu này?"

Võ một đao cười nói: "Công tử đừng vội, lực lượng tu luyện nhu phải phối hợp nhất định tâm pháp, nếu tiến hành theo chất lượng tự nhiên tu thành. Đương nhiên khả mọn ngoại lực, như công tử mỗi ngày luyện tập thương thuật đó là tại tăng trưởng lực lượng, chính là thông thả thôi. Muốn đạt được lực lượng nhảy vọt tiến bộ, liền muốn chân chính nếm thử gian khổ khảo nghiệm, theo sinh tử trảng tồn vong trung tu luyện, đó là nhanh nhất. Nhưng này không thực tế, nếu công tử hội lặn xuống nước bơi, đó là có thể tại trường giang đại hà trung tu luyện. Nếu công tử sẽ không, kia cũng chỉ có thể mỗi ngày phách sai khuôn vác cự thạch cũng giống như nhau."

Võ thanh nháy mắt rộng mở trong sáng, quả nhiên này đó giản dị phương pháp tu luyện, có thể...nhất tăng cường lực lượng, nhưng muốn mỗi ngày kiên trì, võ thanh không khỏi lại có chút nổi giận. Nay hấn võ quan không có chức, trừ bỏ đọc sách, cũng thật sự là không có gì có thể làm đây, không bằng tu luyện võ nghệ, tương lai cũng có thể dùng tới, cũng tốt hơn gọi người bảo hộ.

Vì thế, võ thanh định ra tu luyện đại kế.

Mà lúc này, Vũ thị vội vàng đi vào sân, chỉ thấy trên mặt nàng bị thương, võ thanh kinh ngạc, hỏi vội: "Mẫu thân đây là có gì ?? Xảy ra chuyện gì?"

Vũ thị ôm võ thanh nói: "Người tổ mẫu đêm qua ngã nhuộm phong hàn qua đời!"

Lộ bộ một chút, võ thanh nghĩ tới không phải vinh nước phu người đã chết, mà là kia tàn khốc võ mẫn chi, tại sao có thể như vậy, Dương thị tuy rằng thân thể không tốt, nhưng không cần nhanh như vậy liền chết a. Võ thanh việc an ủi: "Tổ mẫu đã qua tuổi chín mươi, là tiêu tan mất hết hai tay buông xuôi, mẫu thân hấn là cao hứng mới đứng, chính là rồi đi Trường An không đủ bán nguyệt, chợt nghe tin dữ, gọi người rất bị thương."

Vũ thị khóc thút thút nói: "Con ta, chúng ta tức khắc khởi hành đến Trường An, cho người tổ mẫu làm tang sự a."

Võ thanh biết, phía sau phải tần hiếu, này không chỉ có là vì hiếu đạo, càng là một loại nghĩa vụ, người trong thiên hạ đều chú trọng chính là này hiếu đạo. Khoa cử cuộc thi 《hiếu kinh》liệt vào tất thi, đủ thấy hiếu đạo nặng muốn.

Tin tức tự nhiên là Vũ Hậu sai người truyền tới, Vũ Hậu làm cho cao tông trịch cấp Đại Minh trong cung kho tiền vật, làm cho võ mẫn chi làm vinh dự nước phu nhân Dương thị tạo một pho tượng Phật tượng.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Võ Mẫn Chi Làm Tử

Võ thanh hòa võ đại nương, còn có Vũ thị gia tộc bằng chi một đám hơn ba mươi người, ngày đi đêm nghỉ, rốt cục tại hai ngày sau chạy tới Trường An. Đương bước vào Bình Khang phường Vũ phủ về sau, võ thanh không nhìn thấy gì cử hành tang sự dấu hiệu, cửa vắng ngắt, đại môn đóng chặt.

Phía sau quản gia Vương lão đầu xuất môn vừa thấy, thế nhưng võ thanh hòa Vũ thị, liền vội vàng hành lễ vấn an.

Võ thanh lúc này mới hỏi: "Vì sao không có làm tang sự?"

Wương lão đầu muốn nói lại thôi, võ thanh giận quát một tiếng, nói: "Người nếu đang còn muốn Vũ phủ ở lại, vậy thành thật trả lời, che che giấu giấu đấy, cần thận bản công tử vận dụng gia pháp!"

Wương lão đầu không phải người hồ đồ, biết võ thanh tại võ địa vị trong phủ, huống chi võ thanh thâm thụ Vũ Hậu yêu thích, hấn như thế nào dám giấu diếm, lập tức, đã nói nói: "Lão hủ hiểu được, công tử bớt giận, vốn lão phu nhân tại tết Nguyên Tiêu qua đi thật tốt, khả tại buổi sáng có nha hoàn dọn dẹp phòng ở thời điểm, lão phu nhân dĩ nhiên qua đời, chúng ta hạ nhân liền xin chỉ thị quốc công gia, khả quốc công gia mỗi ngày cùng hấn trong viện tỳ nữ ăn uống tiệc rượu, chẳng quan tâm, chúng ta xin chỉ thị sau hấn để cho chúng ta tự hành xử lý, chúng ta đành phải thông tri Vũ thị nhà kẻ tộc nhân, võ Nhị cô nương liền dẫn nhân thu liễm lão phu nhân nhập quan. Nay liền ở tại trong linh đường."

Vũ thị khóc khấp vào phủ, võ thanh còn lại là phần nô lệ thường, võ mẫn chỉ dĩ nhiên là như thế bậc hạnh người, ném lại bọn họ không chỉ chi yêu, ít nhất Dương thị hay là hán bà ngoại a, ít nhất hán tại Vũ thị trong phủ cuộc sống a. Võ thanh trấn an hạ Vương lão đầu, liền vào phủ.

Đã đến trong phủ, trong hành lang xếp đặt linh đường, nay có Vũ thị một ít tộc nhân đang vì vinh nước phu nhân túc trực bên linh cửu, võ thanh hòa Vũ thị đốt giấy để tang, lên hương, rồi sau đó thế này mới cảm ơn Vũ thị tộc nhân, dù sao nhân gia đã phi thường bồng chi rồi, chỉ kém không ra ngũ phúc.

Võ thanh cũng nhìn được cái kia võ Nhị cô nương, võ Nhị cô nương là Vũ Hậu phụ thân đường thúc tăng tôn bối phận, vốn tên là kêu võ Ngọc nhi, nàng coi như là võ thanh ngũ phúc nội thân tộc.

Võ Ngọc nhi năm nay chỉ có mười hai tuổi, khá đã trở mã giống như một cái đại cô nương giống như, mặc quần vải, xem ra cuộc sống không thật là tốt, võ Ngọc nhi nhưng không có một tia một hào tự ti, tại trên mặt của nàng, võ thanh thấy được một loại ánh mặt trời vậy tự tin.

"Công tử, nay người đã trở lại, liền chủ trì lão phu nhân tang sự a." Võ Ngọc nhi nói.

Vốn võ thanh hán là hô một tiếng tộc tử, nhưng lúc này không giống ngày xưa, Vũ Hậu đất là hoàng hậu, liên quan Vũ Hậu nhất mạch thân phận tự nhiên tăng vọt. Võ thanh nghe được võ Ngọc nhi kêu công tử, cũng chỉ hảo từ nàng đi, vì thế liền sai người rất bố trí linh đường, làm cho nô bộc hòa Vũ thị ngũ phúc trong vòng tộc nhân túc trực bên linh cửu. Cũng thỉnh từ từ các hòa thượng đến tụng kinh cầu phúc.

Đợi đến ba ngày về sau, hết thấy chuẩn bị xong về sau, phía sau Vũ Hậu ý chỉ hạ đạt, lấy Vương phi chi lễ an táng cho thuận lăng.

Vì thế võ thanh đốt giấy để tang phủ linh đến thuận lăng an táng, Vũ thị tộc nhân trừ bỏ này bị lưu đầy phần đất bên ngoài đấy, còn có võ mẫn ở ngoài, những người còn lại đều để tang đi trước thuận lăng.

Không nói đến vinh nước phu nhân tang sự, nói nói U Tuyền viện võ mẫn hán.

Nghe được võ thanh đẳng Vũ thị tộc nhân hỏi phủ, phu nhân Dương thị nhìn đến mỗi ngày ăn uống tiệc rượu võ mẫn chỉ, không khỏi đại nhủ, cũng khuyên nhủ: "Phu quân mặc dù cừu hận Vũ thị, nhưng nay vinh nước phu nhân đã qua đời, phu quân cần phải đốt giấy để tang, hơi tấn chút hiếu đạo."

"Ba!"

Một cái tát quất vào Dương thị kia phần nộ trên mặt của, võ mẫn chỉ cười lạnh nói: "Vô tri phụ nhân, người muốn cho gia làm kia con bất hiếu sao? Gia là hạ lan thị con cháu, gia trên người chảy là Tiên Ti quý tộc huyết thống, hán Vũ thị là cái khi gì, gia tưởng ngủ là ngủ, như thế nào đâu này? Các người Dương thị, gia gia ta lúc đó chẳng phải tưởng ngủ là ngủ sao?"

Dương thị một vị phụ nhân, mặc dù dung mạo tú lệ, nhưng trong ngày đang ở khuê phòng, làm thế nào biết võ mẫn chỉ bên ngoài làm sự tình gì, nhưng nghe võ mẫn ngôn ngữ, lộ vẻ chút đã thương người, này cùng hán trước kia tao nhã hoàn toàn là hai người. Dương thị khí bất quá, liền tông cửa xông ra trở về nhà mẹ đẻ.

Vì thế, võ mẫn chỉ tiện đưa tới Bình Khang phường lý ** lâu hơn mười tỷ muội, trong ngày ăn chơi đảng điểm, hảo không vui, thậm chí đem Vũ Hậu trích cấp cho hán làm cho hán tạo phật tượng tiền cũng khen thưởng cho này tỷ muội.

Việc này đều có nô bộc báo cho biết võ thanh, võ thanh còn lại là làm cho bọn nô bộc lan truyền đi ra ngoài, hán đồ muốn nhìn, Dương thị chết rồi, còn có ai còn có thể bảo người bắt tử, nếu lúc này đây người bắt tử, kia võ thanh cũng chỉ có cắt cổ rồi.

Rất nhanh có giám sát Ngự Sử tấu lên cấp cao tông hòa Vũ Hậu, xem qua tấu chương sau, cao tông đồ khó mà nói cái gì, tại võ mẫn chỉ vấn đề lên, hán đã nhiều lần làm trái hoàng hậu rồi, hơn nữa võ mẫn chỉ đúng như tấu chương thượng theo như lời, kia thật sự quá ghê tởm, cho dù chính mình bảo hán, phòng chừng thiên hạ dân chúng đều có thể đem hán dùng nước miếng chấm nhỏ cấp chết đuối, vì thế cao tông liền không nói, từ Vũ Hậu định đoạt.

Vũ Hậu nhìn sở con, biết mình mẫu thân cùng võ mẫn chỉ về điểm này sự, đây là việc xấu trong nhà, khỏi khả ngoại dương, trầm tư thật lâu sau, liền đổi với cao tông nói: "Võ mẫn chỉ không tuân thủ hiếu đạo, tại tang phục trong lúc thế nhưng uống rượu mua vui, thật sự có vi hiếu đạo! Người như thế có thể nào làm ta Vũ gia con nối dòng. Hoàng Thượng, liền nạo này con bất hiếu tước vị a, trước áp tải Lạc Dương thăm tra xử lý một phen rồi nói sau."

Cao tông thờ dài một tiếng, cũng may Vũ Hậu tha một mạng, vì thế đã nói nói: "Vậy y theo hoàng hậu a. Người tới, nghĩ chi!"

U Tuyền trong viện.

Đây vốn là một chỗ cực kỳ u tĩnh thanh nhã sân, nay nhưng có chút hương điểm, làm người ta sinh ra vô hạn mơ màng. Kia tích tích thờ gấp thanh âm của thỉnh thoảng truyền ra sân, bỗng nhiên truyền đến vài tiếng cao vút thét chói tai, làm cho lòng người trung chợt căng thẳng.

Võ thanh thực phần nô rồi đi, đều có nô bộc giám thị.

Giờ phút này, nội đường chậu than đốt tràn đầy. Võ mẫn chỉ cả người trần như nhộng, lộ ra trắng nõn mà rắn chắc cơ ngực, không thể không nói võ mẫn chỉ cũng là một cái vĩ nam tử, tại chung quanh hán còn quần mặc sa mỏng xinh đẹp tỷ muội, nùng trang điểm mặt (*), hết sức đẹp để khả năng sự. Tại bọn họ trung gian, có một tỷ muội tứ chi thất lưng phúc bị bỏ lên giây đỏ treo ngược ở trên xà nhà, võ mẫn chỉ còn lại là tại sau đó mỗi động một cái, kia tỷ muội liền thờ gấp một tiếng, chung quanh tỷ muội hoặc đầu lười liếm láp hai người, hoặc ngón tay cùng sử dụng vuốt ve mẫn cảm noi.

Trong lúc nhất thời dương liễu thất lưng đưa tình xuân nùng, miệng anh đào nha nha thờ hỗn hển. Tinh nhân mộng lung, tình tế mờ hôi chảy hương ngọc khóa, bộ ngực sữa nhộn nhạo, chảy nhỏ giọt lộ tích mẫu đơn tâm.

Lúc này một đội giáp sĩ vào Vũ phủ, đều có võ thanh nghênh đón, liền biết là kim ngô Vệ thống lĩnh, đến truy bắt võ mẫn chi đấy, võ thanh thế mới biết cao tông hạ chỉ ý, rồi sau đó võ thanh cũng không quản, liền kêu lấy nhân mang kim ngô Vệ thống lĩnh đi U Tuyền viện.

Sau lại, nghe nói võ mẫn chi bị áp giải trở về Lạc Dương, này chị em cũng trực tiếp bị Vũ Hậu hạ chỉ giết. Bình Khang phường xuân hương lâu cũng từ đây chưa gượng dậy nổi, không lâu bị ôn nhu phường thay thế, trở thành Bình Khang phường nổi danh nhất ôn nhu hương.

Một ngày này, võ thanh đi vào võ một đao trong phòng, hỏi: "Đại thúc thương thế như thế nào đây?"

Võ Nhất Đao không rõ võ thanh ý tứ, nhưng rất nghiêm túc nói: "Nếu muốn dùng võ công ít nhất còn phải một tháng."

Võ thanh nghe xong, nói: "Kia đại thúc là tốt rồi sinh nghi ngại, nếu có bất kỳ cần, chỉ cần ta có thể làm được, cứ việc nói là được".

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Nguy Cơ Cùng Vinh Quang

Cao tông hạ chỉ, võ mẫn chi tổn hại đại Đường luật, ruộng bỏ hiếu đạo, ** cung nữ, ** phụ nữ đảng hoàng, thông đồng đàn bà có chồng, hiệp tư trả thù đồng nghiệp, trung gian kiếm lời túi tiền riêng đáng hơn mười con tội lớn, kết hợp với khôi phục bản tính hạ lan thị, lưu đầy lỗi châu.

Vũ Hậu lại cấp võ thanh hạ chỉ, làm võ thanh kẻ tặc chu quốc công, đặt võ sĩ ược hệ con nối dòng, vì này tổ mẫu vinh nước phu nhân Dương thị giữ đạo hiếu ba năm.

Được, này giữ đạo hiếu ba năm, cơ hồ chẳng khác nào ít nhất tam năm, võ thanh cũng sẽ không bị triều đình phong quan. Võ thanh cũng vui vẻ được thanh nhân, vừa vận luyện võ muốn làm phát minh!

Về phần thuyết thư, đều có lý phụng hiếu hòa người Nhật Bản tín kế thừa, bọn họ quyết định nhất định phải đem thuyết thư sự nghiệp tiếp tục nữa. Bọn họ ra thanh tâm quán, liền đi vào Vũ gia, chân chính làm võ thanh đệ tử. Không lâu, Lạc Dương trên mặt xuất hiện hai cái thuyết thư nhân, một người tên là lý phụng hiếu, một người tên là võ tín.

Một ngày này, võ thanh đang nhìn 《 xuân thu 》, đúng vậy, chính là Thục Hán ngũ hổ thượng tướng đứng đầu Quan Vũ nhìn 《 xuân thu 》.

Thu cúc vào nhà báo lại, nói là Thái Bình công chúa đến đây.

Võ thanh đành phải ra khỏi phòng, đã đến đại đường, võ thanh một thân quần áo trắng, gặp thái bình một thân mình điểm phục sức, có chút không vui, nhưng ai bảo nhân gia là công chúa đâu rồi, vì thế bái kiến chi rồi nói ra: "Biểu muội hôm nay đến là vì chuyện gì?"

Thái bình vốn đầy cõi lòng tâm hi đấy, nay gặp võ thanh cũng không vui, liền cũng thu liễm tâm tình, nói: "Võ mẫn tử rồi!"

"Ân? Chết rồi, chết như thế nào?" Võ thanh lập tức hỏi, tin tức này thật sự là rất chấn kinh rồi.

Thái Bình công chúa trong con người toát ra một chút hận ý, nói: "Tự nhiên là phải ta nhân giết!"

Võ thanh thực kinh ngạc nhìn chăm chăm Thái Bình công chúa, cô bé này nhi như thế nào tàn nhẫn như vậy đâu rồi, chẳng lẽ chính như trong lịch sử theo như lời, Thái Bình công chúa tàn nhẫn vô cùng, nay đã bắt đầu thay đổi à. Nhưng hẳn như trước vẫn là quan tâm là võ mẫn chi hay không thực chết rồi, hỏi: "Người xác định người của người trung thành tin cậy? Còn có, có hay không đem võ mẫn chi đầu cấp chặt đi xuống cho người xác nhận?"

Thái Bình công chúa không thêm đề ý chút nào, nói: "Làm sao có thể, người của ta thực trung thành, bất quá không có chém đứt đầu, bọn họ đi thời điểm, liền thấy võ mẫn chi tự vẫn mã cương tự ải rồi, bọn họ cũng sẽ trở lại phục mệnh."

Nghe đến đó, võ thanh hận không thể mắng to ngu xuẩn, vì thế nói: "Kia hạ lan mẫn chi nhưng là học qua võ công a, trang cái ngắt bộ dáng thật sự là quá dễ dàng, loại này vụng về tay của pháp cũng không nhìn ra được, những thủ hạ của người thật sự có thể đi đón cút rồi."

Thái bình cũng là sừng sờ, tiện đà vội vàng cáo từ, võ thanh không biết thái bình thủ hạ có phải hay không ăn thi, nhưng trong lòng của hắn nổi lên nề nhẹ lãnh ý.

Mấy ngày về sau, thái bình lại tới nữa, lúc này đây nàng như là sương đã đích gia tử giống như, thấp giọng nói: "Biểu ca, bị người nói trúng, hạ lan mẫn chi

là già chết, phải ta nhân đao lên hấn phân mờ, kết quả bên trong chỉ có đạo thảo hòa mấy bộ quần áo. Cũng phải người tìm tòi, không có chút nào mạnh mẽ."

Võ sáng sớm liền dự đoán được sẽ có loại kết quả này, vì thế liền đối với thái bình nói: "Chúng ta ngày sau cũng phải lưu trữ tượng, kia võ mẫn chỉ nay như chó nhà có tang, cừu hận chúng ta võ lý hai nhà, nói không chừng hội ở nơi nào trả thù, nhưng nên có tâm phòng bị người, biểu muội người về sau ra ngoài cũng nên cẩn thận."

Thái bình cảm nhận được võ thanh ân cần, trong lòng cũng là ấm áp.

Rốt cục xác định hạ lan mẫn chỉ không là chết, mà là chạy thoát, võ thanh cảm giác được nguy cơ trước đó chưa từng có cảm giác, hấn rất rõ ràng hạ lan mẫn chỉ chạy thoát không phải vì bình tĩnh cuộc sống, hấn lưu đây lỗi châu cũng có thể cuộc sống yên tĩnh, nay chạy thoát, vậy nói rõ trong lòng hấn oán hận càng sâu, tương lai trả thù hội càng thêm mãnh liệt.

Khi không đợi ta à, võ Thanh Đại Học thán một tiếng, trong lòng đã quyết định phải tăng cường tu luyện võ công.

Tự võ thanh hòa vương bột bị đuổi ra vương phủ về sau, phái Vương Lý hiền hòa anh Vương Lý triết rõ ràng thu liễm không ít, Lý Hiền cũng cảm lên thánh hiền chi thư.

Một ngày này, cao tông hoàng đế đến thăm Lý Hiền, Lý Hiền là hấn thích nhất hoàng tử, nhân vì tất cả trong hoàng tử, chỉ có Lý Hiền bộ dạng tối giống hấn, dung mạo giống như, tính nết cũng giống. Đương vào vương phủ, nhìn đến Lý Hiền đang học 《 luận ngữ 》, hơn nữa phi thường còn thật sự, mặt mỉm cười. Cao tông hoàng đế vô cùng vui sướng, liền đi gần hỏi Lý Hiền, nói: "Hiền nhi thật là lúc còn nhỏ rồi, không biết đọc được cái gì, làm người cao hứng như thế."

Lý Hiền cả kinh, liền cười nói: "Hiền hiền dịch sách!"

Cao tông sững sốt, liền tán dương: "Ân, không tệ không tệ, rất có phụ hoàng năm đó can đảm."

Lúc này có thái giám báo lại, đưa lên sổ con, cao tông xem thôi, mặt rồng kinh hãi, nói: "Con ta tạm thời rất đọc sách, trong triều phát sinh một sự tình cần phụ hoàng xử lý."

Lý Hiền cung tiến cao tông, rồi sau đó tiếp tục ngồi ở chỗ kia ngăn người, thì thầm: "Hiền hiền dịch sách!"

Đúng vậy, trong triều đã xảy ra đại sự, Tiết nhân đất còn không có hồi triều. Tây Vực cũng là thay đổi bất ngờ.

Phong hải nói tổng quân tô hải chính liên hợp kế hướng tuyệt Khả Hãn A Sử Na bước thực giết hưng tích vong Khả Hãn di bản, di bản bộ lạc đầu Thổ Phiên, Thổ Phiên tại cung nguyệt thành phụ cận đóng quân hai mươi vạn, bắt quả hơn tháng liền dẹp xong cho diên hòa quy tư, An Tây Đô hộ phủ tràn ngập nguy cơ.

Không lâu, tin tức lại rơi vào tay Lạc Dương, An Tây tứ trấn toàn bộ đình trệ, cao tông đành phải thôi An Tây tứ trấn.

Lúc này xuân về hoa nở, thảo trường oanh phi mùa. Võ thanh thích ý tại Lạc Thủy biên thả câu, một bên còn có võ một đao, võ đại không hai còn có thu cúc một bên hầu hạ.

"Nghe nói Tiết nhân đất đại tướng quân đến đâu này?"

Võ một đao bộ mặt tục tũn, mang một cái đầu bóng lưỡng, cười hắc hắc nói: "Đúng vậy, Tiết tướng quân lĩnh la sa đạo hạnh quân Đại tổng quân lần này phụng chỉ tây chinh Thổ Phiên."

Võ thanh sững sốt, cao tông nghĩ như thế nào cho tới bây giờ muốn chinh phạt Thổ Phiên, luận khâm lăng nhưng là vừa đánh hạ An Tây tứ trấn, quân tiên phong chính thịnh, phía sau xuất binh, hiển nhiên đều không phải là cử chỉ sáng suốt, đám kia đại thần là đón cút sao?

"Vậy còn có người nào vì phó tướng đâu này?" Võ thanh hỏi.

Võ một đao nói: "Tả Vệ viên ngoại đại tướng quân A Sử Na nói thực hòa tả Vệ tướng quân quách đãi phong làm phó tổng quân."

Võ thanh chỉ hơi trầm ngâm, nói: "Xem ra lần này chinh phạt là nhất định rồi."

"Nga?" Võ một đao rất kỳ quái, hấn trong khoảng thời gian này tiếp xúc võ thanh, càng phát giác võ thanh bí hiểm, trí sâu tựa như biển, "Công tử kia vì sao có như vậy ngắt lời?"

Võ thanh cười nói: "Kia quách đãi phong hòa Tiết nhân đất từng cùng nhau đi theo sư phụ lý tích chinh phạt Triều Tiên, có thể nói là cùng ngồi cùng ăn, nay lại thành Tiết nhân đất tiên phó thủ, quách đãi phong là người tâm cao khí ngạo, gia thế lại thích, võ tướng thế gia, như thế nào khẳng định phải nhân về sau, tất nhiên chuyện xấu. Tiết nhân đất trị quân có cách lại có thể thế nào, nay luận khâm lăng hai mươi vạn tinh nhuệ chỉ sư đi đặt đãi lao, cuối cùng nhất định."

"Công tử kia sao không thượng thư báo cho biết Hoàng Thượng đâu này?" Võ một đao đề nghị.

"Vô dụng, nay ta tại tang phục trong lúc, huống chi tự bị đuổi ra vương phủ về sau, Thánh Thượng cũng không triệu kiến quá ta." Võ thanh một trận ảm

đậm, hẳn không nghĩ ra cao tông vì sao từ đó về sau sẽ không triệu kiến quá chính mình.

Cũng mất tâm tình câu cá, hẳn không vì Tiết nhân đất, mà là tướng bảo hộ sắp xuất chinh những đại Đường đó tình nhuệ binh sĩ.

Võ thanh viết tấu chương, rồi sau đó qua Thiên Tân Kiều. Đây mới nhìn đến Tiết nhân đất dĩ nhiên xuất chinh, đại quân áo giáp sáng loáng lừng, tinh kỳ tung bay, thương kích lâm lâm, một đường hát đại Đường quân ca, đi chậm rãi, đoàn môn trên công thành trống trận không ngớt. Tiết nhân đất một thân quang minh khái, người khoác đồ thắm áo choàng, cùng A Sử Na nói thực, quách đài phong dập đầu bái biệt đứng thẳng trên công thành cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu. Rồi sau đó ba người nhất tề lên ngựa, tuyệt trần mà đi, hai bên binh lính tránh ra đường, rồi sau đó gia tăng đi bộ.

"Thao ngộ qua hệ phi tê giáp, xe sai cóc hệ đoàn binh nhận. Tinh tề nhật hệ địch nếu vân, tên giao trụ hệ sĩ tranh tiên..."

Võ đầu hạt cải nhiên sinh ra một loại mãnh liệt **, đây chính là ta đại Đường sĩ tốt sao? Đây là chinh chiến thiên hạ, vì đại Đường khai cương thác thổ (*) hồ lang chi sư sao?

Trong tiếng quân ca, võ thanh nhiệt máu sôi trào, giống nhau kia hùng hực thiêu đốt ngọn lửa, giờ khắc này, hẳn nghĩ tới tương lai của hẳn, hẳn nhất định phải trở thành thủ vệ mảnh đất này vệ sĩ.

Võ thanh đem tấu chương giao cho lưu y chi, làm cho hẳn chuyển giao Vũ Hậu, bởi vì không chịu cao tông đãi kiến, hẳn chỉ có thể đi Vũ Hậu chiêu số, hơi tần non nót lục.

Vũ Hậu thấy được võ thanh tấu chương, xem thôi sau, cũng không nói gì, nhưng tấu chương bị đặt ở đầu giường. Trong con người lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, quả nhiên nàng không nhìn lầm, võ thanh là nàng Vũ gia rất có thiên phú một cái.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Nhoáng Lên Một Cái Năm Năm

Nhoáng lên một cái năm năm mà qua.

Năm năm lý đã xảy ra rất nhiều chuyện, đối với võ thanh mà nói cũng rất trọng yếu, nhưng vẫn là có mấy chuyện cần công đạo.

Mặn hừ nguyên niên, Tiết nhân đất suất quân tây chinh Thổ Phiên, quách đài phong vận chuyển đồ quân nhu lương thảo, không xóa Tiết nhân đất là mình người lãnh đạo trực tiếp, trì hoãn tiến quân thời gian, Tiết nhân đất bị luận khâm lăng hai mươi vạn đại quân vây quanh, mười tám vạn tinh nhuệ quân Đường bởi vì lương thảo không đông đảo toàn quân bị diệt. Tiết nhân đất Bình bại đại phi xuyên, Thái Học sinh ngự nguyên trung dâng thư thỉnh cầu giết Tiết nhân đất đám người, võ thanh thượng thư vạch ngự nguyên trung lấy lòng mọi người, nói ầu nói tả, chỉ vì khiến cho hoàng đế chú ý mà thôi. Vì thế hòa ngự nguyên trung trở mặt, cao tông chiêu ngự nguyên trung tấu đúng, khen lớn kì tài. Trao tặng thư ký tính chính tự, cấp võ thanh một cái nóng hùng hực cái tát. Tiết nhân đất cũng bị cách chức tước vì binh dân.

Võ thanh không chiếm được Vũ Hậu ám chỉ, cũng không chiếm được cao tông tán thành, lần này từ làm cho hẳn không thể nề hà, vì thế đốc lòng đọc sách, chuyên cần luyện võ công.

Trong triều đình, lưu nhân quý lại lần nữa được đến bắt đầu dùng, biên tu quốc sử. Không lâu một thế hệ họa sĩ thêm một thế hệ Tể tướng diêm lập bản cũng đã chết.

Thượng nguyên nguyên niên, cao tông phong Vũ Hậu là trời về sau, tôn chính mình là trời hoàng, đại xá thiên hạ, vương bột cũng bởi vậy gặp miễn xá tử tội.

Đến thượng nguyên hai năm, võ thanh đã vừa được mười ba tuổi, hẳn dáng người thon dài, ngũ quan thanh tú, một đôi tròng mắt càng thêm sâu không lường được, vừa nhìn làm cho người ta xảy ra trí sâu tựa như biển cảm giác.

Một ngày này, võ thanh tại lạc giữa sông lặn xuống nước.

Mùa xuân lạc sông nước sông lạnh lẽo, bên bờ một cái thân thể thướt tha mặc la quần nữ tử vẫn không nhúc nhích nhìn hà diện. Nàng đứng là thu cúc, lạc sông vừa mới tuyết tan, nước sông hoàn thực lạnh như băng, nhưng công tử mấy năm qua này mỗi ngày kiên trì lặn xuống nước nửa canh giờ. Nàng vì võ thanh chăm chỉ khắc khổ mà cảm động, càng thêm quan tâm người tiểu đệ đệ này, thêm như vậy điểm phụ quân cảm giác.

"Rầm!"

Chỉ thấy hà diện phá vỡ một đạo cảnh hoa, một cái đầu người chui ra thủy diện, rồi sau đó theo giữa sông bơi đến bên bờ, toàn thân trừ bỏ nhất kiện quần cộc không có vật khác, cứ việc năm năm này tới bái kiến vô số lần vỡ thanh thân thể, thu cục như trước lộ ra ngượng ngùng, chạy nhanh lấy ra khăn muốn cho vỡ thanh lau chùi thân thể.

Vỡ thanh còn lại là tiếp nhận khăn, nói: "Vẫn là ta tự mình tới a."

Đặng mặc xong quần áo, thể này mới chậm rãi cười ở một hân huyết bảo mã thượng ôm thu cục hướng trong phủ đi đến.

Mới vừa vào phủ, vỡ đại báo lại, thái tử Lí Hoảng đã tại biệt viện chờ đã lâu.

Biệt viện kêu thanh tâm biệt viện, xem như thư viện một loại hình thức. Thanh tâm quán đề đó không dùng, cao tông lại không cho vỡ thanh chủ trì thanh tâm quán, vỡ thanh đành phải mở lại cả biệt viện, đương nhiên thanh tâm biệt viện cũng không có công khai, hơn nữa ngay tại Vũ phủ, Vũ phủ diện tích quá lớn, vỡ thanh liền mở ra một cái tạo nhả nơi, đến làm biệt viện, vỡ thanh thư phòng cũng dọn đến trong biệt viện, vỡ thanh hai cái đồ đệ cũng rất cục xuất sư, hơn nữa thường xuyên đến biệt viện lấy thư.

Đã ở không lâu, biệt viện đến đây hai người, một là Lạc Dương nhân trương nói, tám tuổi. Còn có một cái là đủ châu nhân thôi dung, hai mươi hai tuổi, ứng bát khoa chế cử thi đậu, ngưỡng mộ thuyết thư văn hóa liên tiến nhập thanh tâm biệt viện. Đương nhiên còn có một đàn choai choai đứa nhỏ, mấy năm trước mất mùa thời điểm, cao tông hạ chỉ, làm cho phủ hộ thu dưỡng cơ khổ hài đồng làm người ở, vỡ thanh một hơi thu dưỡng hai mươi, phần lớn vì nữ đồng. Nay những hài tử này mỗi ngày đọc sách tập võ, có chút dụng tâm, vỡ thanh cũng có một phen cảm giác thành tựu. Đương nhiên còn có một chút Vũ thị bàng chi cùng khổ đứa nhỏ, tại Vũ phủ ăn ở học tập.

Đi vào biệt viện, vỡ thanh thẳng đến thư phòng, nhìn đến thái tử Lí Hoảng đang ngồi cho ghế bành ở bên trong, chính là hân sắc mặt trắng bệch, khi thì ho khan vài tiếng. Vỡ thanh biết đây là ho lao, thời đại này là không chữa khỏi, chỉ có thể giảm bớt bệnh tình.

Nhìn đến vỡ thanh tiến vào, Lí Hoảng đứng dậy, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, nói: "Biểu đệ, người khả rất cuộc đã tới."

Vỡ thanh chấp tay thi lễ, nói: "Điện hạ tìm thân là vì chuyện gì?"

Lí Hoảng cười nói: "Nay phụ hoàng thường xuyên đầu phần chấn làm lợi hại, tưởng thiện vị cho ta, nhưng mẫu hậu lại chọn nạp nói bùi cư nói địch nữ vì thái tử phi, ta nghĩ cho người cho ta phân giải phân giải, như thế nào làm cho mẫu hậu tin tưởng ta có năng lực xử lý tốt nước chính."

Tự Trường An cùng thái tử Lí Hoảng cộng ngồi xe ngựa về sau, Lí Hoảng mấy năm qua thường xuyên mở tiệc chiêu đãi vỡ thanh, vỡ thanh cũng xiển thuật một ít có vẻ hữu dụng trị quốc tư tưởng, đối Lí Hoảng được lợi khá lớn, cho nên cũng không có việc gì Lí Hoảng đều thích hướng Vũ phủ chạy, thậm chí này thanh tâm biệt viện thành lập Lí Hoảng cũng xuất lực không ít.

Vỡ thanh minh bạch, nguyên nhân lớn nhất hay là bởi vì Vũ Hậu, Vũ Hậu tưởng phụ tá cao tông mà cầm giữ triều chính, không hy vọng đã thành lập được uy vọng bị Lí Hoảng cấp thay thế được, cho nên cấp Lí Hoảng chọn phi đến hòa tan chuyện này.

Vì thế vỡ thanh đã nói nói: "Thiên hậu nếu làm như vậy cũng là có đạo lý, điện hạ cũng là nên đến lớn hôn tuổi thọ rồi. Hướng chi điện hạ là không thể ngỗ nghịch đây, đây là hiếu đạo. Về phần chính sự, điện hạ có mang chí đức đám người phụ tá, còn sợ thống trị không được quốc gia sao?"

Lí Hoảng cũng chỉ là nhất thời không thể tưởng được mà thôi, bị vỡ thanh như vậy một phần nói, ý nghĩ cũng dần dần rõ ràng, vì thế đã nói nói: "Biểu đệ, nếu ta vào chỗ, định bái người vì Tề tướng."

Vỡ thanh cười nói: "Điện hạ nhất định phải bảo trọng thân thể, nếu điện hạ vào chỗ, vỡ thanh nguyện hiệu khuyến mã, trước tiên chúc mừng biểu ca người đám cưới."

"Ha ha, kia cảm ơn biểu đệ, ta đây liền đi trở về."

Đưa đi thái tử Lí Hoảng, vỡ thanh không khỏi rơi vào trầm tư, này Vũ Hậu rất cuộc là có ý gì đâu này? Chẳng lẽ nàng nay liền muốn lấy soán đường ấy ư, nếu như là, vậy cũng quá kinh khủng a. Trầm tư thật lâu sau, vỡ thanh lắc lắc đầu, Vũ Hậu không ngu như vậy, cao tông vẫn còn sống, hơn nữa Vũ Hậu hòa cao tông là yêu nhau, bất kể như thế nào, từ năm trước nói lên 《trần thuật mười hai sự》 đến xem, nàng là thật tâm vì cao tông, muốn đem quốc gia thống trị tốt.

Phía sau, thu cục vào được, nay thu cục giống là một quả chín mặt đào giống như, vỡ thanh hận không thể cấp cắn bẻ ăn, hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Thu cục hạ thấp người, nói: "Vỡ thừa tự phái người đến thỉnh công tử dự tiệc."

Vỡ thanh mày kiếm chợt ngưng tụ, năm trước đề, hân cấp thái tử Lí Hoảng đề nghị, làm cho Lí Hoảng thượng thư giảm miễn tai khu dân chúng lao dịch hòa thuế mã, lấy mau chóng ổn định tai khu dân sinh; thiết trí thị bạc tư, gia tăng triều đình thu nhập từ thuế; cổ vũ tập học, thưởng cho phát minh sáng tạo đẳng đẳng, kết quả Vũ Hậu rất nhanh liền làm bắc môn học sĩ đưa ra 《trần thuật mười hai sự》, hơn nữa đem lưu đầy Lĩnh Nam vỡ nguyên thích chi tử vỡ thừa tự đám người triệu hồi, thụ phong Thượng Thư phụng ngự. Không lâu lại đem vỡ nguyên khánh chi tử vỡ cân nhắc cũng triệu hồi.

Vỡ thanh lần đầu tiên cảm nhận được Vũ Hậu tay của đoạn chi lão lạt, hân cũng hiểu được, Vũ Hậu đây là nói cho hân biết, có chuyện gì phải trước nói với nàng, có thể kế thừa chu quốc công đầy, còn có vỡ thừa tự hòa vỡ cân nhắc hai cái Vũ gia hệ đâu.

Nay này vỡ thừa tự hòa vỡ cân nhắc biết vỡ thanh thâm thụ Vũ Hậu yêu thích, cho nên cách tam soa ngũ, hai người liền muốn mở tiệc chiêu đãi vỡ thanh.

Võ thanh thực không kiên nhẫn, chống đẩy nhiều lần. Vốn đường huynh đệ trong lúc đó cũng không có gì, khả hai cái này hàng theo ngày đầu tiên gặp mặt giống như là gặp được cha ruột giống như, bọn họ đều là ba mươi vài người của rồi, còn muốn liên tiếp khen tặng võ thanh, võ thanh chịu không nổi, đi một lần liền rút cuộc không đi qua.

Võ thanh nghĩ nghĩ, đã nói nói: "Về sau nếu lại đến, thì nói ta đi vân du rồi."

Mấy năm này, võ thanh du biển Lạc Dương phụ cận danh sơn đại xuyên, từng tại mang sơn đưa mắt nhìn xa phía chân trời, từng tại Tung Sơn Thiếu Lâm tự nghe giảng pháp hiệu, từng tại long môn phao phao ôn luyện. Cho nên nhỏ tuổi cũng lấy được một cái không làm việc đàng hoàng mỹ danh.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Tình Thiên Phích Lịch (canh thứ năm)

Lí Hoảng về tới đông cung, hẩn viết tấu chương, rồi sau đó liền lái xe đi trước thượng dương cung, cao tông như nay rất lâu đều ở nơi nào xử lý triều chính.

Rất nhanh có người đem thái tử Lí Hoảng tin tức liền truyền đến thiên hậu bên tai, thiên hậu phượng mẫu ngưng tụ, thấp giọng tự lẩm bẩm, nói: "Hoảng mà đi Vũ phủ, ngày người một canh giờ mới ra ngoài, rồi sau đó trở lại đông cung, lại tới thượng dương cung, xem ra nhất định là võ thanh cho ra chủ ý. Ai, này võ thanh, Bồn cung nhắc nhở hẩn thật không rõ ấy ư, hoàn là cố ý đầu này? Chẳng lẽ hẩn còn đang là năm đó chính mình giam kia tấu chương tức giận sao? Thật là tiểu hài tử tính tình. Nhưng, làm ta Vũ gia binh sĩ, lại không nghe Bồn cung dạy bảo, thật sự làm cho Bồn cung tức giận a."

Thiên hậu đứng dậy bãi giá quan sát động tĩnh điện, khi nàng đi đến quan sát động tĩnh ngoài điện lúc, liền nghe thái tử Lí Hoảng cấp cao tông nói: "Phụ hoàng, nhi thần vâng theo mẫu hậu, nguyện ý nạp Bùi thị vì phi, hơn nữa nhi thần tự tin, có mang chí đức, trung văn quán, tiêu đức chiêu đẳng đại thần phụ chính, nhi thần cũng nhất định có thể xử lý tốt nước chính, thỉnh phụ hoàng tin tưởng nhi thần!"

Thiên hậu khoe miệng lộ ra tươi cười, xem ra quả nhiên là võ kiêu kê gọi hoảng, vì thế liền đi tiến quan sát động tĩnh điện, Lí Hoảng vừa thấy là mẫu hậu, việc khom mình hành lễ, "Con gặp qua mẫu hậu."

"Tốt lắm, hoảng, thân thể người suy yếu, hẩn là ở lâu tại đông cung, rất tĩnh dưỡng." Thiên hậu từ ái cười nói.

Lí Hoảng mấy năm này nhìn trời sau tác pháp đã không dám gạt bừa, đặc biệt của hẩn hai cái cùng cha khác mẹ tỷ tỷ, lại bị thiên hậu tùy tay chỉ cho xem cửa thủ cung tướng lĩnh, vì thế vội vàng khom người hỏi đáp: "Mẫu hậu, nhi thần vì đại Đường, mặc dù là tan xương nát thịt lại có gì chùng tích. Huống chi, nay phụ hoàng long thể khiêm an, thân là hoàng tự, nhi thần lý nên gánh vác trọng trách. Nhi thần không dám trốn tránh."

Cao tông nghe được Lí Hoảng nói ra như thế đại nghĩa lẫm nhiên đạo lý ra, cao hứng vô cùng, nói: "Không hổ là ta Lý gia con nối dòng, hảo, hảo, hảo, chờ người đại hôn sau, trăm liền thiên vị cho người, trăm cũng là có thể bảo dưỡng tuổi thọ rồi."

"Nhi thần chỉ hy vọng thay cha hoàng phân ưu." Lí Hoảng phía sau ý nghĩ vô cùng rõ ràng, thì phải là chính như võ thanh theo như lời nhất định phải để cho phụ hoàng biết hẩn có thể gánh vác để quốc trọng trách.

Vũ Hậu trong lòng còn lại là vô cùng tức giận, này võ thanh rút cuộc cấp hoảng nhi nói gì đó, thế nhưng làm cho hướng này duy duy nặc nặc Lí Hoảng nói ra như thế đại nghĩa lẫm nhiên nói ra, nang đều có chút không dám tin tưởng này là con trai của mình rồi.

Ngày thứ hai, võ thanh ở trong phủ luyện tập thương thuật.

Nay võ thanh có thể thi triển 《bách điều triều phượng thương》 trước 6 thức, có thể nói đã đi vào sa trường chiến tướng hàng ngũ, nhất thương đâm ra, xuất hiện sáu cái đầu thương! Thân thể hẩn lực lượng cũng đạt tới năm mươi thạch (nhất thạch tương đương với đời sau 120 cân), từ loại nào góc độ mà nói, võ thanh hiện tại một quyền đánh ra có thể đánh chết một đầu bò, đáng tiếc là võ thanh tu luyện là thương thuật, không phải quyền thuật. Đường nhiên võ một đao cũng đem hẩn Liễu gia đao pháp truyền cho võ thanh, cũng nói võ công tu luyện đến chỗ cao thâm, đều là tương thông, đẳng võ công đại thành, liền muốn chọn thích hợp binh khí của mình. Võ thanh mười ba tuổi không sai biệt lắm có hậu thể 1m7 tả hữu, cho nên thương vẫn là thực thích hợp của hẩn, huống chi bản thân hẩn cũng ưa thương loại này binh khí dài, đường nhiên đao kiếm cũng ưa, hoành đao khí phách, lợi kiếm nhẹ nhàng.

Võ thanh đang luyện thương, thu cúc đi đến bên cạnh, mặt lộ vẻ háo sắc, võ thanh liền thu thương mà đứng, hỏi: "Thu cúc, phát sinh cái gì đầu này?"

"Công tử, Thái Bình công chúa đến đây."

"Thái bình?" Võ Thanh Đại Học cảm đầu đầu.

Mấy năm qua này, Vũ phủ cơ hồ thành Thái Bình công chúa gia giống như, vì thế, chuyên môn có một cái nhà phân cho Thái Bình công chúa.

Võ thanh đành phải lau mồ hôi trán, liền đến đại đường, chỉ thấy lão nương Vũ thị đã ở, mấy năm này Vũ thị cuộc sống hậu đãi, trở nên thân thể đầy đặn, hoàn toàn không giống như là gần bốn mươi tuổi nữ nhân. Võ thanh để cho nàng tái giá, hoặc là làm cho người ta ở dễ dàng được, Vũ thị lộ xịch võ thanh không cười sau, liền nghiên cứu nổi lên kinh Phật, nay quản lý toàn bộ Vũ phủ rất nhiều, liền thường xuyên tại hậu viện phật trong nội đường nghiên cứu kinh thư. Cũng may có tộc tỷ võ Ngọc nhi giúp Vũ thị, bằng không Vũ thị cũng cú sang.

Bái kiến Thái Bình công chúa, rồi sau đó cấp Vũ thị thỉnh an, thế này mới chuyển hướng Thái Bình công chúa, hỏi: "Biểu muội hôm nay đến là vì chuyện gì?"

Thái Bình công chúa nay mười một tuổi, trở mà phải là duyên dáng yêu kiều, xinh đẹp không thể tả, một cái nhãn mày một nụ cười, cũng làm cho nhân tình không động dấy dãi. Mỗi lần tới Vũ phủ, Vũ thị đều là phi thường vui sướng, như là đối đãi nhà mình nữ nhi giống như, thậm chí so với võ thanh đều đau yêu vài phần.

Thái Bình công chúa nhìn này càng ngày càng sâu áo biểu ca, nàng cảm thấy võ thanh giống như là một cái hắc động giống như, mặc nàng giãy giụa như thế nào đều bị thật sâu hấp dẫn đi vào, cuối cùng cái gì cũng không thừa, tự nhiên cười nói, nói: "Ta hôm nay ra, là để cho người biết một cái tin tức tốt hòa một cái tin tức xấu. Người trước hết nghĩ nghe người nào?"

Võ thanh tâm trung cười, nhưng trên mặt như trước thực nghiêm túc, nói: "Trước tốt a, làm cho ta cao hứng hội!"

"Tin tức tốt chính là, ta cầu xin phụ hoàng hòa nẫu hậu, bọn họ cho phép người tham gia năm nay kỳ thi mùa xuân." Thái Bình công chúa cười nói.

Võ thanh cũng là vui vẻ, nói cảm ơn: "Đa tạ biểu muội rồi."

Vốn năm trước thời điểm, võ thanh liền dâng thư thỉnh cầu cho phép hần trực tiếp tham gia khoa cử cuộc thi đấy, kết quả cao tông dùng võ thanh không phải sinh đồ cũng không phải cống sinh làm lý do cự tuyệt, nay nhưng thật ra lấy Thái Bình công chúa chiêu số, thế nhưng có thể tham gia, vậy cũng là tròn Vũ thị mộng, nếu dựa theo võ thanh chính mình mà nói, hần là một chút cũng không muốn tham gia khoa cử đấy, làm văn, thời đại này văn nhân đều có thể đem người viết tử, hần tự nhận là ở phương diện này là không so được này văn nhân đấy.

Vũ thị cũng thật cao hứng, cố gắng một phen nói: "Con ta vài năm khổ đọc, tin tưởng nhất định sẽ trung học đấy."

Võ thanh cười, thần sắc vừa chuyển, hỏi: "Biểu muội có thể nói một chút tin tức xấu."

Thái Bình công chúa thần sắc tối sầm lại, nói: "Hôm nay lâm triều sau, mẫu hậu hạ chỉ phong thượng quan Uyển nhi vì tài tử."

Nháy mắt, như tình thiên phích lịch cắt qua trời cao, đập vào võ thanh trên ót giống như, võ thanh một cái lão đảo, thiếu chút nữa mới ngã xuống đất.

"Biểu ca, người, không có sao chứ." Thái Bình công chúa đã hiểu được chuyện tình nam nữ, hần biết võ thanh hòa thượng quan Uyển nhi cái kia một ít chuyện, hơn nữa mấy năm qua này ba người bọn họ cũng thường xuyên du ngoạn. Cho nên đối với thượng quan Uyển nhi phong làm tài tử chuyện tình, nàng cũng rất thương tâm, nhưng biểu ca là tương lai mình vị hôn phu, nàng cũng không thể khiến a.

Võ thanh không nói gì, rồi sau đó bái biệt Vũ thị, về tới Thanh Tâm viện, đi vào Thanh Tâm viện nháy mắt, một búng máu tên phún ra ngoài, võ thanh trước mặt tối sầm, té xỉu trên đất thượng.

Đặng võ thanh tỉnh ra, phát giác đã nằm ở hồ trên giường, bên người đang ngồi là thu cúc.

Vẫn là thu cúc, từng bao nhiêu lần làm bạn hần vượt qua bao nhiêu cái cô đơn ban đêm, nay vẫn như cũ chờ đợi ở bên cạnh hần.

Nhìn đến võ thanh mở to mắt, thu cúc mừng rỡ nói: "Công tử, người khả tỉnh, hoàn hảo Hoa tiên sinh nói người chính là lừa công tâm, tu dưỡng một hai ngày liền không sao."

Võ thanh không nói gì, chỉ là muốn sự tình.

Thiên hậu lại một lần nữa nhắc nhở hần, chớ cùng nàng đối nghịch, bằng không hậu quả thực nghiêm trọng.

Thiên hậu biết hần và thượng quan Uyển nhi quan hệ, sớm không phong trẻ không phong, cố tình hần cấp thái tử Lí Hoàng ra chủ ý sau, liền che. Không nghĩ tới, thế nhưng sẽ là nhằm vào Uyển nhi, nội tâm hần tự trách không thôi, cũng vì vận mạng của mình mà cảm nhận được mãnh liệt phần nộ, thiên hậu hôm nay có thể đối phó hần thân cận người, như vậy về sau đâu này?

Tài tử là cái gì? Đó là hoàng đế ** hai mươi bảy thế phụ một trong, chính ngũ phẩm! Tùy thời đều đã bị hoàng đế sùng hạnh, như nhau thiên hậu năm đó, mỗi ngày lấy lòng Thái tông hoàng đế.

Chương 80: Tình Này Đáng Đợi Thành Có Một Không Hai

Hoa tiên sinh đi đến, cũng không quản võ thanh biểu tình si ngốc, trực tiếp bắt được võ thanh thủ đoạn, nhắm mắt bắt mạch một lát, rồi sau đó cái gì cũng không nói, liền đi ra ngoài.

Hoa tiên sinh là ai? Chính là vài năm trước cứu trị võ một đao chính là cái kia tính tình cổ quái lão lang trung, tự xưng là Hoa Đà mười hai thế tôn. Võ thanh lúc trước không biết Hoa lang trung thân phận chân thật, nhưng hần y thuật quả thật không tệ. Nay bị võ thanh khanh mộng quái phiền đã đến Vũ phủ, dốc lòng tại thanh tâm trong biệt viện nghiên cứu y thuật, cũng dạy hai gã đệ tử.

Thu cục biết này Hoa tiên sinh thực cổ quái, tính tình cũng lạ dị, cho nên hạ thấp người thi lễ về sau, cũng không dám hỏi nhiều. Nàng quan tâm là tự gia công tử có thể hay không tốt.

Kỳ thi mùa xuân gần, thành Lạc Dương đến đây hơn vạn đi thi cử tử, có bất mãn mười tuổi hài đồng, cũng có mãn đầu tóc bạc sáu mươi tuổi lão Ông.

Lạc Dương ** kỹ quán cơ hồ gia gia chật ních, ** tài tử hợp với ôn nhu đa tình tỷ muội, hàng đêm **, làm cho những năm kia thiếu tiền nhiều đám công tử ca tiêu tiền như nước.

Võ thanh cười ở kia thất cả vật thể huyết sắc Tây Vực hần huyết bảo mã, chạy như bay lầy chạy ra khỏi tích thiện phường, dẫn tới đang ở lầu các thượng ngắm phong cảnh chị em lâm vào ghế mất. Hần xông qua Thiên Tân Kiều, một đường người đi đường né tránh, sớm có tuần phủ binh lính theo dõi võ thanh, đều đuổi theo.

Võ thanh vọt tới đoạn trước cửa, bị chặn, võ thanh đưa ra nhiều năm trước cao tông ban cho ngự tự ngọc bội, nhưng này thủ vệ giáo úy không để đi.

"Võ thanh, ngươi thân là hoàng thân quốc thích, không hiểu được quốc pháp sao? Hoàng thành trọng địa, làm sao có thể đủ phóng ngựa rong ruổi, mau mau xuống ngựa!"

Võ thanh tâm trung ồ lấy một ngụm oán khí, quát lớn: "Tránh ra!"

Nháy mắt, bá một tiếng, kia hơn mười quân tốt đầu thương nhất tề chỉ hướng võ thanh.

Võ thanh cười lạnh một tiếng, tuy nói hần không luyện qua quyền thuật, nhưng công phu quyền cước cũng không phải đám này tiểu binh tiểu tướng có thể đỡ nổi đấy. Hần không nói hai lời, phi thân xuống ngựa, thân thể như đại bàng giương cánh giống như, quyền cước cùng sử dụng, phách tuyệt vô cùng lực áp xuống.

Thủ thành tướng làm sao chịu được, bất quá một lát, bọn họ khởi động thương lâm bị võ thanh ôm một cái gấp lại, tất cả đều cấp gãy. Hơn mười quân tốt cũng nằm ở trên mặt đất hồ hoán lên, võ thanh cười ha ha, hần phát giác làm như vậy thế nhưng làm cho hần cảm nhận được một loại hưng phấn, tam quyền lưỡng cước giải quyết rồi thủ vệ quân tốt. Phía sau võ một đao đuổi tới đoạn môn, la lớn: "Công tử không thể, nơi này là hoàng thành!"

Võ thanh cười to nói: "Hoàng thành thì như thế nào!"

Võ thanh cũng không quản mình hần huyết bảo mã, cũng không để ý tới võ một đao, trực tiếp vọt vào hoàng thành. Võ một đao đã từng là du hiệp, nhưng đã trải qua nhiều lần, mấy năm qua nghiên cứu Phật hiệu, tu thân dưỡng tính, giới kiêu giới táo, trầm ổn rất nhiều, liền dặt hần huyết bảo mã, bôn Vũ phủ mà đi.

Lúc này, thủ vệ hoàng thành kim ngô vệ nhanh chóng đuổi tới, vừa thấy dĩ nhiên là một thiếu niên, một người liền dám sấn hoàng thành? Rất khi dễ người. Hô to một tiếng, nhất tề xung phong liều chết mà lên. Kim ngô vệ nhiều năm chưa từng chinh chiến, sớm không phải lúc trước kim ngô vệ, hơn nữa kim ngô vệ trung cũng nhiều huân quý tử đệ. Trong ngày thường khi dễ khi dễ dân chúng, thủ thủ vệ, bạn bạn giả tạm được, nay bọn họ gặp phải cũng không phải là dân chúng bình thường, mà là một cái nổi giận bên trong ngây thơ đồng nam nhỏ.

Nay đúng là triều hội, cao tông hòa thiên hậu đang ở Càn Nguyên điện lâm triều, sớm có nhân báo biết cao tông, cao tông sùng sốt, rồi sau đó thấp giọng hướng thiên rồi nói ra: "Võ thanh tại hoàng thành nháo sự!"

"À?" Vũ Hậu thiếu chút nữa không gọi ra.

Trong hoàng thành.

Võ thanh nhìn đến vô số quân tốt điên cuồng mà reo hò từ các nơi chạy tới, ở trong mắt bọn họ đây chính là dễ dàng công lao a, tại đây trong hoàng cung, sấm cung nhưng là khó được chuyện khó gặp. Võ thanh bỗng nhiên có một loại "Gió hiu hiu hề nước sông Dịch lạnh ghê, trắng sí vừa đi hề không trở lại" bi tráng, hần giơ lên cao song chưởng, rộng mở giữa ngực, cảm thụ được cái loại này trước đó chưa từng có tuyệt nhiên hơi thở, được rồi, vậy hãy để cho một trận chiến này, trở thành ta đến Đại Đường có một không hai a!

Một tích tắc này kia, hán phảng phát cảm nhận được trống trận trời lên, kèn dĩ nhiên thổi lên.

"Sát!"

Võ thanh giân quát một tiếng, hai đấm nắm chặt, đánh tới hướng ý đồ gần người triển đấu một cái giáo úy. Nháy mắt, kia giáo úy mũ giáp bị một quyền tạp lồm xuống đi xuống, võ thanh một cước dừng đạp bay, trực tiếp nhập vào đám người.

Giờ khắc này, hán phảng phát trở nên vô cùng cứng cỏi, tại trong mắt của hán lý tràn đầy nghĩa vô phản cố về mặt.

Mấy năm khắc khổ tu luyện, giờ khắc này chiếm được hoàn mỹ thể hiện. Hán như du long bình thường xen kẽ cho thương lâm trong lúc đó, đây đúng là đệ tam thức "Truy tinh căn nguyệt", lại như bàn thạch bình thường chặn vô số áp tới được nhân lá chắn, đây là thức thứ hai "Núi bất động". Võ thanh hai đấm đại khai đại hợp, nháy mắt, võ thanh đâm nát quân tốt trên bờ vai, phóng lên cao, rồi sau đó hán như cự thạch bình thường rơi thẳng xuống, quân tốt rất nhanh dựng thẳng lên thương lâm, võ thanh thân hình bỗng nhiên gấp lại đặt ở một bên, rồi sau đó hai chân liên hoàn quét ngang, hai đấm huyền hóa ra vô số quyền ảnh. Nháy mắt chung quanh sĩ tộc như bẻ gãy nghiền nát bình thường rồi ngã xuống một mảnh, hình thành một cái chân không vùng.

Đúng là kia thức thứ năm "Trời sụp đất nứt".

Mà một màn này bị dĩ nhiên đứng ở tắc Thiên môn thượng cao tông hoàng đế hòa Vũ Hậu, cùng với quần thần nhìn đến. Bởi vì bên trong hoàng thành tiếng reo hò quá lớn, bọn họ cũng không cách nào tiến hành triều hội rồi. Nhưng không nghĩ vừa lên tắc Thiên môn lâu, liền thấy này rung động một màn.

Rất rung động, liền trong chớp nhoáng này, cũng ít nhất gạt ngã hơn mười người a, võ tướng nhóm khiếp sợ đồng thời, không khỏi đối người kia sinh ra hứng thú.

Võ thanh không chút nào dừng lại ý tứ, hán biết lúc này đây, chỉ sợ không thể thiện hiểu rõ, đây là đối hoàng quyền khiêu chiến, đây là không nhìn để vương uy nghiêm hành vi. Bất quá, nay tại võ thanh trong mắt, đây hết thảy đều không trọng yếu, quan trọng là hán làm, liền sẽ không hối hận, nếu ở thời đại này uất ức như thế còn sống, liền người mình yêu mến đều không bảo vệ được, còn không bằng chết đi coi như xong rồi, cũng tốt hơn trong tương lai trong năm tháng một mình dày vò.

Hán nay, cũng chỉ có một mục đích, đó chính là hán muốn nói cho thượng quan Uyển nhi, hán có thể vì nàng, khiêu chiến hoàng quyền, khiêu chiến thời đại này bóp chết hết thảy tốt đẹp độc thù!

"Sát!"

Võ thanh điên cuồng mà huy động hai đấm, đập vào binh lính trên khối giáp, người binh lính kia miệng phun máu tươi ngã ở trên mặt đất, xoay tròn hai chân, đâm tới trường thương nháy mắt chặn ngang đá gãy.

Cao tông sắc mặt xanh mét, nhìn chăm chú vào hoàng thành quảng trường, hỏi: "Ai có thể nói cho ta biết, đây là có chuyện gì?"

Thiên hậu mặt không chút thay đổi, một đôi mắt đẹp cũng là hiện lên quang điểm, trong lòng còn lại là mừng rỡ, không hổ là ta Vũ gia binh sĩ!

Thiên hậu sau lưng cung nữ bên trong có một người còn lại là mặt lộ vẻ lo lắng, nàng đó là thượng quan Uyển nhi, nay nàng là hy vọng đường nào người kia không phải võ thanh a, nhưng là kia mạnh mẽ thân ảnh của, kia quen thuộc hình dáng, để cho nàng lâm vào đau lòng.

Bỗng nhiên, hoàng thành trên quảng trường truyền đến cao vút tiếng la, quần thần cũng theo đó sững sờ.

"Uyển nhi, hôm nay ta sắp tử, ta ra, muốn nói cho ngươi biết, ta, võ thanh thích ngươi! Ta muốn thú ngươi làm vợ! Ta muốn làm cho người trong thiên hạ biết, ngươi yêu nhân, không phải thứ hèn nhất!"

Thiên hậu nghiêng người nhìn về phía chảy nước mắt thượng quan Uyển nhi, thấp giọng trách mắng: "Không được khóc!"

Cao tông còn lại là sững sờ, nhìn về phía thượng quan Uyển nhi, trong mắt sáng ngời, quả nhiên là một cái mỹ nhân bại hoại, lê hoa đài vũ, rất gọi người thương tiếc, liền hỏi: "Ngươi chính là thượng quan Uyển nhi?"

Thượng quan Uyển nhi hạ thấp người, nói: "Nô tì đúng là, nô tì cầu xin Hoàng Thượng bỏ qua cho võ thanh lỗi a, muốn trừng phạt, liền trừng phạt nô tì a."

Cao tông trong lòng một trận không thoải mái, nhưng nhìn đến thiên hậu gọn sóng không sợ hãi mặt của, liền xoay người vừa nhìn về phía hoàng thành quảng trường, hán nay không dám gần nữ sắc, một là trạng huống thân thể của hán thật sự thật tệ, hai là thiên hậu trong lời nói hán vẫn muốn nghe đây. Mà có lòng quan viên còn lại là trong lòng âm thầm ghi nhớ, cũng đối này kêu lên quan Uyển nhi cung nữ không khỏi để ý.

Võ thanh hét lớn một tiếng, đã hoàn toàn phấn đấu quên mình rồi, hán thấy được tắc thiên trên lầu cao tông hòa thiên hậu, hán biết, hán chết chắc rồi. Nháy mắt, hán như là giải thoát rồi giống như, quyền cước bỗng nhiên thay đổi hương vị, tiêu sái tự nhiên, không còn là khí phách mười phần, khai sơn phá thạch. Một quyền một cước đang lúc, lại có thoát thai hoá cốt ý nhị.

Võ thanh hướng về tắc Thiên môn một đường lướt đi, nhưng lại không có kẻ địch nổi. Hán giết thiên hôn địa ám, thân ngã khắp cả (đều là bị thương nằm dưới đất), theo đoàn môn đến tắc Thiên môn để lại một đường hoành thất thụ bát nằm dưới đất kim ngô vệ sĩ tốt.

Cao tông xanh mặt, nhìn về phía một bên võ tướng, hỏi: "Ai có thể đồng phục kẻ này?"

Tất cả võ tướng đều cúi đầu, đùa giỡn cái gì, không thấy được nhân gia theo đoàn môn một đường giết tắc Thiên môn sao, này gần 800 bước khoảng cách, lưu lại một lộ thi thể, trong lòng bọn họ bờ ngổ.

Quan văn còn lại là nghị luận âm i, nhưng đều biết võ thanh là thiên hậu người của, cũng sẽ không nói gì, hướng chi này buộc cũng là mặt mũi của hoàng gia. Đương nhiên cũng có không xóa đây, tỷ như Hách chỗ tuần đám người.

Võ thanh giết tắc Thiên môn xuống, hét lớn một tiếng, nói: "Các người hãy lui ra sau, ta là tới mỗi ngày hoàng hòa thiên hậu đây!"

Kim ngô vệ hôm nay mặt quét rác, kim ngô vệ chư tướng lĩnh mặt không ánh sáng, liền lập tức nhắc tay ý bảo, tạm thời đình chỉ công kích.

Võ thanh thể này mới hướng trên cổng thành cao tông hòa thiên hậu cúi đầu tam gồ, nói: "Thiên hoàng, thiên hậu, vi thần biết hôm nay hân phải chết, vi thần thăm nghĩ gặp Uyển nhi một mặt."

Thượng quan Uyển nhi phía sau, cũng không nhìn được nữa, liền ghé vào trên cổng thành khóc nói: "Thanh ca, người vì sao như thế ngốc a, nô phong làm tài tử, ngày khác nếu thoát nô tịch còn có thể cùng người gặp lại, nhưng hôm nay đó là chỉ còn đường chết a, hôm nay người nếu đi, nô liền tùy người mà đi, trên hoàng tuyền lộ người cũng không cô đơn."

Võ thanh nhìn lê hoa đài vũ vậy thượng quan Uyển nhi, tim như bị đao cắt, hôm nay từ biệt, chỉ sợ thật là âm dương hai cách, không khỏi bi từ giữa ra, hô: "Uyển nhi, là ta không có năng lực cứu người ra này nhà giam, là ta đối với người không đúng, nếu có chút kiếp sau, ta nhất định thú người!"

"Thanh ca! Người mạnh khỏe ngốc a!"

Thiên hậu khuôn mặt chợt lạnh lùng, này nô tì, như thế nào không hiểu Bồn cung ám chỉ, tình, nếu như thế không lý trí, thường tánh mạng lại có ý nghĩa gì. Chạy nhanh ý bảo thân Biên cung nữ đem thượng quan Uyển nhi kéo xuống, rồi sau đó đối cao tông thấp giọng nói: "Hoàng Thượng, y theo nô tì xem đã kêu nhân trước tiên đem võ thanh nhốt đánh vào thiên lao rồi nói sau."

Cao tông tự nhiên sẽ ý, vì thế đã nói nói: "Chúng ái khanh tan a!"

Đều có kim ngô vệ trói chặt võ thanh áp hướng thiên lao. Thượng quan Uyển Nhi cũng đã bị Võ Hậu ý bảo làm cho cung nữ cấp kéo lại đi.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Đây Chỉ Là Một Tình Yêu Chuyện Xưa

Khiếp sợ, Lạc Dương khiếp sợ, thiên hạ khiếp sợ!

Thái Học sinh đều dùng ngòi bút làm vũ khí, ngay nguyên trung lại thượng thư mắng to võ thanh, nói võ thanh chưa trừ diệt, nước thà bằng ngày, nước đem không nước, chính là làm loạn triều đình, hủy diệt đế quốc đầu sỏ gây nên. Hân cổ động Thái Học sinh đều hướng cao tông thượng thư.

Nhưng Quốc Tử Giám sinh lại cho rằng, võ thanh chính là chung tình vu thượng quan Uyển nhi, vì thượng quan Uyển nhi mới sấm hoàng thành, có thể hiểu thành bị tình khó khăn, là có thể tha thứ, là có thể giáo dục tốt. Đề phát triển ra "Nhân phi thánh hiền thực có thể vô quá" ví dụ.

Kết quả là, thành Lạc Dương cơ hồ trong vòng một ngày, liền đã biết võ thanh vì thượng quan Uyển nhi sấm hoàng cung, đại sát tứ phương tình yêu chuyện xưa. Có vào kinh đi thi cử từ tên là tổng chi hỏi, trong một đêm liền viết nhất thiên trường phú 《 thiếu niên lang tình diên sấm thiên cung phú 》 đến ca ngợi chuyện này.

Này phú vừa ra, cử tử nhóm tranh nhau truyền tụng, trong lúc nhất thời các loại miêu tả về võ thanh vì thượng quan Uyển nhi sấm hoàng thành thơ ca đều truyền lưu, có người hiểu chuyện bất chúc thuyết thư nhân, lại đang trà lâu từ quản lý triển khai án thư, nói đến thư.

Vũ thị được đến võ một đao bấm báo về sau, thiếu chút nữa không dọa ra bệnh ra, nằng vội vàng đem trong tay sự tình giao cho võ Ngọc nhi, rồi sau đó liền vội vàng xe trâu qua Thiên Tân Kiều theo bên phải dịch môn tiến vào hoàng thành, rồi sau đó lại từ Trường Nhạc môn tiến vào từ vi cung, nơi đó mới có thể nhìn thấy Vũ Hậu.

Vũ thị đều có Vũ Hậu cho cá phù, cung nhân nghiệm cá phù tự nhiên dẫn Vũ thị đã đến Trường Nhạc điện, thiên hậu hầu hạ cao tông nghỉ tạm về sau,

liền tại Trường Nhạc điện thưởng thức trà.

Chào sau, Vũ thị còn chưa lên tiếng, thiên hậu đã nói nói: "Muội muội, người như thế nào mặc kệ lấy Thanh Nhi, nay nên như thế nào xong việc a."

Nhìn đến thiên hậu cũng không có bởi vì võ thanh sấm cung mà tức giận, đã nói nói: "Tỷ tỷ, nơi này cũng không ngoại nhân, ta hỏi người, người làm sao có thể đem kia thượng quan Uyển nhi phong tài tử đầu rồi, đây không phải là muốn tại Thanh Nhi trên người oan thối sao?"

Thiên hậu cũng có chút hối hận, nhưng nàng sẽ không thừa nhận sai lầm, nói: "Muội muội, người khả đừng quên, ta đã nói với người, tiếp qua cái vài năm, thái bình giả cho Thanh Nhi, ta đây cũng là vì thái bình. Hơn nữa muội muội người cũng đã nhìn ra, thái bình đối Thanh Nhi là rất thích."

Vũ thị tự nhiên biết, nhưng nàng cũng rõ ràng, thượng quan Uyển nhi hòa võ thanh là thật tâm thật ý, nhưng mặc kệ như thế nào, chỉ có trước tiên đem võ thanh cấp cứu ra mới được, mà cái này được dựa vào thiên hậu mới được.

"Kia Thanh Nhi có thể hay không?" Vũ thị hỏi.

"Muội muội, nay Hoàng Thượng hẳn tức giận, nếu như muốn không ra một cái hảo biện pháp, phải cứu Thanh Nhi nói dễ hơn làm, nhưng hẳn là phạm vào tử tội." Thiên hậu cũng nói ra lời nói thật, bất kỳ một cái triều đại nào, vũ lực sấm cung đều là tử tội, có thể ngay tại chỗ tử hình.

Vũ thị nước mắt chảy xuống, nàng lớn nhất hy vọng chính là mỗi ngày nhìn võ thanh chậm rãi trưởng thành, nay nghe được phạm vào tử tội, cái này gọi là nàng làm sao không thương tâm, vì thế liền quỳ ở trên mặt đất, nói: "Tỷ tỷ, người liền xem tại muội muội mặt mũi của, mau cứu Thanh Nhi a, Thanh Nhi nếu có chút sự, bảo ta như thế nào sống sót đâu này?"

Thiên hậu không phải thiên tính lương bạc người, đối với mình từng tình như thủ túc muội muội, vẫn là vô cùng yêu thích đấy, nàng nâng dậy Vũ thị, lôi kéo Vũ thị tay của, nói: "Muội muội đừng khóc, mới trước đây, người nhất khóc nhè, tỷ tỷ đâu người ngoạ, người liền nở nụ cười, nay tỷ tỷ thân là hoàng hậu, nếu cứu không được võ thanh, ngày khác sau khi ta chết, lại có mặt mũi nào gặp phụ thân và mẫu thân đâu này?"

Vũ thị thế này mới an tâm, cùng thiên hậu cùng đi ăn tối về sau, liền xuất cung đi.

Phía sau, thái bình chạy tới thiên hậu trước mặt, nói: "A nương, người cần phải cứu Thanh ca a, phụ hoàng hẳn quá ghê tởm, thế nhưng không để ý tới ta."

Thiên hậu cười nói: "Nói như người vậy phụ hoàng người khả là không đúng, hẳn là vua của một nước, suy tính là bách quan cảm thụ, bản khoản chính là thiên hạ dân chúng ngôn luận. Nếu như vậy bỏ qua cho võ thanh, hoàng gia uy nghiêm gì tồn, triều đình pháp luật ở đâu!"

Thái bình nghe được thiên hậu vừa nói như vậy, chu cái miệng nhỏ nhắn, nói: "Ta mặc kệ, võ thanh tài cán vì Uyển nhi sấm hoàng cung, ta có thể vì Thanh ca sấm thiên lao!"

"Ồ nháo!" Thiên hậu tăng đứng dậy, rồi sau đó nhìn chằm chằm thái bình nói: "Người nếu như thế, võ thanh chỉ sợ cũng được lập tức tử!"

Thái bình cho tới bây giờ chưa từng thấy thiên hậu tức giận như thế, sợ tới mức run run một cái, nhỏ giọng nói: "A nương lại không cứu, nữ nhi có thể có biện pháp nào!"

Thiên hậu cũng hiểu được nàng nghiêm khắc chút, vuốt ve thái bình tay nhỏ bé, nói: "A nương tự có biện pháp, người chỉ để ý đồ hảo phụ hoàng người là được rồi."

Võ thanh vào thiên lao, thương tâm nhất không ai qua được thượng quan Uyển nhi rồi, theo lúc ban đầu tại thanh minh bờ sông gặp lại, cho tới bây giờ lục năm trôi qua, theo ngày thơ đến thích, rồi đến yêu, làm cho này trưởng thành sớm mười hai tuổi cô gái, đã khắc sâu nhận thức đến, cuộc đời của nàng hoặc là tại trong thâm cung cơ khổ cả đời, hoặc là chính là được đến ân điển có thể cùng võ thanh sinh hoạt chung một chỗ. Nay võ thanh vì nàng vào thiên lao, đây đối với nàng mà nói đều là một loại tuyệt vọng trừng phạt. Nàng khóc, nàng khóc võ thanh, cũng khóc vận mệnh của nàng.

Thiên lao tại hoàng thành, từ tả kim ngô vệ trông coi, bên cạnh chính là tả kim ngô vệ đại doanh. Kim ngô vệ chư tướng lĩnh giờ phút này chính ủ rũ, bởi vì vào ngày này, bọn họ tả hữu kim ngô vệ mất hết thể diện, nhân gia một người đồ thủ liền giết được bọn họ không thừa mảnh giáp, đến cuối cùng vẫn là nhân gia tự nguyện bị trói mới bắt được.

Tả kim ngô Vệ đại tướng quân bàng cùng thiên tử tác đã cao, sớm không hỏi sự, trên cơ bản từ tướng quân hòa Trường Sử quyết đoán. Nay đã đánh mất mặt, vẫn không thể đến trong thiên lao hết giận, ai cũng biết võ thanh là người nào, đó là thiên hậu người của, ai dám đi đụng hình, ăn no rồi việc đấy.

Ngay tại Thái Học sinh hòa nước từ đệ tử lẫn nhau đối phun thời điểm, Vũ gia hai cái hài tử cũng không có im lặng, này hai cái hài tử, một là nay hơn ba mươi tuổi võ cân nhắc, một là vẫn là hơn ba mươi tuổi võ thừa tự. Hai cái này nhưng là tránh ở hoàng thành quan trọng phòng may nấn thấy được võ Thanh Đại Học chiến kim ngô vệ toàn bộ quá trình. Bọn họ đều trong lòng mừng thầm không thôi, cho nên quyết định nếu thêm chút lửa, có thể làm cho cao tông hoàng đế trực tiếp giết võ thanh là tốt nhất. Dầu gì, cũng phải đem chu quốc công tức vị cấp nạo. Bọn họ mới có cơ hội không phải.

Vì thế võ thừa tự hòa võ cân nhắc hai người lên vừa thương lượng, liền quyết định duy trì cũng lên tiếng ủng hộ ngụy nguyên trung hòa Thái Học sinh. Bọn họ sưu tập cũng bày ra võ thanh tội trạng giao cho ngụy nguyên trung.

Đương ngụy nguyên trung đem tấu chương đưa tới cao tông trước mặt về sau, cao tông cũng không thấy, hẳn đầu đau muốn nứt, chính sự trên cơ bản đều là do thiên hậu xử lý.

Thiên hậu mở ra tấu chương té nhìn kỹ xuống, mặt trên có mười con tội, điều thứ nhất chính là tự tiện xông vào hoàng thành, thứ hai dùng vũ lực đánh

chết đã thương 800 kim ngô vệ, đệ tam đệ tứ cung nữ, thứ bốn tư thiết văn học quán, thứ năm đệ tứ công chúa, thứ sáu nhâm giáo phường sử khí cùng văn thù bất thanh bất bạch, thứ bảy thu đường nữ đồng vi này độc chiếm, thứ tám không phải chế triều chính, thứ chín lập loạn lực quái thần thuyết, đệ thập khinh bỉ nho học nghi ngờ quốc học.

Vũ Hậu xem thôi, xuy cười một tiếng, trực tiếp ném vào soạt rác tử lý.

Ngụy nguyên trung thượng thư không có đưa đến bất kỳ hiệu quả nào, nhưng võ thanh án tử phải thăm, chỉ có thăm mới có thể định tội, nhưng ai cũng không dám nói, vì thế thiên hậu liền làm cho Đại Lý Tự trước thăm thăm. Đúng vậy chính là trước thăm thăm. Hơn nữa Đại Lý tự khanh cũng chỉ phái Đại Lý Thừa Địch Nhân Kiệt thăm thăm xem.

Địch Nhân Kiệt là nghe nói Võ Thanh chuyện tình đấy, hơn nữa cũng đọc cử tử Tổng Chi Hồi cái kia Thiên Trường Phú. Cũng biết Ngụy Nguyên Trung đăng Thái Học sinh cùng Quốc Tử Học chửi đồng chuyện tình. Cho nên hần ôm chờ mong và tâm tình nặng nề đi tới thiên lao.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Thiên Hậu Thủ Đoạn

Thiên lao, rất tốt, hoàn cảnh tao nhã, nên có đều có, chính là thiếu hành động tự do mà thôi, bình thường có thể đi vào thiên lao đều là hoàng thân quốc thích những người này.

Võ thanh đội xiềng xích ở trên trời tù ngục người ba ngày, ba ngày thủy mễ chưa hết, hần tỉnh tọa cho dưới cây ngô đồng, nghĩ sự tình. Nói không hối hận, đây tuyệt đối là lừa mình dối người. Nhưng hần lúc ấy cứ như vậy làm.

Võ thanh cũng rốt cục suy nghĩ minh bạch, cao tông ghen tị người có tài hoa!

Đúng vậy, nhìn xem Lạc Tân Vương, Lô Chiêu Lân, Dương Quýnh, vương bột, người nào không phải thân đồng, người nào chưa từng học qua trải qua thể học, khả hần trọng dụng sao? Không có, tối đa cũng chính là cho người cái học sĩ hoặc là Huyện lệnh đương đương.

Văn nhân tướng nhẹ, từ xưa đều là. Cao tông cũng từng tự cho là văn học tài tử, thi thư lễ nhạc không chỗ nào Bất Thông, hần chiếm được thiên hạ ngại vàng, chiếm được trên thế giới nữ nhân đẹp nhất, nhưng chỉ có hần không có được thân đồng danh hiệu, thiên hạ ca tụng của hần, cũng chỉ là bởi vì hần là hoàng đế.

Đây cũng là mấy năm qua này, cao tông đối võ thanh chẳng quan tâm một cái phi thường trung muốn nguyên nhân. Thiên hậu bởi vì võ mẫn chi chuyện tình, đối với hần khắp nơi bố trí phòng vệ, muốn cho hần trở thành của nàng trung thực nô bộc. Võ thanh không phải là không hiểu được, nhưng nếu thành chân chính nô bộc lời mà nói..., võ tướng Thanh hội hoàn toàn trở thành thiên hậu quân cờ. Đây là hần không muốn đấy, huống chi trong đầu của hần có ngàn năm văn minh tích lũy, cho dù tại quan đồ thượng không thể thay đổi thời đại này tương lai vận mệnh, sao không đối một loại phương thức đầu.

Hần muốn cho thế người biết, hần không phải thiên hậu quân cờ, càng không phải là nô bộc, chó săn.

Địch Nhân Kiệt đi vào thiên lao, nhìn đến võ thanh tĩnh ngồi trên dưới cây ngô đồng, cũng không cảm thấy kỳ quái, đứa nhỏ này từ lần đầu tiên gặp lại sau, liền cho hần một loại trí tuệ mà có chủ thấy cảm giác, nhưng lúc này đây rốt cuộc là vì cái gì đâu này?

"Hiện chất thật hăng hái!"

Võ thanh mở to mắt, dĩ nhiên là Địch Nhân Kiệt, không nghĩ tới Địch Nhân Kiệt đến đây, vì thế nói: "Nguyên lai là địch công, địch công là tới thăm của ta a." Võ thanh thấy được theo sau lưng thư lại.

Địch Nhân Kiệt hôm nay là Đại Lý thừa, võ thanh vốn không nên hần thăm, nhưng những quan viên khác cũng không muốn đắc tội thiên hậu, cuối cùng đây tới đây lui liền đỗ lên Địch Nhân Kiệt nơi này.

"Hiện chất thỉnh an tọa đó là, địch mỗ chính là tùy tiện hỏi một chút, là được rồi."

Địch Nhân Kiệt cũng là thông minh hạng người, như thế nào đoán không ra những quan viên khác lòng của tư, nhưng đây cũng là một cái cơ hội, nếu thăm tra xử lý võ thanh có thể tiến vào thiên hậu trong mắt, cảm giác không phải là một chuyện tốt đâu.

"Tùy tiện hỏi một chút? Địch công thật sự là hội hay nói giỡn, nếu thiên hoàng muốn giết ta, sớm sẽ giết, ta cũng không thể nói gì hơn, ta không phải tạo

phản, ta chỉ là muốn chứng minh, võ thanh vẫn có thể hưng nước, võ cũng có thể an bang. Bệ hạ vì sao không cần thần, thiên hậu cũng đối với ta sùng ái lại không trọng dụng. Thần là bệ hạ thần tử, ta cũng có thể cúc cung tận tụy chết thì mới dừng."

Võ thanh mấy câu nói đó nói được leng keng hữu lực, ẩn chứa vô tận oán khí, có thể hết sức văn hồi sinh mệnh, hần thì như thế nào không đi sử dụng đây, cổ hủ chỉ có thể làm cho mình càng bi thảm

Địch Nhân Kiệt cũng không lại bị như vậy khí thế lây, hần mỉm cười, liền này vài câu, hần đã có thể tiến vào thiên hậu tầm mắt.

Đương Địch Nhân Kiệt đem ghi chép đưa cho thiên hậu sau, Địch Nhân Kiệt chiếm được thiên hậu tiếp kiến.

Nhìn người trung niên này nam tử, thiên hậu lộ ra tươi cười, hỏi: "Địch ái khanh trong nhà có thể có con?"

Địch Nhân Kiệt không dám ngắt đầu, như trước cúi đầu nói: "Thần trong nhà đã có con trai thứ ba."

Thiên hậu tự nhiên cười nói, hỏi: "Àn, ái khanh là nhiều phúc người, con trai thứ ba tính nét như thế nào đây?"

Địch Nhân Kiệt không biết thiên hậu hỏi này đó là có ý gì, nhưng cũng không dám giấu diếm, vì thế đã nói nói: "Trường tử nhân hậu, con thứ thông minh, con trai thứ ba có chút bất hảo không nghe quản giáo."

Thiên hậu gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, Bồn cung có tứ tử nhất nữ, thái tử hoàng tính cách đôn hậu thiện lương, đáng tiếc thuở nhỏ thể yếu nhiều bệnh, con thứ hiền nhất bất hảo tới tiểu thiên hoàng, con trai thứ ba hiền nhưng thật ra có chút trí tuệ, tứ tử sáng tư chất nhất bình thường. Nữ nhi thái bình có chút giống ta, trí tuệ lanh lợi, nhất nhận người yêu thích, đáng tiếc là đưa con gái thân."

Địch Nhân Kiệt như trước không biết thiên hậu muốn nói gì, nhưng vẫn như cũ nói: "Hoàng tử hoàng nữ đều là người đại phú đại quý, thiên hậu cũng không nhu nhiều quan tâm, chỉ cần rất dẫn đường, liền có thể phú quý cả đời."

"Àn, đúng vậy, rất dẫn đường, mới có thể cho ta đại Đường sử dụng. Võ thanh tuy là ta Vũ gia con nối dòng, nhưng thông minh tài trí, đều là khó gặp nhân tài trụ cột. Lúc trước không cần hần, chỉ là vì tiêu ma hần kiêu ngạo nhuệ khí, làm cho hần hiểu được tuân thủ ta đại Đường luật pháp, hiểu được làm quan chi đạo, không chỉ là cần nhờ thông minh tài trí đấy. Đáng tiếc, thiên hoàng hòa Bồn cung đều áp chế quá mức, làm cho hần sinh ra lòng phản nghịch. Là Bồn cung chi quá a. Nay võ thanh chánh nhu dẫn đường, chỉ có đem hần dẫn đường lên chính đồ, mới có thể vì triều đình sử dụng, là trời hoàng sử dụng."

Thiên hậu vẻ mặt có chút kích động, cặp kia đao kế thượng trầm cài chớp lên không thôi, phát ra nhỏ nhẹ tiếng vang.

Địch Nhân Kiệt giờ mới hiểu được, nguyên lai thiên hậu là muốn để cho mình nghĩ biện pháp, vì võ thanh giải vây, Địch Nhân Kiệt trầm tư một lát, bỗng nhiên liền có chủ ý.

Vì thế đã nói nói: "Vi thần có hai loại phương pháp, có thể làm cho võ thanh thoát khốn."

Vũ Hậu lộ ra tươi cười, này liền là mình muốn, vì thế gật đầu hỏi: "Ái khanh nói nghe một chút."

Địch Nhân Kiệt chấp tay nói: "Nay thái tử sắp đại hôn, nếu tuyên bố đại xá thiên hạ, võ thanh là được thoát lao ngục tai ương, này đơn giản nhất, cũng là hữu hiệu nhất phương pháp, chính là hoàng gia mặt."

Vũ Hậu vừa nghe nhũ nhũ mảy, nói thật ra nàng vốn chính là muốn dùng thái tử đại hôn đến đại xá thiên hạ tới cứu võ thanh, vì thế liền hỏi: "Loại thứ hai đầu này?"

Địch Nhân Kiệt tiếp tục nói: "《 đại Đường luật 》 thứ ba mươi sáu con, phạm tình mê tâm hồn người, vì tình sở khốn người, đồn thần trí hỗn loạn người, nếu không có tạo thành người khác thương tổn, hoặc xét tha tội, hoặc đồ một năm."

Thiên hậu nghĩ nghĩ, cảm thấy vẫn là loại phương pháp thứ nhất tốt một chút, dù sao nhiều như vậy đại thần đều thấy được, như thế đó là bịt tay trộm chuông, làm trò cười cho người trong nghề rồi.

"Ái khanh tạm hãy lui ra sau, ái khanh nhưng đi hòa võ thanh hảo hảo nói chuyện."

Đặng Địch Nhân Kiệt đi rồi, thiên hậu liền đưa tới thị nữ, phân phó nói: "Bãi giá đông cung!"

Tự đáp ứng thiên hậu nạp Bùi thị vì thái tử phi về sau, thái tử Lí Hoàng liền tạm thời buông xuống chính sự, bắt đầu chuẩn bị đại hôn. Thái tử đại hôn, lễ nghi rườm rà, thời gian dài lâu, cần chuẩn bị này nọ thật sự là nhiều lắm.

Thái tử vừa thử xong rồi lễ phục, liền nghe được thị vệ báo lại, thiên hậu đã đến. Lí Hoàng không dám chậm trễ, chạy nhanh xuất cung nghênh đón.

Đặng mẹ con hai người ngồi vào chỗ của mình sau, thiên hậu rồi mới lên tiếng: "Hoàng nhi chuẩn bị như thế nào đây?"

Lí Hoàng chấp tay nói: "Mẫu hậu, nhi thần chính đang chuẩn bị, làm không được đại sự."

Thiên hậu biết thái tử mấy năm này đối với mình có ý kiến, nhưng này là mình đưa nhỏ, vì thế đã nói nói: "Hoàng nhi, hôm nay mẫu hậu ra, là muốn cho người đại hôn trước tiên."

"Trước tiên?" Thái tử sững sốt, nhưng vẫn là vâng theo thiên hậu ý tứ, từ nhỏ đến lớn hẳn chưa bao giờ ngộ nghịch phụ hoàng hòa mẫu hậu đấy, "Nhi thần hết thảy nghe theo mẫu hậu an bài."

Nghe thái tử trong lời nói hàm chứa ủy khuất, thiên hậu nói ra: "Bổn cung biết mấy năm nay ngươi cùng võ thanh quan hệ phi so với bình thường, nay võ thanh nhốt đánh vào thiên lao, ngươi liền nhẫn tâm không cứu sao?"

Lí Hoảng bỗng nhiên rùng mình, hẳn đã nhiều ngày vì võ thanh sự không ít cùng vài vị đại thần tham thảo, nhưng đại thần đề nghị chính mình không cần đề ý, hẳn biết nếu hẳn không làm, sẽ làm võ thanh tâm hận, càng làm cho đi theo mình thần tử cũng sẽ trái tim băng giá, vì thế vội vàng nói: "Nhi thần đã nhiều ngày khổ tư kế sách, thứ cho nhi thần ngu dốt, nhi thần nghĩ không ra biện pháp cứu biểu đệ."

Thiên hậu nếu đến đây đông cung, muốn nói cho thái tử Lí Hoảng, thái tử đại hôn đại xá thiên hạ, võ thanh là được đặc xá.

Lí Hoảng tự nhiên đáp ứng, hơn nữa đối đại hôn nhiệt tình, cũng đạt tới trước nay chưa có tích cực.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Lại Gặp Lại Đã Là Nam Tuấn Nữ Tiểu

Lấy nguyên trung cầm đầu Thái Học sinh hòa nước từ đệ tử chửi đồng thời điểm, thiên hậu tuyên bố thái tử đại hôn, đại xá thiên hạ. Võ thanh cũng bị đặc xá. Lâm chú ý chuyện này bách quan hòa thiên hạ vẫn nhân cảm thấy sợ hãi than, nhất người sợ hãi than võ thanh vận khí, hai người sợ hãi than người sau lưng tay của đoạn.

Cao tông hoàng đế cũng không nói gì thêm, dù sao thiên hậu một phen, cũng để cho hẳn cảm thấy mấy năm nay quả thật bạc đãi võ thanh. Về phần thượng quan Uyên nhĩ, cao tông nhưng thật ra tưởng lầm hạnh tới, đáng tiếc đầu hẳn phần chân lâm thường xuyên, thân thể cũng gây yếu nhiều bệnh, hầu hạ Vũ Hậu đều đã phi thường cố hết sức, chứ đừng nói chỉ là phân chút mưa móc cấp khác hậu phi rồi.

Nguyên trung cũng bị thiên hậu tiếp kiến, rồi sau đó liền không có thanh âm, Thái Học sinh không có nguyên trung mê hoặc, liền không hề cùng nước từ đệ tử chửi đồng rồi. Trải qua chuyện này, võ thanh một lần nữa bị bách quan và văn nhân nhận thức, có quan viên đề nghị thiết lập lại thanh tâm quán, nhưng cao tông cũng không đề ý tới.

Võ thừa tự hòa võ cân nhắc không nhìn thấy võ thanh bị chặt đầu, cũng không có nghe được bị tước tước, tự nhiên trong lòng thập phần phần nộ, nhưng lại ngại thiên hậu quyền uy, không dám lỗ mãng, chỉ có thể lại hoan thiên hi địa chúc mừng võ thanh bình yên vô sự.

Cũng là phía sau, một cặp tỷ muội song sinh đi tới Lạc Dương, các nàng nắng nắng trắng, thân thể thướt tha, cả người lấy nguyệt sắc la quần. Một cái mặc chính là đồ tươi la sam, bên hông đeo lấy một cây đoản kiếm. Hai nữ tại tích thiện phường xuống xe, liền hấp dẫn vô số xanh miết các thiếu niên xôn xao lòng của.

"Xin hỏi cô nương phương danh?"

"Xin hỏi cô nương xuân xanh mấy phần, có từng hôn phối?"

Màu đỏ la sam nữ tử trừng mắt hạnh, "Cút xa một chút, đừng trách cô nãi nãi dưới kiếm vô tình!"

"A, thật là cay nữ tử, bản công tử thích!" Thiếu niên kia hãy còn từ triền lan đã không thôi.

Bạch y thiếu nữ đôi mi thanh tú nhủ lại, đã nói nói: "Muội muội, người như thế nào hoàn không nghe lời, nơi này chính là Đông Đô." Rồi sau đó quyền rũ cười, hỏi: "Vị công tử này, ta muốn hỏi chu quốc công Vũ phủ đang ở đâu vậy?"

Công tử kia vừa nghe, nháy mắt biến sắc, vội vàng trở nên khiêm khiêm lễ độ, chấp tay nói: "Tiểu sinh vừa mới trong lời nói dụng phải cô nương, kính xin cô nương thứ tội, Vũ phủ dọc theo này đường phố chánh vẫn đi vào trong, liền có thể nhìn đến."

"Đa tạ công tử rồi, ta cáo từ."

Võ thanh bị đặc xá sau, liền từ không ra khỏi cửa phủ, hẳn không có bởi vì bị đại xá mà cao hứng, hẳn cảm nhận được một loại trước nay chưa có bi ai. Thân là hoàng thân quốc thích, lại liền một cái người trong lòng đều không bảo vệ được, cứu kỳ nguyên nhân, xét đến cùng, vẫn là kia vô thượng hoàng quyền. Vũ Hậu có thể lợi dụng thủ đoạn để cho mình miễn từ tội, mà mình cũng hoàn toàn bị cao tông hòa sĩ phu sở vứt bỏ. Đây có lẽ chính là Vũ Hậu

tôi nguyện ý thấy kết cục a.

Trong thư phòng võ thanh trầm tư thật lâu sau, nhìn chăm chăm trên thư án nhất xấp giấy Tuyên Thành, đây là mấy năm này trải qua nhớ lại hòa thư đi thư lại nghiệm mà biên soạn công nghệ lưu trình bản vẽ, coi như là võ thanh kết hợp đại Đường thực tế tình trạng kinh tế hòa tự thân khả thi làm ra mấy hạng thực thực dụng này nọ. Bên trong có cất rượu công nghệ lưu trình, có đường phèn hòa đường trắng công nghệ lưu trình, còn có tạo giấy thuật công nghệ lưu trình đẳng đẳng.

Phía sau, thu cúc vào thư phòng.

"Chuyện gì?" Võ thanh hỏi.

Nhìn trên mặt không có nụ cười công tử, thu cúc trong lòng không khỏi tối sầm lại, từ thiên lao sau khi ra ngoài, công tử liền không còn có cười quá, nặng thu lại tâm thần, "Bên ngoài phủ đến đây một đôi tỷ muội, nói là công tử tại Thái Nguyên có nhân."

"Cố nhân? Tỷ muội?" Võ thanh rơi vào trầm tư, đột nhiên hần nhớ lại một cái ngày mùa hè ban đêm, một đôi tỷ muội từng cùng hần gặp nhau.

Võ thanh đứng dậy, liền ra phủ, đẳng nhìn đến một đôi bích nhân đang nhìn mình cười tươi như hoa thời điểm, võ thanh trong lòng nháy mắt chảy qua một đạo dòng nước ấm.

"Hai vị tỷ tỷ, nhiều năm không thấy, có mạnh khỏe phủ?"

Bạch y nữ tử trong suốt hạ thấp người, ôn nhu nói: "Bùi doanh ra mắt công tử."

"Tỷ tỷ, thanh đệ đều cao hơn chúng ta rồi, thật là một cái tiểu lang quân a." Hồng y nữ tử đi đến võ thanh trước mặt, nhìn chăm chăm võ thanh mặt, dường như muốn từ phía trên tìm được điểm năm đó cảm giác quen thuộc.

"Muội muội, công tử nay đất là quốc công, người không thể không lễ." Bùi doanh có chút tức giận.

Võ thanh mau nói nói: "Hai vị tỷ tỷ, mau chút vào phủ, doanh tỷ tính cách ngay thẳng, coi như nam nhi, tiểu đệ thật sự mừng rỡ không thôi."

Võ thanh thực tại thật không ngờ Bùi thị tỷ muội sẽ đến này Lạc Dương vấn an chính mình, nói thật, thời đại này nam nữ tuy rằng mở ra, nhưng xa chưa đạt tới tự do kết giao hòa tự do luyện ái trình độ. Nhưng vài năm trước gặp nhau, cho võ thanh vô hạn khát khao, đến nay làm cho hần khó có thể quên.

Vào phủ, võ thanh phân phó tiệc tối, gồm Bùi thị tỷ muội thỉnh nhập thư phòng dâng trà. Nay đại Đường uống trà có chút lưu hành, hướng trong nước trà gia nhập hương liệu các loại..., mà võ thanh khứ trừ mấy thứ này, uống là nguyên nước nguyên vị lá trà, hơn nữa cũng không sẽ đem lá trà làm thành trà bánh, mà là ngắt lấy trà mới sau trải qua hơi khô thè tre, xoa nắn, khô ráo sau, tán trang. Vì thế võ thanh làm cho Lý lão đầu tại đại Đường các sinh trà khu mua không ít trà son, mà thanh tâm trà phường uống trà phường thức cũng dần dần bị mở rộng mở ra, càng nhiều hơn văn nhân nhà sĩ cũng bắt đầu thói quen loại này uống trà phường thức.

Liền lá trà này hạng nhất, võ thanh tại một năm giữa liền thu lợi mười vạn quán, chớ đừng nói chi là cháo bánh bao đồ chua hòa bánh quẩy sữa đậu nành trứng ốp lếp rồi, tại Đại Đường vài cái thành lớn, như Hàng Châu, Tuyên Châu, Nghiêm Châu, Thành Đô, Thái Nguyên đẳng đều có phân hào. Cứ việc này đó cửa hàng trên mặt nổi cũng không tại võ thanh danh nghĩa, nhưng trên thực tế đều khống chế tại võ thanh trong tay.

Võ thanh tự mình làm Bùi thị tỷ muội pha trà. Nhìn cẩn thận tỉ mỉ võ thanh, Bùi thị tỷ muội trong lòng nhiều thêm vài phần cảm khái, lúc trước cái kia ban đêm, các nàng cũng chỉ là tò mò này thần đồng, không nghĩ tới hôm nay thế nhưng trưởng thành đại nhân bộ dáng, thậm chí so rất nhiều người trưởng thành cũng cao hơn rất nhiều.

Giấy lát, màu xanh nhạt nước trà chảy vào đồ sứ trắng chung ở bên trong, rồi sau đó võ thanh đem nước trà phân biệt đổ lên Bùi thị tỷ muội trước mặt.

"Đây là sinh từ kiếm lan nói nhĩ châu danh sơn ngu đốt đỉnh thạch hoa, thỉnh hai vị tỷ tỷ nhấp nhấp một phen."

Tỷ muội hai người, bùi doanh nắm lên chung trà liền uống cạn, bùi nhu còn lại là nhẹ nhàng mà vờn tay cánh tay, ưu nhã nắm chung trà, rồi sau đó khoan tay áo vừa che, cạn nếm thử một miếng, rồi sau đó buông, hơi hơi nhắm lại mắt, nói: "Quả nhiên không thể tầm thường so sánh, rất đẹp, cũng thực khổ, ta tại Thái Nguyên trà phường cũng uống qua, chính là tựa hồ không có khổ như vậy chút. Còn có này ghế ngồi, chính xác nhi hình thù kỳ quái đấy."

"Tỷ tỷ, này có cái gì hình thù kỳ quái đấy, ta ngồi cảm giác còn rất thoải mái."

Võ thanh cười nói: "Kỳ thật đây là bởi vì tiểu đệ ta ngồi khó chịu, ta nhìn thấy hồ cơ tửu quán ghế đầu, liền thiết kế ra như vậy ghế ngồi mà thôi. Đại Đường chỉ sợ cũng liền ta chỗ này mới có."

"Thanh đệ, người khả thật thông minh."

Bùi doanh không chút nào đáng vẻ khách cớm, tính cách thẳng thắn, võ thanh cảm nhận được một loại đã lâu nhẹ nhàng.

Võ thanh cũng thông qua nói chuyện phiếm ở bên trong, biết được Bùi thị tỷ muội phụ thân của đi tới Lạc Dương chức vị, các nàng tuy rằng năm đã mười sáu, nhưng còn chưa hôn phối, liền đi theo đi tới Lạc Dương. Không nghĩ tới lại nghe được võ thanh bị đánh nhập thiên lao tin tức, hai tỷ muội đều là tình nghĩa hạng người, không ít năn nỉ tộc thúc Bùi Viêm cùng Bùi Hành Kiệm. Không mấy ngày nữa, thái tử chuẩn bị đại hôn, đại xá thiên hạ, võ thanh cư nhiên không sao. Các nàng này mới tới Vũ phủ vấn an võ thanh.

Ngay tại võ thanh hòa Bùi thị tỷ muội đoàn tụ thời điểm, thái tử Lí Hoàng hòa thái tử phi Bùi thị cũng tiến hành đại hôn. Võ thanh không có được phép tham gia thái tử hôn lễ, Vũ thị nhưng thật ra đi.

Người mặc đồ thẩm hi trang phục thái tử Lí Hoàng hòa Bùi thị báii hoàn thiên địa về sau, bị đưa vào kết hợp cung Ý Vân điện. Mà võ thanh hòa Bùi thị tỷ muội ăn uống tiệc rượu cũng đạt tới **, bởi vì qua ra phường môn thời gian, cho nên, võ sáng sớm cấp hai người an bài sân, hai tỷ muội cũng an tâm lại, tận tình vui mừng uống.

Trong tiệc rượu, bùi nhu đánh đàn, bùi doanh vũ đạo. Giờ phút này hai nữ mặt cười ửng đỏ, thần thái vi huân, chút bất tri bất giác, có một loại ý loạn tình mê cảm giác.

Mà bùi doanh lại rút ra đoản kiếm, bùi nhu ôm ấp tỷ bà, âm phù nhảy lên, kèm thêm tư thế hào hùng chi âm, phảng giống như Thập Diện Mai Phục. Bùi doanh thân hình mở ra, Kim Kê Độc Lập, giây lát đang lúc, làm hốt chậm hốt nhanh chóng tiết tấu, thi triển khời kiếm thuật, không, hẳn là kiếm vũ.

Võ thanh chưa bao giờ xem qua kiếm vũ, nay nhìn đến bùi doanh kiếm vũ không khỏi neho lại ánh mắt, bọn nô bộc sớm bình lui, trong nội đường chỉ có ba người bọn họ.

Theo bùi doanh kiếm vũ, võ thanh chỉ lớn kịch liệt, lấy ra bút lông, chấm mực, rồi sau đó tìm khối chỗ trống vách tường, huy bút xuống.

"Quân không thấy Hoàng Hà nước bầu trời ra, đổ đến hải không còn nữa trở về. Quân không thấy thê non hẹn biển hai tướng duyệt, một khi biệt ly hai mờ mịt. Nhân sinh đặc ý tu đều vui mừng, đừng sử kim tôn đối không nguyệt. Trời sinh ta mới tất hữu dụng, chỉ hận quân vương không nhìn cố. Thập Diện Mai Phục tỷ bà khúc, kiếm vũ nổi danh khắp thiên hạ biết. Người tình ta nùng mang cười xem, ngày khác gặp nhau bao nhiêu thời gian. Đừng quân trong chén giá trị vạn tiền, hội tu nhất uống ba trăm chén..."

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Làm Sao Mà Chịu Nổi

Bùi thị tỷ muội nhìn võ thanh đề tại trên vách tường nhạc phủ thơ, trong lòng khen lớn một tiếng, quả nhiên danh bất hư truyền. Kia tam thủ 《 thanh bình điều 》 đã truyền là nổi tiếng, này thủ nhạc phủ thơ có lẽ cũng có thể bị người truyền xướng.

Bùi nhu huy động tỷ bà Tiêm Tiêm ngón tay ngọc không ngừng run rẩy, kiều diễm trên dung nhan xuất hiện một mặt triều hồng. Bùi doanh múa kiếm kỹ thuật nhảy càng thêm nóng liệt, bỗng nhiên, phảng giống như thần giao cách cảm giống như, bùi doanh lần điệu biến đổi, bùi doanh ném đi đoản kiếm, kỹ thuật nhảy trở nên thư giãn lên.

Giấy lát đang lúc, bùi nhu buông xuống tỷ bà, ngồi ở đàn cổ án về sau, bắt đầu đánh đàn. Võ thanh sừng sốt, đột nhiên hiểu được, này hai tỷ muội là muốn làm cho này thủ nhạc phủ thơ phổ nhạc xứng vũ.

Quả nhiên là âm nhạc vũ đạo thiên tài a!

Võ thanh hưng phấn không thôi, đi vào giữa sân, đề xuống tiết tấu, hát lên này thủ nhạc phủ thơ. Hắn có một loại cảm giác mãnh liệt, hẳn cần phóng thích, hẳn bi tráng không thôi, hẳn khó kìm lòng nổi. Cửa hắn đại Đường mộng, của hắn phú hào mộng, có lẽ cũng bù không được giờ phút này phân ôn nhu. Hắn chỉ nguyện trường say không muốn tỉnh!

Tỷ muội hai người sớm say mê, trầm tĩnh tại sáng tác linh cảm bên trong, bùi nhu ngón tay của càng phát ra thuần thực, bùi doanh kỹ thuật nhảy càng thêm thư sướng mà mềm mại. Võ thanh thuận thế đem bùi doanh ôm vào lòng, bùi doanh xảo cười một tiếng, thuận thế đẩy ra võ thanh, rồi sau đó lại thay đổi kỹ thuật nhảy như tiên tử bình thường lượn lờ na na, như gần như xa, hai trông mắt ngắm nhìn võ thanh, ẩn ý đưa tình.

Võ thanh bưng rượu lên chung, dẫn theo bầu rượu, rót một chén, đưa cho bùi doanh, bùi doanh mặt mày hàm xuân, hàm răng vừa lộ, cười khanh khách rồi, ngừng kia cảm thật nhọn, võ thanh hiểu ý, liền cấp bùi doanh dứt rượu.

Bùi doanh một trận then thùng, đẩy ra võ thanh, hát hay múa giỏi. Tiếng đàn trở nên cao vút, chỉ thấy nàng thân thể mềm mại xoay tròn, đập phải làn váy, ngã vào võ thanh trong lòng. Nàng hai trông mắt nháy mắt, mẩn mê cái miệng nhỏ nhắn, võ thanh cười, liền uống một hớp rượu, rồi sau đó ngậm vào cái miệng anh đào nhỏ nhắn, độ tới.

Bùi doanh táp dưới miệng, mặt lộ vẻ về hải lòng, thân thể mềm mại chột lóc, đẩy ra võ thanh, kỹ thuật nhảy kịch liệt, kia ngực nhỏ cũng chớp lên không thôi, võ thanh không khỏi ngây ngốc.

Ý loạn mà tình mê!

Kết hợp cung Ý Văn diện.

Thái tử Lí Hoảng vào phòng ngủ, bình lui thái giám hòa cung nữ, nhìn chung quanh một tuần, toàn bộ phòng ngủ bị màu đỏ tơi tưa trang sức, hai cây to lớn nền đỏ đang thiêu đốt, chỉ thấy Bùi thị ngồi đằng hoàng ở trên giường, đỏ thắm khăn voan che ở Bùi thị ngọc dung, thái tử Lí Hoảng mặc dù đối với thiên hậu chọn phi tử có chút bài xích, nhưng hắn cũng biết, trước mắt mới chỉ hắn chỉ có thể nhận, mà trước mắt người này chính là sau này cùng chính mình sinh hoạt chung một chỗ nữ nhân.

Lí Hoảng đi hướng Bùi thị, Bùi thị nghe được thái tử tiếng bước chân của mà thân thể bỗng nhiên run lên. Lí Hoảng một thân hỉ phục, cầm lên đặt ở trên bàn đòn cân, đây là người chủ trì thái giám nói cho hắn biết, dùng đòn cân đẩy ra tân nương khăn voan, dụ kỳ "Vừa lòng đẹp ý".

Lí Hoảng có thể thấy rõ, Bùi thị kia vì thân thể hơi run rẩy, cứ việc nhiều năm trước tới nay, hắn đã biết vô số cô gái thân thể, nhưng hắn giờ phút này hay là đối với này trong truyền thuyết dung nhan tú lệ ôn nhu hiền lành Bùi thị có điều chờ mong. Hắn đã cảm thấy nhịp tim của hắn tại gia tốc, vì thế hắn nắm chặt đòn cân, đưa về phía kia đỏ thắm khăn voan.

Bỗng nhiên, hắn cảm thấy trong lồng ngực nặng nề.

"Ho khan một cái khụ"

Lí Hoảng ho khan không thôi, a một tiếng, một ngụm máu tươi phun ra ngoài, văng đến Bùi thị trên người của, Bùi thị nháy mắt cả kinh, thân thủ xóc lên khăn voan, nhìn đến Lí Hoảng ngã nhào trên đất, hai tay nhanh che ngực, càng không ngừng ho khan, trong miệng phụt lên lấy máu đỏ tươi.

"Người tới á!"

Trong trời đêm, xuất hiện một vòng Huyết Nguyệt.

Võ thanh hòa Bùi thị tỷ muội vui mừng uống không ngớt, bùi nhu cũng buông xuống thực nữ rụt rè, hòa võ thanh cùng nhau đập ca chờ vũ, bùi doanh hoàn toàn đừng thành một cái ma nữ, nhảy nhảy, đừng muốn võ thanh dùng miệng độ rượu cho nàng. Kể từ đó nhị đi, hai người thiếu niên cô gái thân thể tiếp xúc rất nhiều, như thế nào bị cái loại này ma sát đụng vào. Bùi thị tỷ muội mắt đẹp hàm xuân, võ thanh hai mắt khát vọng như mương máng.

Nháy mắt, bùi doanh ôm lấy võ thanh cổ của, dịu dàng nói: "Thanh đệ, tối nay ta thuộc loại người!"

Cũng là trong nháy mắt, võ thanh bung lấy bùi doanh mặt cười, điên cuồng mà ngậm vào kia hãy còn mẩn mê cái miệng nhỏ nhắn, rồi sau đó điên cuồng thưởng thức kia đã lâu cảm giác.

Khó kìm lòng nổi, bùi doanh nhiệt liệt đáp lại, võ thanh lúc này ý nghĩ sớm hỗn loạn, hắn nhớ lại kiếp trước một cái kích tình ban đêm, rồi sau đó liền ôm hai tỷ muội hướng tới phòng ngủ đi đến.

Trong chốc lát, liền bị lật dâng lên. Quả nhiên là hai thể thân cận thành ôm hết, không câu nệ kỳ diệu. Xấu hổ vân khiếp mura, xoa nắn vạn chủng xinh đẹp.

Đương hoàng thành đoàn trên cửa tiếng trống hướng về bốn phương tám hướng vang lên thời điểm, các phường cũng lập tức gõ tiếng trống, lúc này thành Lạc Dương bao phủ tại vô đàn vô tận tiếng trống ở bên trong, ngay sau đó, liền tiếp phường cửa mở ra khi cửa kia trực phát ra chói tai tiếng vang triệt một mảnh, vào một ngày cuộc sống lại bắt đầu.

Võ thanh là bị tiếng trống đánh thức, mở hai mắt ra hắn, nháy mắt bị trong ngực mềm mại cấp sợ ngây người, trong lòng, bùi doanh cuộn thành một đoàn, tron bóng lưng ngọc dán chặt lồng ngực của hắn, một cái trắng nõn cánh tay của khoát lên cái hông của hắn, đây là bùi nhu cánh tay của.

Nháy mắt, võ thanh có điểm đường ngắn, cuối cùng xảy ra chuyện gì, hắn như thế nào một chút cũng không nhớ nổi? Nhìn nhìn thân thể, ba người đều là sợ nhỏ không, hai nữ kia um tùm phương thảo hãy còn loạn ma bình thường giăng co cùng một chỗ. Hai mảnh cực kỳ đáng chú ý màu đỏ tươi như cánh hoa phân tán bình thường khắc ở trên giường.

Võ thanh nhắm mắt lại, đời này, của hắn lần đầu tiên cư nhiên dưới tình huống như vậy không có. Cảm giác gì? Không có cảm giác gì, cái gì cũng không nhớ rõ, có thể có cảm giác gì.

Nhất như tiền thế cái kia ban đêm, uống say không còn biết gì, lần đầu tiên cho một cái không tính là nữ nhân xinh đẹp, còn bị phải đi ba trăm đại nguyên, như nhau cảm giác gì cũng không có, cái gì cũng không nhớ rõ. Mà lần này, hắn nên đáng được ăn mừng vẫn là bị ai?

Võ thanh nhìn trong ngực bùi doanh, mắt của nàng da phảng phát động xuống, võ thanh tâm trung cười khổ, nguyên lai bùi doanh đã sớm tỉnh, kia bùi nhu cũng có thể tỉnh a.

Đại Đường nam nữ chưa lập gia đình tou tình là chuyện rất nghiêm trọng, thậm chí có thể bị trục xuất gia phả, có thể bị nhét vào lồng heo ngâm xuống nước, có thể cỡi ngựa gỗ. Bởi vì không có một cái nào gia tộc nguyện ý chịu được một cái không tuân thủ tắc nữ nhân. Mà nay, võ thanh cư nhiên đồng thời ngủ hai cái chưa lập gia đình cô gái, này mặc dù không thể nói là vãn sở vị vãn, nhưng cũng là nghe rộn cả người, võ thanh cũng không thể tính trưởng thành, không có tiến hành quá quan lễ thì không thể tính trưởng thành, nhưng hắn có một loại tội ác cảm giác, là hắn xúc động hòa tùy ý tàn phá hai cái hoa quý cô gái, hắn không có bởi vì giữ lấy quá mà có một tia một hào vui sướng.

Mà đối với Bùi thị tỷ muội mà nói, các nàng không dám mở to mắt, lại không dám đối mặt kẹp ở giữa thiếu niên này. Lễ giáo đại phòng, nam nữ thụ thụ bất thân, nay ba người lần sàng đàn, làm kia tu nhân chuyện, làm cho hai người bọn họ năm đã gần kê cô gái như thế nào làm người, như thế nào vì nhân phụ?

Võ thanh thở dài một tiếng, nói: "Hai vị tỷ tỷ, đều mở mắt ra đi, ta sẽ phụ trách".

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Thái Tử Đã Chết

Bách quan cười ngửa lái xe đi bộ tại đoạn ngoài cửa nghiệm cá phù, chuẩn bị vào triều.

Đột nhiên hoàng cung tiếng chuông trời lên, một tiếng cao vút mà bi thương thanh âm của truyền vào bách quan trong tai.

"Rất... Từ... Hoảng!"

"Rất... Từ... Hoảng!"

"Rất... Từ... Hoảng!"

Bách quan nháy mắt khiếp sợ, thái tử đêm qua đại hôn, này trong một đêm làm sao lại đã chết đầu rồi, bách quan bên trong có đồng cung chúc quan, không khỏi mặt hướng hoàng cung, quỳ rạp xuống đất, khóc lớn không thôi. Hách chỗ tuần hòa lý kính huyền đám người còn lại là mặt lộ vẻ phần nộ sắc.

Toàn bộ một buổi sáng, võ thanh đều ở đây khai đạo Bùi thị tỷ muội, bởi vì cùng võ thanh giống nhau, này hai muội tử cũng không rõ ràng lắm tối hôm qua rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nhưng là các nàng hạ thân đau đớn, còn có kia trên giường màu đỏ tươi, là một nhân đều biết chuyện gì xảy ra, đây là một việc thực cú kết sự tình. Ba người cứ như vậy hi lý hồ đồ đã trải qua nhân sinh sơ thân thể nghiệm, mà kết quả cũng không biết cảm giác.

Bên trong thư phòng, ba người đối mặt mà ngồi.

"Hai vị tỷ tỷ, vậy đều gả cho ta đi." Võ thanh thật sự nghĩ không ra biện pháp khác, nếu làm, vậy thì phải phụ trách, điểm này võ hoàn trả là rất hậu đạo.

Bùi nhu mặt lộ vẻ ngượng ngùng, muốn nói chuyện, lại khó có thể mở miệng. Bùi doanh đồ là tức giận phi thường nhìn chăm chăm võ thanh, dịu dàng nói: "Thanh đệ, ngươi thích quá ta sao?"

"Thích quá sao?" Võ thanh tâm trung không khỏi tự hỏi, từng chỉ là ảo tưởng quá, nhưng chân chính thích không? Ba người thời gian chung đụng tổng cộng cộng lại cũng không cao hơn hai ngày, này nói thế nào thích hoặc là không thích, trong lúc nhất thời, võ thanh không khỏi ngây ngốc.

"Muội muội, ngươi đừng ép công tử." Bùi nhu ôn nhu nói.

Bùi doanh tựa hồ rất tức giận, mặt hạnh nhìn chăm chăm võ thanh, rồi sau đó nhìn về phía tỷ tỷ, nói: "Ngươi xem cái kia do dự bộ dáng, rõ ràng liền từ chưa thích quá chúng ta, này thì như thế nào gả đấy, chúng ta cũng không phải gả cũng không phải cầu, làm sao có thể tùy ý như vậy định rồi chung thân. Tỷ tỷ, phải gả ngươi gả, bốn cô nương không hầu hạ."

Dứt lời, bùi doanh lấy ra đoản kiếm, đoạt môn mà đi, võ thanh phi thân ngăn lại, nói: "Doanh tỷ, ta thích ngươi, còn ngươi nữa tỷ tỷ."

"Hừ, đã muộn! Tránh ra, bốn tiểu thư còn chưa tới không lấy được chồng thời điểm!" Bùi doanh thườ nhỏ tập võ, võ nghệ cao cường, tránh thoát võ thanh chặn lại, mấy cái lên xuống, liền mất tung ảnh.

Bùi nhu gặp muội muội đi rồi, cảm thấy âm đạm, nàng thuở nhỏ học là cầm kỳ thư họa, chưa từng học võ, cho nên đã nói nói: "Công tử, Nhược muội muội không muốn, kia ta cũng không nguyện, ta này liền cáo từ rồi."

Võ kham khổ buồn dị thường, đây coi là cái gì a, lập tức bận rộn sai khiến nhân an bài xe ngựa đưa bùi nhu, việc này chỉ có thể bàn bạc kỹ hơn rồi.

Võ thanh thập phần phiền muộn, lấy ra một cây thiết thương, vẻ mặt bỗng nhiên sắc bén, chỉ thấy nhất thương đâm ra, mấy đầu thương nhất tề xuất hiện, thương thuật lại lớn vào từng bước.

Phía sau, thu cúc đi tới trong viện, đêm qua nàng bán hầu hạ công tử ăn uống tiệc rượu, sau lại nàng cũng bị bình lui, nhưng nàng cũng không có rời đi, nàng vẫn chờ đợi tại đại đường ở ngoài, nàng chính mắt thấy được công tử đem kia Bùi thị hai nữ bắt lên hồ giường, một khác kia nàng thương tâm. Nhưng nàng hiểu được đây là mạng của nàng, vì thế sáng sớm ngày thứ hai, nàng như trước vì công tử rửa mặt chải đầu, như trước mặt mang tươi cười, nàng muốn cho công tử thời thời khắc khắc nhìn đến chính mình tươi cười.

"Chuyện gì?" Vô thanh thu thương mà đứng.

Thu cúc hạ thấp người, "Thái tử hoảng rồi."

"Cái gì? Người lập lại lần nữa!" Vô thanh rống to.

Thu cúc chưa bao giờ nhìn đến vô thanh tức giận như thế biểu tình, không khỏi có chút sợ sợ, "Nô tì, nô tì nói, thái tử, thái tử hấn..."

Vô thanh cắt đứt, đột nhiên cảm thấy một trận đần độn vô vị, sâu kín nói: "Thu cúc, người đi xuống trước đi."

Vô thanh ngồi trên mặt đất, tà dựa vào một gốc cây cổ bách, nhắm mắt lại, tại sao phải như vậy? Còn nhớ rõ Lí Hoảng nhận chính mình ra thiên lao vào cái ngày đó sao?

Ngày nào đó Lí Hoảng ho khan, sắc mặt tái nhợt mà tiêu tụy, nhưng mặt mang tươi cười, nói: "Biểu đệ tuổi trẻ khinh cuồng, nay ra nhà giam, đương rất tỉnh lại." Rồi sau đó đưa tới bên tai lên lút nói: "Biểu đệ, phụ hoàng đã đáp ứng, đại hôn sau liền thiện vị cho ta, đến lúc đó, người chính là của ta cái thứ nhất Tề tướng, ta muốn thỉnh cầu phụ hoàng hòa mẫu hậu sắc sắc đề lên quan Uyển nhi, tự mình chủ trì người và Uyển nhi hôn lễ."

Lời nói còn văng vẳng bên tai, tư nhân cũng đã thế.

Vô thanh không biết, Lí Hoảng chết là phù cùng thiên hậu có liên quan, nhưng hắn khẳng định biết, lấy Lí Hoảng thân thể điều kiện, nếu không mỗi ngày lấy trân quý dược liệu điều dưỡng, Lí Hoảng sớm liền nghèo rồi. Nhưng ở nơi này trong lúc mấu chốt chết rồi, không thể không khiến nhân hoài nghi.

Cũng không lâu lắm, triều đình báo tang hạ đặt các châu các huyện, cả nước ai tang. Bách quan nhìn trời sau sinh ra hoài nghi, nhưng rất rõ ràng có cao tông làm chứng, này cùng thiên hậu một chút quan hệ đều không có, bọn họ nghe được kết hợp cung thái giám bẩm báo mới đi kết hợp cung. Mà bọn họ đã đến về sau, cũng đã chậm, thái tử dĩ nhiên chết sớm. Thiên hậu bị thương quá độ, hôn mê bất tỉnh.

Triều hội lên, cao tông kéo bệnh thể, thiên hậu khuôn mặt bị thương.

Cao tông nói: "Đêm qua trầm đau mất thương con, chư vị ái khanh mất đi một vị ôn văn nhĩ nhĩ thái tử, trầm đã nói với thái tử hảo, đẳng đại hôn sau, trầm thiện ở hấn, không nghĩ tới thế nhưng sẽ là kết cục này. Trầm hòa thiên hậu bị thống vạn phần, trầm quyết định truy phong Lí Hoảng vì hoàng đế, thụy hảo hiếu kính. Táng cho yển sư cảnh son, viết cung lăng."

Có đại thần hỏi: "Bệ hạ vì sao không táng cho Trường An?"

Phía sau, thiên hậu đứng dậy, lau hai giọt nước mắt, nói: "Năm ngoái, Bồn cung từng hướng thiên hoàng đưa ra trần thuật mười hai sự ở bên trong, còn có 'Khuyên dân nuôi tằm, mông lao dịch.' nay nông canh sắp tới, điển vụ bắt đầu, quay về Trường An, chỉ làm phiền phước, con ta mặc dù chưa, không dám không làm gương tốt."

"Thiên hậu nhân từ, thiên hoàng vạn tuế!" Bách quan nhất tề hô.

Ba ngày sau bách quan đến thái tử linh tiền tế điện, cao tông hạ chỉ chiếu bỏ châu Thứ sử lý trọng tịch giam tạo thái tử lăng tẩm, từ tư nông khanh vi huyện cơ thiết kế lăng mộ, trung dụng lạc châu dân phu mấy vạn ngày đêm tu kiến.

Vô thanh mặc quần áo trắng, đến thái tử linh tiền bái tế, hắn lấy ra bán bình cất rượu, đây là năm trước cất rượu thí nghiệm đi ra ngoài thứ nhất bình, cùng Lí Hoảng uống lên bán bình, nay còn dư lại bán bình, vốn là muốn lưu làm kỷ niệm đây, nay Lí Hoảng đã qua, vô thanh liền lấy ra nửa tế điện Lí Hoảng.

Vô thanh cũng không để ý tới Lí Hoảng phi tử hòa cung nữ, còn có vì thái tử tức trực bên linh cửu một ít rất ** chúc quan, hắn khai mở bìn phong, rượu mùi thơm khắp nơi, nháy mắt hấp dẫn chú ý của mọi người.

"Rượu này tuy tốt, nhưng không có biểu ca người, biểu đệ ta thật sự uống chi không thú vị, còn không bằng cho người mang đi a. Nhân sinh chung có vừa chết, hoặc sớm hoặc trễ thôi, người chính là so với ta đi trước một bước mà thôi, làm đi!"

Vô thanh dứt lời, chính mình nhấp một hớp, rồi sau đó đem bình rượu đặt ở bàn thờ thượng. Mà sau đó xoay người rồi đi.

Từ nay về sau mỗi khi có người tế bái, đều có thể người được đặc hơn mùi rượu, hỏi thăm dưới, mới biết được rượu này là vô thanh tế hiến đây.

Đều có nhân báo cho biết Vũ Hậu, Vũ Hậu tuy rằng khuôn mặt tiêu tụy, nhưng như trước u nhiên nói: "Đứa nhỏ này, cũng là nói ra nhân sinh bản chất, khả không khỏi quá mức suy sút rồi. Nhân sinh trên đời, đương sống ra một cái hình dáng ra, cũng không uống kiếp sau một lần. Xem ra đứa nhỏ này trong lòng ngọt đáp chưa giải a." Dừng một chút, còn nói thêm: "Truyền Bồn cung khẩu dụ, hoàng thượng có chỉ, sự chấp thuận vô thanh tham gia kỳ thi mùa xuân".

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Buồn Tẻ Chi Khoa Cử

Thái tử Lý Hoảng tử cũng không thể ngăn cản đại Đường chọn lựa nhân tài bước chân cửa, cao tông ban xuống ý chỉ, kỳ thật phía sau đã coi như là thiên hậu ban xuống ý chỉ, lập phái Vương Lý hiền vì thái tử, cũng cho bảy ngày sau cử hành kỳ thi mùa xuân.

Thiên hạ cử tử vì thái tử Lý Hoảng bị thương sau, cũng bắt đầu đầu cuốn tìm cửa sau thác quan hệ, đại Đường khoa cử không giống mấy trăm năm sau nghiêm khắc như vậy, tiến sĩ khoa cử tử nhóm tại khoa cử phía trước, vì đề cao nổi tiếng, có thể trước đem mình soạn văn viết chương thi phú đẳng đưa đến quan chủ khảo nơi đó, nếu bị quan chủ khảo nhìn trúng nói không chừng đã coi như là đăng khoa rồi.

Về phần tìm cửa sau hòa thác quan hệ cử tử, đều là một ít trình độ hữu hạn, nhưng nghĩ đăng khoa củi mục, những người này bình thường đều là con em thế gia hoặc là hoàng thân quốc thích. Cho nên đại Đường khoa cử theo phương diện nào đó mà nói cũng không thể phản ánh ra cử tử đám bọn chúng tài nghệ thật sự, nhưng này đó dù sao cũng là số ít, đại đa số thi đậu người đều cũng có thực học đấy.

Cũng có tự cao tài cao đấy, mặc dù ở đã nhiều ngày lý không thể ăn uống tiệc rượu mua vui, nhưng luôn có thể đi tản lâu sở quán uống chút thương thế rượu, làm làm đau khổ thơ lấy ai điều thái tử qua đời. Đại Đường tài tử là rất hội biến báo đấy. Tuy không tỉ trúc, nhưng cuối cùng là trong lòng ôm tiểu mỹ nhân, mặc dù không thể cất tiếng cười to, nhưng luôn có thể tại hồng la trong lầu uyển chuyển than nhẹ a.

Bốn ngày sau thái tử lĩnh cửu đề xuống cảnh sơn cung lăng, trong lúc dân phu bãi công, cao tông vội vàng ban thưởng thực trấn an.

Rất nhanh Lạc Dương nghênh đón kỳ thi mùa xuân, đại Đường khoa cử không có giống mấy trăm năm sau coi trọng như vậy, quan chủ khảo cũng không phải trong triều trọng thân, hành quyền cũng sẽ không hồ danh, cho nên phương diện này tiến sĩ thi đậu người hơi nước cũng là rất lớn.

Một ngày này, Lạc Dương Lễ bộ hòa Lại bộ nghênh đón náo nhiệt nhất thời điểm, tổng cộng ước vạn người cử tử đi thi, đạt tới tự đại đường khai quốc đi lại chi tới.

Quan chủ khảo vì Lại bộ thi công viên ngoại lang trịnh ích, là một cái bác học lão giả, hần đã từng là Trình Quán trong năm tiến sĩ, tư lịch là đầy đủ. Lúc này đây ứng tiến sĩ khoa cử tử có gần ba ngàn nhân, còn lại còn lại là ứng minh trải qua khoa cử tử. Cho nên liền phân ở tại hai nơi, tiến sĩ khoa tại Lại bộ biệt viện, minh trải qua khoa tại Lễ bộ biệt viện, kỳ thật này tương đương với đời sau trường thi.

Võ thanh tự nhiên là nổi danh nhân vật, cho nên khi võ thanh đi vào Lại bộ biệt viện thời điểm, trịnh ích cũng là gạt đầu mỉm cười, giám khảo có hộ bộ quan viên, bởi vì phải nhất nhất thẩm tra báo danh tin tức, còn có kim ngô vệ binh tốt tiến hành toàn phương vị soát người, còn muốn giống kiểm tra gia súc giống nhau cho người hé miệng, nhìn xem răng nanh.

Đã từng có hạng người tâm cao khí ngạo, không nhìn được loại khuất nhục này, liền phẩy tay áo bỏ đi. Võ thanh vẫn như cũ nhận kiểm tra, hần lần này tới, chỉ là vì hoàn thành lão nương Vũ thị nguyện vọng.

Thu cục cấp võ thanh chuẩn bị xong lương khô, chứa ở bên trong bọc quần áo, bởi vì phải thi một ngày, cho nên thời gian dài lâu, những thứ này là phải chuẩn bị. Võ thanh tại Giáp tự số mười viện (đây là bìa đặt), vị trí tốt lắm tìm. Đi vào vừa thấy, cả viện bị phân cách thành vô số ô vuông, trung gian bị một cái bề rộng chừng mười bước tiêu sái nói ngăn cách, này cũng vì phòng ngừa sao chép. Từng cái ô vuông lý chỉ chứa một người nhất án, trên bàn đã chuẩn bị xong giấy bút, mực hòa nghiên mực cần kèm theo.

Đăng sở hữu cử tử tiến tràng sau, theo tiếng trống vừa vang lên, liền báo cho biết cuộc thi bắt đầu, đều có quan lại nhỏ dưới tóc phát hạ khảo đề.

Đầu tiên là thiếp trải qua, tiến sĩ khoa thiếp trải qua chi thiếp đại trải qua 《 lễ ký 》 hòa 《 xuân thu Tả thị truyền 》.

Võ thanh mở ra cuộn giấy, chỉ vừa thấy, liền đại nhú, chỉ thấy mở đầu viết một câu, "Phàm chữa người chỉ đạo, đừng vội cho lễ." Trung gian vô ích một mảng lớn, một câu cuối cùng là "Cho nên minh Chu công chi đức, và lấy nặng này nước."

Võ thanh có một loại mừng chờ người xúc động, này cái gì thiếp trải qua, này thuần túy là tại giày vò a. Trong lòng mặc dù nhiên có chuẩn bị, nhưng là đối với thiếp khắp trải qua vẫn là cảm thấy đau đầu, đây là 《 lễ ký 》 dặm 《 tế thống thứ hai mươi lăm 》.

Võ thanh tiếp tục xem hướng về phía tiếp theo đề, là 《 xuân thu Tả thị truyền 》, muốn thiếp mười con, không có đại độ dài thiếp trải qua, không dễ dàng làm lỗi.

Cuối cùng là luận sách ba đạo, võ thanh tạm thời không nhìn tới, trước thiếp trải qua nói sau.

Nhìn thiếp trải qua nội dung, võ thanh sửa sang lại ý nghĩ, này đó đối với mình mà nói không khó, thêm chỉ chính mình trí nhớ siêu quần, nhưng gần năm ngàn tự dùng bút lông viết xuống ra, thật sự là rất trướng đau rồi. Bất quá cho dù trướng đau, hấn cũng phải viết. Vì thế cầm lên bút lông, hướng nghiên mực trung ngã vào mực, nghiền nát một phen, thuận thuận bút, trên giấy viết xuống chữ thứ nhất.

Thời gian cực nhanh, võ thanh dùng là đi giai tự thể, tiếp cận với Khải thư, nhưng là hành thư bản chất. Bất quá ba giờ, thiếp trải qua xem như hoàn thành, nhìn thật dày nhất xấp, võ thanh đưa tay ra mời lưng mồi, hoạt động hạ bả vai, lắc lắc cổ tay ê ăm, rồi sau đó dát băng băng chuyển động dưới đầu.

"Người đang làm cái gì?"

Võ thanh ngẩng đầu nhìn lên, dĩ nhiên là một vị giám khảo, võ thanh chấp tay thi lễ, nói: "Đệ tử gặp qua đại nhân, đệ tử thủ toan gáy đau, hoạt động một chút, đã quấy rầy đại nhân, kính xin đại nhân thứ lỗi?"

Như thế một cái phi thường lễ độ cử tử, liền cười nói: "Àn, không tệ, người tên gì vậy?"

"Đệ tử võ thanh!" Võ thanh thi lễ.

Kia giám khảo sùng sốt, rồi sau đó nháy mắt về mặt kính ngưỡng sắc, nói: "Nguyên lai là tiên sinh, đệ tử lễ độ!"

"A, đây là có chuyện gì?" Võ thanh sùng sốt, không hiểu được.

Kia giám khảo có chút xấu hổ, liền giải thích: "Đệ tử từng bái đọc tiên sinh chi 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》 hòa 《 phong thần ký 》, thật là có một không hai, đệ tử trong lòng thập phần thích, dực bái kiến tiên sinh mà vẫn vô duyên, không nghĩ hôm nay mới nhìn thấy tiên sinh."

Được, nguyên lai là một cái fan, võ thanh tự nhiên khiêm tốn một phen, rồi sau đó cố gắng một phen, rồi sau đó liền đưa đi vị này quan chủ khảo fan.

Phía sau có hai tên lính áp trụ một gã thí sinh theo võ thanh trước mắt trải qua, thôi thôi ồn ào ở bên trong, võ thanh mới hiểu được, tên kia cử tử tác tệ bị bất hiện hành, hấn không khỏi vô cùng cảm thán, này cùng đời sau cuộc thi tác tệ dữ dội tương tự a.

Ấn lương khô, võ hoàn trả phải tiếp tục đáp lại, mở ra bài thi, hướng luận sách thượng khán, cộng ba đạo.

Đạo thứ nhất là "Nó sơn chi thạch, có thể công ngọc." Đạo thứ hai là "Đại quốc người hạ lưu." Đạo thứ ba là y theo 《 chu lễ 》 trình bày trị quốc chi tư tưởng.

Võ thanh đối với luận sách mặc dù có ý kiến của mình, nhưng muốn phù hợp thời đại này tư tưởng, đối với hấn này có được hơn một nghìn năm sau này linh hồn người của, là một cái phi thường khảo nghiệm nghiêm trọng, không nghĩ qua là liền sẽ gặp phải thiên hạ văn nhân hòa sĩ phu phê phán, cũng sẽ gặp phải hoàng đế hòa bách quan giáng chức.

Đối với đạo thứ nhất đề xuất từ 《 thơ kinh 》， võ thanh hiểu thành gia tăng cùng Tây Vực các nước trao đổi, nhưng lúc này An Tây tứ trấn bị Thổ Phiên chiếm lĩnh, Tây Vực hòa đại Đường lui tới mậu dịch khi có gián đoạn, so với trước kia vô cùng giảm bớt. Cho nên võ thanh cho rằng, hấn là lấy cường đại lực lượng quân sự một lần nữa đoạt lại An Tây tứ trấn, đã thông mậu dịch thông đạo. Nhưng lại có thể tăng mạnh trên biển mậu dịch, thiết lập thị bạc tư quản lý cũng thu thuế. Như thế liền có thể hấp thu nước hấn chi tiền tiến văn minh đến tăng cường đại Đường chi thực lực.

Đạo thứ hai đề xuất từ 《 Đạo Đức Kinh 》， đối với như vậy một đạo đề, võ thanh còn lại là trình bày và phân tích đại quốc khí tượng hòa đại quốc ngực mang, cùng với hoàng đế trí tuệ, biến thành phê phán cao tông lòng dạ nhỏ mọn.

Đạo thứ ba đề còn lại là dường như khó, trị quốc tư tưởng, 《 chu lễ 》 bên trong quy định quốc gia phạm trù, chế độ phong kiến, quân đội chế độ đẳng đẳng. Võ thanh nghĩ nghĩ, tại phiếm hoàng giấy làm bằng tre trúc thượng viết xuống "Phong kiến luận" ba chữ.

Mà lúc này, võ thanh không có nhận thấy được, có mấy danh giám khảo len lén nhìn võ thanh, liền bao gồm quan chủ khảo trịnh ích.

Trịnh ích không khỏi gật đầu, nói: "Xem ra năm nay trạng đầu phải rơi vào võ thanh trên đầu."

"Cũng không nhất định, kia tổng chi hỏi, thẩm thuyên kỳ, lưu hi di đều là văn tài chi sĩ." Có người liền phản đối.

Trịnh ích nhếch miệng mỉm cười, cũng không cãi lại.

Chỉ thấy võ thanh viết: "Thiên địa điểm bắt đầu, quả có người ư? Ngô không biết vậy. Nhân chi sơ có giàu nghèo ư? Ngô cũng không biết. Đáp nghe thấy thiên hạ Cửu Châu, bắt đầu tại vũ đế. Phong kiến chi chế, bắt đầu tại Chu công..."

Tóm lại võ thanh tại đây là ngày sách luận lý xiển thuật phong kiến chế nguy hại, võ thanh đưa ra, để vương có thể đem tước vị làm một loại vinh dự phong cấp này có công người, không thể thực phong thực ấp, hơn nữa tước vị không thể thừa kế, cho dù có thể thừa kế cũng phải có công lao mới được. Như vậy mục đích chỉ có một, thi phải là gia tăng đại Đường người của miệng số lượng, chậm lại thổ địa diễn kịch, gia tăng triều đình thu nhập từ thuế, tăng cường đại Đường đế quốc thực lực. Cuối cùng liền sẽ thấy, ít có dạy, lão có điều nuôi, canh người có này điền, cư người có này phòng, một mảnh phồn vinh cảnh tượng, trở thành chân chính Thiên triều thượng quốc.

Ngày đó đầu sái hạ tối hậu một chút quang huy, ẩn vào Tây Sơn sau, võ thanh rốt cục viết xong. Cụ cách kết thúc ít nhất còn có tam căn ngọn nến thời

gian.

Võ thanh đưa tới giám khảo, tỏ vẻ mình đã đáp xong, có thể nộp bài thi rồi. Đều có quan lại nhỏ đem võ thanh bài thi phong trang viết lên tính danh đưa đến quan chủ khảo ký tên trong phòng.

Võ thanh còn lại là về mặt mặt mời ra Lại bộ biệt viện, liền nhìn đến lão nương Vũ thị đám người dắt ngựa xe chờ ở bên ngoài, hần lộ ra mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Lưu Đày

Khoa cử yết bảng cần mười ngày, cho nên võ thanh tưởng trước giải quyết rồi cùng Bùi gia hai muội từ ở giữa kia một ít chuyện.

Võ thanh cười hân huyết mã đi tới tu thiện phường, nơi này cách nam thị chỉ có nhất phường nơi, khá xa Ly Thiên phố, bất quá bên này tiền thuê nhà có vẻ tiện nghi, cho nên Bùi gia tạm thời gần ở này phường lý.

Võ thanh đi tới một chỗ nhà cửa, viện môn có chút cổ xưa, hần xuống ngựa, đi lên trước, vang dội kẻ đập cửa, một lát cửa mở, ra đến một cái người ở cho rằng lão giả.

Võ thanh chấp tay, nói: "Dám hỏi nơi này chính là bùi thanh Bùi đại nhân gia?"

"Đúng là, công tử này đến vì chuyện gì?" Lão giả kia mặt mỉm cười.

"Văn bối là tới bái phỏng Bùi gia nhị vị tiểu thư đây, tại hạ là bọn họ cố nhân." Võ thanh đành phải đã nói như vậy, hần cũng không muốn làm cho nhân gia phụ mẫu biết của hần ý đồ đến.

Lão giả kia trên mặt hốt nhiên nhiên cảnh giác, nói thật ra, trong khoảng thời gian này tới cửa bái kiến đại nhân công tử cũng không ít. Hôm qua kia cái gì Trương viên ngoại nhà công tử đều đến đăng môn bái phỏng. Khá vậy không trực tiếp như vậy muốn gặp nhị vị tiểu thư a.

Nhưng lão giả thật đúng là sợ là tiểu thư bằng hữu, dù sao nhị tiểu thư thích kết giao lục lâm người trong, thường thường có lục lâm người trong đi ngang qua, nhị tiểu thư đều phải tiếp tế một chút, vì thế đã nói nói: "Nói đến không khéo, hôm qua sáng sớm, nhị vị tiểu thư khởi hành đi Dương Châu."

"Dương Châu?" Võ thanh sững sốt, ngày hôm trước đi thi, hôm qua nghỉ suốt một ngày, không nghĩ tới thế nhưng bỏ lỡ.

Đột nhiên, một cổ dẫn động ý tập thượng tâm đầu, võ thanh thật không ngờ Bùi thị tỷ muội đi không từ giả, thế nhưng không có dây dưa chính mình, chẳng lẽ là bởi vì mình mấy ngày trước đây không làm làm cho các nàng hoàn toàn thương tâm đầu này? Hần cảm thấy một trận áy náy, chấp tay, dắt ngựa, từng bước một đi ra tu thiện phường.

Mười ngày sau.

Đoan ngoài cửa, các nơi cử tử nhóm tụ tập đến nơi này, bởi vì này một ngày là yết bảng ngày, đăng khoa thi đậu, lý cá chép hóa rồng cũng liền tại hôm nay. Thi đậu người đem tiền vào Lại bộ vòng kế tiếp xuyên chọn, thi rớt người, chỉ có thể chờ đợi năm sau lại đến đi thi.

Đồng la thanh vừa vang lên, đều có Lại bộ quan viên vạch trần hồng trù. Nháy mắt kia BẢNG liền hiện ra tại cử tử trong mắt, khiến cho một trận xôn xao. BẢNG đều có kim ngô vệ sĩ Bình vây hộ.

Mà lúc này Lại bộ quan viên liền lớn tiếng thì thầm: "Ất thứ trạng đầu Tịnh châu nhân, võ thanh; tên thứ hai tướng châu nhân, thăm thuyên kỳ; tên thứ ba toánh châu nhân, lưu hi di; tên thứ tư Phấn Châu nhân, tổng chi hỏi..."

Có đường một khi, hoàng đế cho rằng không ai có thể đạt tới trạng nguyên trình độ, cho nên tất cả tiến sĩ đều là theo ất thứ bắt đầu tính lên.

Hai cái hai mươi mấy tuổi trẻ tuổi nhân ở trong đám người nghe được tên của mình về sau, hai người hoan hô lên.

Một người ôm một cái hưng phấn mà nói: "Cậu, chúng ta đều trúng!"

"Duyên chi, cậu vẫn là không so được người a." Nói chuyện người trẻ tuổi thân hình cao lớn, cũng cũng coi là đáng vẻ đường đường, lưu trữ hai phiết râu ngắn, khá có vài phần nho giả khí chất.

Một bên có một người thờ dài một tiếng nói: "Duyên thanh huynh, duyên chi huynh, các người cứu sanh hai người trung học, coi như là một đoạn giai thoại rồi, tại hạ trước chúc các người."

Hai người này đúng là tổng chi hội hòa bề ngoài sanh lưu hi di, hai người nhưng lại đồng thời thi đậu.

Võ thanh bởi vì Bùi thị tỷ muội đi không từ giả, trong lòng phiền muộn, lại không thấy được thượng quan Uyển nhi, càng thêm mất hứng. Đều có nhân báo biết Vũ phủ, Vũ thị nghe được chính mình con trúng trạng đầu, không khỏi vui vẻ nước mắt chảy xuống.

Nhìn chung Vũ thị bộ tộc, hoàn chưa bao giờ trúng qua tiến sĩ. Cao tổ Lí Uyên khởi binh là lúc, võ sĩ ược vẫn là một cái bó củi buồn lậu, nhân giúp đỡ Lí Uyên khởi binh, sau bị Lí Uyên phái đi vận chuyển lương thảo, quản lý hậu cần, lập quốc sau là được khai quốc công thần, thuộc loại thứ tộc. Võ sĩ ược sau khi, gia đạo nhanh chóng suy sụp, nếu không võ mị lâm hoàng hậu, Vũ thị bộ tộc có lẽ liền hoàn toàn trở thành bình dân.

Vũ thị vội vàng phân phó võ Ngọc nhi chuẩn bị tiệc tối, nàng phải thật tốt chúc mừng một chút.

Ngay tại yết bảng sau, đại thần trong triều nhóm còn lại là đối trạng đầu võ thanh luận sách kịch liệt triển khai tranh cãi, cơ hồ phân làm hai phái, nhất phái đó là lấy hữu tướng trương văn quán cầm đầu, bọn họ cho rằng võ thanh quan điểm phi thường thích hợp làm tiền đại Đường hoàn cảnh. Một phái khác còn lại là lấy tả tướng lý nghĩa cầm đầu người chống lại, vạch võ thanh quan điểm là cực kì hiếu chiến, huống chi hủy bỏ tước vị thực phong, điều này làm cho người trong thiên hạ như thế nào nhận, này sẽ khiến cho thiên hạ phân tranh, để quốc náo động đấy.

Hai phái bên nào cũng cho là mình phải, người ủng hộ, phần lớn là thấy rõ thổ địa diễn kịch nghiêm trọng, nông dân trôi giạt khắp nơi. Mà người phản đối phần nhiều là cuộc sống hậu đãi, chưa từng theo trên căn bản nhận thức đến thổ địa diễn kịch nghiêm trọng tính, hơn nữa cũng nhiều huân đất hậu duệ, tự nhiên phản đối hủy bỏ tước vị thực phong rồi.

Tóm lại, về võ thanh luận sách đã đưa lên đến một cái độ cao. Cao tông khó được vào triều, liền bị làm cho phiền chán không thôi.

"Khải tấu bệ hạ, võ thanh như thế đại nghịch bất đạo, coi rẻ hoàng quyền, tổn hại hoàng ân mệnh mông cuồn cuộn, vi thần cho rằng ứng chỗ lấy cực hình!" Đây là Lý thị dòng họ một vị quan viên.

Trương văn quán là vô cùng duy trì võ thanh, hần về mặt nghiêm túc, ra ban tấu nói: "Thiên hoàng, võ thanh luận sách, nói ra ta đại Đường tự khai nước tới nay tệ nạn kéo dài lâu ngày, cũng vì đại Đường phồn vinh chỉ ra một cái có thể được đường sáng, có vài người tự cao tổ ẩm, tự nhiên không muốn. Thiên hoàng là cơ trí người, há có thể bị như thế nói chuyện giật gân sờ mông té. Thịnh thiên hoàng mình giám!"

"Bệ hạ, võ thanh năm lần bảy lượt coi rẻ ta đại Đường văn giáo, nay lại làm bản tổ chế, khẩn cầu thiên hoàng trị tội!"

Tiếp nhĩ liên tam có ý hướng thần ra ban phản đối hoặc là vì võ thanh biện giải, làm cho cao tông hoàn toàn trở nên nổi giận vô cùng. võ thanh, võ thanh, lại là võ thanh, tại trong mắt các người, trăm lần liên một đứa bé cũng không bằng sao? Cao tông bỗng nhiên đứng dậy, Vũ Hậu vội vàng ý bảo, cao tông không thêm quan tâm đến lý lẽ, liền nổi giận nói: "Trẫm giàu có tứ hải, tọa ửng thiên hạ, chẳng lẽ còn không kịp một đứa bé sao? Trẫm chỉ giang sơn là cao tổ hòa Thái tông một đạo nhất thương đánh xuống đây, không phải dựa vào mồm mép nói xuống. Nghĩ chi, võ thanh tước vị bình dân, lưu đây nhận châu!"

Nháy mắt, Vũ Hậu đứng lên, nhìn nhìn cao tông, lại nhìn một chút dưới bậc triều thần, suy sụp ngồi xuống, trong lòng không khỏi thờ dài.

Ý chỉ nhấn dùm, võ thanh tước vị bình dân, lưu đây nhuận châu, bách quan khiếp sợ, cử tử khiếp sợ, thiên hạ khiếp sợ. Võ thanh cũng trở thành có đại Đường tới nay, bị giáng chức đệ nhất vị thi đậu không đủ một ngày mà nhanh chóng bị lưu đây tiến sĩ.

Lạc Thủy hà bạn, võ thanh dừng ở cuốn cuộn chảy về hướng đông Lạc Thủy, thật lâu sau không nói. Ngày mai hần liền phải rời khỏi Lạc Dương, đến nhuận châu đi, hần biết lần đi nhuận châu, không biết khi nào mới có thể trở về, có lẽ đời này sẽ chết già nhuận châu, có lẽ đẳng thiên hậu chân chính chấp chương đại Đường thời điểm, hần có lẽ sẽ trở lại Lạc Dương. Nhưng này lúc, hần là là lúc nào đầu này? Khi đó hoàn sẽ phát sinh cái gì đầu này?

Võ thanh chờ ở chỗ này, chỉ là vì gặp Uyển nhi một mặt. Thiên hậu đêm qua giá lâm Vũ phủ, cấp võ thanh nói đi một tí cố gắng lời nói, hỏi võ thanh có yêu cầu gì, võ thanh nói thăm nghĩ gặp được quan Uyển nhi một mặt. Thiên hậu thế nhưng đồng ý.

Giờ phút này nhìn này chảy về hướng đông Lạc Thủy, võ thanh nhớ lại mấy trăm năm trước tào thâm thực vật điều về đất phong đi ngang qua nơi này làm 《Lạc Thần phú》, không biết là loại tâm tình nào.

"Thanh ca!"

Võ thanh xoay người, chỉ thấy cả người lấy y phục rực rỡ cô gái, thanh lệ thoát tục, trong tròng mắt lệ quang nhiều điểm, lại bao hàm kinh hi. Võ thanh tiến lên ôm thật chặt cô gái, thấp giọng nói: "Uyển nhi!"

Chương 88: Đến Nhuận Châu

Nhuận châu, tự từ khai hoàng trong năm đưa châu đã đem gần trăm năm, nhuận châu liền vẫn trở thành Giang Nam kênh đào hòa nước trường giang nói giao hội điểm, tuy rằng rời xa Giang Nam nói trị sở hồng châu, nhưng tới gần chỉ có nhất giang chỉ cách Dương Châu, nhuận châu tây tân độ liền trở thành một cái rất tốt độ khẩu.

Lúc này tây tân độ khẩu dòng người như dật cửi, tào thuyền hơn mười con, bọn dân phu chính hồ ký hiệu khuôn vác lấy to lớn bó củi, đây là hàng năm vận hướng Lạc Dương hòa Trường An kiến tạo cung điện bó củi, nay Lạc Dương đại tu cung điện chính cần bó củi, bọn dân phu cần thừa dịp dương từ Giang lũ định kỳ phía trước, muốn đem bó củi dời vận đến giang đối diện dương từ tân đi.

Tây tân độ một mảnh bận rộn, lúc này theo mặt sông chậm rãi lái tới một tòa song tầng lầu thuyền, mắt sắc cước phu môn vừa thấy chỉ biết phía trên kia người đang ngồi, nhất định là phi phú tức quý, liền sớm chờ một bên, xem có thể hay không tránh vài cái tiền đồng sống tạm cơm ăn.

Vô thanh một thân hoa phục, thắt eo cách mạng, đầu đội tiêu dao quan, ngẩng đầu đứng thẳng đầu thuyền, ngắm nhìn bên tàu, mặc dù là một cái huyện nhỏ, nhưng này bên tàu cũng có chút bận rộn, trong lòng thoáng buông xuống nhất về lo âu, trên mặt lộ ra tươi cười.

Sau lưng thu cục nhìn một đường trăm dặm không nói công tử, trong lòng cũng là ưu sầu đầy cõi lòng, một đường cùng công tử ưu sầu, nhắc nhở: "Công tử, chúng ta đã đến a."

Vô thanh lộ ra tươi cười, "Người đi thông tri lão phu nhân a, thu thập xuống, chuẩn bị một chút thuyền."

Vô một đao như cũ là hòa thượng cho rằng, mấy năm nay nghiên cứu pháp hiệu, trên người cuồng dã khí đến tận đây cũng toàn bộ nội liễm, nếu không chú ý ánh mắt của hắn, hội nghĩ đến đây chỉ là một thực thông thường hòa thượng.

Lão nương nước Tấn phu nhân vốn có thể ở lại Lạc Dương, nhưng mà chung quy không yên lòng còn chưa đi quá quan lễ vô thanh, liền đi theo đến đây, Lạc Dương Vũ phủ liền giao cho vô Ngọc nhi xử lý, lão Lý đầu lưu tại Lạc Dương kinh doanh Lạc Dương sinh ý, Vương Tu đi Trường An chủ trì Trường An sinh ý, từ Tiểu Anh tắc là theo chân đi vào nhuận châu, nay vô Đại Vũ nhị cũng đều có thể có thể chịu được trọng dụng, vô thanh cũng là không thiếu nhân thủ.

Đệ tử lý phụng hiếu lưu tại Lạc Dương nói tiếp thư, người Nhật Bản tín chuẩn bị trở về về Nhật Bản, cho nên cũng theo tới rồi, chuẩn bị lại đi theo vô thanh học ít đồ trở về nữa. Trương nói là Lạc Dương người địa phương, vẫn là một đứa bé con, cho nên lưu tại Lạc Dương đi học tiếp tục. Về phần kia thập tam danh nữ đồng hòa bày tên nam đồng tắc là theo chân đến đây, bằng không bọn họ lý khai vô thanh, cũng chỉ có thể đói chết.

Một thuyền nhân một đường du sơn ngoạn thủy một tháng mới tới Đan Dương huyện, nơi này là nhuận châu trị sở.

Lầu thuyền chậm rãi cập bờ, vô thanh cùng lão nương hạ thuyền, đều có vô một đi không trở lại tìm xe ngựa, vô thứ hai là tìm đến này kiệu phu, khuôn vác hành lý.

Phía sau, một người thư sinh cho rằng thanh niên đi đến vô thanh trước mặt, chấp tay hỏi: "Xin hỏi vị này chính là Tịnh châu vô thanh Vũ tiên sinh?"

Vô thanh sững sốt, chẳng lẽ nơi này còn có người nhận biết mình? Vì thế chấp tay nói: "Đúng là tại hạ, không biết công tử tìm tại hạ vì chuyện gì?"

Thanh niên kia mặt lộ vẻ vui sướng, nói: "Đệ tử vương trung gặp qua tiên sinh, gia phụ đã bị tiệc rượu, riêng tiên sinh hòa lão phu nhân bày tiệc mời khách."

Vô thanh không biết này vương trung có phụ thân là người nào, nhưng nhân gia lấy đệ tử chỉ lễ đãi chính mình, cũng để cho vô thanh có một chút cảm động. Vì thế đã nói nói: "Như thế liền làm phiền."

Vô thanh mệnh vô nhị tìm khách sạn, trước dàn xếp xuống dưới, hắn và Vũ thị lên kia vương trung xe ngựa. Chờ đến phủ thứ sử cửa sau, vô thanh giờ mới hiểu được, nguyên lai là nhuận châu Thứ sử vương mỹ sủng mỗ tiệc chiêu đãi chính mình.

Trước khi tới, đối nhuận châu thoáng biết một phen, vương mỹ sủng phu nhân là trưởng tôn bộ tộc đích nữ, sau lại vương mỹ sủng thụ Trường Tôn Vô Kỳ liên lụy, bị giáng chức đến Lĩnh Nam. Mấy năm trước trưởng tôn bộ tộc bị cao tông đặc xá, cho nên vương mỹ sủng cũng thiên vì nhuận châu Thứ sử.

Cứ việc vô thanh bị tước vì binh dân, nhưng vô thanh đã ở bách quan trung khá có danh tiếng, huống chi nay đại Đường dân gian dần dần xuất hiện giống 《 tam hiệp ngũ nghĩa 》 một loại tục tăng tiểu thuyết, bị quảng đại dân chúng sở hỉ yêu. Mà phẩm là viết loại vật này người của, đều dùng vô thanh vì sư. Huống chi cao tông từng hạ chỉ đưa thanh tâm quán, vô thanh từng vì quán chủ, danh vọng hay là đang đầy.

Vương mỹ sủng biết vô thanh lai lịch, cũng hiểu được vô thanh không có bị đồ giao chỉ hoặc là lôi châu, một cái trọng yếu phi thường nguyên nhân vẫn là hôm nay thiên hậu. Thiên hậu gián tiếp chấp chương triều chính đã nhiều năm, ảnh hưởng sâu xa, vô thanh làm Vũ thị mới có thể kiệt xuất đồng lứa, làm sao không bị thiên hậu coi trọng. Ngày khác một lần nữa bắt đầu dùng cũng vị thường bất khả có thể. Làm một làm nhiều năm lão quan, đã trải qua trong

quan trường những mưa gió, vương mỹ sường cũng cần vì tương lai mình quan đồ đặt tiền cuộc.

Đương võ thanh đi vào phủ thứ sử biệt viện sau, một cái sắc mặt hồng nhuận trung niên nhân một thân thường phục đứng thẳng môn thính, bên người là một người trung niên mỹ phụ, cũng là một thân hợp thể thường phục, võ thanh biết, đây chính là vương mỹ sường vương Thứ sử hòa phu nhân của hãn Trưởng Tôn Thị rồi.

"Tiên sinh hòa phu nhân quang lâm hàn xá, thật là vẻ vang cho kẻ hèn này a." Vương mỹ sường chấp tay thi lễ.

Võ thanh tự nhiên khách khí một phen, nói: "Thảo dân có tài đức gì, có thể đã bị vương Thứ sử ngài khoản đãi a."

Nay võ thanh vô quan vô tước, tước vì binh dân, cho nên chỉ có thể là tự xưng thảo dân, nhưng vương Thứ sử cũng không dám chậm trễ, như thế hàn huyện một phen, liền đem võ thanh nghênh tiến khách đường. Vũ thị cũng từ Trưởng Tôn Thị bồi bạn vào khách đường.

Phân chủ khách sau khi ngồi xuống, liền có nha hoàn người ở bưng lên thực thức nhắm thủy trà bánh. Nhuận châu trà như cũ là gia nhập hương liệu, võ thanh cảm thấy mình đến nhuận châu trách nhiệm sâu nặng, có lẽ tại nhuận châu có thể khai thác ra bản thân buôn bán đường cũng chưa biết chừng, nơi này có Trường Giang, lại có Giang Nam kênh đào, vận tải đường thủy tiện lợi, nếu khả năng nói không chừng còn có thể tổ kiến đội tàu tiến hành trên biển mậu dịch, buôn bán trên biển nhưng là lợi nhuận dày a.

Tiệc rượu rất đơn giản, không có cá muối tổ yến cái gì, điều này cũng theo phương diện nào đó thuyết minh, võ thanh tuy rằng bị hoan nghênh, nhưng dù sao cũng là binh dân, hoặc là nhuận châu cuộc sống cũng không giàu có, nhưng điểm này bị võ thanh phủ quyết, nhuận châu thuộc loại Giang Nam, tới gần Dương Châu, phồn vinh không so được Dương Châu, nhưng coi như giàu có, theo Đan Dương huyện ngã tư đường lượng người đi hòa cửa hàng cũng có thể thấy được đến.

Nhưng bất kể thế nào nói, vương mỹ sường là một rất biết làm người chức vị người của, hãn cho võ thanh rất lớn phương tiện, võ thanh có thể nhậm chọn nhất huyện ngu lại.

Võ thanh nay bị lưu đầy tại nhuận châu, cần tại nhuận châu một lần nữa ngu lại, mà vương mỹ sường mở rộng ra phương tiện chi môn, võ thanh cũng không khách khí, cho nên hãn lựa chọn thượng nguyên huyện.

Thượng nguyên huyện tại một năm trước kêu Giang Ninh huyện, sớm hơn trước kia kêu quận Giang trử, Kim Lăng quận. Tự tùy diệt trần về sau, phá hủy hoàng thành cung điện, trị sở thiên tới Dương Châu. Đã đến Đường triều, lại vài lần sửa quận vì huyện, đến nay đổi thành thượng nguyên huyện, trở thành nhuận châu một cái huyện nhỏ.

Cho dù vì huyện nhỏ, nhưng thượng nguyên huyện như trước phồn vinh. Võ thanh lựa chọn thượng nguyên huyện cũng là vì có thể rất tốt kinh thương. Lại rời xa châu trị sở tại, thiếu rất nhiều phiền toái. Nay hãn nêu tước vì binh dân, chỉ có tiên phát gia lâm giàu nói sau. Dùng một loại khác cách cũng có thể "Đạt tắc kiêm tề thiên hạ".

Ngày đó, võ thanh liền tại hộ tào tư viết hộ tịch, ngày thứ hai cả đám ngồi lâu thuyền vùng ven sông hướng về thượng nguyên huyện bước vào.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Ngày Xưa Kim Lăng

Hạ quan bến tàu, người đi thừa thốt, bến tàu ngừng lấy mấy con đò, ngẫu nhiên cũng có thuyền lớn lúc này bỏ neo, đều chỉ là vì tiếp tế tiếp viện đồ ăn, hoặc là có văn nhân nhà sĩ đến thượng nguyên huyện đến kia hoàng thành phế tích thượng tướng nhớ một chút, làm một thủ đầu buồn thán cổ tao tình chi thơ. Đương nhiên từ nay về sau chỗ đi Dương Châu cũng là cực kỳ phương tiện.

Võ thanh đoàn người ngồi lâu thuyền chậm rãi tới gần, mọi người dừng ở bến tàu, tuy rằng người đi thừa thốt, nhưng y hi theo kia rộng thùng thình bến tàu hòa kia đứng sừng ở hai bên cao lớn kho đề hàng hoá chuyên chở cũng có thể thấy được, đã từng hạ quan bến tàu là cỡ nào phồn hoa.

Hạ thuyền, cũng nhìn không tới kiệu phu, vì thế võ thanh làm cho võ một đi không trở lại trong thành tìm chút kiệu phu hòa xe ngựa xe trâu ra, hãn còn lại là cùng lão nương Vũ thị hạ thuyền, du lãm bờ sông cảnh sắc.

Tam quốc thời kì, Tôn Quyền trúc Thạch Đầu Thành, sau lại xưng đế cải danh xây khang thành, đến nay hơn bốn trăm năm, trong lúc cũng từng mấy bận thay đổi, cho đến tùy diệt trần, dẹp yên Kim Lăng, ngày xưa phồn hoa không ở, nay cũng chỉ biến thành một cái nhỏ nhỏ thị trấn, để lại như vậy một tòa cổ xưa mà rách nát đại bến tàu, tựa hồ khóc kể lấy nơi này đã từng phồn hoa.

Vũ thị nhìn vô thanh, giọng kiên định nói: "Con ta nhưng là trạng đầu, lần này giáng chức, Thanh Nhi hẳn là rất độc thánh hiền chí thư, ngày khác định có thể bị triều đình trọng dụng. Không phải như vậy ý chí tinh thần sa sút, không có nam nhi chí khí!"

Vô thanh sững sờ, chính mình tiêu trầm sao? Đột nhiên, hắn nhớ lại đi không từ già Bồi thị tỷ muội, còn có kia hữu duyên vô phận thượng quan Uyển nhi, trong lòng âm ảm. Chính mình vẫn là quá ngây thơ rồi, từ xưa đến nay, nhân sinh không như ý người quả nhiên là nhiều lắm.

Vô thanh mỉm cười, nói: "Mẫu thân yên tâm, con không có việc gì, nay con không phải phải ở chỗ này làm lại bắt đầu sinh hoạt sao? Nương, ngày rồi cũng sẽ tốt thôi, con cũng rồi cũng sẽ tốt thôi, vọng nương không cần lo lắng."

Vũ thị nhất không nhìn nổi vô thanh cặp mắt kia trung thường thường toát ra ưu thương, từ nhỏ đến lớn, nàng mặc dù thành thói quen, nhưng đều khiến nàng vô cùng lo lắng, cho nên lúc này đây vô thanh bị lưu đầy nhuận châu, nàng liền đi theo đến đây.

"Ai nha nga, nơi đây khi nào đến đây cái như thế tiêu trí phụ nhân, thật là, thật là sướng chết ta!"

Một cái thực đáng khinh thanh âm của bỗng nhiên theo bên cạnh truyền vào vô thanh hòa Vũ thị trong tai, hai người xoay người nhìn lại, dĩ nhiên là ba cái công tử ca, đi theo phía sau chó săn, bọn họ tay cầm chiết phiến, cả một chút hợp nhau chiết phiến, sắc mini nhìn chăm chăm Vũ thị kia bộ ngực cao vút, trực tiếp đem vô thanh làm như không thấy.

Vô thanh không phải không thừa nhận Vũ thị cùng thiên hậu giống nhau cho tới bây giờ cũng một điểm không thấy già, hơn nữa Vũ thị phi thường xinh đẹp, nếu đặt ở đời sau, đó cũng là lạt mẹ một loại đấy.

"Ân?" Vô thanh chặt chẽ nhìn chăm chăm ba người kia thanh niên, như là xem người chết giống nhau. Vũ thị lộ ra thần sắc khinh thường, nói: "Thanh Nhi, đi thôi."

Vô thanh nghĩ nghĩ, mới đến, không thể rất lỗ mãng rồi, nhưng này tiểu địa phương, còn có thể đem mình tại sao lấy? Vừa muốn xoay người, nhưng không nghĩ kia đám công tử ca còn muốn từ trên lạn đá.

"Đứng lại, bản công tử cho các ngươi đi rồi chưa? Phụ nhân kia, xoay người lại, làm cho bản công tử hảo hảo nhìn một cái!"

"Xem mẹ ngươi!"

Vô thanh hoàn toàn không nhịn được, vốn là bị ủy khuất, nín tức cảnh hông, nay gặp được một cái như thế đáng đánh đòn đối tượng, hắn còn có thể nhẫn?

Một cái bước xa, nháy mắt đi tới cảm y công tử kia trước mặt, một tay tề ở áo, một chút đại tát tại, rồi sau đó một cước đạp bay, rồi sau đó liền lớn tiếng cười như điên.

"Hà công tử!" Mọi người quát to một tiếng.

Toàn bộ quá trình thật sự là quá nhanh, này nô bộc hòa khác hai gã thanh niên không có phản ứng lại đây, Hà công tử liền bất tỉnh nhân sự.

Đều có nô bộc đi đỡ Hà công tử, lớn tiếng kêu la, "Công tử đã chết!"

Vô thanh thầm nể một tiếng, tay của mình chính mình rõ ràng, bắt quả một lát, Hà công tử tăng hắng một cái, hoàn quá khí lại, nhìn đến vô thanh mẹ con vẫn còn đang, chỉ vào vô thanh, ra lệnh: "Đem hắn, cấp gia ta giết chết!"

Nô bộc vừa nghe, tự nhiên không dám chậm trễ, mười nô bộc một loạt mà lên, khác hai cái công tử muốn ngăn trở, nhưng vẫn là nhịn được.

Vô thanh trong mũi hừ hừ cười lạnh hai tiếng, đám này người mới, lại vẫn dám đến quần áo, quả thực không biết sống chết, xem ra trong ngày thường cũng là ức hiếp lương thiện mặt hàng. Vô thanh tự nhiên sẽ không để cho lão nương Vũ thị đã bị tổn thương, vì thế bước ra từng bước, dưới chân đá vụn vẩy ra, hai chân bay lên trời, uốn người xoay tròn, liên tục đá ra hơn mười chân, trong chớp mắt, chỉ thấy này bọn nô bộc như bao cát bình thường bị một đám đá bay, phù phù phù phù, tất cả đều tan mất trong nước sông, văng lên cành hoa có chút đồ sộ. Đều có khác nô bộc nha hô một tiếng, nhảy vào trong sông cứu người.

Mà ba người kia công tử còn lại là sợ choáng váng, đây là người sao? Bọn họ chưa từng gặp qua võ công như thế rất cao người, ngày thường nhìn đến này luyện công phu, cũng bắt quá là một ít trêu chọc động tác võ thuật đẹp thôi. Nay gặp chân chính người luyện võ, bọn họ chỉ còn lại có khiếp sợ.

Vô thanh đi hướng này Hà công tử, hai gã khác công tử sắc mặt dị thường khó coi, trong mắt có thật sâu sợ hãi, vội vàng chấp tay nói: "Hiệp hiệp sĩ, đều tại chúng ta có mắt không trông, đã quấy rầy hiệp sĩ, mong rằng ngài thật to nhân có đại lượng, buông tha Hà công tử a."

Vô thanh khoát tay chặn lại đẩy ra kia hai cái thanh niên, chỉ vào Hà công tử nói: "Ngươi muốn chết, ta thành toàn ngươi, nếu khiến ta gặp lại ngươi này tạp toái, gặp một lần đánh một lần! Ngươi nên nhớ kỹ, ta liền ở tại nơi này trong huyện thành, tùy thời đều có thể tới tìm ta, còn có, nhớ kỹ, ta gọi vô thanh! Nhưng đừng nhận lầm người!"

Dứt lời, cũng không để ý tới Hà công tử ánh mắt sợ hãi, không thêm quan tâm đến lý lẽ mặt khác hai cái thanh niên, liền hướng tới Vũ thị đi đến.

Trải qua lần này phát tiết, vô thanh bỗng nhiên cảm thấy, cả người nhẹ nhàng khoan khoái rất nhiều, cảm thấy không khỏi thâm nghĩ, chẳng lẽ mình vô công mới thành lập sau, lại có bạo lực khuynh hướng đâu này? Đây không phải là nhất dấu hiệu tốt, khả loại cảm giác này thật sự tốt lắm a.

Đặng võ thanh hòa Vũ thị đã đến bến tàu về sau, võ đại cũng tìm tới vài tên kiệu phu hòa xe trâu xe ngựa, bắt đầu chuyển hành lý, hành lý tương đối nhiều, chủ yếu là võ thanh một ít thí nghiệm công cụ, những thứ này là võ thanh tốn thời gian năm năm mới lấy một bộ, cho nên phi thường trân quý, hơn nữa này đó công cụ, trong tương lai trong vài năm đều muốn phát huy tác dụng trọng yếu, cho nên nhất định phải vô cùng cẩn thận.

Xa xa kia ba gã công tử nhìn đám người kia, một tên trong đó công tử nói: "Hà công tử, cha ngươi là Huyện lệnh, liền không nghe được quá có hay không triều đình phải tới đại quan sao? Ngươi xem này phô trương, kia hai tầng lầu thuyền cũng không thấy nhiều a, ta cũng chỉ là tại Dương Châu gặp qua."

"Ân, đám người kia phi phú tức quý, ngươi xem phụ nhân kia cao quý thanh nhã, chuẩn là trong triều đại quan mệnh phụ. Các ngươi nói một chút coi, bọn họ tới đây thượng nguyên huyện làm cái gì?" Một người thanh niên khác nói.

Hà công tử hai má sung, nói chuyện áp úng, nghe cũng nghe không rõ sở, nhưng hắn đã gạt khuy, về đến nhà nhất định phải hỏi rõ, chính mình cũng không thể không công ăn này mệt, thượng nguyên huyện Trường Giang bang hòa đầu bò sơn bò vương trại hắn đều có người quen biết.

Võ thanh tất nhiên là không biết ba cái thanh niên cũng không có giống mặt ngoài như vậy sợ hãi, kỳ thật cũng tương đương, niên đại này, ai sợ ai a, ai phục ai a, đều là hạng người tâm cao khí ngạo, không phải đánh hai cái có thể chịu thua đấy.

Đi vào tường thành tan hoang thượng nguyên huyện, hoàn toàn nhìn không ra nơi này đã từng là phồn hoa Kim Lăng. Trong thành cỏ hoang khắp nơi, dọc theo sông Tần Hoài bờ phía nam một đường đi tới, phong cảnh tuyệt đẹp, có dân chúng tại bên bờ trồng đồ ăn, đang ở đức, có thể thấy được từng nổi tiếng sông Tần Hoài rượu nùng sinh ca cạn hát than nhẹ cảnh tượng đã trở thành mây khói.

Mọi người trải qua một chỗ to lớn phế tích, chính là này phế tích thượng súc lập đền thờ, mặt trên viết lấy "Hắc y hạng" ba cái cổ triện tự. Võ thanh sùng sốt, đây là trong truyền thuyết hắc y hạng sao? Từng Đông Ngô quân doanh thiết ở trong này, nhân mặc áo đen xưng là hắc y hạng, sau lại Đông Tấn vương đạo hòa tạ an hai đại gia tộc liền ở nơi này, con cháu được xưng là hắc y lang.

Chính là, nay trở thành phế tích, chỉ có kia tàn phá đền thờ thượng ba chữ thuyết minh nơi này đã từng danh, từng nơi này cũng từng huy hoàng quá.

Lúc này ngày ngã về tây, bỏ ra dư huy, dừng ở hắc y hạng phế tích lên, làm cho người ta bội cảm hiu quạnh. Mấy con yến tử bay thấp xuống xoay quanh, rồi sau đó bay vào mấy nhà thấp bé trong phòng.

Võ thanh không khỏi than nhẹ nói: "Chu Tước kiêu biên cỏ đại hoa, hắc y đầu hèm nặng chiều tà. Trước đây vương tạ đường tiền yến, bay vào dân chúng tâm thương gia."

Lúc này, sông Tần Hoài biên đang có nhất nữ đang đào y, nghe được sau, không khỏi cả người chấn động, đứng lên giữa đầu nhìn về phía võ thanh, nhất trương tuyệt mỹ mặt của chiếu rọi tại dưới trời chiều, giống nhau bị thoa lên một tầng kim quang, thần thánh không thể tả.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Huyện Nha Phong Ba

Võ thanh tất nhiên là không biết từng có như vậy nhất nữ từ nhìn chăm chú quá hắn, ngày hôm nay sắc bắt đầu tối, bọn họ chỉ có thể trước ở một đêm khách sạn.

Bên bờ sông Tần Hoài, từng tửu quán mọc như rừng, tần lâu sở quán đa bất thắng số, đại quan quý nhân cũng nhiều tại những chỗ này đưa trạch, phương tiện chơi trò chơi. Nay tuy rằng không còn nữa ngày xưa phồn hoa, nhưng khách sạn hòa tửu quán phồn gọi hồn vẫn ở chỗ cũ hai bờ sông cỏ linh linh phiêu đảng. Kinh doanh trạng huống không tốt, cho nên võ thanh một người mấy chục nhân liền bị chương quây phi thường nhiệt tình hoan nghênh, võ thanh nhìn chương quý kia ướt át ánh mắt của, không khỏi vô cùng cảm thán.

Võ thanh cùng đi Vũ thị dùng qua cơm về sau, liền đi ra du lãm sông Tần Hoài cảnh đêm, kiếp trước mỗi khi đọc được mười dặm Tần Hoài khi đều từng vô hạn hướng tới chi, kia Tần Hoài bát diêm diêm danh lại truyền tới đời sau cũng làm cho vô số nhà thơ nhóm nhớ lại không thôi.

Lúc này sông Tần Hoài hai bờ sông tiệm rượu dâng lên đèn màu, dọc theo sông Tần Hoài hai bờ sông, là có thể nhìn đến vô số đèn màu, giống nhau ngày xưa phồn hoa tái hiện. Nơi này từng là hoàng đô, thậm chí mấy trăm năm về sau, cũng trở thành hoàng thành. Nơi đây địa linh nhân kiệt, non xanh nước biếc, chính là Tùy Đường tới nay hoàng đế đổi chỗ này cố ý làm thấp đi, khiến cho nơi này dần dần suy bại.

Nhưng ngay cả như vậy, đến buổi tối cũng khó dấu này ngày xưa phồn hoa. Nơi này không có Trường An hòa Lạc Dương quy củ, nơi này không cần

ban đêm đóng cửa phòng môn. Làm việc tay chân một ngày Kim Lăng dân chúng hòa thể gia công tử bạn hữu liền đi tới sông Tần hoài ngạn, nghe một chút tiểu khúc, uống một chút ít rượu, đắm lưu manh tại kia sông Tần hoài trung thuyền nhỏ trung đào mấy đồng tiền, có thể sờ sờ nữ nhân. Đây đó cũng không có không nói rõ, ngày xưa trên sông Tần Hoài phồn hoa. Hai bờ sông ban công thượng ăn mặc hoa chi chiêu triển chị em cang đối với dưới lầu hành tẩu đám công tử ca liên tiếp lấy lòng.

Ngô nông mềm giọng, cũng làm cho này không nhìn được nữ nhân vị các tiểu tử xương cốt tô nửa thanh.

Đây là Giang Nam, đây là đã từng Kim Lăng, địa phương tốt a!

Võ thanh dọc theo sông du lãm, đi theo phía sau là võ một đao, hòa thượng này nay quả nhiên là làm hòa thượng lên nghiện, võ thanh gọi hắn râu tóc, hắn ngược lại cười hắc hắc.

"Đại thúc, râu tóc a, chính dễ dàng lấy vợ sinh con rồi."

Võ một đao biết võ thanh là thật tâm vì tốt cho hắn, nay điều kiện cũng thành thực rồi, ở đây cho dù chính mình sức phát triển trở về thì ra là bộ dáng, cũng là không có người nhận ra, khả năng của hắn đã phai nhạt. Trước kia quá đầu đao liếm máu ngày, mặc kệ hiệp trượng nghĩa, phóng đảng không kiềm chế được, bỏ lỡ cái kia trong lòng nữ tử. Nay thành hòa thượng, mấy năm qua nghiên tập kinh Phật, lại có một loại hiểu rõ thiên tâm cảm giác, trần thế ân ân oán oán tựa hồ buông xuống không ít.

"Công tử nhưng là phải cấp ta giới thiệu nhà ai cô gái sao?"

Võ thanh cười, nói: "Đại thúc cảm thấy Ngọc nhi như thế nào đây?"

"Ngọc nhi? Rất tốt cô nương, công việc quản gia có câu, ai cưới nàng là thực chuyện hạnh phúc." Võ một đao tán dương.

Võ thanh vui vẻ, xoay người nhìn về phía võ một đao, "Nói như vậy, đại thúc người đồng ý đầu này?"

"Công tử, ta cũng không nói đồng ý, ha ha ha." Võ một đao không khỏi cười ra tiếng, tiếng như hồng chung, dẫn tới chung quanh dân chúng vây xem.

Võ thanh nhut chí, nói: "Chỉ biết đại thúc người thích tiêu khiển ta, tốt lắm, đại thúc có nghĩ là đi chỗ đó giữa sông trên thuyền thử một lần?"

Võ một đao cười nói: "Công tử tuổi còn nhỏ quá, vẫn là chờ đi, thử thương thân."

Nghe nói như thế, võ thanh trong lòng cũng không khỏi vì mình ** việc mà có chút tiếc nuối, còn muốn khỏi kia đi không từ già Bùi thị tỷ muội, nháy mắt không có tâm tình, liền không nói một lời trở về khách sạn.

Võ một đao sờ sờ cằm, trong miệng tự lẩm bẩm, "Đứa nhỏ này, khúc mắc vẫn là không có mở a."

Sáng sớm ngày thứ hai, võ thanh đi huyện nha hộ tào lập hồ sơ, cho dù là hoàn toàn ngụ lại thượng nguyên huyện rồi. Đương nhiên võ thanh phạm vi hoạt động chỉ giới hạn ở nhuận châu, thụ địa phương hòa triều đình giám thị, nếu ra nhuận châu, nói không chừng có người hội hướng giám sát Ngự Sử đánh báo cáo.

Võ thanh tại huyện nha đợi một buổi sáng, lại không đợi được nhân, mỗi lần hỏi đều là "Nay cày bừa vụ xuân, quan viên đều đi hồi hương." Gọi hắn ngày mai lại đến, võ thanh đành phải lại nhớ tới khách sạn, chuẩn bị ngày thứ hai lại đi.

Không nghĩ tới ngày thứ hai võ thanh đã đến huyện nha, như trước không ai, như cũ là nói như vậy từ, vẫn là để cho hắn ngày thứ hai đến.

Như thế suốt ba ngày, võ thanh không thấy được Huyện lệnh hòa Huyện thừa, cùng với khác quan lại nhỏ, trong lòng nín nhất khẩu ác khí, một cước đạp bay huyện nha đại môn, rồi sau đó bắt lấy kia sư gia cổ áo, quát: "Nói cho ta biết, Huyện lệnh ở nơi nào? Ta tự mình đến hồi hậu ân cần thăm hỏi lão nhân gia ông ta!"

Sư gia chưa từng gặp qua như thế rất ngoan thí dân, không khỏi run rẩy chỉ vào võ thanh cái mũi, "Người, người, người..."

"Người, mẹ người!" Võ thanh giận không chỗ phát tiết, một tay kia tê ở sư gia hông của đang lúc, hai tay cứ như vậy đem sư gia giở lên, một bộ muốn ngã chết tư thế.

"Nói hay không, không nói, mỗ khiến cho người hôm nay đi gặp kia diêm vương!" Võ thanh phần nộ quát.

Nháy mắt, nhất mũi nước tiểu xông vào mũi, võ Thanh Đại Học giận, ném xuống sư gia, nhìn này hai phiết ria chuột sư gia, võ trong sạch tưởng một cước cấp thái bệ, mắng to một tiếng, "Xui!"

Lúc này đại môn ở ngoài, vội vội vàng vàng tiến vào một người, mặc màu xanh nhạt thất phẩm quan phục, thắt eo ngân mang, chỉ thấy hắn đầu đầy là hãn, không biết là chính mình lấm thuy, hay là thật mồ hôi, hắn thở hồng hộc chấp tay, nói: "Công tử, thiết không nên tức giận, thiết không nên tức giận, nay cày bừa vụ xuân bận rộn, hạ quan đi hồi hương, vừa vừa trở về, chợt nghe đến công tử dĩ nhiên đã đến, sư gia không hiểu cấp bậc lễ nghĩa, đường đột công tử."

Này, coi như tiếng người?

Võ thanh nhìn này về mặt đáng vóc tiểu tụy Huyện lệnh, chấp tay nói: "Thảo dân gặp qua đại nhân."

Huyện lệnh vội vàng chấp tay nói: "Hạ quan gì tức đạo, ra mắt công tử, công tử có thể ngụ lại thượng nguyên huyện, là bốn huyện vinh hạnh lớn nhất. Ta đã sai người làm, cũng làm cho lưu hộ tào đem bốn huyện bỏ trống tòa nhà hộ sách đều lấy ra rồi. Tiên sinh vào nhà trước nghỉ tạm một lát."

Gì tức đạo? Tên này không tệ, khả như thế nào cảm giác này Huyện lệnh là một khéo đưa đẩy hạng người đâu này?

Võ thanh bị gì tức đạo mời vào phòng chính, dâng trà thơm, kia sư gia tất nhiên là không có mặt, đã sớm lưu mất dạng.

Cũng không lâu lắm, lưu hộ tào ôm một đồng quyền trực thờ hồng học vội vội vàng vàng chui vào. Võ thanh trong lòng có chút mơ hồ, nhưng nhìn đến Huyện lệnh hòa hộ tào đều như vậy tận tâm, đối với chuyện mới vừa rồi có chút hồ thẹn.

Võ thanh trước chọn trướng ở sông Tần hoài bờ phía nam tòa nhà, diện tích khá lớn, ước chừng hai mươi mẫu, là triều Trần một vị vương công tòa nhà, ốc xá cổ xưa, thu về quan có hậu, cho tới bây giờ đem gần trăm năm chưa từng ở nhân, phòng chừng phòng ốc cũng không sai biệt lắm mục xong rồi. Giá chỉ cần ba ngàn quán, là có thể mua địa khê.

Võ thanh tâm trung tính toán một chút, nhất quán một ngàn khai nguyên thông bảo, ba ngàn quán chính là 300 vạn tiền, nếu như là tại Trường An hòa Lạc Dương lời mà nói..., quả thật không đắt lắm, hơn nữa cũng coi như tiện nghi, nhưng nơi này là thượng nguyên huyện, thượng nguyên huyện tuy rằng cũng coi là thượng huyện, khả hai mươi mẫu đất vẫn là mắc tiền một tí. Võ thanh không khỏi do dự, chuẩn bị lại bay vùn vụt xem.

Kia lưu hộ tào nói: "Kho để hàng hoá chuyên chở nào còn có ba trăm căn gỗ sam có thể làm đòn tay, có thể đưa cho công tử."

Như thế có thể, võ thanh lập tức liền ký xuống văn thư, xoa bóp dấu tay. Đẳng cho tiền, là được lấy đến địa khê. Đều có chủ bạc mang theo võ thanh đi kia chỗ nhà cửa. Đến lúc đó võ thanh mới biết được chỗ này tòa nhà thế nhưng ly hắc y hạng không phải rất xa.

Nhìn hắc y hạng phế tích, võ thanh có một loại xúc động, hẳn tưởng trùng kiến hắc y hạng, nhưng hôm nay đại Đường ước gì hoàn toàn bị hủy chỗ này, làm sao có thể làm cho người ta trùng kiến đâu này?

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Giang Ninh Thương Trung Chủ Bạc Bí Mật

Đây ra ban bác cửa phủ, một cỗ hoang vắng thê lãnh ý đập vào mặt. Kia tàn phá ngôi úp, tình mỹ cửa sổ linh, vô không nói rõ, chỗ này nhà cửa đã từng là cỡ nào tình mỹ.

Nói tóm lại, chỗ này nhà cửa tổng cộng tam tiến, tường viện đã sụp xuống, mộc kết cấu phòng ốc đều đã mục không chịu nổi, đòn tay thượng đều dài ra tân nha, khô kiệt hồ nhân tạo lý, dài khắp rêu xanh hòa cô hoang, ngẫu nhiên nẩy con thỏ tại trong bụi cỏ bôn bôn nhảy nhót, có chút vui.

Võ thanh nếu không xem tại kia ba trăm căn gỗ sam phân thượng, hẳn thật muốn trừu kia Huyện lệnh mấy bàn tay, phòng ốc này tất cả đều mục xong rồi, tất cả đều được trùng kiến, liền này thượng nguyên huyện đất có thể đáng ba ngàn quán? Đám này hắc tâm tham quan! Muốn lúc trước thành Kim Lăng lời mà nói..., còn nói qua được đi, nay như vậy một cái huyện lớn cũng là bởi vì đã từng là đô thành, mà bị áp chế, liền Huyện lệnh đều mới là thất phẩm. Võ thanh bất mãn trong lòng, nhưng vẫn là được xem trước một chút kia ba trăm căn gỗ sam.

Đã từng Giang Ninh thương hơn mười tòa kho lúa vẫn như cũ thật cao đứng sừng ở thanh khê bờ sông, nay lại liền một cái trông coi quân tốt đều không có, chỉ có tại một cái thương trong cửa, một cái lão giả phe phẩy quạt hương bồ, nằm ở chiếu thượng phơi nắng.

Chủ bạc không để ý đến lão giả kia, trực tiếp mang theo võ thanh đi tay trái một gian kho hàng, thương môn cũng không có khóa lại, đẩy ra thương môn, một cỗ ** hơi thở chui thẳng xoang mũi, võ thanh tâm trung tối sầm lại, này mộc đầu nhưng đừng đều mục nát!

Đi đến kho hàng ở chỗ sâu trong, võ thanh này mới nhìn đến, kia gỗ sam quả nhiên trưng bày thật chỉnh tề đấy, vẫn như cũ hoàn hảo không tổn hao gì, võ thanh tâm trung này mới lộ ra tươi cười, từ dưới đi lên nhìn lại, có chừng cao mười mét, mỗi căn đòn tay đều muốn gần ba thước to, đây đúng là làm đòn tay hảo bố củi a.

"Hoàn hảo này mộc đầu không có mục, đại nhân, này Giang Ninh thương hiện tại cũng là không?" Võ thanh có chút tò mò.

Chủ bạc cười khở một tiếng, nói: "Mới trước đây nghe hương nhân nói, nơi này còn có hai ba cái thương lương thực, sau lại liền dần dần bị đầu cơ trực lợi hết, nay chỉ còn lại có này đó mộc đầu rồi."

Chủ bạc tựa hồ nói còn chưa dứt lời, nhìn chung quanh liếc mắt một cái, giống nhau như làm trộm đấy, nói: "Tiền sinh phải ngã bán một ít binh khí nói, nơi này nhưng thật ra cũng có một chút, năm đó Đỗ Phục Uy vào kinh sau, Phụ Công Hữu từng khỏi binh tạo phản, chính là từ nơi đó lấy được binh khí."

"Ân?" Đây một cái chủ bạc đều có thể biết binh khí tàng ở địa phương nào, chẳng lẽ này còn có thể tính bí mật, hẳn đã vậy còn quá cẩn thận? Võ thanh lập tức cảnh giác. Hắn cũng không nói chuyện, mặt không thay đổi nhìn chăm chăm này một chủ bạc.

Bỗng nhiên, võ thanh xoay người tề ở chủ bạc cổ áo của, mắt lộ ra hung quang, nói: "Nếu liên một mình ngươi nhỏ nhỏ chủ bạc đều biết binh khí giấu ở nơi nào, đây coi là bí mật gì, ngươi hoàn toàn cẩn thận như vậy cẩn thận, kia Hà huyện lệnh rốt cuộc muốn làm gì? Nếu hôm nay ngươi không nói, chúng ta trước tiên đem ngươi giết chết nói sau!"

Chủ bạc chưa từng gặp qua nhìn như hào hoa phong nhã thiếu niên, thế nhưng khí lực to lớn như thế, hẳn cũng hiểu, cũng trách không được Hà huyện lệnh cẩn thận như vậy, vì thế liền vội vàng nói: "Hào hán tha mạng, thiếu hiệp tha mạng, này thật không Quan huyện lệnh sự tình gì, công tử mua tòa nhà tiền, bọn họ có thể chia cắt, khá vậy không tiểu lại phân a, tiểu lại lương bổng đơn bạc, mỗi ngày ban đêm còn muốn sao chép kinh văn đến nuôi sống gia đình. Nay xem công tử ra tay khoát xức, liền đành phải nghĩ đầu cơ trục lợi này trong kho binh khí."

Võ Thanh Đại Học giận, chỉ vào chủ bạc nói: "Phóng cái rắm vào mặt mẹ ngươi, một mình ngươi tiểu tiểu chủ bạc, làm thế nào biết chuyện bí ẩn như vậy, rõ ràng là dụng tâm kín đáo, muốn hại ta, không có cửa đâu!"

Chủ bạc vội vàng nói: "Công tử cũng không biết, ta gọi Khám phòng xuân, là Đỗ Phục Uy con nuôi Hám Lăng tôn tử. Tổ phụ Khám lăng từng tại Giang Ninh đóng ở Giang Ninh thương!"

Nháy mắt, võ thanh ngây ngẩn cả người, nếu vị này Khám phòng xuân lời nói là thật, kia mục đích của hắn là cái gì? Chỉ là bởi vì cần tiền? Hắn có chút không tin.

Võ thanh nhìn chăm chăm Khám phòng xuân ánh mắt của, Khám phòng xuân đón võ thanh ánh mắt, hai người bốn mắt tương đối, nháy mắt nổ bắn ra hỏa hoa, võ thanh cười ha ha, nói: "Ta mặc kệ ngươi mục đích gì, ta nghĩ thuê Giang Ninh thương, hy vọng ngươi có thể làm cho ta thỏa, ưu việt tự nhiên không thể thiếu của ngươi."

Khám phòng xuân tâm trung vui mừng, biết hắn đã đã động công tử này, hẳn tự nhiên sẽ không lo lắng võ thanh hội tạo phản, nay tại đại Đường tạo phản căn bản không sự thật, chỉ có thể đem những vũ khí này tư vận đến thảo nguyên hoặc là Thổ Phiên hoặc là biên cương man di vùng, đều có thể có vài chục lần lợi nhuận.

Về phần võ thanh thuê Giang Ninh thương, có lẽ chỉ là vì che giấu tai mắt người thôi, huống chi hắn cũng không lo lắng võ thanh một mình đi tìm, bởi vì chỗ đó cũng chỉ có hắn biết.

Võ thanh làm cho chủ bạc dẫn người đi khách sạn lấy tiền, 300 vạn tiền, muốn trang tam đại rương, một người là cầm không nổi đấy. Mà võ thanh lần này tới nhuận châu là dẫn theo tam bạc triệu đấy. Cho nên gia tư dày, không sợ thiếu tiền xài, hẳn đã không hề giống vừa tới đại Đường khi như vậy kiệt cư. Mặc dù không tính là đời sau nếu nói thô hào, nhưng tuyệt đối là trong nhà giàu có.

Nay võ thanh nuôi vài cái tỳ nữ vẫn là dư sức có thừa, trừ bỏ ở lại Lạc Dương hòa Trường An nguyên trong phủ tỳ nữ hòa người ở ở ngoài, lần này cùng đi theo nhuận châu tỳ nữ bao gồm thu cúc còn có sáu người, tới tớ cũng chỉ có võ Đại Vũ nhị, còn có lại thêm một cái võ một đao, khả võ một đao không tính là tới tớ, hẳn phụ trách là võ thanh an toàn.

Làm cho võ thanh tiếc nuôi là Hoa thân y chưa cùng ra, hẳn lấy chính mình gần đất xa trời, cố thổ nan ly làm lý do, lưu tại Lạc Dương, võ thanh phân phó võ Ngọc nhi chiêu cố Hoa thân y cuộc sống. Dù sao nhiều năm cảm tình, không thể bởi vì không đi theo chính mình liền không chiêu cố rồi.

Trước phân phó võ đại tìm kiếm phu hòa công tượng, trước tiên đem kia chỗ nhà cửa cấp thu thập, một lần nữa lợp nhà.

Vốn nếu như là khác thị trấn, đều đã có đại lượng phòng ốc cho thuê, nhưng này thượng nguyên huyện thật sự đặc thù, bỏ trống phòng ốc tương đối nhiều, nhưng đều là đã hơn mười trên trăm năm không người ở đấy, cho nên võ thanh chỉ có một lần nữa đắp.

Lợp nhà không phải cùng đời sau giống nhau dùng thép thủy nê đến đắp, ở thời đại này chỉ có mộc đầu hòa gạch mộc gạch đá, cho nên phải tìm công tượng, cũng may này cố đô tuy rằng xuống dốc, nhưng để lại rất nhiều công tượng hậu duệ, đắp cái phòng ở cái gì, đó cũng là dễ như trở bàn tay.

Không quá bán ngày, liền tìm một cái từng áp đảo Kim Lăng hoàng cung công tượng hậu duệ họ Vương, nhân nghĩa lão Vương, mấy năm trước huyện nha sửa chữa lại, hẳn một lần nữa thiết kế sửa chữa lại đấy, tay nghề tự không cần phải nói. Cho nên võ thanh rất hài lòng, hơn nữa làm cho hắn nhiều tìm những người này, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất hoàn công, tiền công hảo thương lượng.

Võ thanh đem mọi việc giao cho võ Đại Hòa võ nhị, liền dẫn kia hai mươi đứa nhỏ chuẩn bị đến bên bờ sông Tần Hoài đập thanh. Tự Tùy Văn Đế hạ chỉ phá hủy thành Kim Lăng, sông Tần Hoài rất nhiều địa phương cơ hồ biến thành hoang chỗ không có người ở, còn dư lại chính là đồ nát thê lương, thê thê có hoang. Nay mùa này không phải là đập thanh thời tiết à. Còn nữa, những hài tử này, võ thanh muốn đem bọn họ bồi dưỡng thành chính mình cần nhân tài, mà không phải chỉ vì đọc sách chức vị quan trù.

"Tiền sinh, hôm nay mang các đệ tử đi ra ngoài là đập thanh sao?"

Đây là một nữ đồng, tám tuổi, nhan như ngọc, cũng là đám hài tử này trong đó, võ thanh yêu thích nhất một cái, thông minh lanh lợi, ngộ tính cực cao,

người cũng như tên, nàng bộ dạng trắng nõn như ngọc, làm cho người ta hận không thể lấy nắm ở trong tay thưởng thức một phen.

Võ thanh cười nói: "Bọn người thân là học sinh, nên đi vạn dặm đường, đọc vạn quyển sách, mỗi đi từng bước, tất nhiên có điều ngộ ra, phương có thể trở thành là châu báu."

Võ thanh chỉ vào trên sông Tần Hoài thuận chảy xuống khách thuyền, còn có này đồ nát thê lương phế tích, nói: "Từ xưa đến nay, hoàng triều thay đổi, người xem kia đại mảnh phế tích, từng cũng vì hoàng thành, nhưng ở sau khi diệt quốc, sớm tối trong lúc đó bị phá hủy sạch sẽ, ngàn năm nơi phồn hoa thành nay chỉ bộ dáng. Vinh hoa phú quý không có vĩnh hằng, xem ngày xưa kia vương đạo tạ An gia tộc, nay từ lâu xuống dốc. Bọn người khả nhớ kỹ."

"Đệ tử nhớ kỹ." Chúng tiểu bằng hữu nhất tề đáp ứng.

Nhưng chỉ có nhan như ngọc nhưng không có đáp ứng, giống nhau nghĩ tới chuyện gì tình, vì thế liền hỏi: "Tiên sinh, hoàng quyền khả năng đủ vĩnh hằng?"

Võ thanh sững sốt, đứa nhỏ này cư nhiên có thể nghĩ đến hoàng quyền, vì thế vuốt ve hạ nhan như ngọc bím tóc, nói: "Đứa nhỏ, hoàng quyền không có vĩnh hằng, nên lúc kết thúc tự nhiên sẽ chấm dứt."

Phía sau bỗng nhiên thanh âm của một thiếu nữ theo bên cạnh truyền đến.

"Khá lắm hoàng quyền không có vĩnh hằng, người này đại nghịch bất đạo ngôn, đủ để cho người diệt tộc!"

Chỉ thấy cả người lấy trang phục, kia eo nhỏ thượng lộ vẻ nhất cây bảo kiếm cô gái hạ thuyền, đi theo phía sau bốn gã người vạm vỡ, người người đều có như hung thần ác sát. Phụ cận dân chúng đều vội vàng rút lui khỏi, chỉ khoảng nửa khắc biến mất sạch sẽ.

Võ thanh còn lại là vẻ mặt phong kinh vân đạm, nhưng trong lòng mắt nở bắn ra làm cho người ta sợ hãi tinh quang.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Trường Giang Bang Đồng Tiểu Uyển

Một màn này, võ thanh có một loại cảm giác đã từng quen biết, nhưng lúc này cũng không chấp nhận được hẳn nghĩ lại, nhìn kia một thân trang phục cô gái, cô gái tóc đen ở sau ót tùy ý đánh cái kết, dùng trăm cái dừng ở, nếu không phải tại đây đại Đường triều, võ thanh đều nghĩ đến lại xuyên về tới đời sau.

Nhất gương mặt lãnh diễm lần trước khi có một chút khinh thị, kia kêu gọi dưới môi đỏ mọng, rõ ràng có một viên mỹ nhân chí, đây là một kêu gọi lãnh mỹ nhân!

"Thiếu niên lang, ta đẹp không?" Cô gái đột nhiên hỏi.

Võ thanh tự nhiên không thèm quan tâm kia ánh mắt khi dễ, vung tay lên, làm cho các đệ tử lui xa một chút, rồi sau đó nhìn chăm chăm kia có lỗi có lờm thân thể nói: "Không tính là mỹ, nhưng thực mê người!"

Lúc này cô gái đã đến gần, trong con người lộ ra vẻ chán ghét, hừ nhẹ một tiếng, lạnh lùng thốt: "Vậy người có thể đi đã chết!"

"Thương lang" một tiếng, hiện lên một đạo kiếm quang, bảo kiếm dĩ nhiên ra khỏi vỏ.

Võ thanh nháy mắt lui về phía sau, nhưng mũi kiếm chỉ ly cổ họng mình không đủ một tấc, hấn dọa ra một thân mồ hôi lạnh, không nghĩ tới này ** kiếm thật không ngờ cực nhanh.

Nhảy mắt lui bảy tám bước, võ thanh hét lớn một tiếng, chân sau đạp một cái, thân thể nháy mắt độ lệch, lách mình né qua trường kiếm, một cước đá hướng cô gái hạ bộ, một quyền đánh hướng cô gái ngực.

Qua trong giây lát, công thủ tương địch. Cô gái mắng to vô sỉ, liền rút lui ba bước, liên tục huy động mấy kiếm, ép khai võ thanh. Võ thanh há có thể để cho nàng như nguyện, vừa người nhào tới, đúng là kia "Truy tính căn nguyên" nhất thức, tự lần trước hoàng thành đại chiến kim ngô vệ, quyền thuật thoát thai hoá cốt sau, võ thanh càng thêm chú trọng khẩu súng thuật ứng dụng cho quyền cước tu luyện, nay mặc dù không có binh khí nơi tay, trong lúc nhất thời không làm gì được thiếu nữ này, nhưng loại này từ triển lạn đã đầu pháp, làm cho cô gái cực kỳ phiền nộ.

Vì thế hai người thường xuyên qua lại, thế nhưng giằng co không dưới, kia bốn gã người vạm vỡ muốn ra tay, cũng không có cô gái cho phép, bọn họ

cũng không dám tùy tiện ra tay. Bất quá thời gian uống cạn chun trà, nhưng thấy cô gái phía sau lưng thấm ướt mồ hôi, chậm rãi cả thân bị ướt đầm mồ hôi. Cô gái như là lột sạch quần áo tại võ thanh trước mặt kiếm vũ.

Nhìn đến thiếu niên trước mắt lộ ra tươi cười, cô gái cảm thấy kỳ quái, ghé mắt nhếch lên, chợt thấy trên mình thân bị ướt đầm mồ hôi, buộc ngực đều rõ ràng có thể thấy được, hai mảnh rặng mây đỏ nháy mắt bay lên hai gò má, võ thanh không khỏi nhất si.

"Sắc phôi, muốn chết!" Cô gái kiêu trá một tiếng, trường kiếm càng hung hiểm hơn, rất có hận không thể một kiếm đánh chết võ thanh tư thế.

Võ thanh đánh nửa ngày, cảm thấy này ** rất thú vị, liền cười nói: "Người không phải đối thủ của ta, lại kiên trì, người vẫn thua, không bằng như vậy dừng tay, người cũng tốt đi đổi bộ quần áo, người xem người đều ướt đầm."

Cô gái cũng hiểu được, xem người ta ứng phó chính mình, đều là rất dễ dàng ngăn trở, thuyết minh nhân gia căn bản là không có dùng bao nhiêu lực, trái lại chính mình, làm sao lại mặc trang phục rồi. Một kiếm bức lui võ thanh, rồi sau đó nhảy lên thuyền, dịu dàng nói: "Tiểu lang quân hảo võ nghệ, Trường Giang bang đồng tiểu uyển bội phục, ngày khác tất dâng môn bài phòng!"

Võ thanh thiếu chút nữa có xúc động mà chửi thề, này chuyện gì a, như thế nào đắc tội bang phái rồi, này nhưng là đại Đường xã hội đen a, Trường Giang bang tới phồn thịnh thời điểm nghe nói vượt qua mười vạn chi chúng, cho dù mấy năm nay gặp quan phủ chèn ép, chi sợ cũng phải có hết mấy vạn a, xem những người này ban ngày ban mặt liền dám trang phục xuất nhập sông Tần hoài, chi biết tại vùng này, Trường Giang bang thế lực vô cùng cường đại.

Võ thanh đành phải chấp tay, cất cao giọng nói: "Tại hạ võ thanh, đa tạ đồng cô nương thủ hạ lưu tình, nếu có cơ hội, tại hạ nhất định đến tiếp!"

Võ thanh cũng không phải ngồi không, người đã Trường Giang bang nghĩ đến uy hiếp chính mình, mình cũng có thể uy hiếp người Trường Giang bang!

Đồng tiểu uyển đứng thẳng đầu thuyền, gỡ xuống trâm cài, tóc tán ra, rồi sau đó hai tay long long tóc dài, phân phó người chèo thuyền lái thuyền, cuối cùng liếc mắt trên bờ võ thanh, liền chui vào khoang thuyền, kia bốn gã đại hán còn lại là lộ hung quang nhìn chằm chằm võ thanh. Thẳng đến biển mất không thấy gì nữa.

Bị Trường Giang bang đồng tiểu uyển như vậy nhất can thiệp, thật sự là không tâm tư gì tại đập thanh kiếm di tích cổ rồi. Liền dẫn các đệ tử hướng về vừa mua tòa nhà đi đến, hẳn nhu muốn nhìn đám thợ thủ công hay không đã bắt đầu làm việc.

Đi tới đi tới, trong miệng lầm bầm, đồng tiểu uyển, đồng tiểu uyển, đây không phải là Tần Hoài bát diễm ấy ư, chẳng lẽ xuyên qua đâu này? Võ thanh lắc đầu, đồng tiểu uyển kinh tài diễm diễm, thanh lệ thoát tục, cũng không có nghe nói biết võ công a. Xem ra chính là trùng tên trùng họ mà thôi, đám đương không nổi thực. Chính là cùng tồn tại Tần Hoài, không khỏi làm nhiều người vài phần hà tư mà thôi.

Võ thanh đã đến tòa nhà, phát hiện đám thợ thủ công đã bắt đầu khởi công. Mười mấy năm qua, cũng không có ai tu quá đáng đáp giống như nhà cửa, cho nên tại võ thanh phong phú tiền công dưới, cơ hồ sông Tần hoài tất cả công tượng đều tới, lấy lão Vương cầm đầu, hơn nữa thượng nguyên huyện bố củi buồn lậu đọng lại bố củi cũng đều là lấy phi thường tiện nghi giá bán ra cho võ thanh, điều này làm cho võ thanh tiết kiệm không ít tiền.

Dựa theo võ thanh yêu cầu, trước đắp ra mấy gian phòng ngủ, khách sạn Thạch Sanh thì ít mà Lý Thông thì nhiều, mình rất nhiều thứ cũng không thể lấy ra nữa, hơn nữa cũng không tiện khai triển sinh ý. Cho nên tại võ thanh dưới sự yêu cầu, lão Vương dẫn người liền đêm làm không nghỉ, bất quá ba ngày, liền sửa xong lục bát giờ khi phòng ngủ, trừ bỏ Vũ thị hòa vài cái tỷ nữ ở ngoài, võ thanh đẳng mấy nam nhân đều ở đi vào. Hơn nữa có một gian gửi võ thanh gì đó hòa hơn ba mươi rương khai nguyên thông bảo. Đối với khai nguyên thông bảo, võ thanh thực trứng đau, trước kia không có tiền thời điểm tổng ngóng trông có tiền, nay có tiền, cũng là thập phần phiền toái, trầm trọng không nói, hơn nữa diện tích phương.

Về phần vấn đề an toàn, võ thanh sẽ không lo lắng, không nói có một cao thủ võ một đao, huống chi còn có một cái võ công chút thành tựu mình không phải là.

Thu cục cấp võ thanh dọn dẹp phòng ngủ, võ thanh từ đã ném thử nữ nhân vị nói sau, liền có một loại càng không thể vấn hồi cảm giác, mỗi lần nhìn đến thu cục kia thành thực đáng người, chỉ có thể cố nén xúc động, hẳn nhìn chằm chằm thu cục khom người thu thập giường tuyết vùi đường cong, nuốt nước miếng. Phía sau, võ đại dẫn một mình vào đây rồi.

Võ thanh ngẩng đầu xoay người nhìn lại, dĩ nhiên là Khám phòng xuân.

"Công tử, người nói sự tình làm xong!"

Võ thanh thế này mới nhớ tới, ngày đó chủ này mòng nói có binh khí, rồi sau đó chính mình liền giống người này nói muốn thuê kho hàng, vì thế liền hỏi: "Giá bao nhiêu tiền!"

Khám phòng xuân lộ ra sắc mặt vui mừng, nói: "Hà huyện lệnh đã đáp ứng rồi, mỗi gian phòng kho hàng một năm nhất quán giá."

Này gì tức đạo rốt cuộc là có ý gì? Đây thượng nguyên huyện kém thế nào đi nữa, đó cũng là thượng huyện, kia kho hàng mình cũng là nhìn, cũng còn có thể sử dụng, như thế nào tiện nghi như vậy?

"Người nói cho ta rõ, Hà huyện lệnh trong hồ lô rốt cuộc muốn làm cái gì! Tiền thuê như thế nào như thế tiện nghi?" Võ thanh trợn mắt nhìn.

Khám phòng xuân biết này công tử cũng không phải là tùy tiện có thể lừa gạt đấy, vì thế đã nói nói: "Công tử gia thế, nhỏ (tiểu nhân) cũng đã biết, không dối gạt ngài nói, công tử là trong triều có người người của, kia Hà huyện lệnh nay tại bốn huyện làm sáu năm Huyện lệnh rồi, tướng lên chức cũng tìm

không thấy phương pháp a, cho nên như thế tiện nghi, còn nữa này thượng nguyên huyện tuy là huyện lớn, khả quan lại lương bổng hiếm, này không..."

Võ thanh không phải người ngu, như vậy một cái gò ép lý do, tuy rằng giải thích rõ, nhưng trong này cất giấu cái gì, hẳn tạm thời cũng nhìn không ra ra, về sau chỉ có thể cẩn thận làm rồi.

"Một khi đã như vậy, vậy trước tiên thuê cái mùi ngon kho hàng." Rồi sau đó lấy ra bán xâu tiền ném cho Khảm phùng xuân, nói: "Đây là đưa cho người trốn chạy phí, làm rất tốt, về sau có người mạnh khỏe chỗ!"

Khảm phùng xuân mặt mày hớn hớn, bán xâu tiền hẳn thô sơ giản lược vừa thấy ít nhất không dưới năm trăm văn, năm trăm văn a không biết hẳn muốn sao bao nhiêu cái ban đêm thư, việc cất vào trong ngực, chấp tay nói: "Công tử sau này nhưng có phân phó, phùng xuân đương toàn lực ứng phó."

Nhìn Khảm phùng xuân bóng lưng rời đi, võ thanh ánh mắt lộ ra một tia ngưng trọng, rồi sau đó liền phân phó thu cúc, "Thu cúc, đi đem Tiểu Anh gọi tới!"

Một lát từ Tiểu Anh đi vào võ thanh bên người, nay từ Tiểu Anh trở về thành một cái nhà bên muội muội giống như, mặc dù không xinh đẹp, nhưng mấy năm nay xử lý võ thanh sinh ý mà trở nên thập phần giỏi giang, đây đúng là võ thanh cần. Võ thanh nhìn mình bản vẽ, rồi sau đó ngẩng đầu cười nói: "Địa phương ta đã tìm xong rồi, chính là Giang Ninh thượng, người chọn vài toà dùng bên kho hàng, trước tiên đem sản xuất phường hòa chế đường phường, còn có tạo giấy phường lấy ra, những bản vẽ này người cần phải giữ gìn kỹ, lại không khả tiết lộ bí mật."

Từ Tiểu Anh về mặt nghiêm túc, hoàn toàn một người bí thư bộ dáng, nghe xong phân phó về sau, đã nói nói: "Thỉnh Thanh ca yên tâm, nhất định làm thỏa đáng đây."

"Ta xem người sẽ đem võ nhị mang theo, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau. Thuận tiện đem võ tín gọi tới cho ta!" Võ thanh bổ sung một câu.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Lão Sư Ý Chí

Đối với người Nhật Bản, Nhật Bản này cái rắm dân tộc, nói thật ra, ở kiếp trước liền khen chê không đồng nhất, nhưng quốc nhân phần nộ đưa đến hướng về cực đoan phương hướng diễn biến, người Nhật Bản là tử thù! Theo đứng ở dân tộc đại nghĩa góc độ mà nói, này đã gần như cổ chấp.

Nhưng nay thời đại này người Nhật Bản vẫn là thực đáng yêu đấy, bọn họ phái hoàng thất đệ tử phi thường thành kính đến học tập đại Đường văn hóa, nghệ thuật, cuộc sống đẳng đẳng, làm cho đại Đường văn giáo tâm bồ hải ngoại, từ sau thế đến xem, đây đối với Nhật Bản sinh ra sâu xa ảnh hưởng.

Nhìn này Nhật Bản hoàng thất đệ tử, võ thanh cười nói: "Tin tang, nơi này ở được đã quen thuộc chưa?"

Võ tín thật sâu khom mình hành lễ, rồi sau đó quỳ gối xuống, nói: "Đệ tử phi thường cảm tạ lão sư quải niệm, đệ tử cũng định ở trong này đi theo lão sư cuộc sống một năm, sang năm đem có một đám sứ giả phân hồi cổ hương, đệ tử là có thể phân hồi cổ hương rồi."

Nếu không diện mạo hòa dáng người cùng đại Đường nhân bất đồng ra, lúc này võ tín đã hoàn toàn biến thành đại Đường nhân, mà hẳn cũng lấy có được đại Đường Lạc Dương hộ tịch làm một loại vinh quang.

Võ thanh đã nói nói: "Àn, tin tang, người có thể tại sông Tần hoài thuyết thư rồi."

"Đệ tử hiểu được, hội học sinh vâng theo lão sư ý chí." Võ tín thực thành kính nói.

Võ thanh cười nói: "Ý của ta là, ta phải ở chỗ này khai trà phường, người có thể đi nơi đó triển lãm tài ba của người, đem cửa này nghệ thuật phát dương quang đại!"

"Ha y, lão sư ý chí, đệ tử trọn đời không quên!"

Nhìn đến như thế dáng vóc tiêu tụy võ tín, võ thanh vì thế đã nói nói: "Vi sư thật muốn đến tin tang gia hương nhìn xem, thượng thức Nhật Bản cây anh đào, uống một chút Nhật Bản rượu ngon, ôm một cái Nhật Bản muội từ a."

Võ tín trong mắt cũng không cảm nổi lên một đạo nhớ lại sắc, rồi sau đó thận trọng nói: "Lão sư ý chí đó là đệ tử ý chí, đệ tử về đến cổ hương về sau, nhất định sẽ tại năm sau mang về nhà hương rượu ngon, còn có gia hương cô nương, dâng hiến cho lão sư!"

Võ thanh cười nói: "Tín tang, người cảm thấy ta sẽ không lại trở lại Lạc Dương hoặc là Trường An sao?"

"Đệ tử không dám, lão sư là thiên hậu tộc nhân, thì sẽ trở lại trong triều, lão sư nếu có chút phân phó, đệ tử thì sẽ đem hết toàn lực." Võ tín rốt cục nói ra câu này.

Võ thanh tâm trung đối người Nhật Bản tuy có khúc mắc, nhưng nếu làm vì học sinh của mình, hẳn chỉ có thể hờ một chút, vì thế đã nói nói: "Vi sư tưởng tổ kiến đội tàu, để đại Đường hòa Nhật Bản ở giữa lui tới mậu dịch, nhưng vì sư nay lại không xảy ra nhuận châu, ta nên làm cái gì bây giờ a."

Thời đại này, đại Đường hải ngoại mậu dịch không phải thực phát đạt, đặc biệt viễn dương mậu dịch, một là hàng hải kỹ thuật mặc dù có nhảy vọt tiến bộ, nhưng như trước phiêu lưu rất lớn. Hai là tạo thuyền kỹ thuật hạn chế thương mậu. Ba là đại Đường Thiên triều đại quốc tư tưởng, trừ bỏ định kỳ triều cống ở ngoài, đừng có rất ít trao đổi.

Võ tín rốt cuộc vẫn là thông minh hạng người, nghe được võ thanh ý tứ, trầm tư một lát, nói: "Đệ tử mình Bạch lão sư ý tứ, đệ tử toàn lực giúp lão sư tổ kiến đội tàu, ngày hôm nay hoàng là đệ tử huynh trưởng, nhất định sẽ toàn lực duy trì đệ tử đây. Lão sư, liền đem đội tàu giao cho đệ tử a!"

Lúc này Nhật Bản vẫn võ thiên hoàng vào chỗ không lâu, tại Triều Tiên cùng đại Đường một trận chiến về sau, cả nước khiếp sợ, nhắc lên một cổ hương đại Đường học tập sự tăng vọt.

Võ thanh đứng lên, nhìn chăm chăm võ tín, võ tín đón võ thanh ánh mắt, lộ ra ánh mắt kiên nghị, võ thanh thế này mới chấp tay nói: "Tín tang, bái thác!"

Võ tín cũng là lần đầu tiên cảm nhận được võ thanh đối tín nhiệm của mình, cũng là lần đầu tiên cách đây cái đại Đường thiên tài gần như vậy, ánh mắt của hắn đã ướt. Liên thật sâu khom người, nói: "Lão sư ý chí, đó là đệ tử ý chí."

Võ thanh lộ ra tự đáy lòng ý cười, hắn vỗ vỗ võ tín bả vai, cho khích lệ cực lớn. Đối với tổ kiến đội tàu tiến hành buôn bán trên biển, không phải một sớm một chiều việc, không nói cần đại hình hải thuyền, chính là người chèo thuyền cũng không tiện tìm.

Vì thế, võ thanh liền cùng tín lại thảo luận một hồi hoa cúc, đào, mễ nhân.

Hoa đào ồ, ở thượng nguyên huyện hoành đường vùng, sông Tần hoài miền Tây. Tại vùng này tự Trường Giang thay đổi tuyến đường sau để lại rất nhiều hồ nước, hoành đường trở thành lớn nhất một cái, tại hoành đường phía bắc có nhất hồ sâu thăm thẳm tên là hoa đào ồ, hồ nước cùng Trường Giang tương liên, toàn bộ hồ thành lập Thủy trại, có người kêu hoa đào ồ, cũng có người kêu nước trường giang trại, đã từng là triều Trần thủy sư một cái nước tiểu trại, sau lại triều Trần diệt vong, để lại một ít phương tiện, sau đó Trường Giang bang quét khỏi, chiếm cứ nơi này.

Sau lại, Đỗ Phục Uy khởi binh phản tuyền trong đó có rất nhiều Trường Giang giúp một tay chúng. Cũng là sau lại, Phụ Công Hữu tạo phản sau khi thất bại, rất nhiều quân tốt cũng tiến nhập Trường Giang bang, làm cho Trường Giang bang thế lực nhanh chóng lớn mạnh.

Hơn nữa, Trường Giang giúp một tay chúng cũng cơ hồ ôm đồm dương Tử Giang ven bờ vận chuyển hàng hóa hòa đồ, tạo thành một cái khổng lồ hệ thống. Chính là này sông Tần hoài hai bờ sông cũng không biết có bao nhiêu gia đình hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp đều cùng Trường Giang bang có thiên ty vận lũ liên hệ.

Lúc này ở hoa đào ồ đông nam có một chỗ nhà trệt, trong viện có hai người chính đang bàn luận cái gì.

"Chu đường chủ, hàng năm đều là huynh đệ ta hỗ trợ che giấu các người Trường Giang bang làm này hoạt động, lúc này đây người nên cho ta đem kia võ thanh giết chết."

Chu đường chủ là một cái hán tử lưng hùm vai gấu, ** lấy trên thân, kia cơ bắp rắn rỏi khó gỡ, hiện lên ngăm đen, hắn mày rậm hơi nhíu, nói: "Hà công tử, kia võ thanh người của chúng ta đã hỏi thăm rõ ràng, là ngày hôm nay sau con cháu, nhân phạm vào mặt rồng mới bị giáng chức đấy. Ngày hôm nay sau cầm quyền, ai dám làm chuyện thế này, không nói ta Trường Giang bang sẽ bị tiêu diệt, chính là người Hà gia cũng đảm đương không nổi, chỉ sợ toàn bộ nhuận châu đều phải tao ương."

Nguyên lai này công tử đúng là kia gì tức đạo công tử, tên là gì văn thư, ngày ấy tại hạ quan bến tàu lọt vào võ thanh đánh về sau, cũng không dám về nhà, tại xuân hồng trong viện đầu ngày người mấy ngày về sau, liền đi tới hoa đào ồ tìm Trường Giang bang, muốn cho Trường Giang bang cho mình ra ác khí.

"Chu phú quý! Người cũng đừng quên, người một nhà già trẻ nhưng là ở trên cao nguyên huyện lý đầu, người trước kia làm chuyện này, đừng tưởng rằng bản công tử không biết! Còn có, các người Trường Giang bang cùng diêm bang thông đồng buôn bán muối lậu chuyện tình, còn có những năm trước đây đầu cơ trục lợi Giang Ninh thương lương thực, hừ, các người Trường Giang bang làm chuyện tình nhiều lắm!" Hà công tử thanh sắc câu lệ, trợn mắt nhìn chăm chú vào chu phú quý trở nên xanh mét mặt của.

Chu phú quý vốn là nông dân, mặc dù ở Trường Giang bang lẫn lộn đã đến Huyền Vũ đường đường chủ vị đưa, nhưng đúng là vẫn còn bốn chùy chuyết lưỡi, áp ứng, chính là đem quyền kia đầu nắm thật chặt đấy.

Gì văn thư không chút nào sợ, cha mình nhưng là nhất huyện Huyện lệnh, hắn sợ cái gì? Nếu không phải hàng năm Trường Giang bang có hiếu kính, còn có đưa kia mấy mỹ nữ, hắn liên quan tâm này đó dân đen lòng của tư đều không có.

"Như thế nào đầu này? Quả đảm rất lớn sao? Muốn giết ta?" Hà công tử thấy được chu phú quý nắm chắc quả đảm

Chu phú quý sừng sốt, nháy mắt mềm nhũn ra, chấp tay nói: "Việc này hoàn nhu báo cáo bang chủ mới được, công tử thả đi về trước, ba ngày sau định

có tin tức."

Gì văn thư gấp đôi phương giả bộ tôn tử, trong mũi hừ nhẹ một tiếng, nói: "Một khi đã như vậy, hoàn hy vọng đồng bang chủ nói mà có tin."

Chu phú quý ôm quyền thân trọng nói: "Công tử yên tâm, bang chủ nhất định sẽ cấp công tử vừa lòng trả lời thuyết phục đây."

"Vây là tốt rồi, cáo từ!"

Nhìn gì văn thư tiến vào đồ, chậm rãi chạy tới, chu phú quý ánh mắt lộ ra một tia lợi mũi nhọn, Trường Giang bang phạm không ít chuyện xấu, nhưng cũng đã làm nhiều lần chuyện tốt, không nghĩ tới hôm nay bị này hoàn khổ hạ người bắt lại nhược điểm, hẳn chỉ có thể trước bầm báo bang chủ định đoạt.

Phía sau xa xa lái tới một cái khoai thuyền, nhất nữ tử đứng thẳng đầu thuyền, đứng phía sau đứng thẳng bốn người vạm vỡ.

"Chu thúc thúc!" Nữ tử xa xa duyên dáng gọi to một tiếng.

Chu phú quý vô cùng đau đầu, xoay người chờ đợi, thẳng đến nữ tử lên bờ, thế này mới chấp tay nói: "Tiểu uyển, mấy ngày nay đi ra ngoài khả chơi được vui vẻ? Có người hay không khi dễ người?"

Nghe nói như thế, đồng tiểu uyển trên mặt của lộ ra một chút đỏ bừng, thấp giọng nói: "Cũng may, Chu thúc thúc, tiểu uyển đi trước."

Đồng tiểu uyển chạy nhanh lác mình, hướng tới chủ trại bước vào. Chu phú quý liền hướng tới kia bốn gã đại hán hỏi: "Tiểu thư này là thế nào đầu này?"

Một người trong đó hồi đáp: "Bầm báo Đường chủ, tiểu thư mấy ngày trước đây tại bên bờ sông Tân Hoài gặp được một thiếu niên, bị thiếu niên kia đánh bại."

Chu phú quý nhưng thật ra cười, thở dài: "Xem ra ta Trường Giang bang muốn làm đám cưới! Ha ha ha!"

Tên còn lại nhú chân mây lại, nói: "Thiếu niên kia tên gọi là, tên là võ thanh, đã nhiều ngày chúng ta đi theo tiểu thư thám thính đến không ít tin tức, này võ thanh thật không đơn giản, hẳn gần nhất nhuận châu, nhuận châu Thứ sử thiết yến khoản đãi, đã đến thượng nguyên huyện liền bốn phía đưa trạch, này sông Tân hoài nhiều năm cũng không có ai đưa lớn như vậy tòa nhà rồi."

Nghe đến đó, chu phú quý trong lòng lộ bộ một chút, võ thanh, gì văn thư trong miệng võ thanh?

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Dạ Tập

Có liên quan Trường Giang bang khởi nguyên, đã không thể khảo chứng. Trường Giang bang cũng không kia nhân tâm. Đồng tam dương là đệ mấy Nhâm bang chủ, cũng là không cách nào biết được, bởi vì Trường Giang bang từng tuyệt tự nhiều lần, nhưng trong lúc mơ hồ cùng Trường Giang thủy vận có liên quan, gián tiếp cùng tào bang có liên quan. Hơn nữa Trường Giang bang hòa tào bang cũng nhiều có cùng xuất hiện.

Nhưng cùng tào bang bất đồng là, Trường Giang bang là một cái thực nghiêm mật tổ chức, bang chủ trở xuống có hai gã Phó bang chủ, vài tên trưởng lão, bốn gã Đường chủ, các đường lại có mấy danh Phân đà chủ, chức trách minh xác, cấp bậc cũng coi như thâm nghiêm, nghiêm nhiên một cái tiểu triều đình. Nhưng chính là như vậy một cái bang hội khổng chế được trong Trường Giang hạ du cơ hồ tất cả vận tài đường thủy. Ở mặt ngoài, bọn họ đều là gián dị hậu đạo dân chúng.

Bang chủ đồng tam dương tại dương Tử Giang này nhất khu vực, đó cũng là như sấm bên tai, nghiêm nhiên Giang Nam một đạo cái muối bằng hồ lô tử. Dương nhiên đồng tam dương cũng không có gì nhất thống lục lâm lòng của tư, hướng chi đầu bò son tam hùng cũng không phải ngồi không. Nay hẳn chưa kịp một việc phát sâu, thì phải là diêm bang lão đại Đồ lão quý tới cửa xin cưới.

Mấy năm nay, Trường Giang bang dựa vào cùng diêm bang hợp tác, buôn bán lợi không ít, Đồ lão quý tưởng làm sâu sắc hữu tình, tưởng cho mình tiểu nhi tử cầu hôn mình tiểu nữ nhi đồng tiểu uyển, mà đem hẳn nữ nhi mình tái giá cấp đồng tam dương con. Như thế tính ra đồng tam dương cũng không mất mát gì, hơn nữa lại sâu hơn hai nhà quan hệ.

Nhưng Trường Giang bang không phải vậy bang hội, diêm bang là buôn lậu muối đây, đó là triều đình nghiêm lệnh cấm chỉ đấy, hơn nữa một khi bắt lấy, đó là hẳn phải chết kết cục. Trường Giang bang tuy rằng quá đầu đao liếm máu ngày, nhưng đều trên cơ bản làm là đứng đắn mua bán.

Đồng tam dương thật dài thờ dài, nhất trương dày rộng trên mặt của, lộ ra vẻ buồn rầu, nếu đồng tam dương đi ở bên bờ sông Tàn Hoài, ai cũng sẽ không nghĩ tới như thế dày rộng giản dị cùng lão nông không có gì khu nhân vật khác, sẽ là một phát chân bờ Trường Giang đều phải rung sục đồng tam dương.

Kỳ thật đây là đồng tam dương, đồng tam dương vốn cũng là nói anh nông dân tử, dưới cơ duyên xảo hợp, bị một đạo nhân truyền thụ tam dương quyền, sau lại liền gia nhập Trường Giang bang, tại lục lâm trung cũng là cũng khá nổi danh. Nay chấp chương Trường Giang bang hơn mười năm, coi như là lão bang chủ rồi.

Đồng tam dương đứng ở trại trên lầu, có thể nhìn đến toàn bộ hoa đào ở thủy diện, cho nên hắn cũng sớm thấy được đồng tiểu uyển. Chính mình có tam con trai, tứ đứa con gái, nay chỉ có này tiểu nữ nhi hòa tiểu nhi tử không có lập gia đình, thất đứa con gái trung hắn yêu thích nhất chính là cái thông minh dị thường tiểu nữ nhi, dựa theo suy nghĩ của hắn, hắn muốn đem tiểu nữ nhi gả cho người đọc sách. Đây cũng là mẹ nàng sắp chết nguyện vọng, lại hắn cho tới nay lòng của nguyện.

Đại Đường thịnh thế, văn nhân địa vị phi thường cao, người đọc sách có tiền đồ!

Thấy cha tại trại lầu trương đang nhìn mình, đồng tiểu uyển duyên dáng gọi to một tiếng, "Cha, nữ nhi đã trở lại!"

Dứt lời, đồng tiểu uyển hai chân bắn ra, đột ngột từ mặt đất mọc lên, rồi sau đó đáp trại lầu mái hiên phi thân mà lên, qua trong giây lát đi tới đồng tam dương bên người, giữ chặt đồng tam dương tay của, "Cha, nữ nhi rất nhớ ngươi a!"

Đồng tam dương thật thà trên mặt hiểu ý cười, muốn sờ hạ nữ nhi tóc, lại nghĩ đến con gái của mình đều năm đã gần kê, nói: "WOW!!, vài ngày không gặp đều gầy."

Đồng tiểu uyển mẫu thân là trên sông Tàn Hoài tỷ muội, năm đó chính trực tráng niên đồng tam dương nghỉ đêm Tàn Hoài, liền cưới đồng tiểu uyển mẫu thân, sinh hạ đồng tiểu uyển sau, không mấy năm buông tay nhân gian rồi. Đồng tam dương cũng không có lấy vợ nữa. Của hắn những nữ nhân khác cũng sớm chết rồi, trong bang đồn đãi đồng tam dương trong đống quần tên kia mặt trên giả bộ kim câu, phạm là cùng hắn tốt nữ nhân không mấy năm liền chết. Cho nên đồng tam dương cũng có chút mê tín, liền rút cuộc không chạm qua nữ nhân.

Như thế liền tại lục lâm trên đường, hắn có một tên hiệu kêu "Kim câu lừa đực". Ngu ý, chính là việc giống như lừa đực.

Đồng tiểu uyển ngựa cảm lên, viên kia mỹ nhân chỉ bắt mắt dị thường, một chút khác phong tình, làm cho đồng tam dương trong lòng rung động, này chết tiệt nữ nhi nha, ngươi động hoàn dụ dỗ thượng cha ngươi đâu này?

Nhìn cha kia lóe lên dị sắc, đồng tiểu uyển khanh khách nở nụ cười, lặc lặc thanh lặc lặc khí nói: "Phụ thân, ta xem ngươi vẫn là đem hoành đường kia lỗ ** cưới a, ta sẽ không khi dễ đây."

Đồng tam dương thân thủ nhéo một cái đồng tiểu uyển khuôn mặt trắng nõn, nói: "Tiểu quai quai, ngươi nhưng là mê chết người không đền mạng a. Cha ngươi ta vì chuyện của ngươi phiền lòng a, kia đồ gia công tử tới thăm ngươi!"

Nghe được Đồ lão tam, đồng tiểu uyển mặt cười biến đổi, nói: "Ta cũng sẽ không gả cho hắn!"

Đồng tam dương thờ dài một tiếng, nói: "Khả Tam ca của ngươi cũng rất thích Đồ lão quỷ Tam cô nương a."

"Tam ca là Tam ca, ta đồng tiểu uyển là đồng tiểu uyển." Rồi sau đó lại thấp giọng nhắc nhở nói: "Nói sau, nhân gia, nhân gia có người trong lòng rồi!"

"Ân?" Đồng tam dương lập tức nhắc lên cảnh giác, hỏi: "Người trong lòng? Là ai, nhà ai tiểu tử, có phải hay không người đọc sách?"

Nghe được cha xuất khẩu đó là người đọc sách, quyền rũ cười, nói: "Nhân gia cũng không biết hắn có phải hay không người đọc sách, nhưng hắn mang theo nhất bang đệ tử đập thanh kiếm di tích cổ. Hơn nữa, nhưng lại..."

Đồng tam dương đầu một hồi nhìn đến con gái của mình thế nhưng cũng có như thế quyền rũ mà mềm mại một mặt, không khỏi vội hỏi: "Nhưng lại cái gì a, Wow, ngươi nhưng thật ra nói a!"

"Không nói, về sau ngươi nhất định sẽ nhìn thấy!" Đồng tiểu uyển thân thể mềm mại vắn một cái, bước liên tục nhẹ nhàng, bước sau trại mà đi.

"Người tới!"

Đều có cận vệ tiến lên hỏi: "Có thuộc hạ, bang chủ có gì phân phó?"

"Đi đem kia đi theo tiểu thư bên người bốn người gọi tới!"

Sông Tàn hoài ngạn, Long Sơn (lập thuyền sơn) dưới chân.

Vũ phủ tu kiến tốc độ rất nhanh, gần mấy ngày, ban đầu mục phòng ốc toàn bộ dỡ bỏ, tại công tượng lão Vương thiết kế xuống, võ thanh nhìn nhìn bản vẽ, cảm thấy thời đại này vẽ bản đồ đã đạt đến tương đương cao tiêu chuẩn, thậm chí so với hắn hội đồ muốn tương cận rất nhiều.

Trải qua quy hoạch về sau, hai mươi mẫu tòa nhà, bị chia làm ba cái khu vực, tiền viện vì tiếp khách giải trí chi dụng, trung đình vì khu cư ngụ vực, hậu

viện thuộc loại võ thanh tư nhân không gian, nơi này dựa theo võ thanh yêu cầu, hội kiến tạo một cái luyện võ trường, cùng với một ít mật thất, thuộc loại cấm khu, hơn nữa hậu viện tắm rửa Long Sơn (lật thuyền sơn), hoàn cảnh cũng tương đối khá.

Đã từng hoàng thành ly Long Sơn không xa, long chân núi cũng từng là vương công hòa trọng thần khu quần cư. Nay nơi này phần lớn địa phương cùng hoàng thành giống nhau, trừ đi một tí đồ nát thê lương ở ngoài, chỉ còn lại từng mảnh một đồng ruộng rồi. Lục triều khí tượng tiêu vong hầu như không còn!

Võ thanh không biết này thượng nguyên huyện, đã từng thành Kim Lăng còn có cái gì vương khí, mỗi khi nhìn đến này đồ nát thê lương, cũng làm cho hắn có chút thương cảm. Có lẽ lục triều đế vương là đầu sỏ gây nên, khiến cho như vậy một cái chung thiên hạ thanh tú địa phương, trở nên như thế tiêu điều.

Trắng như lưỡi câu, câu động lấy võ thanh tình ý.

Bỗng nhiên, một trận tiếng huyết gió vang lên.

Nếu như là thường tại Trường Giang thượng kiếm sống nhân thì sẽ biết, đây là Trường Giang bang ám hiệu, cần tránh né, để tránh nguy rồi hồ cá. Bất quá, võ thanh đã nghe được tường viện ngoại sấm sét tiếng bước chân của, này tiếng bước chân, võ thanh thô sơ giản lược nhất phỏng chừng, lại có bốn mươi nhân nhiều, đây là muốn giết người diệt khẩu sao?

Võ thanh trong đầu bỗng nhiên hiện ra kia trương cực kỳ lãnh diễm mặt của, chẳng lẽ nàng thực nghĩ đến Trường Giang bang có thể một tay che trời sao? Hiệp dùng võ vi phạm lệnh cấm, đây là triều đình cấm kỵ, cứ việc đại Đường võ phong thịnh hành, nhưng đối với giống Trường Giang bang như vậy bang phái tại ngoài sáng thượng vẫn là chèn ép.

Giờ phút này cũng không chấp nhận được hắn nghĩ nhiều, một đám Hắc y nhân người mặc y phục dạ hành, tay cầm các loại binh khí, nhảy vào trong viện. Võ một đao nháy mắt đi tới võ thanh bên cạnh, đi theo phía sau võ Đại Vũ nhị, mấy năm này võ Đại Hòa võ nhị cũng đang tu luyện võ công. Võ thanh nhíu mày, nói: "Võ Đại Vũ nhị các người đi bảo hộ những hài tử kia. Nơi này có ta cùng đại thúc như vậy đủ rồi!"

Lại là một trận tiếng cười, Hắc y nhân bốn phương tám hướng vây quanh lại đây.

Võ thanh trong lòng nghiêm nghị, xem ra hắn thật muốn đại khai sát giới rồi, đám người này rõ ràng cho thấy muốn tiêu diệt miệng a!

"Sát!"

Chỉ nghe Hắc y nhân khẽ quát một tiếng, phía trước mười người hai tay cầm đao nhất tề triều võ thanh bổ tới, hiển nhiên mười người này nghiêm chỉnh huấn luyện, là trong đám người này tinh nhuệ!

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Một Đường Giết Hại

Võ thanh hai tay nắm chặt thiết thương, trận địa sẵn sàng đón quân địch, khí thế đột nhiên lắng lại. Một bên đại hòa thượng võ một đao cầm trong tay hoành đao, mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng.

"Công tử cẩn thận!"

Võ thanh cười nói: "Đại thúc cẩn thận!"

"Sát!"

Hai người khẽ quát một tiếng, xung phong liều chết mà lên. Mân đêm dưới, diễn ra một hồi lấy thiếu đối nhiều giết chóc.

Võ thanh nhất thương như điện xà bình thường đâm vào Hắc y nhân trái tim, một cổ máu tươi nháy mắt phun tại trên mặt của hắn, dính hồ, nóng hằm hập đầy, thật là khó chịu, mùi xông vào mũi, làm hắn buồn nôn. Nhưng hắn căn bản không có thời gian lo lắng, bởi vì bốn năm bả đao nhất tề bổ về phía hắn. Võ thanh thương thuật chút thành tựu, tự nhiên không sợ, nhất thương đâm ra, bốn năm cái đầu thương, phân biệt chọn hướng bốn năm bả đao thân đao, rồi sau đó nhất thương "Khóa sát hoành giang", đầu thương quét ngang mà qua, đứng mức hoa ở tại mấy người chỗ cổ tay. Mấy người kia nhất thời đao rơi, ôm thủ đoạn cấp tốc lui về phía sau.

Mười người tinh nhuệ như vậy tan rã!

Võ thanh thừa cơ giết tới, như vào chỗ không người. Võ một đao đao pháp thuần thực, tàn nhẫn dị thường, phối hợp võ thanh, chiếu khán võ thanh phía sau lưng, giờ phút này hấn giống nhau biến thành cả người tại Tu La địa ngục Phật Đà giống như, cả người là máu. Chính như kỳ danh, cơ hồ một đao một cái, tàn cánh tay gãy chân vẩy ra bốn phía, răng rắc răng rắc, mấy viên đầu cùn rơi trên mặt đất, hoảng sợ tròn tròn mắt, chết không nhắm mắt, mà thân thể hầy còn huy động trường đao.

Hắc y nhân nhìn đến như thế cảnh tượng không khỏi lâm vào bị kiềm hãm.

Võ thanh quát to một tiếng "Hảo!"

Hắc y nhân còn lại là tức giận đến oa oa thẳng kêu, phân hơn mười người đi võ một đao một bên.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ trong trạch viện, tiếng kêu rung trời, song phương đều lâm vào tử đấu. Hắc y nhân lại tổ chức năm người một đội tiểu trận hình, giống nhau đại Đường sĩ tốt ra trận giết địch giống như, uy lực không tầm thường.

Võ thanh không để ý tới cơn mưa cảm giác, cũng quên mất sợ hãi, hấn biết, muốn là mình hòa võ một đao không thể diệt đám người này lời mà nói..., như vậy cuối cùng hấn sẽ bị giết miệng. Vậy hấn cái gì đại Đường mộng, cái gì phú hào mộng, sẽ như này bên bờ sông Tần Hoài sơn phần giống như, tan thành mây khói.

Nhất thương đâm xuyên qua vừa người đánh tới một người áo đen yếm hầu, không nghĩ đến người này thế nhưng như chết sĩ giống như, hai tay chặt chẽ bắt lấy thiết thương, võ thanh trong lúc nhất thời nhưng lại thu không trở về thiết thương. Nháy mắt, bảy tám cây trường đao bổ về phía võ thanh. Giờ phút này vừa lúc bị võ một đao nhìn đến, võ một đao hét lớn, "Công tử, khí thương!"

Võ thanh nháy mắt cảm thấy sau đầu sinh phong, nhân thể lẩn một vòng, khó khăn lẩn né qua. Chỉ thiếu chút xíu nữa, chính mình chỉ thấy diêm vương, hấn cho tới bây giờ không nghĩ tới chính mình thương thuật chút thành tựu sau, còn có thể gặp được như thế hiểm cảnh. Võ thanh hét lớn một tiếng, hai chân đạp một cái, cảm trường thương, trực tiếp đem thi thể kia chọn lên, rồi sau đó nhân thể một vòng, thi thể ngã vào đám người, tạp lật vài cái. Võ thanh căn bản không cho bọn hấn cơ hội phản ứng, người đã muốn tiêu diệt ta, vậy toàn chết đi!

Nháy mắt, chỉ thấy võ thanh lấy tay trụ thương, thân thương khê cong, rồi sau đó bắn ra, cả người bay lên trời, tựa như cú vọ giống như, bóng đen chớp động, rồi sau đó quát lên một tiếng lớn, "Sát!" Tựa như cừu thiên ngân hà, thẳng hướng xuống, thương ánh lóe ra, màu đen đầu thương chui vào thứ một người áo đen thân thể, rồi sau đó đâm thủng lại chui vào cái thứ hai, cái thứ ba. Võ thanh như là gió lên đại hình nhân thể xuyên đột giống như, phanh một tiếng nhập vào đám người.

Giờ khắc này là khiếp sợ, Hắc y nhân hiển nhiên đoán sai võ thanh thực lực.

"Điểm tử cứng rắn, triệt hờ!" Lại là một trận tiếng lóng.

Nháy mắt, còn dư lại không đến hai mươi Hắc y nhân hướng tới ngoài tường triệt hờ.

Võ trong treo nhưng lạnh lùng cười, "Nếu đến đây, vậy đều lưu lại a!"

Võ thanh nhất thương quét về phía một người áo đen lưng, Hắc y nhân phảng phất điều đứt giây giống như, bị quét bay. Đuổi theo đang ở treo tường một người, nện xuống một thương, cột sóng răng rắc một tiếng, tên kia Hắc y nhân nháy mắt bày tại đầu tường. Võ một đao lại trực tiếp, một đao một cái, võ thanh cũng không nghĩ tới võ một đao này miệng hoành đao là một ngum bảo đao, chém người nhiều như vậy thế nhưng không có cuốn nhận.

Đã đến lúc này, liền tạo thành nghiêng về một phía giết hại, theo trong phủ tuôn ra bên ngoài phủ, dọc theo sông Tần Hoài bờ phía nam vẫn giết đi xuống, thẳng đến thừa hạ người cuối cùng, nhảy vào sông Tần Hoài sau, hai người thế này mới bỏ qua, còn nữa bọn họ cũng bây giờ không có khí lực đuổi theo rồi.

Hai người than ngồi dưới đất, nghỉ ngơi một lát, rồi sau đó lẫn nhau tổ giúp đỡ trở lại trong phủ. Một đường kiểm tra xem có hay không không gây tức giận, khả kết quả làm cho người ta thực bất đắc dĩ, cho dù còn không có tất thờ đấy, đã sớm căn nát giấu ở trong hàm răng túi chứa chất độc, không có tiến khí, chỉ có trút giận. Chờ đến trong phủ, chỉ thấy bọn nhỏ hoảng sợ nhìn trong viện tử thi.

Võ Thanh Đại Học giận, hướng tới võ Đại Vũ nhị khiển trách: "Tình cảnh như thế, có thể nào làm cho bọn nhỏ nhìn đến, các người là làm ăn cái gì không biết!"

Võ Đại Vũ nhị việc quỳ ngã xuống trên mặt đất, muốn biện giải, chỉ thấy tiểu hải tử trung nhan như ngọc đi vào võ thanh trước mặt, giữ chặt võ thanh thủ, nói: "Lão sư đừng tức giận, là các đệ tử yêu cầu đến xem đây. Nhân thể hiểm ác, các đệ tử chỉ có tự mình đã trải qua, mới có thể càng hiểu được đạo lý làm người, càng có thể lĩnh ngộ lão sư dạy bảo, hoàn xin bớt giận, nếu lão sư trách phạt, xin mời lão sư trách phạt như ngọc a."

Nhìn này thông minh dị thường đệ tử, võ thanh trầm xuống tâm ra, khoát tay chặn lại, làm cho võ Đại Vũ nhị đứng dậy, mà rồi nói ra: "Tối nay quả thật hiểm ác, nếu ta cùng đại thúc không biết võ nghệ, hôm nay ta chờ sẽ gặp lúc này bị giết miệng. Nằm dưới đất, có lẽ chính là chúng ta. Bọn người khả nhớ kỹ, sau này nhất định phải chăm chỉ khổ luyện võ nghệ, cho dù không vì đền nợ nước, cũng phải có tự bảo vệ mình thực lực!"

"Đệ tử ghi nhớ lão sư dạy bảo!"

Hai mươi đệ tử nhất tề trả lời, giờ khắc này bọn họ chân chính thấy được trong cuộc sống hiểm ác, có lẽ hội này cấp trong lòng của bọn họ lưu lại bị

thương, nhưng đây là trực tiếp nhất cũng là hữu hiệu nhất giáo dục.

Hiện trường tự nhiên không thể động, vì thế võ thanh mệnh võ một đi không trở lại huyện nha báo quan, kêu huyện nha đến xử lý này đó từ thì!

Sau nửa canh giờ, huyện úy mang theo nha dịch đi vào, thượng nguyên huyện huyện úy là vi làm, là kinh triệu Vi thị nhà kẻ, mận hừ hai năm cử mình pháp chế khoa, sau thụ thượng nguyên huyện huyện úy chỉ chức, nay ở nơi này sắp thăng thiên trong lúc mầu chót, thế nhưng xuất hiện một món đồ như vậy nhập trạch hành hung cực kỳ ác tính án tử, thật sự làm cho hân con tức rất lớn, nhưng hân không thể tức giận.

Khi hân theo sông Tần hoài cái thứ nhất thì thể tra được, một đường đi tới, đến nơi này phủ trạch ở bên trong, bị mấn viện thì thể cấp chấn kinh rồi. Vi xưa nay đến võ thanh thư phòng, võ thanh đã tắm rửa thay đổi quần áo, cũng không để ý tới hân, một mình nhắm mắt dưỡng thần.

Huyện úy biết võ thanh bối cảnh, cũng không dám lỗ mãng, còn nữa hân một cái theo cừu phẩm ở dưới huyện úy, như thế nào cũng đắc tội không nổi võ thanh. Vì thế, liền chấp tay nói: "Hạ quan thượng nguyên huyện huyện úy vì làm ra mất công tử, nhìn thấy công tử mạnh khỏe, hạ quan trong lòng liền kiên định rồi."

Võ thanh thể này mới ngẩng đầu, trong tròng mắt lợi mũi nhọn lóe ra, nói: "Bốn huyện trị an như thể chi kém, ta đã viết xong tấu chương, làm cho triều đình phái người đến tra án, nhìn xem rốt cuộc là người nào thể nhưng tưởng đưa ta vào chỗ chết!"

Vi làm thiếu chút nữa không khóc lên, tổ tông a, người đây không phải là chặt đứt của ta quan đồ ấy ư, lập tức liên vội vàng khuyên nhủ: "Công tử bớt giận, ty chức biết là người nào gây nên, tại Tần Hoài hai bờ sông, trừ bỏ Trường Giang bang hòa đầu bò son ở ngoài, không còn ai khác, đương nhiên nếu công tử trên chọc địa phương khác người nào nói."

"Hừ, ta không nghe như người vậy lập lòe nước đôi giải thích, thượng nguyên huyện lị an như thế, người này huyện úy trách nhiệm không thể trốn tránh, nhớ ngày đó, rồi đi Lạc Dương là lúc, thiên hậu làm cho ta rất thể hội địa phương dân tình, không nghĩ tới này vừa đến thượng nguyên huyện không mấy ngày, lại có người đến diệt môn. Chẳng lẽ đây không phải là người huyện úy thất trách sở có ở đây không?"

Võ thanh chút không nề mặt, dù sao hân cũng chỉ có thể mượn thiên hậu con cháu thân phận, nay hân tuy rằng phòng vệ giết người, nhưng đúng là vẫn còn không ổn, lan truyền đi ra ngoài, chính hân một công tử phóng đảng danh hiệu thượng vừa muốn thêm một cái giết người công tử.

Huyện úy mồ hôi lạnh dầy đặc, việc chấp tay nói: "Hạ quan biết sai, nhưng thỉnh công tử bảo cho biết, hạ quan nghe theo là được."

Võ thanh đối thanh niên nhân này có cái nhìn, xem ra đây không phải là một cái ngoan cố không thay đổi người của, đáng giá kết giao hướng, vì thế đã nói nói: "Trách nhiệm ta liền không truy cứu, người chỉ nói cho ta Trường Giang bang Thủy trại hòa đầu bò son phi trại vị trí cụ thể."

Này muốn làm cái gì? Vi làm sừng sốt, chợt liền hiểu, xem ra vị công tử này cũng không muốn lộ ra, đó là muốn chính mình đi giải quyết. Hắc hắc, khả kìa Trường Giang bang hòa đầu bò son há là nhất bang đơn giản phi chúng. Chính là nếu này công tử tại đây thượng nguyên huyện xảy ra chuyện, chỉ sợ thiên hậu đều phải trách tội ở trên cao nguyên huyện trên đầu, chính mình giống nhau vẫn là không chạy thoát chịu tội.

Lập tức vi làm vẻ mặt nghiêm túc, rất nghiêm túc nói: "Công tử, lời nói không lời nên nói, đêm nay những ngừng người kia công tử giết a, này đó chính là tiểu tốt tốt mà thôi, nếu công tử không để ý lo lắng tính mạng đi vì dân trừ hại, chỉ sợ chuyện không phải dễ dàng như vậy."

Võ thanh sừng sốt, này vi làm nhưng thật ra cái tâm tư thông minh hạng người, cư nhiên có thể đoán được ý nghĩ của chính mình, vì thế liền hỏi: "Này là vì sao?"

Vi làm chưa sốt cười, nói: "Tự tùy diệt trần, phá hủy thành Kim Lăng sau, lục triều cổ đô một khi khoảng cách hóa thành hư không, vương công quý tộc dư dôi nhiều vậy. Há là có thể giết có thể giết sạch đấy. Những người đó có chạy trốn tới trong rừng núi ẩn cư mà bắt đầu..., có tác tiến nhập lục lâm, gia nhập bang phái. Đương nhiên cũng có thành tha phương đạo sĩ, thành hòa thượng. Cũng có giấu ở dân gian, trở thành này sông Tần hoài hai bờ sông dân chúng, từng ấy năm tới nay, này sông Tần hoài hai bờ sông dân chúng hòa Trường Giang bang cùng đầu bò son có nói không rõ không nói rõ quan hệ, mỗi một nhậm Thử sử đều đã đến các nơi tiêu diệt, nhưng này hai nơi phi chúng vẫn như cũ không việc gì, ta nghĩ công tử cũng nên minh bạch chưa."

Võ thanh rơi vào trầm tư, quả nhiên, này sông Tần hoài hai bờ sông dân chúng cùng phi chúng có thiên ty vạn lữ liên hệ. Trừ phi đem này hai bờ sông dân chúng toàn bộ di chuyển hoặc là toàn giết. Nhưng thượng nguyên huyện gần hai mươi vạn dân chúng, như thế nào thiên được, thì như thế nào giết được xong đâu?

Võ thanh minh bạch, chính mình nhất thời bán hội, vẫn không thể lấy hai địa phương này thế nào, vì thế đã nói nói: "Một khi đã như vậy, như vậy ngoài cửa tử thi, liền giao cho vi làm huynh rồi!"

Vi làm gặp võ thanh không kiên trì nữa, đã nói nói: "Đây là ty chức nên làm."

Xử lý thi thể, lập án điều tra, đều có huyện nha đi quản, võ thanh ngồi đằng hoàng ở án thư sau, không khỏi rơi vào trầm tư, hân nghĩ đến kia trương xinh đẹp mặt của, liền giận không chỗ phát tiết, xinh đẹp như vậy, lại tâm như xà hạt, đáng chết!

Chương 96: Sấm Thủy Trại

Sáng sớm ngày thứ hai, đương vũ thanh đi ra phòng ngủ sau, trong viện vết máu sớm bị rửa sạch, ngẫu nhiên theo trong đất bùn nhìn đến một tia vết máu, nhưng ai có thể nghĩ đến đêm qua nơi này từng phát sinh qua một trường giết chóc đâu.

Từ Tiểu Anh nay trú đóng ở Giang Ninh thương, đang ở đôi kho lúa tiến hành cải tạo. Thu cúc đêm qua vừa vận đi khách sạn bởi Vũ thị chưa có trở về, vũ tin đêm qua không biết tại sông Tần hoài người nào tỵ muội trong chốn hồ thiên hồ. Mất thấy đêm qua tinh phong huyết vũ mọi người đều im lặng không nói. Thu cúc mua được bữa sáng, đám thợ thủ công cũng lục tục đã đến bắt đầu thợ khéo.

Ăn sông Tần hoài bữa sáng, vũ thanh đối vũ đại nói: "Này thượng nguyên huyện thực phường phải nhanh một chút lái, trong ngày ăn cái này, thật sự không có thói quen. Còn có ta cho người mua bò sữa người làm được thế nào, bọn nhỏ đều ở đây vườn người thể, sữa khá là đồ tốt! Nếu thiếu tiền, liền nói với ta."

Vũ đại chạy nhanh dừng lại hướng trong miệng tặng đồ thủ, nuốt xuống bánh mì, nói: "Công tử yên tâm, bò sữa ta đã để mã thương theo thảo nguyên làm hai mươi đầu, thực phường đang ở cải tạo, phỏng chừng cũng nhanh, chính là này trừ công khó tìm!"

Vũ thanh sừng sốt, nghĩ nghĩ, đã nói nói: "Nếu khó tìm, vậy mua nửa mấy mươi lăm mươi sáu tuổi nữ hài tử a, tân la Triều Tiên đều có thể, nhớ kỹ không nhất định phải xinh đẹp, trọng yếu nhất là thông minh có khả năng, học này nợ phải nhanh, ta mỗi ngày ăn mì này bánh thực chịu không nổi."

Một đám người cùng một chỗ ăn điểm tâm cũng là một đạo rất tốt phong cảnh, rước lấy đám thợ thủ công ánh mắt, bọn họ không nghĩ ra là gia chủ này phở thể nhưng ngồi chung cùng thực.

"Lão sư, hôm nay muốn hay không đi ra ngoài đập thanh đâu này?" Một cái nam đệ tử hỏi, kêu phương sinh, chín tuổi, tư chất trung đẳng, nhưng làm người trung hậu thành thật.

Vũ thanh trầm ngâm một lát, nói: "Hôm nay không được, các người thả tại hậu viện rất tập võ, lại đọc hiểu trải qua, như ngọc người liền thay ta giám sát một chút. Vì sư hôm nay còn có việc."

Nhan như ngọc con người đảo một vòng, thực cung kính đáp ứng.

Bố trí xong mọi người nhiệm vụ sau, vũ thanh đưa cái ánh mắt cấp vũ một đao, vũ một đao hiểu ý, liền đi theo vũ thanh đi vào thư phòng.

"Công tử khả là có chuyện?"

Vũ thanh khuôn mặt nghiêm túc, rồi sau đó từ bên hông tháo xuống một cái ngọc bội, rõ ràng là từng Dương thị cho hắn tổ truyền uyên ương ngọc bội, nói: "Hôm nay ta đi bãi phóng Trường Giang bang, nếu như ta ba ngày sau chưa có trở về, người liền đem ngọc bội kia giao cho ta nương, rồi sau đó hộ tống nàng hồi kinh, nói cho từ Tiểu Anh Vương Tu Lý lão đầu, gọi bọn hắn phụng dưỡng mẹ ta."

Vũ một đao trên mặt lộ ra ngưng trọng, nói: "Công tử đi Trường Giang bang, thuộc hạ hẳn là ngăn trở, nhưng thuộc hạ cũng biết, công tử luôn luôn làm việc có này nguyên nhân, thuộc hạ hy vọng công tử có thể bình an trở về."

Vũ thanh trên mặt ra vẻ thoải mái mà nói: "Sẽ trở lại, đại thúc!"

Hoa đào ồ.

Lầu các lên, đồng tiểu uyển tà dựa vào lan can can, một đầu tóc đen rũ ở trên lan can, nàng đồ hộp hướng lên trời, không thi một điểm phấn trang điểm, hai tròng mắt ngắm nhìn hoa đào ồ thủy diện, khuôn mặt ưu sầu, môi hơi hơi mẩn mê, nhưng này trên cảm mỹ nhân chí rồi đột nhiên tăng thêm vài phần đẹp đẽ, lãnh cùng mỹ cứ như vậy kết hợp lại với nhau. Nàng quần áo màu xanh nhạt váy dài, bán xỏa sạch bộ ngực sữa rõ ràng ở trước mắt, đây là nàng thích nhất trang phục, như thế điểm đạm, như thế tự do, nàng thật sâu hô hấp hoa đào ồ thanh tâm hơi nước, khoe miệng lộ ra một chút quyến rũ ý cười.

Lúc này một con thuyền đánh cá chậm rãi lái vào hoa đào ồ, tiến nhập đồng tiểu uyển tầm mắt, hoa đào ồ có rất ít ngoại nhân tiến vào, cho dù có, cũng không nhiều. Chẳng lẽ là Đồ lão quý người của, không đúng, Đồ lão quý mỗi lần tới, đều là lâu thuyền hoặc là thuyền hoa, cực kỳ chú ý phô trương, làm sao có thể ngồi thuyền đánh cá, vậy quá ** phần rồi.

Vũ thanh đứng thẳng đầu thuyền, quần áo hồ phục, đầu đội tiêu dao quan, có vẻ cực kỳ tinh thần giỏi giang, trong tay một cây trường điều hình túi da, rất rõ ràng đó là vũ thanh đại thiết thương. Người chèo thuyền là một cái người đánh cá, cùng Trường Giang bang có chút liên hệ, có chút lo âu nói: "Công tử, người xem, phía trước chính là Thủy trại rồi, hoàn muốn hay không đi tới, bên trong đầy nước nhưng là hữu cơ quan cọc ngầm."

Vũ thanh biết giống như vậy sào huyết làm sao có thể không có cơ quan, hướng chỉ, nơi này từng vẫn là triều Trần một cái Thủy trại. Vũ thanh đưa mắt trông về phía xa, chỉ thấy hoa đào này ở bị ba mặt hoàn sơn, chân núi xây có Thủy trại, phòng ốc, ban công, kho hàng, bến tàu, phương tiện đầy đủ hết, thậm chí tại kia bến tàu ngừng mấy trăm chiến thuyền đại tiểu con thuyền trung cất giấu mấy chiến thuyền chiến thuyền, chiến thuyền cái đồ vật này khá

thật sự không thấy nhiều.

Đường triều thủy quân không tự thành nhất quân, đều là các phía nam mấy đại phủ quân tự hành tổ chức biên luyện, về mười hai vệ thống nhất quản lý. Võ thanh chưa bao giờ gần gũi gặp qua chiến thuyền, nhưng giờ phút này, hấn liếc mắt một cái liền khác nhau ra ẩn thân tại mấy trăm tào thuyền giữa chiến thuyền.

Trường Giang bang, quả nhiên không đơn giản!

Nhưng là, nay nếu đến đây, như vậy hồi lưu lưu trở về, dọa người không nói, phỏng chừng còn muốn bị truyền vì chê cười, cái gọi là "Thất tiết chuyện lớn, sinh tử chuyện nhỏ" giác ngộ võ thanh thật không có, động lòng người sống một hơi, nam nhi trên đời, không lo tranh sao?

Thuyền đánh cá chậm rãi sử đến trong hồ, người chèo thuyền không bao giờ nữa muốn đi vào rồi, võ thanh cũng không miễn cưỡng, , hấn biết, Trường Giang bang nhân đã thấy hấn, nhân có mấy bến tàu Trường Giang bang chúng bắt đầu lên thuyền hướng tới hấn cất tới.

Võ thanh khí chìm đan điền, hét lớn: "Đồng tiểu uyển, đi ra!"

"Đồng tiểu uyển, đi ra!"

Liên tục vài tiếng, truyền đến Thủy trại các nơi!

Đồng tiểu uyển sớm liền thấy kia thuyền đánh cá, thẳng đến nghe được hô kêu tên của mình, nháy mắt, nàng đứng dậy nhảy xuống lầu các, thẳng đến bên tàu, sai người lập tức lái thuyền, thẳng đến nhìn đến kia cá người trên thuyền, lòng của nàng phốc phốc trực nhảy.

"Tại sao là ngươi à?" Đồng tiểu uyển lạnh như băng trên mặt mũi lộ ra một chút quyền rũ.

Võ thanh tâm trung rung động, nhưng lạnh lùng nhìn chăm chú vào nàng, nói: "Còn không phải ngươi làm chuyện tốt, đem qua ngươi Trường Giang bang bị ta giết gần bốn mươi nhân, chẳng lẽ một chút cũng không đau lòng sao?"

"A!" Đồng tiểu uyển kinh hô một tiếng, sờ một cái ngực, kinh hô: "Trường Giang bang bị ngươi giết bốn mươi?"

Phía sau vây chung quanh Trường Giang giúp một tay chúng bắt đầu la ầm lên, ngôn ngữ trong lúc đó, có vẻ cực kỳ phẫn nộ.

"Tiểu tử này là ai a, ta Trường Giang bang hảo hảo mà ở trong này, chưa từng bị ngươi giết bốn mươi?"

"Liền đứng vậy a, ngươi cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem, ngươi tính kia căn thông, có thể giết ta Trường Giang bang người của!"

"Ngươi chán sống sai lệch a!"

Võ thanh không để ý tới những người khác, lạnh lùng nhìn chăm chú vào đồng tiểu uyển. Muốn từ hai tròng mắt của nàng ở bên trong lấy được tin tức, nhưng là hấn thất vọng rồi.

Đồng tiểu uyển cũng là trí tuệ hạng người, làm sao có thể bị võ thanh ngôn ngữ sở kích, nàng lấy lại bình tĩnh, nhìn này tiểu lang quân, nói: "Công tử lời này nói như thế nào? Ta Trường Giang bang người của tìm làm phiền ngươi đâu này?"

Võ thanh cả giận nói: "Ngươi trang, ngươi hoàn trang, nếu không ngươi ghi hận ta đánh bại ngươi, các ngươi Trường Giang bang người của xâm nhập ta trong phủ diệt khẩu, chó không phải là ngươi phải hay sao?"

Nháy mắt, Trường Giang bang người của nghe được một điểm hương vị, không nghĩ tới võ công cùng mỹ mạo cùng tồn tại đồng tiểu uyển lại bị thiếu niên ở trước mắt lang đánh bại rồi.

Đồng tiểu uyển đỏ mặt lên, đỏ đôi, nàng cũng là hạng người tâm cao khí ngạo, tại chứa nhiều bang chúng trước mặt nói nàng từng bại bởi ngươi này hỗn tiểu tử, đồng tiểu uyển giậm chân một cái, nói: "Là ta, ngươi thì thế nào, là ta, chính là ta muốn tiêu diệt miệng của ngươi, ta không quen nhìn ngươi, ngươi muốn thế nào, tùy ngươi!"

Võ trong trẻo nhưng lạnh lùng hừ một tiếng, nói: "Ngươi rất cực thừa nhận, đúng không, vậy thì tốt, hôm nay, ta liền gọi ngươi Trường Giang bang cũng ném thử bị người đánh đến tận cửa tư vị, cũng ném thử diệt khẩu cảm giác!"

Xoạt một tiếng, túi da ngăn, một phen thất thước thiết thương xuất hiện ở võ thanh trong tay, võ danh sách tay cảm thương, chỉ phía xa đồng tiểu uyển, khiêu khích ý tứ hàm xúc mười phần.

"Móa nó, phản tiểu tử này!"

"Mọi người cùng nhau tiến lên, làm tiểu tử này!"

"Ta Trường Giang bang hoàn chưa từng bị người khi dễ đến trên cửa quá, mọi người lên!"

Hơn mười chiếc thuyền nhất tề xông về võ thanh tiểu ngư thuyền, thuyền kia phu đều sợ quá khốc, hấn chạy nhanh trốn vào khoang thuyền.

Võ thanh lãnh lãnh cười, nhìn đến Trường Giang bang một con thuyền thuyền đánh cá tới gần, nhảy mất chân sau bắn ra, phi thân đến đó trên thuyền, vãi tên Trường Giang giúp một tay chúng rút đao bỏ tới, võ thanh nhảy mất đâm ra sỗ thương, nhất thời tại trên người mấy người đâm vài cái trong suốt lỗ thủng, huyết lưu như chú, như vậy ngã xuống đất không dậy nổi.

Nhảy mất, Trường Giang bang chúng người ngu lập một lát, rồi sau đó bạo phát ra trước nay chưa có tức giận, Trường Giang bang rất nhiều tuy nói là anh nông dân từ, nhưng trong ngày thường quá là đầu đao liếm máu ngày, cho nên cũng không có bị võ thanh khí thế của cấp chấn nhiếp, ngược lại khơi dậy tâm huyết.

Đồng tiểu uyển chặt chẽ nhìn chăm chăm võ thanh trong chớp mắt đâm chết bang chúng, trong lòng đang rỉ máu, đột nhiên, nàng hiểu được, xem ra võ thanh cũng không có nói dối, nhưng là rốt cuộc là ai ra lệnh đầu này?

Một lát, lại một thuyền mười tên bang chúng bị đâm đã bị chết ở tại xuyên trên thuyền.

Đồng tiểu uyển kiêu trá một tiếng nói: "Tất cả dừng tay cho ta, để cho ta tới!"

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Kinh biến (1)

Nhảy mất, Trường Giang bang chúng nhân dừng thét to, cũng dừng công kích, nắm chặt đao kiếm trợn mắt nhìn.

Võ thanh khuôn mặt lạnh lùng, hai mắt nhìn về phía đồng tiểu uyển, khóe miệng một tia châm biếm, nói: "Ngươi rốt cục khăng xuất chiến đầu này?"

Đồng tiểu uyển lạnh lùng thốt: "Ngươi nếu muốn tới tìm ta, ta liền phụng bồi đó là, trên thuyền không phải động võ địa phương, lên bờ!"

"Vớ ta mà nói làm sao đều giống nhau, ngươi đã không tự tin, vậy lên bờ, lên bờ tại hạ như trước có thể đánh bại ngươi!" Võ thanh châm chọc nói.

Đồng tiểu uyển tâm cao khí ngạo, nhưng thông minh dị thường, sao lại thụ võ thanh ngôn ngữ sỗ kích, mệnh lệnh lái thuyền, hướng về bến tàu mà đi.

Võ thanh giờ sủng chỉ vào trên thuyền Trường Giang giúp một tay chúng, nói: "Còn không lái thuyền!"

Trường Giang bang mấy người giận không thể nuốt, khá vậy không chút nào biện pháp, đành phải ngoan ngoãn lái thuyền, trong lòng thầm hận không thôi, chờ đến trên bờ, bắn tên trộm bắn chết ngươi nha!

Phía sau chủ trại trại trên lầu, bang chủ đồng tam dương đã biết được tin tức, cũng nhìn đến Trường Giang bang hơn mười danh bang chúng đã chết cho người tới thương hạ, đây là một việc thực về mặt chuyện tình, vì thế liền ra lệnh: "Huyền Vũ đường hòa Chu Tước đường đường chủ, các ngươi dẫn người đi cấp tiêu thư trợ trận, nhớ kỹ, có thể sống tróc người này liền cho ta bắt sống, ta đồ muốn nhìn, tiểu tử này là người nào, cũng dám vô cớ giết chết ta Trường Giang bang huynh đệ!"

Huyền Vũ đường chủ chu phú quý hòa Chu Tước Đường chủ Nguyễn hương ngưng nhất tề chấp tay, "Thuộc hạ tuân mệnh!"

Lúc này Phó bang chủ viên báo nhìn về phía bang chủ đồng tam dương, trong con ngươi lộ ra một chút sát ý, hẩn ngẩng nhìn bốn phía, gặp đồng tam dương bên người chỉ còn lại có hai gã hộ vệ, hẩn cấp Thanh Long đường Đường chủ hứa chùy hòa bạch hồ đường đường chủ Nhiếp tân khiến cho ánh mắt.

"Đại ca, Đồ lão quỷ nhà lão Tam tại trong trại đã vài ngày, chúng ta muốn hay không thiết yến khoản đãi một chút, rồi sau đó lễ tổng xuất Thủy trại đầu này?" Viên báo hỏi.

Đồng tam dương vẫn nhìn chăm chú vào hoa đào ở mặt hồ, nay nghe được viên báo nói chuyện, liền thu hồi ánh mắt, xoay người nhìn về phía Phó bang chủ, nói: "Tiêu thư không muốn gả, ta cũng không có biện pháp a, như vậy đi, đi đem gia Đồ gia oa nhi gọi tới, chúng ta ngay ở chỗ này hảo hảo khoản đãi một chút, đưa chút lễ vật, khiến cho hẩn rời đi hoa đào ô a, còn có ta kia tam hôn sự của con trai cũng liền từ bỏ a, thiên hạ hảo cô nương còn nhiều, rất nhiều, lại tìm một là được!"

"Phụ thân, ta sẽ tam nương, con phi tam nương không cưới!" Ngoài cửa xông vào một cái chừng hai mươi thanh niên, đứng là đồng tam dương con thứ ba, Đồng gia huy.

Đồng tam dương nhíu mày một cái, trầm giọng nói: "Lời của phụ thân, ngươi đều không nghe đầu này?"

Đồng gia huy bình thường rất sợ phụ thân đấy, nhưng là giờ phút này hắn nhìn về phía Phó bang chủ viên báo, nhìn đến viên báo khinh thường ánh mắt, nháy mắt Đồng gia huy quỳ trên mặt đất, phủ phục đến đồng tam dương dưới chân cửa, khóc nói: "Phụ thân đại nhân chỉ lo lắng tiểu muội hạnh phúc, chỉ cung chiều tiểu muội, chưa từng quan tâm tới con, con cũng giống vậy là phụ thân ruột, con hòa tam nương lưỡng tình tương duyệt, làm sao lại không thể cùng một chỗ đâu này?"

Đồng tam dương không ngờ rằng đã biết con lại có lớn như vậy oán niệm, nhưng cũng là cốt nhục của mình, hắn cũng không phải bất công, nhưng là tiểu tử này cũng không có muội muội mình hạnh phúc, vì thế đã nói nói: "Thành toàn ngươi, liền hại muội muội ngươi, ngươi không lo lắng muội muội ngươi hạnh phúc, ta đây người làm cha cũng không thể đem muội muội ngươi hưởng trong hố lửa thôi. Tốt lắm, ngươi cũng trưởng thành rồi, ngày khác cha làm cho bà mối nói với ngươi nhóm việc hôn nhân."

"Không, cha, con sẽ tam nương!" Đồng gia huy thật chặt ôm lấy đồng tam dương chân nấn nỉ nói.

"Buông ra, ngươi đứa nhỏ này làm sao có thể như vậy xấu, kia đồ tam nương có gì tốt, a!"

Nháy mắt, đồng tam dương bụng cảm thấy một trận toàn tâm đau đớn, hắn cúi đầu vừa thấy, một cây chùy thủ cắm vào bụng của hắn, hắn một cước đạp bay Đồng gia huy, hai tròng mắt nén giận, báo mất trọn lên, nhìn chăm chăm Đồng gia huy nói: "Nghịch tử, ngươi thể nhưng vì một nữ nhân giết cha, thiên lý nan dung! A, ngươi súc sinh này, lại đang chùy thủ thượng lau độc, a, ta đồng tam dương giáo tử vô phùng (*) a!"

Ngay sau đó trên thang lầu truyền đến hỗn độn tiếng bước chân cửa, chỉ thấy một người tuổi còn trẻ công tử cười gằn nhìn về phía đồng tam dương, chấp tay nói: "Tiểu tể gặp qua nhạc phụ đại nhân!"

"Đỗ gia tiểu tử, ngươi, Đỗ lão quý, ngươi quả nhiên nuôi được con trai ngoan!" Đồng tam dương giận dữ, hắn cảm nhận được lấy bụng làm trung tâm, nọc độc chính từng điểm một thâm nhập thân thể hắn.

Một cái đầu mang đầu lạp người của gõ xuống đầu lạp, lộ ra nhất tấm mặt mo này, xấu xí dị thường, cùng một cái quý dường như, "Ha ha ha, đồng tam dương, kim câu lừa được, ngươi thật đúng là nói không sai, ta con trai này so với con trai ngươi, nhưng là cao hơn rất nhiều a. Đồng tam dương, ngươi vẫn là thúc thủ chịu trời đi, cũng tiết kiệm đi đòi nhà ma rồi." Người này đúng là diêm bang lão đại Đỗ lão quý, lục lâm người trong xưng lấy mạng vô thường.

Đồng tam dương chịu đựng đau đớn, nhìn về phía mình Phó bang chủ viên báo hòa Thanh Long đường Đường chủ hứa chùy, còn có bạch hổ đường đường chủ Nhiếp tân, nhìn đến trên mặt bọn họ lộ ra nụ cười đắc ý, nháy mắt, hắn liền hiểu, vì thế đã nói nói: "Thì ra là thế, viên báo, hứa chùy, Nhiếp tân, ngày thường ta đối đãi các ngươi không tệ, hôm nay vì sao xử ta, nhiều năm huynh đệ, các ngươi rút cuộc vì cái gì?"

Viên báo trên mặt lộ ra khinh thường, kia hứa chùy hòa Nhiếp tân trên mặt của lộ ra một chút thẹn thùng, nhưng rất nhanh trở nên dữ tợn, hứa chùy chỉ vào đồng tam dương nói: "Uổng ta trong ngày thường, kêu đại ca ngươi, hơn mười năm trước, trên sông Tần Hoài kia Tô gia nữ nhi nguyên bản cùng ta hảo, ngươi lại ngủ nàng, còn mạnh hơn lấy nàng, ngươi vậy cũng là đại ca hành vi?"

Đồng tam dương sững sốt, cười lớn một tiếng, nói: "Không nghĩ tới a, chùy nhỏ tử, ngươi thể nhưng có thể ẩn nhẫn nhiều năm như vậy! Không tệ, không tệ!"

"Đỗ lão quý, ngươi rất mạnh, so với ta mạnh hơn, của ta Phó bang chủ hòa hai vị Đường chủ đều đang quy phụ ngươi, đồng mỡ cam bái hạ phong. Nhưng là muốn đồng người nào đó thúc thủ chịu trời, các ngươi còn phải diêm lạng một chút."

Nháy mắt, đồng tam dương cũng không để ý chùy thủ còn tại trên bụng, một cái bước xa liền chạy về phía Đỗ lão quý, Đỗ lão quý quý dị cười, trốn tránh đến một bên.

Viên báo hét lớn một tiếng, nói: "Lúc này không đồng phục đồng tam dương, chờ đến khi nào?"

Dứt lời rút ra song tiên hướng tới đồng tam dương đánh ra sỏ tiên, muốn bức lui đồng tam dương, đồng tam dương cười lạnh một tiếng, lắc mình né qua, một quyền đập vào viên báo đầu vai, viên báo hét lớn một tiếng, ngã văng ra ngoài, thế nhưng nhất chiêu liền đánh bay Phó bang chủ viên báo, mọi người cả kinh, này đồng tam dương quả nhiên danh bất hư truyền!

"Mọi người cùng nhau tiến lên!" Đỗ lão quý giận quát một tiếng lấy ra một cái kim câu, hắn hoạt thoát thoát một cái lấy mạng vô thường!

Trong khoảnh khắc một đám hơn mười người rút ra các thức binh khí hướng tới đồng tam dương tiếp đón, đồng tam dương xoay người một cước đá bay về mặt sợ hãi thân vệ, lớn tiếng nói: "Nhanh đi thông báo tiểu thư, gọi nàng chạy mau!"

"Mau ngăn lại người nọ!" Đỗ lão tam nhà ta vội vàng xông về kia thân vệ.

Đồng tam dương hai mắt mê mẩn, một quyền đánh hướng đỗ lão tam nhà ta, nhìn đến kia thân vệ nhảy xuống trại lâu, liền cất tiếng cười to nói: "Ta đồng tam dương xông xáo giang hồ nhiều năm, khó gặp địch thủ, hôm nay liền tới chiếu cố các ngươi này đồ tạp toái!"

Dứt lời, đồng tam dương trực tiếp xông về Phó bang chủ viên báo, viên báo giận dữ, trong bang, hắn là nhân vật số hai, nếu không phải nhiều năm trước tích bại vào đồng tam dương, vậy hắn chính là lão đại rồi, mấy năm nay nhận hết biệt khuất, nay mắt thấy ngày nổi danh đã đến, như thế nào khẳng dễ dàng buông tha cho. Còn nữa đồng tam dương thân trúng kịch độc, cũng chống đỡ không được bao lâu!

"Đồng tam dương, lão tử liều mạng với ngươi!"

Viên bảo tàn nhẫn vung song tiên, đánh tới hướng đồng tam dương, mọi người khác lại không dám chậm trễ, nhất tề chào hỏi. Bất quá một lát, đồng tam dương thân trúng mấy chỗ bị thương, bụng lại huyết lưu như chú, chảy từ từ lâu rơi xuống, hơn nửa đồng tam dương trên mặt của xuất hiện bởi đen khí, hiển nhiên độc khí công tâm.

"Ha ha ha, không thể tưởng được ta đồng mỗ cũng có hôm nay!" Cao lớn thân ảnh khô ngô không ngừng run rẩy, phát ra kinh thiên động địa cười dài.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Kinh biến (2)

Bến tàu cạnh, ngạn đê phía trên.

Võ thanh cười lạnh đứng thẳng giữa sân, khi hắn thân chu mười bước ở ngoài đó là chạy tới Trường Giang giúp một tay chúng, bọn họ trợn mắt nhìn, binh khí trong tay thỉnh thoảng lại hướng về võ thanh huy động, hận không thể một đao chặt trong sân thiếu niên lang. Khi hắn đối diện, đứng thẳng đồng tiểu uyển, đồng tiểu uyển như trước quần áo xanh nhạt vậy dài, mái tóc áo choàng, không thì phân trang điểm, lạnh lùng nhìn chăm chú vào võ thanh.

Ngày đã ngã về tây, võ thanh cái bóng thật dài vừa vắn kéo dài đến đồng tiểu uyển dưới chân cửa, làm võ thanh có chút không thoải mái. Nhìn giữa sân này lãnh diễm cô gái, võ thanh nói: "Người mặc thành nghĩ như vậy đánh với ta, người là tưởng sắc dụ ta, hay là thật không sợ ta giết người? Thương của ta hạ còn lưu lại các người Trường Giang bang mấy chục người vong hồn đâu!"

Lúc này Huyền Vũ đường hòa Chu Tước đường tại hai vị Đường chủ dưới sự hướng dẫn của đến nơi này, bọn họ hướng đồng tiểu uyển ôm quyền chấp tay, theo hai vị này đến, Trường Giang bang thanh thế đại chấn, có chừng bốn năm trăm nhân bộ dạng.

Đồng tiểu uyển trong lòng cực kỳ mâu thuẫn, nhìn trước mắt người của, không minh bạch liền giết lung tung Trường Giang bang huynh đệ, này bang chúng tuy rằng quá đầu đao liếm máu ngày, nhưng rất nhiều cũng có thể nhi già trẻ, người này thật sự máu lạnh như vậy vô tình sao? Khả hôm nay chính mình nếu là không đánh, hoặc là không hỏi rõ, hoặc là nằng tử, hoặc là người kia sẽ bị Trường Giang bang cấp sống róc xương lóc thịt.

"Ta không biết đạo trường giang bang làm cái gì, bọn cô nương cũng không tiết phái người đi diệt miệng của người. Nhưng là, hôm nay, người thế nhưng khi dễ đến ta Trường Giang bang trên đầu, vậy thì do không thể người lớn lối như thế làm càn, không coi ai ra gì. Ta biết thân phận người đặc thù, nhưng nơi này là lục lâm, người đã vào khỏi, vậy cũng chớ trách ta Trường Giang bang đao kiếm không có mắt!"

Võ thanh khinh thường cười, giờ súng chỉ hướng đồng tiểu uyển, nói: "Sợ, liền rút sang một bên, đừng chết tại thương của ta hạ!"

"Hừ, muốn chết!" Đồng tiểu uyển giận không thể nuốt, mày liễu đứng đấy, cầm trong tay trường kiếm, đâm về phía võ thanh, võ thanh lác mình né qua, nhất cổ hương phong xông vào mũi, võ thanh rung động, này muội tử đã vậy còn quá hương, đây là hoa hồng hương vị a.

Đồng tiểu uyển gặp võ thanh dễ dàng né qua, liền phản thủ một kiếm, võ thanh sau đầu sinh phong, nháy mắt ngưng tụ, phản thủ nhất thương phanh ngăn trở trường kiếm, cô gái này kiếm thuật quả nhiên bất phàm. Võ thanh thương thế nháy mắt trở nên trầm trọng, rất có Thái Sơn áp đỉnh cảm giác, đồng tiểu uyển trường kiếm bị nghẹt, liền bắt đầu du đầu, nàng quần áo phiêu phiêu, bộ ngực sữa khê run, dần tới Trường Giang giúp một tay chúng không khỏi mất đều thăng.

Võ thanh cũng là vô cùng đau đầu, nói: "Người hay là đi đổi bộ quần áo a, người xem người đều được hình dáng ra sao."

Đồng tiểu uyển khí bất quá, cả giận nói: "Người ít quần, xem kiếm!"

Phía sau, một cái Trường Giang bang binh sĩ, hoảng sợ nhảy xuống trại lâu, hướng tới bến tàu chạy như bay đến, trong miệng hô to, "Tiểu thư chạy mau, Tam công tử hòa viên bảo cầu kết Đỗ lão quý làm phản rồi!"

Nháy mắt, trong cả sân đột nhiên yên tĩnh lại, võ thanh hòa đồng tiểu uyển cũng dừng triển đấu. Đẳng người nọ lại kêu một lần thời điểm, trong đám người có mấy cái ra tay chém giết bên cạnh huynh đệ.

Liên tục mấy tiếng kêu thảm thiết, bỗng nhiên có người hét lớn một tiếng: "Thanh Long đường hòa bạch hổ đường làm phản rồi, giết người!"

"Khúc đà chủ, người giết thế nào nhà mình huynh đệ!"

"Vương đà chủ, người thế nhưng giết ta Huyền Vũ đường huynh đệ!"

Trong khiếp sợ đồng tiểu uyển không khỏi nhìn về chủ trại, hần nhìn về phía Huyền Vũ đường hòa Chu Tước đường hai vị Đường chủ.

Chu phú quý hòa Nguyễn hương ngưng còn lại là vẻ mặt ngạc nhiên, phần nộ không thời, rồi sau đó nhất tề ôm quyền nói: "Thỉnh tiểu thư mau lui lại đến dừng trại!"

Đừng trại là Huyền Vũ đường hòa Chu Tước đường trú, vẫn phụ trách Trường Giang bang vận tải đường thủy.

Lúc này đám người bị đột nhiên bạo khởi giết chóc cấp đảo loạn rồi, toàn bộ bến tàu hỗn loạn không chịu nổi. Võ thanh kinh ngạc nhìn này đó Trường Giang giúp một tay chúng, không nghĩ tới Trường Giang bang nội chiến cư nhiên để cho mình cấp dụng phải. Đây coi là chuyện gì?

Đồng tiểu uyển giậm chân một cái, nói: "Ta muốn nhìn phụ thân!"

Chu phú quý vội vàng ngăn lại đồng tiểu uyển đường đi, nói: "Phía sau, bang chủ phỏng chừng dữ nhiều lành ít, vẫn là thôi lui đến dừng trại a, bằng không còn dư lại huynh đệ đều phải bị giết sạch rồi."

Giờ phút này không có người để ý tới võ thanh, võ thanh thủ trụ trường thương, nhìn trong hỗn loạn Trường Giang bang, có không có mất Trường Giang giúp một tay chúng bỏ về phía hần, bị hần một cước sùy phi, ngã vào trong hồ.

"Đi theo ta đi!" Đồng tiểu uyển tới gần võ thanh nói.

Võ thanh sùng sốt, nói: "Bằng gì?"

"Kìa tùy ngươi!" Đồng tiểu uyển cả giận, rồi sau đó kiêu trá một tiếng hô: "Huyền Vũ đường hòa Chu Tước đường huynh đệ thôi lui đến dừng trại!"

Một lát, chỉ thấy mấy trăm Trường Giang bang đệ tử vừa đánh vừa lui, hướng về phía đông dừng trại thôi lui.

Mà lúc này theo chủ trại đi ra nhất đại đội nhân, bọn họ khí thế hùng hăng hướng tới bên này xung phong liều chết lại đây, dẫn đầu, rõ ràng là Phó bang chủ viên báo, đi theo phía sau tự nhiên là Thanh Long đường hòa bạch hổ đường bang chúng.

Giờ này khắc này, nếu vẫn không rõ, như vậy đồng tiểu uyển cũng quá ngu xuẩn, hần xác định phụ thân rất lớn khả năng đã nguy rồi độc thủ, nhện xuống nước mất, tại chu phú quý hòa Nguyễn hương ngưng dưới sự hộ vệ hướng về dừng trại thôi lui.

Võ trong trẻo nhưng lạnh lùng mắt nhìn lên, hần suy nghĩ muốn hay không cuốn vào trận này nội chiến trung đầu rồi, lập tức nhất tưởng, quyết định xem trước một chút. Cũng tốt, gặp các người tự giết lẫn nhau, ta lại tới thu thập, chính mình đang muốn tổ kiến đội tàu, Trường Giang giúp một tay chúng chính dễ dàng làm thuyền công.

Vì thế hần hướng về bến tàu đi đến, trước xa cách nơi này nói sau. Nhưng là Phó bang chủ viên báo không có ý bỏ qua cho hần, nay ở địa bàn của mình, cư nhiên làm cho một ngoại nhân xem cuộc vui, đối với hần này sắp lên nhậm tân bang chủ mà nói là một cái nghiêm trọng khiêu khích.

"Đứng lại!"

Võ thanh nghe được phía sau hét lớn một tiếng, thân mình ngưng tụ, xoay người, nhìn về phía đám người kia, chỉ thấy một đám hung thần ác sát, quần áo dính không ít máu, xem ra tại kia chủ trong trại không ít giết người!

"Kêu gia gia làm cái gì?" Võ thanh khước miệng lộ ra một chút châm biếm.

Viên báo nhìn về phía tiểu tử này kia châm chọc ý, trong lòng giận dữ, nói: "Vốn định muốn cảm kích ngươi cho ta kéo lại kia Huyền Vũ đường hòa Chu Tước đường, không nghĩ tới, ngươi thế nhưng không biết sống chết, muốn chết!"

"Bang chủ, chậm đã!" Phía sau Thanh Long đường Đường chủ đưa lỗ tai nói chỉ chốc lát.

Viên báo sắc mặt nháy mắt đổi đổi, rồi sau đó lạnh lùng hỏi: "Ngươi thế nhưng giết ta Trường Giang bang Thanh Long đường ba mươi chín cái huynh đệ, muốn chết!"

Võ thanh nháy mắt sắc mặt phát lạnh, giờ sủng chỉ hướng viên báo, hỏi: "Nói như vậy, xâm nhập ta trong phủ tướng diệt khẩu chính là ngươi?"

"Ha ha ha, tướng người giết người tự nhiên ra giá, đồ Tam công tử đi ra!" Viên báo cười to không thôi.

Đồ Tam công tử, đúng là Đồ lão quý con thứ ba, giờ phút này phe phẩy chiết phiến, võ thanh cảm thấy có chút quen mặt, nhưng không nhớ nổi chỗ nào gặp qua.

"Ha ha, xem ra Vũ công tử thật là quý nhân đều quên sự a, thế này mới mấy ngày công phu liền đem tại hạ quên mất đâu này?" Kia đồ Tam công tử cười nói.

Võ thanh sắc mặt ngưng tụ, nói: "Nguyên lai là ngươi, ngày đó buông tha bọn ngươi, xem ra là tại hạ không ra."

Đồ Tam công tử cười nói: "Cũng không phải, vốn ta cùng với công tử cũng không quá mức cùng xuất hiện, kia Hà công tử cũng gieo gió gặt bão, khả ngươi không nên cùng tiểu uyển câu kết làm bậy, cũng là bởi vì ngươi, tiểu uyển mới không muốn gả cho ta, ngươi đáng chết!"

"Ta nhỏ vào!" Vô thanh cả giận nói: "Ai cùng cái kia con nhóc câu kết làm bậy rồi, nhưng là, ngươi nếu tưởng diệt ta miệng, thì phải là muốn chết!"

Lời còn chưa dứt, vô thanh trường thương như điện quang giống như, đâm về phía đồ Tam công tử, đồ Tam công tử trốn tránh không kịp, sắc mặt ngưng tụ, chỉ thấy trường thương xuyên vào trong ngực. Giờ khắc này, mọi người ngây ngẩn cả người. Vô thanh lãnh lãnh thông qua trường thương, nhìn về phía đám này Trường Giang bang thủy phi.

"Con của ta a!"

Chỉ thấy xa xa một cái lão giả trạng như điên cuồng mà vội vàng chạy tới, trong tay hắn nắm lấy một thanh kim câu, đúng là kia lấy mạng vô thường Đồ lão quỷ.

Viên báo đám người mắt thấy kia đồ Tam công tử bị nháy mắt đâm chết, kinh hãi cho thiếu niên trước mắt thương thuật, ngã ngay tại chỗ. Lúc này Đồ lão quỷ giống như điên cuồng, kim câu hướng vô thanh đánh.

Viên báo vội vàng nói: "Đồ lão quỷ, người này võ nghệ cao cường, chúng ta tạm thời còn có chuyện trọng yếu hơn phải làm, đừng làm đại sự!"

Đồ lão quỷ ngẩn ngơ, ngoan vừa nói nói: "Chết không phải con trai ngươi, ngươi tự nhiên bắt dụng tâm đau, các ngươi thả đi giết Huyền Vũ đường hòa Chu Tước đường người của, nơi này có ta ứng phó!" Dứt lời, đánh huyết sáo một tiếng.

Nháy mắt, theo trong hồ nước bay ra hơn mười đem phi liêm, câu ở cột buồm thuyền, rồi sau đó rắc...rắc... Hơn mười thanh âm, thủy điện phá vỡ Đóa Đóa bọt nước, một đám mực màu đen thủy dựa vào (Đường triều thủy quân chuyên dụng áo lặn) thủy phi phi thân lên. Một màn này, vô thanh cảm giác như thể nào quen thuộc như thế.

Mắt thấy đột nhiên này xuất hiện quỷ môn một đám roi xuống đất, rồi sau đó nhanh chóng hướng về vô thanh vây quanh. Vô Thanh Đại Học nhú, theo trang bị hòa trước mắt cho thấy tốc độ đến xem, những người này tuyệt đối là nghiêm chỉnh huấn luyện, chuyên môn vì giết người mà huấn luyện!

Nhìn đến lập tức hơn nhiều cao thủ như vậy, Trường Giang bang trong mắt mọi người hiện lên một chút khiếp sợ, không nghĩ tới này Đồ lão quỷ còn chưa ra hết thực lực, nhưng giờ phút này song phương còn tại hợp tác giai đoạn, viên báo cười ha ha, vẫy tay một cái, liền dẫn nhân hướng về đường trại thẳng truy mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Kinh biến (3)

Vô thanh lãnh lãnh nhìn chăm chú vào này đó mặc thủy dựa vào là Hắc y nhân. Thủy dựa vào nhưng là đại Đường thủy quân áo lặn, giá trị xa xỉ, hơn nữa đây là đại Đường vật tư chiến lược, này đó thủy phi làm sao có thể có được mấy thứ này, sự tình có chút ra ngoài hắn đoán trước rồi.

Đồ lão quỷ ôm lấy đã chết thối đồ Tam công tử, rồi sau đó chậm rãi đi đến dưới mái hiên, chậm rãi đem thi thể buông, tựa hồ cầu nguyện một phen, mà sau đó xoay người nhìn chằm chằm vô thanh, trong mắt toát ra ánh mắt cừ hận, trầm thấp quát: "Cho ta bắt sống này tạp chủng, ta muốn sống tể!"

"Vâng, chủ thượng!" Hắc y nhân nhất tề khom người đáp ứng.

Nháy mắt, Hắc y nhân lấy ra bên hông phi liêm, vô thanh ánh mắt lộ ra một chút ngưng trọng. Nói thật, chính mình gấp gáp mười tám món binh khí đều có thể đối phó, nhưng này phi liêm thật sự là thuộc loại kỳ môn binh khí, hơn nữa sự phụ cũng không nói quá có binh khí này a, nếu không phải mình trí nhớ của kiếp trước, làm thế nào biết thứ này a, trong lúc nhất thời hắn mồ hôi lạnh dày đặc, cảm nhận được trước nay chưa có áp lực.

"Công!"

Gần ba mươi Hắc y nhân cùng kêu lên gầm lên, chỉ thấy phi liêm đều xuất hiện, mang theo xích sắt ào ào công hướng vô thanh. Vô thanh lưng phát lạnh, vậy làm sao phòng thủ, không có biện pháp, vô thanh trường thương đảo qua cân lại, đúng là kia "Khóa sắt hoành giang" nhất thức, đây là phòng ngự chiêu thức. Nhưng là, nháy mắt, phi liêm quần quanh ở tại thiết thương phía trên, Hắc y nhân như vậy lời kéo, trường thương thiếu chút nữa rời tay mà đi, vô thanh cả người phát lực, cảm thấy lực không hề dài, những hắc y nhân này lực lượng phi thường cường đại.

Đột nhiên, vô thanh đảo ngược đầu thương, xoay người dựng lên đập tại xích sắt phía trên.

"Hợp!"

Hắc y nhân lại hét lớn một tiếng, rồi sau đó rút ra đoản đao, bỏ về phía võ thanh.

Võ thanh đôi mắt nháy mắt trở nên lạnh lùng, xem ra không liệu mạng hôm nay thực phải chết ở chỗ này rồi. Vốn tưởng rằng Trường Giang bang cũng liền cái kia điều bộ dáng, chính mình dễ như trở bàn tay, không nghĩ tới gặp nội chiến, càng không có nghĩ tới là nửa đường tuôn ra cái Đổ lão quỷ.

"Sát!"

Võ thanh giận quát một tiếng, hai mắt trợn lên, sử xuất hồn thân khí lực, khoi mào trường thương thương quán quanh xích sắt, rồi sau đó quấy một phen, Hắc y nhân hiển nhiên không có ý thức đến thiếu niên trước mắt lại có lớn như vậy lực lượng, dưới sự kinh hãi buông tay ra trung xích sắt, võ thanh thừa cơ một ném mấy chục đem phi liêm như là giống như quạt gió bị chuyển động, quét về phía Hắc y nhân.

"Phân!"

Hắc y nhân khẽ quát một tiếng, nháy mắt tất cả Hắc y nhân hướng ra phía ngoài mau lui, cơ hồ đều nhịp, huấn luyện đến loại này trình độ, võ thanh cảm nhận được áp lực son đại.

"Bắn!"

Cả một tiếng, Hắc y nhân lấy ra sau lưng (hậu vệ) tay của nỏ, nhắm ngay võ thanh, võ thanh nheo mắt, này đó chết chắc rồi!

Nháy mắt, chỉ thấy hơn mười cái điểm đen đánh về phía võ thanh, võ thanh trường thương trụ đây, thân thương gấp khúc, nhân thể bắn ra, võ thanh phóng lên cao, khó khăn lắm né qua.

"Si si si!"

Chỉ thấy tại chỗ ghim hơn mười chi tên nỏ, hiện lên ánh sáng màu đen, dĩ nhiên là thiết tên. Cùng lúc đó, võ thanh thân hình gấp lại, giờ súng đánh tới hướng cách đó không xa vài tên Hắc y nhân, hấn chỗ xung yếu phá một cái lỗ hồng, mới có thể chạy đi, lúc này hấn đã hiểu được, chính mình võ công cao tới đâu, thương thuật chút thành tựu, cũng không phải đám này nghiêm chỉnh huấn luyện giết người tổ hợp đối thủ, xem xem người ta trang bị, cận chiến đánh xa đều trang bị, này đó là thông thường bang sẽ có được đấy!

Võ thanh chỉ có tuôn ra đi, mới có thể thoát được tánh mạng, hấn biết rõ, kia Đổ lão quỷ không nuốt sống hấn, cũng muốn lột sống hấn, chỉ có trốn mới là một con đường sống.

Nhưng là, nháy mắt hơn mười bắt tay nỏ nhắm ngay hấn, nguyên lai vừa rồi bắn ra tên nỏ chính là một nửa, vì phòng ngừa võ thanh tránh thoát mà thừa cơ công kích, phòng thủ nhưng lại nghiêm mật như vậy. Võ Thanh Đại Học hải, lộn vòng thân hình dĩ nhiên không có khả năng, hấn nháy mắt dòn khí đan điền, sử cái thiên cân trụ, thân hình đồn chìm, một chi tên nỏ thổi phù một tiếng, chui vào vai phải của hấn, trường thương nháy mắt đâm đo không xong.

Cũng là trong nháy mắt, hơn mười bắt tay nỏ nhắm ngay để ở tại đỉnh đầu. Rồi sau đó hấn nghe thấy được một cổ gay mũi hương vị, trước mắt tối sầm, như vậy ngất đi.

Hoa đào ở dừng trại.

Phó bang chủ viên báo suất lĩnh Thanh Long đường hòa bạch hồ đường bang chúng công kích dừng trại. Tại Trường Giang bang, Huyền Vũ đường hòa Chu Tước đường phụ trách là nước trường giang vận, mà Thanh Long đường hòa bạch hồ đường còn lại là phụ trách vận tải đường thủy hòa Thủy trại an toàn. Đối ngoại tuyên chiến hoặc tranh đoạt địa bàn thủy đạo, đều là do Thanh Long đường hòa bạch hồ đường hai đường để làm, cho nên liền thực lực mà nói, Huyền Vũ đường hòa Chu Tước đường căn bản không phải đối thủ, huống chi nay một gã khác Phó bang chủ vương diệu tự mình vận chuyển hàng hóa đi Nghiêm châu, vài tên trưởng lão từ lâu không hỏi thế sự, trong ngày niệm kinh lễ Phật.

Bất quá nửa canh giờ, viên báo suất lĩnh hai đường bang chúng sát nhập vào dừng trại, Huyền Vũ đường hòa Chu Tước đường bang chúng rất nhanh tán loạn, không phải ngay tại chỗ bị giết, chính là đầu hàng, còn có đoạt thuyền chạy trốn, có thậm chí nhảy vào trong hồ.

Đồng tiểu uyển hòa chu phú quý Nguyễn hương ngưng hai vị Đường chủ, cùng với hai đường mấy chục danh bang chúng bắt đầu phá vây, nhưng thủy chung giết không đi ra. Chu phú quý không khỏi có chút hối hận, nhưng giờ phút này, hấn chỉ có thể sát nhân thành nhân, liệu chết bảo hộ đồng tiểu uyển rồi.

Đồng tiểu uyển gặp hướng không đi ra, quét mắt đầy đất Trường Giang bang huynh đệ thi thể, đối hai vị Đường chủ nói: "Chu thúc, Nguyễn tỷ tỷ, các người mau chạy đi, chạy ra Trường Giang bang, về sau đừng đã trở lại, rất sống a."

Nguyễn hương ngưng có thể trở thành là Chu Tước đường đường chủ, hiển nhiên không phải một cái nữ nhân đơn giản, hấn mắt phượng một điều, nói: "Tiểu uyển đừng nói ừ rừ nói, từ lúc ta gia nhập Trường Giang bang, sẽ không nghĩ còn sống đi ra ngoài!"

Chu phú quý lại trầm giọng nói: "Tiểu thư đợi chúng ta như huynh đệ giống như, nay kêu Chu mỡ đào tẩu, sau này Chu mỡ như thế nào làm người!"

Phía sau tiếng giết rung trời, chỉ thấy Phó bang chủ viên báo mang theo đem gần ngàn người nhất tề xông tới. Viên báo nhìn đồng tiểu uyển trong con ngươi hiện lên dị sắc, nếu không kia Đổ lão quỷ điểm danh muốn nữ nhân, hấn như thế nào bỏ được đem như vậy một cái tiểu mỹ nhân giao cho cái kia lão sắc quỷ!

"Tiểu thư, vẫn là đầu hàng đi, ngươi yên tâm, ngươi sẽ không chết, kia Đồ lão quý điểm danh muốn ngươi, hán như thế nào khẳng cho ngươi tử đầu này?" Viên báo nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm quần áo xóc xếch đồng tiểu uyển.

Đồng tiểu uyển không nói gì, trợn mắt nhìn, sau một lúc lâu, mới từng chữ từng chữ hỏi: "Viên báo, cha ta hán chết đầu này?"

Viên báo mới không để ý tới đồng tiểu uyển kia lạnh như băng ánh mắt, không để ý chút nào nói: "Nếu không tử, ta còn dám ở chỗ này vây quanh các ngươi sao?" Rồi sau đó chuyển hướng chu phú quý hòa Nguyễn hương ngưng, "Hai người các ngươi cái là muốn tử vẫn là sống, nếu sống, các ngươi như cũ là hai đường đường chủ, hết thấy như cũ, nếu tử, hương ngưng, ta thật không nỡ giết ngươi!"

Nguyễn hương ngưng cười nhạt: "Mọi người nói viên báo tên hung mãnh, khả công phu trên giường là một con gà, ngươi hầu hạ được lão nương sao?"

Viên báo nháy mắt sắc mặt biến thay đổi, cười to nói: "Nguyễn Đường chủ, ngươi không cần kích ta."

Lúc này bạch hổ đường đường chủ Nhiếp tân tiến đến viên báo bên tai, thì thầm một phen. Viên báo nhìn chăm chăm Nguyễn hương ngưng, nói: "Nếu có người muốn ngươi, vậy ngươi cũng không cần chết!"

"Năm mơ!" Nguyễn hương ngưng nắm chặt chuỗi đao.

Bỗng nhiên, viên báo vung tay lên, mọi người sau này vừa lui, xuất hiện vài tên Trường Giang giúp một tay chúng, trong tay cầm một cái bao bố, chỉ thấy bao bố bị điểm đốt, thả ra số lớn khói đặc, ngay sau đó bao bố nhất tề ném vào giữa sân. Đồng tiểu uyển đằng mấy chục danh bang chúng kinh hãi, đây là Trường Giang bang thường dùng kỹ xảo, trong túi xách có dầu mê hương.

Bọn họ muốn ngăn cản, nhưng đã quá muộn, bất quá thời gian uống cạn chun trà, mỗi một người đều hỗn loạn, chậm rãi ngã nhào trên đất.

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Ta Không Nhìn Lầm Ngươi

Trắng như lưỡi câu, mờ nhạt ánh trắng chiếu tiến cửa sổ ở mái nhà, chiếu vào võ thanh tràn đầy vết máu trên mặt cửa, có vẻ phá lệ dữ tợn, hán tóc rối bù, trên tóc cũng bởi vì ngưng máu mà hỗn độn không chịu nổi, bỗng nhiên hán động, rồi sau đó từ từ mở mắt.

"Đây là địa phương nào?" Võ thanh nhìn một chút căn phòng mờ tối, chính mình hai tay khóa tại thiết hoàn lý bị treo lên, y phục trên người bị lấy hết chỉ còn lại có quần cộc, ngực lưng đạo vào thịt vết roi hỏa lạt lạt đau. Võ thanh thối miệng máu đầm, đầm này tôn tử!

Giờ phút này, hán không khỏi vì sự lỗ mãng của mình mà cảm thấy hối hận, vốn cho là mình thương thuật mới thành lập, tại loại địa phương nhỏ này cũng thực khó gặp được địch thủ. Cũng là mình đối 《 bách điều triều phượng thương 》 quá mức tự tin rồi, càng đối với Triệu Văn sùng bái, đưa đến trong khoảng thời gian này cuồng vọng tự đại, đem gì người luyện võ không để vào mắt. Nay hán đây coi là cái gì? Tự thực ác quả!

Bỗng nhiên nhất loạt tiếng bước chân vang lên, một cái Trường Giang giúp một tay chúng đi đến, bên trong gian phòng nhất thời đốt lên từng hương cây thuốc, cả phòng thể này mới thấy rõ, này nguyên lai là một gian hình phòng! Bên cạnh còn có mấy gian như là nhà giam căn phòng của, cách hàng rào. Không xa bàn thượng để bàn ừ, cây thăm bằng trúc, đao cạo, cái dùi các loại hình cụ, toàn bộ hình phòng trên mặt bày biện ra màu đỏ sậm, hiển nhiên đó là máu rót vào sau trường thành thảng dài hình thành nhan sắc, này hình phòng lý cũng không biết hành hạ chết bao nhiêu người.

Một lát, một trận thanh âm huyền ảo từ xa đến gần, võ thanh nhìn đến đúng là Trường Giang bang người ép đồng tiểu uyển hòa kia hai gã Đường chủ, cùng với ba gã bang chúng tiến vào.

Nhìn đến võ thanh bị treo lên, tóc tai bù xù, ngực kia lưng đạo xúc mục kinh tâm vết roi, đồng tiểu uyển trong con ngươi lộ ra nhất vẻ không đành lòng, lại cũng không nói nói.

Mấy người bị nhốt vào nhà giam, rồi sau đó khóa lại, một người nhìn về phía treo võ thanh, gặp võ thanh nhìn mình, liền lấy ra trong thùng nước ngâm roi da, ngoan vừa nói nói: "Gọi ngươi xem, gọi ngươi giết ta Trường Giang bang huynh đệ, lão tử đệ đệ đã bị ngươi nhất thương cấp thông chết rồi, lão tử đánh chết ngươi!"

"Ba!"

Roi da quất vào võ thanh trên người của, nháy mắt da tróc thịt bong, võ thanh cắn chặt răng, trợn mắt nhìn. Roi da thượng có chứa xước mang rô, cuộn cuộn nổi lên thịt mạt văng đến mặt của người kia lên, người nọ sừng sốt, ném đi roi da, mắng: "Nhìn chăm chăm ta làm cái gì, dù sao ngày mai ngươi cũng

bị sống tể, nguoi chết cũng không quan chuyện của ta."

Dứt lời, cầm lấy cây đuốc, liền vội vã dẫn nhân đi ra ngoài, chỉ nghe âm động cửa thanh âm, trong cả căn phòng rơi vào trầm mặc, lâm vào hắc ám

"Này, nguoi có khỏe không?"

Thanh âm của một thiếu nữ, nhưng câu hỏi không có người trả lời.

"Này, xú tiểu tử, nguoi rốt cuộc như thế nào đây?"

Cô gái lại hỏi, nhưng vẫn không có người nào trả lời.

"Vô thanh, nguoi tiểu tử thú này, nghe không được bốn cô nương hỏi nguoi sao?"

Vô thanh nương mờ nhạt ánh trắng, mờ mắt lần nữa, y hi thấy được bên cạnh trong nhà giam thiếu nữ thân ảnh, xác định là đồng tiểu uyển về sau, đã nói nói: "Ngày mai liền chết rồi, có cái gì có thể nói."

Giờ này khắc này, vô thanh chánh tại suy nghĩ sâu xa, hoặc là nói tại hối tiếc không kịp, chính hấn thật sự là quá vọng động rồi, chính mình xuyên đường sau luôn luôn đều muốn lấy điều thấp cần thận, nhưng chính là dễ dàng bị cảm xúc sở tả hữu, nếu chính mình thuận theo thiên hậu, hoàn có thể như vậy sao? Nhưng là, ở sâu trong nội tâm, hấn không thể làm như vậy, làm như vậy cuối cùng, kia chính là bị thiên hậu đương cầu giống nhau sử dụng, lại thiên hậu đạt tới mục đích sau, hội giống quảng rác giống nhau vứt bỏ, bị thế nhân lên án, bị đời sau nhục mạ. Vũ Tắc Thiên ác quan nhóm chính là chân chân thật thật chứng cứ rõ ràng, thậm chí mặt nàng thủ giống như cũng không có được kết cục tốt.

Nhưng là, nay nếu không có kỳ tích phát sinh, như vậy ngày mai chính mình, liền sẽ chết mất, cũng không biết kia Đỗ lão quỷ hòa Trường Giang bang như thế nào sống tể chính mình, nghĩ đến đó là một loại thực tàn nhẫn cực kỳ lãnh huyết quá trình, suy nghĩ một chút, vô thanh cả người rung mình một cái.

Đồng tiểu uyển sững sờ một chút, mà rồi nói ra: "Thực xin lỗi, xú tiểu tử, đều là ta hại nguoi!"

Vô thanh sững sờ, nói: "Này cùng nguoi có quan hệ như thế nào, đây là ta tự tìm, đã chết cũng là ta sống nên!" Giờ khắc này, vô thanh bắt đầu có chút thống hận chính mình.

"Nếu không ta, nguoi cũng sẽ không đến Trường Giang bang, nguoi cũng sẽ không bị kia đỗ lão tam nhà ta ghen ghét." Đồng tiểu uyển nói xong nói xong thanh âm càng ngày càng nhỏ.

Nếu nghĩ như vậy cũng quả thật như thế, nhưng sự đã phát sinh, không thể thay đổi gì, huống chi hấn trừ bỏ mắng hai câu, cũng không thể đem đồng tiểu uyển thế nào. Vì thế thở dài một tiếng, nói: "Cô nương không cần tự trách, nếu không ta cuồng vọng tự đại, cũng sẽ không rơi xuống như thế tình thế, chỉ tiếc ngực ta trung khát vọng chưa từng thi triển, cuộc đời này cũng chỉ có thể không lưu tiếc nuối." Rồi sau đó lại hỏi: "Cô nương cũng biết kia Đỗ lão quỷ là người phương nào? Thế nhưng nuôi như thế tình nhuệ tử sĩ, ẩn sâu cung nô, đoan được vô cùng lợi hại!"

Đồng tiểu uyển dừng một chút, mà rồi nói ra: "Kỳ thật kia Đỗ lão quỷ là lưỡng Hoài diêm bang lão đại, là kia từng nhất thống Giang Nam Đỗ Phục Uy mở cõi từ trong bụng mẹ, Đỗ Phục Uy tại kinh sư bị Lý gia độc chết sau, ở lại Giang Nam Đỗ gia liền ẩn vào lục lâm, sau lại dựa vào Giang Nam Quân trung bộ hạ cũ thế lực, thống nhất lưỡng Hoài diêm bang, những cái này tình nhuệ tử sĩ, ta phỏng chừng liền lúc trước trung với Đỗ gia sĩ tốt hậu duệ. Ta Trường Giang bang trước kia tại tranh đoạt hoài thủy vận từng hòa diêm bang một trận chiến, cũng không có chiếm được tiện nghi, cuối cùng vẫn là hai nhà hợp tác, mới bỏ qua đấy. Không nghĩ tới kia viên bảo thể nhưng cầu kết diêm bang, hại cha ta."

Thì ra là thế, Đỗ Phục Uy năm đó ở Giang Nam thế lực cường đại, tại Lý Đường còn không có thống nhất cả nước thời điểm, liền quy thuận Lý Đường, chỉ có thể nói rõ Đỗ Phục Uy năm đó không có làm hoàng đế dã tâm, nhưng cuối cùng lại bị Lý Đường cấp độc chết, này không thể không làm người ta thở dài. Tại hoàng quyền trước mặt, hết thấy đều là phù vân.

Vô thanh an ủi: "Cô nương không cần đau buồn, nghĩ đến cô nương định có thể đi ra ngoài."

Lúc này, một nữ nhân khác nói: "Tiểu tử, ta không biết nguoi có thân phận gì, nhưng là tiểu uyển không phải nguoi nghĩ được như vậy cô nương, ngày mai với nguoi giống nhau, cũng sẽ bị sống tể, còn có chúng ta!"

"Các nguoi?" Vô thanh tâm trung sững sờ, nói: "Cũng tốt, ít nhất mọi người trên hoàng tuyền lộ không tịch mệnh!"

"Xú tiểu tử, nguoi không sợ chết?" Đồng tiểu uyển hỏi.

Vô thanh nhìn chằm chằm đồng tiểu uyển, mờ nhạt trong phòng của, thấy không rõ đồng tiểu uyển khuôn mặt, nhưng cũng nghe ra nàng giờ phút này thực mê mang. "Này thế gian ai có thể không sợ chết? Chỉ là sợ rồi, nguoi là được mạng sống sao? Biết rõ hấn phải chết, còn không bằng đường đường chính chính chịu chết, cũng có thể rơi tốt hấn thanh danh, cũng tốt kêu sau người biết được, từng cũng có ta vô thanh 'Sấm Thủy trại, thấy chết không sờn, diệt cường đạo, chính khí trường tồn!' ha ha ha."

Nhìn trạng như điên cuồng vô thanh, đồng tiểu uyển cười nói: "Xú tiểu tử, cũng là có vài phần hiệp nghĩa khí khái, trách không được lục lâm người trong cũng gọi nguoi 'Nho lâm hiệp sĩ'!"

Chu phú quý cũng lớn thán một tiếng, nói: "Hôm nay nhìn thấy công tử như thế dũng cảm, thực Chu mỡ chuyện may mắn!"

Trường Giang bang mấy người cũng là kêu một tiếng hảo.

Đương luồng thứ nhất ánh mặt trời chiếu vào hoa đào ở Thủy trại trên mặt hồ thời điểm, chủ trại trên lầu thối lên sừng trâu hào, trầm thấp mà hùng tráng, hoàn toàn phá vỡ yên tĩnh sáng sớm.

Trường Giang bang phụ nữ và trẻ con đều núp ở trong phòng, không dám ra ra, ngày hôm qua chém giết thẳng đến nửa đêm, sớm sợ hãi này đó tay không tác sát phụ nữ và trẻ con nhóm.

Thủy trại trên đường phố, Trường Giang giúp một tay chúng đánh đêm không hết cờ trắng, mang hơn mười cỗ quan tài, tất lấy tiền giấy, hát Trường Giang bang ký hiệu, hướng về Tây Sơn chậm rãi đi đi, nơi đó là mai táng Trường Giang bang các đại bang chủ hòa có thân phận bang chúng địa phương.

Tây Sơn trạm gác cao lên, Trường Giang bang trong một đêm trúc tề dài. Võ thanh bị trói phược tại trên cây cột, đối diện là đồng tiểu uyển. Bên cạnh theo thứ tự là Trường Giang bang hai cái đường chủ hòa ba gã bang chúng, bọn họ là hai đường đà chủ, nghĩa khí hạng người, không có đầu hàng.

Võ thanh ngửa đầu đón ánh sáng mặt trời, nhớ rõ kiếp trước mới trước đây thường xuyên chạy đến đỉnh núi xem thái dương, nhìn ánh bình minh chậm rãi bị nhuộm thành màu đỏ, luôn nghĩ kia đám mây cuối hội là cái gì, là thiên đường, vẫn là như cũ là đám mây. Hắn đã từng hỏi mẫu thân, mẫu thân nói là thiên đường, mặt trên ở thần tiên.

Nếu kia vân cuối là thiên đường, sau khi hắn chết có thể hay không đến ngày đó đường, có thể hay không nhìn thấy mẫu thân, còn có gia gia nãi nãi đâu này?

"Canh giờ đến, hiền tề bắt đầu!"

Tiếng kèn lại vang lên. Tề đài tứ giác tứ miện thiết oa bên trong dầu vừng bị nhất nhất châm, ngọn lửa dị thường tràn đầy, Trường Giang giúp một tay chúng vây tề đài, hơn mười cỗ quan tài cũng bị thật chỉnh tề đặt ở trên đất bằng. Chỉ thấy một đám bên hông vây quanh mảnh vải, toàn thân toa vệt sáng, tóc tai bù xù, lộ vẻ từng chuỗi chuông, đội mặt quý mặt nạ người của, tay cầm lấy các thức pháp khí, vây quanh tề đài, trong miệng có từ, nhảy lên vũ đạo.

Dĩ nhiên là na vũ! Đây đời sau trên cơ bản thất truyền hiền tề chi vũ!

Thời gian đang từ từ trôi qua, võ thanh khóe mắt nước mắt chảy xuống, giờ khắc này, hắn là thật hy vọng đường nào kỳ tích xuất hiện a, nhưng là, này nhất định làm cho hắn thất vọng rồi. Trong đầu của hắn hiện lên kiếp trước kiếp này hình ảnh.

Đồng tiểu uyển trải qua cả đêm gầy dựa, cũng rốt cục nghĩ thông suốt, nhìn về phía đối diện thiếu niên, nói: "Xú tiểu tử, ta xem được không?"

Võ thanh lộ ra cười khổ, "Ngươi mạnh khỏe xấu!"

Đồng tiểu uyển sững sốt, lại hỏi: "Vậy ngươi nguyên ý thú ta sao?"

"Ta thú cái xấu nữ làm cái gì?"

"Ta sẽ giặt quần áo nấu cơm, còn có thể cho ngươi sinh oa..." Đồng tiểu uyển nói chuyện, hai má lộ ra một chút đỏ bừng, bản thiêu trên mặt thể nhưng có vẻ mấy phần quyến rũ.

Võ thanh khóe mắt hiện lên một chút lệ quang, lớn tiếng nói: "Ngươi biết không, vẻ đẹp của ngươi, làm cho ta không thể cự tuyệt ngươi!"

Đồng tiểu uyển nở nụ cười, kia trương nguyên bản lạnh như băng mặt, nở nụ cười, nàng cười đến quyến rũ nhi động nhân, cười đến để ở trăng sờ hữu Trường Giang giúp một tay chúng cũng không khỏi ghé mắt. Nàng khóc, nàng khóc hai mắt đầm lệ, làm cho người ta hận không thể ôm vào trong ngực thương tiếc một phen.

Nàng la lớn: "Xú tiểu tử, ta không nhìn lầm ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Xen Lấn Trong Đại Đường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.